UNIFORM
CODUL
COMERCIAL

CAIETUL DE LUCRU

AL U.C.C.

C.C.U. - CODUL COMERCIAL UNIFORM

Articolul 1. - Dispoziţii generale

Articolul 2. Vânzări

Articolul 2A. Contracte de leasing

Articolul 3. Instrumente

negociabile Articolul 4. Depozitul

bancar

Articolul 4A. Transferuri de

fonduri Articolul 5. Scrisori de

credit

Articolul 6. Transferuri în bloc şi [Revizuit] - Vânzări în bloc

Articolul 7. Chitanţe de antrepozit, conosamente şi alte documente de titlu

Articolul 8. Garanţii de investiţii

Articolul 9. Tranzacţii garantate

© Copyright 2005 de către The American Law Institute și National Conference of Commissioners on Uniform State Laws; reprodus, publicat și distribuit în scopuri limitate de studiu, predare și cercetare academică.

U.C.C. - ARTICOLUL 1 - DISPOZIȚII GENERALE

PARTEA 1. DISPOZIȚII GENERALE

- § 1-101. Titluri scurte.
- § 1-102. Domeniul de aplicare al articolului.
- § 1-103. Interpretarea [Codului comercial uniform] în vederea promovării scopurilor şi politicilor sale: Aplicabilitatea principiilor suplimentare de drept.
- § 1-104. Interpretarea împotriva abrogării implicite.
- § 1-105. Separabilitate.
- § 1-106. Folosirea singularului şi a pluralului; genul.
- § 1-107. Capitolele secţiunii.
- § 1-108. Relația cu Legea privind semnăturile electronice în comerțul global și național.

PARTEA 2. DEFINIȚII GENERALE ȘI PRINCIPII DE INTERPRETARE

- § 1-201. Definiţii generale.
- § 1-202. Notificare; cunoaștere.
- § 1-203. Distincţia dintre contractul de leasing şi garanţia reală mobiliară.
- § 1-204. Valoarea.
- § 1-205. Termen rezonabil; sezonalitate.
- § 1-206. Prezumții.

PARTEA 3. APLICABILITATE TERITORIALĂ ȘI NORME GENERALE

- § 1-301. Aplicabilitatea teritorială; puterea părţilor de a alege legea aplicabilă.
- § 1-302. Modificare prin acord.
- § 1-303. Curs de execuţie, curs de tranzacţionare şi uzanţe comerciale.
- § 1-304. Obligaţia de bună-credinţă.
- § 1-305. Căile de atac trebuie să fie aplicate în mod liber.
- § 1-306. Renunţarea sau renunţarea la pretenţii sau drepturi după încălcare.
- § 1-307. Dovada prima facie prin documente de la terţi.
- § 1-308. Executarea sau acceptarea sub rezerva de drepturi.
- § 1-309. Opţiunea de a accelera la voinţă.
- § 1-310. Obligaţii subordonate.

PARTEA 1. DISPOZIŢII GENERALE

§ 1-101. Titluri scurte.

(a) Prezentul [act] poate fi citat ca fiind Codul comercial uniform.

(b) Prezentul articol poate fi citat ca fiind Codul comercial uniform - Dispoziţii generale.

§ 1-102. Domeniul de aplicare al articolului.

Prezentul articol se aplică unei tranzacţii în măsura în care aceasta este reglementată de un alt articol din [Codul comercial uniform].

§ 1-103. Interpretarea [Codului comercial uniform] în vederea promovării scopurilor şi politicilor sale: Aplicabilitatea principiilor suplimentare de drept.

(a) [Codul comercial uniform] trebuie interpretat şi aplicat în mod liber pentru a promova scopurile şi politicile care stau la baza sa, care sunt: (1) să simplifice, să clarifice şi să modernizeze legislaţia care reglementează tranzacţiile comerciale; (2) să permită extinderea continuă a practicilor comerciale prin obiceiuri, uz şi acordul părţilor; şi (3) să uniformizeze legislaţia între diferitele jurisdicţii.

(b) Cu excepţia cazului în care nu sunt înlocuite de dispoziţiile speciale ale [Codului comercial uniform], principiile de drept şi de echitate, inclusiv dreptul comercial şi dreptul privind capacitatea de a contracta, principalul şi agentul, estoppel, fraudă, fals în declaraţii, constrângere, constrângere, eroare, faliment şi alte cauze de validare sau invalidare completează dispoziţiile acestuia.

§ 1-10

§ 1-105. Separabilitate.

În cazul în care o dispoziţie sau o clauză din [Codul comercial uniform] sau aplicarea acesteia la o persoană sau la o împrejurare este declarată nulă, această nulitate nu afectează alte dispoziţii sau aplicaţii ale [Codului comercial uniform] care pot produce efecte fără dispoziţia sau aplicarea nulă şi, în acest scop, dispoziţiile [Codului comercial uniform] sunt divizibile.

§ 1-106. Folosirea singularului şi a pluralului; genul.

În [Codul comercial uniform], cu excepţia cazului în care contextul legal prevede altfel: (1) cuvintele la singular includ şi pluralul, iar cele la plural includ şi singularul; şi (2)

cuvintele de orice gen se referă, de asemenea, la orice alt gen.

§ 1-107. Capitolele secţiunii.

Titlurile secţiunilor fac parte din [Codul comercial uniform].

§ 1-108. Relaţia cu Legea privind semnăturile electronice în comerţul global şi naţional.

Prezentul articol modifică, limitează şi înlocuieşte legea federală Electronic Signatures in Global and National Commerce Act, 15 U.S.C. Section 7001 et seq., cu excepţia faptului că nicio dispoziţie din prezentul articol nu modifică, limitează sau înlocuieşte secţiunea 7001(c) din legea respectivă şi nici nu autorizează transmiterea electronică a oricăreia dintre notificările descrise în secţiunea 7003(b) din legea respectivă.

PARTEA 2. DEFINIŢII GENERALE ŞI PRINCIPII DE INTERPRETARE

§ 1-201. Definiţii generale.

(a) Cu excepţia cazului în care contextul impune altfel, cuvintele sau expresiile definite în prezenta secţiune sau în definiţiile suplimentare conţinute în alte articole din [Codul comercial uniform] care se aplică anumitor articole sau părţi ale acestora, au înţelesul indicat.

(b) Sub rezerva definiţiilor cuprinse în alte articole din [Codul comercial uniform] care se aplică anumitor articole sau părţi ale acestora:

(1) "Acţiune", în sensul de procedură judiciară, include recuperarea, cererea reconvenţională, cererea reconvenţională, compensarea, acţiunea în echitate şi orice altă procedură prin care se stabilesc drepturi.

(2) "Parte vătămată" înseamnă o parte îndreptăţită să exercite o cale de atac.

(3) "Acord", spre deosebire de "contract", înseamnă înţelegerea de fapt a părţilor, aşa cum reiese din limbajul lor sau cum se deduce din alte circumstanţe, inclusiv din cursul executării, cursul de tranzacţionare sau uzanţa comercială, astfel cum se prevede în secţiunea 1-303.

(4) "Bancă" înseamnă o persoană angajată în activitatea bancară şi include o bancă de economii, o asociaţie de economii şi împrumut, o cooperativă de credit şi o societate fiduciară.

(5) "La purtător" înseamnă o persoană care se află în posesia unui instrument negociabil, a unui titlu de proprietate sau a unui titlu de valoare certificat care este plătibil la purtător sau care este scris în alb.

(6) "conosament" înseamnă un document care atestă primirea mărfurilor în vederea expedierii, emis de o persoană angajată în activitatea de transport sau de expediere a mărfurilor.

(7) "Sucursala" include o sucursală străină a unei bănci constituită separat.

(8) "Sarcina de a stabili" un fapt înseamnă sarcina de a convinge judecătorul de fapt că existența faptului este mai probabilă decât inexistența sa.

(9) "Cumpărător în cadrul activității comerciale obișnuite" înseamnă o persoană care cumpără bunuri cu bună credință, fără să știe că vânzarea încalcă drepturile unei alte persoane asupra bunurilor și în mod obișnuit de la o persoană, alta decât o casă de amanet, care își desfășoară activitatea de vânzare de bunuri de acest tip. O persoană cumpără bunuri în mod obișnuit dacă vânzarea către persoana respectivă este conformă cu practicile obișnuite sau obișnuite în tipul de activitate comercială în care este implicat vânzătorul sau cu propriile practici obișnuite sau obișnuite ale vânzătorului. O persoană care vinde petrol, gaze sau alte minerale la capul de sondă sau la capul de mină este o persoană care desfășoară o activitate comercială de vânzare de bunuri de acest tip. Un cumpărător care își desfășoară activitatea comercială obișnuită poate cumpăra în numerar, prin schimbul altor bunuri sau pe baza unui credit garantat sau negarantat și poate achiziționa bunuri sau titluri de proprietate în temeiul unui contract de vânzare preexistent. Numai un cumpărător care intră în posesia bunurilor sau care are dreptul de a recupera bunurile de la vânzător în temeiul articolului 2 poate fi un cumpărător în cadrul operațiunilor comerciale normale. "Cumpărător în cadrul unei activități comerciale obișnuite" nu include o persoană care achiziționează bunuri în cadrul unui transfer în vrac sau ca garanție sau ca plată totală sau parțială a unei datorii bănești.

(10) "Evident", cu referire la o clauză, înseamnă scris, afișat sau prezentat în așa fel încât o persoană rezonabilă împotriva căreia se aplică ar fi trebuit să o observe. Este de competența instanței de judecată să decidă dacă o clauză este "vizibilă" sau nu. Printre clauzele vizibile se numără următoarele: (A) un titlu cu majuscule de dimensiuni egale sau mai mari decât textul înconjurător sau cu caractere, fonturi sau culori contrastante cu textul înconjurător de aceeași dimensiune sau de dimensiuni mai mici; și (B) limbajul din corpul unei înregistrări sau al unui afișaj cu caractere mai mari decât textul înconjurător sau cu caractere, fonturi sau culori contrastante cu textul înconjurător de aceeași dimensiune, sau separat de textul înconjurător de aceeași dimensiune prin simboluri sau alte semne care atrag atenția asupra limbajului.

(11) "Consumator" înseamnă o persoană fizică care încheie o tranzacție în principal în scopuri personale, familiale sau casnice.

(12) "Contract", spre deosebire de "acord", înseamnă obligația juridică totală care rezultă din acordul părților, astfel cum este determinată de [Codul comercial uniform], completat de orice alte legi aplicabile.

(13) "Creditor" include un creditor general, un creditor garantat, un creditor privilegiat și orice reprezentant al creditorilor, inclusiv un cesionar în beneficiul creditorilor, un administrator judiciar, un lichidator judiciar, un administrator judiciar și un executor judecătoresc sau un administrator al averii unui debitor insolvabil sau al unui cedent.

(14) "Pârât" include o persoană care se află în poziția de pârât într-o cerere reconvențională, cerere reconvențională sau cerere de terță parte.

(15) "Livrare", în ceea ce privește un instrument, un titlu de proprietate sau un act mobiliar, înseamnă transferul voluntar al posesiei.

(16) "Document de titlu de proprietate" include conosamentul, mandatul de chei, chitanţa de chei, chitanţa de depozit sau ordinul de livrare a mărfurilor, precum şi orice alt document care, în cursul normal al activităţii comerciale sau al finanţării, este considerat ca dovedind în mod adecvat că persoana care îl deține are dreptul de a primi,

să deţină şi să dispună de document şi de bunurile pe care acesta le acoperă. Pentru a fi un titlu de proprietate, un document trebuie să pretindă a fi emis de către sau adresat unui depozitar şi să acopere bunurile aflate în posesia depozitarului, care sunt fie identificate, fie părţi fungibile ale unei mase identificate.

(17) "Culpă" înseamnă o neîndeplinire, o încălcare sau o acţiune sau omisiune ilicită.

(18) "Mărfuri fungibile" înseamnă: (A) mărfuri a căror unitate, prin natura sau uzanţa comercială, este echivalentă cu orice altă unitate similară; sau (B) mărfuri care, prin acord, sunt considerate echivalente.

(19) "Autentic" înseamnă că nu este fals sau contrafăcut.

(20) "Buna-credinţă", cu excepţia cazului în care se prevede altfel la articolul 5, înseamnă onestitate în fapt şi respectarea unor standarde comerciale rezonabile de corectitudine.

(21) "Deținător" înseamnă: (A) persoana care se află în posesia unui instrument negociabil care este plătibil fie la purtător, fie unei persoane identificate care este persoana în posesie; sau (B) persoana care se află în posesia unui titlu de proprietate, în cazul în care bunurile sunt livrabile fie la purtător, fie la ordinul persoanei în posesie.

(22) "Procedură de insolvenţă" include o cesiune în beneficiul creditorilor sau o altă procedură menită să lichideze sau să reabiliteze patrimoniul persoanei în cauză.

(23) "Insolvent" înseamnă: (A) faptul că a încetat în general să plătească datoriile în cursul normal al activității comerciale, altfel decât ca urmare a unei dispute de bună credinţă; (B) faptul că nu poate plăti datoriile la scadenţă; sau (C) faptul că este insolvabil în sensul legislației federale privind falimentul.

(24) "Monedă" înseamnă un mijloc de schimb autorizat sau adoptat în prezent de un guvern național sau străin. Termenul include o unitate monetară de cont stabilită de o organizație interguvernamentală sau printr-un acord între două sau mai multe ţări.

(25) "Organizație" înseamnă o persoană, alta decât o persoană fizică.

(26) "Parte", spre deosebire de "terţ", înseamnă o persoană care s-a angajat într-o tranzacție sau a încheiat un acord care face obiectul [Codului comercial uniform].

(27) "Persoană" înseamnă o persoană fizică, o corporație, un fond comercial, o moștenire, un trust, un parteneriat, o societate cu răspundere limitată, o asociație, o întreprindere comună, un guvern, o subdiviziune guvernamentală, o agenție sau un organism, o corporație publică sau orice altă entitate juridică sau comercială.

(28) "valoare actualizată" înseamnă valoarea la o dată certă a uneia sau mai multor sume de plătit în viitor, actualizată la data certă prin utilizarea fie a unei rate a dobânzii specificate de părţi, în cazul în care această rată nu este în mod evident nerezonabilă la data respectivă

momentul încheierii tranzacţiei sau, în cazul în care nu este specificată o rată a dobânzii, o rată rezonabilă din punct de vedere comercial care ţine seama de faptele şi circumstanţele din momentul încheierii tranzacţiei.

(29) "Achiziţie" înseamnă preluarea prin vânzare, închiriere, reducere, negociere, ipotecă, gaj, sechestru, garanţie reală mobiliară, emitere sau reemitere, donaţie sau orice altă tranzacţie voluntară care creează un interes asupra unui bun.

(30) "Cumpărător" înseamnă o persoană care achiziţionează prin cumpărare.

(31) "Înregistrare" înseamnă informaţii care sunt înscrise pe un suport material sau care sunt stocate pe un suport electronic sau pe un alt suport şi care pot fi recuperate într-o formă perceptibilă.

(32) "Cale de atac" înseamnă orice drept de reparare la care are dreptul o parte vătămată, cu sau fără recurgerea la un tribunal.

(33) "Reprezentant" înseamnă o persoană împuternicită să acţioneze în numele altei persoane, inclusiv un agent, un funcţionar al unei corporaţii sau asociaţii, precum şi un mandatar, un executor sau un administrator al unei succesiuni.

(34) "Dreptul" include remediul.

(35) "Garanţie reală mobiliară" înseamnă un drept asupra unor bunuri mobile sau imobile care garantează plata sau executarea unei obligaţii. "Garanţia reală mobiliară" include orice interes al unui expeditor şi al unui cumpărător de conturi, de hârtii mobile, de bunuri necorporale de plată sau de bilete la ordin într-o tranzacţie care face obiectul articolului 9. "Garanţia reală mobiliară" nu include dreptul special de proprietate al unui cumpărător de bunuri la identificarea acestor bunuri într-un contract de vânzare în temeiul articolului 2-505, dreptul unui vânzător sau locator de bunuri în temeiul articolului 2 sau 2A de a păstra sau de a dobândi posesia bunurilor nu este o "garanţie reală mobiliară", dar un vânzător sau locator poate dobândi, de asemenea, o "garanţie reală mobiliară" prin respectarea articolului 9. Reţinerea sau rezervarea dreptului de proprietate de către un vânzător de bunuri, în pofida expedierii sau livrării către cumpărător în temeiul articolului 2-401, se limitează în fapt la o rezervare a unei "garanţii reale mobiliare". Dacă o tranzacţie sub forma unui contract de leasing creează o "garanţie reală mobiliară" se stabileşte în conformitate cu secţiunea 1-203.

(36) "A trimite" în legătură cu un înscris, o înregistrare sau o notificare înseamnă: (A) a depune prin poştă sau a livra pentru transmitere prin orice alt mijloc obişnuit de comunicare, cu timbru sau costuri de transmitere prevăzute şi cu o adresă corespunzătoare şi, în cazul unui instrument, la o adresă specificată pe acesta sau convenită în alt mod, sau, dacă nu există o adresă rezonabilă în circumstanţele respective; sau (B) în orice alt mod, a face să fie primit un înscris sau o notificare în termenul în care ar fi ajuns dacă ar fi fost

trimis în mod corespunzător.

(37) "Semnat" include utilizarea oricărui simbol executat sau adoptat cu intenția prezentă de a adopta sau de a accepta un înscris.

(38) "Stat" înseamnă un stat al Statelor Unite, Districtul Columbia, Puerto Rico, Insulele Virgine ale Statelor Unite sau orice teritoriu sau posesiune insulară aflată sub jurisdicţia Statelor Unite.

(39) "Garanţia" include un garant sau un alt debitor secundar.

(40) "Termen" înseamnă o parte a unui acord care se referă la un anumit aspect.

(41) "Semnătură neautorizată" înseamnă o semnătură făcută fără autoritate reală, implicită sau aparentă. Termenul include un fals.

(42) "Chitanţă de antrepozit" înseamnă o chitanţă emisă de o persoană angajată în activitatea de depozitare a mărfurilor în regim de închiriere.

(43) "Scrisul" include tipărirea, dactilografierea sau orice altă reducere intenţionată la o formă tangibilă. "Scris" are un înţeles corespunzător.

§ 1-202. Notificare; cunoaştere.

(a) Sub rezerva subsecţiunii (f), o persoană are "cunoştinţă" de un fapt dacă persoana: (1) are cunoştinţă efectivă de acesta; (2) a primit o notificare sau o înştiinţare cu privire la acesta; sau (3) din toate faptele şi circumstanţele cunoscute de persoana în cauză la momentul respectiv, are motive să ştie că acesta există.

(b) "Cunoaştere" înseamnă cunoaştere efectivă. "Ştie" are un sens corespunzător.

(c) "Descoperă", "învaţă" sau alte cuvinte cu semnificaţie similară se referă mai degrabă la cunoaştere decât la raţiunea de a cunoaşte.

(d) O persoană "notifică" sau "transmite" o notificare sau o înştiinţare unei alte persoane prin luarea măsurilor care pot fi necesare în mod rezonabil pentru a informa cealaltă persoană în mod normal, indiferent dacă cealaltă persoană ajunge sau nu să ia cunoştinţă de aceasta.

(e) Sub rezerva subsecţiunii (f), o persoană "primeşte" un aviz sau o notificare atunci când: (1) ajunge la cunoştinţa persoanei respective; sau (2) este înmânată în mod corespunzător, într-o formă rezonabilă în circumstanţe, la locul de afaceri prin intermediul căruia a fost încheiat contractul sau la un alt loc indicat de persoana respectivă ca loc de primire a unor astfel de comunicări.

(f) Notificarea, cunoaşterea sau o notificare sau o înştiinţare primită de o organizaţie este efectivă pentru o anumită tranzacţie din momentul în care este adusă la cunoştinţa persoanei care efectuează tranzacţia respectivă şi, în orice caz, din momentul în care ar fi fost adusă la cunoştinţa persoanei în cauză dacă organizaţia ar fi exercitat diligenţa necesară. O organizaţie acţionează cu diligenţa necesară în cazul în care menţine o rutină rezonabilă de comunicare a informaţiilor semnificative persoanei care efectuează tranzacţia şi dacă aceste rutine sunt respectate în mod rezonabil. Diligenţa cuvenită nu impune ca o persoană care acţionează în numele organizaţiei să comunice informaţii, cu excepţia cazului în care comunicarea face parte din sarcinile obişnuite ale

persoanei respective sau dacă aceasta are motive să

cunoaşte tranzacţia şi că tranzacţia ar fi afectată în mod semnificativ de aceste informaţii.

§ 1-203. Distincţia dintre contractul de leasing şi garanţia reală mobiliară.

(a) Faptul că o tranzacţie sub forma unui contract de leasing creează un contract de leasing sau o garanţie reală mobiliară este determinat de faptele din fiecare caz în parte.

(b) O tranzacţie sub forma unui contract de leasing creează o garanţie reală mobiliară în cazul în care contraprestaţia pe care locatarul trebuie să o plătească locatorului pentru dreptul de posesie şi utilizare a bunurilor este o obligaţie pe durata contractului de leasing şi nu poate fi reziliată de locatar şi:
(1) durata iniţială a contractului de leasing este egală sau mai mare decât durata de viaţă economică rămasă a bunurilor; (2) locatarul este obligat să reînnoiască contractul de leasing pentru durata de viaţă economică rămasă a bunurilor sau este obligat să devină proprietarul bunurilor; (3) locatarul are opţiunea de a reînnoi contractul de leasing pentru durata de viaţă economică rămasă a bunurilor fără nicio contraprestaţie suplimentară sau pentru o contraprestaţie suplimentară simbolică în cazul respectării contractului de leasing; sau (4) locatarul are opţiunea de a deveni proprietarul bunurilor fără nicio contraprestaţie suplimentară sau pentru o contraprestaţie suplimentară simbolică în cazul respectării contractului de leasing.

(c) O tranzacţie sub forma unui contract de leasing nu creează o garanţie reală mobiliară doar pentru că: (1) valoarea actuală a contraprestaţiei pe care locatarul este obligat să o plătească locatorului pentru dreptul de posesiune şi utilizare a bunurilor este substanţial egală sau mai mare decât valoarea de piaţă justă a bunurilor la momentul încheierii contractului de leasing; (2) locatarul îşi asumă riscul de pierdere a bunurilor; (3) locatarul acceptă să plătească, în ceea ce priveşte bunurile, impozite, asigurări, taxe de depunere, înregistrare sau înmatriculare sau costuri de service sau de întreţinere; (4) locatarul are opţiunea de a reînnoi contractul de leasing sau de a deveni proprietarul bunurilor; (5) locatarul are opţiunea de a reînnoi contractul de leasing pentru o chirie fixă care este egală sau mai mare decât chiria echitabilă de piaţă, previzibilă în mod rezonabil, pentru utilizarea bunurilor pe durata reînnoirii la momentul în care opţiunea urmează să fie executată; sau (6) locatarul are opţiunea de a deveni proprietarul bunurilor pentru un preţ fix care este egal sau mai mare decât valoarea de piaţă, previzibilă în mod rezonabil, a bunurilor la momentul în care opţiunea urmează să fie executată.

(d) Contravaloarea suplimentară este nominală dacă este mai mică decât costul previzibil în mod rezonabil al locatarului de a executa contractul de leasing în cazul în care opţiunea nu este exercitată. Contravaloarea suplimentară nu este nominală dacă:
(1) atunci când opţiunea de reînnoire a contractului de leasing este acordată locatarului, chiria este declarată ca fiind chiria justă de piaţă pentru utilizarea bunurilor pe durata reînnoirii, determinată la momentul în care opţiunea urmează să fie executată; sau (2) atunci când opţiunea de a deveni proprietarul bunurilor este acordată locatarului, preţul este declarat ca fiind valoarea justă de piaţă a bunurilor determinată la momentul în care opţiunea urmează să fie executată.

(e) "Durata de viaţă economică rămasă a bunurilor" şi chiria de piaţă echitabilă

"previzibilă în mod rezonabil", valoarea de piaţă echitabilă sau costul de execuţie în temeiul contractului de leasing trebuie să fie determinate în funcţie de faptele şi circumstanţele existente la momentul încheierii tranzacţiei.

§ 1-204. Valoarea.

Cu excepţia cazului în care se prevede altfel la articolele 3, 4, [şi] 5, [şi 6], o persoană dă o valoare pentru drepturi dacă le dobândeşte: (1) în schimbul unui angajament obligatoriu de acordare a unui credit sau al unei prelungiri a unui credit imediat disponibil, indiferent dacă este utilizat sau nu şi indiferent dacă se prevede sau nu o rambursare în cazul unor dificultăţi de colectare; (2) ca garanţie sau ca satisfacţie totală sau parţială a unei creanţe preexistente; (3) prin acceptarea unei livrări în cadrul unui contract preexistent de cumpărare; sau (4) în schimbul oricărei contraprestaţii suficiente pentru a susţine un contract simplu.

§ 1-205. Termen rezonabil; sezonalitate.

(a) Dacă un termen pentru luarea unei măsuri cerute de [Codul comercial uniform] este rezonabil depinde de natura, scopul şi circumstanţele acţiunii.

(b) O acţiune este efectuată în timp util dacă este efectuată la sau în termenul convenit sau, dacă nu s-a convenit un termen, la sau într-un termen rezonabil.

§ 1-206. Prezumţii.

Ori de câte ori [Codul comercial uniform] creează o "prezumţie" cu privire la un fapt sau prevede că un fapt este "prezumat", judecătorul trebuie să constate existenţa faptului, cu excepţia cazului în care şi până când se prezintă dovezi care să susţină constatarea inexistenţei acestuia.

PARTEA 3. APLICABILITATE TERITORIALĂ ŞI NORME GENERALE

§ 1-301. Aplicabilitatea teritorială; puterea părţilor de a alege legea aplicabilă.

(a) În această secţiune:

(1) "Tranzacţie internă" înseamnă o tranzacţie, alta decât o tranzacţie internaţională.

(2) "Tranzacţie internaţională" înseamnă o tranzacţie care are o legătură rezonabilă cu o altă ţară decât Statele Unite.

(b) Prezenta secţiune se aplică unei tranzacţii în măsura în care aceasta este reglementată de un alt articol din [Codul comercial uniform].

(c) Cu excepţia cazului în care se prevede altfel în prezenta secţiune:

(1) un acord încheiat de părţile la o tranzacţie internă conform căruia toate sau unele dintre drepturile şi obligaţiile lor urmează să fie determinate de legea acestui stat sau a unui alt stat produce efecte, indiferent dacă tranzacţia are sau nu o legătură cu statul desemnat; şi

(2) un acord încheiat de părţile la o tranzacţie internaţională conform căruia

oricare sau toate drepturile și obligațiile lor trebuie să fie determinate de legea acestui stat sau a

un alt stat sau o altă țară este efectivă, indiferent dacă tranzacția are sau nu legătură cu statul sau țara desemnată.

(d) În absența unui acord care intră în vigoare în temeiul subsecțiunii (c) și cu excepția celor prevăzute la subsecțiunile (e) și (g), drepturile și obligațiile părților sunt determinate de legea care ar fi aleasă prin aplicarea principiilor de conflict de legi din acest stat.

(e) În cazul în care una dintre părțile la o tranzacție este un consumator, se aplică următoarele reguli:

(1) Un acord menționat la subsecțiunea (c) nu produce efecte decât în cazul în care tranzacția are o legătură rezonabilă cu statul sau țara desemnată.

(2) Aplicarea legii statului sau a țării stabilite în conformitate cu litera (c) sau (d) nu poate priva consumatorul de protecția unei norme de drept care reglementează o chestiune care intră în domeniul de aplicare a prezentei secțiuni, care protejează consumatorii și care nu poate fi modificată prin acord: (A) a statului sau a țării în care consumatorul își are reședința principală, cu excepția cazului în care se aplică litera (B); sau (B) în cazul în care tranzacția este o vânzare de bunuri, a statului sau a țării în care consumatorul încheie contractul și primește bunurile respective, în cazul în care acest stat sau această țară nu este statul sau țara în care consumatorul își are reședința principală.

(f) Un acord care produce efecte în temeiul subsecțiunii (c) nu produce efecte în măsura în care aplicarea legii statului sau a țării desemnate ar fi contrară unei politici fundamentale a statului sau a țării a cărei lege ar fi aplicabilă în absența unui acord în temeiul subsecțiunii (d).

(g) În măsura în care [Codul comercial uniform] reglementează o tranzacție, în cazul în care una dintre următoarele prevederi ale [Codului comercial uniform] specifică legea aplicabilă, acea prevedere este aplicabilă, iar un acord contrar este valabil numai în măsura în care este permis de legea specificată: (1) secțiunea 2-402; (2) secțiunile 2A-105 și 2A-106;
(3) secțiunea 4-102; (4) secțiunea 4A-507; (5) secțiunea 5-116; [(6) secțiunea 6-103;] (7) secțiunea 8-110; (8) secțiunile 9-301-9-307.

§ 1-302. Modificare prin acord.

(a) Cu excepția cazului în care se prevede altfel în subsecțiunea (b) sau în altă parte în [Codul comercial uniform], efectul dispozițiilor [Codului comercial uniform] poate fi modificat prin acord.

(b) Obligațiile de bună-credință, diligență, rezonabilitate și grijă prevăzute de [Codul comercial uniform] nu pot fi refuzate prin acord. Părțile, prin acord, pot stabili standardele după care se va măsura îndeplinirea acestor obligații, dacă aceste standarde nu sunt în mod evident nerezonabile. Ori de câte ori [Codul comercial uniform] impune ca o acțiune să fie întreprinsă într-un termen rezonabil, se poate

stabili prin acord un termen care nu este în mod vădit nerezonabil.

(c) Prezența în anumite dispoziții [din Codul comercial uniform] a expresiei "cu excepția cazului în care s-a convenit altfel" sau a unor cuvinte cu semnificație similară nu implică faptul că efectul altor dispoziții nu poate fi modificat prin acord în temeiul acestei secțiuni.

§ 1-303. Curs de execuție, curs de tranzacționare și uzanțe comerciale.

(a) Un "curs de execuție" este o secvență de comportament între părțile la o anumită tranzacție care există dacă: (1) acordul părților cu privire la tranzacția respectivă implică ocazii repetate de executare de către o parte; și (2) cealaltă parte, cunoscând natura executării și având posibilitatea de a obiecta la aceasta, acceptă executarea sau consimte la aceasta fără obiecții.

(b) Un "curs de tranzacționare" este o secvență de comportament privind tranzacțiile anterioare între părțile la o anumită tranzacție, care poate fi considerată în mod corect ca stabilind o bază comună de înțelegere pentru interpretarea expresiilor și a altor comportamente ale acestora.

(c) Un "uz comercial" este orice practică sau metodă de tranzacționare care se respectă cu o asemenea regularitate într-un loc, într-o profesie sau într-un comerț încât să justifice o așteptare că va fi respectată în ceea ce privește tranzacția în cauză. Existența și domeniul de aplicare a unui astfel de obicei trebuie dovedite ca fiind fapte. În cazul în care se stabilește că o astfel de practică este consemnată într-un cod comercial sau într-un document similar, interpretarea acestui document este o chestiune de drept.

(d) O prestație sau o practică comercială între părți sau o practică comercială în domeniul în care acestea sunt angajate sau de care sunt sau ar trebui să fie conștiente este relevantă pentru a stabili sensul acordului părților, poate da un sens special unor clauze specifice ale acordului și poate completa sau califica clauzele acordului. O practică comercială aplicabilă în locul în care urmează să aibă loc o parte din executarea contractului poate fi utilizată în ceea ce privește acea parte a executării.

(e) Cu excepția cazului în care se prevede altfel în subsecțiunea (f), clauzele exprese ale unui acord și orice curs de execuție, curs de tranzacționare sau uzanță comercială aplicabilă trebuie interpretate, ori de câte ori este rezonabil, ca fiind în concordanță una cu cealaltă. În cazul în care o astfel de interpretare nu este rezonabilă: (1) termenii expresi prevalează asupra modului de executare, a modului de tranzacționare și a uzanțelor comerciale; (2) modul de executare prevalează asupra modului de tranzacționare și a uzanțelor comerciale; și (3) modul de tranzacționare prevalează asupra uzanțelor comerciale.

(f) Sub rezerva secțiunii 2-209, un curs de execuție este relevant pentru a demonstra o renunțare sau o modificare a oricărei clauze incompatibile cu cursul de execuție.

(g) Dovezile privind o practică comercială relevantă oferite de una dintre părți nu sunt admisibile decât dacă partea respectivă a notificat celeilalte părți cu o notificare pe care instanța o consideră suficientă pentru a preveni o surpriză incorectă pentru

cealaltă parte.

§ 1-304. Obligaţia de bună-credinţă.

Fiecare contract sau obligaţie din cadrul [Codului comercial uniform] impune o obligaţie de bună-credinţă în executarea şi aplicarea sa.

§ 1-305. Căile de atac trebuie să fie aplicate în mod liber.

(a) Căile de atac prevăzute de [Codul comercial uniform] trebuie să fie administrate în mod liber, astfel încât partea vătămată să se afle într-o situaţie la fel de bună ca şi cum cealaltă parte ar fi executat integral contractul, dar nu se pot obţine daune-interese indirecte sau speciale, nici daune-interese penale, cu excepţia cazului în care acest lucru este prevăzut în mod expres în [Codul comercial uniform] sau în alte norme de drept.

(b) Orice drept sau obligaţie declarată de [Codul comercial uniform] este executorie prin acţiune, cu excepţia cazului în care dispoziţia care o declară specifică un efect diferit şi limitat.

§ 1-306. Renunţarea sau renunţarea la pretenţii sau drepturi după încălcare.

O creanţă sau un drept care decurge dintr-o presupusă încălcare poate fi achitată în totalitate sau parţial fără contraprestaţie prin acordul părţii vătămate într-un document autentificat.

§ 1-307. Dovada prima facie prin documente de la terţi.

Un document în formă autentică care se prezintă ca fiind un conosament, o poliţă sau un certificat de asigurare, un certificat oficial de cântărire sau de inspecţie, o factură consulară sau orice alt document autorizat sau cerut prin contract să fie emis de o parte terţă constituie o dovadă prima facie a autenticităţii şi a veridicităţii sale şi a faptelor declarate în document de către partea terţă.

§ 1-308. Executarea sau acceptarea sub rezerva de drepturi.

(a) O parte care, cu o rezervă explicită de drepturi, execută sau promite executarea sau consimte la executare într-un mod cerut sau oferit de cealaltă parte nu aduce astfel atingere drepturilor rezervate. Sunt suficiente cuvinte precum "fără prejudicii", "sub protest" sau altele asemenea.

(b) Subsecţiunea (a) nu se aplică în cazul unui acord şi al unei satisfacţii.

§ 1-309. Opţiunea de a accelera la voinţă.

O clauză care prevede că o parte sau succesorul în drepturi al acelei părţi poate accelera plata sau executarea sau poate solicita garanţii sau garanţii suplimentare "la voinţă" sau atunci când partea "se consideră nesigură", sau alte cuvinte cu semnificaţie similară, înseamnă că partea are puterea de a face acest lucru numai dacă acea parte consideră cu bună credinţă că perspectiva de plată sau de executare este afectată. Sarcina de a dovedi lipsa de bună credinţă revine părţii împotriva căreia a fost exercitată această putere.

§ 1-310. Obligaţii subordonate.

O obligaţie poate fi emisă ca fiind subordonată executării unei alte obligaţii a persoanei

obligate sau un creditor își poate subordona dreptul la executarea unei obligații prin acord fie cu persoana obligată, fie cu un alt creditor al persoanei obligate. Subordonarea nu creează o garanție reală mobiliară nici față de debitorul comun, nici față de un creditor subordonat.

NOTE M.I.C. [ARTICOLUL 1 DIN UCC: DISPOZIȚII GENERALE]

NOTE M.I.C. [ARTICOLUL 1 DIN UCC: DISPOZIȚII GENERALE]

NOTE M.I.C. [ARTICOLUL 1 DIN UCC: DISPOZIȚII GENERALE]

NOTE M.I.C. [ARTICOLUL 1 DIN UCC: DISPOZIȚII GENERALE]

NOTE M.I.C. [ARTICOLUL 1 DIN UCC: DISPOZIȚII GENERALE]

NOTE M.I.C. [ARTICOLUL 1 DIN UCC: DISPOZIȚII GENERALE]

NOTE M.I.C. [ARTICOLUL 1 DIN UCC: DISPOZIȚII GENERALE]

NOTE M.I.C. [ARTICOLUL 1 DIN UCC: DISPOZIȚII GENERALE]

NOTE M.I.C. [ARTICOLUL 1 DIN UCC: DISPOZIȚII GENERALE]

NOTE M.I.C. [ARTICOLUL 1 DIN UCC: DISPOZIȚII GENERALE]

U.C.C. - ARTICOLUL 2 - VÂNZĂRI

PARTEA 1. TITLU SCURT, INTERPRETARE GENERALĂ ŞI OBIECT

- § 2-101. Titlu scurt.
- § 2-102. Domeniu de aplicare; anumite tranzacţii cu titluri de valoare şi alte tranzacţii excluse din prezentul articol.
- § 2-103. Definiţii şi indice de definiţii.
- § 2-104. Definiţii: "comerciant"; "între comercianţi"; "agenţie de finanţare".
- § 2-105. Definiţii: Transferabilitate; "bunuri"; bunuri "viitoare"; "lot"; "unitate comercială".
- § 2-106. Definiţii: "Contract"; "acord"; "contract de vânzare"; "vânzare"; "vânzare actuală"; "conformare" la contract; "reziliere"; "anulare".
- § 2-107. Bunuri care trebuie separate de imobil: Înregistrare.

PARTEA 2. FORMA, FORMAREA ŞI REAJUSTAREA CONTRACTULUI

- § 2-201. Condiţii de formă; Statutul fraudelor.
- § 2-202. Exprimarea finală în scris: Probe paralele sau extrinseci.
- § 2-203. Peceţi inoperante.
- § 2-204. Formarea în general.
- § 2-205. Oferte ferme.
- § 2-206. Ofertă şi acceptare în formarea contractului.
- § 2-207. Condiţii suplimentare în acceptare sau confirmare.
- § 2-209. Modificare, reziliere şi renunţare.
- § 2-210. Delegarea executării; cesiunea drepturilor.

PARTEA 3. OBLIGAŢIA GENERALĂ ŞI INTERPRETAREA CONTRACTULUI

- § 2-301. Obligaţiile generale ale părţilor.
- § 2-302. Contract sau clauză abuzivă.
- § 2-303. Alocarea sau împărţirea riscurilor.
- § 2-304. Preţul plătibil în bani, bunuri, imobile sau în alt mod.
- § 2-305. Termen de preţ deschis.
- § 2-306. Producţie, cerinţe şi tranzacţii exclusive.
- § 2-307. Livrarea pe un singur lot sau pe mai multe loturi.
- § 2-308. Lipsa unui loc specificat pentru livrare.
- § 2-309. Lipsa unor dispoziţii specifice privind termenele; notificarea de încetare.
- § 2-310. Termen deschis pentru plata sau derularea creditului; autoritatea de a expedia sub rezerva.
- § 2-311. Opţiuni şi cooperare în ceea ce priveşte performanţa.
- § 2-312. Garantarea titlului de proprietate şi împotriva contravenţiilor; obligaţia cumpărătorului împotriva contravenţiilor.
- § 2-313. Garanţii exprese prin afirmaţie, promisiune, descriere, eşantion.
- § 2-313A. Obligaţia faţă de cumpărătorul la distanţă creată prin înscrisul care însoţeşte sau însoţeşte mărfurile
- § 2-313B. Obligaţia faţă de cumpărătorul la distanţă creată prin comunicarea către public
- § 2-314. Garanţie implicită: Merchantability; Usage of Trade.

- § 2-315. Garanţie implicită: Aptitudinea pentru un anumit scop.
- § 2-316. Excluderea sau modificarea garanţiilor.
- § 2-317. Cumulul şi conflictul garanţiilor exprese sau implicite.
- § 2-318. Beneficiarii terţi ai garanţiilor exprese sau implicite.
- § 2-319. Termeni F.O.B. şi F.A.S.
- § 2-320. Termenii C.I.F. şi C. & F.
- § 2-321. C.I.F. sau C. & F.: "Greutăţi nete la ţărm"; "Plata la sosire"; Garanţia de stare la sosire.
- § 2-322. Livrare "Ex-Ship".
- § 2-323. Formularul de conosament necesar în cazul unei expedieri peste mări; "peste mări".
- § 2-324. Termenul "No Arrival, No sale".
- § 2-325. Termenul "scrisoare de credit"; "credit confirmat".
- § 2-326. Vânzarea la aprobare şi vânzarea sau returnarea; vânzarea prin consignaţie şi drepturile creditorilor.
- § 2-327. Incidente speciale de vânzare la aprobare şi de vânzare sau restituire.
- § 2-328. Vânzarea prin licitaţie.

PARTEA 4. TITLU DE PROPRIETATE, CREDITORI ŞI CUMPĂRĂTORI DE BUNĂ-CREDINŢĂ

- § 2-401. Transmiterea titlului de proprietate; rezerva pentru garanţie; aplicarea limitată a prezentei secţiuni.
- § 2-402. Drepturile creditorilor vânzătorului asupra bunurilor vândute.
- § 2-403. Puterea de a transfera; cumpărarea de bună-credinţă a bunurilor; "încredinţarea".

PARTEA A 5-A. PERFORMANŢĂ

- § 2-501. Interesul asigurabil în bunuri; modul de identificare a bunurilor.
- § 2-502. Dreptul cumpărătorului la bunuri în caz de respingere, nerespectare a livrării sau insolvabilitate a vânzătorului.
- § 2-503. Modalitatea de predare a livrării de către vânzător.
- § 2-504. Expediere de către vânzător.
- § 2-505. Livrarea de către vânzător în baza unei rezerve.
- § 2-506. Drepturile agenţiei de finanţare.
- § 2-507. Efectul ofertei vânzătorului; livrare sub condiţie.
- § 2-508. Remedierea de către vânzător a unei oferte sau livrări necorespunzătoare; înlocuire.
- § 2-509. Riscul de pierdere în absenţa unei încălcări.
- § 2-510. Efectul încălcării asupra riscului de pierdere.
- § 2-511. Oferirea plăţii de către cumpărător; plata prin cec.
- § 2-512. Plata de către cumpărător înainte de inspecţie.
- § 2-513. Dreptul cumpărătorului de a inspecta mărfurile.
- § 2-514. Când se livrează documentele la acceptare; când la plată.
- § 2-515. Păstrarea dovezilor privind bunurile în litigiu.

PARTEA 6. ÎNCĂLCARE, RESPINGERE ŞI SCUZĂ

- § 2-601. Drepturile cumpărătorului în cazul unei livrări necorespunzătoare.
- § 2-602. Modalitatea şi efectul respingerii de drept.
- § 2-603. Obligaţiile cumpărătorului comerciant în ceea ce priveşte mărfurile refuzate în mod legitim.

- § 2-604. Opţiunile cumpărătorului în ceea ce priveşte recuperarea bunurilor refuzate de drept.
- § 2-605. Renunţarea la obiecţiile cumpărătorului prin omisiunea de a preciza.

- § 2-606. Ce constituie acceptarea bunurilor.
- § 2-607. Efectul acceptării; notificarea încălcării; sarcina de a stabili încălcarea după acceptare; notificarea unei reclamaţii sau a unui litigiu către persoana care trebuie să răspundă.
- § 2-608. Revocarea totală sau parţială a acceptării.
- § 2-609. Dreptul la o asigurare adecvată de performanţă.
- § 2-610. Respingerea anticipată.
- § 2-611. Retragerea respingerii anticipate.
- § 2-612. "Contract în rate"; Încălcare.
- § 2-613. Accident la bunuri identificate.
- § 2-614. Performanţă înlocuită.
- § 2-615. Scuza prin neîndeplinirea condiţiilor presupuse.
- § 2-616. Procedura privind notificarea prin care se invocă o scuză.

PARTEA A 7-A. REMEDIU

- § 2-701. Căi de atac pentru încălcarea contractelor de garanţie care nu au fost afectate.
- § 2-702. Căile de atac ale vânzătorului la descoperirea insolvabilităţii cumpărătorului.
- § 2-703. Căile de atac ale vânzătorului în general.
- § 2-704. Dreptul vânzătorului de a identifica bunurile în contract, în pofida încălcării sau de a recupera bunurile neterminate.
- § 2-705. Oprirea livrării de către vânzător în timpul tranzitului sau în alt mod.
- § 2-706. Revânzarea de către vânzător, inclusiv contractul de revânzare.
- § 2-707. "Persoană în calitate de vânzător".
- § 2-708. Despăgubirile vânzătorului pentru neacceptare sau respingere.
- § 2-709. Acţiune pentru preţ.
- § 2-710. Daunele accidentale ale vânzătorului.
- § 2-711. Căile de atac ale cumpărătorului în general; garanţia reală mobiliară a cumpărătorului asupra bunurilor refuzate.
- § 2-712. "Acoperire"; procurarea de către cumpărător a unor bunuri de înlocuire.
- § 2-713. Despăgubirile cumpărătorului pentru nelivrare sau respingere.
- § 2-714. Despăgubirile cumpărătorului pentru încălcarea contractului în ceea ce privește bunurile acceptate.
- § 2-715. Daunele accidentale şi indirecte ale cumpărătorului.
- § 2-716. Dreptul cumpărătorului de a obţine o executare specifică sau de a se revanşa.
- § 2-717. Deducerea daunelor din preţ.
- § 2-718. Lichidarea sau limitarea daunelor; depozite.
- § 2-719. Modificarea sau limitarea contractuală a căii de atac.
- § 2-720. Efectul "anulării" sau al "rezilierii" asupra cererilor de despăgubire pentru încălcarea antecedentelor.
- § 2-721. Căi de atac pentru fraudă.
- § 2-722. Cine poate da în judecată terţii pentru vătămarea bunurilor.
- § 2-723. Dovada preţului de piaţă: Momentul şi locul.
- § 2-724. Admisibilitatea cotaţiilor de piaţă.
- § 2-725. Prescripţia în contractele de vânzare.

PARTEA 1. TITLU SCURT, INTERPRETARE GENERALĂ ŞI OBIECT

§ 2-101. Titlu scurt.

Prezentul articol este cunoscut şi poate fi citat ca fiind Codul comercial uniform - Vânzări.

§ 2-102. Domeniu de aplicare; anumite tranzacţii cu titluri de valoare şi alte tranzacţii excluse din prezentul articol.

Cu excepţia cazului în care contextul impune altfel, prezentul articol se aplică tranzacţiilor cu bunuri; acesta nu se aplică nici unei tranzacţii care, deşi are forma unui contract necondiţionat de vânzare sau a unei vânzări prezente, este destinată să funcţioneze doar ca o operaţiune de garanţie; de asemenea, prezentul articol nu aduce atingere sau abrogă nicio lege care reglementează vânzările către consumatori, agricultori sau alte categorii specifice de cumpărători.

§ 2-103. Definiţii şi indice de definiţii.

(1) În prezentul articol, cu excepţia cazului în care contextul impune altfel

(a) "Cumpărător" înseamnă o persoană care cumpără sau încheie un contract pentru a cumpăra bunuri.

(b) "Evident", cu referire la o clauză, înseamnă scris, afişat sau prezentat în aşa fel încât o persoană rezonabilă împotriva căreia se aplică ar fi trebuit să o observe. O menţiune dintr-un document electronic destinată să provoace un răspuns din partea unui agent electronic este vizibilă dacă este prezentată într-o formă care ar permite unui agent electronic configurat în mod rezonabil să o ia în considerare sau să reacţioneze la ea fără ca o persoană să examineze documentul. Decizia de a stabili dacă un termen este "vizibil" sau nu este de competenţa instanţei. Termenii vizibili includ următoarele:

(i) pentru o persoană:

(A) un titlu cu majuscule de dimensiuni egale sau mai mari decât textul înconjurător sau cu caractere, fonturi sau culori contrastante cu textul înconjurător de dimensiuni egale sau mai mici; şi

(B) limbajul din corpul unei înregistrări sau al unui afişaj cu caractere mai mari decât textul din jur sau cu caractere, fonturi sau culori contrastante cu cele ale textului din jur de aceeaşi mărime, sau separate de textul din jur de aceeaşi mărime prin simboluri sau alte semne care atrag atenţia asupra limbajului; şi

(ii) pentru o persoană sau un agent electronic, o menţiune care este plasată într-o înregistrare sau într-un afişaj în aşa fel încât persoana sau agentul electronic nu poate continua fără a lua măsuri cu privire la menţiunea respectivă.

(c) "Consumator" înseamnă o persoană fizică care cumpără sau se angajează să cumpere bunuri care, la momentul încheierii contractului, sunt destinate de către persoana fizică să fie utilizate în principal în scopuri personale, familiale sau casnice.

(d) "Contract de consum" înseamnă un contract încheiat între un comerciant-vânzător şi un consumator.

(e) "Livrare" înseamnă transferul voluntar al posesiei fizice sau al controlului asupra bunurilor.

(f) "electronic" înseamnă legat de o tehnologie cu capacităţi electrice, digitale, magnetice, fără fir, optice, electromagnetice sau similare.

(g) "Agent electronic" înseamnă un program de calculator sau un mijloc electronic sau un alt mijloc automatizat utilizat în mod independent pentru a iniţia o acţiune sau a răspunde la înregistrări sau performanţe electronice, în totalitate sau parţial, fără a fi analizate sau acţionate de o persoană.

(h) "Înregistrare electronică" înseamnă o înregistrare creată, generată, trimisă, comunicată, primită sau stocată prin mijloace electronice.

(i) "Tranzacţie de schimb valutar" înseamnă o tranzacţie în care o parte convine să livreze o cantitate de o anumită sumă de bani sau unitate de cont în schimbul acordului celeilalte părţi de a livra o altă cantitate de o altă sumă de bani sau unitate de cont, fie în prezent, fie la o dată viitoare, şi în care livrarea se face prin transfer de fonduri, prin înscrieri în cont, prin altă formă de ordin de plată sau prin alte mijloace convenite pentru a transfera un sold creditor. Termenul include o tranzacţie de acest tip care implică doi sau mai mulţi bani şi produse la vedere, la termen, opţiuni sau alte produse derivate din banii subiacenţi, precum şi orice combinaţie a acestor tranzacţii. Termenul nu include o tranzacţie care implică doi sau mai mulţi bani în care una sau ambele părţi sunt obligate să livreze fizic, la momentul încheierii contractului sau în viitor, bancnote, monede sau alte forme de mijloc legal de plată sau de specie.

[(j) Rezervat]

[(j) "Buna-credinţă" înseamnă onestitatea în fapt şi respectarea unor standarde comerciale rezonabile de corectitudine.]

Notă legislativă: Definiţia "bunei-credinţe" nu ar trebui să fie adoptată dacă jurisdicţia a adoptat această definiţie ca parte a articolului 1.

(k) "Bunuri" înseamnă toate lucrurile care sunt mobile în momentul identificării într-un contract de vânzare. Termenul include bunurile viitoare, bunurile special fabricate, puii nenăscuţi de animale, culturile în creştere şi alte lucruri identificate ataşate la un bun imobil, astfel cum sunt descrise în secţiunea 2-107. Termenul nu include informaţii, banii în care urmează să fie plătit preţul, valorile mobiliare de investiţie în conformitate cu articolul 8, obiectul tranzacţiilor valutare sau bunurile în acţiune.

(l) "Recepţia mărfurilor" înseamnă intrarea în posesia fizică a mărfurilor.

(m) "Înregistrare" înseamnă informaţii care sunt înscrise pe un suport material

sau care sunt stocate pe un suport electronic sau pe un alt suport şi care pot fi recuperate într-o formă perceptibilă.

Notă legislativă: definiţia "documentului" nu ar trebui să fie adoptată dacă jurisdicţia a adoptat articolul 1 revizuit.

(n) "Promisiune de remediere" înseamnă o promisiune a vânzătorului de a repara sau de a înlocui bunurile sau de a rambursa în totalitate sau parţial preţul bunurilor în cazul în care se produce un eveniment specificat.

(o) "Vânzător" înseamnă o persoană care vinde sau încheie contracte de vânzare de bunuri.

(p) "Semnează" înseamnă, cu intenţia actuală de a autentifica sau de a adopta un document:

(i) să execute sau să adopte un simbol material; sau

(ii) ataşarea sau asocierea logică la înregistrare a unui sunet, simbol sau proces electronic.

(2) Alte definiţii care se aplică prezentului articol sau anumitor părţi ale acestuia şi secţiunile în care apar sunt:

"Acceptare". Secţiunea 2-606.

"Între comercianţi". Secţiunea 2-104.

"Anulare". Secţiunea 2-106(4).

"Unitate comercială". Secţiunea 2-105.

"În conformitate cu contractul". Secţiunea 2-106.

"Contract de vânzare". Secţiunea 2-106.

"Cover". Secţiunea 2-712.

"Încredinţarea". Secţiunea 2-403.

"Agenţia de finanţare". Secţiunea 2-104.

"Produse viitoare". Secţiunea 2-105.

"Bunuri". Secţiunea 2-103.

"Identificare". Secţiunea 2-501.

"Contract în rate". Secţiunea 2-612.

"Lot". Secţiunea 2-105.

"Comerciant". Secţiunea 2-104.

"Persoana în poziţia de vânzător". Secţiunea 2-707.

"Vânzarea actuală". Secţiunea 2-106.

"Vânzarea". Secţiunea 2-106.

"Vânzare pe aprobare". Secţiunea 2-326.

"Vânzarea sau returnarea". Secţiunea 2-326.

"Încetare". Secţiunea 2-106.

(3) "Controlul", astfel cum este prevăzut la secţiunea 7-106, şi următoarele definiţii din alte articole se aplică prezentului articol:

"Verificaţi". Secţiunea 3-104(f).

"Destinatarul". Secţiunea 7-102(3).

"Expeditor". Secţiunea 7-102(4).

"Bunuri de consum". Secţiunea 9-102(a)(23).

"Dezonoare". Secţiunea 3-502.

"Proiect". Secţiunea 3-104(e).

"Onoare". Secţiunea 5-102(a)(8).

"Injurământ împotriva onoarei". Secţiunea 5-

109(b). "Scrisoare de credit". Secţiunea 5-

102(a)(10).

(4) În plus, articolul 1 conţine definiţii generale şi principii generale de construcţie şi interpretare aplicabile pe tot parcursul prezentului articol.

§ 2-104. Definiţii: "comerciant"; "între comercianţi"; "agenţie de finanţare".

(1) "comerciant" înseamnă o persoană care comercializează bunuri de acest tip sau care se prezintă în alt mod, prin ocupaţie, ca având cunoştinţe sau competenţe specifice practicilor sau bunurilor implicate în tranzacţie sau cărora le pot fi atribuite cunoştinţele sau competenţele prin angajarea de către persoana respectivă a unui agent, broker sau alt intermediar care se prezintă prin ocupaţie ca având cunoştinţele sau competenţele respective.

(2) "Agenţie de finanţare" înseamnă o bancă, o societate financiară sau o altă persoană care, în cursul normal al activităţii sale, face avansuri pe bunuri sau pe titluri de

proprietate sau care, în urma unui acord cu vânzătorul sau cu cumpărătorul, intervine în mod normal pentru a efectua sau a încasa plata datorată sau solicitată în temeiul contractului de vânzare, cum ar fi prin cumpărarea sau plata cambiei vânzătorului sau prin efectuarea de avansuri pe aceasta sau prin simpla preluare a acesteia pentru

colecţie, indiferent dacă documentele de titlu însoţesc sau nu proiectul sau sunt asociate cu acesta. Termenul include, de asemenea, o bancă sau o altă persoană care intervine în mod similar între persoanele care se află în poziţia de vânzător şi cumpărător în ceea ce priveşte bunurile (articolul 2- 707).

(3) "Între comercianţi" înseamnă în orice tranzacţie în legătură cu care ambele părţi au cunoştinţe sau abilităţi de comercianţi.

§ 2-105. Definiţii: Transferabilitate; bunuri "viitoare"; "lot"; "unitate comercială".

(1) Bunurile trebuie să fie atât existente, cât şi identificate înainte de a se transmite orice interes asupra lor. Bunurile care nu sunt atât existente, cât şi identificate sunt bunuri "viitoare". O pretinsă vânzare prezentă a bunurilor viitoare sau a oricărui drept asupra acestora funcţionează ca un contract de vânzare.

(2) Poate exista o vânzare a unui interes parţial în bunuri identificate existente.

(3) O cotă indivizibilă dintr-un ansamblu identificat de bunuri fungibile este suficient de identificată pentru a fi vândută, deşi cantitatea de ansamblu nu este determinată. Orice proporţie convenită din vrac sau orice cantitate din acesta convenită prin număr, greutate sau altă măsură poate fi vândută, în măsura interesului vânzătorului în vrac, cumpărătorului care devine astfel proprietar în comun.

(4) "Lot" înseamnă o parcelă sau un singur articol care face obiectul unei vânzări sau livrări separate, indiferent dacă este sau nu suficient pentru executarea contractului.

(5) "Unitate comercială" înseamnă o unitate de bunuri care, conform uzanţelor comerciale, constituie un tot unitar în scopul vânzării şi a cărei divizare îi afectează în mod semnificativ caracterul sau valoarea pe piaţă sau în utilizare. O unitate comercială poate fi un singur articol (cum ar fi o maşină) sau un set de articole (cum ar fi o suită de mobilier sau un sortiment de dimensiuni) sau o cantitate (cum ar fi un balot, o încărcătură brută sau o încărcătură de maşină) sau orice altă unitate tratată în utilizare sau pe piaţa relevantă ca un întreg unic.

§ 2-106. Definiţii: "Contract"; "acord"; "contract de vânzare"; "vânzare"; "vânzare actuală"; "conformare" la contract; "reziliere"; "anulare".

(1) În prezentul articol, cu excepţia cazului în care contextul impune altfel, "contract" şi "acord" se limitează la cele referitoare la vânzarea prezentă sau viitoare de bunuri. "Contractul de vânzare" include atât o vânzare prezentă de bunuri, cât şi un contract de vânzare de bunuri la un moment viitor. O "vânzare" constă în transferul dreptului de proprietate de la vânzător la cumpărător în schimbul unui preţ (articolul 2- 401). O "vânzare prezentă" înseamnă o vânzare care se realizează prin încheierea unui contract.

(2) Bunurile sau comportamentul, inclusiv orice parte a unei prestaţii, sunt "conforme" sau conforme cu contractul atunci când sunt în conformitate cu obligaţiile asumate prin contract.

(3) "Rezilierea" are loc atunci când oricare dintre părţi, în temeiul unei puteri create prin acord sau prin lege, pune capăt contractului altfel decât pentru încălcarea acestuia. În cazul "rezilierii", toate obligaţiile care sunt încă executorii de ambele părţi sunt stinse, dar orice drept bazat pe încălcarea sau executarea anterioară supravieţuieşte.

(4) "Rezilierea" apare atunci când oricare dintre părţi pune capăt contractului din cauza încălcării de către cealaltă parte, iar efectul său este acelaşi cu cel al "rezilierii", cu excepţia faptului că partea care reziliază păstrează, de asemenea, orice cale de atac pentru încălcarea întregului contract sau a oricărui sold neexecutat.

§ 2-107. Bunurile care trebuie separate de imobil: Înregistrare.

(1) Un contract de vânzare de minereuri sau similare (inclusiv petrol şi gaze naturale) sau o structură sau materialele sale care urmează să fie îndepărtate din imobil este un contract de vânzare de bunuri în sensul prezentului articol, dacă acestea urmează să fie separate de către vânzător, dar până la separare, o pretinsă vânzare prezentă a acestora care nu produce efecte ca un transfer al unui drept asupra terenului produce efecte doar ca un contract de vânzare.

(2) Un contract de vânzare, în afara terenului, de culturi sau de alte lucruri ataşate la un bun imobil şi care pot fi separate fără daune materiale, dar care nu sunt descrise la alineatul (1), sau de lemn care urmează să fie tăiat, este un contract de vânzare de bunuri în sensul prezentului articol, indiferent dacă obiectul urmează să fie separat de către cumpărător sau vânzător, chiar dacă face parte din bunul imobil la momentul încheierii contractului, iar părţile pot, prin identificare, să efectueze o vânzare actuală înainte de separare.

(3) Dispoziţiile prezentei secţiuni se supun drepturilor terţilor prevăzute de legea privind registrele imobiliare, iar contractul de vânzare poate fi executat şi înregistrat ca document de transfer al unui interes asupra unui teren şi constituie atunci o notificare a terţilor cu privire la drepturile cumpărătorului în temeiul contractului de vânzare.

§ 2-108. Tranzacţii care fac obiectul altor legi

(1) O tranzacţie care face obiectul prezentului articol face, de asemenea, obiectul oricărei alte tranzacţii aplicabile:

(a) [enumeraţi orice lege privind certificatele de proprietate din acest stat care acoperă automobilele, remorcile, casele mobile, bărcile, tractoarele agricole sau altele asemenea], cu excepţia drepturilor unui cumpărător în cadrul unei activităţi comerciale obişnuite în temeiul secţiunii 2-403(2), care apar înainte ca un certificat de proprietate care acoperă bunurile să fie valabil pe numele oricărui alt cumpărător;

(b) o normă de drept care stabileşte o normă diferită pentru consumatori; sau

(c) legea acestui stat aplicabilă tranzacţiei, cum ar fi o lege care se referă la:

(i) vânzarea sau închirierea de produse agricole;

(ii) transferul de sânge uman, produse din sânge, ţesuturi sau părţi de sânge uman;

(iii) expedierea sau transferul de către artişti a operelor de artă sau a tipăriturilor de artă;

(iv) acorduri de distribuţie, francize şi alte relaţii prin care se vând bunuri;

(v) etichetarea necorespunzătoare sau falsificarea produselor alimentare sau a medicamentelor; şi

(vi) comercianţi de anumite produse, cum ar fi automobilele, scaunele cu rotile cu motor, echipamentele agricole şi aparatele auditive.

(2) Cu excepţia drepturilor unui cumpărător în cadrul operaţiunilor comerciale obişnuite în temeiul alineatului (1) litera (a), în cazul unui conflict între prezentul articol şi o lege menţionată la alineatul (1), legea respectivă este aplicabilă.

(3) În sensul prezentului articol, nerespectarea unei legi menţionate la subsecţiunea (1) are numai efectele specificate în legea respectivă.

(4) Prezentul articol modifică, limitează şi înlocuieşte legea federală Electronic Signatures in Global and National Commerce Act, 15 U.S.C. Section 7001 et seq., cu excepţia faptului că nicio dispoziţie din prezentul articol nu modifică, limitează sau înlocuieşte secţiunea 7001(c) din legea respectivă şi nici nu autorizează transmiterea electronică a oricăreia dintre notificările descrise în secţiunea 7003(b) din legea respectivă.

PARTEA 2. FORMA, FORMAREA ŞI REAJUSTAREA CONTRACTULUI

§ 2-201. Condiţii de formă; Statutul fraudelor.

(1) Un contract de vânzare de bunuri pentru un preţ de 5 000 USD sau mai mare nu este executoriu prin acţiune sau apărare decât dacă există un document suficient pentru a indica faptul că un contract de vânzare a fost încheiat între părţi şi semnat de partea împotriva căreia se solicită executarea sau de către agentul sau brokerul autorizat al părţii. Un înscris nu este insuficient pentru că omite sau menţionează incorect o clauză convenită, dar contractul nu este executoriu în temeiul prezentei subsecţiuni dincolo de cantitatea de bunuri indicată în înscris.

(2) Între comercianţi, în cazul în care, într-un termen rezonabil, se primeşte un înscris care confirmă contractul şi care este suficient împotriva expeditorului, iar partea care îl primeşte are motive să cunoască conţinutul acestuia, acesta îndeplineşte cerinţele de la alineatul (1) împotriva destinatarului, cu excepţia cazului în care, în termen de 10 zile de la primire, se notifică o obiecţie cu privire la conţinutul său într-un înscris.

(3) Un contract care nu îndeplineşte cerinţele de la alineatul (1), dar care este valabil din alte puncte de vedere, este executoriu:

(a) în cazul în care bunurile urmează să fie fabricate special pentru cumpărător şi nu pot fi vândute altor persoane în cadrul activităţii obişnuite a vânzătorului, iar vânzătorul, înainte de primirea notificării de respingere şi în circumstanţe care indică în mod rezonabil că bunurile sunt destinate cumpărătorului, a început în mod substanţial fabricarea acestora sau şi-a luat angajamente pentru achiziţionarea lor;

(b) în cazul în care partea împotriva căreia se solicită executarea recunoaşte, în pledoaria sa, în declaraţia sa sau în declaraţia sa sub jurământ sau în orice alt mod, că a fost încheiat un contract de vânzare, dar contractul nu este executoriu în temeiul prezentului alineat dincolo de cantitatea de bunuri recunoscută; sau

(c) în ceea ce privește mărfurile pentru care s-a efectuat și s-a acceptat plata sau care au fost primite și acceptate (art. 2-606).

(4) Un contract care este executoriu în temeiul prezentei secțiuni nu este inaplicabil doar pentru că nu poate fi executat în termen de un an sau în orice altă perioadă de la data încheierii sale.

§ 2-202. Exprimarea finală într-un dosar: Probe paralele sau extrinseci.

(1) Clauzele cu privire la care părțile sunt de acord în actele confirmative ale părților sau care sunt prevăzute într-un document care este considerat de părți ca fiind o expresie finală a acordului lor cu privire la aceste clauze incluse în acesta nu pot fi contrazise prin dovada unui acord anterior sau a unui acord verbal contemporan, dar pot fi completate prin dovezi:

(a) curs de performanță, curs de tranzacționare sau uzanță comercială (Secțiunea 1-303); și

(b) termeni suplimentari consecvenți, cu excepția cazului în care instanța constată că procesul-verbal a fost conceput și ca o declarație completă și exclusivă a termenilor acordului .

(2) Termenii dintr-un dosar pot fi explicați prin dovezi privind cursul de execuție, cursul negocierii sau uzanța comercială fără ca instanța să stabilească în prealabil dacă limbajul utilizat este ambiguu.

§ 2-203. Peceți inoperante.

Aplicarea unui sigiliu pe un înscris care atestă un contract de vânzare sau o ofertă de cumpărare sau de vânzare de bunuri nu constituie un act sigilat. Legea referitoare la instrumentele sigilate nu se aplică unui astfel de contract sau ofertă.

§ 2-204. Formarea în general.

(1) Un contract de vânzare de bunuri poate fi încheiat în orice mod suficient pentru a demonstra acordul, inclusiv oferta și acceptarea, comportamentul ambelor părți care recunoaște existența unui contract, interacțiunea agenților electronici și interacțiunea dintre un agent electronic și o persoană fizică.

(2) Un acord suficient pentru a constitui un contract de vânzare poate fi constatat chiar dacă momentul încheierii acestuia este nedeterminat.

(3) Chiar dacă unul sau mai multe clauze sunt lăsate deschise, un contract de vânzare nu eșuează din cauza caracterului nedefinit dacă părțile au intenționat să încheie un contract și dacă există o bază rezonabilă și sigură pentru a oferi o soluție adecvată.

(4) Cu excepția cazului în care se prevede altfel în secțiunile 2-211-2-2-213, se aplică următoarele reguli:

(a) Un contract poate fi format prin interacţiunea agenţilor electronici ai părţilor, chiar dacă nicio persoană nu a fost conştientă sau nu a revizuit acţiunile agenţilor electronici sau termenii şi acordurile rezultate.

(b) Un contract poate fi format prin interacţiunea dintre un agent electronic şi o persoană fizică acţionând în numele propriu sau pentru o altă persoană. Un contract se formează în cazul în care individul întreprinde acţiuni pe care este liber să refuze să le întreprindă sau face o declaraţie, iar individul are motive să ştie că acţiunile sau declaraţia vor avea ca efect:

(i) să determine agentul electronic să finalizeze tranzacţia sau performanţa; sau

(ii) indică acceptarea unei oferte, indiferent de alte expresii sau acţiuni ale persoanei fizice la care agentul electronic nu poate reacţiona.

§ 2-205. Oferte ferme.

Oferta unui comerciant de a cumpăra sau de a vinde bunuri într-un proces-verbal semnat care, prin termenii săi, dă asigurări că va fi ţinut deschis, nu este revocabilă, din lipsă de contraprestaţie, în timpul perioadei indicate sau, dacă nu este indicat un termen, pentru o perioadă de timp rezonabilă, dar în niciun caz această perioadă de irevocabilitate nu poate depăşi trei luni; dar în niciun caz perioada de irevocabilitate nu poate depăşi trei luni. Orice astfel de termen de garanţie, într-un formular furnizat de ofertant, trebuie să fie semnat separat de către ofertant.

§ 2-206. Ofertă şi acceptare în formarea contractului.

(1) Cu excepţia cazului în care limba sau circumstanţele indică în mod neechivoc altceva

(a) o ofertă de a încheia un contract se interpretează ca o invitaţie la acceptare în orice mod şi prin orice mijloc rezonabil în circumstanţele respective:

(b) o comandă sau o altă ofertă de cumpărare de bunuri în vederea expedierii prompte sau curente este interpretată ca o invitaţie la acceptare fie printr-o promisiune de expediere promptă, fie prin expedierea promptă sau curentă a bunurilor conforme sau neconforme, dar expedierea bunurilor neconforme nu constituie o acceptare dacă vânzătorul notifică cumpărătorul în timp util că expedierea este oferită doar ca o soluţie de acomodare pentru cumpărător.

(2) În cazul în care începerea executării unei prestaţii solicitate este un mod rezonabil de acceptare, un ofertant care nu este notificat de acceptare într-un termen rezonabil poate considera oferta ca fiind caducă înainte de acceptare.

(3) O exprimare definitivă şi oportună a acceptării într-un înscris funcţionează ca o acceptare, chiar dacă aceasta conţine termeni suplimentari sau diferiţi faţă de ofertă.

§ 2-207. Condiţiile contractului; efectul confirmării.

Sub rezerva secţiunii 2-202, în cazul în care (i) comportamentul ambelor părţi recunoaşte existenţa unui contract, deşi înregistrările lor nu stabilesc altfel un contract, (ii) un contract este format printr-o ofertă şi acceptare sau (iii) un contract format în orice mod este confirmat de o înregistrare care conţine clauze suplimentare sau diferite de cele din contractul care este confirmat, clauzele contractului sunt:

(a) termeni care apar în registrele ambelor părţi;

(b) termenii, fie că sunt sau nu consemnaţi într-un proces-verbal, cu care ambele părţi sunt de acord; şi

(c) termenii furnizaţi sau încorporaţi în temeiul oricărei dispoziţii din prezentul act.

[§ 2-208. Rezervat]

§ 2-209. Modificare, reziliere şi renunţare.

(1) Un acord de modificare a unui contract care intră sub incidenţa prezentului articol nu are nevoie de nicio contraprestaţie pentru a fi obligatoriu.

(2) Un acord dintr-un înscris semnat care exclude modificarea sau rezilierea, cu excepţia unui înscris semnat, nu poate fi modificat sau reziliat în alt mod, dar, cu excepţia cazului în care este vorba de comercianţi, o astfel de cerinţă, într-un formular furnizat de comerciant, trebuie să fie semnată separat de cealaltă parte.

(3) Cerinţele din secţiunea 2-201 trebuie îndeplinite dacă contractul modificat se încadrează în dispoziţiile acesteia.

(4) Deşi o încercare de modificare sau de reziliere nu îndeplineşte cerinţele de la alineatul (2) sau (3), aceasta poate funcţiona ca o renunţare.

(5) O parte care a făcut o renunţare care afectează o parte executorie a unui contract poate retrage renunţarea printr-o notificare rezonabilă primită de cealaltă parte că se va cere executarea strictă a oricărei clauze la care s-a renunţat, cu excepţia cazului în care retragerea ar fi nedreaptă, având în vedere o schimbare materială a poziţiei pe baza renunţării.

§ 2-210. Delegarea executării; cesiunea drepturilor.

(1) În cazul în care vânzătorul sau cumpărătorul cedează drepturi în temeiul unui contract, se aplică următoarele reguli:

(a) Sub rezerva literei (b) şi cu excepţia cazului în care se prevede altfel în secţiunea 9-406 sau se convine altfel, toate drepturile vânzătorului sau ale cumpărătorului pot fi cesionate, cu excepţia cazului în care cesiunea ar modifica

în mod substanţial obligaţia celeilalte părţi, ar creşte în mod substanţial sarcina sau riscul impus părţii respective prin contract sau ar afecta în mod substanţial şansele părţii respective de a obţine o prestaţie în schimb. Un drept la daune-interese pentru încălcarea întregului contract sau un drept care decurge din faptul că cedentul

executarea în mod corespunzător a întregii sale obligaţii poate fi cedată în ciuda unui acord contrar.

(b) Constituirea, sechestrarea, perfectarea sau executarea unei garanţii reale mobiliare asupra dreptului vânzătorului în temeiul unui contract nu reprezintă o cesiune care modifică în mod substanţial obligaţia cumpărătorului sau care creşte în mod substanţial sarcina sau riscul impus cumpărătorului sau care afectează în mod substanţial şansele cumpărătorului de a obţine o prestaţie de restituire în conformitate cu litera (a), cu excepţia cazului în care, şi numai în măsura în care executarea garanţiei reale mobiliare are ca rezultat delegarea unei prestaţii substanţiale a vânzătorului. Chiar şi în acest caz, constituirea, ataşarea, perfecţiunea şi executarea garanţiei reale mobiliare rămân valabile. Cu toate acestea, vânzătorul este răspunzător faţă de cumpărător pentru daunele cauzate de delegare, în măsura în care cumpărătorul nu ar fi putut preveni în mod rezonabil aceste daune, iar o instanţă poate acorda alte măsuri adecvate, inclusiv anularea contractului sau un ordin judecătoresc împotriva executării garanţiei reale mobiliare sau a realizării executării.

(2) În cazul în care vânzătorul sau cumpărătorul deleagă executarea obligaţiilor sale în temeiul unui contract, se aplică următoarele reguli:

(a) O parte îşi poate îndeplini obligaţiile prin intermediul unui delegat, cu excepţia cazului în care se convine altfel sau dacă cealaltă parte are un interes substanţial ca promitentul iniţial să îndeplinească sau să controleze actele prevăzute în contract. Delegarea executării nu scuteşte partea care deleagă de obligaţia de a executa sau de răspunderea pentru încălcarea contractului.

(b) Acceptarea de către cesionar a unei delegări de sarcini constituie o promisiune de a îndeplini aceste sarcini. Promisiunea poate fi executată fie de către cedent, fie de către cealaltă parte la contractul iniţial.

(c) Cealaltă parte poate considera că orice delegare de atribuţii creează motive rezonabile de nesiguranţă şi poate, fără a aduce atingere drepturilor sale împotriva cedentului, să ceară asigurări din partea cesionarului în temeiul articolului 2-609.

(d) O clauză contractuală care interzice delegarea sarcinilor care pot fi delegate în mod normal în temeiul literei (a) este executorie, iar o tentativă de delegare nu este eficientă.

(3) O cesiune a "contractului" sau a "tuturor drepturilor mele în temeiul contractului" sau o cesiune în termeni generali similari este o cesiune de drepturi şi, cu excepţia cazului în care limbajul sau circumstanţele, ca în cazul unei cesiuni de garanţie, indică contrariul, este, de asemenea, o delegare a îndeplinirii obligaţiilor cedentului.

(4) Cu excepţia cazului în care circumstanţele indică contrariul, o interdicţie de cesiune a "contractului" trebuie interpretată ca împiedicând doar delegarea către cesionar a executării contractului de către cedent.

§ 2-211. Recunoaşterea juridică a contractelor, înregistrărilor şi semnăturilor electronice

(1) Nu se poate refuza efectul juridic sau caracterul executoriu al unui document sau al unei semnături numai pentru că este în formă electronică.

(2) Nu se poate refuza efectul juridic sau caracterul executoriu al unui contract numai pentru că la formarea acestuia a fost utilizată o înregistrare electronică.

(3) Prezentul articol nu impune ca o înregistrare sau o semnătură să fie creată, generată, trimisă, comunicată, primită, stocată sau prelucrată în alt mod prin mijloace electronice sau în formă electronică.

(4) Un contract format prin interacțiunea dintre o persoană fizică și un agent electronic în temeiul secțiunii 2-204(4)(b) nu include clauzele furnizate de persoana fizică în cazul în care persoana fizică avea motive să știe că agentul nu putea reacționa la clauzele furnizate.

§ 2-212. ATRIBUIRE

O înregistrare electronică sau o semnătură electronică poate fi atribuită unei persoane în cazul în care a fost actul persoanei sau al agentului electronic al acesteia sau dacă persoana respectivă este obligată legal prin actul respectiv.

§ 2-213. COMUNICAREA ELECTRONICĂ

(1) În cazul în care primirea unei comunicări electronice are un efect juridic, acesta se produce chiar dacă nicio persoană nu are cunoștință de primirea acesteia.

(2) Primirea unei confirmări electronice de primire a unei comunicări electronice stabilește că aceasta a fost primită, dar nu stabilește, în sine, că conținutul trimis corespunde conținutului primit.

PARTEA 3. OBLIGAȚIA GENERALĂ ȘI INTERPRETAREA CONTRACTULUI

§ 2-301. Obligațiile generale ale părților.

Obligația vânzătorului este de a transfera și de a livra, iar cea a cumpărătorului este de a accepta și de a plăti în conformitate cu contractul.

§ 2-302. Contract sau termen abuziv.

(1) În cazul în care instanța de judecată constată, din punct de vedere juridic, că contractul sau oricare dintre clauzele contractului a fost necorespunzător în momentul în care a fost încheiat, instanța poate refuza să execute contractul sau poate executa restul contractului fără clauza necorespunzătoare sau poate limita aplicarea oricărei clauze necorespunzătoare astfel încât să evite orice rezultat necorespunzător.

(2) În cazul în care se pretinde sau se pare instanței că contractul sau oricare dintre clauzele acestuia ar putea fi necorespunzător, părților li se oferă o posibilitate rezonabilă de a prezenta dovezi cu privire la contextul comercial, scopul și efectul acestuia, pentru a ajuta instanța în luarea acestei decizii.

§ 2-303. Alocarea sau împărţirea riscurilor.

În cazul în care prezentul articol repartizează un risc sau o sarcină între părţi "cu excepţia cazului în care se convine altfel", acordul poate nu numai să schimbe repartizarea, ci şi să împartă riscul sau sarcina.

§ 2-304. Preţul plătibil în bani, bunuri, imobile sau în alt mod.

(1) Preţul poate fi plătit în bani sau în alt mod. În cazul în care este plătibil în totalitate sau parţial în bunuri, fiecare parte este un vânzător al bunurilor pe care urmează să le transfere.

(2) Chiar dacă o parte sau întregul preţ este plătibil sub forma unui drept imobiliar, transferul bunurilor şi obligaţiile vânzătorului cu privire la acestea fac obiectul prezentului articol, dar nu şi transferul dreptului imobiliar sau obligaţiile cedentului în legătură cu acesta.

§ 2-305. Termen de preţ deschis.

(1) Părţile, dacă doresc acest lucru, pot încheia un contract de vânzare chiar dacă preţul nu este stabilit. În acest caz, preţul este un preţ rezonabil la momentul livrării dacă:

(a) nu se spune nimic despre preţ;

(b) preţul este lăsat la latitudinea părţilor şi acestea nu reuşesc să ajungă la un acord; sau

(c) preţul trebuie să fie stabilit în funcţie de o piaţă convenită sau de un alt standard stabilit sau înregistrat de o terţă persoană sau de o agenţie şi nu este astfel stabilit sau înregistrat.

(2) Un preţ care trebuie stabilit de vânzător sau de cumpărător înseamnă un preţ care trebuie stabilit cu bună-credinţă.

(3) În cazul în care un preţ care urmează să fie stabilit altfel decât prin acordul părţilor nu este stabilit din vina uneia dintre părţi, cealaltă parte poate, la alegerea sa, să considere contractul ca fiind anulat sau poate stabili un preţ rezonabil.

(4) Cu toate acestea, dacă părţile au intenţia de a nu fi obligate decât dacă preţul este stabilit sau convenit, iar dacă acesta nu este stabilit sau convenit, nu există contract. În acest caz, cumpărătorul trebuie să returneze bunurile deja primite sau, dacă nu poate face acest lucru, trebuie să plătească valoarea lor rezonabilă la momentul livrării, iar vânzătorul trebuie să returneze orice parte din preţul plătit în avans.

§ 2-306. Producţie, cerinţe şi tranzacţii exclusive.

(1) Un termen care măsoară cantitatea prin producţia vânzătorului sau prin cerinţele cumpărătorului înseamnă producţia sau cerinţele efective care pot apărea cu bună-

credință, cu excepţia faptului că nu poate fi oferită sau cerută o cantitate disproporţionată în mod nejustificat faţă de orice estimare declarată sau, în absenţa unei estimări declarate, faţă de orice producţie sau cerinţe anterioare normale sau comparabile în alt mod.

(2) Un acord legal încheiat fie de vânzător, fie de cumpărător, pentru negocierea exclusivă a tipului de bunuri în cauză impune, dacă nu s-a convenit altfel, obligaţia vânzătorului de a depune toate eforturile pentru a furniza bunurile, iar a cumpărătorului de a depune toate eforturile pentru a promova vânzarea acestora.

§ 2-307. Livrarea pe un singur lot sau pe mai multe loturi.

Cu excepţia cazului în care s-a convenit altfel, toate bunurile solicitate printr-un contract de vânzare trebuie să fie oferite într-o singură livrare şi plata este datorată numai la o astfel de ofertă, dar, în cazul în care circumstanţele conferă uneia dintre părţi dreptul de a face sau de a solicita livrarea în loturi, preţul, dacă poate fi împărţit, poate fi cerut pentru fiecare lot.

§ 2-308. Lipsa unui loc specificat pentru livrare.

Cu excepţia cazului în care se convine altfel

(a) locul de livrare a bunurilor este sediul comercial al vânzătorului sau, în lipsa acestuia, reşedinţa vânzătorului; dar

(b) într-un contract de vânzare de bunuri identificate care, după ştiinţa părţilor la momentul încheierii contractului, se află într-un alt loc, acel loc este locul de livrare a acestora; şi

(c) documentele de titlu de proprietate pot fi livrate prin canalele bancare obişnuite.

§ 2-309. Absenţa unor dispoziţii specifice privind termenele; notificare de reziliere.

(1) Termenul de expediere sau de livrare sau orice altă acţiune în temeiul unui contract, dacă nu este prevăzut în prezentul articol sau convenit, este un termen rezonabil.

(2) În cazul în care contractul prevede prestaţii succesive, dar are o durată nedeterminată, acesta este valabil pentru o perioadă de timp rezonabilă, dar, dacă nu s-a convenit altfel, poate fi reziliat în orice moment de către oricare dintre părţi.

(3) Încetarea unui contract de către una dintre părţi, cu excepţia cazului în care se produce un eveniment convenit, necesită ca cealaltă parte să primească o notificare rezonabilă, iar un acord care nu prevede notificarea nu este valabil dacă aplicarea sa ar fi abuzivă. O clauză care specifică standardele privind natura şi momentul notificării este aplicabilă dacă standardele nu sunt în mod evident nerezonabile.

§ 2-310. Termen deschis pentru plata sau derularea creditului; autoritatea de a expedia sub rezerva.

Cu excepţia cazului în care se convine altfel

(a) plata este datorată la momentul şi locul în care cumpărătorul trebuie să primească bunurile, chiar dacă locul de expediere este locul de livrare;

(b) în cazul în care vânzătorul este obligat sau autorizat să trimită bunurile, vânzătorul poate să le expedieze sub rezervă şi poate prezenta documentele de proprietate, dar cumpărătorul poate inspecta bunurile după sosirea lor înainte de a se face plata, cu excepţia cazului în care inspecţia nu este în contradicţie cu clauzele contractului (articolul 2-513);

(c) în cazul în care se convine ca livrarea să se facă prin documente de titlu de proprietate, altfel decât la litera (b), atunci plata este datorată indiferent de locul în care bunurile urmează să fie primite (i) la momentul şi locul în care cumpărătorul urmează să primească livrarea documentelor corporale sau (ii) la momentul în care cumpărătorul urmează să primească livrarea documentelor electronice şi la sediul vânzătorului sau, în lipsa acestuia, la reşedinţa vânzătorului; şi

(d) în cazul în care vânzătorul este obligat sau autorizat să expedieze mărfurile pe credit, perioada de credit începe în momentul expedierii, dar postdatarea facturii sau întârzierea expedierii acesteia va întârzia în mod corespunzător începerea perioadei de credit.

§ 2-311. Opţiuni şi cooperare în ceea ce priveşte performanţa.

(1) Un contract de vânzare care este suficient de clar [articolul 2-204 alineatul (3)] pentru a fi considerat contract nu este invalidat prin faptul că lasă detaliile executării să fie specificate de una dintre părţi. Orice astfel de precizare trebuie să fie făcută cu bună credinţă şi în limitele stabilite de rezonabilitatea comercială.

(2) Cu excepţia cazului în care s-a convenit altfel, specificaţiile referitoare la sortimentul bunurilor sunt la alegerea cumpărătorului, iar specificaţiile sau aranjamentele referitoare la expediere sunt la alegerea vânzătorului.

(3) În cazul în care specificaţia ar afecta în mod substanţial performanţa celeilalte părţi, dar nu este făcută în timp util sau dacă cooperarea unei părţi este necesară pentru performanţa convenită a celeilalte părţi, dar nu este făcută în timp util, cealaltă parte, pe lângă toate celelalte căi de atac:

(a) este scuzată pentru orice întârziere rezultată în executarea obligaţiilor de către partea respectivă; şi

(b) poate, de asemenea, fie să procedeze la executarea în orice mod rezonabil, fie, după expirarea termenului pentru o parte importantă a executării de către partea respectivă, să trateze omisiunea de a preciza sau de a coopera ca pe o încălcare prin nerespectarea obligaţiei de a livra sau de a accepta bunurile.

§ 2-312. Garantarea titlului de proprietate şi împotriva contravenţiilor; obligaţia cumpărătorului împotriva contravenţiilor.

(1) Sub rezerva alineatului (3), un contract de vânzare conţine o garanţie din partea vânzătorului că:

(a) titlul de proprietate transmis trebuie să fie bun şi transferul său trebuie să fie corect şi nu trebuie să expună în mod nejustificat cumpărătorul la litigii din cauza unei pretenţii sau a unui interes credibil asupra bunurilor; şi

(b) bunurile se livrează libere de orice garanţie reală sau de orice alt drept de retenţie sau sarcină de care cumpărătorul nu are cunoştinţă la momentul încheierii contractului.

(2) Cu excepţia cazului în care nu s-a convenit altfel, un vânzător care este un comerciant care comercializează în mod obişnuit bunuri de acest tip garantează că bunurile vor fi livrate libere de orice pretenţie legitimă a unei terţe persoane în caz de încălcare a dreptului de proprietate intelectuală sau de alte drepturi similare, dar un cumpărător care furnizează specificaţii vânzătorului trebuie să îl despăgubească pe vânzător de orice pretenţie de acest tip care rezultă din respectarea specificaţiilor.

(3) O garanţie în temeiul prezentei secţiuni poate fi refuzată sau modificată numai printr-o formulare specifică sau prin circumstanţe care îi dau cumpărătorului motive să ştie că vânzătorul nu revendică titlul de proprietate, că vânzătorul pretinde că vinde numai dreptul sau titlul pe care vânzătorul sau o terţă persoană îl poate avea sau că vânzătorul vinde sub rezerva unor pretenţii de încălcare a dreptului de proprietate sau altele asemenea.

§ 2-313. Garanţii exprese prin afirmaţie, promisiune, descriere, eşantion.

(1) În prezenta secţiune, "cumpărător imediat" înseamnă un cumpărător care încheie un contract cu vânzătorul.

(2) Garanţiile exprese ale vânzătorului faţă de cumpărătorul imediat sunt create după cum urmează:

(a) Orice afirmaţie de fapt sau promisiune făcută de vânzător care se referă la bunuri şi care devine parte a bazei negocierii creează o garanţie expresă că bunurile vor fi conforme cu afirmaţia sau promisiunea.

(b) Orice descriere a bunurilor care face parte din baza negocierii creează o garanţie expresă că bunurile vor fi conforme cu descrierea.

(c) Orice eşantion sau model care face parte din baza negocierii creează o garanţie expresă că toate bunurile vor fi conforme cu eşantionul sau modelul.

(3) Pentru a crea o garanţie expresă, nu este necesar ca vânzătorul să folosească cuvinte formale precum "garanţie" sau "garanţie" sau ca vânzătorul să aibă intenţia specifică de a oferi o garanţie, dar o simplă afirmaţie privind valoarea bunurilor sau o declaraţie care se pretinde a fi doar opinia sau recomandarea vânzătorului cu privire la bunuri nu creează o garanţie.

(4) Orice promisiune de reparaţie făcută de vânzător cumpărătorului imediat creează o obligaţie ca promisiunea să fie executată la momentul producerii evenimentului specificat.

§ 2-313A Obligaţia faţă de cumpărătorul la distanţă creată prin înregistrarea ambalată cu sau însoţind bunurile

(1) În această secţiune:

(a) "Cumpărător imediat" înseamnă un cumpărător care încheie un contract cu vânzătorul.

(b) "Cumpărător la distanţă" înseamnă o persoană care cumpără sau închiriază bunuri de la un cumpărător imediat sau de la o altă persoană din lanţul normal de distribuţie.

(2) Această secţiune se aplică numai bunurilor noi şi bunurilor vândute sau închiriate ca bunuri noi în cadrul unei tranzacţii de cumpărare în lanţul normal de distribuţie.

(3) În cazul în care vânzătorul face o afirmaţie de fapt sau o promisiune referitoare la bunuri, furnizează o descriere referitoare la bunuri sau face o promisiune de remediere, iar vânzătorul se aşteaptă, în mod rezonabil, ca înregistrarea să fie furnizată cumpărătorului la distanţă, iar înregistrarea este furnizată cumpărătorului la distanţă, vânzătorul are o obligaţie faţă de cumpărătorul la distanţă care:

(a) bunurile vor fi conforme cu afirmaţia de fapt, promisiunea sau descrierea, cu excepţia cazului în care o persoană rezonabilă aflată în poziţia cumpărătorului la distanţă nu ar crede că afirmaţia de fapt, promisiunea sau descrierea a creat o obligaţie; şi

(b) vânzătorul va îndeplini promisiunea de remediere.

(4) Pentru a crea o obligaţie în temeiul prezentei secţiuni, nu este necesar ca vânzătorul să folosească cuvinte formale, cum ar fi "garanţie" sau "garanţie", sau ca vânzătorul să aibă o intenţie specifică de a-şi asuma o obligaţie, dar o simplă afirmaţie privind valoarea bunurilor sau o declaraţie care se prezintă ca fiind doar opinia sau recomandarea vânzătorului cu privire la bunuri nu creează o obligaţie.

(5) Următoarele reguli se aplică în cazul căilor de atac pentru încălcarea unei obligaţii create în temeiul prezentei secţiuni:

(a) Vânzătorul poate modifica sau limita căile de atac disponibile pentru cumpărătorul la distanţă dacă modificarea sau limitarea este furnizată cumpărătorului la distanţă cel târziu în momentul cumpărării sau dacă modificarea sau limitarea este inclusă în documentul care conţine declaraţia de fapt, promisiunea sau descrierea.

(b) Sub rezerva unei modificări sau limitări a căilor de atac, un vânzător care a încălcat obligaţiile sale este răspunzător pentru daune-interese sau indirecte în conformitate cu secţiunea 2-715, dar nu şi pentru pierderea de profit.

(c) Cumpărătorul la distanţă poate recupera, ca despăgubiri pentru încălcarea obligaţiei vânzătorului care decurge din subsecţiunea (3), pierderea rezultată în cursul normal al evenimentelor, determinată în orice mod rezonabil.

(6) O obligaţie care nu este o promisiune de reparaţie este încălcată dacă bunurile nu erau conforme cu afirmaţia de fapt, promisiunea sau descrierea care creează obligaţia atunci când bunurile au părăsit controlul vânzătorului.

§ 2-313B Obligaţia faţă de cumpărătorul la distanţă creată prin comunicarea către public

(1) În această secţiune:

(a) "Cumpărător imediat" înseamnă un cumpărător care încheie un contract cu

vânzătorul.

(b) "Cumpărător la distanţă" înseamnă o persoană care cumpără sau închiriază bunuri de la un cumpărător imediat sau de la o altă persoană din lanţul normal de distribuţie.

(2) Această secţiune se aplică numai bunurilor noi şi bunurilor vândute sau închiriate ca bunuri noi în cadrul unei tranzacţii de cumpărare în lanţul normal de distribuţie.

(3) În cazul în care, într-un anunţ publicitar sau într-o comunicare similară adresată publicului, un vânzător face o afirmaţie de fapt sau o promisiune referitoare la bunuri, furnizează o descriere referitoare la bunuri sau face o promisiune de remediere, iar cumpărătorul de la distanţă încheie o tranzacţie de cumpărare cunoscând şi aşteptând ca bunurile să fie conforme cu afirmaţia de fapt, promisiunea sau descrierea sau ca vânzătorul să îndeplinească promisiunea de remediere, vânzătorul are o obligaţie faţă de cumpărătorul de la distanţă care:

(a) bunurile vor fi conforme cu afirmaţia de fapt, promisiunea sau descrierea, cu excepţia cazului în care o persoană rezonabilă aflată în poziţia cumpărătorului la distanţă nu ar crede că afirmaţia de fapt, promisiunea sau descrierea a creat o obligaţie; şi

(b) vânzătorul va îndeplini promisiunea de remediere.

(4) Nu este necesar ca vânzătorul să folosească cuvinte formale, cum ar fi "garanţie" sau "garanţie", sau ca vânzătorul să aibă o intenţie specifică de a-şi asuma o obligaţie pentru a crea o obligaţie în temeiul prezentei secţiuni, dar o simplă afirmaţie privind valoarea bunurilor sau o declaraţie care se prezintă ca fiind doar opinia sau recomandarea vânzătorului cu privire la bunuri nu creează o obligaţie.

(5) Următoarele reguli se aplică în cazul căilor de atac pentru încălcarea unei obligaţii create în temeiul prezentei secţiuni:

(a) Vânzătorul poate modifica sau limita căile de atac disponibile pentru cumpărătorul la distanţă dacă modificarea sau limitarea este furnizată cumpărătorului la distanţă cel târziu în momentul achiziţiei. Modificarea sau limitarea poate fi furnizată ca parte a comunicării care conţine afirmaţia de fapt, promisiunea sau descrierea.

(b) Sub rezerva unei modificări sau limitări a căilor de atac, un vânzător care a încălcat obligaţiile sale este răspunzător pentru daune-interese sau indirecte în conformitate cu secţiunea 2-715, dar nu şi pentru pierderea de profit.

(c) Cumpărătorul la distanţă poate recupera, ca despăgubiri pentru încălcarea obligaţiei vânzătorului care decurge din subsecţiunea (3), pierderea rezultată în cursul normal al evenimentelor, determinată în orice mod rezonabil.

(6) O obligaţie care nu este o promisiune de reparaţie este încălcată dacă bunurile nu erau conforme cu afirmaţia de fapt, promisiunea sau descrierea care creează obligaţia atunci când bunurile au părăsit controlul vânzătorului.

§ 2-314. Garanţie implicită: Merchantability; Usage of Trade.

(1) Cu excepţia cazului în care este exclusă sau modificată (articolul 2-316), garanţia că bunurile sunt vandabile este implicită într-un contract de vânzare a acestora dacă vânzătorul este un comerciant în ceea ce priveşte bunurile de acest tip. În temeiul acestei secţiuni, servirea contra cost a alimentelor sau băuturilor care urmează să fie consumate fie în incintă, fie în altă parte, constituie o vânzare.

(2) Pentru a fi comercializabile, bunurile trebuie să fie cel puţin următoarele:

(a) trec fără obiecţii în comerţ în conformitate cu descrierea contractului;

(b) în cazul bunurilor fungibile, sunt de o calitate medie echitabilă în cadrul descrierii;

(c) sunt adecvate pentru scopurile obişnuite pentru care sunt utilizate bunurile cu această descriere;

(d) să se desfăşoare, în limitele variaţiilor permise de acord, în mod egal în ceea ce priveşte tipul, calitatea şi cantitatea în cadrul fiecărei unităţi şi între toate unităţile implicate;

(e) sunt conţinute, ambalate şi etichetate în mod corespunzător, conform cerinţelor acordului; şi

(f) să fie conforme cu promisiunea sau afirmaţiile de fapt făcute pe ambalaj sau pe etichetă, dacă există.

(3) Cu excepţia cazului în care sunt excluse sau modificate (secţiunea 2-316), alte garanţii implicite pot apărea din practica comercială sau din practicile comerciale.

§ 2-315. Garanţie implicită: Aptitudinea pentru un anumit scop.

În cazul în care vânzătorul, în momentul încheierii contractului, are motive să cunoască un anumit scop pentru care sunt necesare bunurile şi în care cumpărătorul se bazează pe priceperea sau judecata vânzătorului pentru a selecta sau furniza bunurile adecvate, există, dacă nu este exclusă sau modificată în conformitate cu secţiunea următoare, o garanţie implicită că bunurile sunt adecvate pentru un astfel de scop.

§ 2-316. Excluderea sau modificarea garanţiilor.

(1) Cuvintele sau comportamentul care au legătură cu crearea unei garanţii exprese şi cuvintele sau comportamentul care tind să anuleze sau să limiteze garanţia se interpretează, în măsura în care este rezonabil, ca fiind în concordanţă una cu cealaltă; dar, sub rezerva secţiunii 2-202, anularea sau limitarea este inoperantă în măsura în care o astfel de interpretare este nerezonabilă.

(2) Sub rezerva subsecţiunii (3), pentru a exclude sau modifica garanţia implicită de vandabilitate sau orice parte a acesteia într-un contract de consum, formularea

trebuie să figureze într-un document, să fie vizibilă şi să precizeze: "Vânzătorul nu îşi asumă nicio responsabilitate pentru calitatea bunurilor, cu excepţia cazului în care se prevede altfel în prezentul contract", iar în orice alt contract, formularea trebuie să menţioneze vandabilitatea şi, în cazul unui document, trebuie să fie vizibilă. Sub rezerva subsecţiunii (3), pentru a exclude sau a modifica garanţia implicită de

fitness, excluderea trebuie să fie consemnată într-un registru şi să fie vizibilă. Limbajul pentru a exclude toate garanţiile implicite de adecvare într-un contract de consum trebuie să precizeze: "Vânzătorul nu îşi asumă nicio responsabilitate că bunurile vor fi adecvate pentru un anumit scop pentru care aţi putea cumpăra aceste bunuri, cu excepţia cazului în care se prevede altfel în contract", iar în orice alt contract, limbajul este suficient dacă precizează, de exemplu, că "Nu există garanţii care să se extindă dincolo de descrierea de faţă". Limbajul care îndeplineşte cerinţele din prezenta subsecţiune pentru excluderea sau modificarea unei garanţii într-un contract de consum îndeplineşte, de asemenea, cerinţele pentru orice alt contract.

(3) Fără a aduce atingere alineatului (2)

(a) cu excepţia cazului în care circumstanţele indică altfel, toate garanţiile implicite sunt excluse prin expresii precum "în starea în care se află", "cu toate defectele" sau prin alte formulări care, conform înţelegerii comune, atrag atenţia cumpărătorului asupra excluderii garanţiilor, clarifică faptul că nu există nicio garanţie implicită şi, în cazul unui contract de consum atestat printr-un înscris, sunt menţionate în mod vizibil în înscris;

(b) în cazul în care cumpărătorul, înainte de încheierea contractului, a examinat bunurile sau eşantionul sau modelul în mod complet, aşa cum a dorit, sau a refuzat să examineze bunurile la cererea vânzătorului, nu există o garanţie implicită cu privire la defectele pe care o examinare în circumstanţele respective ar fi trebuit să le dezvăluie cumpărătorului; şi

(c) o garanţie implicită poate fi, de asemenea, exclusă sau modificată prin cursul de tranzacţionare, cursul de performanţă sau uzanţa comercială.

(4) Căile de atac pentru încălcarea garanţiei pot fi limitate în conformitate cu secţiunile 2-718 şi 2-719.

§ 2-317. Cumulul şi conflictul garanţiilor exprese sau implicite.

Garanţiile, fie ele exprese sau implicite, se interpretează ca fiind în concordanţă una cu cealaltă şi ca fiind cumulative, dar dacă o astfel de interpretare nu este rezonabilă, intenţia părţilor va determina care dintre garanţii este dominantă. Pentru a stabili această intenţie, se aplică următoarele reguli:

(a) Specificaţiile exacte sau tehnice înlocuiesc un eşantion sau un model inconsistent sau un limbaj general de descriere.

(b) Un eşantion dintr-un volum existent displace limbajul general inconsistent al descrierii.

(c) Garanţiile exprese înlocuiesc garanţiile implicite inconsistente, altele decât garanţia implicită de adecvare la un anumit scop.

§ 2-318. Beneficiarii terţi ai garanţiilor exprese sau implicite.

(1) În prezenta secţiune:

(a) "Cumpărător imediat" înseamnă un cumpărător care încheie un contract cu vânzătorul.

(b) "Cumpărător la distanţă" înseamnă o persoană care cumpără sau închiriază bunuri de la un cumpărător imediat sau de la o altă persoană din lanţul normal de distribuţie.

Alternativa A la alineatul (2)

Garanţia vânzătorului faţă de un cumpărător imediat, fie ea expresă sau implicită, promisiunea de remediere a vânzătorului faţă de un cumpărător imediat sau obligaţia vânzătorului faţă de un cumpărător la distanţă în temeiul secţiunii 2-313A sau 2-313B se extinde la orice persoană care face parte din familia sau gospodăria cumpărătorului imediat sau a cumpărătorului la distanţă sau care este oaspete în casa oricăruia dintre aceştia, dacă este rezonabil să se aştepte ca persoana respectivă să utilizeze, să consume sau să fie afectată de bunuri şi care este prejudiciată personal prin încălcarea garanţiei, a promisiunii de remediere sau a obligaţiei. Un vânzător nu poate exclude sau limita aplicarea prezentei secţiuni.

Alternativa B la alineatul (2)

Garanţia unui vânzător faţă de un cumpărător imediat, fie că este expresă sau implicită, promisiunea de remediere a vânzătorului faţă de un cumpărător imediat sau obligaţia vânzătorului faţă de un cumpărător la distanţă în temeiul secţiunii 2-313A sau 2-313B se extinde la orice persoană care se poate aştepta în mod rezonabil să utilizeze, să consume sau să fie afectată de bunuri şi care este prejudiciată personal prin încălcarea garanţiei, a promisiunii de remediere sau a obligaţiei. Un vânzător nu poate exclude sau limita aplicarea prezentei secţiuni.

Alternativa C la alineatul (2)

Garanţia unui vânzător faţă de un cumpărător imediat, fie ea expresă sau implicită, promisiunea de remediere a vânzătorului faţă de un cumpărător imediat sau obligaţia vânzătorului faţă de un cumpărător la distanţă în temeiul secţiunii 2-313A sau 2-313B se extinde la orice persoană care se poate aştepta în mod rezonabil să utilizeze, să consume sau să fie afectată de bunuri şi care este prejudiciată prin încălcarea garanţiei, a promisiunii de remediere sau a obligaţiei. Vânzătorul nu poate exclude sau limita aplicarea prezentei secţiuni în ceea ce priveşte prejudiciul adus persoanei unei persoane fizice căreia i se aplică garanţia, promisiunea sau obligaţia de reparare.

[§ 2-319. Rezervat]

[§ 2-320. Rezervat]

[§ 2-321. Rezervat]

[§ 2-322. Rezervat]

[§ 2-323. Rezervat]

[§ 2-324. Rezervat]

§ 2-325. Termenul "scrisoare de credit"; "credit confirmat".

În cazul în care părţile convin că principala metodă de plată va fi scrisoarea de credit, se aplică următoarele reguli:

(a) Obligaţia de plată a cumpărătorului este suspendată prin livrarea în timp util către vânzător a unei scrisori de credit emisă sau confirmată de o agenţie de finanţare de bună reputaţie, prin care emitentul şi orice confirmator se angajează să plătească contra prezentării documentelor care dovedesc livrarea bunurilor.

(b) Nerespectarea de către una dintre părţi a obligaţiei de a furniza o scrisoare de credit în timp util, aşa cum s-a convenit, constituie o încălcare a contractului de vânzare.

(c) În cazul în care scrisoarea de credit este refuzată sau respinsă, vânzătorul, în urma unei notificări în timp util, poate solicita plata direct de la cumpărător.

§ 2-326. Vânzarea la aprobare şi vânzarea sau returnarea; vânzarea prin consignaţie şi drepturile creditorilor.

(1) Cu excepţia cazului în care s-a convenit altfel, dacă bunurile livrate pot fi returnate de către cumpărător chiar dacă sunt conforme cu contractul, tranzacţia este:

(a) o "vânzare cu aprobare", dacă bunurile sunt livrate în principal pentru utilizare; şi

(b) o "vânzare sau returnare" dacă bunurile sunt livrate în principal pentru revânzare.

(2) Bunurile reţinute în vederea aprobării nu fac obiectul creanţelor creditorilor cumpărătorului până la acceptare; bunurile reţinute în vederea vânzării sau a returnării fac obiectul unor astfel de creanţe cât timp se află în posesia cumpărătorului.

(3) Orice clauză "sau de restituire" dintr-un contract de vânzare trebuie tratată ca un contract de vânzare separat, în conformitate cu secţiunea 2-201, şi ca fiind în contradicţie cu aspectul de vânzare al contractului, în conformitate cu secţiunea 2-202.

§ 2-327. Incidente speciale de vânzare la aprobare şi de vânzare sau restituire.

(1) În cadrul unei vânzări la aprobare, cu excepţia cazului în care se convine altfel

(a) deşi bunurile sunt identificate în contract, riscul de pierdere şi titlul de proprietate nu sunt transferate cumpărătorului până la acceptare; şi

(b) utilizarea bunurilor în concordanţă cu scopul procesului nu reprezintă acceptare, dar neinformarea în timp util a vânzătorului cu privire la alegerea de a returna bunurile reprezintă acceptare, iar dacă bunurile sunt conforme cu contractul acceptarea unei părţi reprezintă acceptarea întregului contract;

şi

(c) după notificarea în mod corespunzător a alegerii de returnare, returnarea se face pe riscul şi pe cheltuiala vânzătorului, dar un cumpărător comerciant trebuie să urmeze orice instrucţiuni rezonabile.

(2) În cadrul unei vânzări sau returnări, cu excepţia cazului în care s-a convenit altfel

(a) opţiunea de returnare se extinde la toate bunurile sau la orice unitate comercială a acestora în starea lor iniţială, dar trebuie exercitată în timp util; şi

(b) returnarea se face pe riscul şi pe cheltuiala cumpărătorului.

§ 2-328. Vânzarea prin licitaţie.

(1) În cazul unei vânzări prin licitaţie, dacă bunurile sunt prezentate în loturi, fiecare lot face obiectul unei vânzări separate.

(2) O vânzare prin licitaţie este încheiată atunci când adjudecătorul anunţă acest lucru prin căderea ciocanului sau în alt mod obişnuit. În cazul în care o ofertă este făcută în timpul procesului de finalizare a vânzării, dar înainte ca o ofertă anterioară să fie acceptată, adjudecătorul are libertatea de a redeschide licitaţia sau de a declara bunurile vândute în baza ofertei anterioare.

(3) Vânzarea prin licitaţie este supusă dreptului vânzătorului de a retrage bunurile, cu excepţia cazului în care, în momentul punerii în vânzare a bunurilor sau în timpul licitaţiei, se anunţă în mod expres că nu este rezervat dreptul de retragere a bunurilor. În cazul unei licitaţii în care dreptul de retragere a bunurilor este rezervat, adjudecătorul poate retrage bunurile în orice moment până când adjudecătorul anunţă încheierea vânzării. În cadrul unei licitaţii în care dreptul de retragere a bunurilor nu este rezervat, după ce adjudecătorul solicită oferte pentru un articol sau un lot, articolul sau lotul nu poate fi retras decât dacă nu se face nicio ofertă într-un termen rezonabil. În ambele cazuri, un ofertant poate retrage o ofertă până la anunţul de încheiere a vânzării făcut de către adjudecător, dar retragerea unei oferte nu reia nicio ofertă anterioară.

(4) În cazul în care adjudecătorul primeşte cu bună ştiinţă o ofertă în numele vânzătorului sau vânzătorul face sau asigură o astfel de ofertă, iar cumpărătorul poate, la alegerea sa, să evite vânzarea sau să ia bunurile la preţul ultimei oferte de bună-credinţă înainte de încheierea vânzării, fără a fi anunţat că îşi rezervă libertatea de a licita, cumpărătorul poate, la alegerea sa, să evite vânzarea sau să ia bunurile la preţul ultimei oferte de bună-credinţă înainte de încheierea vânzării. Prezenta subsecţiune nu se aplică în cazul unei oferte la o licitaţie prevăzută de lege.

PARTEA 4. TITLU DE PROPRIETATE, CREDITORI ŞI CUMPĂRĂTORI DE BUNĂ-CREDINŢĂ

§ 2-401. Transmiterea titlului de proprietate; rezerva pentru garanţie; aplicarea limitată a prezentei secţiuni.

Fiecare dispoziţie din prezentul articol referitoare la drepturile, obligaţiile şi căile de atac ale vânzătorului, cumpărătorului, cumpărătorilor sau ale altor terţi se aplică indiferent de titlul de proprietate asupra bunurilor, cu excepţia cazului în care dispoziţia se referă la un astfel de titlu. În măsura în care anumite situaţii nu sunt reglementate de celelalte dispoziţii ale prezentului articol, iar aspectele referitoare la

titlu devin importante, se aplică următoarele reguli:

(1) Dreptul de proprietate asupra bunurilor nu poate fi transferat în cadrul unui contract de vânzare înainte de identificarea acestora în contract (articolul 2-501) şi, dacă nu s-a convenit altfel în mod expres, cumpărătorul dobândeşte prin identificarea acestora o proprietate specială, astfel cum este limitată de prezenta lege. Orice reţinere sau rezervare de către vânzător a titlului (proprietăţii) în

mărfurile expediate sau livrate cumpărătorului se limitează în fapt la o rezervare a unei garanţii reale mobiliare. Sub rezerva prezentelor dispoziţii şi a dispoziţiilor articolului 9, proprietatea asupra bunurilor se transferă de la vânzător la cumpărător în orice mod şi în orice condiţii convenite în mod explicit de către părţi.

(2) Cu excepţia cazului în care s-a convenit altfel în mod explicit, titlul de proprietate se transferă cumpărătorului la momentul şi locul în care vânzătorul finalizează executarea cu referire la livrarea fizică a bunurilor, în ciuda oricărei rezerve de garanţie reală şi chiar dacă un document de titlu de proprietate trebuie să fie livrat la un moment sau loc diferit; şi în special şi în ciuda oricărei rezerve de garanţie reală prin conosamentul de încărcare

(a) în cazul în care contractul prevede sau autorizează vânzătorul să trimită bunurile către cumpărător, dar nu prevede că vânzătorul trebuie să le livreze la destinaţie, titlul de proprietate trece la cumpărător la momentul şi locul expedierii; dar

(b) în cazul în care contractul prevede livrarea la destinaţie, titlul de proprietate se transferă în momentul prezentării la destinaţie.

(3) Cu excepţia cazului în care se convine în mod explicit altfel, în cazul în care livrarea se efectuează fără a muta mărfurile,

(a) în cazul în care vânzătorul trebuie să elibereze un titlu de proprietate material, titlul de proprietate se transferă în momentul şi la locul în care acesta eliberează aceste documente, iar în cazul în care vânzătorul trebuie să elibereze un titlu de proprietate electronic, titlul de proprietate se transferă în momentul în care vânzătorul eliberează documentul; sau

(b) în cazul în care, la momentul încheierii contractului, bunurile sunt deja identificate şi nu trebuie să se livreze niciun titlu de proprietate, titlul de proprietate se transmite la momentul şi locul încheierii contractului.

(4) O respingere sau un alt refuz al cumpărătorului de a primi sau de a reţine bunurile, indiferent dacă este sau nu justificat, sau o revocare justificată a acceptării, restituie vânzătorului dreptul de proprietate asupra bunurilor. O astfel de revânzare are loc prin efectul legii şi nu este o "vânzare".

§ 2-402. Drepturile creditorilor vânzătorului asupra bunurilor vândute.

(1) Sub rezerva dispoziţiilor alineatelor (2) şi (3), drepturile creditorilor chirografari ai vânzătorului cu privire la bunurile care au fost identificate într-un contract de vânzare sunt supuse drepturilor cumpărătorului de a recupera bunurile în temeiul prezentului articol (secţiunile 2-502 şi 2-716).

(2) Un creditor al vânzătorului poate considera nulă o vânzare sau o identificare a bunurilor în cadrul unui contract de vânzare dacă, în ceea ce îl privește, reținerea posesiei de către vânzător este frauduloasă în temeiul oricărei norme de drept din statul în care sunt situate bunurile, cu excepția cazului în care reținerea posesiei cu bună credință și în cadrul operațiunilor comerciale curente de către un comerciant-vânzător pentru o perioadă de timp rezonabil din punct de vedere comercial după o vânzare sau o identificare nu este frauduloasă.

(3) Nicio dispoziţie din prezentul articol nu poate fi considerată ca aducând atingere drepturilor creditorilor vânzătorului.

(a) în conformitate cu dispoziţiile articolului privind tranzacţiile garantate (articolul 9); sau

(b) în cazul în care identificarea în contract sau livrarea nu se face în cadrul operaţiunilor comerciale curente, ci pentru a satisface sau pentru a garanta o creanţă preexistentă în bani, garanţii sau altele asemenea şi este făcută în circumstanţe care, în conformitate cu orice normă de drept din statul în care sunt situate bunurile, ar constitui, în afara prezentului articol, un transfer fraudulos sau o preferinţă anulabilă.

§ 2-403. Puterea de a transfera; cumpărarea de bună-credinţă a bunurilor; "încredinţarea".

(1) Un cumpărător de bunuri dobândește toate titlurile de proprietate pe care cedentul său le deţinea sau putea să le transfere, cu excepţia faptului că un cumpărător al unei participaţii limitate dobândește drepturi numai în măsura participaţiei cumpărate. O persoană care are un titlu anulabil are puterea de a transfera un titlu bun unui cumpărător de bună-credinţă în schimbul unei sume de bani. În cazul în care bunurile au fost livrate în cadrul unei tranzacţii de cumpărare, cumpărătorul are această putere chiar dacă

(a) cedentul a fost înșelat cu privire la identitatea cumpărătorului sau

(b) livrarea a fost efectuată în schimbul unui cec care ulterior este refuzat sau

(c) s-a convenit ca tranzacţia să fie o "vânzare în numerar", sau

(d) livrarea a fost obţinută prin fraudă, care se pedepsește ca furt în conformitate cu legea penală.

(2) Orice încredinţare a posesiei bunurilor unui comerciant care se ocupă cu bunuri de acest tip îi conferă acestuia puterea de a transfera toate drepturile încredinţatorului către un cumpărător în cadrul unei afaceri obișnuite.

(3) "Încredinţarea" include orice livrare şi orice acceptare a reţinerii posesiei, indiferent de orice condiţie exprimată între părţile la livrare sau acceptare şi indiferent dacă obţinerea încredinţării sau dispoziţia posesorului asupra bunurilor a fost de natură să constituie un furt în sensul dreptului penal.

[Notă: În cazul în care un stat adoptă abrogarea articolului 6-Transferuri de mărfuri în vrac (Alternativa A), subsec.
(4) se va citi după cum urmează:]

(4) Drepturile celorlalţi cumpărători de bunuri şi ale creditorilor privilegiaţi sunt reglementate de articolele privind tranzacţiile garantate (articolul 9) şi documentele de titlu (articolul 7).

[Notă: În cazul în care un stat adoptă articolul 6 revizuit - Vânzări în vrac (alternativa B), alineatul (4) ar trebui să aibă următorul cuprins:]

(4) Drepturile celorlalţi cumpărători de bunuri şi ale creditorilor privilegiaţi sunt reglementate de articolele privind tranzacţiile garantate (articolul 9), vânzările în vrac (articolul 6) şi titlurile de proprietate (articolul 7).

PARTEA A 5-A. PERFORMANȚĂ

§ 2-501. Interesul asigurabil în bunuri; modul de identificare a bunurilor.

(1) Cumpărătorul obține o proprietate specială și un interes asigurabil asupra bunurilor prin identificarea bunurilor existente ca fiind bunurile la care se referă contractul, chiar dacă bunurile astfel identificate sunt neconforme și are posibilitatea de a le returna sau de a le respinge. O astfel de identificare poate fi făcută în orice moment și în orice mod convenit în mod explicit de către părți. În absența unui acord explicit, identificarea are loc

(a) în momentul încheierii contractului, în cazul în care acesta are ca obiect vânzarea de bunuri deja existente și identificate;

(b) în cazul în care contractul are ca obiect vânzarea de bunuri viitoare, altele decât cele descrise la litera (c), atunci când bunurile sunt expediate, marcate sau desemnate în alt mod de către vânzător ca fiind bunuri la care se referă contractul;

(c) atunci când culturile sunt plantate sau devin culturi în creștere sau când puii sunt concepuți, în cazul în care contractul are ca obiect vânzarea de pui nenăscuți care urmează să se nască în termen de douăsprezece luni de la încheierea contractului sau vânzarea de culturi care urmează să fie recoltate în termen de douăsprezece luni sau în următorul motiv normal de recoltă după încheierea contractului, oricare dintre acestea este mai lung.

(2) Vânzătorul își păstrează un interes asigurabil asupra bunurilor atât timp cât îi aparține titlul de proprietate sau orice garanție reală mobiliară asupra bunurilor și, în cazul în care identificarea este făcută numai de vânzător, acesta poate, până la neîndeplinirea obligațiilor, insolvență sau notificarea cumpărătorului că identificarea este definitivă, să înlocuiască bunurile identificate cu alte bunuri.

(3) Nicio dispoziție din prezenta secțiune nu aduce atingere vreunui interes asigurabil recunoscut în temeiul oricărei alte legi sau norme de drept.

§ 2-502. Dreptul cumpărătorului la bunuri în caz de respingere, nerespectare a livrării sau insolvabilitate a vânzătorului.

(1) Sub rezerva alineatelor (2) și (3) și chiar dacă bunurile nu au fost expediate, un cumpărător care a plătit o parte sau întregul preț al bunurilor asupra cărora are o proprietate specială în conformitate cu dispozițiile articolului imediat anterior poate, dacă face și păstrează o ofertă pentru orice parte neplătită din prețul lor, să le recupereze de la vânzător dacă:

(a) în cazul bunurilor cumpărate în scopuri personale, familiale sau casnice, vânzătorul se dezice sau nu efectuează livrarea conform contractului; sau

(b) în alte cazuri, vânzătorul devine insolvabil în termen de zece zile de la primirea primei tranșe din prețul lor.

(2) Dreptul cumpărătorului de a recupera bunurile în temeiul alineatului (1) litera (a) se naște în momentul dobândirii unui bun special, chiar dacă vânzătorul nu a repudiat sau nu a efectuat livrarea.

(3) În cazul în care identificarea care creează proprietatea sa specială a fost făcută de către cumpărător, acesta dobândește dreptul de a recupera bunurile numai dacă acestea sunt conforme cu contractul de vânzare.

§ 2-503. Modalitatea de predare a livrării de către vânzător.

(1) Oferirea de livrare presupune ca vânzătorul să pună și să păstreze bunurile conforme la dispoziția cumpărătorului și să îi dea acestuia orice notificare necesară în mod rezonabil pentru a-i permite să ia livrarea. Modalitatea, momentul și locul ofertei sunt stabilite prin contract și prin prezentul articol, în special

(a) oferta trebuie să aibă loc la o oră rezonabilă și, dacă este vorba de bunuri, acestea trebuie să fie ținute la dispoziție pentru perioada necesară în mod rezonabil pentru a permite cumpărătorului să intre în posesia lor; dar

(b) cu excepția cazului în care s-a convenit altfel, cumpărătorul trebuie să pună la dispoziție instalații adaptate în mod rezonabil pentru primirea bunurilor.

(2) În cazul în care cazul se încadrează în următoarea secțiune privind licitația de expediere, vânzătorul trebuie să respecte dispozițiile acesteia.

(3) În cazul în care vânzătorul este obligat să livreze la o anumită destinație, licitația impune ca acesta să respecte subsecțiunea (1) și, de asemenea, în orice caz, documentele de licitație descrise la subsecțiunile (4) și (5) din prezenta secțiune.

(4) În cazul în care bunurile se află în posesia unui depozitar și urmează să fie livrate fără a fi deplasate

(a) licitația necesită ca vânzătorul fie să prezinte un titlu de proprietate negociabil care să acopere aceste bunuri, fie să obțină recunoașterea de către depozitar a dreptului cumpărătorului la posesia bunurilor; dar

(b) prezentarea către cumpărător a unui titlu de proprietate nenegociabil sau a unui înscris prin care i se ordonă depozitarului să livreze este o ofertă suficientă, cu excepția cazului în care cumpărătorul se opune în timp util și, cu excepția cazului în care se prevede altfel la articolul 9, primirea de către depozitar a notificării drepturilor cumpărătorului stabilește aceste drepturi față de depozitar și față de toate persoanele terțe; însă riscul pierderii bunurilor și al nerespectării de către comodatar a titlului de proprietate nenegociabil sau a instrucțiunilor rămâne în sarcina vânzătorului până când cumpărătorul a avut un termen rezonabil pentru a prezenta documentul sau instrucțiunile, iar refuzul comodatarului de a respecta documentul sau instrucțiunile anulează oferta.

(5) În cazul în care contractul prevede că vânzătorul trebuie să livreze documente

(a) trebuie să prezinte toate aceste documente în forma corectă, cu excepția cazului în care se prevede în prezentul articol în ceea ce privește conosamentele

în set (subsecţiunea (2) din secţiunea 2-323); şi

(b) oferta prin intermediul canalelor bancare obişnuite este suficientă, iar refuzul unui cec care însoţeşte sau este asociat cu documentele constituie neacceptare sau respingere.

§ 2-504. Expediere de către vânzător.

În cazul în care vânzătorul este obligat sau autorizat să trimită bunurile cumpărătorului, iar contractul nu îi impune să le livreze la o anumită destinaţie, atunci, dacă nu s-a convenit altfel, acesta trebuie să

(a) să pună mărfurile în posesia unui astfel de transportator şi să încheie un contract de transport al acestora, în măsura în care acest lucru este rezonabil, având în vedere natura mărfurilor şi alte circumstanţe ale cazului; şi

(b) să obţină şi să livreze sau să prezinte în mod prompt şi în formă corespunzătoare orice document necesar pentru a permite cumpărătorului să intre în posesia bunurilor sau cerut în alt mod de contract sau de uzanţele comerciale; şi

(c) notifică cu promptitudine cumpărătorul cu privire la expediere.

Neînştiinţarea cumpărătorului în conformitate cu litera (c) sau nerespectarea obligaţiei de a încheia un contract corespunzător în conformitate cu litera (a) constituie un motiv de respingere numai în cazul în care rezultă întârzieri sau pierderi materiale.

§ 2-505. Livrarea de către vânzător în baza unei rezerve.

(1) În cazul în care vânzătorul a identificat bunurile în contract până la sau înainte de expediere:

(a) procurarea de către acesta a unui conosament negociabil la ordinul său sau care îi rezervă în alt mod o garanţie reală asupra mărfurilor. Procurarea conosamentului la ordinul unei agenţii de finanţare sau al cumpărătorului indică în plus doar că vânzătorul se aşteaptă să transfere acest drept persoanei menţionate.

(b) un conosament nenegociabil către el însuşi sau către persoana desemnată de acesta îşi rezervă posesia mărfurilor ca garanţie, dar, cu excepţia cazului de livrare condiţionată (subsecţiunea
(2) din secţiunea 2-507), un conosament nenegociabil care îl desemnează pe cumpărător ca destinatar nu rezervă nicio garanţie reală chiar dacă vânzătorul păstrează posesia sau controlul conosamentului.

(2) În cazul în care expedierea de către vânzător cu rezervarea unei garanţii reale mobiliare încalcă contractul de vânzare, aceasta constituie un contract de transport necorespunzător în sensul secţiunii precedente, dar nu aduce atingere nici drepturilor conferite cumpărătorului prin expedierea şi identificarea bunurilor la contract, nici puterilor vânzătorului în calitate de deţinător al unui titlu de proprietate negociabil.

§ 2-506. Drepturile agenţiei de finanţare.

(1) O agenție de finanțare, prin plata sau cumpărarea cu titlu oneros a unei cambii care se referă la un transport de mărfuri, dobândește, în limita plăţii sau a cumpărării şi în plus faţă de propriile sale drepturi în temeiul cambiei şi al oricărui titlu de proprietate care o garantează, orice drepturi ale

expeditorului asupra mărfurilor, inclusiv dreptul de a opri livrarea şi dreptul expeditorului de a obţine onorarea cambiei de către cumpărător.

(2) Dreptul la rambursare al unei agenţii de finanţare care a onorat sau a cumpărat cu bună-credinţă tragerea în baza unui angajament sau a unei împuterniciri din partea cumpărătorului nu este afectat de descoperirea ulterioară a unor defecte cu referire la orice document relevant care era aparent regulat.

§ 2-507. Efectul ofertei vânzătorului; livrare sub condiţie.

(1) Oferirea livrării este o condiţie a obligaţiei cumpărătorului de a accepta bunurile şi, dacă nu s-a convenit altfel, a obligaţiei acestuia de a le plăti. Oferirea dă dreptul vânzătorului la acceptarea bunurilor şi la plata conform contractului.

(2) În cazul în care plata este datorată şi solicitată la livrarea către cumpărător a bunurilor sau a titlurilor de proprietate, dreptul acestuia faţă de vânzător de a le reţine sau de a dispune de ele este condiţionat de efectuarea de către acesta a plăţii datorate.

[Comentariu permanent al Comitetului Editorial]

§ 2-508. Remedierea de către vânzător a unei oferte sau livrări necorespunzătoare; înlocuire.

(1) În cazul în care o ofertă sau o livrare a vânzătorului este respinsă pentru că nu este conformă, iar termenul de executare nu a expirat încă, vânzătorul poate notifica cumpărătorului, în timp util, intenţia sa de a remedia situaţia şi poate efectua o livrare conformă în termenul contractual.

(2) În cazul în care cumpărătorul respinge o ofertă neconformă despre care vânzătorul a avut motive întemeiate să creadă că ar fi acceptabilă cu sau fără o sumă de bani, vânzătorul poate, dacă notifică cumpărătorul în timp util, să dispună de un nou termen rezonabil pentru a înlocui oferta cu o ofertă conformă.

§ 2-509. Riscul de pierdere în absenţa unei încălcări.

(1) În cazul în care contractul impune sau autorizează vânzătorul să expedieze mărfurile prin intermediul unui transportator

(a) în cazul în care acesta nu îi cere să le livreze la o anumită destinaţie, riscul de pierdere trece la cumpărător în momentul în care bunurile sunt livrate în mod corespunzător transportatorului, chiar dacă expedierea este sub rezervă (articolul 2-505); dar

(b) în cazul în care acesta îi cere să le livreze la o anumită destinaţie, iar bunurile sunt prezentate în mod corespunzător la destinaţie în timp ce se află în posesia transportatorului, riscul de pierdere trece la cumpărător atunci când bunurile sunt prezentate în mod corespunzător la destinaţie, astfel încât cumpărătorul să poată prelua livrarea.

(2) În cazul în care bunurile sunt păstrate de un depozitar pentru a fi livrate fără a fi deplasate, riscul de pierdere trece la cumpărător.

(a) la primirea posesiei sau a controlului unui titlu de proprietate negociabil care acoperă bunurile; sau

(b) la recunoaşterea de către depozitar a dreptului cumpărătorului de a intra în posesia bunurilor; sau

(c) după ce a primit posesia sau controlul unui titlu de proprietate nenegociabil sau o altă dispoziţie de livrare într-un înscris, astfel cum se prevede la subsecţiunea (4) litera (b) din secţiunea 2-503.

(3) În orice caz care nu intră sub incidenţa alineatelor (1) sau (2), riscul de pierdere este transferat cumpărătorului la primirea bunurilor, dacă vânzătorul este un comerciant; în caz contrar, riscul este transferat cumpărătorului în momentul livrării.

(4) Dispoziţiile prezentei secţiuni fac obiectul unui acord contrar al părţilor şi al dispoziţiilor prezentului articol privind vânzarea la aprobare (secţiunea 2-327) şi privind efectul încălcării asupra riscului de pierdere (secţiunea 2-510).

§ 2-510. Efectul încălcării asupra riscului de pierdere.

(1) În cazul în care o ofertă sau o livrare de bunuri nu este conformă cu contractul astfel încât să dea dreptul de respingere, riscul pierderii acestora rămâne în sarcina vânzătorului până la remediere sau acceptare.

(2) În cazul în care cumpărătorul revocă în mod legitim acceptarea, acesta poate, în măsura în care există o deficienţă în acoperirea efectivă a asigurării sale, să considere că riscul de pierdere a revenit vânzătorului de la început.

(3) În cazul în care cumpărătorul, în ceea ce priveşte bunurile conforme deja identificate în contractul de vânzare, respinge sau încalcă în alt mod contractul înainte ca riscul pierderii acestora să îi fi fost transferat, vânzătorul poate, în măsura în care există o deficienţă în acoperirea sa efectivă de asigurare, să considere că riscul pierderii revine cumpărătorului pentru o perioadă de timp rezonabil din punct de vedere comercial.

§ 2-511. Oferirea plăţii de către cumpărător; plata prin cec.

(1) Cu excepţia cazului în care s-a convenit altfel, oferirea plăţii este o condiţie pentru obligaţia vânzătorului de a oferi şi de a finaliza orice livrare.

(2) Oferta de plată este suficientă atunci când este făcută prin orice mijloace sau în orice mod curent în cursul normal al activităţii comerciale, cu excepţia cazului în care vânzătorul solicită plata în moneda legală şi acordă orice prelungire de timp necesară în mod rezonabil pentru a o obţine.

(3) Sub rezerva dispoziţiilor prezentei legi referitoare la efectul unui instrument asupra unei obligaţii (articolul 3-802), plata prin cec este condiţionată şi este anulată între părţi prin refuzul cecului la prezentarea sa în termen.

§ 2-512. Plata de către cumpărător înainte de inspecţie.

(1) În cazul în care contractul prevede plata înainte de inspecţie, neconformitatea bunurilor nu îl scuteşte pe cumpărător de efectuarea plăţii, cu excepţia cazului în care

(a) neconformitatea apare fără inspecţie; sau

(b) în pofida prezentării documentelor solicitate, circumstanţele ar justifica o interdicţie de onoare în temeiul prezentei legi [secţiunea 5-109 litera (b)].

(2) Plata în conformitate cu alineatul (1) nu constituie o acceptare a bunurilor şi nu afectează dreptul cumpărătorului de a inspecta sau de a exercita oricare dintre căile de atac ale acestuia.

§ 2-513. Dreptul cumpărătorului de a inspecta mărfurile.

(1) Cu excepţia cazului în care s-a convenit altfel şi sub rezerva alineatului (3), atunci când bunurile sunt oferite sau livrate sau identificate în contractul de vânzare, cumpărătorul are dreptul, înainte de plată sau de acceptare, de a le inspecta în orice loc şi moment şi în orice mod rezonabil. În cazul în care vânzătorul este obligat sau autorizat să trimită bunurile cumpărătorului, inspecţia poate avea loc după sosirea acestora.

(2) Cheltuielile de inspecţie trebuie să fie suportate de cumpărător, dar pot fi recuperate de la vânzător în cazul în care mărfurile nu sunt conforme şi sunt respinse.

(3) Cu excepţia cazului în care s-a convenit altfel şi sub rezerva dispoziţiilor prezentului articol privind contractele C.I.F. (subsecţiunea (3) din secţiunea 2-321), cumpărătorul nu are dreptul de a inspecta bunurile înainte de plata preţului atunci când contractul prevede că

(a) pentru livrare "contra ramburs" sau în alte condiţii similare; sau

(b) pentru plată contra documentelor de proprietate, cu excepţia cazului în care plata este datorată numai după ce mărfurile urmează să fie disponibile pentru inspecţie.

(4) Un loc sau o metodă de inspecţie stabilită de părţi este prezumată a fi exclusivă, dar, cu excepţia cazului în care se convine în mod expres altfel, aceasta nu amână identificarea şi nu schimbă locul de livrare sau de transfer al riscului de pierdere. În cazul în care conformitatea devine imposibilă, inspecţia se efectuează în conformitate cu dispoziţiile prezentei secţiuni, cu excepţia cazului în care locul sau metoda stabilită a fost în mod clar prevăzută ca o condiţie indispensabilă a cărei nerespectare duce la anularea contractului.

§ 2-514. Când se livrează documentele la acceptare; când la plată.

Cu excepţia cazului în care s-a convenit altfel, documentele împotriva cărora se trage o cambie

trebuie să fie livrate trasului la acceptarea cambiei, dacă aceasta este plătibilă la mai mult de trei zile de la prezentare; în caz contrar, numai la plată.

§ 2-515. Păstrarea dovezilor privind bunurile în litigiu.

În vederea soluționării unei cereri sau a unui litigiu

(a) oricare dintre părți are dreptul, în urma unei notificări rezonabile adresate celeilalte părți și în scopul stabilirii faptelor și al conservării probelor, să inspecteze, să testeze și să preleveze probe din mărfuri, inclusiv din cele care se află în posesia sau sub controlul celeilalte părți; și

(b) părțile pot conveni asupra unei inspecții sau a unei expertize efectuate de o terță parte pentru a determina conformitatea sau starea bunurilor și pot conveni ca rezultatele să fie obligatorii pentru ele în orice litigiu sau ajustare ulterioară.

PARTEA 6. ÎNCĂLCARE, RESPINGERE ȘI SCUZĂ

§ 2-601. Drepturile cumpărătorului în cazul unei livrări necorespunzătoare.

Sub rezerva dispozițiilor prezentului articol privind nerespectarea clauzelor în cazul contractelor cu plata în rate (articolul 2-612) și dacă nu s-a convenit altfel în temeiul secțiunilor privind limitările contractuale ale căilor de atac (articolele 2-718 și 2-719), dacă bunurile sau oferta de livrare nu sunt conforme cu contractul, cumpărătorul poate

(a) să respingă întregul; sau

(b) să accepte întreaga sumă; sau

(c) să accepte una sau mai multe unități comerciale și să le respingă pe celelalte.

§ 2-602. Modalitatea și efectul respingerii de drept.

(1) Respingerea mărfurilor trebuie să se facă într-un termen rezonabil de la livrarea sau oferirea acestora. Este lipsită de efect dacă cumpărătorul nu notifică vânzătorul în timp util.

(2) Sub rezerva dispozițiilor celor două secțiuni următoare privind mărfurile refuzate (secțiunile 2-603 și 2-604),

(a) după respingere, orice exercitare a dreptului de proprietate de către cumpărător cu privire la orice unitate comercială este ilicită în raport cu vânzătorul; și

(b) în cazul în care, înainte de respingere, cumpărătorul a intrat în posesia fizică a bunurilor asupra cărora nu are o garanție reală în conformitate cu dispozițiile prezentului articol [articolul 2-711 alineatul (3)], acesta are obligația, după respingere, de a le păstra, cu o grijă rezonabilă, la dispoziția vânzătorului pentru o perioadă de timp suficientă pentru a permite vânzătorului să le ridice; dar

(c) cumpărătorul nu mai are nicio obligație în ceea ce privește bunurile refuzate în mod

corect.

(3) Drepturile vânzătorului cu privire la mărfurile refuzate în mod abuziv sunt reglementate de dispoziţiile prezentului articol privind căile de atac ale vânzătorului în general (secţiunea 2-703).

§ 2-603. Obligaţiile cumpărătorului comerciant în ceea ce priveşte mărfurile refuzate în mod legitim.

(1) Sub rezerva unei garanţii reale mobiliare a cumpărătorului (punctul 3 din secţiunea 2-711), în cazul în care vânzătorul nu are un agent sau un punct de lucru pe piaţa de respingere, un cumpărător comerciant are obligaţia, după respingerea bunurilor aflate în posesia sau sub controlul său, de a urma orice instrucţiuni rezonabile primite de la vânzător cu privire la bunuri şi, în absenţa unor astfel de instrucţiuni, de a depune eforturi rezonabile pentru a le vinde în contul vânzătorului, în cazul în care acestea sunt perisabile sau riscă să îşi piardă rapid valoarea. Instrucţiunile nu sunt rezonabile în cazul în care, la cerere, nu se oferă o despăgubire pentru cheltuieli.

(2) În cazul în care cumpărătorul vinde bunuri în temeiul alineatului (1), acesta are dreptul la rambursarea de la vânzător sau din încasări a cheltuielilor rezonabile de îngrijire şi de vânzare, iar dacă cheltuielile nu includ un comision de vânzare, atunci la un comision obişnuit în comerţ sau, dacă nu există, la o sumă rezonabilă care să nu depăşească zece procente din încasările brute.

(3) În ceea ce priveşte respectarea acestei secţiuni, cumpărătorul este obligat doar la bună credinţă, iar comportamentul de bună credinţă în temeiul prezentei secţiuni nu constituie nici acceptare, nici conversie, nici baza unei acţiuni în despăgubiri.

§ 2-604. Opţiunile cumpărătorului în ceea ce priveşte recuperarea bunurilor refuzate de drept.

Sub rezerva dispoziţiilor secţiunii imediat precedente referitoare la produsele perisabile, dacă vânzătorul nu dă instrucţiuni într-un termen rezonabil după notificarea respingerii, cumpărătorul poate depozita bunurile respinse în contul vânzătorului sau le poate reexpedia acestuia sau le poate revinde în contul vânzătorului, cu rambursarea prevăzută în secţiunea anterioară. O astfel de acţiune nu constituie acceptare sau conversie.

§ 2-605. Renunţarea la obiecţiile cumpărătorului prin omisiunea de a preciza.

(1) Omisiunea cumpărătorului de a indica, în legătură cu respingerea, un anumit defect care poate fi constatat printr-o inspecţie rezonabilă îl împiedică să se bazeze pe acest defect neindicat pentru a justifica respingerea sau pentru a dovedi o încălcare.

(a) în cazul în care vânzătorul ar fi putut să o remedieze dacă ar fi fost declarat în timp util; sau

(b) între comercianţi, atunci când vânzătorul, după respingere, a solicitat în scris o declaraţie scrisă completă şi definitivă a tuturor viciilor pe care cumpărătorul intenţionează să le invoce.

(2) Plata contra unor documente efectuate fără rezervă de drepturi exclude recuperarea plăţii pentru viciile evidente ale documentelor.

§ 2-606. Ce constituie acceptarea bunurilor.

(1) Acceptarea bunurilor are loc atunci când cumpărătorul

(a) după o posibilitate rezonabilă de a inspecta bunurile, îi transmite vânzătorului că acestea sunt conforme sau că le va lua sau le va păstra în ciuda neconformității lor; sau

(b) nu reușește să facă o respingere efectivă (subsecțiunea (1) din secțiunea 2-602), dar o astfel de acceptare nu are loc până când cumpărătorul nu a avut o posibilitate rezonabilă de a le inspecta; sau

(c) săvârșește orice act incompatibil cu proprietatea vânzătorului; dar dacă un astfel de act este ilicit față de vânzător, acesta este o acceptare numai dacă este ratificat de acesta.

(2) Acceptarea unei părți a unei unități comerciale reprezintă acceptarea întregii unități.

§ 2-607. Efectul acceptării; notificarea încălcării; sarcina de a stabili încălcarea după acceptare; notificarea unei reclamații sau a unui litigiu către persoana care trebuie să răspundă.

(1) Cumpărătorul trebuie să plătească la rata contractuală pentru orice marfă acceptată.

(2) Acceptarea bunurilor de către cumpărător exclude respingerea bunurilor acceptate și, dacă a fost făcută cu cunoașterea unei neconformități, nu poate fi revocată din cauza acesteia, cu excepția cazului în care acceptarea a fost făcută pe baza presupunerii rezonabile că neconformitatea va fi remediată în timp util, dar acceptarea nu afectează în sine nicio altă cale de atac prevăzută de prezentul articol pentru neconformitate.

(3) În cazul în care o ofertă a fost acceptată

(a) cumpărătorul trebuie să notifice vânzătorului, într-un termen rezonabil după ce a descoperit sau ar fi trebuit să descopere orice încălcare, în caz contrar fiind exclusă orice cale de atac; și

(b) în cazul în care cererea de chemare în judecată este o cerere de contrafacere sau o cerere similară [alineatul (3) din secțiunea 2-312), iar cumpărătorul este dat în judecată ca urmare a unei astfel de încălcări, acesta trebuie să notifice vânzătorul în acest sens într-un termen rezonabil de la primirea notificării litigiului, în caz contrar fiind decăzut din dreptul de a exercita orice altă cale de atac pentru răspunderea stabilită prin litigiu.

(4) Sarcina de a stabili orice încălcare în ceea ce privește bunurile acceptate îi revine cumpărătorului.

(5) În cazul în care cumpărătorul este acționat în justiție pentru nerespectarea unei garanții sau a unei alte obligații pentru care vânzătorul său este răspunzător pentru

(a) poate notifica în scris vânzătorul său cu privire la litigiu. În cazul în care notificarea precizează că vânzătorul poate să se prezinte și să se apere și că,

dacă vânzătorul nu face acest lucru, va fi obligat în orice acțiune împotriva sa de către cumpărătorul său prin orice constatare de fapt comună celor două litigii, atunci, dacă vânzătorul nu se prezintă și nu se apără după primirea în timp util a notificării, este obligat.

(b) în cazul în care cererea de chemare în judecată este o cerere de contrafacere sau o cerere similară [alineatul (3) din secțiunea 2-312) vânzătorul inițial poate solicita în scris cumpărătorului său să îi predea

controlul asupra litigiului, inclusiv asupra soluționării acestuia, în caz contrar, să nu poată exercita nicio cale de atac, iar dacă acceptă, de asemenea, să suporte toate cheltuielile și să satisfacă orice hotărâre judecătorească nefavorabilă, atunci, cu excepția cazului în care cumpărătorul, după primirea în termen a cererii, preia controlul, cumpărătorul este astfel împiedicat.

(6) Dispozițiile alineatelor (3), (4) și (5) se aplică oricărei obligații a cumpărătorului de a exonera vânzătorul de răspundere în caz de contrafacere sau alte asemenea obligații [alineatul (3) din secțiunea 2- 312].

§ 2-608. Revocarea totală sau parțială a acceptării.

(1) Cumpărătorul poate revoca acceptarea unui lot sau a unei unități comerciale a cărei neconformitate îi diminuează în mod substanțial valoarea, dacă a acceptat-o

(a) pe baza presupunerii rezonabile că neconformitatea sa va fi remediată și nu a fost remediată în timp util; sau

(b) fără a descoperi o astfel de neconformitate, dacă acceptarea sa a fost determinată în mod rezonabil fie de dificultatea descoperirii înainte de acceptare, fie de asigurările vânzătorului.

(2) Revocarea acceptării trebuie să aibă loc într-un interval de timp rezonabil după ce cumpărătorul descoperă sau ar fi trebuit să descopere motivul și înainte de orice modificare substanțială a stării bunurilor care nu este cauzată de propriile lor defecte. Revocarea nu produce efecte până când cumpărătorul nu notifică vânzătorul cu privire la aceasta.

(3) Un cumpărător care revocă astfel are aceleași drepturi și obligații cu privire la bunurile în cauză ca și cum le-ar fi refuzat.

(4) În cazul în care un cumpărător utilizează bunurile după o respingere legitimă sau o revocare justificată a acceptării, se aplică următoarele reguli:

(a) Orice utilizare de către cumpărător care este nerezonabilă în aceste circumstanțe este ilicită față de vânzător și constituie o acceptare numai dacă este ratificată de vânzător.

(b) Orice utilizare a bunurilor care este rezonabilă în circumstanțele date nu este ilicită față de vânzător și nu reprezintă o acceptare, dar, într-un caz adecvat, cumpărătorul este obligat față de vânzător pentru valoarea utilizării pentru cumpărător.

§ 2-609. Dreptul la o asigurare adecvată de performanță.

(1) Un contract de vânzare impune fiecărei părți obligația ca așteptările celeilalte părți de a primi o prestație corespunzătoare să nu fie afectate. În cazul în care apar motive rezonabile de nesiguranță în ceea ce privește prestația uneia dintre părți, cealaltă

parte poate solicita în scris o asigurare adecvată a unei prestaţii corespunzătoare şi, până când primește o astfel de asigurare, poate, dacă este rezonabil din punct de vedere comercial, să suspende orice prestație pentru care nu a primit deja randamentul convenit.

(2) Între comercianți, caracterul rezonabil al motivelor de nesiguranță și caracterul adecvat al oricărei asigurări oferite se determină în conformitate cu standardele comerciale.

(3) Acceptarea oricărei livrări sau plăți necorespunzătoare nu aduce atingere dreptului părții prejudiciate de a solicita o asigurare adecvată a performanțelor viitoare.

(4) După primirea unei cereri justificate, nerespectarea obligației de a oferi, într-un termen rezonabil care nu depășește treizeci de zile, o garanție de bună execuție adecvată în circumstanțele cazului particular constituie o respingere a contractului.

§ 2-610. Respingerea anticipată.

În cazul în care una dintre părți repudiază contractul în ceea ce privește o prestație care nu este încă datorată și a cărei pierdere va afecta în mod substanțial valoarea contractului pentru cealaltă parte, partea prejudiciată poate

(a) pentru o perioadă de timp rezonabil din punct de vedere comercial, în așteptarea executării de către partea care repudiază; sau

(b) să recurgă la orice măsură de remediere a nerespectării (Secțiunea 2-703 sau Secțiunea 2-711), chiar dacă a notificat părții care a respins contractul că va aștepta executarea acestuia din urmă și a solicitat retractarea; și

(c) în ambele cazuri, să își suspende propria prestație sau să procedeze în conformitate cu dispozițiile prezentului articol privind dreptul vânzătorului de a identifica bunurile în contract, în pofida nerespectării acestuia, sau de a recupera bunurile neterminate (articolul 2-704).

§ 2-611. Retragerea respingerii anticipate.

(1) Până la următoarea prestație a părții repudiatoare, aceasta poate reveni asupra respingerii, cu excepția cazului în care partea lezată și-a anulat sau și-a schimbat în mod substanțial poziția de la respingere sau a indicat în alt mod că consideră respingerea definitivă.

(2) Retragerea poate fi făcută prin orice metodă care indică în mod clar părții prejudiciate că partea care repudiază intenționează să execute, dar trebuie să includă orice asigurare cerută în mod justificat în conformitate cu dispozițiile prezentului articol (secțiunea 2-609).

(3) Retragerea repudierea restabilește drepturile părții care a repudiat contractul, cu scuzele și despăgubirile cuvenite părții prejudiciate pentru orice întârziere cauzată de respingere.

§ 2-612. "Contract în rate"; Încălcare.

(1) Un "contract în rate" este un contract care impune sau autorizează livrarea de bunuri în loturi separate care trebuie acceptate separat, chiar dacă contractul conţine o clauză "fiecare livrare este un contract separat" sau echivalentul acesteia.

(2) Cumpărătorul poate refuza orice tranşă neconformă dacă neconformitatea afectează în mod substanţial valoarea acelei tranşe şi nu poate fi remediată sau dacă

neconformitatea este un viciu al documentelor solicitate; dar dacă neconformitatea nu intră sub incidența alineatului (3), iar vânzătorul dă asigurări adecvate cu privire la remedierea acesteia, cumpărătorul trebuie să accepte această tranşă.

(3) Ori de câte ori neconformitatea sau nerespectarea uneia sau mai multor rate afectează în mod substanţial valoarea întregului contract, există o încălcare a întregului contract. Însă partea vătămată restabileşte contractul dacă acceptă o rată neconformă fără a notifica în timp util rezilierea sau dacă introduce o acţiune numai cu privire la ratele anterioare sau solicită executarea ratelor viitoare.

§ 2-613. Accident la bunuri identificate.

În cazul în care contractul prevede, pentru executarea sa, bunuri identificate în momentul încheierii contractului, iar bunurile suferă un accident fără vina vreuneia dintre părţi înainte ca riscul de pierdere să fie transferat cumpărătorului sau, în cazul în care există o clauză "fără sosire, nu se vinde" (art. 2- 324), atunci

(a) în cazul în care pierderea este totală, contractul este anulat; şi

(b) în cazul în care pierderea este parţială sau dacă bunurile s-au deteriorat atât de mult încât nu mai sunt conforme cu contractul, cumpărătorul poate, cu toate acestea, să ceară o inspecţie şi, la alegerea sa, fie să considere contractul ca fiind anulat, fie să accepte bunurile, cu o deducere corespunzătoare din preţul contractului pentru deteriorarea sau deficitul cantitativ, dar fără alte drepturi împotriva vânzătorului.

§ 2-614. Performanţă înlocuită.

(1) În cazul în care, fără vina vreuneia dintre părţi, instalaţiile de acostare, încărcare sau descărcare convenite nu funcţionează sau un tip de transportator convenit devine indisponibil sau modalitatea de livrare convenită devine practicabilă din punct de vedere comercial, dar este disponibil un substitut rezonabil din punct de vedere comercial, o astfel de prestaţie de substituire trebuie să fie oferită şi acceptată.

(2) În cazul în care mijloacele sau modalităţile de plată convenite nu reuşesc din cauza reglementărilor guvernamentale interne sau externe, vânzătorul poate reţine sau opri livrarea, cu excepţia cazului în care cumpărătorul oferă un mijloc sau o modalitate de plată care este un echivalent substanţial din punct de vedere comercial. În cazul în care livrarea a fost deja efectuată, plata prin mijloacele sau modalităţile prevăzute de regulament exonerează cumpărătorul de obligaţia sa, cu excepţia cazului în care regulamentul este discriminatoriu, opresiv sau prădător.

§ 2-615. Scuza prin neîndeplinirea condiţiilor presupuse.

Cu excepţia cazului în care vânzătorul şi-a asumat o obligaţie mai mare şi sub rezerva secţiunii precedente privind executarea prin substituire:

(a) Întârzierea sau nelivrarea totală sau parţială a livrării de către un vânzător care respectă dispoziţiile literelor (b) şi (c) nu constituie o încălcare a

obligaţiilor sale în temeiul unui contract de vânzare dacă executarea convenită a fost făcută imposibilă prin apariţia unei situaţii neprevăzute a cărei neapariţie a constituit o ipoteză de bază pe care s-a bazat contractul sau prin respectarea cu bună-credinţă a oricărei norme străine sau străine aplicabile sau a oricărei alte norme internaţionale aplicabile.

regulament sau ordin guvernamental intern, indiferent dacă acesta se dovedește ulterior a fi sau nu invalid.

(b) În cazul în care cauzele menționate la litera (a) afectează numai o parte din capacitatea de executare a vânzătorului, acesta trebuie să repartizeze producția și livrările între clienții săi, dar poate, la alegerea sa, să includă clienții obișnuiți care nu sunt în acel moment sub contract, precum și propriile sale necesități de producție ulterioară. El poate face această repartizare în orice mod care este echitabil și rezonabil.

(c) Vânzătorul trebuie să notifice cumpărătorul în timp util cu privire la întârzierea sau nerespectarea livrării și, atunci când este necesară alocarea în conformitate cu litera (b), cu privire la cota estimată astfel pusă la dispoziția cumpărătorului.

§ 2-616. Procedura privind notificarea prin care se invocă o scuză.

(1) În cazul în care cumpărătorul primește o notificare privind o întârziere materială sau nedeterminată sau o alocare justificată în conformitate cu secțiunea precedentă, acesta poate, printr-o notificare scrisă adresată vânzătorului, în ceea ce privește orice livrare în cauză, iar în cazul în care deficiența preconizată afectează în mod substanțial valoarea întregului contract în conformitate cu dispozițiile prezentului articol referitoare la încălcarea contractelor cu plata în rate (secțiunea 2-612), atunci și în ceea ce privește întregul contract,

(a) să rezilieze și, prin urmare, să lichideze orice parte neexecutată a contractului; sau

(b) să modifice contractul, acceptând să ia cota sa disponibilă în locul său.

(2) În cazul în care, după primirea unei astfel de notificări din partea vânzătorului, cumpărătorul nu reușește să modifice contractul într-un termen rezonabil care nu depășește treizeci de zile, contractul devine caduc în ceea ce privește livrările afectate.

(3) Dispozițiile prezentei secțiuni nu pot fi anulate prin acord, cu excepția cazului în care vânzătorul și-a asumat o obligație mai mare în temeiul secțiunii precedente.s

PARTEA A 7-A. RECURSURI

§ 2-701. Căi de atac pentru încălcarea contractelor de garanție care nu au fost afectate.

Dispozițiile prezentului articol nu aduc atingere căilor de atac pentru încălcarea oricărei obligații sau promisiuni garantate sau accesorii unui contract de vânzare.

§ 2-702. Căile de atac ale vânzătorului la descoperirea insolvabilității cumpărătorului.

(1) În cazul în care vânzătorul descoperă că cumpărătorul este insolvabil, acesta poate refuza livrarea, cu excepția plății în numerar, inclusiv plata tuturor bunurilor livrate până atunci în temeiul contractului, și poate opri livrarea în temeiul

prezentului articol (articolul 2-705).

(2) În cazul în care vânzătorul descoperă că cumpărătorul a primit bunuri pe credit în timp ce era insolvabil, vânzătorul poate revendica bunurile la cererea făcută într-un termen rezonabil de la primirea bunurilor de către cumpărător. Cu excepția cazului în care se prevede în prezenta subsecțiune, vânzătorul

vânzătorul nu poate întemeia un drept de revendicare a bunurilor pe o declarație frauduloasă sau nevinovată a cumpărătorului privind solvabilitatea sau intenția de plată.

(3) Dreptul vânzătorului de a revendica în conformitate cu subsecțiunea (2) este supus drepturilor unui cumpărător în cursul normal al activității comerciale sau ale unui alt cumpărător de bună-credință pentru valoare în conformitate cu secțiunea 2. 403. Reîntregirea cu succes a bunurilor exclude toate celelalte căi de atac cu privire la acestea.

§ 2-703. Căile de atac ale vânzătorului în general.

(1) O încălcare a contractului de către cumpărător include respingerea sau încercarea ilicită a cumpărătorului de a revoca acceptarea bunurilor, neexecutarea ilicită a unei obligații contractuale, neefectuarea unei plăți la scadență și repudiul.

(2) În cazul în care cumpărătorul încalcă contractul, vânzătorul, în măsura prevăzută de prezenta lege sau de alte legi, poate:

(a) să refuze livrarea acestor bunuri;

(b) să oprească livrarea mărfurilor în temeiul articolului 2-705;

(c) să procedeze în conformitate cu secțiunea 2-704 în ceea ce privește bunurile neidentificate în contract sau neterminate;

(d) să revendice bunurile în temeiul articolului 2-507 alineatul (2) sau al articolului 2-702 alineatul (2);

(e) să solicite plata direct de la cumpărător în temeiul secțiunii 2-325 litera (c);

(f) anulați;

(g) să revândă și să recupereze daune în temeiul secțiunii 2-706;

(h) să recupereze daune-interese pentru neacceptare sau respingere în temeiul [articolul 2-708 alineatul (1)] sau, într-un caz corespunzător, prețul (articolul 2-709);

(j) să recupereze prețul în conformitate cu secțiunea 2-709;

(k) să obțină executarea silită în temeiul secțiunii 2-716;

(l) să recupereze daune-interese în temeiul secțiunii 2-718;

(m) în alte cazuri, să recupereze daunele în orice mod care este rezonabil în circumstanțele respective.

(3) În cazul în care cumpărătorul devine insolvabil, vânzătorul poate:

(a) să reţină livrarea în temeiul articolului 2-702 alineatul (1);

(b) să oprească livrarea mărfurilor în temeiul articolului 2-705;

(c) să revendice mărfurile în temeiul articolului 2-702 alineatul (2).

§ 2-704. Dreptul vânzătorului de a identifica bunurile în contract, în pofida încălcării sau de a recupera bunurile neterminate.

(1) Un vânzător păgubit în temeiul secţiunii precedente poate

(a) să identifice în contract bunurile conforme care nu au fost deja identificate, dacă în momentul în care a luat cunoştinţă de încălcarea contractului acestea se află în posesia sau sub controlul său;

(b) să trateze ca obiect al revânzării bunurile care, în mod evident, au fost destinate contractului respectiv, chiar dacă aceste bunuri sunt neterminate.

(2) În cazul în care mărfurile sunt neterminate, un vânzător păgubit poate, în exercitarea unei judecăţi comerciale rezonabile, în scopul evitării pierderii şi al realizării efective, fie să finalizeze fabricarea şi să identifice în întregime mărfurile cu contractul, fie să înceteze fabricarea şi să le revândă la fier vechi sau la valoarea de recuperare, fie să procedeze în orice alt mod rezonabil.

§ 2-705. Oprirea livrării de către vânzător în timpul tranzitului sau în alt mod.

(1) Vânzătorul poate opri livrarea bunurilor aflate în posesia unui transportator sau a unui alt depozitar atunci când descoperă că cumpărătorul este insolvabil (articolul 2-702) sau în cazul în care cumpărătorul repudiază sau nu efectuează o plată datorată înainte de livrare sau dacă, din orice alt motiv, vânzătorul are dreptul de a reţine sau de a revendica bunurile.

(2) Împotriva unui astfel de cumpărător, vânzătorul poate opri livrarea până când

(a) primirea bunurilor de către cumpărător; sau

(b) recunoaşterea cumpărătorului de către orice depozitar al bunurilor, cu excepţia unui transportator, a faptului că depozitarul deţine bunurile pentru cumpărător; sau

(c) o astfel de confirmare către cumpărător de către un transportator prin reexpediere sau ca depozit; sau

(d) negocierea către cumpărător a oricărui titlu de proprietate negociabil care acoperă bunurile.

(3) (a) Pentru a opri livrarea, vânzătorul trebuie să notifice acest lucru astfel încât să permită depozitarului, prin diligenţă rezonabilă, să împiedice livrarea bunurilor.

(b) După o astfel de notificare, depozitarul trebuie să păstreze şi să livreze bunurile în conformitate cu instrucţiunile vânzătorului, dar vânzătorul este răspunzător faţă de depozitar pentru orice cheltuieli sau daune ulterioare.

(c) În cazul în care a fost emis un titlu de proprietate negociabil pentru bunuri, depozitarul nu este obligat să se supună unei notificări de oprire până la predarea posesiei sau a controlului documentului.

(d) Un transportator care a emis un conosament nenegociabil nu este obligat să se supună unei notificări de oprire primite de la o altă persoană decât expeditorul.

§ 2-706. Revânzarea de către vânzător, inclusiv contractul de revânzare.

(1) În condiţiile prevăzute la articolul 2-703 privind căile de atac ale vânzătorului, vânzătorul poate revinde bunurile în cauză sau soldul nelivrat al acestora. În cazul în care revânzarea se face cu bună credinţă şi într-o manieră rezonabilă din punct de vedere comercial, vânzătorul poate recupera diferenţa dintre preţul de revânzare şi preţul contractului, împreună cu orice daune-interese accesorii permise în conformitate cu dispoziţiile prezentului articol (articolul 2-710), dar mai puţin cheltuielile economisite ca urmare a nerespectării de către cumpărător.

(2) Cu excepţia cazului în care se prevede altfel la alineatul (3) sau dacă nu se convine altfel, revânzarea poate avea loc în cadrul unei vânzări publice sau private, inclusiv vânzarea prin intermediul unuia sau mai multor contracte de vânzare sau de identificare la un contract existent al vânzătorului. Vânzarea poate fi efectuată ca unitate sau în parcele şi în orice moment şi loc şi în orice condiţii, dar fiecare aspect al vânzării, inclusiv metoda, modul, momentul, locul şi condiţiile trebuie să fie rezonabil din punct de vedere comercial. Revânzarea trebuie să fie identificată în mod rezonabil ca făcând referire la contractul încălcat, dar nu este necesar ca bunurile să existe sau unele sau toate bunurile să fi fost identificate în contract înainte de încălcare.

(3) În cazul în care revânzarea are loc în cadrul unei vânzări private, vânzătorul trebuie să notifice în mod rezonabil cumpărătorul cu privire la intenţia sa de a revinde.

(4) În cazul în care revânzarea are loc în cadrul unei vânzări publice

(a) pot fi vândute numai bunurile identificate, cu excepţia cazului în care există o piaţă recunoscută pentru o vânzare publică de contracte la termen de bunuri de acest tip; şi

(b) trebuie să se facă într-un loc obişnuit sau pe o piaţă de vânzare publică, dacă este disponibilă în mod rezonabil, şi, cu excepţia bunurilor perisabile sau care riscă să îşi piardă rapid valoarea, vânzătorul trebuie să anunţe cumpărătorul cu un preaviz rezonabil cu privire la data şi locul revânzării; şi

(c) în cazul în care bunurile nu trebuie să fie la vederea celor care participă la vânzare, notificarea de vânzare trebuie să indice locul în care se află bunurile şi să permită inspectarea lor în mod rezonabil de către potenţialii ofertanţi; şi

(d) vânzătorul poate cumpăra.

(5) Un cumpărător care cumpără cu bună-credinţă la o revânzare preia bunurile libere de orice drepturi ale cumpărătorului iniţial, chiar dacă vânzătorul nu respectă una sau mai multe dintre cerinţele din prezenta secţiune.

(6) Vânzătorul nu este răspunzător faţă de cumpărător pentru niciun profit obţinut din revânzare. O persoană aflată în poziţia de vânzător (secţiunea 2-707) sau un cumpărător care a refuzat în mod justificat sau a revocat în mod justificat acceptarea trebuie să dea socoteală pentru orice surplus faţă de valoarea garanţiei sale, astfel cum este definită în continuare [subsecţiunea (3) din secţiunea 2-711].

§ 2-707. "Persoană în calitate de vânzător".

(1) O "persoană care se află în poziția de vânzător" include, în raport cu un mandant, un agent care a plătit sau a devenit responsabil pentru prețul bunurilor în numele mandantului său sau orice persoană care deține o garanție reală mobiliară sau un alt drept asupra bunurilor similar cu cel al unui vânzător.

(2) O persoană care se află în poziția de vânzător are aceleași căi de atac ca și vânzătorul în temeiul prezentului articol.

§ 2-708. Despăgubirile vânzătorului pentru neacceptare sau respingere.

(1) Sub rezerva alineatului (2) și a articolului 2-723:

(a) măsura daunelor pentru neacceptarea de către cumpărător este diferența dintre prețul contractului și prețul pieței la momentul și locul licitației, împreună cu orice daune-interese sau daune-interese indirecte prevăzute în secțiunea 2- 710, dar mai puțin cheltuielile economisite ca urmare a nerespectării de către cumpărător; și

(b) măsura daunelor-interese în caz de respingere a contractului de către cumpărător este diferența dintre prețul contractului și prețul pieței la locul de licitație la expirarea unui termen rezonabil din punct de vedere comercial după ce vânzătorul a luat cunoștință de respingere, dar nu mai târziu de termenul prevăzut la litera (a), împreună cu orice daune-interese accidentale sau indirecte prevăzute în secțiunea 2-710, mai puțin cheltuielile economisite ca urmare a încălcării contractului de către cumpărător.

(2) În cazul în care măsura daunelor prevăzute la alineatul (1) este insuficientă pentru a pune vânzătorul într-o poziție la fel de bună ca cea pe care ar fi avut-o performanța, atunci măsura daunelor este profitul (inclusiv cheltuielile generale rezonabile) pe care vânzătorul l-ar fi obținut în urma unei performanțe depline din partea cumpărătorului, împreună cu orice daune-interese prevăzute în prezentul articol (secțiunea 2-710), o indemnizație corespunzătoare pentru costurile suportate în mod rezonabil și un credit corespunzător pentru plățile sau veniturile din revânzare.

§ 2-709. Acțiune pentru preț.

(1) În cazul în care cumpărătorul nu plătește prețul la scadență, vânzătorul poate recupera, împreună cu orice daune-interese accesorii prevăzute în secțiunea următoare, prețul

(a) a bunurilor acceptate sau a bunurilor conforme pierdute sau deteriorate într-un interval de timp rezonabil din punct de vedere comercial după ce riscul pierderii acestora a fost transferat la cumpărător; și

(b) a bunurilor identificate în contract dacă vânzătorul nu poate, după un efort rezonabil, să le revândă la un preț rezonabil sau dacă circumstanțele indică în mod rezonabil că un astfel de efort va fi inutil.

(2) În cazul în care vânzătorul este acţionat în justiţie pentru plata preţului, acesta trebuie să păstreze pentru cumpărător toate bunurile care au fost identificate în contract şi care se află încă sub controlul său, cu excepţia cazului în care revânzarea devine posibilă, acesta poate să le revândă în orice moment înainte de încasarea hotărârii. Valoarea netă

produsul unei astfel de revânzări trebuie să fie creditat cumpărătorului, iar plata hotărârii îl îndreptăţeşte pe acesta să primească bunurile care nu au fost revândute.

(3) După ce cumpărătorul a respins sau a revocat în mod abuziv acceptarea bunurilor sau nu a efectuat o plată datorată sau a repudiat (secţiunea 2-610), vânzătorului care este considerat că nu are dreptul la preţ în temeiul prezentei secţiuni i se acordă totuşi daune-interese pentru neacceptare în temeiul secţiunii precedente.

§ 2-710. Daunele accidentale ale vânzătorului.

(1) Despăgubirile accesorii pentru un vânzător prejudiciat includ orice taxe, cheltuieli sau comisioane rezonabile din punct de vedere comercial suportate pentru oprirea livrării, transportul, îngrijirea şi păstrarea bunurilor după încălcarea de către cumpărător, în legătură cu returnarea sau revânzarea bunurilor sau care rezultă în alt mod din încălcare.

(2) Daunele indirecte care rezultă din încălcarea de către cumpărător includ orice pierdere rezultată din cerinţe şi nevoi generale sau particulare pe care cumpărătorul avea motive să le cunoască la momentul încheierii contractului şi care nu puteau fi prevenite în mod rezonabil prin revânzare sau în alt mod.

(3) În cadrul unui contract de consum, un vânzător nu poate recupera daune-interese de la un consumator.

§ 2-711. Căile de atac ale cumpărătorului în general; garanţia reală mobiliară a cumpărătorului asupra bunurilor refuzate.

(1) O încălcare a contractului de către vânzător include nerespectarea de către acesta a unei obligaţii contractuale, nerespectarea de către vânzător a livrării sau a executării unei obligaţii contractuale, oferirea unei livrări sau executări neconforme şi repudiul.

(2) În cazul în care vânzătorul încalcă contractul în temeiul alineatului (1), cumpărătorul, în măsura prevăzută de prezenta lege sau de alte legi, poate:

(a) în cazul unei anulări sau al unei respingeri întemeiate sau al unei revocări justificate a acceptării, recuperează o parte din preţul plătit;

(b) să deducă daune-interese din orice parte a preţului încă datorat în temeiul articolului 2-717;

(c) anulaţi;

(d) acoperă şi are dreptul la despăgubiri în temeiul articolului 2-712 pentru toate bunurile afectate, indiferent dacă acestea au fost sau nu identificate în contract;

(e) să recupereze daune-interese pentru nelivrare sau respingere în temeiul secţiunii 2-713;

(f) să recupereze daune-interese pentru nerespectarea obligațiilor privind bunurile acceptate sau pentru nerespectarea unei promisiuni de remediere în temeiul secţiunii 2-714;

(g) să recupereze bunurile identificate în conformitate cu secţiunea 2-502;

(h) să obţină executarea silită sau să obţină bunurile prin retractare sau printr-o măsură similară în temeiul articolului 2-716;

(i) să recupereze daune-interese în temeiul secţiunii 2-718;

(j) în alte cazuri, să recupereze daunele în orice mod care este rezonabil în circumstanţele respective.

(3) În cazul respingerii întemeiate sau al revocării justificate a acceptării, cumpărătorul are o garanţie reală asupra bunurilor aflate în posesia sau sub controlul său pentru orice plată efectuată pentru preţul acestora şi pentru orice cheltuieli rezonabile suportate pentru inspectarea, primirea, transportul, îngrijirea şi păstrarea lor, putând să deţină aceste bunuri şi să le revândă în acelaşi mod ca un vânzător prejudiciat (articolul 2-706).

§ 2-712. "Acoperire"; procurarea de către cumpărător a unor bunuri de înlocuire.

(1) În cazul în care vânzătorul nu livrează sau repudiază în mod nejustificat sau dacă cumpărătorul respinge sau revocă în mod justificat acceptarea, cumpărătorul poate "acoperi" prin efectuarea cu bună credinţă şi fără întârzieri nerezonabile a unei achiziţii rezonabile de bunuri sau a unui contract de achiziţie de bunuri în locul celor datorate de vânzător.

(2) Cumpărătorul poate recupera de la vânzător, cu titlu de daune-interese, diferenţa dintre costul acoperirii şi preţul contractului, împreună cu orice daune-interese sau daune-interese indirecte, astfel cum sunt definite în continuare (articolul 2-715), dar mai puţin cheltuielile economisite ca urmare a nerespectării contractului de către vânzător.

(3) Nerealizarea de către cumpărător a unei acoperiri în cadrul acestei secţiuni nu îl împiedică pe acesta să exercite orice altă cale de atac.

§ 2-713. Despăgubirile cumpărătorului pentru nelivrare sau respingere.

(1) Sub rezerva secţiunii 2-723, în cazul în care vânzătorul, în mod nejustificat, nu livrează sau repudiază sau cumpărătorul refuză în mod justificat sau revocă acceptarea în mod justificat:

(a) măsura daunelor-interese în caz de neexecutare ilicită a livrării de către vânzător sau de respingere legitimă sau de revocare justificată a acceptării de către cumpărător este diferenţa dintre preţul de piaţă la momentul ofertei în temeiul contractului şi preţul contractului, împreună cu orice daune-interese accidentale sau indirecte în conformitate cu secţiunea 2-715, dar mai puţin cheltuielile economisite ca urmare a încălcării de către vânzător; şi

(b) măsura daunelor-interese în caz de respingere de către vânzător este diferenţa dintre preţul de piaţă la expirarea unui termen rezonabil din punct de vedere comercial după ce cumpărătorul a luat cunoştinţă de respingere, dar nu mai târziu de termenul menţionat la litera (a), şi preţul contractului,

împreună cu orice daune-interese accidentale sau indirecte prevăzute în prezentul articol (secţiunea 2-715), minus cheltuielile economisite ca urmare a încălcării de către vânzător.

(2) Preţul de piaţă se determină de la locul de licitaţie sau, în cazul respingerii după sosire sau al revocării acceptării, de la locul de sosire.

§ 2-714. Despăgubirile cumpărătorului pentru încălcarea contractului în ceea ce priveşte mărfurile acceptate.

(1) În cazul în care cumpărătorul a acceptat bunurile şi a făcut o notificare [articolul 2-607 alineatul (3)], acesta poate recupera, cu titlu de daune-interese pentru orice neconformitate a ofertei, pierderea rezultată în cursul normal al evenimentelor ca urmare a încălcării de către vânzător, determinată în orice mod rezonabil.

(2) Măsura daunelor pentru încălcarea garanţiei este diferenţa dintre valoarea bunurilor acceptate şi valoarea pe care ar fi avut-o dacă ar fi fost conforme cu garanţia, cu excepţia cazului în care circumstanţe speciale arată că daunele imediate sunt de o valoare diferită.

(3) Într-un caz corespunzător, se pot recupera şi daunele accesorii şi indirecte prevăzute în secţiunea următoare.

§ 2-715. Daunele accidentale şi indirecte ale cumpărătorului.

(1) Daunele accesorii rezultate din încălcarea de către vânzător includ cheltuielile suportate în mod rezonabil pentru inspecţia, recepţia, transportul, îngrijirea şi custodia bunurilor refuzate în mod corect, orice taxe, cheltuieli sau comisioane rezonabile din punct de vedere comercial în legătură cu acoperirea şi orice alte cheltuieli rezonabile legate de întârziere sau de altă încălcare.

(2) Daunele indirecte care rezultă din încălcarea contractului de către vânzător includ

(a) orice pierdere care rezultă din cerinţe şi nevoi generale sau speciale de care vânzătorul avea motive să aibă cunoştinţă la momentul încheierii contractului şi care nu puteau fi prevenite în mod rezonabil prin acoperire sau în alt mod; şi

(b) vătămări corporale sau materiale care rezultă în mod direct din orice încălcare a garanţiei.

§ 2-716. Dreptul cumpărătorului de a obţine o executare specifică sau de a se revanşa.

(1) Executarea silită poate fi decretată în cazul în care bunurile sunt unice sau în alte circumstanţe adecvate. În cazul unui contract, altul decât un contract de consum, executarea silită poate fi decretată dacă părţile au convenit asupra acestui remediu. Cu toate acestea, chiar dacă părţile au convenit asupra executării specifice, aceasta nu poate fi decretată dacă singura obligaţie contractuală rămasă în sarcina părţii care a încălcat contractul este plata unei sume de bani.

(2) Hotărârea de executare silită poate include termenii şi condiţiile privind plata preţului, daunele-interese sau alte măsuri pe care instanţa le poate considera echitabile.

(3) Cumpărătorul are dreptul de retractare sau o măsură similară pentru bunurile identificate în contract dacă, după un efort rezonabil, cumpărătorul nu poate asigura acoperirea acestor bunuri sau dacă circumstanţele indică în mod rezonabil că un astfel de efort va fi inutil sau dacă bunurile

au fost expediate sub rezerva şi a fost efectuată sau ofertată satisfacerea garanţiei reale mobiliare asupra acestora.

(4) Dreptul cumpărătorului în temeiul alineatului (3) se naşte în momentul dobândirii unui bun special, chiar dacă vânzătorul nu a repudiat sau nu a efectuat livrarea.

§ 2-717. Deducerea daunelor din preţ.

La notificarea vânzătorului cu privire la intenţia sa, cumpărătorul poate să deducă toate sau o parte din daunele-interese rezultate din orice încălcare a contractului din orice parte a preţului încă datorat în temeiul aceluiaşi contract.

§ 2-718. Lichidarea sau limitarea daunelor; depozite.

(1) Despăgubirile pentru încălcarea de către oricare dintre părţi pot fi calculate în cadrul acordului, dar numai la o sumă rezonabilă, având în vedere prejudiciul anticipat sau real cauzat de încălcare, dificultăţile legate de dovedirea pierderii şi inconvenientele sau imposibilitatea de a obţine în alt mod o reparaţie adecvată. Secţiunea 2-719 determină caracterul executoriu al unei clauze care limitează, dar nu lichidează daunele.

(2) În cazul în care vânzătorul reţine în mod justificat livrarea bunurilor sau încetează executarea din cauza nerespectării obligaţiilor sau a insolvabilităţii cumpărătorului, cumpărătorul are dreptul la restituirea oricărei sume cu care suma plăţilor cumpărătorului depăşeşte suma la care vânzătorul are dreptul în virtutea condiţiilor de lichidare a daunelor vânzătorului în conformitate cu alineatul (1).

(a) suma la care vânzătorul are dreptul în temeiul clauzelor de lichidare a despăgubirilor vânzătorului în conformitate cu alineatul (1) sau

(b) în absenţa unor astfel de condiţii, douăzeci la sută din valoarea prestaţiei totale pentru care cumpărătorul este obligat în temeiul contractului sau 500 de dolari, oricare dintre acestea este mai mică.

(3) Dreptul cumpărătorului la restituire în temeiul alineatului (2) este supus compensării în măsura în care vânzătorul stabileşte:

(a) dreptul de a obţine despăgubiri în temeiul dispoziţiilor prezentului articol, cu excepţia alineatului (1), şi

(b) suma sau valoarea oricăror beneficii primite de cumpărător, direct sau indirect, ca urmare a contractului.

(4) În cazul în care un vânzător a primit plata în bunuri, valoarea lor rezonabilă sau produsul revânzării acestora sunt considerate plăţi în sensul subsecţiunii (2); dar dacă vânzătorul a fost notificat cu privire la încălcarea de către cumpărător înainte de a revinde bunurile primite în cadrul unei executări parţiale, revânzarea sa este supusă condiţiilor prevăzute în prezentul articol cu privire la revânzarea de către un vânzător prejudiciat (articolul 2-706).

§ 2-719. Modificarea sau limitarea contractuală a căii de atac.

(1) Sub rezerva dispoziţiilor alineatelor (2) şi (3) din prezenta secţiune şi ale secţiunii precedente privind lichidarea şi limitarea daunelor,

(a) acordul poate prevedea căi de atac în plus sau în locul celor prevăzute în prezentul articol şi poate limita sau modifica măsura daunelor recuperabile în temeiul prezentului articol, de exemplu prin limitarea căilor de atac ale cumpărătorului la returnarea bunurilor şi rambursarea preţului sau la repararea şi înlocuirea bunurilor sau pieselor neconforme; şi

(b) recurgerea la un remediu, aşa cum este prevăzut, este opţională, cu excepţia cazului în care se convine în mod expres că acest remediu este exclusiv, caz în care acesta este singurul remediu.

(2) În cazul în care circumstanţele fac ca o cale de atac exclusivă sau limitată să nu îşi atingă scopul esenţial, se poate recurge la o cale de atac în conformitate cu dispoziţiile prezentei legi.

(3) Daunele indirecte pot fi limitate sau excluse, cu excepţia cazului în care limitarea sau excluderea este necorespunzătoare. Limitarea daunelor indirecte pentru vătămări corporale în cazul bunurilor de consum este, la prima vedere, abuzivă, însă limitarea daunelor în cazul în care pierderea este comercială nu este abuzivă.

§ 2-720. Efectul "anulării" sau al "rezilierii" asupra cererilor de despăgubire pentru încălcarea antecedentelor.

Cu excepţia cazului în care apare în mod clar intenţia contrară, expresiile de "anulare" sau de "reziliere" a contractului sau altele asemenea nu trebuie interpretate ca o renunţare sau o renunţare la orice pretenţie de despăgubire pentru o încălcare anterioară.

§ 2-721. Căi de atac pentru fraudă.

Căile de atac în caz de fals material sau de fraudă includ toate căile de atac disponibile în temeiul prezentului articol în cazul unei încălcări non-frauduloase. Nici rezilierea sau cererea de reziliere a contractului de vânzare, nici respingerea sau returnarea bunurilor nu împiedică sau nu este considerată incompatibilă cu o cerere de despăgubire sau cu o altă cale de atac.

§ 2-722. Cine poate da în judecată terţii pentru vătămarea bunurilor.

În cazul în care un terţ tratează bunuri care au fost identificate într-un contract de vânzare, astfel încât să cauzeze un prejudiciu acţionabil unei părţi la acest contract

(a) un drept de acţiune împotriva terţului aparţine oricăreia dintre părţile la contractul de vânzare care are un drept de proprietate sau o garanţie reală, un drept de proprietate specială sau un interes asigurabil asupra bunurilor; iar dacă bunurile au fost distruse sau transformate, un drept de acţiune aparţine,

de asemenea, părţii care fie a suportat riscul de pierdere în temeiul contractului de vânzare, fie şi-a asumat acest risc împotriva celeilalte părţi, de la producerea prejudiciului;

(b) în cazul în care, în momentul producerii prejudiciului, partea reclamantă nu a suportat riscul de pierdere faţă de cealaltă parte la contractul de vânzare şi nu există nici un aranjament

între ei pentru a dispune de recuperare, acţiunea sau soluţionarea sa este, sub rezerva propriului interes, ca un mandatar pentru cealaltă parte la contract;

(c) oricare dintre părţi poate, cu acordul celeilalte părţi, să acţioneze în justiţie în beneficiul căreia poate fi interesată.

§ 2-723. Dovada preţului de piaţă: Momentul şi locul.

(1) În cazul în care nu se poate face dovada preţului practicat în momentele sau locurile descrise în prezentul articol, se poate utiliza preţul practicat în orice moment rezonabil înainte sau după momentul descris sau în orice alt loc care, în conformitate cu aprecierea comercială sau cu practicile comerciale, ar putea înlocui în mod rezonabil preţul descris, ţinând seama de costul transportului mărfurilor către sau dinspre acest alt loc.

(2) Dovezile privind un preţ relevant în vigoare la un moment sau într-un loc diferit de cel descris în prezentul articol, oferite de una dintre părţi, nu sunt admisibile decât dacă şi până când aceasta a notificat celeilalte părţi un preaviz pe care instanţa îl consideră suficient pentru a preveni o surpriză incorectă.

§ 2-724. Admisibilitatea cotaţiilor de piaţă.

Ori de câte ori este vorba despre preţul sau valoarea bunurilor cumpărate şi vândute în mod regulat pe o piaţă de mărfuri stabilită, sunt admisibile ca probe rapoartele din publicaţiile oficiale sau din revistele comerciale sau din ziarele sau publicaţiile periodice de circulaţie generală publicate ca rapoarte ale unei astfel de pieţe. Circumstanţele de întocmire a unui astfel de raport pot fi prezentate astfel încât să influenţeze importanţa acestuia, dar nu şi admisibilitatea sa.

§ 2-725. Prescripţia în contractele de vânzare.

(1) Cu excepţia cazului în care se prevede altfel în prezenta secţiune, o acţiune pentru încălcarea unui contract de vânzare trebuie să fie introdusă în termen de patru ani de la data la care s-a născut dreptul la acţiune în temeiul alineatului (2) sau (3) sau de un an de la data la care încălcarea a fost sau ar fi trebuit să fie descoperită, dar nu mai mult de cinci ani de la data la care s-a născut dreptul la acţiune. Prin acordul iniţial, părţile pot reduce termenul de prescripţie la cel puţin un an, dar nu îl pot prelungi. Cu toate acestea, în cazul unui contract de consum, termenul de prescripţie nu poate fi redus.

(2) Cu excepţia cazului în care se prevede altfel la alineatul (3), se aplică următoarele reguli:

(a) Cu excepţia cazului în care se prevede altfel în prezenta subsecţiune, dreptul la acţiune pentru încălcarea unui contract se naşte în momentul în care are loc încălcarea, chiar dacă partea vătămată nu a avut cunoştinţă de încălcare.

(b) În cazul încălcării unui contract prin repudiere, dreptul la acţiune se naşte în momentul în care partea vătămată alege să trateze repudierea ca pe o încălcare sau în momentul în care a expirat un termen rezonabil din punct de vedere comercial pentru a aştepta executarea contractului.

(c) În cazul încălcării unei promisiuni de reparaţie, dreptul la acţiune se naşte atunci când promisiunea de reparaţie nu este executată la data scadenţei.

(d) În cazul unei acţiuni intentate de un cumpărător împotriva unei persoane care răspunde în faţa cumpărătorului pentru o creanţă revendicată împotriva cumpărătorului, dreptul de acţiune al cumpărătorului împotriva persoanei care răspunde în faţa cumpărătorului se naşte în momentul în care creanţa a fost iniţial revendicată împotriva cumpărătorului.

(3) În cazul în care se invocă o încălcare a unei garanţii care decurge din secţiunea 2-312, 2-313(2), 2-314 sau 2-315 sau o încălcare a unei obligaţii, alta decât o promisiune de reparaţie, care decurge din secţiunea 2-313A sau 2-313B, se aplică următoarele reguli:

(a) Cu excepţia cazului în care se prevede altfel la litera (c), dreptul la acţiune pentru nerespectarea unei garanţii care decurge din secţiunea 2-313 alineatul (2), 2-314 sau 2-315 se naşte în momentul în care vânzătorul a livrat bunurile cumpărătorului imediat, astfel cum este definit la secţiunea 2-313, şi a finalizat orice instalare sau asamblare convenită a bunurilor.

(b) Cu excepţia cazului în care se prevede altfel la litera (c), dreptul la acţiune pentru încălcarea unei obligaţii, alta decât o promisiune de reparaţie, care decurge din secţiunea 2-313A sau 2- 313B, se naşte în momentul în care cumpărătorul la distanţă, astfel cum este definit în secţiunea 2-313A sau 2-313B, primeşte bunurile.

(c) În cazul în care o garanţie prevăzută la articolul 2-313 alineatul (2) sau o obligaţie, alta decât o promisiune de reparaţie, prevăzută la articolul 2-313A sau 2-313B, se extinde în mod explicit la executarea viitoare a bunurilor, iar descoperirea încălcării trebuie să aştepte momentul executării, dreptul la acţiune se naşte în momentul în care cumpărătorul imediat, astfel cum este definit la articolul 2-313, sau cumpărătorul la distanţă, astfel cum este definit la articolul 2-313A sau 2-313B, descoperă sau ar fi trebuit să descopere încălcarea.

(d) Dreptul la acţiune pentru încălcarea garanţiei în temeiul secţiunii 2-312 se naşte în momentul în care partea vătămată descoperă sau ar fi trebuit să descopere încălcarea. Cu toate acestea, o acţiune pentru încălcarea garanţiei de nerespectare nu poate fi intentată mai mult de şase ani de la data livrării bunurilor către partea vătămată.

(4) În cazul în care o acţiune intentată în termenul prevăzut la alineatul (1) se stinge astfel încât să lase o cale de atac prin intermediul unei alte acţiuni pentru aceeaşi încălcare, această altă acţiune poate fi intentată după expirarea termenului şi în termen de şase luni de la încheierea primei acţiuni, cu excepţia cazului în care încetarea a fost cauzată de o renunţare voluntară sau de o respingere pentru lipsă sau neglijenţă în exercitarea acţiunii.

(5) Prezenta secţiune nu modifică legislaţia privind suspendarea termenului de prescripţie şi nici nu se aplică cauzelor de acţiune care s-au acumulat înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi.

NOTE M.I.C. [ARTICOLUL 2: VÂNZĂRI]

NOTE M.I.C. [ARTICOLUL 2: VÂNZĂRI]

NOTE M.I.C. [ARTICOLUL 2: VÂNZĂRI]

NOTE M.I.C. [ARTICOLUL 2: VÂNZĂRI]

NOTE M.I.C. [ARTICOLUL 2: VÂNZĂRI]

NOTE M.I.C. [ARTICOLUL 2: VÂNZĂRI]

NOTE M.I.C. [ARTICOLUL 2: VÂNZĂRI]

NOTE M.I.C. [ARTICOLUL 2: VÂNZĂRI]

NOTE M.I.C. [ARTICOLUL 2: VÂNZĂRI]

NOTE M.I.C. [ARTICOLUL 2: VÂNZĂRI]

U.C.C. - ARTICOLUL 2A - CONTRACTE DE ÎNCHIRIERE

PARTEA 1. DISPOZIȚII GENERALE.

- § 2A-101. TITLUL SCURT.
- § 2A-102. DOMENIU DE APLICARE.
- § 2A-103. DEFINIȚII ȘI INDICE DE DEFINIȚII.
- § 2A-104. CONTRACTE DE ÎNCHIRIERE CARE FAC OBIECTUL ALTOR LEGI.
- § 2A-105. APLICAREA TERITORIALĂ A ARTICOLULUI LA BUNURILE ACOPERITE DE UN CERTIFICAT DE PROPRIETATE.
- § 2A-106. LIMITAREA COMPETENȚEI PĂRȚILOR LA CONTRACTUL DE LEASING DE CONSUM DE A ALEGE LEGEA APLICABILĂ ȘI FORUL JUDICIAR.
- § 2A-107. RENUNȚAREA SAU RENUNȚAREA LA O CREANȚĂ SAU LA UN DREPT ÎN CAZ DE NEÎNDEPLINIRE A OBLIGAȚIILOR.
- § 2A-108. NECORESPUNDERE.
- § 2A-109. OPȚIUNEA DE A ACCELERA LA VOINȚĂ.

PARTEA 2. FORMAREA ȘI INTERPRETAREA CONTRACTULUI DE LEASING

- § 2A-201. STATUTUL FRAUDELOR.
- § 2A-202. EXPRIMARE SCRISĂ FINALĂ: PROBĂ PAROLARĂ SAU EXTRINSECĂ.
- § 2A-203. SIGILII INOPERANTE.
- § 2A-204. FORMAREA ÎN GENERAL.
- § 2A-205. OFERTE FIRME.
- § 2A-206. OFERTA ȘI ACCEPTAREA ÎN FORMAREA UNUI CONTRACT DE ÎNCHIRIERE.
- § 2A-208. MODIFICARE, REZILIERE ȘI RENUNȚARE.
- § 2A-209. LOCATARUL ÎN CADRUL LEASINGULUI FINANCIAR CA BENEFICIAR AL CONTRACTULUI DE FURNIZARE.
- § 2A-210. GARANȚII EXPRESE.
- § 2A-211. GARANȚII ÎMPOTRIVA INTERFERENȚELOR ȘI A CONTRAFACERII; OBLIGAȚIA LOCATARULUI ÎMPOTRIVA CONTRAFACERII.
- § 2A-212. GARANȚIA IMPLICITĂ DE VANDABILITATE.
- § 2A-213. GARANȚIA IMPLICITĂ DE ADECVARE LA UN ANUMIT SCOP.
- § 2A-214. EXCLUDEREA SAU MODIFICAREA GARANȚIILOR.
- § 2A-215. CUMULUL ȘI CONFLICTUL DE GARANȚII EXPRESE SAU IMPLICITE.
- § 2A-216. TERȚI BENEFICIARI AI GARANȚIILOR EXPRESE ȘI IMPLICITE.
- § 2A-217. IDENTIFICARE.
- § 2A-218. ASIGURĂRI ȘI VENITURI.
- § 2A-219. RISCUL DE PIERDERE.
- § 2A-220. EFECTUL NEÎNDEPLINIRII OBLIGAȚIILOR DE PLATĂ ASUPRA RISCULUI DE PIERDERE.
- § 2A-221. DAUNE PRODUSE BUNURILOR IDENTIFICATE.

PARTEA 3. EFECTUL CONTRACTULUI DE LEASING

- § 2A-301. FORȚA EXECUTORIE A CONTRACTULUI DE ÎNCHIRIERE.
- § 2A-302. TITLUL ȘI POSESIA BUNURILOR.

- § 2A-303. ÎNSTRĂINAREA DREPTULUI UNEI PĂRȚI ÎN TEMEIUL CONTRACTULUI DE LEASING SAU A DREPTULUI REZIDUAL AL LOCATORULUI ASUPRA BUNURILOR; DELEGAREA EXECUTĂRII; TRANSFERUL DREPTURILOR.

- § 2A-304. ÎNCHIRIEREA ULTERIOARĂ A BUNURILOR DE CĂTRE LOCATOR.
- § 2A-305. VÂNZAREA SAU SUBÎNCHIRIEREA BUNURILOR DE CĂTRE LOCATAR.
- § 2A-306. PRIORITATEA ANUMITOR DREPTURI DE RETENȚIE CARE APAR PRIN EFECTUL LEGII.
- § 2A-307. RANGUL PRIVILEGIILOR REZULTATE DIN SECHESTRU SAU POPRIRE, GARANȚII REALE MOBILIARE ȘI ALTE CREANȚE ASUPRA BUNURILOR.
- § 2A-308. DREPTURILE SPECIALE ALE CREDITORILOR.
- § 2A-309. DREPTURILE LOCATORULUI ȘI ALE LOCATARULUI ATUNCI CÂND BUNURILE DEVIN ACCESORII.
- § 2A-310. DREPTURILE LOCATORULUI ȘI ALE LOCATARULUI ATUNCI CÂND BUNURILE DEVIN ACCESIUNI.
- § 2A-311. PRIORITATE SUPUSĂ SUBORDONĂRII.

PARTEA 4. EXECUTAREA CONTRACTULUI DE LEASING: REPUDIAT, SUBSTITUIT ȘI SCUZAT

- § 2A-401. INSECURITATE: ASIGURAREA ADECVATĂ A PERFORMANȚEI.
- § 2A-402. RESPINGEREA ANTICIPATĂ.
- § 2A-403. RETRACTAREA RESPINGERII ANTICIPATE.
- § 2A-404. EXECUTAREA SUBSTITUITĂ.
- § 2A-405. PRESTAȚIA SCUZATĂ.
- § 2A-406. PROCEDURA PRIVIND PRESTAȚIA SCUZATĂ.
- § 2A-407. PROMISIUNI IREVOCABILE: CONTRACTE DE LEASING FINANCIAR.

PARTEA A 5-A. DEFAULT

A. ÎN GENERAL

- § 2A-501. NEÎNDEPLINIREA OBLIGAȚIILOR: PROCEDURĂ.
- § 2A-502. NOTIFICARE DUPĂ NEÎNDEPLINIREA OBLIGAȚIILOR.
- § 2A-503. MODIFICAREA SAU DIMINUAREA DREPTURILOR ȘI CĂILOR DE ATAC.
- § 2A-504. LICHIDAREA DAUNELOR.
- § 2A-505. ANULAREA ȘI REZILIEREA ȘI EFECTUL ANULĂRII, REZILIERII, REZILIERII SAU AL FRAUDEI ASUPRA DREPTURILOR ȘI CĂILOR DE ATAC.
- § 2A-506. TERMEN DE PRESCRIPȚIE.
- § 2A-507. DOVADA CHIRIEI DE PIAȚĂ: DATA ȘI LOCUL.

B. NEÎNDEPLINIREA OBLIGAȚIILOR DE CĂTRE LOCATOR

- § 2A-508. CĂILE DE ATAC ALE LOCATARULUI.
- § 2A-509. DREPTURILE LOCATARULUI ÎN CAZUL UNEI LIVRĂRI NECORESPUNZĂTOARE; RESPINGERE ÎNDREPTĂȚITĂ.
- § 2A-510. CONTRACTE DE LEASING ÎN RATE: RESPINGEREA ȘI NEÎNDEPLINIREA OBLIGAȚIILOR.
- § 2A-511. ÎNDATORIRILE LOCATARULUI COMERCIANT ÎN CEEA CE PRIVEȘTE MĂRFURILE REFUZATE ÎN MOD LEGITIM.
- § 2A-512. OBLIGAȚIILE LOCATARULUI ÎN CEEA CE PRIVEȘTE BUNURILE REFUZATE DE DREPT.
- § 2A-513. REMEDIEREA DE CĂTRE LOCATOR A UNEI OFERTE SAU LIVRĂRI

NECORESPUNZĂTOARE; ÎNLOCUIRE.
- § 2A-514. RENUNȚAREA LA OBIECȚIILE LOCATARULUI.
- § 2A-515. ACCEPTAREA BUNURILOR.
- § 2A-516. EFECTUL ACCEPTĂRII BUNURILOR; NOTIFICARE DE NEÎNDEPLINIRE A OBLIGAȚIILOR; SARCINA DE A STABILI NEÎNDEPLINIREA OBLIGAȚIILOR DUPĂ ACCEPTARE; NOTIFICAREA UNEI CERERI SAU A UNUI LITIGIU CĂTRE PERSOANA CARE RĂSPUNDE DE ACEASTA.
- § 2A-517. REVOCAREA ACCEPTĂRII BUNURILOR.
- § 2A-518. ACOPERIRE; BUNURI DE SUBSTITUȚIE.

- § 2A-519. DAUNE-INTERESE ALE LOCATARULUI PENTRU NELIVRARE, RESPINGERE, NEÎNDEPLINIREA OBLIGAȚIILOR ŞI ÎNCĂLCAREA GARANȚIEI ÎN CEEA CE PRIVEŞTE BUNURILE ACCEPTATE.
- § 2A-520. DAUNE-INTERESE ŞI DAUNE-INTERESE INDIRECTE ALE LOCATARULUI.
- § 2A-521. DREPTUL LOCATARULUI LA EXECUTARE SILITĂ SAU LA REPLEVIN.
- § 2A-522. DREPTUL LOCATARULUI LA BUNURI ÎN CAZ DE INSOLVENȚĂ A LOCATORULUI.

C. NEÎNDEPLINIREA OBLIGAȚIILOR DE CĂTRE LOCATAR

- § 2A-523. CĂILE DE ATAC ALE LOCATORULUI.
- § 2A-524. DREPTUL LOCATORULUI DE A IDENTIFICA BUNURILE ÎN CONTRACTUL DE LEASING.
- § 2A-525. DREPTUL LOCATORULUI DE A INTRA ÎN POSESIA BUNURILOR.
- § 2A-526. OPRIREA LIVRĂRII DE CĂTRE LOCATOR ÎN TIMPUL TRANZITULUI SAU ÎN ALT MOD.
- § 2A-527. DREPTURILE LOCATORULUI DE A DISPUNE DE BUNURI.
- § 2A-528. DAUNE-INTERESE ALE LOCATORULUI ÎN CAZ DE NEACCEPTARE, NEPLATĂ, RESPINGERE SAU ALTĂ NEÎNDEPLINIRE.
- § 2A-529. ACȚIUNEA LOCATORULUI PENTRU CHIRIE.
- § 2A-530. DAUNE-INTERESE ALE LOCATORULUI.
- § 2A-531. CALITATE PROCESUALĂ PENTRU A ACȚIONA ÎN JUSTIȚIE TERȚE PĂRȚI PENTRU PREJUDICIUL ADUS BUNURILOR.
- § 2A-532. DREPTURILE LOCATORULUI ASUPRA INTERESULUI REZIDUAL.

PARTEA 1. DISPOZIŢII GENERALE.

§ 2A-101. TITLUL SCURT.

Prezentul articol este cunoscut şi poate fi citat ca fiind Codul comercial uniform - Contracte de leasing.

§ 2A-102. DOMENIU DE APLICARE.

Prezentul articol se aplică oricărei tranzacţii, indiferent de formă, care creează un contract de leasing.

§ 2A-103. DEFINIŢII ŞI INDICE DE DEFINIŢII.

(1) În prezentul articol, cu excepţia cazului în care contextul impune altfel:

(a) "Cumpărător în cadrul unei activităţi comerciale obişnuite" înseamnă o persoană care, cu bună credinţă şi fără să ştie că vânzarea către el [sau ea] încalcă dreptul de proprietate sau garanţia reală mobiliară ori dreptul de arendă al unui terţ asupra bunurilor, cumpără în mod obişnuit de la o persoană care îşi desfăşoară activitatea de vânzare de bunuri de acest tip, dar nu include un amanet. "Cumpărarea" poate fi în numerar sau prin schimbul altor bunuri sau pe baza unui credit garantat sau negarantat şi include achiziţionarea de bunuri sau de titluri de proprietate în temeiul unui contract de vânzare preexistent, dar nu include un transfer în bloc sau ca garanţie pentru sau în vederea achitării totale sau parţiale a unei datorii băneşti.

(b) "Anularea" are loc atunci când una dintre părţi pune capăt contractului de închiriere din cauza nerespectării obligaţiilor de către cealaltă parte.

(c) "Unitate comercială" înseamnă o unitate de bunuri care, conform uzanţelor comerciale, constituie un tot unitar în scopul închirierii şi a cărei divizare îi afectează în mod semnificativ caracterul sau valoarea pe piaţă sau în utilizare. O unitate comercială poate fi un singur articol, cum ar fi o maşină, sau un set de articole, cum ar fi o suită de mobilier sau o linie de maşini, sau o cantitate, cum ar fi o încărcătură brută sau o încărcătură de vagon, sau orice altă unitate tratată în uz sau pe piaţa relevantă ca un întreg unic.

(d) Bunuri sau prestaţii "conforme" în cadrul unui contract de leasing înseamnă bunuri sau prestaţii care sunt în conformitate cu obligaţiile prevăzute în contractul de leasing.

(e) "Contract de leasing pentru consumatori" înseamnă un contract de leasing pe care un locator angajat în mod obişnuit în activitatea de leasing sau de vânzare îl încheie cu un locatar care este o persoană fizică şi care ia în leasing în principal în scopuri personale, familiale sau casnice [, dacă plăţile totale care urmează să fie efectuate în temeiul contractului de leasing, excluzând plăţile pentru opţiunile de reînnoire sau de cumpărare, nu depăşesc $._____].

(f) "Culpă" înseamnă acţiune, omisiune, încălcare sau nerespectare ilicită.

(g) "Contract de leasing financiar" înseamnă un contract de leasing cu privire la care:

(i) locatorul nu selectează, nu fabrică şi nu furnizează bunurile;

(ii) locatorul dobândeşte bunurile sau dreptul la posesia şi utilizarea bunurilor în legătură cu contractul de leasing; şi

(iii) se produce una dintre următoarele situaţii:

(A) locatarul primeşte o copie a contractului prin care locatorul a dobândit bunurile sau dreptul de posesie şi de utilizare a bunurilor înainte de semnarea contractului de leasing ;

(B) aprobarea de către locatar a contractului prin care locatorul a dobândit bunurile sau dreptul de posesiune şi de utilizare a bunurilor este o condiţie de eficacitate a contractului de leasing;

(C) locatarul primeşte, înainte de semnarea contractului de leasing, o declaraţie exactă şi completă care desemnează promisiunile şi garanţiile, precum şi orice renunţare la garanţii, limitări sau modificări ale căilor de atac sau daune-interese, inclusiv cele ale unei terţe părţi, cum ar fi producătorul bunurilor, furnizate locatorului de către persoana care furnizează bunurile în legătură cu sau ca parte a contractului prin care locatorul a achiziţionat bunurile sau dreptul de posesie şi utilizare a bunurilor; sau

(D) în cazul în care contractul de leasing nu este un contract de leasing de consum, locatorul, înainte ca locatarul să semneze contractul de leasing, îl informează în scris pe locatar (a) cu privire la identitatea persoanei care furnizează bunurile locatorului, cu excepţia cazului în care locatarul a ales persoana respectivă şi a dat instrucţiuni locatorului să achiziţioneze bunurile sau dreptul de posesie şi de utilizare a bunurilor de la persoana respectivă, (b) că locatarul are dreptul, în temeiul prezentului articol, la promisiuni şi garanţii, inclusiv cele ale oricărui terţ, furnizate locatorului de către persoana care furnizează bunurile în legătură cu sau ca parte a contractului prin care locatorul a achiziţionat bunurile sau dreptul de posesie şi utilizare a bunurilor şi (c) că locatarul poate comunica cu persoana care furnizează bunurile locatorului şi poate primi o declaraţie exactă şi completă a acestor promisiuni şi garanţii, inclusiv orice dezminţire şi limitare a acestora sau a căilor de atac.

(h) "Bunuri" înseamnă toate lucrurile care sunt mobile la momentul identificării în contractul de leasing sau care sunt accesorii (secţiunea 2A-309), dar termenul nu include banii, documentele, instrumentele, conturile, hârtiile mobile, bunurile necorporale în general sau mineralele sau altele asemenea, inclusiv petrolul şi gazele, înainte de extracţie. Termenul include, de asemenea, puii nenăscuţi de animale.

(i) "Contract de leasing în rate" înseamnă un contract de leasing care autorizează sau impune livrarea de bunuri în loturi separate care trebuie acceptate separat, chiar dacă contractul de leasing conţine o clauză "fiecare livrare este un contract de leasing separat" sau echivalentul acesteia.

(j) "Închiriere" înseamnă un transfer al dreptului de posesiune şi de utilizare a bunurilor pe o perioadă de timp în schimbul unei contraprestaţii, dar o vânzare, inclusiv o vânzare cu aprobare sau o vânzare sau o restituire, sau o reţinere sau constituire a unei garanţii reale mobiliare nu este un contract de închiriere. Cu excepţia cazului în care contextul indică în mod clar contrariul, termenul include subînchirierea.

(k) "Contract de închiriere" înseamnă înţelegerea, în ceea ce priveşte contractul de închiriere, dintre locator şi locatar, aşa cum reiese din limbajul lor sau din alte circumstanţe, inclusiv din practicile comerciale sau comerciale sau din modul de executare, astfel cum se prevede în prezentul articol. Cu excepţia cazului în care contextul indică în mod clar contrariul, termenul include un contract de subînchiriere.

(l) "Contract de închiriere" înseamnă obligaţia juridică totală care rezultă din contractul de închiriere, astfel cum este afectată de prezentul articol şi de orice alte norme de drept aplicabile. Cu excepţia cazului în care contextul indică în mod clar contrariul, termenul include un contract de subînchiriere.

(m) "Drept de locaţiune" înseamnă dreptul locatorului sau al locatarului în temeiul unui contract de leasing.

(n) "locatar" înseamnă o persoană care dobândeşte dreptul de posesie şi de utilizare a bunurilor în temeiul unui contract de leasing. Cu excepţia cazului în care contextul indică în mod clar contrariul, termenul include un sublocatar.

(o) "Locatar în cadrul unei activităţi comerciale obişnuite" înseamnă o persoană care, cu bună credinţă şi fără să ştie că închirierea către el [sau ea] încalcă dreptul de proprietate sau garanţia reală mobiliară ori dreptul de arendă al unui terţ asupra bunurilor, închiriază în mod obişnuit de la o persoană care îşi desfăşoară activitatea de vânzare sau de închiriere de bunuri de acest tip, dar nu include un amanet. "Leasingul" poate fi în numerar sau prin schimbul altor bunuri sau pe baza unui credit garantat sau negarantat şi include achiziţionarea de bunuri sau de titluri de proprietate în temeiul unui contract de leasing preexistent, dar nu include un transfer în bloc sau ca garanţie pentru sau în vederea achitării totale sau parţiale a unei datorii băneşti.

(p) "Locator" înseamnă o persoană care transferă dreptul de posesie şi de utilizare a bunurilor în temeiul unui contract de leasing. Cu excepţia cazului în care contextul indică în mod clar contrariul, termenul include un subînchiriitor.

(q) "Interesul rezidual al locatorului" înseamnă interesul locatorului asupra bunurilor după expirarea, rezilierea sau anularea contractului de leasing.

(r) "Gaj" înseamnă o sarcină sau un drept asupra bunurilor pentru a garanta plata unei datorii sau executarea unei obligaţii, dar termenul nu include o garanţie reală mobiliară.

(s) "Lot" înseamnă o parcelă sau un singur articol care face obiectul unui contract de închiriere sau al unei livrări separate, indiferent dacă este sau nu suficient pentru executarea contractului de închiriere.

(t) "Locatar comerciant" înseamnă un locatar care este comerciant în ceea ce privește bunurile de tipul celor care fac obiectul contractului de leasing.

(u) "Valoare actualizată" înseamnă valoarea la o anumită dată a uneia sau mai multor sume plătibile în viitor, actualizată la data respectivă. Actualizarea este determinată de rata dobânzii specificată de părți, în cazul în care rata nu era în mod evident nerezonabilă la momentul încheierii tranzacției; în caz contrar, actualizarea este determinată de o rată rezonabilă din punct de vedere comercial, care ia în considerare faptele și circumstanțele din fiecare caz în parte la momentul încheierii tranzacției.

(v) "Achiziție" include preluarea prin vânzare, închiriere, ipotecă, garanție reală, gaj, donație sau orice altă tranzacție voluntară care creează un interes asupra bunurilor.

(w) "Subînchiriere" înseamnă o închiriere de bunuri al căror drept de posesie și utilizare a fost dobândit de locator în calitate de locatar în temeiul unui contract de închiriere existent.

(x) "furnizor" înseamnă o persoană de la care un locator cumpără sau închiriază bunuri care urmează să fie închiriate în cadrul unui contract de leasing financiar.

(y) "Contract de furnizare" înseamnă un contract în temeiul căruia un locator cumpără sau închiriază bunuri care urmează să fie închiriate.

(z) "Rezilierea" are loc atunci când oricare dintre părți, în temeiul unei puteri create prin acord sau prin lege, pune capăt contractului de închiriere, altfel decât pentru neîndeplinirea obligațiilor.

(2) Alte definiții care se aplică prezentului articol și secțiunilor în care acestea apar sunt: "Aderări". Secțiunea 2A-310(1).

"Ipoteca pentru construcții". Secțiunea2A-309(1)(d). "Grevare". Secțiunea 2A-309(1)(e). "Instalații". Secțiunea 2A-309(1)(a). "Depunere de instalații". Secțiunea2A-309(1)(b). "Contract de leasing pe bază de cumpărare de bani". Secțiunea2A-309(1)(c).

(3) Următoarele definiții din alte articole se aplică prezentului articol: "Cont". Secțiunea 9-102 litera (a) punctul 2.

"Între comercianţi".	Secţiunea 2-104(3).
"Cumpărător".	Secţiunea 2-103(1)(a).
"Hârtie mobiliară".	Secţiunea 9-102(a)(11).

"Bunuri de consum". Secţiunea9-

102(a)(23). "Document". Secţiunea 9-

102(a)(30).

"Încredinţarea". Secţiunea 2-403(3).

"Imobilizări necorporale generale".

Secţiunea9-102(a)(42).

"Instrument". Secţiunea 9-102(a)(47).

"Comerciant". Secţiunea 2-104(1).

"Ipotecă". Secţiunea 9-102(a)(55). "În

conformitate cu angajamentul". Secţiunea9-

102(a)(68). "Chitanţă". Secţiunea 2-

103(1)(c).

"Vânzarea". Secţiunea 2-106(1).

"Vânzarea la aprobare". Secţiunea 2-

326."Vânzarea sau returnarea".

Secţiunea2-326.

"Vânzător". Secţiunea 2-

103(1)(d).

(4) În plus, articolul 1 conţine definiţii generale şi principii generale de construcţie şi interpretare aplicabile în tot cuprinsul prezentului articol.

§ 2A-104. CONTRACTE DE ÎNCHIRIERE CARE FAC OBIECTUL ALTOR LEGI.

(1) Un contract de închiriere, deşi face obiectul prezentului articol, face, de asemenea, obiectul oricărui alt contract aplicabil:

(a) legea privind certificatele de proprietate din acest stat: (enumeraţi orice lege privind certificatele de proprietate care se referă la automobile, remorci, case mobile, bărci, tractoare agricole şi altele asemenea);

(b) statutul privind certificatul de proprietate al unei alte jurisdicţii (secţiunea 2A-

105); sau

(c) statutul de protecţie a consumatorilor din acest stat sau o decizie definitivă de protecţie a consumatorilor a unei instanţe din acest stat, existentă la data intrării în vigoare a prezentului articol.

(2) În caz de conflict între prezentul articol, cu excepţia secţiunilor 2A-105, 2A-304 alineatul (3) şi 2A-305 alineatul (3), şi o lege sau o decizie menţionată la subsecţiunea (1), prevalează legea sau decizia.

(3) Nerespectarea unei legi aplicabile are doar efectul specificat în aceasta.

§ 2A-105. APLICAREA TERITORIALĂ A ARTICOLULUI LA BUNURILE ACOPERITE DE UN CERTIFICAT DE PROPRIETATE.

Sub rezerva dispoziţiilor secţiunilor 2A-304 alineatul (3) şi 2A-305 alineatul (3), în ceea ce priveşte bunurile care fac obiectul unui certificat de titlu eliberat în temeiul unei legi a acestui stat sau a unei alte jurisdicţii, respectarea şi efectul respectării sau nerespectării unei legi privind certificatul de titlu sunt reglementate de legea (inclusiv de normele privind conflictul de legi) a jurisdicţiei care a eliberat certificatul până la cea dintâi dintre următoarele situaţii: (a) restituirea certificatului sau (b) patru luni de la data la care bunurile sunt scoase din jurisdicţia respectivă şi, ulterior, până la eliberarea unui nou certificat de titlu de către o altă jurisdicţie.

§ 2A-106. LIMITAREA COMPETENŢEI PĂRŢILOR LA CONTRACTUL DE LEASING DE CONSUM DE A ALEGE LEGEA APLICABILĂ ŞI FORUL JUDICIAR.

(1) În cazul în care legea aleasă de părţile la un contract de leasing de consum este cea a unei alte jurisdicţii decât cea în care locatarul îşi are reşedinţa în momentul în care contractul de leasing devine executoriu sau în termen de 30 de zile de la acesta sau în care urmează să fie utilizate bunurile, alegerea nu este executorie.

(2) În cazul în care forul judiciar ales de părţile la un contract de leasing de consum este un for care, în caz contrar, nu ar avea jurisdicţie asupra locatarului, alegerea nu este executorie.

§ 2A-107. RENUNŢAREA SAU RENUNŢAREA LA O CREANŢĂ SAU LA UN DREPT ÎN CAZ DE NEÎNDEPLINIRE A OBLIGAŢIILOR.

Orice pretenţie sau drept care decurge dintr-o presupusă neîndeplinire sau încălcare a garanţiei poate fi eliminat în totalitate sau parţial, fără contraprestaţie, printr-o renunţare sau renunţare scrisă, semnată şi remisă de partea vătămată.

§ 2A-108. NECORESPUNDERE.

(1) În cazul în care instanţa de judecată constată, din punct de vedere juridic, că un contract de leasing sau orice clauză a unui contract de leasing a fost necorespunzătoare din punct de vedere juridic în momentul în care a fost încheiat, instanţa poate refuza să execute contractul de leasing sau poate executa restul contractului de leasing fără clauza necorespunzătoare sau poate limita aplicarea oricărei clauze necorespunzătoare astfel încât să evite orice rezultat necorespunzător.

(2) În ceea ce priveşte un contract de leasing de consum, în cazul în care instanţa de judecată constată, din punct de vedere juridic, că un contract de leasing sau orice clauză a unui contract de leasing a fost determinat printr-un comportament necorespunzător sau că a avut loc un comportament necorespunzător în colectarea unei creanţe care decurge dintr-un contract de leasing, instanţa poate acorda măsurile de reparaţie corespunzătoare.

(3) Înainte de a constata caracterul abuziv al contractului de închiriere în temeiul alineatului (1) sau (2), instanţa, din oficiu sau la cererea uneia dintre părţi, oferă

părţilor o posibilitate rezonabilă de a prezenta probe cu privire la stabilirea, scopul şi efectul contractului de închiriere sau al clauzei acestuia sau al comportamentului.

(4) În cadrul unei acţiuni în care locatarul pretinde că este vorba de o clauză abuzivă în ceea ce priveşte un contract de leasing de consum:

(a) În cazul în care instanța constată caracterul abuziv al clauzei în temeiul alineatului (1) sau (2), instanța acordă chiriașului onorarii rezonabile de avocat.

(b) În cazul în care instanța nu constată caracterul abuziv și locatarul care pretinde caracterul abuziv a introdus sau a menținut o acțiune pe care o știa nefondată, instanța acordă onorarii rezonabile de avocat părții împotriva căreia se face cererea.

(c) La stabilirea onorariilor de avocat, valoarea recuperării în numele reclamantului în temeiul alineatelor (1) și (2) nu este determinantă.

§ 2A-109. OPȚIUNEA DE A ACCELERA LA VOINȚĂ.

(1) O clauză care prevede că o parte sau succesorul său poate accelera plata sau executarea sau poate solicita garanții sau garanții suplimentare "la voință" sau "atunci când se consideră nesigur" sau în cuvinte cu semnificație similară trebuie interpretată ca însemnând că are puterea de a face acest lucru numai dacă crede cu bună credință că perspectiva plății sau a executării este afectată.

(2) În ceea ce privește un contract de leasing de consum, sarcina de a stabili buna credință în temeiul alineatului (1) revine părții care a exercitat puterea; în caz contrar, sarcina de a stabili lipsa de bună credință revine părții împotriva căreia a fost exercitată puterea.

PARTEA 2. FORMAREA ȘI INTERPRETAREA CONTRACTULUI DE LEASING

§ 2A-201. STATUTUL FRAUDELOR.

(1) Un contract de leasing nu este executoriu pe cale de acțiune sau de apărare decât dacă:

(a) plățile totale care urmează să fie efectuate în cadrul contractului de leasing, excluzând plățile pentru opțiunile de reînnoire sau de cumpărare, sunt mai mici de 1.000 de dolari; sau

(b) există un înscris, semnat de partea împotriva căreia se solicită executarea silită sau de către agentul autorizat al acesteia, suficient pentru a indica faptul că între părți a fost încheiat un contract de leasing și pentru a descrie bunurile închiriate și durata contractului de leasing.

(2) Orice descriere a bunurilor închiriate sau a duratei de închiriere este suficientă și îndeplinește cerințele de la alineatul (1) litera (b), indiferent dacă este sau nu specifică, dacă identifică în mod rezonabil ceea ce este descris.

(3) Un înscris nu este insuficient pentru că omite sau menționează în mod incorect o clauză convenită, dar contractul de leasing nu este executoriu în temeiul alineatului (1) litera (b) dincolo de durata contractului de leasing și de cantitatea de bunuri indicată în înscris.

(4) Un contract de leasing care nu îndeplinește cerințele de la alineatul (1), dar care este valabil din alte puncte de vedere, este executoriu:

(a) în cazul în care bunurile urmează să fie fabricate sau obţinute în mod special pentru locatar şi nu sunt adecvate pentru a fi închiriate sau vândute altor persoane în cadrul activităţii obişnuite a locatorului, iar locatorul, înainte de primirea notificării de respingere şi în circumstanţe care indică în mod rezonabil că bunurile sunt destinate locatarului, a început în mod substanţial fabricarea acestora sau şi-a luat angajamente pentru achiziţionarea lor;

(b) în cazul în care partea împotriva căreia se solicită executarea recunoaşte în pledoaria sa, în mărturia sa sau în orice alt mod în instanţă că a fost încheiat un contract de leasing, dar contractul de leasing nu este executoriu în temeiul prezentei dispoziţii dincolo de cantitatea de bunuri recunoscută; sau

(c) în ceea ce priveşte bunurile care au fost primite şi acceptate de locatar.

(5) Termenul de închiriere în cadrul unui contract de închiriere menţionat la alineatul (4) este:

(a) în cazul în care există un înscris semnat de partea împotriva căreia se solicită executarea silită sau de către agentul autorizat al acesteia, în care se specifică termenul de închiriere, termenul astfel specificat;

(b) în cazul în care partea împotriva căreia se solicită executarea recunoaşte în pledoaria, în mărturia sau în orice alt mod în instanţă un termen de închiriere, termenul astfel recunoscut; sau

(c) un termen rezonabil de închiriere.

§ 2A-202. EXPRIMARE SCRISĂ FINALĂ: PROBĂ PAROLARĂ SAU EXTRINSECĂ.

Clauzele asupra cărora părţile convin în memorandumurile de confirmare sau care sunt stabilite în alt mod într-un înscris menit de către părţi să exprime în mod definitiv acordul lor cu privire la clauzele incluse în acesta nu pot fi contrazise prin dovada unui acord anterior sau a unui acord verbal contemporan, dar pot fi explicate sau completate:

(a) în urma unei înţelegeri comerciale sau a unei practici comerciale sau a unei performanţe; şi

(b) prin dovada unor clauze suplimentare consistente, cu excepţia cazului în care instanţa constată că înscrisul a fost conceput şi ca o declaraţie completă şi exclusivă a clauzelor acordului.

§ 2A-203. SIGILII INOPERANTE.

Aplicarea unui sigiliu pe un înscris care atestă un contract de închiriere sau o ofertă de a încheia un contract de închiriere nu transformă înscrisul într-un instrument sigilat, iar legea privind instrumentele sigilate nu se aplică contractului sau ofertei de închiriere.

§ 2A-204. FORMAREA ÎN GENERAL.

(1) Un contract de închiriere poate fi încheiat în orice mod care să demonstreze acordul, inclusiv prin comportamentul ambelor părţi care recunoaşte existenţa unui contract de închiriere.

(2) Un acord suficient pentru a constitui un contract de închiriere poate fi găsit, deşi momentul încheierii acestuia este nedeterminat.

(3) Deşi unul sau mai multe clauze sunt lăsate deschise, un contract de leasing nu eşuează din cauza caracterului nedefinit dacă părţile au avut intenţia de a încheia un contract de leasing şi dacă există o bază rezonabilă şi sigură pentru a oferi o soluţie adecvată.

§ 2A-205. OFERTE FIRME.

O ofertă a unui comerciant de a închiria bunuri către sau de la o altă persoană într-un document scris şi semnat, care, prin termenii săi, dă asigurări că va fi ţinută deschisă, nu este revocabilă, din lipsă de contraprestaţie, în timpul perioadei indicate sau, dacă nu este indicat un termen, pentru o perioadă rezonabilă, dar în niciun caz perioada de irevocabilitate nu poate depăşi 3 luni. Orice astfel de termen de asigurare pe un formular furnizat de către ofertant trebuie să fie semnat separat de către ofertant.

§ 2A-206. OFERTA ŞI ACCEPTAREA ÎN FORMAREA UNUI CONTRACT DE ÎNCHIRIERE.

(1) Cu excepţia cazului în care limbajul sau circumstanţele indică în mod neechivoc contrariul, o ofertă de a încheia un contract de leasing trebuie interpretată ca o invitaţie la acceptare în orice mod şi prin orice mijloc rezonabil în circumstanţele respective.

(2) În cazul în care începerea executării prestaţiei solicitate reprezintă un mod rezonabil de acceptare, un ofertant care nu este notificat de acceptare într-un termen rezonabil poate considera oferta ca fiind caducă înainte de acceptare.

§ 2A-208. MODIFICARE, REZILIERE ŞI RENUNŢARE.

(1) Un acord de modificare a unui contract de leasing nu are nevoie de nicio contraprestaţie pentru a fi obligatoriu.

(2) Un contract de leasing semnat care exclude modificarea sau rezilierea, cu excepţia unui înscris semnat, nu poate fi modificat sau reziliat în alt mod, dar, cu excepţia cazului în care există între comercianţi, o astfel de cerinţă pe un formular furnizat de un comerciant trebuie să fie semnată separat de cealaltă parte.

(3) Deşi o încercare de modificare sau de reziliere nu îndeplineşte cerinţele de la alineatul (2), aceasta poate funcţiona ca o renunţare.

(4) O parte care a făcut o renunţare care afectează o parte executorie a unui contract de leasing poate retrage renunţarea printr-o notificare rezonabilă primită de cealaltă parte că se va cere executarea strictă a oricărei clauze la care s-a renunţat, cu excepţia cazului în care retragerea ar fi nedreaptă, având în vedere o schimbare materială a poziţiei pe baza renunţării.

§ 2A-209. LOCATARUL ÎN CADRUL LEASINGULUI FINANCIAR CA BENEFICIAR AL CONTRACTULUI DE FURNIZARE.

(1) Beneficiul promisiunilor furnizorului faţă de locator în temeiul contractului de furnizare şi al tuturor garanţiilor, exprese sau implicite, inclusiv al celor oferite de terţi în legătură cu contractul de furnizare sau ca parte a acestuia, se extinde asupra locatarului în măsura în care acesta deţine un drept de locaţiune în temeiul unui contract de leasing financiar legat de contractul de furnizare,

dar face obiectul termenilor garanţiei şi ai contractului de furnizare şi al tuturor apărărilor sau pretenţiilor care decurg din acestea.

(2) Extinderea către locatar a beneficiului promisiunilor şi garanţiilor unui furnizor [secţiunea 2A-209 alineatul (1)] nu: (i) modifică drepturile şi obligaţiile părţilor la contractul de furnizare, indiferent dacă decurg din acesta sau din alte motive, sau (ii) impune locatarului vreo obligaţie sau răspundere în temeiul contractului de furnizare.

(3) Orice modificare sau reziliere a contractului de furnizare de către furnizor şi locator produce efecte între furnizor şi locatar, cu excepţia cazului în care, înainte de modificare sau reziliere, furnizorul a primit o notificare că locatarul a încheiat un contract de leasing financiar legat de contractul de furnizare. În cazul în care modificarea sau rezilierea produce efecte între furnizor şi locatar, se consideră că locatorul şi-a asumat, în plus faţă de obligaţiile locatorului faţă de locatar în temeiul contractului de leasing, promisiunile furnizorului faţă de locator şi garanţiile care au fost astfel modificate sau reziliate, aşa cum existau şi erau disponibile pentru locatar înainte de modificare sau reziliere.

(4) Pe lângă extinderea beneficiului promisiunilor furnizorului şi a garanţiilor către locatar în temeiul alineatului (1), locatarul îşi păstrează toate drepturile pe care locatarul le poate avea împotriva furnizorului şi care decurg dintr-un acord între locatar şi furnizor sau în temeiul altor legi.

§ 2A-210. GARANŢII EXPRESE.

(1) Garanţiile exprese ale locatorului sunt create după cum urmează:

(a) Orice afirmaţie de fapt sau promisiune făcută de locator locatarului, care se referă la bunuri şi care devine parte integrantă a negocierii, creează o garanţie expresă că bunurile vor fi conforme cu afirmaţia sau promisiunea.

(b) Orice descriere a bunurilor care face parte din baza negocierii creează o garanţie expresă că bunurile vor fi conforme cu descrierea.

(c) Orice eşantion sau model care face parte din baza negocierii creează o garanţie expresă că toate bunurile vor fi conforme cu eşantionul sau modelul.

(2) Pentru a crea o garanţie expresă nu este necesar ca locatorul să folosească cuvinte formale, cum ar fi "garanţie" sau "garanţie", sau ca locatorul să aibă o intenţie specifică de a oferi o garanţie, dar o simplă afirmaţie privind valoarea bunurilor sau o declaraţie care se doreşte a fi doar opinia sau recomandarea locatorului cu privire la bunuri nu creează o garanţie.

§ 2A-211. GARANŢII ÎMPOTRIVA INTERFERENŢELOR ŞI A CONTRAFACERII; OBLIGAŢIA LOCATARULUI ÎMPOTRIVA CONTRAFACERII.

(1) Există într-un contract de leasing o garanţie că, pe durata contractului de leasing, nicio persoană nu deţine o creanţă sau un interes asupra bunurilor care să fi luat naştere în urma unei acţiuni sau omisiuni a locatorului, alta decât

decât o pretenție de încălcare a dreptului de proprietate sau altele asemenea, care va împiedica locatarul să se bucure de dreptul său de arendă.

(2) Cu excepția unui contract de leasing financiar, un contract de leasing încheiat de un locator care este un comerciant care comercializează în mod obișnuit bunuri de acest tip conține o garanție că bunurile sunt livrate libere de orice pretenție legitimă a oricărei persoane în caz de contrafacere sau alte asemenea.

(3) Locatarul care furnizează specificații unui locator sau unui furnizor îi exonerează pe locator și pe furnizor de orice pretenție de contrafacere sau alte asemenea pretenții care rezultă din respectarea specificațiilor.

§ 2A-212. GARANȚIA IMPLICITĂ DE VANDABILITATE.

(1) Cu excepția leasingului financiar, garanția că bunurile vor fi vandabile este implicită într-un contract de leasing dacă locatorul este un comerciant în ceea ce privește bunurile de acest tip.

(2) Pentru a fi comercializabile, mărfurile trebuie să fie cel puțin de tipul

(a) trec fără obiecții în comerț conform descrierii din contractul de închiriere;

(b) în cazul bunurilor fungibile, sunt de calitate medie echitabilă, în conformitate cu descrierea;

(c) sunt adecvate pentru scopurile obișnuite pentru care sunt utilizate bunurile de acest tip;

(d) să se desfășoare, în limitele variației permise de contractul de închiriere, în mod egal în ceea ce privește tipul, calitatea și cantitatea în cadrul fiecărei unități și între toate unitățile implicate;

(e) sunt ambalate, ambalate și etichetate în mod corespunzător, după cum prevede contractul de închiriere; și

(f) să se conformeze oricăror promisiuni sau afirmații de fapt făcute pe ambalaj sau pe etichetă.

(3) Alte garanții implicite pot rezulta din practica comercială sau din uzul comercial.

§ 2A-213. GARANȚIA IMPLICITĂ DE ADECVARE LA UN ANUMIT SCOP.

Cu excepția leasingului financiar, în cazul în care, la momentul încheierii contractului de leasing, locatorul are motive să cunoască un anumit scop pentru care sunt necesare bunurile și în cazul în care locatarul se bazează pe priceperea sau judecata locatorului pentru a selecta sau furniza bunurile adecvate, contractul de leasing conține o garanție implicită că bunurile vor fi adecvate pentru acel scop.

§ 2A-214. EXCLUDEREA SAU MODIFICAREA GARANȚIILOR.

(1) Cuvintele sau comportamentul relevant pentru crearea unei garanţii exprese şi cuvintele sau comportamentul care tind să nege sau să limiteze o garanție trebuie interpretate, în măsura în care sunt rezonabile, ca fiind în concordanţă una cu cealaltă; dar, sub rezerva dispoziţiilor secţiunii 2A-202 referitoare la paralele

sau probe extrinseci, negarea sau limitarea este inoperantă în măsura în care interpretarea este nerezonabilă.

(2) Sub rezerva alineatului (3), pentru a exclude sau modifica garanţia implicită de vandabilitate sau orice parte a acesteia, trebuie să se menţioneze "vandabilitate", să se menţioneze în scris şi să fie vizibilă. Sub rezerva subsecţiunii (3), pentru a exclude sau a modifica orice garanţie implicită de adecvare, excluderea trebuie să se facă în scris şi să fie vizibilă. Limbajul de excludere a tuturor garanţiilor implicite de adecvare este suficient dacă este în scris, este vizibil şi precizează, de exemplu, "Nu există nicio garanţie că bunurile vor fi adecvate pentru un anumit scop".

(3) Fără a aduce atingere alineatului (2), dar sub rezerva alineatului (4),

(a) cu excepţia cazului în care circumstanţele indică altfel, toate garanţiile implicite sunt excluse prin expresii de genul "aşa cum este" sau "cu toate defectele" sau prin alte formulări care, conform înţelegerii comune, atrag atenţia locatarului asupra excluderii garanţiilor şi clarifică faptul că nu există nicio garanţie implicită, dacă acestea sunt scrise şi vizibile;

(b) în cazul în care locatarul, înainte de încheierea contractului de leasing, a examinat bunurile sau eşantionul sau modelul atât de complet cât a dorit sau a refuzat să examineze bunurile, nu există nicio garanţie implicită în ceea ce priveşte defectele pe care o examinare ar fi trebuit să le evidenţieze în circumstanţele respective; şi

(c) o garanţie implicită poate fi, de asemenea, exclusă sau modificată prin cursul tranzacţiei, cursul de performanţă sau utilizarea comercială.

(4) Pentru a exclude sau a modifica o garanţie împotriva interferenţelor sau a contrafacerii (secţiunea 2A-211) sau o parte a acesteia, formularea trebuie să fie specifică, să fie scrisă şi să fie vizibilă, cu excepţia cazului în care circumstanţele, inclusiv cursul executării, practicile comerciale sau practicile comerciale, îi dau locatarului motive să ştie că bunurile sunt închiriate sub rezerva unei pretenţii sau a unui interes al oricărei persoane.

§ 2A-215. CUMULUL ŞI CONFLICTUL DE GARANŢII EXPRESE SAU IMPLICITE.

Garanţiile, fie ele exprese sau implicite, trebuie interpretate ca fiind compatibile între ele şi ca fiind cumulative, dar dacă această interpretare nu este rezonabilă, intenţia părţilor determină care dintre garanţii este dominantă. Pentru a stabili această intenţie, se aplică următoarele reguli:

(a) Specificaţiile exacte sau tehnice înlocuiesc un eşantion sau un model inconsistent sau un limbaj general de descriere.

(b) Un eşantion dintr-un volum existent displace limbajul general inconsistent al descrierii.

(c) Garanţiile exprese înlocuiesc garanţiile implicite inconsistente, altele

decât garanția implicită de adecvare la un anumit scop.

§ 2A-216. TERȚI BENEFICIARI AI GARANȚIILOR EXPRESE ȘI IMPLICITE.

Alternativa A

O garanţie acordată locatarului sau în beneficiul acestuia în temeiul prezentului articol, fie ea expresă sau implicită, se extinde la orice persoană fizică care face parte din familia sau gospodăria locatarului sau care este oaspete în locuinţa locatarului, dacă este rezonabil să ne aşteptăm ca această persoană să utilizeze, să consume sau să fie afectată de bunuri şi care este prejudiciată personal prin încălcarea garanţiei. Prezenta secţiune nu înlătură principiile de drept şi de echitate care extind garanţia către sau în beneficiul locatarului la alte persoane. Aplicarea prezentei secţiuni nu poate fi exclusă, modificată sau limitată, dar o excludere, modificare sau limitare a garanţiei, inclusiv în ceea ce priveşte drepturile şi căile de atac, care este valabilă împotriva locatarului, este valabilă şi împotriva oricărui beneficiar desemnat în temeiul prezentei secţiuni.

Alternativa B

O garanţie acordată locatarului sau în beneficiul acestuia în temeiul prezentului articol, fie ea expresă sau implicită, se extinde la orice persoană fizică care se poate aştepta în mod rezonabil să utilizeze, să consume sau să fie afectată de bunuri şi care este vătămată în mod personal prin încălcarea garanţiei. Prezentul articol nu înlătură principiile de drept şi de echitate care extind garanţia către sau în beneficiul locatarului la alte persoane. Aplicarea prezentei secţiuni nu poate fi exclusă, modificată sau limitată, dar o excludere, modificare sau limitare a garanţiei, inclusiv în ceea ce priveşte drepturile şi căile de atac, care este valabilă împotriva locatarului, este valabilă şi împotriva beneficiarului desemnat în temeiul prezentei secţiuni.

Alternativa C

O garanţie acordată locatarului sau în beneficiul acestuia în temeiul prezentului articol, fie ea expresă sau implicită, se extinde la orice persoană care se poate aştepta în mod rezonabil să utilizeze, să consume sau să fie afectată de bunuri şi care este prejudiciată prin încălcarea garanţiei. Aplicarea prezentei secţiuni nu poate fi exclusă, modificată sau limitată în ceea ce priveşte prejudiciul adus persoanei unei persoane fizice căreia i se extinde garanţia, dar o excludere, modificare sau limitare a garanţiei, inclusiv în ceea ce priveşte drepturile şi căile de atac, care este valabilă împotriva locatarului, este valabilă şi împotriva beneficiarului desemnat în temeiul prezentei secţiuni.

§ 2A-217. IDENTIFICARE.

Identificarea bunurilor ca fiind bunuri la care se referă un contract de leasing poate fi făcută în orice moment şi în orice mod convenit în mod explicit de către părţi. În absenţa unui acord explicit, identificarea are loc:

(a) în momentul încheierii contractului de leasing, dacă acesta are ca obiect închirierea de bunuri existente şi identificate;

(b) în momentul în care bunurile sunt expediate, marcate sau desemnate în alt mod de către locator ca fiind bunuri la care se referă contractul de leasing, în cazul în care contractul de leasing are ca obiect închirierea unor bunuri care nu sunt existente şi identificate; sau

(c) atunci când puii sunt concepuţi, în cazul în care contractul de închiriere are ca obiect închirierea de pui nenăscuţi de animale.

§ 2A-218. ASIGURĂRI ŞI VENITURI.

(1) Un locatar obţine un interes asigurabil atunci când bunurile existente sunt identificate în contractul de leasing, chiar dacă bunurile identificate sunt neconforme şi locatarul are opţiunea de a le respinge.

(2) În cazul în care locatarul are un interes asigurabil numai datorită identificării bunurilor de către locator, locatorul, până la neîndeplinirea obligaţiilor, insolvenţă sau notificarea locatarului că identificarea este definitivă, poate înlocui bunurile identificate cu alte bunuri.

(3) Fără a aduce atingere interesului asigurabil al locatarului în temeiul alineatelor (1) şi (2), locatorul păstrează un interes asigurabil până când locatarul îşi exercită opţiunea de cumpărare şi riscul de pierdere este transferat către locatar.

(4) Nicio dispoziţie din prezenta secţiune nu aduce atingere vreunui interes asigurabil recunoscut în temeiul oricărei alte legi sau norme de drept.

(5) Părţile pot stabili, prin acord, că una sau mai multe părţi au obligaţia de a încheia şi de a plăti o asigurare care să acopere bunurile şi, prin acord, pot stabili beneficiarul veniturilor din asigurare.

§ 2A-219. RISCUL DE PIERDERE.

(1) Cu excepţia cazului unui contract de leasing financiar, riscul de pierdere este reţinut de către locator şi nu este transferat locatarului. În cazul unui contract de leasing financiar, riscul de pierdere este transferat locatarului.

(2) Sub rezerva dispoziţiilor prezentului articol privind efectul neîndeplinirii obligaţiilor asupra riscului de pierdere (punctul 2A-220), în cazul în care riscul de pierdere este transferat locatarului şi nu se precizează momentul transferului, se aplică următoarele reguli:

(a) În cazul în care contractul de leasing prevede sau autorizează expedierea bunurilor prin transportator

(i) şi nu impune livrarea la o anumită destinaţie, riscul de pierdere trece în sarcina locatarului în momentul în care bunurile sunt livrate în mod corespunzător transportatorului; dar

(ii) în cazul în care se solicită livrarea la o anumită destinaţie, iar

mărfurile sunt predate în mod corespunzător la destinație în timp ce se află în posesia transportatorului, riscul de pierdere trece la locatar atunci când mărfurile sunt predate în mod corespunzător la destinație, astfel încât să permită locatarului să preia livrarea.

(b) În cazul în care bunurile sunt deținute de un depozitar pentru a fi livrate fără a fi mutate, riscul de pierdere trece la locatar în momentul în care depozitarul recunoaşte dreptul locatarului de a intra în posesia bunurilor.

(c) În orice caz care nu intră sub incidenţa literelor (a) sau (b), riscul de pierdere este transferat locatarului în momentul primirii bunurilor de către locatar, dacă locatorul sau, în cazul unui leasing financiar, furnizorul este un comerciant; în caz contrar, riscul este transferat locatarului în momentul livrării.

§ 2A-220. EFECTUL NEÎNDEPLINIRII OBLIGAŢIILOR DE PLATĂ ASUPRA RISCULUI DE PIERDERE.

(1) În cazul în care riscul de pierdere este transferat locatarului şi nu se precizează momentul transferului:

(a) În cazul în care o ofertă sau o livrare de bunuri nu este conformă cu contractul de leasing astfel încât să dea dreptul de respingere, riscul pierderii acestora rămâne în sarcina locatorului sau, în cazul unui leasing financiar, a furnizorului, până la remediere sau acceptare.

(b) În cazul în care locatarul revocă în mod corect acceptarea, acesta, în măsura în care există o deficienţă în acoperirea efectivă a asigurării sale, poate considera că riscul de pierdere a rămas la locator de la început.

(2) Indiferent dacă riscul de pierdere se transferă sau nu locatarului, în cazul în care locatarul, în ceea ce priveşte bunurile conforme deja identificate într-un contract de leasing, repudiază contractul de leasing sau se află în altă situaţie de nerespectare a acestuia, locatorul sau, în cazul unui leasing financiar, furnizorul, în măsura în care există o deficienţă în acoperirea efectivă a asigurării sale, poate considera că riscul de pierdere revine locatarului pentru o perioadă de timp rezonabilă din punct de vedere comercial.

§ 2A-221. DAUNE PRODUSE BUNURILOR IDENTIFICATE.

În cazul în care un contract de leasing necesită bunuri identificate la momentul încheierii contractului de leasing, iar bunurile suferă un accident fără vina locatarului, a locatorului sau a furnizorului înainte de livrare sau bunurile suferă un accident înainte ca riscul de pierdere să fie transferat locatarului în conformitate cu contractul de leasing sau cu secţiunea 2A-219, atunci:

(a) în cazul în care pierderea este totală, contractul de leasing este anulat; şi

(b) în cazul în care pierderea este parţială sau bunurile s-au deteriorat atât de mult încât nu mai sunt conforme cu contractul de leasing, locatarul poate totuşi să ceară o inspecţie şi, la alegerea sa, fie să considere contractul de leasing ca fiind anulat, fie, cu excepţia unui contract de leasing financiar care nu este un contract de leasing de consum, să accepte bunurile, cu o deducere corespunzătoare din chiria plătibilă pentru restul perioadei de leasing pentru

deteriorarea sau deficitul cantitativ, dar fără alte drepturi împotriva locatorului.

PARTEA 3. EFECTUL CONTRACTULUI DE LEASING

§ 2A-301. FORŢA EXECUTORIE A CONTRACTULUI DE ÎNCHIRIERE.

Cu excepţia cazului în care se prevede altfel în prezentul articol, contractul de leasing produce efecte şi este executoriu, în conformitate cu clauzele sale, între părţi, împotriva cumpărătorilor bunurilor şi împotriva creditorilor părţilor.

§ 2A-302. TITLUL ŞI POSESIA BUNURILOR.

Cu excepţia cazului în care se prevede altfel în prezentul articol, fiecare dispoziţie a prezentului articol se aplică indiferent dacă locatorul sau un terţ are titlul de proprietate asupra bunurilor şi indiferent dacă locatorul, locatarul sau un terţ are posesia bunurilor, fără a aduce atingere oricărei legi sau norme de drept care prevede că posesia sau absenţa posesiei este frauduloasă.

§ 2A-303. ÎNSTRĂINAREA DREPTULUI UNEI PĂRŢI ÎN TEMEIUL CONTRACTULUI DE LEASING SAU A DREPTULUI REZIDUAL AL LOCATORULUI ASUPRA BUNURILOR; DELEGAREA EXECUTĂRII; TRANSFERUL DREPTURILOR.

(1) În sensul prezentei secţiuni, "constituirea unei garanţii reale mobiliare" include vânzarea unui contract de leasing care face obiectul articolului 9, Tranzacţii garantate, în temeiul secţiunii 9- 109(a)(3).

(2) Cu excepţia celor prevăzute la subsecţiunea (3) şi la secţiunea 9-407, o dispoziţie dintr-un contract de închiriere care (i) interzice transferul voluntar sau involuntar, inclusiv transferul prin vânzare, subînchiriere, constituirea sau executarea unei garanţii reale mobiliare sau prin sechestru, poprire sau alt proces judiciar, a unui interes al unei părţi în temeiul contractului de leasing sau a interesului rezidual al locatorului asupra bunurilor sau (ii) face ca un astfel de transfer să constituie un caz de neîndeplinire a obligaţiilor, dă naştere la drepturile şi căile de atac prevăzute la subsecţiunea (4), dar un transfer care este interzis sau constituie un caz de neîndeplinire a obligaţiilor în temeiul contractului de leasing este în rest eficace.

(3) O dispoziţie dintr-un contract de leasing care (i) interzice transferul unui drept la daune-interese pentru neîndeplinirea obligaţiilor în ceea ce priveşte întregul contract de leasing sau al unui drept la plată care decurge din executarea corespunzătoare de către cedent a întregii obligaţii a cedentului sau (ii) face ca un astfel de transfer să constituie un caz de neîndeplinire a obligaţiilor, nu este executorie, iar un astfel de transfer nu este un transfer care afectează în mod semnificativ perspectiva de a obţine o prestaţie de restituire din partea celeilalte părţi la contractul de leasing, care modifică în mod semnificativ obligaţiile celeilalte părţi la contractul de leasing sau care măreşte în mod semnificativ sarcina sau riscul impus celeilalte părţi la contractul de leasing în sensul alineatului (4).

(4) Sub rezerva subsecţiunii (3) şi a secţiunii 9-407:

(a) în cazul în care se efectuează un transfer care constituie un caz de neîndeplinire a obligaţiilor în temeiul unui contract de leasing, partea din

contractul de leasing care nu efectuează transferul, cu excepția cazului în care aceasta renunță la neîndeplinirea obligațiilor sau este de acord în alt mod, are drepturile și căile de atac descrise în secțiunea 2A-501 alineatul (2);

(b) în cazul în care litera (a) nu este aplicabilă și dacă se efectuează un transfer care (i) este interzis în temeiul unui contract de leasing sau (ii) afectează în mod semnificativ perspectiva de a obține o performanță de returnare de către, modifică în mod semnificativ obligația sau

sporește sarcina sau riscul impus celeilalte părți la contractul de leasing, cu excepția cazului în care partea care nu efectuează transferul este de acord în orice moment cu transferul în contractul de leasing sau în alt mod, atunci, cu excepția cazului în care acest lucru este limitat prin contract, (i) cedentul este răspunzător față de partea care nu efectuează transferul pentru daunele cauzate de transfer, în măsura în care daunele nu puteau fi prevenite în mod rezonabil de către partea care nu efectuează transferul și (ii) o instanță competentă poate acorda alte măsuri adecvate, inclusiv anularea contractului de leasing sau un ordin judecătoresc împotriva transferului.

(5) Un transfer al "contractului de închiriere" sau al "tuturor drepturilor mele în temeiul contractului de închiriere", sau un transfer în termeni generali similari, este un transfer de drepturi și, cu excepția cazului în care limbajul sau circumstanțele, după cum
în cazul unui transfer cu titlu de garanție, se arată că, dimpotrivă, transferul reprezintă o delegare de obligații de către cedent către cesionar. Acceptarea de către cesionar constituie o promisiune din partea cesionarului de a îndeplini aceste obligații. Promisiunea poate fi executată fie de către cedent, fie de către cealaltă parte la contractul de leasing.

(6) Cu excepția cazului în care locatorul și locatarul au convenit altfel, delegarea executării nu îl scutește pe cedent față de cealaltă parte de obligația de a executa sau de răspunderea pentru neîndeplinirea obligațiilor.

(7) Într-un contract de leasing de consum, pentru a interzice transferul unui interes al unei părți în temeiul contractului de leasing sau pentru a face din transfer un caz de neîndeplinire a obligațiilor, formularea trebuie să fie specifică, scrisă și vizibilă.

§ 2A-304. ÎNCHIRIEREA ULTERIOARĂ A BUNURILOR DE CĂTRE LOCATOR.

(1) Sub rezerva secțiunii 2A-303, un locatar ulterior de la un locator de bunuri în temeiul unui contract de leasing existent obține, în măsura dreptului de arendă transferat, dreptul de arendă asupra bunurilor pe care locatorul l-a avut sau a avut puterea de a-l transfera și, cu excepția cazurilor prevăzute la subsecțiunea (2) și la secțiunea 2A-527 alineatul (4), face obiectul contractului de leasing existent. Un locator cu titlu anulabil are puterea de a transfera un bun drept de arendă unui locatar ulterior de bună-credință, în schimbul unei sume de bani, dar numai în măsura prevăzută în teza anterioară. În cazul în care bunurile au fost livrate în cadrul unei tranzacții de cumpărare, locatorul are această putere chiar dacă:

(a) cedentul locatorului a fost înșelat cu privire la identitatea locatorului;

(b) livrarea a fost făcută în schimbul unui cec care ulterior a fost refuzat;

(c) s-a convenit ca tranzacția să fie o "vânzare în numerar"; sau

(d) livrarea a fost obținută prin fraudă, care se pedepsește ca furt în conformitate cu legea penală.

(2) Un locatar ulterior, în cadrul unei activităţi comerciale obişnuite, de la un locator care este un comerciant care se ocupă cu bunuri de acest tip şi căruia bunurile i-au fost încredinţate de către locatarul existent al locatorului înainte ca dreptul locatarului ulterior să devină opozabil locatorului obţine, în măsura dreptului de locaţiune

transferat, toate drepturile locatorului şi ale locatarului existent asupra bunurilor şi preia liber contractul de leasing existent.

(3) Un locatar ulterior de la locator al bunurilor care fac obiectul unui contract de leasing existent şi care sunt acoperite de un certificat de proprietate emis în temeiul unei legi din acest stat sau dintr-o altă jurisdicţie nu beneficiază de drepturi mai mari decât cele prevăzute atât de prezenta secţiune, cât şi de legea privind certificatul de proprietate.

§ 2A-305. VÂNZAREA SAU SUBÎNCHIRIEREA BUNURILOR DE CĂTRE LOCATAR.

(1) Sub rezerva dispoziţiilor secţiunii 2A-303, un cumpărător sau un sublocatar de la locatarul de bunuri în temeiul unui contract de leasing existent obţine, în măsura interesului transferat, dreptul de proprietate asupra bunurilor pe care locatarul îl avea sau putea să îl transfere şi, sub rezerva dispoziţiilor subsecţiunii (2) şi ale secţiunii 2A-511(4), face obiectul contractului de leasing existent. Un locatar cu un drept de locaţiune anulabil are puterea de a transfera un drept de locaţiune bun către un cumpărător de bună credinţă contra unei valori sau către un sublocatar de bună credinţă contra unei valori, dar numai în măsura prevăzută în teza anterioară. În cazul în care bunurile au fost livrate în cadrul unei tranzacţii de leasing, locatarul are această putere chiar dacă:

(a) locatorul a fost înşelat cu privire la identitatea locatarului;

(b) livrarea a fost făcută în schimbul unui cec care ulterior este refuzat; sau

(c) livrarea a fost obţinută prin fraudă, care se pedepseşte ca furt în conformitate cu legea penală.

(2) Un cumpărător în cadrul unei activităţi comerciale obişnuite sau un subînchiriaş în cadrul unei activităţi comerciale obişnuite de la un locatar care este un comerciant care se ocupă cu bunuri de acest tip şi căruia bunurile i-au fost încredinţate de către locator obţine, în măsura interesului transferat, toate drepturile locatorului şi ale locatarului asupra bunurilor şi se eliberează de contractul de leasing existent.

(3) Un cumpărător sau un subînchiriaş de la locatarul bunurilor care fac obiectul unui contract de leasing existent şi care sunt acoperite de un certificat de proprietate emis în temeiul unei legi din acest stat sau dintr-o altă jurisdicţie nu are drepturi mai mari decât cele prevăzute atât de prezenta secţiune, cât şi de legea privind certificatul de proprietate.

§ 2A-306. PRIORITATEA ANUMITOR DREPTURI DE RETENŢIE CARE APAR PRIN EFECTUL LEGII.

În cazul în care o persoană, în cursul normal al activităţii sale comerciale, furnizează servicii sau materiale în legătură cu bunurile care fac obiectul unui contract de leasing, un drept de retenţie asupra acestor bunuri aflate în posesia persoanei în cauză, instituit

prin lege sau normă de drept pentru aceste materiale sau servicii, are prioritate față de orice interes al locatorului sau al locatarului în temeiul contractului de leasing sau al prezentului articol, cu excepția cazului în care dreptul de retenție este instituit prin lege, iar legea prevede altfel, sau dacă dreptul de retenție este instituit prin normă de drept, iar norma de drept prevede altfel.

§ 2A-307. RANGUL PRIVILEGIILOR CARE DECURG DIN SECHESTRU SAU POPRIRE, GARANȚII REALE MOBILIARE ȘI ALTE CREANȚE ASUPRA BUNURILOR.

(1) Cu excepția cazului în care se prevede altfel în secțiunea 2A-306, un creditor al unui locatar face obiectul contractului de leasing.

(2) Cu excepția cazului în care se prevede altfel în subsecțiunea (3) și în secțiunile 2A-306 și 2A-308, un creditor al unui locator intră sub incidența contractului de leasing, cu excepția cazului în care creditorul deține un drept de retenție asupra bunurilor înainte ca contractul de leasing să devină executoriu.

(3) Cu excepția cazului în care se prevede altfel în secțiunile 9-317, 9-321 și 9-323, locatarul preia un drept de locațiune care face obiectul unei garanții reale mobiliare deținute de un creditor al locatorului.

§ 2A-308. DREPTURILE SPECIALE ALE CREDITORILOR.

(1) Un creditor al unui locator aflat în posesia bunurilor care fac obiectul unui contract de leasing poate considera contractul de leasing ca fiind nul în cazul în care, în raport cu creditorul, reținerea posesiei de către locator este frauduloasă în temeiul oricărei legi sau norme de drept, dar reținerea posesiei cu bună credință și în cadrul operațiunilor comerciale curente de către locator pentru o perioadă de timp rezonabilă din punct de vedere comercial după ce contractul de leasing devine executoriu nu este frauduloasă.

(2) Nicio dispoziție din prezentul articol nu aduce atingere drepturilor creditorilor unui locator în cazul în care contractul de leasing
(a) devine executorie, nu în cadrul operațiunilor comerciale curente, ci pentru a satisface sau pentru a garanta o creanță preexistentă în bani, garanții sau altele asemenea, și (b) este efectuată în circumstanțe care, în temeiul oricărei legi sau norme de drept, în afara prezentului articol, ar constitui o tranzacție care ar constitui un transfer fraudulos sau o preferință anulabilă.

(3) Un creditor al unui vânzător poate considera nulă o vânzare sau o identificare a bunurilor în cadrul unui contract de vânzare dacă, în raport cu creditorul, reținerea posesiei de către vânzător este frauduloasă în temeiul oricărei legi sau norme de drept, dar reținerea posesiei bunurilor în temeiul unui contract de leasing încheiat între vânzător în calitate de locatar și cumpărător în calitate de locator în legătură cu vânzarea sau identificarea bunurilor nu este frauduloasă dacă cumpărătorul a cumpărat cu bună credință și contra cost.

§ 2A-309. DREPTURILE LOCATORULUI ȘI ALE LOCATARULUI ATUNCI CÂND BUNURILE DEVIN ACCESORII.

(1) În această secțiune:

(a) bunurile sunt "accesorii" atunci când devin atât de legate de un anumit bun imobil încât se naște un interes asupra lor în temeiul dreptului imobiliar;

(b) o "depunere de bunuri imobile" este depunerea, la biroul unde ar fi depusă sau înregistrată o ipotecă asupra bunurilor imobile, a unei declaraţii de finanţare care acoperă bunurile care sunt sau urmează să devină bunuri imobile şi care respectă cerinţele din secţiunea 9-502(a) şi (b);

(c) un contract de leasing este un "contract de leasing pe bază de bani achiziţionaţi", cu excepţia cazului în care locatarul are posesia sau utilizarea bunurilor sau dreptul la posesia sau utilizarea bunurilor înainte ca contractul de leasing să fie executoriu;

(d) o ipotecă este o "ipotecă de construcţie" în măsura în care garantează o obligaţie contractată pentru construirea unei îmbunătăţiri pe un teren, inclusiv costul de achiziţie a terenului, dacă în înscrisul înregistrat se indică acest lucru; şi

(e) "grevare" include ipotecile imobiliare şi alte sarcini asupra bunurilor imobiliare, precum şi toate celelalte drepturi asupra bunurilor imobiliare care nu sunt interese de proprietate.

(2) În temeiul prezentului articol, un contract de leasing poate avea ca obiect bunuri care sunt accesorii sau poate continua cu bunuri care devin accesorii, dar nu există un contract de leasing în temeiul prezentului articol pentru materiale de construcţie obişnuite încorporate într-o îmbunătăţire a unui teren.

(3) Prezentul articol nu împiedică crearea unui contract de închiriere de bunuri imobile în conformitate cu legislaţia imobiliară.

(4) Dreptul perfectat al unui locator de bunuri imobile are prioritate faţă de un drept contrar al unui grevator sau al unui proprietar al imobilului dacă:

(a) contractul de leasing este un contract de leasing de tip "buy money", interesul conflictual al grevatorului sau al proprietarului apare înainte ca bunurile să devină bunuri fixate, interesul locatorului este perfecţionat prin depunerea unei declaraţii de fixare înainte ca bunurile să devină bunuri fixate sau în termen de zece zile după aceea, iar locatarul are un interes înregistrat în imobil sau este în posesia imobilului; sau

(b) interesul locatorului este perfecţionat prin depunerea unui înscris înainte ca interesul grevatorului sau al proprietarului să fie înregistrat, interesul locatorului are prioritate faţă de orice interes conflictual al unui predecesor în drepturi al grevatorului sau al proprietarului, iar locatarul are un interes înregistrat în imobil sau este în posesia imobilului.

(5) Interesul unui locator de bunuri imobile, fie că este sau nu perfectat, are prioritate faţă de interesul conflictual al unui grevator sau al unui proprietar al imobilului dacă:

(a) accesoriile fixe sunt maşini de fabrică sau de birou uşor demontabile, echipamente uşor demontabile care nu sunt utilizate sau închiriate în principal pentru a fi utilizate în exploatarea bunurilor imobiliare sau înlocuiri uşor demontabile ale aparatelor electrocasnice care sunt bunuri care fac obiectul unui contract de leasing de consum, iar înainte ca bunurile să devină accesorii fixe, contractul de leasing este executoriu; sau

(b) interesul conflictual este un drept de retenţie asupra bunului imobil obţinut prin proceduri judiciare sau echitabile după ce contractul de închiriere este executoriu; sau

(c) grevistul sau proprietarul a consimţit în scris la închiriere sau a

renunţat la un interes asupra bunurilor ca bunuri imobiliare; sau

(d) locatarul are dreptul de a ridica bunurile în raport cu grevistul sau proprietarul. În cazul în care dreptul locatarului de a înstrăina bunurile încetează, prioritatea dreptului locatorului continuă pentru o perioadă rezonabilă de timp.

(6) Fără a aduce atingere alineatului (4) litera (a), dar sub rezerva dispoziţiilor alineatelor (4) şi (5), interesul unui locator de bunuri mobile, inclusiv interesul rezidual al locatorului, este subordonat interesului conflictual al unui creditor imobiliar în temeiul unei ipoteci asupra construcţiei înregistrate înainte ca bunurile să devină bunuri mobile, în cazul în care bunurile devin bunuri mobile înainte de finalizarea construcţiei. În măsura în care este acordată pentru refinanţarea unei ipoteci asupra construcţiei, interesul conflictual al unui creditor ipotecar al bunului imobil are această prioritate în aceeaşi măsură ca şi creditorul ipotecar al bunului imobil în temeiul ipotecii asupra construcţiei.

(7) În cazurile care nu intră sub incidenţa subsecţiunilor precedente, prioritatea între interesul unui locator de bunuri imobile, inclusiv interesul rezidual al locatorului, şi interesul conflictual al unui grevator sau al unui proprietar al bunului imobil care nu este locatar este determinată de normele de prioritate care reglementează conflictele de interese asupra bunurilor imobile.

(8) În cazul în care interesul unui locator de dotări, inclusiv interesul rezidual al locatorului, are prioritate faţă de toate interesele conflictuale ale tuturor proprietarilor şi grevatorilor imobilului, locatorul sau locatarul poate (i) în caz de neîndeplinire, expirare, reziliere sau anulare a contractului de leasing, dar sub rezerva contractului de leasing şi a prezentului articol sau (ii) dacă este necesar pentru a pune în aplicare alte drepturi şi căi de atac ale locatorului sau locatarului în temeiul prezentului articol, îndepărtează bunurile din imobil, libere şi libere de orice interese conflictuale ale tuturor proprietarilor şi grevatorilor imobilului, dar locatorul sau locatarul trebuie să despăgubească orice grevator sau proprietar al imobilului care nu este locatar şi care nu a fost de acord în alt mod, pentru costul reparaţiei oricărui prejudiciu fizic, dar nu şi pentru orice diminuare a valorii imobilului cauzată de absenţa bunurilor îndepărtate sau de necesitatea de a le înlocui. O persoană care are dreptul la rambursare poate refuza permisiunea de a efectua mutarea până când partea care solicită mutarea nu oferă o garanţie adecvată pentru îndeplinirea acestei obligaţii.

(9) Chiar dacă contractul de leasing nu creează o garanţie reală mobiliară, interesul unui locator de bunuri imobile, inclusiv interesul rezidual al locatorului, este perfecţionat prin depunerea unei declaraţii de finanţare ca o declaraţie de bunuri imobile pentru bunurile închiriate care sunt sau urmează să devină bunuri imobile, în conformitate cu dispoziţiile relevante ale articolului privind tranzacţiile garantate (articolul 9).

§ 2A-310. DREPTURILE LOCATORULUI ŞI ALE LOCATARULUI ATUNCI CÂND BUNURILE DEVIN ACCESIUNI.

(1) Mărfurile sunt "aderări" atunci când sunt instalate sau fixate pe alte mărfuri.

(2) Dreptul unui locator sau al unui locatar în temeiul unui contract de leasing încheiat înainte ca bunurile să devină accesiuni este superior tuturor drepturilor asupra întregului, cu excepţia celor prevăzute la alineatul (4).

(3) Interesul unui locator sau al unui locatar în temeiul unui contract de leasing încheiat la momentul sau după ce bunurile au devenit accesiuni este superior tuturor

drepturilor dobândite ulterior asupra întregului, cu excepţia celor prevăzute la alineatul (4), dar este subordonat drepturilor asupra întregului existente la momentul încheierii contractului de leasing, cu excepţia cazului în care titularii acestor drepturi asupra întregului au consimţit în scris la leasing sau au renunţat la un drept asupra bunurilor ca parte a întregului.

(4) Interesul unui locator sau al unui locatar în temeiul unui contract de leasing descris la subsecțiunea
(2) sau (3) este subordonat interesului de

(a) un cumpărător în cadrul unei activități comerciale obișnuite sau un locatar în cadrul unei activități comerciale obișnuite al oricărui interes în ansamblu dobândit după ce bunurile au devenit accesiuni; sau

(b) un creditor cu o garanție reală mobiliară asupra întregului bun, constituită înainte de încheierea contractului de leasing, în măsura în care creditorul face avansuri ulterioare fără a avea cunoștință de contractul de leasing.

(5) (5) Atunci când, în temeiul alineatelor (2) sau (3) și (4), un locator sau un locatar de accesiuni deține un interes care este superior tuturor intereselor în ansamblu, locatorul sau locatarul poate (a) în caz de neîndeplinire, expirare, reziliere sau anulare a contractului de închiriere de către cealaltă parte, dar sub rezerva dispozițiilor contractului de închiriere și ale prezentului articol, sau (b) dacă este necesar pentru a-și exercita celelalte drepturi și căi de atac în temeiul prezentului articol, să îndepărteze bunurile de pe ansamblu, libere și libere de orice interes asupra ansamblului, dar trebuie să despăgubească orice deținător al unui interes asupra ansamblului care nu este locatarul și care nu a fost de acord în alt mod, pentru costul reparației oricărui prejudiciu fizic, dar nu și pentru orice diminuare a valorii ansamblului cauzată de absența bunurilor îndepărtate sau de necesitatea de a le înlocui. O persoană care are dreptul la rambursare poate refuza permisiunea de a efectua mutarea până când partea care solicită mutarea nu oferă o garanție adecvată pentru îndeplinirea acestei obligații.

§ 2A-311. PRIORITATE SUPUSĂ SUBORDONĂRII.

Nicio dispoziție din prezentul articol nu împiedică subordonarea prin acord de către orice persoană cu drept de prioritate.

PARTEA 4. EXECUTAREA CONTRACTULUI DE LEASING: REPUDIATĂ, ÎNLOCUITĂ ȘI SCUZATĂ

§ 2A-401. INSECURITATE: ASIGURAREA ADECVATĂ A PERFORMANȚEI.

(1) Un contract de leasing impune fiecărei părți obligația ca așteptările celeilalte părți de a primi o prestație corespunzătoare să nu fie afectate.

(2) În cazul în care apar motive rezonabile de nesiguranță în ceea ce privește executarea obligațiilor de către una dintre părți, partea nesigură poate solicita în scris o asigurare adecvată a executării corespunzătoare. Până când partea nesigură primește această asigurare, dacă acest lucru este rezonabil din punct de vedere comercial, partea nesigură poate suspenda orice prestație pentru care nu a primit deja randamentul convenit.

(3) Contractul de închiriere este repudiat în cazul în care partea nesigură nu primește

o asigurare de bună execuţie adecvată în circumstanţele cazului particular într-un termen rezonabil, care nu poate depăşi 30 de zile de la primirea unei cereri din partea celeilalte părţi.

(4) Între comercianţi, caracterul rezonabil al motivelor de nesiguranţă şi caracterul adecvat al oricărei asigurări oferite trebuie să fie stabilite în conformitate cu standardele comerciale.

(5) Acceptarea oricărei livrări sau plăţi neconforme nu aduce atingere dreptului părţii prejudiciate de a solicita o asigurare adecvată a performanţelor viitoare.

§ 2A-402. RESPINGEREA ANTICIPATĂ.

În cazul în care una dintre părţi denunţă un contract de leasing în ceea ce priveşte o prestaţie care nu este încă datorată în temeiul contractului de leasing, a cărei pierdere va afecta în mod substanţial valoarea contractului de leasing pentru cealaltă parte, partea prejudiciată poate:

(a) pentru o perioadă de timp rezonabilă din punct de vedere comercial, să aştepte retractarea repudierii şi executarea de către partea care o repudiază;

(b) să facă o cerere în conformitate cu secţiunea 2A-401 şi să aştepte o asigurare de performanţă viitoare adecvată în circumstanţele cazului în cauză; sau

(c) să recurgă la orice drept sau cale de atac în caz de nerespectare a contractului de închiriere sau a prezentului articol, chiar dacă partea prejudiciată a notificat părţii care a repudiat contractul că va aştepta executarea şi asigurarea părţii care a repudiat contractul şi a solicitat retragerea. În plus, indiferent dacă partea lezată recurge sau nu la una dintre măsurile de remediere menţionate anterior, partea lezată poate suspenda executarea sau, în cazul în care partea lezată este locatorul, poate proceda în conformitate cu dispoziţiile prezentului articol privind dreptul locatorului de a identifica bunurile din contractul de leasing în pofida neîndeplinirii obligaţiilor sau de a recupera bunurile neterminate (secţiunea 2A-524).

§ 2A-403. RETRACTAREA RESPINGERII ANTICIPATE.

(1) Până la următoarea prestaţie a părţii repudiatoare, partea repudiatoare poate retracta respingerea, cu excepţia cazului în care, de la respingere, partea vătămată a reziliat contractul de leasing sau a schimbat în mod substanţial poziţia părţii vătămate sau a indicat în alt mod că partea vătămată consideră respingerea definitivă.

(2) Retragerea poate fi făcută prin orice metodă care indică în mod clar părţii prejudiciate că partea care repudiază intenţionează să execute contractul de închiriere şi include orice asigurare cerută în temeiul secţiunii 2A-401.

(3) Retragerea restabileşte drepturile părţii care a repudiat contractul de închiriere, cu scuzele şi despăgubirile cuvenite părţii prejudiciate pentru orice întârziere cauzată de respingere.

§ 2A-404. EXECUTAREA SUBSTITUITĂ.

(1) În cazul în care, fără vina locatarului, a locatorului şi a furnizorului, instalaţiile de acostare, încărcare sau descărcare convenite nu funcţionează sau tipul de transportator convenit devine indisponibil sau modalitatea de livrare convenită devine practicabilă din punct de vedere comercial, dar o

este disponibil un înlocuitor rezonabil din punct de vedere comercial, prestaţia înlocuitoare trebuie să fie oferită şi acceptată.

(2) În cazul în care mijloacele sau modalităţile de plată convenite nu reuşesc din cauza reglementărilor guvernamentale interne sau externe:

(a) locatorul poate să reţină sau să oprească livrarea sau să determine furnizorul să reţină sau să oprească livrarea, cu excepţia cazului în care locatarul oferă un mijloc sau o modalitate de plată care să fie un echivalent substanţial din punct de vedere comercial; şi

(b) în cazul în care livrarea a fost deja efectuată, plata prin mijloacele sau în modul prevăzut de regulament exonerează locatarul de obligaţia sa, cu excepţia cazului în care regulamentul este discriminatoriu, opresiv sau prădător.

§ 2A-405. PRESTAŢIA SCUZATĂ.

Sub rezerva secţiunii 2A-404 privind executarea în locul unui contract, se aplică următoarele norme:

(a) Întârzierea livrării sau nelivrarea integrală sau parţială de către un locator sau un furnizor care respectă dispoziţiile de la literele (b) şi (c) nu constituie o neîndeplinire a obligaţiilor în temeiul contractului de leasing în cazul în care executarea convenită a fost făcută imposibilă prin apariţia unei situaţii neprevăzute a cărei neapariţie a constituit o ipoteză de bază pe care s-a bazat contractul de leasing sau prin respectarea cu bună-credinţă a oricărei reglementări sau ordonanţe guvernamentale străine sau naţionale aplicabile, indiferent dacă reglementarea sau ordonanţa se dovedeşte ulterior a fi sau nu invalidă.

(b) În cazul în care cauzele menţionate la litera (a) afectează doar o parte din capacitatea de executare a locatorului sau a furnizorului, acesta repartizează producţia şi livrările între clienţii săi, dar, la alegerea sa, poate include clienţii obişnuiţi care nu sunt în acel moment sub contract de vânzare sau de leasing, precum şi propriile sale necesităţi de producţie ulterioară. El [sau ea] poate face această repartizare în orice mod care este echitabil şi rezonabil.

(c) Locatorul notifică în mod sezonier locatarul, iar în cazul unui contract de leasing financiar, furnizorul notifică în mod sezonier locatorul şi locatarul, în cazul în care este cunoscut, că va exista o întârziere sau o nelivrare şi, în cazul în care este necesară o alocare în conformitate cu litera (b), cota estimată astfel pusă la dispoziţia locatarului.

§ 2A-406. PROCEDURA PRIVIND PRESTAŢIA SCUZATĂ.

(1) În cazul în care locatarul primeşte o notificare privind o întârziere semnificativă sau nedeterminată sau o alocare justificată în temeiul secţiunii 2A-405, locatarul poate, printr-o notificare scrisă, să notifice locatorul cu privire la oricare dintre bunurile în

cauză şi cu privire la toate bunurile dacă, în cadrul unui contract de leasing în rate, valoarea întregului contract de leasing este diminuată în mod substanţial (secţiunea 2A-510):

(a) să rezilieze contractul de leasing [secţiunea 2A-505 alineatul (2)]; sau

(b) cu excepţia unui contract de leasing financiar care nu este un contract de leasing de consum, să modifice contractul de leasing prin acceptarea cotei disponibile în locul acesteia, cu deducerea corespunzătoare din chiria plătibilă pentru restul perioadei de leasing pentru deficitul respectiv, dar fără a mai avea vreun drept împotriva locatorului.

(2) În cazul în care, după primirea unei notificări din partea locatorului în temeiul secţiunii 2A-405, locatarul nu reuşeşte să modifice astfel contractul de leasing într-un termen rezonabil care nu depăşeşte 30 de zile, contractul de leasing devine caduc în ceea ce priveşte livrările afectate.

§ 2A-407. PROMISIUNI IREVOCABILE: CONTRACTE DE LEASING FINANCIAR.

(1) În cazul unui contract de leasing financiar care nu este un leasing de consum, promisiunile locatarului în temeiul contractului de leasing devin irevocabile şi independente în momentul acceptării bunurilor de către locatar.

(2) O promisiune care a devenit irevocabilă şi independentă în temeiul alineatului (1):

(a) este efectivă şi aplicabilă între părţi şi de către sau împotriva terţilor, inclusiv a cesionarilor părţilor; şi

(b) nu poate fi anulată, reziliată, modificată, repudiată, justificată sau înlocuită fără consimţământul părţii faţă de care se execută promisiunea.

(3) Prezenta secţiune nu afectează validitatea, în temeiul oricărei alte legi, a unei convenţii din orice contract de leasing care face ca promisiunile locatarului să fie irevocabile şi independente de acceptarea bunurilor de către locatar.

PARTEA A 5-A. DEFAULT

A. ÎN GENERAL

§ 2A-501. NEÎNDEPLINIREA OBLIGAŢIILOR: PROCEDURĂ.

(1) Dacă locatorul sau locatarul este în întârziere în temeiul unui contract de leasing este determinat de contractul de leasing şi de prezentul articol.

(2) În cazul în care locatorul sau locatarul nu respectă contractul de închiriere, partea care solicită executarea are drepturile şi căile de atac prevăzute în prezentul articol şi, cu excepţia cazului în care sunt limitate de prezentul articol, în conformitate cu prevederile contractului de închiriere.

(3) În cazul în care locatorul sau locatarul se află în incapacitate de plată în temeiul contractului de leasing, partea care solicită executarea poate reduce pretenţiile părţii la o hotărâre judecătorească sau poate executa în alt mod contractul de leasing prin autoapelare sau prin orice procedură judiciară sau extrajudiciară disponibilă, inclusiv prin procedură administrativă, arbitraj sau altele asemenea, în conformitate cu prezentul articol.

(4) Cu excepţia cazului în care se prevede altfel în secţiunea 1-106 alineatul (1), în prezentul articol sau în contractul de închiriere, drepturile şi căile de atac menţionate la alineatele (2) şi (3) sunt cumulative.

(5) În cazul în care contractul de leasing se referă atât la bunuri imobile, cât şi la bunuri, partea care solicită executarea silită poate acţiona în temeiul prezentei părţi în ceea ce priveşte bunurile sau în temeiul altei legi aplicabile atât pentru bunurile imobile, cât şi pentru bunuri, în conformitate cu drepturile şi căile de atac ale părţii respective în ceea ce priveşte bunurile imobile, caz în care prezenta parte nu se aplică.

§ 2A-502. NOTIFICARE DUPĂ NEÎNDEPLINIREA OBLIGAŢIILOR.

Cu excepţia cazului în care se prevede altfel în prezentul articol sau în contractul de leasing, locatorul sau locatarul care nu respectă obligaţiile prevăzute în contractul de leasing nu are dreptul de a fi notificat de către cealaltă parte la contractul de leasing cu privire la neîndeplinirea obligaţiilor sau la executarea silită.

§ 2A-503. MODIFICAREA SAU DIMINUAREA DREPTURILOR ŞI CĂILOR DE ATAC.

(1) Cu excepţia cazului în care se prevede altfel în prezentul articol, contractul de închiriere poate include drepturi şi căi de atac în caz de nerespectare a obligaţiilor în plus sau în locul celor prevăzute în prezentul articol şi poate limita sau modifica măsura despăgubirilor care pot fi recuperate în temeiul prezentului articol.

(2) Recurgerea la o cale de atac prevăzută în prezentul articol sau în contractul de închiriere este opţională, cu excepţia cazului în care se convine în mod expres că această cale de atac este exclusivă. În cazul în care circumstanţele fac ca o cale de atac exclusivă sau limitată să nu îşi atingă scopul esenţial sau dacă prevederea unei căi de atac exclusive este inadmisibilă, se poate recurge la o cale de atac în conformitate cu dispoziţiile prezentului articol.

(3) Daunele indirecte pot fi lichidate în temeiul secţiunii 2A-504 sau pot fi limitate, modificate sau excluse în alt mod, cu excepţia cazului în care limitarea, modificarea sau excluderea este necorespunzătoare. Limitarea, modificarea sau excluderea daunelor indirecte pentru vătămări corporale în cazul bunurilor de consum este, la prima vedere, neconvingătoare, dar limitarea, modificarea sau excluderea daunelor în cazul în care pierderea este comercială nu este, la prima vedere, neconvingătoare.

(4) Prezentul articol nu aduce atingere drepturilor şi căilor de atac în caz de neîndeplinire de către locator sau locatar a obligaţiilor sau promisiunilor garantate sau auxiliare contractului de leasing.

§ 2A-504. LICHIDAREA DAUNELOR.

(1) Despăgubirile care trebuie plătite de oricare dintre părţi pentru neîndeplinirea obligaţiilor de plată sau pentru orice alt act sau omisiune, inclusiv despăgubirile pentru pierderea sau diminuarea beneficiilor fiscale anticipate sau pentru pierderea sau deteriorarea interesului rezidual al locatorului, pot fi stabilite în contractul de leasing, dar numai la o sumă sau printr-o formulă care este rezonabilă în lumina prejudiciului anticipat la momentul respectiv cauzat de neîndeplinirea obligaţiilor de plată sau de orice alt act sau omisiune.

(2) În cazul în care contractul de închiriere prevede lichidarea daunelor, iar o astfel de

dispoziție nu este conformă cu subsecțiunea (1) sau dacă o astfel de dispoziție este un remediu exclusiv sau limitat care, din cauza circumstanțelor, nu își atinge scopul esențial, se poate recurge la o cale de atac în conformitate cu dispozițiile prezentului articol.

(3) În cazul în care locatorul reține sau oprește în mod justificat livrarea bunurilor din cauza neîndeplinirii obligațiilor de plată sau a insolvabilității locatarului (secțiunile 2A-525 sau 2A-526), locatarul are dreptul la restituirea oricărei sume cu care suma plăților sale [sau ale locatarului] depășește:

(a) suma la care locatorul are dreptul în temeiul clauzelor de lichidare a despăgubirilor locatorului în conformitate cu alineatul (1); sau

(b) în absența acestor clauze, 20 % din valoarea actualizată a chiriei totale pe care locatarul era obligat să o plătească pentru restul perioadei de leasing sau, în cazul unui contract de leasing de consum, cea mai mică dintre aceste sume sau 500 de dolari.

(4) Dreptul de restituire al locatarului în temeiul alineatului (3) este supus compensării în măsura în care locatorul stabilește:

(a) dreptul de a obține despăgubiri în temeiul dispozițiilor prezentului articol, cu excepția alineatului (1); și

(b) suma sau valoarea oricăror beneficii primite de locatar, direct sau indirect, ca urmare a contractului de leasing.

§ 2A-505. ANULAREA ȘI REZILIEREA ȘI EFECTUL ANULĂRII, REZILIERII, REZILIERII SAU AL FRAUDEI ASUPRA DREPTURILOR ȘI CĂILOR DE ATAC.

(1) În cazul rezilierii contractului de leasing, toate obligațiile care sunt încă executorii de ambele părți sunt stinse, dar orice drept bazat pe neîndeplinirea sau executarea anterioară supraviețuiește, iar partea care reziliază contractul de leasing păstrează, de asemenea, orice cale de atac pentru neîndeplinirea întregului contract de leasing sau pentru orice sold neexecutat.

(2) La rezilierea contractului de leasing, toate obligațiile care sunt încă executorii de ambele părți sunt stinse, dar orice drept bazat pe neîndeplinirea sau executarea anterioară supraviețuiește.

(3) Cu excepția cazului în care apare în mod clar intenția contrară, expresiile de "anulare", "reziliere" sau altele similare ale contractului de închiriere nu pot fi interpretate ca o renunțare sau o eliberare de orice pretenție de despăgubire pentru o nerespectare anterioară.

(4) Drepturile și căile de atac în caz de fals material sau fraudă includ toate drepturile și căile de atac disponibile în temeiul prezentului articol în caz de nerespectare a obligațiilor.

(5) Nici rezilierea, nici o cerere de reziliere a contractului de leasing, nici respingerea sau returnarea bunurilor nu pot împiedica sau fi considerate incompatibile cu o cerere de despăgubire sau cu un alt drept sau cale de atac.

§ 2A-506. TERMEN DE PRESCRIPȚIE.

(1) O acțiune pentru neîndeplinirea obligațiilor în temeiul unui contract de leasing, inclusiv pentru încălcarea garanției sau a indemnizației, trebuie să fie introdusă în termen de 4 ani de la data la care a apărut cauza acțiunii. Prin contractul de leasing inițial, părțile pot reduce termenul de prescripție la cel puțin un an.

(2) O acţiune pentru neîndeplinirea obligaţiilor se naşte în momentul în care actul sau omisiunea pe care se bazează neîndeplinirea obligaţiilor sau încălcarea garanţiei este sau ar fi trebuit să fie descoperită de partea vătămată sau în momentul în care se produce neîndeplinirea obligaţiilor, oricare dintre acestea este mai târziu. O acţiune în despăgubire

curge în momentul în care acţiunea sau omisiunea pe care se bazează cererea de despăgubire este sau ar fi trebuit să fie descoperită de partea despăgubită, oricare dintre acestea este mai târziu.

(3) În cazul în care o acţiune intentată în termenul prevăzut la alineatul (1) se stinge astfel încât să lase o cale de atac printr-o altă acţiune pentru aceeaşi neîndeplinire sau încălcare a garanţiei sau a despăgubirii, cealaltă acţiune poate fi intentată după expirarea termenului şi în termen de 6 luni de la încheierea primei acţiuni, cu excepţia cazului în care încheierea a fost cauzată de o renunţare voluntară sau de o respingere pentru lipsă sau neglijenţă în exercitarea acţiunii.

(4) Prezenta secţiune nu modifică legislaţia privind suspendarea termenului de prescripţie şi nici nu se aplică cauzelor de acţiune care s-au acumulat înainte de intrarea în vigoare a prezentului articol.

§ 2A-507. DOVADA CHIRIEI DE PIAŢĂ: DATA ŞI LOCUL.

(1) Despăgubirile bazate pe chiria de piaţă (secţiunea 2A-519 sau 2A-528) se determină în funcţie de chiria pentru utilizarea bunurilor în cauză pe o perioadă de închiriere identică cu perioada de închiriere rămasă din contractul de închiriere iniţial şi în vigoare la momentele specificate în secţiunile 2A-519 şi 2A-528.

(2) În cazul în care nu este disponibilă o dovadă a chiriei pentru utilizarea bunurilor în cauză pentru o perioadă de închiriere identică cu perioada de închiriere rămasă din contractul de închiriere iniţial şi care este în vigoare la momentele sau locurile descrise în prezentul articol, se poate utiliza chiria în vigoare în orice perioadă rezonabilă înainte sau după momentul descris sau în orice alt loc sau pentru o perioadă de închiriere diferită care, conform aprecierii comerciale sau a uzanţelor comerciale, ar putea înlocui în mod rezonabil chiria descrisă, acordându-se o compensaţie adecvată pentru diferenţă, inclusiv pentru costul transportului bunurilor către sau dinspre celălalt loc.

(3) Probele privind o chirie relevantă în vigoare la un moment sau într-un loc sau pentru o perioadă de închiriere, alta decât cea descrisă în prezentul articol, oferite de una dintre părţi nu sunt admisibile decât dacă şi până când aceasta a notificat cealaltă parte cu o notificare pe care instanţa o consideră suficientă pentru a preveni o surpriză nejustificată.

(4) În cazul în care este vorba de chiria sau de valoarea bunurilor închiriate în mod regulat pe o piaţă stabilită, sunt admise ca probe rapoartele din publicaţiile oficiale sau din revistele de specialitate sau din ziarele sau periodicele de circulaţie generală publicate ca rapoarte ale pieţei respective. Se poate demonstra că circumstanţele de întocmire a raportului pot influenţa ponderea acestuia, dar nu şi admisibilitatea sa.

B. NEÎNDEPLINIREA OBLIGAŢIILOR DE CĂTRE LOCATOR

§ 2A-508. CĂILE DE ATAC ALE LOCATARULUI.

(1) În cazul în care un locator nu livrează bunurile în conformitate cu contractul de

leasing (secțiunea 2A- 509) sau repudiază contractul de leasing (secțiunea 2A-402), sau un locatar respinge în mod justificat bunurile (secțiunea 2A-509) sau revocă în mod justificat acceptarea bunurilor (secțiunea 2A-517), atunci, în ceea ce privește oricare dintre bunurile în cauză și în ceea ce privește toate bunurile, dacă, în cadrul unui contract de leasing în rate, valoarea întregului contract de leasing este substanțial

deteriorate (secţiunea 2A-510), locatorul nu respectă contractul de leasing, iar locatarul poate:

(a) rezilierea contractului de închiriere [secţiunea 2A-505(1)];

(b) să recupereze o parte din chirie şi din garanţia plătită şi care este justă în aceste condiţii;

(c) să acopere şi să recupereze daune-interese pentru toate bunurile afectate, indiferent dacă acestea au fost sau nu identificate în contractul de leasing (secţiunile 2A-518 şi 2A-520), sau să recupereze daune-interese pentru nelivrare (secţiunile 2A-519 şi 2A-520);

(d) să exercite orice alte drepturi sau să exercite orice alte căi de atac prevăzute în contractul de închiriere.

(2) În cazul în care locatorul nu livrează bunurile în conformitate cu contractul de leasing sau reneagă contractul de leasing, locatarul poate, de asemenea:

(a) în cazul în care bunurile au fost identificate, recuperarea acestora (secţiunea 2A-522); sau

(b) într-un caz adecvat, să obţină o executare silită sau să reprimească bunurile (secţiunea 2A-521).

(3) În cazul în care un locator nu respectă un contract de leasing, locatarul îşi poate exercita drepturile şi poate recurge la căile de atac prevăzute în contractul de leasing, care pot include dreptul de a rezilia contractul de leasing, precum şi în secţiunea 2A-519 alineatul (3).

(4) În cazul în care locatorul nu a respectat o garanţie, fie ea expresă sau implicită, locatarul poate obţine despăgubiri [secţiunea 2A-519 alineatul (4)].

(5) În caz de respingere justificată sau de revocare justificată a acceptării, locatarul are un drept de garanţie asupra bunurilor aflate în posesia sau sub controlul locatarului pentru orice chirie şi garanţie care a fost plătită şi pentru orice cheltuieli suportate în mod rezonabil pentru inspectarea, primirea, transportul, îngrijirea şi păstrarea acestora şi poate deţine aceste bunuri şi poate dispune de ele cu bună credinţă şi într-un mod rezonabil din punct de vedere comercial, sub rezerva secţiunii 2A-527 alineatul (5).

(6) Sub rezerva dispoziţiilor secţiunii 2A-407, locatarul, după notificarea locatorului cu privire la intenţia locatarului de a face acest lucru, poate deduce toate sau o parte din daunele-interese rezultate din orice nerespectare a contractului de leasing din orice parte a chiriei încă datorate în temeiul aceluiaşi contract de leasing.

§ 2A-509. DREPTURILE LOCATARULUI ÎN CAZUL UNEI LIVRĂRI NECORESPUNZĂTOARE; RESPINGERE ÎNDREPTĂŢITĂ.

(1) Sub rezerva dispoziţiilor secţiunii 2A-510 privind neîndeplinirea obligaţiilor în cazul contractelor de leasing în rate, în cazul în care bunurile sau oferta sau livrarea nu sunt în niciun fel conforme cu contractul de leasing, locatarul poate refuza sau accepta bunurile sau poate accepta una sau mai multe unităţi comerciale şi poate refuza restul bunurilor.

(2) Respingerea bunurilor este lipsită de efect dacă nu are loc într-un termen rezonabil după oferirea sau livrarea bunurilor şi dacă locatarul nu îl notifică în timp util pe locator.

§ 2A-510. CONTRACTE DE LEASING ÎN RATE: RESPINGEREA ŞI NEÎNDEPLINIREA OBLIGAŢIILOR.

(1) În cadrul unui contract de leasing în rate, locatarul poate refuza orice livrare neconformă dacă neconformitatea afectează în mod substanţial valoarea livrării respective şi nu poate fi remediată sau dacă neconformitatea este un viciu în documentele solicitate; dar dacă neconformitatea nu se încadrează în prevederile alineatului (2) şi locatorul sau furnizorul oferă asigurări adecvate privind remedierea acesteia, locatarul trebuie să accepte livrarea respectivă.

(2) Ori de câte ori neconformitatea sau nerespectarea uneia sau mai multor livrări afectează în mod substanţial valoarea contractului de leasing în rate în ansamblul său, există o nerespectare a contractului în ansamblul său. Cu toate acestea, partea vătămată restabileşte contractul de leasing în rate în ansamblul său dacă acceptă o livrare neconformă fără a notifica în timp util anularea sau dacă introduce o acţiune în justiţie numai în ceea ce priveşte livrările anterioare sau solicită executarea în ceea ce priveşte livrările viitoare.

§ 2A-511. ÎNDATORIRILE LOCATARULUI COMERCIANT ÎN CEEA CE PRIVEŞTE MĂRFURILE REFUZATE ÎN MOD LEGITIM.

(1) Sub rezerva oricărei garanţii reale a locatarului [secţiunea 2A-508(5)], în cazul în care locatorul sau furnizorul nu are un agent sau un punct de lucru pe piaţa de respingere, un locatar comercial, după respingerea bunurilor aflate în posesia sau sub controlul său, trebuie să urmeze orice instrucţiuni rezonabile primite de la locator sau furnizor cu privire la bunuri. În absenţa acestor instrucţiuni, locatarul comerciant trebuie să depună eforturi rezonabile pentru a vinde, a închiria sau a dispune în alt mod de bunuri în contul locatorului, în cazul în care valoarea acestora riscă să scadă rapid. Instrucţiunile nu sunt rezonabile dacă, la cerere, nu se oferă o despăgubire pentru cheltuieli.

(2) În cazul în care un locatar comerciant [subsecţiunea (1)] sau orice alt locatar (secţiunea 2A-512) dispune de bunuri, acesta are dreptul la rambursarea fie de la locator sau de la furnizor, fie din veniturile obţinute, a cheltuielilor rezonabile de îngrijire şi de dispoziţie a bunurilor şi, în cazul în care cheltuielile nu includ un comision de dispoziţie, la un comision obişnuit în comerţ sau, în lipsa acestuia, la o sumă rezonabilă care să nu depăşească 10 % din veniturile brute.

(3) În ceea ce priveşte respectarea prezentei secţiuni sau a secţiunii 2A-512, locatarul este ţinut doar de buna credinţă. Comportamentul de bună-credinţă în conformitate cu prezentul document nu constituie nici acceptare sau conversie, nici baza unei acţiuni în despăgubiri.

(4) Un cumpărător care cumpără cu bună credinţă de la un locatar în temeiul prezentei secţiuni sau al secţiunii 2A-512 preia bunurile libere de orice drepturi ale

locatorului și ale furnizorului, chiar dacă locatarul nu respectă una sau mai multe dintre cerințele prezentului articol.

§ 2A-512. OBLIGAȚIILE LOCATARULUI ÎN CEEA CE PRIVEȘTE BUNURILE REFUZATE DE DREPT.

(1) Cu excepția cazului în care se prevede altfel în ceea ce privește bunurile a căror valoare riscă să scadă rapid [secțiunea 2A-511] și care fac obiectul unei garanții reale mobiliare a unui locatar [secțiunea 2A-508 alineatul (5)]:

(a) după respingerea bunurilor aflate în posesia locatarului, locatarul trebuie să le păstreze, cu o grijă rezonabilă, la dispoziţia locatorului sau a furnizorului pentru o perioadă de timp rezonabilă după notificarea de respingere a locatarului;

(b) în cazul în care locatorul sau furnizorul nu dă nicio instrucţiune într-un termen rezonabil după notificarea respingerii, locatarul poate depozita bunurile respinse în contul locatorului sau al furnizorului sau le poate expedia către locator sau furnizor sau le poate elimina în contul locatorului sau al furnizorului, cu rambursare în modul prevăzut în secţiunea 2A-511; dar

(c) locatarul nu mai are nicio obligaţie în ceea ce priveşte bunurile refuzate pe bună dreptate.

(2) Acţiunea locatarului în temeiul alineatului (1) nu reprezintă acceptare sau conversie.

§ 2A-513. REMEDIEREA DE CĂTRE LOCATOR A UNEI OFERTE SAU LIVRĂRI NECORESPUNZĂTOARE; ÎNLOCUIRE.

(1) În cazul în care o ofertă sau o livrare a locatorului sau a furnizorului este respinsă pentru că nu este conformă, iar termenul de executare nu a expirat încă, locatorul sau furnizorul poate notifica locatarul cu privire la intenţia locatorului sau a furnizorului de a remedia situaţia şi poate face o livrare conformă în termenul prevăzut în contractul de leasing.

(2) În cazul în care locatarul respinge o ofertă neconformă despre care locatorul sau furnizorul a avut motive rezonabile să creadă că ar fi acceptabilă cu sau fără reducere de bani, locatorul sau furnizorul poate dispune de un nou termen rezonabil pentru a înlocui oferta cu o ofertă conformă, dacă notifică locatarul în timp util.

§ 2A-514. RENUNŢAREA LA OBIECŢIILE LOCATARULUI.

(1) În cazul respingerii bunurilor, faptul că locatarul nu indică un anumit defect care poate fi constatat printr-o inspecţie rezonabilă îl împiedică pe locatar să se bazeze pe acest defect pentru a justifica respingerea sau pentru a constata neîndeplinirea obligaţiilor:

(a) dacă, în cazul în care, în timp util, locatorul sau furnizorul ar fi putut să o remedieze (secţiunea 2A-513); sau

(b) între comercianţi, dacă locatorul sau furnizorul, după respingere, a solicitat în scris o declaraţie scrisă completă şi definitivă a tuturor defectelor pe care locatarul intenţionează să le invoce.

(2) Faptul că locatarul nu îşi rezervă drepturi atunci când plăteşte chiria sau alte contraprestaţii în schimbul unor documente exclude recuperarea plăţii pentru viciile evidente ale documentelor.

§ 2A-515. ACCEPTAREA BUNURILOR.

(1) Acceptarea bunurilor are loc după ce locatarul a avut o posibilitate rezonabilă de a inspecta bunurile și

(a) locatarul se manifestă sau acționează în legătură cu bunurile într-un mod care indică locatorului sau furnizorului că bunurile sunt conforme sau că locatarul le va lua sau le va păstra în pofida neconformității lor; sau

(b) locatarul nu reușește să respingă efectiv bunurile [secțiunea 2A- 509 alineatul (2)].

(2) Acceptarea unei părți a unei unități comerciale reprezintă acceptarea întregii unități.

§ 2A-516. EFECTUL ACCEPTĂRII BUNURILOR; NOTIFICARE DE NEÎNDEPLINIRE A OBLIGAȚIILOR; SARCINA DE A STABILI NEÎNDEPLINIREA OBLIGAȚIILOR DUPĂ ACCEPTARE; NOTIFICAREA UNEI CERERI SAU A UNUI LITIGIU CĂTRE PERSOANA CARE RĂSPUNDE DE ACEASTA.

(1) Locatarul trebuie să plătească chirie pentru orice bun acceptat în conformitate cu contractul de închiriere, cu o indemnizație corespunzătoare pentru bunurile refuzate sau nelivrate în mod corect.

(2) Acceptarea bunurilor de către locatar exclude respingerea bunurilor acceptate. În cazul unui contract de leasing financiar, în cazul în care acceptarea este făcută cu cunoașterea unei neconformități, aceasta nu poate fi revocată din cauza acesteia. În orice alt caz, în cazul în care acceptarea a fost făcută cunoscând o neconformitate, aceasta nu poate fi revocată din cauza ei, cu excepția cazului în care acceptarea a fost făcută pe baza presupunerii rezonabile că neconformitatea va fi remediată în timp util. Acceptarea nu aduce atingere, prin ea însăși, niciunei alte căi de atac prevăzute de prezentul articol sau de contractul de închiriere pentru neconformitate.

(3) În cazul în care o ofertă a fost acceptată:

(a) într-un termen rezonabil după ce locatarul descoperă sau ar fi trebuit să descopere orice neîndeplinire a obligațiilor, locatarul trebuie să notifice locatorul și furnizorul, dacă este cazul, în caz contrar fiind exclusă orice cale de atac împotriva părții care nu a fost notificată;

(b) cu excepția cazului unui contract de leasing de consum, în termen rezonabil de la primirea de către locatar a unei notificări privind un litigiu pentru încălcarea dreptului de proprietate intelectuală sau altele asemenea (secțiunea 2A-211), locatarul trebuie să notifice locatorul sau să nu poată exercita nicio cale de atac în afara celei privind răspunderea stabilită prin litigiu; și

(c) sarcina de a stabili dacă există vreo neîndeplinire a obligațiilor îi revine locatarului.

(4) În cazul în care locatarul este dat în judecată pentru încălcarea unei garanții sau a unei alte obligații pentru care răspunde un locator sau un furnizor, se aplică următoarele:

(a) Locatarul poate notifica în scris locatorul sau furnizorul, sau ambii, cu privire la litigiu. În cazul în care notificarea precizează că persoana notificată poate să se prezinte și să se apere și că, în cazul în care persoana notificată nu

face acest lucru, aceasta va fi obligată în orice acţiune împotriva sa de către locatar prin orice constatare de fapt comună celor două litigii, atunci, dacă persoana notificată, după primirea în termen a notificării, nu se prezintă şi se apără, aceasta este obligată.

(b) Locatorul sau furnizorul poate solicita în scris ca locatarul să predea controlul litigiului, inclusiv soluţionarea acestuia, în cazul în care reclamaţia este una pentru încălcarea dreptului comunitar.

sau altele asemenea (secţiunea 2A-211), în caz contrar, să nu aibă dreptul la nicio cale de atac. În cazul în care în cerere se menţionează că locatorul sau furnizorul este de acord să suporte toate cheltuielile şi să satisfacă orice hotărâre judecătorească nefavorabilă, atunci, dacă locatarul, după primirea în timp util a cererii, nu preia controlul, locatarul este astfel împiedicat.

(5) Subsecţiunile (3) şi (4) se aplică oricărei obligaţii a locatarului de a exonera locatorul sau furnizorul de răspundere în caz de contrafacere sau de alte obligaţii similare (secţiunea 2A-211).

§ 2A-517. REVOCAREA ACCEPTĂRII BUNURILOR.

(1) Locatarul poate revoca acceptarea unui lot sau a unei unităţi comerciale a căror neconformitate îi diminuează în mod substanţial valoarea pentru locatar, dacă acesta a acceptat lotul sau unitatea comercială:

(a) cu excepţia cazului unui contract de leasing financiar, pe baza unei presupuneri rezonabile că neconformitatea sa va fi remediată şi nu a fost remediată în timp util; sau

(b) fără descoperirea neconformităţii, dacă acceptarea locatarului a fost indusă în mod rezonabil fie de asigurările locatorului, fie, cu excepţia cazului unui contract de leasing financiar, de dificultatea descoperirii înainte de acceptare.

(2) Cu excepţia cazului unui leasing financiar care nu este un leasing de consum, locatarul poate revoca acceptarea unui lot sau a unei unităţi comerciale în cazul în care locatorul nu respectă obligaţiile prevăzute în contractul de leasing, iar neîndeplinirea obligaţiilor de plată diminuează în mod substanţial valoarea lotului sau a unităţii comerciale respective pentru locatar.

(3) În cazul în care contractul de închiriere prevede acest lucru, locatarul poate revoca acceptarea unui lot sau a unei unităţi comerciale din cauza altor nerespectări ale locatorului.

(4) Revocarea acceptării trebuie să aibă loc într-un interval de timp rezonabil după ce locatarul descoperă sau ar fi trebuit să descopere motivul şi înainte de orice modificare substanţială a stării bunurilor care nu este cauzată de neconformitate. Revocarea nu produce efecte decât după ce locatarul notifică locatorului valoarea actuală, la aceeaşi dată, a chiriei totale pentru perioada de închiriere rămasă din contractul de închiriere iniţial şi (ii) orice daune-interese sau indirecte, mai puţin cheltuielile economisite ca urmare a nerespectării obligaţiilor de către locator.

§ 2A-518. ACOPERIRE; BUNURI DE SUBSTITUŢIE.

(1) După o neîndeplinire de către locator a obligaţiilor de plată în temeiul contractului de leasing de tipul celor descrise la secţiunea 2A-508 alineatul (1) sau, în cazul în care s-a convenit astfel, după o altă neîndeplinire a obligaţiilor de plată de către locator, locatarul poate acoperi prin orice achiziţie sau închiriere de bunuri sau

contract de achiziție sau de închiriere bunuri în locul celor datorate de locator.

(2) Cu excepția cazului în care se prevede altfel în ceea ce privește daunele-interese stabilite în contractul de leasing (secțiunea 2A-504) sau determinate în alt mod în conformitate cu acordul părților (secțiunile 1-302 și 2A-503), în cazul în care acoperirea locatarului se face printr-un contract de leasing substanțial similar cu contractul de leasing inițial, iar noul contract de leasing este încheiat cu bună credință și într-un mod rezonabil din punct de vedere comercial, locatarul poate recupera de la locator, cu titlu de daune-interese, (i) valoarea actuală, la data începerii

durata noului contract de leasing, a chiriei în temeiul noului contract de leasing aplicabilă acelei perioade din noul contract de leasing care este comparabilă cu durata rămasă din contractul de leasing inițial minus valoarea actualizată la aceeași dată a chiriei totale pentru durata rămasă din contractul de leasing inițial și (ii) orice daune-interese sau indirecte, mai puțin cheltuielile economisite ca urmare a neîndeplinirii obligațiilor de plată de către locator.

(3) În cazul în care un locatar este acoperit printr-un contract de leasing care, din orice motiv, nu se califică pentru tratamentul prevăzut la subsecțiunea (2), sau prin cumpărare sau în alt mod, locatarul poate recupera de la locator ca și cum locatarul ar fi ales să nu acopere, iar secțiunea 2A-519 este aplicabilă.

§ 2A-519. DAUNE-INTERESE ALE LOCATARULUI PENTRU NELIVRARE, RESPINGERE, NEÎNDEPLINIREA OBLIGAȚIILOR ȘI ÎNCĂLCAREA GARANȚIEI ÎN CEEA CE PRIVEȘTE BUNURILE ACCEPTATE.

(1) Cu excepția cazului în care se prevede altfel în ceea ce privește daunele-interese stabilite în contractul de leasing (secțiunea 2A-504) sau determinate în alt mod în conformitate cu acordul părților (secțiunile 1-302 și 2A-503), în cazul în care locatarul alege să nu acopere sau în cazul în care locatarul alege să acopere, iar acoperirea se face prin contract de leasing care, din orice motiv, nu se califică pentru tratamentul prevăzut la secțiunea 2A-518 alineatul (2), sau se face prin cumpărare sau în alt mod, măsura daunelor-interese pentru nelivrare sau respingere de către locator sau pentru respingerea sau revocarea acceptării de către locatar este valoarea actuală, la data neîndeplinirii obligațiilor, a chiriei de piață de la acea dată minus valoarea actuală, la aceeași dată, a chiriei inițiale, calculată pentru perioada de închiriere rămasă din contractul de închiriere inițial, împreună cu daunele incidentale și indirecte, minus cheltuielile economisite ca urmare a neîndeplinirii obligațiilor de către locator.

(2) Chiria de piață se determină de la locul de licitație sau, în cazul respingerii după sosire sau al revocării acceptării, de la locul de sosire.

(3) Cu excepția cazului în care s-a convenit altfel, în cazul în care locatarul a acceptat bunurile și a dat o notificare [secțiunea 2A-516 alineatul (3)], măsura daunelor-interese în cazul unei oferte sau livrări neconforme sau al unei alte nerespectări din partea locatorului este pierderea rezultată în cursul normal al evenimentelor din nerespectarea obligațiilor de către locator, determinată în orice mod rezonabil, împreună cu daunele-interese accidentale și indirecte, minus cheltuielile economisite ca urmare a nerespectării obligațiilor de către locator.

(4) Cu excepția cazului în care se convine altfel, măsura despăgubirilor pentru încălcarea garanției este valoarea actuală, la momentul și locul acceptării, a diferenței dintre valoarea de utilizare a bunurilor acceptate și valoarea lor dacă ar fi fost conforme cu garanția pe durata contractului de leasing, cu excepția cazului în care circumstanțe speciale arată că daunele imediate sunt de o valoare diferită, împreună cu daunele accesorii și indirecte, minus cheltuielile economisite ca urmare a neîndeplinirii obligațiilor sau a încălcării garanției de către locator.

§ 2A-520. DAUNE-INTERESE ȘI DAUNE-INTERESE INDIRECTE ALE LOCATARULUI.

(1) Despăgubirile accesorii care rezultă din neîndeplinirea obligaţiilor de plată de către locator includ cheltuielile suportate în mod rezonabil pentru inspecţia, primirea, transportul, îngrijirea şi păstrarea bunurilor respinse în mod justificat sau a bunurilor a căror acceptare a fost revocată în mod justificat, orice taxe, cheltuieli sau comisioane rezonabile din punct de vedere comercial în legătură cu efectuarea acoperirii şi orice alte cheltuieli rezonabile legate de neîndeplinirea obligaţiilor de plată.

(2) Daunele indirecte care rezultă din neîndeplinirea obligaţiilor de plată de către locator includ:

(a) orice pierdere care rezultă din cerinţe şi nevoi generale sau particulare de care locatorul avea motive să aibă cunoştinţă la momentul încheierii contractului şi care nu puteau fi prevenite în mod rezonabil prin acoperire sau în alt mod; şi

(b) vătămări corporale sau materiale care rezultă în mod direct din orice încălcare a garanţiei.

§ 2A-521. DREPTUL LOCATARULUI LA EXECUTARE SILITĂ SAU LA REPLEVIN.

(1) Executarea silită poate fi decretată în cazul în care bunurile sunt unice sau în alte circumstanţe adecvate.

(2) O hotărâre de executare silită poate include orice termeni şi condiţii privind plata chiriei, daune-interese sau alte măsuri pe care instanţa le consideră corecte.

(3) Locatarul are dreptul de a se retrage, de a se dezmoşteni, de a pune sechestru, de a revendica şi de a preda sau de a proceda în mod similar pentru bunurile identificate în contractul de leasing dacă, după un efort rezonabil, locatarul nu poate asigura acoperirea bunurilor respective sau dacă circumstanţele indică în mod rezonabil că efortul va fi inutil.

§ 2A-522. DREPTUL LOCATARULUI LA BUNURI ÎN CAZ DE INSOLVENŢĂ A LOCATORULUI.

(1) Sub rezerva subsecţiunii (2) şi chiar dacă bunurile nu au fost expediate, locatarul care a plătit o parte sau întreaga chirie şi garanţie pentru bunurile identificate în cadrul unui contract de leasing (secţiunea 2A-217), în momentul în care a făcut şi a păstrat o ofertă de plată a oricărei părţi neplătite din chiria şi garanţia datorate în temeiul contractului de leasing, poate recupera bunurile identificate de la locator în cazul în care acesta devine insolvabil în termen de 10 zile de la primirea primei tranşe din chirie şi garanţie.

(2) Un locatar dobândeşte dreptul de a recupera bunurile identificate într-un contract de leasing numai dacă acestea sunt conforme cu contractul de leasing.

C. NEÎNDEPLINIREA OBLIGAŢIILOR DE CĂTRE LOCATAR

§ 2A-523. CĂILE DE ATAC ALE LOCATORULUI.

(1) În cazul în care locatarul respinge sau revocă în mod nejustificat acceptarea bunurilor sau nu efectuează o plată la scadenţă sau se dezice de o parte sau de întregul contract, atunci, în ceea ce priveşte toate bunurile în cauză şi în ceea ce priveşte toate bunurile, dacă, în cadrul unui contract de leasing în rate, valoarea întregului contract de leasing este diminuată în mod substanţial (secţiunea 2A-510), locatarul nu a respectat contractul de leasing, iar locatorul poate:

(a) rezilierea contractului de închiriere [secțiunea 2A-505(1)];

(b) să procedeze cu privire la bunurile care nu sunt identificate în contractul de leasing (Secțiunea 2A-524);

(c) să reţină livrarea bunurilor şi să intre în posesia bunurilor livrate anterior (secţiunea 2A-525);

(d) să oprească livrarea bunurilor de către orice depozitar (secţiunea 2A-526);

(e) să dispună de bunuri şi să recupereze daune-interese (secţiunea 2A-527) sau să reţină bunurile şi să recupereze daune-interese (secţiunea 2A-528) sau, într-un caz adecvat, să recupereze chiria (secţiunea 2A-529);

(f) să exercite orice alte drepturi sau să exercite orice alte căi de atac prevăzute în contractul de închiriere.

(2) În cazul în care locatorul nu îşi exercită pe deplin un drept sau nu obţine un remediu la care este îndreptăţit în temeiul alineatului (1), locatorul poate recupera pierderea rezultată în cursul normal al evenimentelor din neîndeplinirea obligaţiilor de către locatar, determinată în orice mod rezonabil, împreună cu daunele-interese accesorii, minus cheltuielile economisite ca urmare a neîndeplinirii obligaţiilor de către locatar.

(3) În cazul în care locatarul se află în altă situaţie de neîndeplinire a obligaţiilor în temeiul unui contract de leasing, locatorul poate exercita drepturile şi recurge la căile de atac prevăzute în contractul de leasing , care pot include dreptul de a rezilia contractul de leasing. În plus, dacă nu se prevede altfel în contractul de leasing:

(a) în cazul în care neîndeplinirea obligaţiilor de plată afectează în mod substanţial valoarea contractului de leasing pentru locator, locatorul poate exercita drepturile şi poate recurge la măsurile de remediere prevăzute la alineatele (1) sau (2); sau

(b) în cazul în care neîndeplinirea obligaţiilor de plată nu afectează în mod substanţial valoarea contractului de leasing pentru locator, locatorul poate recupera banii în conformitate cu alineatul (2).

§ 2A-524. DREPTUL LOCATORULUI DE A IDENTIFICA BUNURILE ÎN CONTRACTUL DE LEASING.

(1) În cazul în care locatarul nu a respectat contractul de leasing de tipul celor descrise la secţiunea 2A-523 alineatul (1) sau la secţiunea 2A-523 alineatul (3) litera (a) sau, în cazul în care s-a convenit, în cazul în care locatarul nu a respectat alte obligaţii, locatorul poate:

(a) să identifice în contractul de leasing bunurile conforme care nu au fost deja identificate, dacă în momentul în care locatorul a aflat despre nerespectarea obligaţiilor de plată acestea se aflau în posesia sau sub controlul locatorului sau al furnizorului; şi

(b) să dispună de bunurile [secţiunea 2A-527(1)] care, în mod evident, au fost destinate contractului de leasing în cauză, chiar dacă aceste bunuri sunt neterminate.

(2) În cazul în care bunurile sunt neterminate, în exercitarea unei judecăţi comerciale rezonabile în scopul evitării pierderilor şi al realizării efective, locatorul sau furnizorul păgubit poate fie să finalizeze producţia şi să identifice în întregime bunurile cu contractul de leasing, fie să înceteze producţia şi să închirieze, să vândă sau să dispună în alt mod de bunuri pentru fier vechi sau pentru valoarea de recuperare, fie să procedeze în orice alt mod rezonabil.

§ 2A-525. DREPTUL LOCATORULUI DE A INTRA ÎN POSESIA BUNURILOR.

(1) În cazul în care locatorul descoperă că locatarul este insolvabil, locatorul poate refuza să livreze bunurile.

(2) În cazul în care locatarul nu a respectat obligaţiile care îi revin în temeiul contractului de leasing de tipul celor descrise la secţiunea 2A-523 alineatul (1) sau 2A-523 alineatul (3) litera (a) sau, dacă s-a convenit, în cazul în care locatarul nu a respectat alte obligaţii, locatorul are dreptul de a intra în posesia bunurilor. În cazul în care contractul de leasing prevede acest lucru, locatorul poate cere locatarului să adune bunurile şi să le pună la dispoziţia locatorului într-un loc desemnat de locator, care să fie în mod rezonabil convenabil pentru ambele părţi. Fără a îndepărta bunurile, locatorul poate face inutilizabile bunurile utilizate în cadrul unei activităţi comerciale sau de afaceri şi poate dispune de bunurile aflate în incinta locatarului (secţiunea 2A-527).

(3) Locatorul poate acţiona în temeiul alineatului (2) fără a recurge la un proces judiciar, în cazul în care acest lucru se poate face fără încălcarea liniştii publice, sau locatorul poate acţiona în justiţie.

§ 2A-526. ÎNTRERUPEREA LIVRĂRII DE CĂTRE LOCATOR ÎN TIMPUL TRANZITULUI SAU ÎN ALT MOD.

(1) Un locator poate opri livrarea bunurilor aflate în posesia unui transportator sau a unui alt depozitar dacă descoperă că locatarul este insolvabil şi poate opri livrarea de încărcături de maşini, de camioane, de avioane sau de încărcături mai mari de marfă sau de transport expres dacă locatarul respinge sau nu efectuează o plată datorată înainte de livrare, fie că este vorba de chirie, de garanţie sau de orice alt tip de plată în temeiul contractului de leasing, sau pentru orice alt motiv pentru care locatorul are dreptul să reţină sau să intre în posesia bunurilor.

(2) În exercitarea căilor de atac prevăzute la alineatul (1), locatorul poate opri livrarea până când

(a) primirea bunurilor de către locatar;

(b) recunoaşterea locatarului de către orice depozitar al mărfurilor, cu excepţia unui transportator, a faptului că depozitarul deţine mărfurile pentru locatar; sau

(c) o astfel de confirmare către locatar de către un transportator prin reexpediere sau ca depozit.

(3) (a) Pentru a opri livrarea, locatorul trebuie să notifice acest lucru astfel încât să permită depozitarului, prin diligenţă rezonabilă, să împiedice livrarea bunurilor.

(b) După notificare, depozitarul trebuie să păstreze şi să livreze bunurile în

conformitate cu instrucțiunile locatorului, dar locatorul este răspunzător față de depozitar pentru orice cheltuieli sau daune ulterioare.

(c) Un transportator care a emis un conosament nenegociabil nu este obligat să se supună unei notificări de oprire primite de la o altă persoană decât expeditorul.

§ 2A-527. DREPTURILE LOCATORULUI DE A DISPUNE DE BUNURI.

(1) După o nerespectare de către locatar a contractului de leasing de tipul celor descrise la secţiunea 2A-523 alineatul (1) sau 2A-523 alineatul (3) litera (a) sau după ce locatorul refuză să livreze sau intră în posesia bunurilor (secţiunea 2A-525 sau 2A-526) sau, dacă s-a convenit, după o altă nerespectare a contractului de leasing de către locatar, locatorul poate dispune de bunurile în cauză sau de soldul nelivrat al acestora prin închiriere, vânzare sau în alt mod.

(2) Cu excepţia cazului în care se prevede altfel în ceea ce priveşte daunele-interese stabilite în contractul de leasing (secţiunea 2A-504) sau determinate în alt mod în temeiul acordului părţilor (secţiunile 1-302 şi 2A-503), în cazul în care cesiunea se face prin contract de leasing similar în mod substanţial cu contractul de leasing iniţial şi noul contract de leasing este încheiat cu bună credinţă şi într-un mod rezonabil din punct de vedere comercial, locatorul poate recupera de la locatar, cu titlu de daune-interese, (i) chiria acumulată şi neplătită la data începerii perioadei de valabilitate a noului contract de leasing, (ii) valoarea actualizată, la aceeaşi dată, a chiriei totale pentru perioada de închiriere rămasă din contractul de închiriere iniţial minus valoarea actualizată, la aceeaşi dată, a chiriei în temeiul noului contract de închiriere, aplicabilă pentru acea perioadă din noul contract de închiriere care este comparabilă cu perioada rămasă din contractul de închiriere iniţial şi (iii) orice daune-interese permise în temeiul secţiunii 2A-530, mai puţin cheltuielile economisite ca urmare a neîndeplinirii obligaţiilor de plată de către locatar.

(3) În cazul în care cedarea de către locator se face printr-un contract de leasing care, din orice motiv, nu se califică pentru tratamentul prevăzut la subsecţiunea (2) sau prin vânzare sau în alt mod, locatorul poate recupera de la locatar ca şi cum locatorul ar fi ales să nu cedeze bunurile, iar secţiunea 2A-528 este aplicabilă.

(4) Un cumpărător sau un locatar ulterior care cumpără sau închiriază de la locator cu bună credinţă, pe o sumă de bani, ca urmare a unei cesiuni în temeiul prezentei secţiuni, preia bunurile libere de contractul iniţial de închiriere şi de orice drepturi ale locatarului iniţial, chiar dacă locatorul nu respectă una sau mai multe dintre cerinţele prezentului articol.

(5) Locatorul nu este răspunzător faţă de locatar pentru profitul obţinut din orice cedare. Locatarul care a refuzat pe bună dreptate sau a revocat în mod justificat acceptarea trebuie să dea socoteală locatorului pentru orice surplus faţă de valoarea garanţiei reale mobiliare a locatarului [secţiunea 2A- 508 alineatul (5)].

§ 2A-528. DAUNE-INTERESE ALE LOCATORULUI ÎN CAZ DE NEACCEPTARE, NEPLATĂ, RESPINGERE SAU ALTĂ NEÎNDEPLINIRE.

(1) Cu excepţia cazului în care se prevede altfel în ceea ce priveşte daunele-interese lichidate în contractul de leasing (secţiunea 2A-504) sau determinate în alt mod în temeiul acordului părţilor (secţiunile 1-302 şi 2A-503), dacă un locator alege să reţină bunurile sau un locator alege să le înstrăineze, iar înstrăinarea se face prin contract de leasing care, din orice motiv, nu se califică pentru tratamentul prevăzut la secţiunea 2A-527 alineatul (2), sau prin vânzare sau în alt mod, locatorul poate recupera de la

locatar, cu titlu de daune-interese pentru o neîndeplinire a obligaţiilor de tipul celor descrise în secţiunea 2A-523 alineatul (1) sau 2A-523 alineatul (3) litera (a) sau, dacă s-a convenit, pentru alte neîndepliniri ale locatarului, (i) chiria acumulată şi neplătită la data neîndeplinirii obligaţiilor, în cazul în care locatarul nu a intrat niciodată în posesia bunurilor, sau, în cazul în care locatarul a intrat în posesia bunurilor, la data de

data la care locatorul reia bunurile sau la o dată anterioară la care locatarul face o ofertă de bunuri către locator, (ii) valoarea actuală, la data stabilită în temeiul clauzei (i), a chiriei totale pentru perioada de leasing rămasă din contractul de leasing iniţial minus valoarea actuală, la aceeaşi dată, a chiriei de piaţă la locul unde se află bunurile, calculată pentru aceeaşi perioadă de leasing şi (iii) orice daune-interese permise în temeiul secţiunii 2A-530, mai puţin cheltuielile economisite ca urmare a neîndeplinirii obligaţiilor de plată de către locatar.

(2) În cazul în care măsura daunelor prevăzute la subsecţiunea (1) este insuficientă pentru a pune locatorul într-o poziţie la fel de bună ca cea pe care ar fi avut-o performanţa, măsura daunelor este valoarea actuală a profitului, inclusiv cheltuielile generale rezonabile, pe care locatorul l-ar fi obţinut în urma unei performanţe depline a locatarului, împreună cu orice daune-interese accidentale permise în temeiul secţiunii 2A-530, cu o indemnizaţie corespunzătoare pentru costurile suportate în mod rezonabil şi cu o creditare corespunzătoare pentru plăţile sau veniturile obţinute din înstrăinare.

§ 2A-529. ACŢIUNEA LOCATORULUI PENTRU CHIRIE.

(1) După nerespectarea de către locatar a contractului de leasing de tipul celor descrise în secţiunea 2A-523 alineatul (1) sau 2A-523 alineatul (3) litera (a) sau, dacă s-a convenit, după alte nerespectări ale locatarului, în cazul în care locatorul respectă subsecţiunea (2), locatorul poate recupera de la locatar daune-interese:

(a) pentru bunurile acceptate de locatar şi care nu au fost recuperate de locator sau predate acestuia, precum şi pentru bunurile conforme pierdute sau deteriorate într-un termen rezonabil din punct de vedere comercial după ce riscul de pierdere a fost transferat locatarului (secţiunea 2A-219), (i) chiria acumulată şi neplătită la data intrării hotărârii în favoarea locatorului, (ii) valoarea actuală, la aceeaşi dată, a chiriei pentru perioada de închiriere rămasă din contractul de închiriere şi (iii) orice daune-interese permise în temeiul secţiunii 2A-530, mai puţin cheltuielile economisite ca urmare a nerespectării obligaţiilor de către locatar; şi

(b) pentru bunurile identificate în contractul de leasing, în cazul în care locatorul nu este în măsură, după eforturi rezonabile, să le vândă la un preţ rezonabil sau dacă circumstanţele indică în mod rezonabil că aceste eforturi vor fi inutile, (i) chiria acumulată şi neplătită la data pronunţării hotărârii în favoarea locatorului, (ii) valoarea actuală, la aceeaşi dată, a chiriei pentru perioada de leasing rămasă din contractul de leasing şi (iii) orice daune-interese permise în temeiul secţiunii 2A-530, mai puţin cheltuielile economisite ca urmare a neîndeplinirii obligaţiilor de plată de către locatar.

(2) Cu excepţia cazului în care se prevede la alineatul (3), locatorul păstrează pentru locatar, pe durata rămasă a contractului de leasing, toate bunurile care au fost identificate în contractul de leasing şi care se află sub controlul locatorului.

(3) Locatorul poate dispune de bunuri în orice moment înainte de încasarea hotărârii judecătoreşti pentru daune obţinute în temeiul alineatului (1). În cazul în care

înstrăinarea are loc înainte de expirarea duratei de leasing rămase din contractul de leasing, recuperarea de către locator împotriva locatarului pentru daune-interese este reglementată de secţiunea 2A-527 sau de secţiunea 2A-528, iar locatorul va face să se acorde un credit corespunzător pentru o hotărâre judecătorească pentru daune-interese în măsura în care valoarea hotărârii judecătoreşti depăşeşte recuperarea disponibilă în conformitate cu secţiunea 2A-527 sau 2A-528.

(4) (2) Plata hotărârii judecătoreşti de despăgubire obţinute în temeiul alineatului (1) dă dreptul locatarului la utilizarea şi posesia bunurilor care nu au fost înstrăinate la acel moment pentru perioada de închiriere rămasă şi în conformitate cu contractul de închiriere.

(5) După neîndeplinirea de către locatar a obligaţiilor contractuale de tipul celor descrise la secţiunea 2A-523 alineatul (1) sau la secţiunea 2A-523 alineatul (3) litera (a) sau, dacă s-a convenit, după alte neîndepliniri ale locatarului, un locator care este considerat că nu are dreptul la chirie în temeiul prezentei secţiuni trebuie totuşi să primească daune-interese pentru neacceptare în temeiul secţiunii 2A-527 sau al secţiunii 2A-528.

§ 2A-530. DAUNE-INTERESE ALE LOCATORULUI.

Despăgubirile accesorii pentru un locator prejudiciat includ orice taxe, cheltuieli sau comisioane rezonabile din punct de vedere comercial suportate pentru oprirea livrării, pentru transportul, îngrijirea şi păstrarea bunurilor după neîndeplinirea obligaţiilor de către locatar, în legătură cu returnarea sau înstrăinarea bunurilor sau care rezultă în alt mod din neîndeplinirea obligaţiilor.

§ 2A-531. CALITATE PROCESUALĂ PENTRU A ACŢIONA ÎN JUSTIŢIE TERŢE PĂRŢI PENTRU PREJUDICIUL ADUS BUNURILOR.

(1) În cazul în care un terţ se ocupă de bunurile care au fost identificate într-un contract de leasing, astfel încât să cauzeze un prejudiciu acţionabil unei părţi la contractul de leasing (a) locatorul are un drept de acţiune împotriva terţului şi (b) locatarul are, de asemenea, un drept de acţiune împotriva terţului dacă locatarul:

(i) are o garanţie reală mobiliară asupra bunurilor;

(ii) are un interes asigurabil în bunuri; sau

(iii) suportă riscul de pierdere în temeiul contractului de leasing sau, de la producerea prejudiciului, şi-a asumat acest risc faţă de locator, iar bunurile au fost transformate sau distruse.

(2) În cazul în care, la momentul producerii prejudiciului, partea reclamantă nu a suportat riscul de pierdere faţă de cealaltă parte la contractul de leasing şi nu există niciun acord între ele pentru dispunerea recuperării, acţiunea sau soluţionarea sa, sub rezerva propriului său interes, se face în calitate de mandatar pentru cealaltă parte la contractul de leasing.

(3) Oricare dintre părţi, cu acordul celeilalte părţi, poate acţiona în justiţie în folosul celor interesaţi.

§ 2A-532. DREPTURILE LOCATORULUI ASUPRA INTERESULUI REZIDUAL.

În plus faţă de orice altă recuperare permisă de prezentul articol sau de alte legi, locatorul poate recupera de la locatar o sumă care să compenseze pe deplin locatorul

pentru orice pierdere sau deteriorare a dreptului rezidual al locatorului asupra bunurilor, cauzată de neîndeplinirea obligaţiilor de către locatar.

NOTE M.I.C. [ARTICOLUL 2A: CONTRACTE DE ÎNCHIRIERE]

NOTE M.I.C. [ARTICOLUL 2A: CONTRACTE DE ÎNCHIRIERE]

NOTE M.I.C. [ARTICOLUL 2A: CONTRACTE DE ÎNCHIRIERE]

NOTE M.I.C. [ARTICOLUL 2A: CONTRACTE DE ÎNCHIRIERE]

NOTE M.I.C. [ARTICOLUL 2A: CONTRACTE DE ÎNCHIRIERE]

NOTE M.I.C. [ARTICOLUL 2A: CONTRACTE DE ÎNCHIRIERE]

NOTE M.I.C. [ARTICOLUL 2A: CONTRACTE DE ÎNCHIRIERE]

NOTE M.I.C. [ARTICOLUL 2A: CONTRACTE DE ÎNCHIRIERE]

NOTE M.I.C. [ARTICOLUL 2A: CONTRACTE DE ÎNCHIRIERE]

NOTE M.I.C. [ARTICOLUL 2A: CONTRACTE DE ÎNCHIRIERE]

C.C.U. - ARTICOLUL 3 - INSTRUMENTE NEGOCIABILE

PARTEA 1. DISPOZIŢII GENERALE ŞI DEFINIŢII

- § 3-101. TITLUL SCURT.
- § 3-102. OBIECT.
- § 3-103. DEFINIŢII.
- § 3-104. INSTRUMENT NEGOCIABIL.
- § 3-105. EMITEREA INSTRUMENTULUI.
- § 3-106. PROMISIUNE SAU ORDIN NECONDIŢIONAT.
- § 3-107. INSTRUMENT PLĂTIBIL ÎN MONEDĂ STRĂINĂ.
- § 3-108. PLĂTIBILĂ LA CERERE SAU LA UN MOMENT DAT.
- § 3-109. PLĂTIBILE LA PURTĂTOR SAU LA ORDIN.
- § 3-110. IDENTIFICAREA PERSOANEI CĂREIA I SE PLĂTEŞTE INSTRUMENTUL.
- § 3-111. LOCUL DE PLATĂ.
- § 3-112. INTERESUL.
- § 3-113. DATA INSTRUMENTULUI.
- § 3-114. TERMENI CONTRADICTORIU AI INSTRUMENTULUI.
- § 3-115. INSTRUMENT INCOMPLET.
- § 3-116. RĂSPUNDERE SOLIDARĂ; CONTRIBUŢIE.
- § 3-117. ALTE ACORDURI CARE AFECTEAZĂ INSTRUMENTUL.
- § 3-118. TERMEN DE PRESCRIPŢIE.
- § 3-119. NOTIFICARE PRIVIND DREPTUL DE A SE APĂRA.

PARTEA 2. NEGOCIERE, TRANSFER ŞI ÎNDOSARIERE

- § 3-201. NEGOCIERE.
- § 3-202. NEGOCIERE SUPUSĂ REZILIERII.
- § 3-203. TRANSFERUL INSTRUMENTULUI; DREPTURI DOBÂNDITE PRIN TRANSFER.
- § 3-204. ACORD.
- § 3-205. ÎNSCRIEREA SPECIALĂ; ÎNSCRIEREA ÎN ALB; ÎNSCRIEREA ANORMALĂ.
- § 3-206. SEMNĂTURĂ RESTRICTIVĂ.
- § 3-207. REACCESIUNE.

PARTEA 3. EXECUTAREA INSTRUMENTELOR

- § 3-301. PERSOANA ÎNDREPTĂŢITĂ SĂ EXECUTE INSTRUMENTUL.
- § 3-302. DEŢINĂTOR ÎN TERMEN.
- § 3-303. VALOARE ŞI CONTRAPRESTAŢIE.
- § 3-304. INSTRUMENT SCADENT.
- § 3-305. APĂRĂRI ŞI PRETENŢII ÎN CAZUL RECUPERĂRII.
- § 3-306. CREANŢELE ASUPRA UNUI INSTRUMENT.
- § 3-307. NOTIFICAREA PRIVIND ÎNCĂLCAREA OBLIGAŢIILOR FIDUCIARE.
- § 3-308. DOVADA SEMNĂTURILOR ŞI A CALITĂŢII DE DEŢINĂTOR ÎN TERMEN.
- § 3-309. EXECUTAREA INSTRUMENTULUI PIERDUT, DISTRUS SAU FURAT.
- § 3-310. EFECTUL INSTRUMENTULUI ASUPRA OBLIGAŢIEI PENTRU CARE A FOST LUAT.

- § 3-311. ACORD ŞI SATISFACŢIE PRIN UTILIZAREA UNUI INSTRUMENT.
- § 3-312. CECURI DE CASIERIE, CECURI DE CASIERIE SAU CECURI CERTIFICATE PIERDUTE, DISTRUSE SAU FURATE.

PARTEA 4. RĂSPUNDEREA PĂRŢILOR

- § 3-401. SEMNĂTURA.
- § 3-402. SEMNĂTURA REPREZENTANTULUI.
- § 3-403. SEMNĂTURĂ NEAUTORIZATĂ.
- § 3-404. IMPOSTORI; BENEFICIARI FICTIVI.
- § 3-405. RĂSPUNDEREA ANGAJATORULUI PENTRU SEMNĂTURA FRAUDULOASĂ A ANGAJATULUI.
- § 3-406. NEGLIJENŢA CARE CONTRIBUIE LA FALSIFICAREA SEMNĂTURII SAU LA ALTERAREA UNUI INSTRUMENT.
- § 3-407. ALTERAŢIE.
- § 3-408. TRASUL NU ESTE RĂSPUNZĂTOR PENTRU TRAGEREA NEACCEPTATĂ.
- § 3-409. ACCEPTAREA CAMBIEI; CEC CERTIFICAT.
- § 3-410. ACCEPTAREA UNUI PROIECT DIFERIT.
- § 3-411. REFUZUL DE A PLĂTI CECURILE DE CASIERIE, CECURILE DE CASIERIE ŞI CECURILE CERTIFICATE.
- § 3-412. OBLIGAŢIA EMITENTULUI BILETULUI SAU CECULUI DE CASIERIE.
- § 3-413. OBLIGAŢIA ACCEPTANTULUI.
- § 3-414. OBLIGAŢIA TRĂGĂTORULUI.
- § 3-415. OBLIGAŢIA AVALISTULUI.
- § 3-416. GARANŢII DE TRANSFER.
- § 3-417. GARANŢII DE PREZENTARE.
- § 3-418. PLATA SAU ACCEPTAREA DIN GREŞEALĂ.
- § 3-419. INSTRUMENTE SEMNATE PENTRU CAZARE.
- § 3-420. CONVERSIA UNUI INSTRUMENT.

PARTEA A 5-A. DISONOR

- § 3-501. PREZENTARE.
- § 3-502. DISONOR.
- § 3-503. NOTIFICARE DE REFUZ.
- § 3-504. PREZENTAREA SCUZATĂ ŞI NOTIFICAREA DE REFUZ DE PLATĂ.
- § 3-505. DOVADA REFUZULUI DE PLATĂ.

PARTEA A 6-A. DESCĂRCAREA DE GESTIUNE ŞI PLATA

- § 3-601. DESCĂRCAREA DE GESTIUNE ŞI EFECTUL DESCĂRCĂRII.
- § 3-602. PLATĂ.
- § 3-603. OFERIREA PLĂŢII.
- § 3-604. DESCĂRCAREA DE GESTIUNE PRIN ANULARE SAU RENUNŢARE.
- § 3-605. DESCĂRCAREA DE GESTIUNE A GIRANŢILOR ŞI A PĂRŢILOR DE LA CAZARE.

PARTEA 1. DISPOZIȚII GENERALE ȘI DEFINIȚII

§ 3-101. TITLUL SCURT.

Prezentul articol poate fi citat ca fiind Codul comercial uniform -- Instrumente negociabile.

§ 3-102. OBIECT.

(a) Prezentul articol se aplică instrumentelor negociabile. Acesta nu se aplică banilor, ordinelor de plată reglementate de articolul 4A sau titlurilor de valoare reglementate de articolul 8.

(b) În cazul în care există un conflict între prezentul articol şi articolul 4 sau 9, se aplică articolele 4 şi 9.

(c) Regulamentele Consiliului guvernatorilor Sistemului Rezervelor Federale şi circularele operaţionale ale băncilor Rezervelor Federale înlocuiesc orice dispoziţie contradictorie din prezentul articol în măsura în care aceasta este contradictorie.

§ 3-103. DEFINIȚII.

(a) În acest articol:

(1) "Acceptor" înseamnă un tras care a acceptat o cambie.

(2) "Cont de consum" înseamnă un cont deschis de o persoană fizică în principal în scopuri personale, familiale sau casnice.

(3) "Tranzacţie de consum" înseamnă o tranzacţie prin care o persoană fizică îşi asumă o obligaţie în principal în scopuri personale, familiale sau casnice.

(4) "tras" înseamnă o persoană căreia i se ordonă într-o cambie să efectueze plata.

(5) "trăgător" înseamnă o persoană care semnează sau este identificată într-o cambie ca persoană care ordonă plata.

(6) [rezervat]

(7) "Făuritor" înseamnă o persoană care semnează sau este identificată într-un bilet ca persoană care se angajează să plătească.

(8) "Ordin" înseamnă o instrucţiune scrisă de plată a unor sume de bani semnată de persoana care dă instrucţiunea. Ordinul poate fi adresat oricărei persoane, inclusiv persoanei care dă ordinul, sau uneia sau mai multor persoane în comun sau în mod alternativ, dar nu succesiv. O autorizaţie de plată nu este un ordin decât dacă persoana autorizată să plătească este, de asemenea, instruită să plătească.

(9) "Grija obişnuită", în cazul unei persoane angajate în afaceri, înseamnă respectarea standardelor comerciale rezonabile, care prevalează în zona în care se află persoana în cauză, în ceea ce priveşte afacerea în care aceasta se află

angajat. În cazul unei bănci care preia un instrument în vederea procesării pentru încasare sau plată prin mijloace automate, standardele comerciale rezonabile nu impun băncii să examineze instrumentul dacă neexaminarea nu încalcă procedurile prescrise de bancă, iar procedurile băncii nu se abat în mod nejustificat de la practicile bancare generale care nu sunt dezaprobate de prezentul articol sau de articolul 4.

(10) "Parte" înseamnă o parte la un instrument.

(11) "Debitor principal", în ceea ce privește un instrument, înseamnă partea care beneficiază de facilitați sau orice altă parte la instrument împotriva căreia un debitor secundar poate recurge în temeiul prezentului articol.

(12) "Promisiune" înseamnă un angajament scris de a plăti o sumă de bani semnat de persoana care se angajează să plătească. O recunoaștere a unei obligații de către debitor nu reprezintă o promisiune decât dacă debitorul se angajează, de asemenea, să plătească obligația.

(13) "A dovedi" cu privire la un fapt înseamnă a îndeplini sarcina de a stabili acel fapt [articolul 1-201 litera (b) punctul 8].

(14) [rezervat]

(15) "Remitent" înseamnă o persoană care cumpără un instrument de la emitentul acestuia, în cazul în care instrumentul este plătibil unei persoane identificate, alta decât cumpărătorul.

(16) "efect de consum creat la distanță" înseamnă un efect tras pe un cont de consumator, care nu este creat de banca plătitoare și nu poartă o semnătură manuscrisă care să pretindă a fi semnătura trăgătorului.

(17) "Debitor secundar", în ceea ce privește un instrument, înseamnă (a) un girant sau o parte care se ocupă de aranjamente, (b) un trăgător care are obligația descrisă la secțiunea 3-414 litera (d) sau (c) orice altă parte la instrument care are recurs împotriva unei alte părți la instrument în conformitate cu secțiunea 3-116 litera (b).

(b) Alte definiții care se aplică prezentului articol și secțiunilor în care acestea apar sunt: "Acceptare " Secțiunea 3-409

"Parte găzduită " Secțiunea 3-419

"Partea de cazare " Secțiunea 3-419

"Cont " Secțiunea 4-104

"Modificare " Secțiunea 3-407

"Înscriere anormală " Secţiunea 3-205

"Înscrierea în alb " Secţiunea 3-205

"Cec de casierie " Secţiunea 3-104

"Certificat de depozit " Secţiunea 3-104

"Cec certificat " Secţiunea 3-409

"Verificare " Secţiunea 3-104

"Luare în considerare " Secţiunea 3-303

"Proiect " Secţiunea 3-104

"Deţinător în timp util " Secţiunea 3-302

"Instrument incomplet " Secţiunea 3-115

"Însuşirea " Secţiunea 3-204

"Înscriitor " Secţiunea 3-204

"Instrument " Secţiunea 3-104

"Problema "Secţiunea 3-105

"Emitent " Secţiunea 3-105

"Instrument negociabil " Secţiunea 3-104

"Negociere " Secţiunea 3-201

"Notă " Secţiunea 3-104

"Plătibilă la un moment dat " Secţiunea 3-108

"Plătibilă la cerere " Secţiunea 3-108

"La purtător " Secţiunea 3-109

"De plătit la ordin " Secţiunea 3-109

"Plată " Secţiunea 3-602

"Persoană îndreptăţită să execute " Secţiunea 3-301

"Prezentarea " Secţiunea 3-501

"Reachiziţie " Secţiunea 3-207

"Înscrierea specială " Secţiunea 3-205

"Cec de casă " Secţiunea 3-104

"Transferul instrumentului " Secţiunea 3-203

"Cec de călătorie " Secţiunea 3-104

"Valoare " Secţiunea 3-303

(c) Următoarele definiţii din alte articole se aplică prezentului

articol : "Zi bancară" Secţiunea4-104

"Casă de compensare " Secţiunea 4-104

"Banca colectoare "Secţiunea 4-105

"Banca depozitară " Secţiunea 4-105

"Proiect documentar " Secţiunea 4-104

"Bancă intermediară " Secţiunea 4-105

"Articol " Secţiunea 4-104

"Banca plătitoare " Secţiunea 4-105

"Suspendă plăţile " Secţiunea 4-104

(d) În plus, articolul 1 conţine definiţii generale şi principii generale de construcţie şi interpretare aplicabile în tot cuprinsul prezentului articol.

§ 3-104. INSTRUMENT NEGOCIABIL.

(a) Cu excepţia cazurilor prevăzute la literele (c) şi (d), "instrument negociabil" înseamnă o promisiune sau un ordin necondiţionat de plată a unei sume de bani fixe, cu sau fără dobândă sau alte taxe descrise în promisiune sau ordin, dacă:

(1) este plătibilă la purtător sau la ordin în momentul în care este emisă sau intră pentru prima dată în posesia unui deţinător;

(2) este plătibilă la cerere sau la un moment dat; şi

(3) nu conţine niciun alt angajament sau instrucţiune din partea persoanei care promite sau ordonă plata de a face orice alt act în afară de plata banilor, dar promisiunea sau ordinul poate conţine (i) un angajament sau o împuternicire de a da, de a menţine sau de a proteja o garanţie pentru a garanta plata, (ii) o autorizaţie sau o împuternicire a titularului de a recunoaşte o hotărâre judecătorească sau de a realiza sau de a dispune de o garanţie sau (iii) o renunţare la beneficiul oricărei legi destinate să avantajeze sau să protejeze un

debitor.

(b) "Instrument" înseamnă un instrument negociabil.

(c) Un ordin care îndeplineşte toate cerinţele de la subsecţiunea (a), cu excepţia alineatului (1), şi care, în rest, se încadrează în definiţia "cecului" de la subsecţiunea (f) este un instrument negociabil şi un cec.

(d) O promisiune sau un ordin, altul decât un cec, nu este un instrument în cazul în care, în momentul în care este emis sau intră pentru prima dată în posesia unui deţinător, conţine o declaraţie vizibilă, indiferent de modul în care este exprimată, conform căreia promisiunea sau ordinul nu este negociabil sau nu este un instrument reglementat de prezentul articol.

(e) Un instrument este o "notă" dacă este o promisiune şi este un "proiect" dacă este un ordin. În cazul în care un instrument se încadrează atât în definiţia de "bilet la ordin", cât şi în cea de "cambie", o persoană care are dreptul de a executa instrumentul îl poate trata ca pe oricare dintre acestea.

(f) "Cec" înseamnă (i) un cec, altul decât un cec documentar, plătibil la cerere şi tras asupra unei bănci sau (ii) un cec de casierie sau un cec de ghişeu. Un instrument poate fi un cec, chiar dacă este descris pe faţa sa cu un alt termen, cum ar fi "ordin de plată".

(g) "cec de casierie" înseamnă un cec în legătură cu care trăgătorul şi trasul sunt aceeaşi bancă sau sucursale ale aceleiaşi bănci.

(h) "Cec de casă" înseamnă un cec tras de o bancă (i) asupra unei alte bănci sau (ii) plătibil la sau prin intermediul unei bănci.

(i) "cec de călătorie" înseamnă un instrument care (i) este plătibil la cerere, (ii) este tras sau plătibil la sau prin intermediul unei bănci, (iii) este desemnat prin termenul "cec de călătorie" sau printrun termen substanţial similar şi (iv) necesită, ca o condiţie de plată, o contrasemnătură din partea unei persoane al cărei specimen de semnătură apare pe instrument.

(j) "Certificat de depozit" înseamnă un instrument care conţine o recunoaştere de către o bancă a faptului că banca a primit o sumă de bani şi o promisiune a băncii de a rambursa suma de bani. Un certificat de depozit este un bilet al băncii.

§ 3-105. EMITEREA INSTRUMENTULUI.

(a) "Emitere" înseamnă prima livrare a unui instrument de către autor sau trăgător, fie că este vorba de un deţinător sau de un netitular, în scopul de a conferi drepturi asupra instrumentului oricărei persoane.

(b) Un instrument neemis sau un instrument incomplet neemis care este completat este obligatoriu pentru autor sau trăgător, dar neemiterea este un mijloc de apărare. Un instrument care este emis sub condiţie sau care este emis pentru un scop special este obligatoriu pentru autor sau trăgător, dar neîndeplinirea condiţiei sau a scopului special constituie o apărare.

(c) "Emitent" se aplică instrumentelor emise şi neemise şi înseamnă un creator sau trăgător al unui instrument.

§ 3-106. PROMISIUNE SAU ORDIN NECONDIȚIONAT.

(a) Cu excepţia cazului în care se prevede în prezenta secţiune, în sensul secţiunii 3-104 litera (a), o promisiune sau un ordin este necondiţionat, cu excepţia cazului în care acesta prevede (i) o condiţie expresă de plată, (ii) că promisiunea sau ordinul face obiectul unui alt înscris sau este reglementat de un alt înscris sau (iii) că drepturile sau obligaţiile referitoare la promisiune sau ordin sunt prevăzute într-un alt înscris. O trimitere la un alt înscris nu face ca promisiunea sau ordinul să fie condiţionat în sine.

(b) O promisiune sau un ordin nu este condiţionat (i) de o trimitere la un alt înscris pentru o declaraţie de drepturi cu privire la garanţii, plată anticipată sau devansare sau (ii) deoarece plata este limitată la recurgerea la un anumit fond sau sursă.

(c) În cazul în care o promisiune sau un ordin impune, ca o condiţie de plată, o contrasemnare de către o persoană al cărei specimen de semnătură apare pe promisiune sau ordin, această condiţie nu face ca promisiunea sau ordinul să fie condiţionată în sensul secţiunii 3-104 litera (a). În cazul în care persoana al cărei specimen de semnătură apare pe un instrument nu contrasemnează instrumentul, omisiunea de a contrasemna constituie o apărare împotriva obligaţiei emitentului, dar această omisiune nu împiedică un cesionar al instrumentului să devină deţinător al instrumentului.

(d) În cazul în care o promisiune sau un ordin, în momentul în care este emis sau intră pentru prima dată în posesia unui deţinător, conţine o declaraţie, impusă de legislaţia legală sau administrativă aplicabilă, conform căreia drepturile unui deţinător sau ale unui cesionar sunt supuse revendicărilor sau apărărilor pe care emitentul le-ar putea invoca faţă de beneficiarul iniţial, promisiunea sau ordinul nu este astfel condiţionat în sensul secţiunii 3-104 litera (a); dar dacă promisiunea sau ordinul este un instrument, nu poate exista un deţinător în termen al instrumentului.

§ 3-107. INSTRUMENT PLĂTIBIL ÎN MONEDĂ STRĂINĂ.

Cu excepţia cazului în care instrumentul prevede altfel, un instrument care indică suma plătibilă în monedă străină poate fi plătit în moneda străină sau într-o sumă echivalentă în dolari, calculată prin utilizarea cursului la vedere curent oferit de bancă la locul de plată pentru achiziţionarea de dolari în ziua în care se plăteşte instrumentul.

§ 3-108. PLĂTIBILĂ LA CERERE SAU LA UN MOMENT DAT.

(a) O promisiune sau un ordin este "plătibil la cerere" dacă (i) prevede că este plătibil la cerere sau la vedere sau indică în alt mod că este plătibil la voinţa titularului sau (ii) nu precizează niciun moment de plată.

(b) O promisiune sau un ordin este "plătibil la o dată determinată" dacă este plătibil la trecerea unei perioade de timp determinate după vizionare sau acceptare sau la o dată sau mai multe date fixe sau la un moment sau mai multe momente uşor de determinat la momentul emiterii promisiunii sau ordinului, sub rezerva drepturilor de (i) plată anticipată, (ii) devansare, (iii) prelungire la alegerea titularului sau (iv) prelungire la o

perioadă de timp determinată suplimentară la alegerea autorului sau acceptantului sau automat la sau după un act sau eveniment specificat.

(c) În cazul în care un instrument, plătibil la o dată fixă, este, de asemenea, plătibil la cerere înainte de data fixă, instrumentul este plătibil la cerere până la data fixă și, în cazul în care cererea

în cazul în care plata nu este efectuată înainte de această dată, devine exigibilă la o dată precisă, la data stabilită.

§ 3-109. PLĂTIBILE LA PURTĂTOR SAU LA ORDIN.

(a) O promisiune sau un ordin este plătibil la purtător în cazul în care:

(1) precizează că este plătibilă la purtător sau la ordinul purtătorului sau indică în alt mod faptul că persoana în posesia promisiunii sau a ordinului are dreptul la plată;

(2) nu indică un beneficiar al plăţii; sau

(3) precizează că este plătibil sau la ordinul unei sume de bani sau indică în alt mod că nu este plătibil unei persoane identificate.

(b) O promisiune sau un ordin care nu este plătibil la purtător este plătibil la ordin dacă este plătibil
(i) la ordinul unei persoane identificate sau (ii) la o persoană sau un ordin identificat. O promisiune sau un ordin care este plătibil la ordin este plătibil persoanei identificate.

(c) Un instrument plătibil la purtător poate deveni plătibil unei persoane identificate în cazul în care acesta este special aprobat în conformitate cu secţiunea 3-205 litera (a). Un instrument plătibil unei persoane identificate poate deveni plătibil la purtător dacă este parafrazat în alb în conformitate cu secţiunea 3-205 litera (b).

§ 3-110. IDENTIFICAREA PERSOANEI CĂREIA I SE PLĂTEŞTE INSTRUMENTUL.

(a) Persoana căreia i se plătește inițial un instrument este determinată de intenţia persoanei, autorizată sau nu, care semnează în calitate de emitent al instrumentului sau în numele sau în contul acestuia. Instrumentul este plătibil persoanei vizate de semnatar, chiar dacă persoana respectivă este identificată în instrument printr-un nume sau altă identificare care nu este cel al persoanei vizate. În cazul în care mai multe persoane semnează în numele sau în contul emitentului unui instrument şi toţi semnatarii nu au ca beneficiar al plăţii aceeaşi persoană, instrumentul este plătibil oricărei persoane desemnate de unul sau mai mulţi dintre semnatari.

(b) În cazul în care semnătura emitentului unui instrument este făcută prin mijloace automate, cum ar fi un aparat de scris cecuri, beneficiarul plăţii instrumentului este determinat de intenţia persoanei care a furnizat numele sau datele de identificare ale beneficiarului plăţii, indiferent dacă este sau nu autorizată să facă acest lucru.

(c) O persoană căreia i se plătește un instrument poate fi identificată în orice mod, inclusiv prin nume, număr de identificare, funcţie sau număr de cont. În scopul determinării titularului unui instrument, se aplică următoarele reguli:

(1) În cazul în care un instrument este plătibil pe un cont, iar contul este identificat doar prin număr, instrumentul este plătibil persoanei căreia îi este

datorat contul. În cazul în care un instrument este plătibil într-un cont identificat prin număr și prin

numele unei persoane, instrumentul este plătibil persoanei menţionate, indiferent dacă persoana respectivă este sau nu titularul contului identificat prin număr.

(2) În cazul în care un instrument este plătibil pentru:

(i) un trust, o moştenire sau o persoană descrisă ca administrator sau reprezentant al unui trust sau al unei moşteniri, instrumentul este plătibil administratorului, reprezentantului sau succesorului oricăruia dintre aceştia, indiferent dacă beneficiarul sau moştenirea este sau nu este, de asemenea, menţionată;

(ii) o persoană descrisă ca agent sau reprezentant similar al unei persoane numite sau identificate, instrumentul este plătibil persoanei reprezentate, reprezentantului sau succesorului reprezentantului;

(iii) un fond sau o organizaţie care nu este o persoană juridică, instrumentul este plătibil unui reprezentant al membrilor fondului sau organizaţiei; sau

(iv) o funcţie sau unei persoane descrise ca deţinând o funcţie, instrumentul este plătibil persoanei menţionate, titularului funcţiei sau succesorului titularului.

(d) În cazul în care un instrument este plătibil alternativ către două sau mai multe persoane, acesta este plătibil către oricare dintre acestea şi poate fi negociat, descărcat sau executat de oricare dintre ele sau de toate cele care sunt în posesia instrumentului. În cazul în care un instrument este plătibil către două sau mai multe persoane, dar nu în mod alternativ, acesta este plătibil către toate aceste persoane şi poate fi negociat, descărcat sau executat numai de către toate aceste persoane. În cazul în care un instrument plătibil către două sau mai multe persoane este ambiguu cu privire la faptul că este plătibil alternativ, instrumentul este plătibil alternativ către aceste persoane.

§ 3-111. LOCUL DE PLATĂ.

Cu excepţia cazului în care articolul 4 prevede altfel pentru articole, un instrument este plătibil la locul de plată indicat în instrument. În cazul în care nu este indicat niciun loc de plată, un instrument este plătibil la adresa trasului sau a creatorului indicată în instrument. În cazul în care nu este indicată nicio adresă, locul de plată este sediul social al trasului sau al emitentului. În cazul în care un tras sau un girant are mai multe sedii de afaceri, locul de plată
este orice loc de lucru al trasului sau al autorului ales de persoana îndreptăţită să execute titlul. În cazul în care trasul sau emitentul nu are un sediu comercial, locul de plată este reşedinţa trasului sau a emitentului.

§ 3-112. INTERESUL.

(a) Cu excepţia cazului în care se prevede altfel în instrument, (i) un instrument nu este plătibil cu dobândă şi (ii) dobânda la un instrument purtător de dobândă este

plătibilă de la data instrumentului.

(b) Dobânda poate fi menţionată într-un instrument ca o sumă de bani fixă sau variabilă sau poate fi exprimată ca o rată sau rate fixe sau variabile. Suma sau rata dobânzii

pot fi menţionate sau descrise în instrument în orice mod şi pot necesita trimiterea la informaţii care nu sunt cuprinse în instrument. În cazul în care un instrument prevede dobânzi, dar valoarea dobânzii plătibile nu poate fi stabilită din descriere, dobânda se plăteşte la rata hotărârii judecătoreşti în vigoare la locul de plată a instrumentului şi la momentul în care dobânda curge pentru prima dată.

§ 3-113. DATA INSTRUMENTULUI.

(a) Un instrument poate fi antedatat sau postdatat. Data indicată determină momentul plăţii în cazul în care instrumentul este plătibil la o perioadă fixă de timp după dată. Cu excepţia cazului în care se prevede în secţiunea 4-401(c), un instrument plătibil la cerere nu este plătibil înainte de data instrumentului.

(b) În cazul în care un instrument nu este datat, data acestuia este data emiterii sale sau, în cazul unui instrument neemis, data la care intră pentru prima dată în posesia unui deţinător.

§ 3-114. TERMENI CONTRADICTORIU AI INSTRUMENTULUI.

În cazul în care un instrument conţine clauze contradictorii, clauzele dactilografiate prevalează asupra celor tipărite, clauzele scrise de mână prevalează asupra ambelor clauze, iar cuvintele prevalează asupra numerelor.

§ 3-115. INSTRUMENT INCOMPLET.

(a) "Instrument incomplet" înseamnă un înscris semnat, emis sau nu de către semnatar, al cărui conţinut arată, în momentul semnării, că este incomplet, însă semnatarul a intenţionat să fie completat prin adăugarea de cuvinte sau cifre.

(b) Sub rezerva subsecţiunii (c), în cazul în care un instrument incomplet este un instrument în temeiul secţiunii 3-104, acesta poate fi executat în conformitate cu termenii săi dacă nu este completat sau în conformitate cu termenii săi, astfel cum au fost completaţi prin completare. În cazul în care un instrument incomplet nu este un instrument în temeiul secţiunii 3-104, dar, după completare, sunt îndeplinite cerinţele secţiunii 3-104, instrumentul poate fi executat în conformitate cu clauzele sale, astfel cum au fost completate prin completare.

(c) În cazul în care se adaugă cuvinte sau numere la un instrument incomplet fără autorizarea semnatarului, există o modificare a instrumentului incomplet în conformitate cu secţiunea 3-407.

(d) Sarcina de a stabili că au fost adăugate cuvinte sau cifre la un instrument incomplet fără autorizarea semnatarului revine persoanei care invocă lipsa de autorizare.

§ 3-116. RĂSPUNDERE SOLIDARĂ; CONTRIBUŢIE.

(a) Cu excepţia cazului în care se prevede altfel în instrument, două sau mai multe persoane care au aceeaşi răspundere asupra unui instrument în calitate de creatori,

trăgători, acceptanți, giranți care semnează în calitate de coplătitori sau giranți anormali sunt răspunzătoare în mod solidar în calitatea în care semnează.

(b) Cu excepția cazului în care se prevede la secțiunea 3-419 litera (e) sau prin acordul părților afectate, o parte cu răspundere solidară care plătește instrumentul are dreptul de a primi de la orice parte cu aceeași răspundere solidară o contribuție în conformitate cu legea aplicabilă.

§ 3-117. ALTE ACORDURI CARE AFECTEAZĂ INSTRUMENTUL.

Sub rezerva legislației aplicabile privind excluderea dovezii unor acorduri contemporane sau anterioare, obligația unei părți la un instrument de a plăti instrumentul poate fi modificată, completată sau anulată printr-un acord separat între debitor și o persoană îndreptățită să execute instrumentul, în cazul în care instrumentul este emis sau obligația este asumată în baza acordului sau ca parte a aceleiași tranzacții care a dat naștere acordului. În măsura în care o obligație este modificată, completată sau anulată printr-un acord în temeiul prezentei secțiuni, acordul constituie o apărare împotriva obligației.

§ 3-118. TERMEN DE PRESCRIPȚIE.

(a) Cu excepția cazurilor prevăzute la litera (e), o acțiune în vederea executării obligației unei părți de a plăti un bilet la ordin plătibil la o dată determinată trebuie să fie inițiată în termen de șase ani de la data sau datele de scadență menționate în bilet sau, în cazul în care o dată de scadență este devansată, în termen de șase ani de la data de scadență devansată.

(b) Cu excepția cazului în care se prevede la litera (d) sau (e), în cazul în care se face o cerere de plată către emitentul unui bilet la ordin, o acțiune pentru executarea obligației unei părți de a plăti biletul trebuie să fie inițiată în termen de șase ani de la cerere. În cazul în care nu se face nicio cerere de plată către emitent, o acțiune de executare silită a biletului este prescrisă dacă nici principalul, nici dobânda aferentă biletului nu au fost plătite pentru o perioadă continuă de 10 ani.

(c) Cu excepția cazului în care se prevede la litera (d), o acțiune în vederea executării obligației de plată a unei părți la o cambie neacceptată trebuie să fie inițiată în termen de trei ani de la respingerea cambiei sau de 10 ani de la data cambiei, oricare dintre aceste perioade expiră mai întâi.

(d) O acțiune în vederea executării obligației acceptantului unui cec certificat sau a emitentului unui cec de casă, cec de casierie sau cec de călătorie trebuie să fie inițiată în termen de trei ani de la data la care acceptantul sau emitentul, după caz, a primit cererea de plată.

(e) O acțiune în vederea executării obligației unei părți la un certificat de depozit de a plăti instrumentul trebuie să fie inițiată în termen de șase ani de la data la care a fost emisă o cerere de plată către autor, dar dacă instrumentul prevede o dată de scadență, iar autorul nu este obligat să plătească înainte de această dată, perioada de șase ani începe în momentul în care este în vigoare o cerere de plată și data de scadență a trecut.

(f) O acțiune în vederea executării obligației unei părți de a plăti o cambie acceptată,

alta decât un cec certificat, trebuie să fie iniţiată (i) în termen de şase ani de la data sau datele de scadenţă menţionate în cambie sau în acceptare, dacă obligaţia acceptantului este plătibilă la un moment dat, sau (ii) în termen de şase ani de la data acceptării, dacă obligaţia acceptantului este plătibilă la cerere.

(g) Cu excepţia cazului în care este reglementată de o altă lege privind cererile de despăgubire sau de contribuţie, o acţiune (i) pentru conversia unui instrument, pentru bani sau pentru o acţiune similară bazată pe conversie, (ii) pentru încălcarea garanţiei sau (iii) pentru executarea unei obligaţii, a unei îndatoriri sau a unui drept care decurge din prezentul articol şi care nu este reglementată de prezenta secţiune trebuie să fie introdusă în termen de trei ani de la data la care [cauza acţiunii] a luat naştere.

§ 3-119. NOTIFICARE PRIVIND DREPTUL DE A SE APĂRA.

În cazul unei acţiuni pentru încălcarea unei obligaţii pentru care o terţă persoană răspunde în temeiul prezentului articol sau al articolului 4, pârâtul poate notifica terţa persoană cu privire la litigiu într-un proces-verbal, iar persoana notificată poate apoi să notifice în mod similar orice altă persoană care răspunde. În cazul în care notificarea precizează (i) că persoana notificată poate să se prezinte şi să se apere şi (ii) că, în caz contrar, persoana notificată va fi obligată într-o acţiune intentată ulterior de persoana care a făcut notificarea cu privire la orice constatare de fapt comună celor două litigii, persoana notificată este obligată în acest sens, cu excepţia cazului în care, după primirea în termen a notificării, persoana notificată se prezintă şi se apără.

PARTEA 2. NEGOCIERE, TRANSFER ŞI ÎNDOSARIERE

§ 3-201. NEGOCIERE.

(a) "Negociere" înseamnă un transfer de posesie, voluntar sau involuntar, al unui instrument de către o persoană, alta decât emitentul, către o persoană care devine astfel deţinătorul acestuia.

(b) Cu excepţia negocierii de către un expeditor, în cazul în care un instrument este plătibil unei persoane identificate, negocierea necesită transferul posesiei instrumentului şi semnarea acestuia de către titular. În cazul în care un instrument este plătibil la purtător, acesta poate fi negociat numai prin transferul posesiei.

§ 3-202. NEGOCIERE SUPUSĂ REZILIERII.

(a) Negocierea este eficientă chiar dacă este obţinută (i) de la un copil, o societate care îşi depăşeşte atribuţiile sau o persoană fără capacitate, (ii) prin fraudă, constrângere sau eroare sau (iii) cu încălcarea obligaţiilor sau ca parte a unei tranzacţii ilegale.

(b) În măsura în care alte legi permit acest lucru, negocierea poate fi anulată sau poate face obiectul altor căi de atac, dar aceste căi de atac nu pot fi exercitate împotriva unui deţinător ulterior în termen sau a unei persoane care plăteşte instrumentul cu bună credinţă şi fără a avea cunoştinţă de faptele care stau la baza anulării sau a altor căi de atac.

§ 3-203. TRANSFERUL INSTRUMENTULUI; DREPTURI DOBÂNDITE PRIN TRANSFER.

(a) Un instrument este transferat atunci când este livrat de o altă persoană decât emitentul său în scopul de a conferi persoanei care primeşte livrarea dreptul de a

executa instrumentul.

(b) Transferul unui instrument, indiferent dacă transferul este sau nu o negociere, conferă cesionarului orice drept al cedentului de a executa instrumentul, inclusiv orice drept în calitate de

deținător în termen, dar cesionarul nu poate dobândi drepturile unui deținător în termen printr-un transfer, direct sau indirect, de la un deținător în termen, dacă cesionarul a comis o fraudă sau o ilegalitate care afectează instrumentul.

(c) Cu excepția cazului în care s-a convenit altfel, dacă un instrument este transferat cu titlu oneros, iar cesionarul nu devine deținător din cauza lipsei unei semnături din partea cedentului, cesionarul are un drept executoriu specific la o semnătură necondiționată a cedentului, dar negocierea instrumentului nu are loc până când nu se face această semnătură.

(d) În cazul în care un cedent intenționează să transfere mai puțin decât întregul instrument, nu are loc o negociere a instrumentului. Beneficiarul transferului nu obține niciun drept în temeiul prezentului articol și are doar drepturile unui cesionar parțial.

§ 3-204. ACORD.

(a) "Însemnare" înseamnă o semnătură, alta decât cea a unui semnatar în calitate de autor, trăgător sau acceptant, care, singură sau însoțită de alte cuvinte, este aplicată pe un instrument în scopul (i) negocierii instrumentului, (ii) restricționării plății instrumentului sau
(iii) angajarea răspunderii subsemnatului pe actul respectiv, dar, indiferent de intenția semnatarului, o semnătură și cuvintele care o însoțesc constituie o semnătură, cu excepția cazului în care cuvintele care o însoțesc, termenii actului, locul semnăturii sau alte circumstanțe indică fără echivoc faptul că semnătura a fost făcută în alt scop decât cel de a semna. În scopul de a determina dacă o semnătură este făcută pe un instrument, o hârtie atașată la instrument este parte a instrumentului.

(b) "Înscriitor" înseamnă o persoană care face o semnătură.

(c) În scopul de a determina dacă beneficiarul transferului unui instrument este un deținător, o semnătură care transferă o garanție reală mobiliară asupra instrumentului are efect ca o semnătură necalificată a instrumentului.

(d) În cazul în care un instrument este plătibil unui deținător sub un nume care nu este numele deținătorului, semnătura poate fi făcută de către deținător în numele menționat în instrument sau în numele deținătorului sau în ambele, dar semnătura în ambele nume poate fi cerută de către o persoană care plătește sau primește instrumentul cu titlu oneros sau de încasare.

§ 3-205. ÎNSCRIEREA SPECIALĂ; ÎNSCRIEREA ÎN ALB; ÎNSCRIEREA ANORMALĂ.

(a) În cazul în care o semnătură este făcută de către deținătorul unui instrument, fie că este plătibilă unei persoane identificate sau la purtător, iar semnătura identifică o persoană căreia îi este plătibil instrumentul, aceasta este o "semnătură specială". Atunci când un instrument este aprobat în mod special, acesta devine plătibil persoanei identificate și poate fi negociat numai prin aprobarea persoanei respective. Principiile enunțate în secțiunea 3- 110 se aplică în cazul semnăturilor speciale.

(b) În cazul în care o semnătură este făcută de titularul unui instrument şi nu este o semnătură specială, aceasta este o "semnătură în alb". Atunci când este parafrazat în alb, un instrument

devine plătibilă la purtător şi poate fi negociată numai prin transfer de posesie, până la aplicarea unei semnături speciale.

(c) Titularul poate transforma o semnătură în alb, care constă doar într-o semnătură, într-o semnătură specială prin înscrierea, deasupra semnăturii subsemnatului, a unor cuvinte care să identifice persoana căreia i se plătește instrumentul.

(d) "Însemnare anormală" înseamnă o însemnare făcută de o persoană care nu este titularul instrumentului. O semnătură anormală nu afectează modul în care instrumentul poate fi negociat.

§ 3-206. SEMNĂTURĂ RESTRICTIVĂ.

(a) O mențiune care limitează plata către o anumită persoană sau care interzice în alt mod transferul sau negocierea ulterioară a instrumentului nu are efectul de a împiedica transferul sau negocierea ulterioară a instrumentului.

(b) O mențiune care menționează o condiție privind dreptul creditorului de a primi plata nu afectează dreptul creditorului de a executa instrumentul. O persoană care plătește instrumentul sau care îl primește în schimbul unei valori sau al unei încasări poate să nu țină seama de condiție, iar drepturile și obligațiile acestei persoane nu sunt afectate de îndeplinirea sau nu a condiției.

(c) În cazul în care un instrument poartă o mențiune (i) descrisă la secțiunea 4-201 litera (b) sau (ii) în alb sau către o anumită bancă, folosind cuvintele "pentru depozit", "pentru colectare" sau alte cuvinte care indică scopul de a fi colectat instrumentul de către o bancă pentru autorul mențiunii sau pentru un anumit cont, se aplică următoarele reguli:

(1) O persoană, alta decât o bancă, care achiziționează instrumentul atunci când acesta este astfel girat, transformă instrumentul, cu excepția cazului în care suma plătită pentru instrument este primită de către girant sau aplicată în conformitate cu girul.

(2) O bancă depozitară care cumpără instrumentul sau îl ia spre încasare atunci când este astfel girat convertește instrumentul, cu excepția cazului în care suma plătită de bancă în legătură cu instrumentul este primită de către girant sau aplicată în conformitate cu girul.

(3) O bancă plătitoare care este, de asemenea, bancă depozitară sau care primește instrumentul pentru plată imediată la ghișeu de la o persoană, alta decât o bancă colectoare, convertește instrumentul, cu excepția cazului în care veniturile instrumentului sunt primite de către avalist sau aplicate în conformitate cu acordul.

(4) Cu excepția cazului în care se prevede altfel la alineatul (3), o bancă plătitoare sau o bancă intermediară poate să nu ia în considerare semnătura și nu este răspunzătoare dacă veniturile instrumentului nu sunt primite de către semnatar sau aplicate în conformitate cu

semnătura.

(d) Cu excepția unei mențiuni prevăzute la litera (c), în cazul în care un instrument poartă o mențiune în care sunt folosite cuvinte care prevăd că plata trebuie făcută către semnatar ca fiind

agent, administrator sau alt fiduciar în beneficiul expeditorului sau al altei persoane, se aplică următoarele reguli:

(1) Cu excepţia cazului în care există o notificare de încălcare a obligaţiei fiduciare, astfel cum se prevede în secţiunea 3-307, o persoană care cumpără instrumentul de la debitor sau ia instrumentul de la debitor pentru încasare sau plată poate plăti debitorului produsul plăţii sau valoarea dată pentru instrument, fără a ţine seama dacă debitorul încalcă sau nu o obligaţie fiduciară faţă de debitor.

(2) Un cesionar ulterior al instrumentului sau o persoană care plăteşte instrumentul nu este notificat şi nici nu este afectat în alt mod de restricţia prevăzută în actul de subscriere, cu excepţia cazului în care cesionarul sau plătitorul ştie că fiduciarul a tratat instrumentul sau veniturile acestuia cu încălcarea îndatoririlor fiduciare.

(e) Prezenţa pe un instrument a unei menţiuni la care se aplică prezenta secţiune nu împiedică un cumpărător al instrumentului să devină un deţinător în termen al instrumentului, cu excepţia cazului în care cumpărătorul este un transformator în conformitate cu subsecţiunea (c) sau a fost informat sau are cunoştinţă de încălcarea unei obligaţii fiduciare, astfel cum se prevede la subsecţiunea (d).

(f) Într-o acţiune de executare a obligaţiei unei părţi de a plăti instrumentul, debitorul are o apărare în cazul în care plata ar încălca un înscris la care se aplică prezenta secţiune şi plata nu este permisă de prezenta secţiune.

§ 3-207. REACCESIUNE.

Reachiziţionarea unui instrument are loc în cazul în care acesta este transferat unui fost deţinător, prin negociere sau în alt mod. Un fost deţinător care redobândeşte instrumentul poate anula semnăturile făcute după ce redobânditorul a devenit deţinător al instrumentului. În cazul în care anularea face ca instrumentul să fie plătibil pentru redobânditor sau la purtător, redobânditorul poate negocia instrumentul. Un girant al cărui gaj este anulat este eliberat, iar eliberarea este opozabilă oricărui deţinător ulterior.

PARTEA 3. EXECUTAREA INSTRUMENTELOR

§ 3-301. PERSOANA ÎNDREPTĂŢITĂ SĂ EXECUTE INSTRUMENTUL.

"Persoană îndreptăţită să execute" un instrument înseamnă (i) titularul instrumentului, (ii) un netitular aflat în posesia instrumentului care are drepturile unui titular sau (iii) o persoană care nu este în posesia instrumentului şi care are dreptul de a executa instrumentul în conformitate cu secţiunea 3-309 sau 3-418(d). O persoană poate fi o persoană îndreptăţită să execute instrumentul chiar dacă nu este proprietarul instrumentului sau se află în posesia ilicită a instrumentului.

§ 3-302. DEŢINĂTOR ÎN TERMEN.

(a) Sub rezerva subsecţiunii (c) şi a secţiunii 3-106(d), "deţinător în termen" înseamnă deţinătorul unui instrument dacă:

(1) instrumentul, atunci când este emis sau negociat cu titularul, nu prezintă semne aparente de falsificare sau de alterare sau nu este în alt mod atât de neregulat sau incomplet încât să pună la îndoială autenticitatea sa; și

(2) deținătorul a luat instrumentul (i) contra unei sume de bani, (ii) cu bună credință, (iii) fără a fi anunțat că instrumentul este scadent sau a fost refuzat sau că există o neîndeplinire neacoperită în ceea ce privește plata unui alt instrument emis ca parte a aceleiași serii, (iv) fără a fi anunțat că instrumentul conține o semnătură neautorizată sau a fost modificat, (v) fără a fi anunțat de vreo pretenție asupra instrumentului descrisă la secțiunea 3-306 și (vi) fără a fi anunțat că vreo parte are o apărare sau o pretenție de recuperare descrisă la secțiunea 3-305 litera (a).

(b) Notificarea privind descărcarea de gestiune a unei părți, alta decât descărcarea de gestiune în cadrul unei proceduri de insolvență, nu reprezintă o notificare a unei apărări în temeiul subsecțiunii (a), dar descărcarea de gestiune produce efecte împotriva unei persoane care a devenit deținător în termen cu notificarea descărcării de gestiune. Depunerea sau înregistrarea publică a unui document nu constituie, în sine, o notificare a unei apărări, a unei cereri de recuperare sau a unei creanțe asupra instrumentului.

(c) Cu excepția cazului în care un cedent sau un predecesor în drepturi are drepturi în calitate de deținător în termen, o persoană nu dobândește drepturile unui deținător în termen de un instrument luat (i) prin proces legal sau prin cumpărare în cadrul unei executări silite, faliment, vânzare a creditorului sau procedură similară, (ii) prin cumpărare ca parte a unei tranzacții în bloc care nu se încadrează în cursul normal al activității comerciale a cedentului sau (iii) ca succesor în drepturi al unei succesiuni sau al unei alte organizații.

(d) În cazul în care, în conformitate cu secțiunea 3-303 litera (a) punctul 1, promisiunea de executare care constituie contraprestația unui instrument a fost executată parțial, deținătorul poate face valabilă dreptul de a revendica, în calitate de deținător în termen al instrumentului, numai fracțiunea din suma plătibilă în temeiul instrumentului egală cu valoarea executării parțiale împărțită la valoarea executării promise.

(e) În cazul în care (i) persoana îndreptățită să execute un instrument are doar o garanție reală mobiliară asupra instrumentului și (ii) persoana obligată să plătească instrumentul are un mijloc de apărare, o cerere de recuperare sau o creanță asupra instrumentului care poate fi invocată împotriva persoanei care a acordat garanția reală mobiliară, persoana îndreptățită să execute instrumentul poate să își exercite drepturile în calitate de deținător la termen doar pentru o sumă plătibilă în temeiul instrumentului care, la momentul executării instrumentului, nu depășește valoarea obligației neplătite garantate.

(f) Pentru a fi eficientă, notificarea trebuie să fie primită la un moment și într-un mod care să ofere o posibilitate rezonabilă de a acționa în consecință.

(g) Prezenta secțiune face obiectul oricărei legi care limitează statutul de

deținător în termen în anumite categorii de tranzacţii.

§ 3-303. VALOARE ŞI CONTRAPRESTAȚIE.

(a) Un instrument este emis sau transferat cu titlu oneros dacă:

(1) instrumentul este emis sau transferat pentru o promisiune de executare, în măsura în care promisiunea a fost executată;

(2) cesionarul dobândeşte o garanţie reală mobiliară sau un alt drept de retenţie asupra instrumentului, altul decât un drept de retenţie obţinut prin procedură judiciară;

(3) instrumentul este emis sau transferat ca plată sau ca garanţie pentru o creanţă anterioară împotriva oricărei persoane, indiferent dacă creanţa este sau nu exigibilă;

(4) instrumentul este emis sau transferat în schimbul unui instrument negociabil; sau

(5) instrumentul este emis sau transferat în schimbul asumării unei obligaţii irevocabile faţă de o terţă parte de către persoana care preia instrumentul.

(b) "Contraprestaţie" înseamnă orice contraprestaţie suficientă pentru a susţine un contract simplu. Tragatorul sau emitentul unui instrument are o apărare în cazul în care instrumentul este emis fără contraprestaţie. În cazul în care un instrument este emis pentru o promisiune de executare, emitentul are o apărare în măsura în care promisiunea trebuie executată şi aceasta nu a fost îndeplinită. În cazul în care un instrument este emis în schimbul unei sume de bani, astfel cum se menţionează la litera (a), instrumentul este, de asemenea, emis cu titlu oneros.

§ 3-304. INSTRUMENT SCADENT.

(a) Un instrument plătibil la cerere devine scadent la cel mai devreme dintre următoarele momente:

(1) în ziua următoare zilei în care cererea de plată este făcută în mod corespunzător;

(2) în cazul în care instrumentul este un cec, la 90 de zile de la data acestuia; sau

(3) în cazul în care instrumentul nu este un cec, în cazul în care instrumentul a rămas în circulaţie pentru o perioadă de timp după data la care a fost emis, care este nejustificat de lungă în circumstanţele cazului particular, având în vedere natura instrumentului şi practicile comerciale.

(b) În ceea ce priveşte un instrument plătibil la un moment dat, se aplică următoarele reguli:

(1) În cazul în care principalul este plătibil în rate şi nu a fost devansată o dată de scadenţă, instrumentul devine scadent în cazul în care nu se plăteşte o rată, iar instrumentul rămâne scadent până la remedierea neplăţii.

(2) În cazul în care principalul nu este plătibil în rate şi data scadenţei nu a fost devansată, instrumentul devine scadent în ziua următoare datei de scadenţă.

(3) În cazul în care o dată de scadenţă a principalului a fost devansată, instrumentul devine scadent în ziua următoare datei de scadenţă devansată.

(c) Cu excepţia cazului în care data scadenţei principalului a fost devansată, un instrument nu devine scadent dacă există o neplată a dobânzii, dar nu există o neplată a principalului.

§ 3-305. APĂRĂRI ŞI PRETENŢII ÎN CAZUL RECUPERĂRII.

(a) Cu excepţia cazului în care se prevede altfel în prezenta secţiune, dreptul de a executa obligaţia unei părţi de a plăti un instrument este supus următoarelor:

(1) o apărare a debitorului bazată pe (i) copilăria debitorului, în măsura în care aceasta constituie o apărare în cazul unui contract simplu, (ii) constrângerea, lipsa capacităţii juridice sau ilegalitatea tranzacţiei care, în temeiul unei alte legi, anulează obligaţia debitorului, (iii) frauda care a determinat debitorul să semneze actul fără să cunoască sau să aibă posibilitatea rezonabilă de a afla caracterul sau condiţiile esenţiale ale acestuia sau (iv) descărcarea de gestiune a debitorului în cadrul unei proceduri de insolvenţă;

(2) un mijloc de apărare al debitorului prevăzut într-o altă secţiune a prezentului articol sau un mijloc de apărare al debitorului care ar fi disponibil dacă persoana îndreptăţită să execute titlul ar executa un drept la plată în temeiul unui contract simplu; şi

(3) o creanţă de recuperare a debitorului faţă de beneficiarul iniţial al instrumentului, în cazul în care creanţa provine din tranzacţia care a dat naştere instrumentului; dar creanţa debitorului poate fi invocată împotriva unui cesionar al instrumentului doar pentru a reduce suma datorată pentru instrument la momentul introducerii acţiunii.

(b) Dreptul unui deţinător în termen de a executa obligaţia unei părţi de a plăti instrumentul este supus apărărilor debitorului menţionate la subsecţiunea (a) punctul 1, dar nu este supus apărărilor debitorului menţionate la subsecţiunea (a) punctul 2 sau creanţelor de recuperare menţionate la subsecţiunea (a) punctul 3 împotriva unei alte persoane decât deţinătorul.

(c) Cu excepţia cazului în care se prevede la litera (d), într-o acţiune de executare a obligaţiei unei părţi de a plăti instrumentul, debitorul nu poate invoca împotriva persoanei îndreptăţite să execute instrumentul o apărare, o cerere de recuperare sau o creanţă asupra instrumentului (secţiunea 3-306) a unei alte persoane, dar creanţa celeilalte persoane asupra instrumentului poate fi invocată de către debitor dacă cealaltă persoană este asociată în acţiune şi îşi invocă personal creanţa împotriva persoanei îndreptăţite să execute instrumentul. Un debitor nu este obligat să plătească instrumentul dacă persoana care solicită executarea instrumentului nu are drepturile unui deţinător în termen şi dacă debitorul dovedeşte că instrumentul este un instrument pierdut sau furat.

(d) În cadrul unei acţiuni de executare a obligaţiei unei părţi de a plăti un titlu de creanţă, partea care a beneficiat de cazare poate invoca împotriva persoanei îndreptăţite să execute titlul de creanţă orice apărare sau cerere de recuperare în temeiul subsecţiunii (a) pe care partea care a beneficiat de cazare ar putea să o invoce

împotriva persoanei îndreptățite să execute titlul de creanță, cu excepția apărărilor de achitare în cadrul unei proceduri de insolvență, de copilărie și de lipsă de capacitate juridică.

(e) Într-o tranzacție de consum, în cazul în care o lege, alta decât prezentul articol, impune ca un instrument să includă o declarație care să precizeze că drepturile unui deținător sau ale unui cesionar fac obiectul unei pretenții sau al unei apărări pe care emitentul ar putea să o invoce împotriva beneficiarului inițial al plății, iar instrumentul nu include o astfel de declarație: (1) instrumentul are același efect ca și în cazul în care ar fi inclus o astfel de declarație; (2) emitentul poate invoca împotriva deținătorului sau a cesionarului toate creanțele și apărările care ar fi fost disponibile dacă instrumentul ar fi inclus o astfel de declarație; și (3) măsura în care creanțele pot fi invocate împotriva deținătorului sau a cesionarului este determinată ca și cum instrumentul ar fi inclus o astfel de declarație.

(f) Prezenta secțiune face obiectul altor legi decât prezentul articol care stabilesc o regulă diferită pentru tranzacțiile cu consumatorii.

§ 3-306. CREANȚELE ASUPRA UNUI INSTRUMENT.

O persoană care preia un instrument, alta decât o persoană care are drepturile unui deținător în termen, este vizată de o cerere de revendicare a unui drept de proprietate sau de posesie asupra instrumentului sau a produselor acestuia, inclusiv o cerere de anulare a unei negocieri și de recuperare a instrumentului sau a produselor acestuia. O persoană care are drepturile unui deținător în termen se eliberează de creanța asupra instrumentului.

§ 3-307. NOTIFICAREA PRIVIND ÎNCĂLCAREA OBLIGAȚIILOR FIDUCIARE.

(a) În această secțiune:

(1) "Fiduciar" înseamnă un agent, un administrator, un partener, un director sau un administrator de societate sau un alt reprezentant care are o obligație fiduciară în ceea ce privește un instrument.

(2) "Persoană reprezentată" înseamnă mandantul, beneficiarul, parteneriatul, societatea sau altă persoană față de care se datorează obligația prevăzută la alineatul (1).

(b) În cazul în care (i) un instrument este luat de la un fiduciar pentru plată sau încasare sau în schimbul unei valori,
(ii) beneficiarul are cunoștință de statutul de fiduciar al fiduciarului și (iii) persoana reprezentată formulează o cerere de revendicare a instrumentului sau a produsului acestuia pe baza faptului că tranzacția fiduciarului reprezintă o încălcare a obligațiilor fiduciare, se aplică următoarele reguli:

(1) Notificarea încălcării îndatoririlor fiduciare de către fiduciar este o notificare a cererii persoanei reprezentate.

(2) În cazul unui instrument plătibil persoanei reprezentate sau fiduciarului ca atare, beneficiarul are cunoștință de încălcarea obligației fiduciare dacă instrumentul este (i) luat ca plată sau ca garanție pentru o datorie despre care beneficiarul știe că este datoria personală a fiduciarului, (ii) luat în cadrul unei

tranzacţii despre care beneficiarul ştie că este în beneficiul personal al fiduciarului sau (iii) depus într-un alt cont decât cel al fiduciarului, ca atare, sau al persoanei reprezentate.

(3) În cazul în care un instrument este emis de persoana reprezentată sau de fiduciar în această calitate şi este plătit personal fiduciarului, beneficiarul nu are cunoştinţă de

încălcarea obligaţiei fiduciare, cu excepţia cazului în care beneficiarul are cunoştinţă de încălcarea obligaţiei fiduciare.

(4) În cazul în care un instrument este emis de către persoana reprezentată sau de către fiduciar ca atare, în favoarea beneficiarului în calitate de beneficiar, beneficiarul este notificat cu privire la încălcarea obligaţiei fiduciare dacă instrumentul este (i) luat ca plată sau ca garanţie pentru o datorie despre care beneficiarul ştie că este datoria personală a fiduciarului, (ii) luat în cadrul unei tranzacţii despre care beneficiarul ştie că este în beneficiul personal al fiduciarului sau (iii) depus într-un alt cont decât cel al fiduciarului, ca atare, sau al persoanei reprezentate.

§ 3-308. DOVADA SEMNĂTURILOR ŞI A CALITĂŢII DE DEŢINĂTOR ÎN TERMEN.

(a) Într-o acţiune privind un instrument, autenticitatea şi autoritatea de a semna fiecare semnătură de pe instrument sunt admise, cu excepţia cazului în care sunt negate în mod expres în pledoarii. În cazul în care validitatea unei semnături este negată în pledoarii, sarcina de a stabili validitatea revine persoanei care o invocă, dar semnătura este prezumată a fi autentică şi autorizată, cu excepţia cazului în care acţiunea are ca scop executarea răspunderii presupusului semnatar, iar semnatarul este mort sau incapabil la momentul judecării chestiunii validităţii semnăturii. În cazul în care o acţiune în vederea executării instrumentului este introdusă împotriva unei persoane în calitate de mandant nedezvăluit al unei persoane care a semnat instrumentul în calitate de parte la instrument, reclamantului îi revine sarcina de a stabili că pârâtul este răspunzător pentru instrument în calitate de persoană reprezentată, în conformitate cu secţiunea 3-402(a).

(b) În cazul în care valabilitatea semnăturilor este recunoscută sau dovedită şi se respectă subsecţiunea (a), un reclamant care prezintă instrumentul are dreptul la plată dacă dovedeşte că are dreptul de a executa instrumentul în temeiul secţiunii 3-301, cu excepţia cazului în care pârâtul dovedeşte o apărare sau o cerere de recuperare. În cazul în care se dovedeşte o apărare sau o cerere de recuperare, dreptul la plată al reclamantului face obiectul apărării sau al cererii, cu excepţia cazului în care reclamantul dovedeşte că acesta are drepturile unui deţinător în termen care nu fac obiectul apărării sau al cererii.

§ 3-309. EXECUTAREA INSTRUMENTULUI PIERDUT, DISTRUS SAU FURAT.

(a) O persoană care nu se află în posesia unui instrument are dreptul de a executa instrumentul dacă:

(1) persoana care solicită executarea titlului

(A) avea dreptul de a pune în executare actul în momentul pierderii posesiei sau

(B) a dobândit, direct sau indirect, dreptul de proprietate asupra instrumentului de la o persoană care avea dreptul de a executa instrumentul în momentul în care a avut loc pierderea posesiei;

(2) pierderea posesiei nu a fost rezultatul unui transfer de către persoana în cauză sau al unei confiscări legale; și

(3) persoana nu poate intra în mod rezonabil în posesia instrumentului deoarece acesta a fost distrus, nu se poate stabili unde se află sau se află în posesia unei persoane necunoscute sau a unei persoane care nu poate fi găsită sau care nu poate fi citată.

(b) O persoană care solicită executarea unui instrument în temeiul subsecţiunii (a) trebuie să dovedească termenii instrumentului şi dreptul său de a executa instrumentul. În cazul în care se face această dovadă, secţiunea 3-308 se aplică în cazul respectiv ca şi cum persoana care solicită executarea ar fi prezentat instrumentul. Instanţa nu poate pronunţa o hotărâre în favoarea persoanei care solicită executarea decât dacă constată că persoana obligată să plătească instrumentul este protejată în mod corespunzător împotriva pierderilor care ar putea apărea ca urmare a unei cereri de executare a instrumentului de către o altă persoană. Protecţia adecvată poate fi asigurată prin orice mijloace rezonabile.

§ 3-310. EFECTUL INSTRUMENTULUI ASUPRA OBLIGAŢIEI PENTRU CARE A FOST LUAT.

(a) Cu excepţia cazului în care s-a convenit altfel, dacă un cec certificat, un cec de casierie sau un cec de ghişeu este luat pentru o obligaţie, obligaţia este stinsă în aceeaşi măsură în care ar fi fost stinsă dacă o sumă de bani egală cu valoarea instrumentului ar fi fost luată ca plată a obligaţiei. Stingerea obligaţiei nu afectează nicio răspundere pe care debitorul ar putea-o avea în calitate de girant al instrumentului.

(b) Cu excepţia cazului în care nu s-a convenit altfel şi cu excepţia cazului în care se prevede la litera (a), în cazul în care un bilet la ordin sau un cec necertificat este luat în schimbul unei obligaţii, obligaţia este suspendată în aceeaşi măsură în care obligaţia ar fi stinsă dacă ar fi luată o sumă de bani egală cu valoarea instrumentului şi se aplică următoarele reguli:

(1) În cazul unui cec necertificat, suspendarea obligaţiei continuă până la respingerea cecului sau până când acesta este plătit sau certificat. Plata sau certificarea cecului duce la stingerea obligaţiei în limita sumei cecului.

(2) În cazul unui bilet la ordin, suspendarea obligaţiei continuă până la respingerea biletului sau până la plata acestuia. Plata biletului are ca rezultat stingerea obligaţiei în măsura în care se efectuează plata.

(3) Sub rezerva dispoziţiilor alineatului (4), în cazul în care cecul sau biletul este refuzat la plată, iar creditorul obligaţiei pentru care a fost emis instrumentul este persoana îndreptăţită să execute instrumentul, creditorul poate executa fie instrumentul, fie obligaţia. În cazul unui instrument al unei terţe persoane care este negociat de către debitor în favoarea creditorului, liberarea debitorului de obligaţia de plată a instrumentului duce, de asemenea, la liberarea obligaţiei.

(4) În cazul în care persoana îndreptăţită să execute titlul preluat pentru o obligaţie este o altă persoană decât creditorul, creditorul nu poate executa obligaţia în măsura în care aceasta este suspendată. În cazul în care creditorul este persoana îndreptăţită să execute titlul, dar nu mai este în posesia acestuia deoarece a fost pierdut, furat sau distrus, obligaţia nu poate fi executată în

măsura în care

suma plătibilă în baza instrumentului și, în această măsură, drepturile creditorului împotriva debitorului sunt limitate la executarea instrumentului.

(c) În cazul în care un instrument, altul decât cel descris la litera (a) sau (b), este luat drept obligație, efectul este (i) cel prevăzut la litera (a), dacă instrumentul este unul pentru care o bancă este răspunzătoare în calitate de creatoare sau acceptantă, sau (ii) cel prevăzut la litera (b) în orice alt caz.

§ 3-311. ACORD ȘI SATISFACȚIE PRIN UTILIZAREA UNUI INSTRUMENT.

(a) În cazul în care o persoană împotriva căreia se invocă o creanță dovedește că (i) persoana respectivă a oferit cu bună credință un instrument solicitantului ca satisfacție deplină a creanței, (ii) valoarea creanței era necuantificată sau făcea obiectul unui litigiu de bună credință și (iii) solicitantul a obținut plata instrumentului, se aplică următoarele subsecțiuni.

(b) Cu excepția cazului în care se aplică subsecțiunea (c), creanța este achitată dacă persoana împotriva căreia se invocă creanța dovedește că instrumentul sau o comunicare scrisă care îl însoțește conținea o declarație vizibilă conform căreia instrumentul a fost prezentat ca satisfacție deplină a creanței.

(c) Sub rezerva subsecțiunii (d), o creanță nu este achitată în temeiul subsecțiunii (b) dacă se aplică oricare dintre următoarele:

(1) Reclamantul, dacă este o organizație, dovedește că (i) într-un interval de timp rezonabil înainte de depunere, reclamantul a trimis o declarație vizibilă persoanei împotriva căreia se invocă creanța că comunicările privind datoriile în litigiu, inclusiv un instrument depus ca plată integrală a unei datorii, trebuie trimise la o persoană, un birou sau un loc desemnat și (ii) instrumentul sau comunicarea care îl însoțește nu a fost primit de persoana, biroul sau locul desemnat.

(2) Solicitantul, indiferent dacă este sau nu o organizație, dovedește că, în termen de 90 de zile de la plata instrumentului, a oferit rambursarea sumei instrumentului persoanei împotriva căreia se invocă creanța. Prezentul alineat nu se aplică în cazul în care reclamantul este o organizație care a trimis o declarație în conformitate cu alineatul (1) litera (i).

(d) O creanță este achitată dacă persoana împotriva căreia se invocă creanța dovedește că, într-un interval de timp rezonabil înainte de inițierea colectării instrumentului, reclamantul sau un agent al acestuia care are o responsabilitate directă în ceea ce privește obligația în litigiu știa că instrumentul a fost prezentat în vederea achitării integrale a creanței.

§ 3-312. CECURI DE CASIERIE, CECURI DE CASIERIE SAU CECURI CERTIFICATE PIERDUTE, DISTRUSE SAU FURATE.

(a) În această secțiune:

(1) "Cec" înseamnă un cec de casierie, un cec de casă sau un cec certificat.

(2) "Solicitant" înseamnă o persoană care revendică dreptul de a primi suma unui cec de casă, cec de ghișeu sau cec certificat care a fost pierdut, distrus sau furat.

(3) "Declarație de pierdere" înseamnă o declarație, făcută într-un proces-verbal, sub sancțiunea sperjurului, conform căreia (i) declarantul a pierdut un cec, (ii) declarantul este trăgătorul sau beneficiarul cecului, în cazul unui cec certificat, sau expeditorul sau beneficiarul cecului, în cazul unui cec de casierie sau al unui cec de ghișeu, (iii) pierderea posesiei nu a fost rezultatul unui transfer de către declarant sau al unei confiscări legale și (iv) declarantul nu poate obține în mod rezonabil posesia cecului deoarece cecul a fost distrus, nu se poate stabili unde se află sau se află în posesia ilicită a unei persoane necunoscute sau a unei persoane care nu poate fi găsită sau care nu poate fi citată în justiție.

(4) "Bancă obligată" înseamnă emitentul unui cec de casierie sau al unui cec de ghișeu sau acceptantul unui cec certificat.

(b) Un reclamant poate revendica valoarea unui cec printr-o comunicare adresată băncii obligate, în care descrie cecul cu o certitudine rezonabilă și solicită plata valorii cecului, dacă (i) reclamantul este trăgătorul sau beneficiarul unui cec certificat sau remitentul sau beneficiarul unui cec de casă sau al unui cec de ghișeu, (ii) comunicarea conține sau este însoțită de o declarație de pierdere a reclamantului în ceea ce privește cecul, (iii) comunicarea este primită la un moment și într-un mod care oferă băncii un timp rezonabil pentru a acționa în consecință înainte ca cecul să fie plătit și (iv) reclamantul furnizează o identificare rezonabilă dacă banca obligată o solicită. Livrarea unei declarații de pierdere reprezintă o garanție a veridicității declarațiilor făcute în declarație. În cazul în care o creanță este declarată în conformitate cu prezenta subsecțiune, se aplică următoarele reguli:

(1) Creanța devine executorie la data cea mai recentă dintre următoarele: (i) momentul în care creanța este revendicată sau (ii) a 90-a zi de la data cecului, în cazul unui cec de casă sau al unui cec de ghișeu, sau a 90-a zi de la data acceptării, în cazul unui cec certificat.

(2) Până când creanța nu devine executorie, aceasta nu are niciun efect juridic, iar banca obligată poate plăti cecul sau, în cazul unui cec de ghișeu, poate permite trasului să plătească cecul. Plata către o persoană îndreptățită să execute cecul eliberează banca obligată de orice răspundere în ceea ce privește cecul.

(3) În cazul în care creanța devine executorie înainte ca cecul să fie prezentat pentru plată, banca obligată nu este obligată să plătească cecul.

(4) În momentul în care creanța devine executorie, banca obligată devine obligată să plătească suma cecului către reclamant, dacă plata cecului nu a fost efectuată către o persoană îndreptățită să execute cecul. Sub rezerva secțiunii 4-302 litera (a) punctul 1, plata către reclamant absolvă banca obligată de orice răspundere în legătură cu cecul.

(c) În cazul în care banca obligată plătește suma unui cec unui reclamant în conformitate cu subsecțiunea (b)(4), iar cecul este prezentat pentru plată de către o persoană care are drepturi de deținător în

în termen, reclamantul este obligat să (i) ramburseze plata băncii obligate, dacă cecul este plătit, sau (ii) să plătească suma cecului persoanei care are drepturile unui deținător în termen, dacă cecul este refuzat.

(d) În cazul în care un reclamant are dreptul de a solicita o creanță în temeiul subsecțiunii (b) și este, de asemenea, o persoană care are dreptul de a executa un cec de casă, un cec de ghișeu sau un cec certificat care este pierdut, distrus sau furat, reclamantul poate solicita drepturi cu privire la cec fie în temeiul prezentei secțiuni, fie în temeiul secțiunii 3-309.

PARTEA 4. RĂSPUNDEREA PĂRȚILOR

§ 3-401. SEMNĂTURA.

(a) O persoană nu este răspunzătoare pentru un act decât dacă (i) persoana a semnat actul sau (ii) persoana este reprezentată de un agent sau reprezentant care a semnat actul, iar semnătura este obligatorie pentru persoana reprezentată în temeiul articolului 3- 402.

(b) O semnătură poate fi făcută (i) manual sau prin intermediul unui dispozitiv sau al unei mașini și (ii) prin utilizarea oricărui nume, inclusiv a unui nume comercial sau a unui nume fals, sau prin intermediul unui cuvânt, al unei mărci sau al unui simbol executat sau adoptat de o persoană cu intenția prezentă de a autentifica un înscris.

§ 3-402. SEMNĂTURA REPREZENTANTULUI.

(a) În cazul în care o persoană care acționează sau pretinde că acționează în calitate de reprezentant semnează un act prin semnarea fie a numelui persoanei reprezentate, fie a numelui semnatarului, persoana reprezentată este obligată prin semnătură în aceeași măsură în care ar fi fost obligată dacă semnătura ar fi fost aplicată pe un contract simplu. În cazul în care persoana reprezentată este obligată, semnătura reprezentantului este "semnătura autorizată a persoanei reprezentate", iar persoana reprezentată este răspunzătoare pentru actul respectiv, indiferent dacă este sau nu identificată în actul respectiv.

(b) În cazul în care un reprezentant semnează un act în numele său, iar semnătura este o semnătură autorizată a persoanei reprezentate, se aplică următoarele reguli:

(1) În cazul în care forma semnăturii arată în mod neechivoc că semnătura este făcută în numele persoanei reprezentate care este identificată în act, reprezentantul nu este răspunzător pentru actul respectiv.

(2) Sub rezerva subsecțiunii (c), în cazul în care (i) forma semnăturii nu arată fără ambiguitate că semnătura este făcută în calitate de reprezentant sau (ii) persoana reprezentată nu este identificată în instrument, reprezentantul este răspunzător pentru instrument față de un deținător în termen care a preluat instrumentul fără a fi informat că reprezentantul nu era destinat să fie răspunzător pentru instrument. În ceea ce privește orice altă persoană, reprezentantul este răspunzător pentru instrument, cu excepția cazului în care

acesta dovedește că părţile iniţiale nu au avut intenţia ca reprezentantul să fie răspunzător pentru instrument.

(c) În cazul în care un reprezentant semnează cu numele său ca trăgător al unui cec fără a indica calitatea de reprezentant, iar cecul este plătibil dintr-un cont al persoanei reprezentate care este identificată pe cec, semnatarul nu este răspunzător pentru cec dacă semnătura este o semnătură autorizată a persoanei reprezentate.

§ 3-403. SEMNĂTURĂ NEAUTORIZATĂ.

(a) Cu excepţia cazului în care se prevede altfel în prezentul articol sau în articolul 4, o semnătură neautorizată este lipsită de efecte, cu excepţia semnăturii semnatarului neautorizat în favoarea unei persoane care, cu bună-credinţă, plăteşte instrumentul sau îl primeşte în schimbul unei valori. O semnătură neautorizată poate fi ratificată în toate scopurile prezentului articol.

(b) În cazul în care semnătura mai multor persoane este necesară pentru a constitui semnătura autorizată a unei organizaţii, semnătura organizaţiei nu este autorizată dacă lipseşte una dintre semnăturile necesare.

(c) Răspunderea civilă sau penală a unei persoane care face o semnătură neautorizată nu este afectată de nicio dispoziţie a prezentului articol care face ca semnătura neautorizată să fie eficientă în sensul prezentului articol.

§ 3-404. IMPOSTORI; BENEFICIARI FICTIVI.

(a) În cazul în care un impostor, prin utilizarea poştei sau în alt mod, induce emitentul unui instrument să emită instrumentul în favoarea impostorului sau a unei persoane care acţionează în mod concertat cu impostorul, prin faptul că se dă drept beneficiarul instrumentului sau o persoană autorizată să acţioneze în numele beneficiarului, o semnătură pe instrument făcută de orice persoană în numele beneficiarului este valabilă ca semnătură a beneficiarului în favoarea unei persoane care, cu bună credinţă, plăteşte instrumentul sau îl ia în schimbul unei valori sau pentru încasare.

(b) În cazul în care (i) o persoană a cărei intenţie determină cui este plătibil un instrument [articolul 3-110 litera (a) sau (b)] nu intenţionează ca persoana identificată ca beneficiar al plăţii să aibă vreun interes în instrument sau (ii) persoana identificată ca beneficiar al plăţii unui instrument este o persoană fictivă, se aplică următoarele reguli până când instrumentul este negociat prin semnătură specială:

(1) Orice persoană care se află în posesia instrumentului este titularul acestuia.

(2) O semnătură făcută de orice persoană în numele beneficiarului indicat în instrument este valabilă ca semnătură a beneficiarului în favoarea unei persoane care, cu bună credinţă, plăteşte instrumentul sau îl ia în schimbul unei sume de bani sau pentru încasare.

(c) În conformitate cu subsecţiunea (a) sau (b), o menţiune este făcută în numele unui beneficiar al plăţii dacă (i) este făcută într-un nume substanţial similar cu cel al beneficiarului plăţii sau (ii) instrumentul, indiferent dacă este sau nu menţionat, este depus la o bancă depozitară într-un cont cu un nume substanţial similar cu cel al beneficiarului plăţii.

(d) În ceea ce privește un instrument căruia i se aplică litera (a) sau (b), în cazul în care o persoană care plătește instrumentul sau care îl ia în schimbul unei valori sau în vederea încasării nu acționează cu prudență obișnuită atunci când plătește sau ia instrumentul, iar această nerespectare contribuie în mod substanțial la pierdere

care rezultă din plata instrumentului, persoana care suportă pierderea poate recupera de la persoana care nu a exercitat o diligenţă obişnuită în măsura în care această lipsă de diligenţă obişnuită a contribuit la pierdere.

§ 3-405. RĂSPUNDEREA ANGAJATORULUI PENTRU SEMNĂTURA FRAUDULOASĂ A ANGAJATULUI.

(a) În această secţiune:

(1) "Angajat" include un contractant independent şi un angajat al unui contractant independent angajat de angajator.

(2) "Înscriere frauduloasă" înseamnă (i) în cazul unui instrument plătibil angajatorului, o semnătură falsă care pretinde a fi cea a angajatorului sau (ii) în cazul unui instrument în legătură cu care angajatorul este emitent, o semnătură falsă care pretinde a fi cea a persoanei identificate ca beneficiar al plăţii.

(3) "Responsabilitate" în ceea ce priveşte instrumentele înseamnă autoritatea (i) de a semna sau de a aviza instrumente în numele angajatorului, (ii) de a procesa instrumentele primite de către angajator în scopuri contabile, pentru a fi depuse într-un cont sau pentru a fi utilizate în alt mod, (iii) de a pregăti sau de a procesa instrumente pentru a fi emise în numele angajatorului, (iv) furnizarea de informaţii care să determine numele sau adresele beneficiarilor de instrumente care urmează să fie emise în numele angajatorului, (v) controlul dispoziţiei instrumentelor care urmează să fie emise în numele angajatorului sau (vi) orice altă acţiune cu privire la instrumente în calitate de persoană responsabilă. "Responsabilitatea" nu include autoritatea care permite pur şi simplu unui angajat să aibă acces la instrumente sau la formulare de instrumente în alb sau incomplete care sunt depozitate sau transportate sau care fac parte din corespondenţa de intrare sau de ieşire, sau un acces similar.

(b) În scopul determinării drepturilor şi obligaţiilor unei persoane care, cu bună credinţă, plăteşte un instrument sau îl ia în schimbul unei valori sau în vederea încasării, în cazul în care un angajator a încredinţat unui angajat o responsabilitate cu privire la instrument, iar angajatul sau o persoană care acţionează în mod concertat cu angajatul face o semnătură frauduloasă a instrumentului, semnătura are efect ca semnătură a persoanei căreia îi este datorat instrumentul dacă este făcută în numele acelei persoane. În cazul în care persoana care plăteşte instrumentul sau care îl primeşte în schimbul unei valori sau în vederea încasării nu acţionează cu o diligenţă obişnuită la plata sau primirea instrumentului, iar acest eşec contribuie în mod substanţial la pierderea rezultată din fraudă, persoana care suportă pierderea poate recupera de la persoana care nu a acţionat cu o diligenţă obişnuită în măsura în care eşecul de a acţiona cu o diligenţă obişnuită a contribuit la pierdere.

(c) În conformitate cu subsecţiunea (b), o semnătură este făcută în numele persoanei căreia i se plăteşte un instrument dacă (i) este făcută într-un nume substanţial similar cu numele acelei persoane sau (ii) instrumentul, indiferent dacă este sau nu semnat, este depus într-o bancă depozitară într-un cont cu un nume substanţial similar cu numele acelei persoane.

§ 3-406. NEGLIJENȚA CARE CONTRIBUIE LA FALSIFICAREA SEMNĂTURII SAU LA ALTERAREA UNUI INSTRUMENT.

(a) O persoană a cărei lipsă de diligență obișnuită contribuie în mod substanțial la alterarea unui instrument sau la falsificarea semnăturii pe un instrument nu poate invoca alterarea sau falsificarea împotriva unei persoane care, cu bună credință, plătește instrumentul sau îl ia în schimbul unei valori sau pentru încasare.

(b) În conformitate cu subsecțiunea (a), în cazul în care persoana care invocă precluderea nu acționează cu o diligență obișnuită la plata sau preluarea instrumentului, iar acest eșec contribuie în mod substanțial la pierdere, pierderea este repartizată între persoana exclusă și persoana care invocă precluderea în funcție de măsura în care eșecul fiecăruia de a acționa cu o diligență obișnuită a contribuit la pierdere.

(c) În conformitate cu subsecțiunea (a), sarcina de a dovedi lipsa unei atenții obișnuite revine persoanei care invocă excluderea. În conformitate cu subsecțiunea (b), sarcina de a dovedi că nu s-a exercitat o diligență obișnuită revine persoanei care a fost exclusă.

§ 3-407. ALTERAȚIE.

(a) "Modificare" înseamnă (i) o schimbare neautorizată a unui instrument care intenționează să modifice în vreun fel obligația unei părți sau (ii) o adăugare neautorizată de cuvinte sau numere sau o altă modificare a unui instrument incomplet referitor la obligația unei părți.

(b) Cu excepția cazului în care se prevede la litera (c), o modificare făcută în mod fraudulos eliberează o parte a cărei obligație este afectată de modificare, cu excepția cazului în care partea respectivă își dă acordul sau este împiedicată să facă valabilă modificarea. Nicio altă modificare nu exonerează o parte, iar instrumentul poate fi executat în conformitate cu termenii săi originali.

(c) O bancă plătitoare sau un tras care plătește un instrument alterat în mod fraudulos sau o persoană care îl primește în schimbul unei valori, cu bună credință și fără a fi anunțată de alterare, poate să își exercite drepturile în ceea ce privește instrumentul (i) în conformitate cu termenii săi originali sau (ii) în cazul unui instrument incomplet alterat prin completare neautorizată, în conformitate cu termenii acestuia, așa cum a fost completat.

§ 3-408. TRASUL NU ESTE RĂSPUNZĂTOR PENTRU TRAGEREA NEACCEPTATĂ.

Un cec sau o altă cambie nu funcționează în sine ca o cesiune de fonduri disponibile pentru plată în mâinile trasului, iar trasul nu este răspunzător pentru acest instrument până când trasul nu îl acceptă.

§ 3-409. ACCEPTAREA CAMBIEI; CEC CERTIFICAT.

(a) "Acceptare" înseamnă acordul semnat al trasului de a plăti o cambie așa cum este prezentată. Acesta trebuie să fie înscris pe cambie și poate consta doar în semnătura

trasului. Acceptarea poate fi făcută în orice moment şi intră în vigoare în momentul în care se dă o notificare în conformitate cu instrucţiunile sau în momentul în care tragerea acceptată este livrată în scopul de a da drepturi asupra acceptării oricărei persoane.

(b) O cambie poate fi acceptată chiar dacă nu a fost semnată de trăgător, este incompletă, este scadentă sau a fost refuzată.

(c) În cazul în care o cambie este plătibilă la un termen fix după vizionare, iar acceptantul nu datează acceptarea, posesorul poate completa acceptarea furnizând o dată cu bună credință.

(d) "Cec certificat" înseamnă un cec acceptat de banca pe care este tras. Acceptarea poate fi făcută în conformitate cu dispozițiile subsecțiunii (a) sau prin înscrierea pe cec a unei mențiuni pe cec care să indice că acesta este certificat. Debitorul unui cec nu are obligația de a certifica cecul, iar refuzul de a-l certifica nu reprezintă o respingere a cecului.

§ 3-410. ACCEPTAREA UNUI PROIECT DIFERIT.

(a) În cazul în care termenii acceptării de către tras diferă de termenii cambiei așa cum a fost prezentată, titularul poate refuza acceptarea și poate trata cambia ca fiind refuzată. În acest caz, trasul poate anula acceptarea.

(b) Condițiile unei cambii nu se modifică prin acceptarea plății la o anumită bancă sau într-un anumit loc din Statele Unite, cu excepția cazului în care acceptarea prevede că cambia trebuie plătită numai la banca sau locul respectiv.

(c) În cazul în care titularul își dă acordul pentru o acceptare care modifică termenii unui ordin de plată, obligația fiecărui trăgător și avalist care nu își dă acordul expres pentru acceptare este exonerată.

§ 3-411. REFUZUL DE PLATĂ A CECURILOR DE CASIERIE, A CECURILOR DE CASĂ ȘI A CECURILOR CERTIFICATE.

(a) În prezenta secțiune, prin "bancă obligată" se înțelege acceptantul unui cec certificat sau emitentul unui cec de casierie sau al unui cec de ghișeu cumpărat de la emitent.

(b) În cazul în care banca obligată în mod abuziv (i) refuză să plătească un cec de casierie sau un cec certificat, (ii) oprește plata unui cec de casă sau (iii) refuză să plătească un cec de casă refuzat, persoana care își revendică dreptul de a executa cecul are dreptul la despăgubiri pentru cheltuielile și pierderea de dobânzi rezultate din neplata cecului și poate recupera daunele-interese în cazul în care banca obligată refuză să plătească după ce a fost notificată cu privire la circumstanțele particulare care au dat naștere la daune.

(c) Cheltuielile sau daunele indirecte prevăzute la litera (b) nu sunt recuperabile în cazul în care refuzul băncii obligate de a plăti are loc deoarece (i) banca suspendă plățile, (ii) banca obligată face valabilă o pretenție sau o apărare a băncii despre care are motive rezonabile să creadă că este disponibilă împotriva persoanei îndreptățite să execute instrumentul, (iii) banca obligată are o îndoială rezonabilă dacă persoana care solicită plata este persoana îndreptățită să execute instrumentul sau (iv) plata este interzisă prin lege.

§ 3-412. OBLIGAȚIA EMITENTULUI BILETULUI SAU CECULUI DE CASIERIE.

Emitentul unui bilet sau al unui cec de casierie sau al unui alt ordin de plată tras pe numele trăgătorului este obligat să plătească instrumentul (i) în conformitate cu termenii acestuia în momentul în care a fost emis sau, dacă nu a fost emis, la

în momentul în care a intrat pentru prima dată în posesia unui deținător sau (ii) în cazul în care emitentul a semnat un instrument incomplet, în conformitate cu termenii acestuia atunci când a fost completat, în măsura în care este prevăzut la secțiunile 3-115 și 3-407. Obligația este datorată unei persoane îndreptățite să execute instrumentul sau unui girant care a plătit instrumentul în conformitate cu secțiunea 3-415.

§ 3-413. OBLIGAȚIA ACCEPTANTULUI.

(a) Acceptorul unei cambii este obligat să plătească cambia (i) în conformitate cu termenii acesteia la momentul acceptării, chiar dacă acceptarea prevede că cambia este plătibilă "așa cum a fost trasă inițial" sau în termeni echivalenți, (ii) dacă acceptarea modifică termenii cambiei, în conformitate cu termenii cambiei modificate sau (iii) dacă acceptarea este a unei cambii care este un instrument incomplet, în conformitate cu termenii acesteia atunci când este completată, în măsura în care se prevede la secțiunile 3-115 și 3-407. Obligația este datorată unei persoane îndreptățite să execute tracta sau trăgătorului sau unui girant care a plătit tracta în conformitate cu secțiunile 3- 414 sau 3-415.

(b) În cazul în care certificarea unui cec sau o altă acceptare a unei cambii indică suma certificată sau acceptată, obligația acceptantului este egală cu această sumă. În cazul în care (i) certificarea sau acceptarea nu menționează o sumă, (ii) suma instrumentului este ulterior majorată și (iii) instrumentul este apoi negociat cu un deținător în termen, obligația acceptantului este valoarea instrumentului în momentul în care a fost luat de către deținătorul în termen.

§ 3-414. OBLIGAȚIA TRĂGĂTORULUI.

(a) Prezenta secțiune nu se aplică cecurilor de casierie sau altor cecuri trase pe numele trăgătorului.

(b) În cazul în care un cec neacceptat este refuzat, trăgătorul este obligat să plătească cecul (i) în conformitate cu termenii acestuia în momentul în care a fost emis sau, în cazul în care nu a fost emis, în momentul în care a intrat pentru prima dată în posesia unui deținător sau (ii) dacă trăgătorul a semnat un instrument incomplet, în conformitate cu termenii acestuia atunci când a fost completat, în măsura în care este prevăzut în secțiunile 3-115 și 3-407. Obligația este datorată unei persoane îndreptățite să execute tracta sau unui girant care a plătit tracta în conformitate cu secțiunea 3-415.

(c) În cazul în care o cambie este acceptată de o bancă, trăgătorul este liberat, indiferent de momentul sau de persoana care a obținut acceptarea.

(d) În cazul în care o cambie este acceptată, iar acceptantul nu este o bancă, obligația trăgătorului de a plăti cambia în cazul în care cambia este refuzată de către acceptant este aceeași cu obligația unui girant în temeiul secțiunii 3-415 literele (a) și (c).

(e) În cazul în care o cambie menționează că este trasă "fără drept de regres" sau că nu angajează răspunderea trăgătorului pentru plata cambiei, trăgătorul nu este

obligat, în conformitate cu subsecțiunea (b), să plătească cambiei dacă aceasta nu este un cec. O renunțare la răspunderea menționată la subsecțiunea (b) nu este eficientă dacă tragerea este un cec.

(f) În cazul în care (i) un cec nu este prezentat la plată sau predat unei bănci depozitare pentru încasare în termen de 30 de zile de la data sa, (ii) tratatul suspendă plățile după expirarea perioadei de 30 de zile fără a plăti cecul și (iii) din cauza

suspendarea plăților, trăgătorul este lipsit de fondurile păstrate la tras pentru a acoperi plata cecului, trăgătorul, în măsura în care este lipsit de fonduri, își poate îndeplini obligația de a plăti cecul cedând persoanei îndreptățite să execute cecul drepturile trăgătorului împotriva trasului cu privire la fonduri.

§ 3-415. OBLIGAȚIA SUBSEMNATULUI.

(a) Sub rezerva subsecțiunilor (b), (c) și (d) și a secțiunii 3-419(d), în cazul în care un instrument este refuzat, un girant este obligat să plătească suma datorată pentru instrumentul respectiv (i) în conformitate cu termenii instrumentului la momentul în care a fost semnat sau (ii) dacă girantul a semnat un instrument incomplet, în conformitate cu termenii acestuia atunci când este completat, în măsura prevăzută la secțiunile 3-115 și 3-407. Obligația antecesorului este datorată unei persoane îndreptățite să execute instrumentul sau unui antecesor ulterior care a plătit instrumentul în conformitate cu prezenta secțiune.

(b) În cazul în care un act de subscriere precizează că este făcut "fără recurs" sau că nu angajează răspunderea subsemnatului, acesta nu este obligat, în temeiul subsecțiunii (a), să plătească instrumentul.

(c) În cazul în care o notificare de respingere a unui instrument este cerută de secțiunea 3-503, iar notificarea de respingere în conformitate cu secțiunea respectivă nu este transmisă unui avalist, răspunderea avalistului în temeiul subsecțiunii (a) este exonerată.

(d) În cazul în care o cambie este acceptată de o bancă după ce a fost făcută o semnătură, răspunderea subsemnatului în temeiul subsecțiunii (a) este exonerată.

(e) În cazul în care un girant al unui cec este răspunzător în temeiul subsecțiunii (a), iar cecul nu este prezentat pentru plată sau nu este predat unei bănci depozitare pentru încasare în termen de 30 de zile de la data la care a fost făcut girul, răspunderea girantului în temeiul subsecțiunii (a) este exonerată.

§ 3-416. GARANȚII DE TRANSFER.

(a) O persoană care transferă un instrument cu titlu oneros garantează cesionarului și, în cazul în care transferul se face prin semnătură, oricărui cesionar ulterior că:

(1) garantul este o persoană îndreptățită să execute instrumentul;

(2) toate semnăturile de pe acest instrument sunt autentice și autorizate;

(3) instrumentul nu a fost modificat;

(4) instrumentul nu face obiectul unei apărări sau al unei cereri de recuperare a vreunei părți care poate fi invocată împotriva garantului; și

(5) garantul nu are cunoștință de nicio procedură de insolvență inițiată în ceea ce privește emitentul sau acceptantul sau, în cazul unei cambii neacceptate,

trăgătorul; și

(6) în ceea ce privește un articol de consum creat la distanță, că persoana în contul căreia este tras articolul a autorizat emiterea articolului în suma pentru care este tras articolul.

(b) O persoană căreia i se oferă garanțiile prevăzute la subsecțiunea (a) și care a luat instrumentul cu bună credință poate recupera de la garant, cu titlu de daune-interese pentru nerespectarea garanției, o sumă egală cu pierderea suferită ca urmare a nerespectării, dar nu mai mult decât valoarea instrumentului plus cheltuielile și pierderea de dobânzi suportate ca urmare a nerespectării.

(c) Garanțiile prevăzute la litera (a) nu pot fi refuzate în ceea ce privește cecurile. Cu excepția cazului în care garantul este notificat cu privire la o reclamație pentru încălcarea garanției în termen de 30 de zile de la data la care reclamantul are motive să cunoască încălcarea și identitatea garantului, răspunderea garantului în temeiul subsecțiunii (b) este exonerată în măsura pierderilor cauzate de întârzierea în notificarea reclamației.

(d) O [cauză de acțiune] pentru încălcarea garanției în temeiul prezentei secțiuni se naște în momentul în care reclamantul are motive să cunoască încălcarea.

§ 3-417. GARANȚII DE PREZENTARE.

(a) În cazul în care o cambie neacceptată este prezentată trasului pentru plată sau acceptare și trasul plătește sau acceptă cambia, (i) persoana care obține plata sau acceptarea, în momentul prezentării, și (ii) un cedent anterior al cambiei, în momentul transferului, garantează trasului care efectuează plata sau acceptă cambia cu bună credință că:

(1) garantul este sau a fost, în momentul în care garantul a transferat cambia, o persoană îndreptățită să execute cambia sau autorizată să obțină plata sau acceptarea cambiei în numele unei persoane îndreptățite să execute cambia;

(2) proiectul nu a fost modificat;

(3) garantul nu are cunoștință de faptul că semnătura trăgătorului cambiei este neautorizată;

(4) în ceea ce privește orice articol de consum creat la distanță, că persoana în contul căreia este tras articolul a autorizat emiterea articolului în suma pentru care este tras articolul.

(b) Un tras care efectuează o plată poate recupera de la orice garant daune-interese pentru încălcarea garanției egale cu suma plătită de tras minus suma pe care trasul a primit-o sau are dreptul să o primească de la trăgător din cauza plății. În plus, trasul are dreptul la despăgubiri pentru cheltuielile și pierderea de dobândă rezultate din încălcarea garanției. Dreptul trasului de a recupera daune-interese în temeiul prezentei subsecțiuni nu este afectat de faptul că trasul nu a dat dovadă de o diligență obișnuită în efectuarea plății. În cazul în care trasul acceptă tragerea, încălcarea garanției constituie o apărare împotriva obligației acceptantului. În cazul în care

acceptantul efectuează plata cu privire la cambie, acceptantul este

are dreptul de a recupera de la orice garant pentru încălcarea garanţiei sumele prevăzute în prezenta subsecţiune.

(c) În cazul în care un tras afirmă o pretenţie de încălcare a garanţiei în temeiul subsecţiunii (a) pe baza unei înscrieri neautorizate a cambiei sau a unei modificări a cambiei, garantul se poate apăra dovedind că înscrierea este eficientă în temeiul secţiunii 3-404 sau 3-405 sau că trăgătorul este împiedicat, în temeiul secţiunii 3-406 sau 4-406, să invoce împotriva trasului înscrierea neautorizată sau modificarea.

(d) În cazul în care (i) o cambie refuzată la plată este prezentată spre plată trăgătorului sau unui avalist sau
(ii) orice alt instrument este prezentat spre plată unei părţi obligate să plătească instrumentul şi (iii) plata este primită, se aplică următoarele reguli:

(1) Persoana care obţine plata şi un cedent anterior al instrumentului garantează cu bună credinţă persoanei care efectuează plata că garantul este sau a fost, în momentul în care garantul a transferat instrumentul, o persoană îndreptăţită să execute instrumentul sau autorizată să obţină plata în numele unei persoane îndreptăţite să execute instrumentul.

(2) Persoana care efectuează plata poate recupera de la orice garant pentru încălcarea garanţiei o sumă egală cu suma plătită plus cheltuielile şi pierderea de dobânzi rezultate din încălcare.

(e) Garanţiile menţionate la literele (a) şi (d) nu pot fi refuzate în ceea ce priveşte cecurile. Cu excepţia cazului în care garantul este notificat cu privire la o reclamaţie pentru încălcarea garanţiei în termen de 30 de zile de la data la care reclamantul are motive să cunoască încălcarea şi identitatea garantului, răspunderea garantului în temeiul subsecţiunii (b) sau (d) este exonerată în măsura pierderii cauzate de întârzierea în notificarea reclamaţiei.

(f) O [cauză de acţiune] pentru încălcarea garanţiei în temeiul prezentei secţiuni se naşte în momentul în care reclamantul are motive să cunoască încălcarea.

§ 3-418. PLATA SAU ACCEPTAREA DIN GREŞEALĂ.

(a) Cu excepţia cazului prevăzut la litera (c), în cazul în care trasul unei cambii plăteşte sau acceptă cambia, iar trasul a acţionat pe baza convingerii eronate că (i) plata cambiei nu a fost oprită în conformitate cu secţiunea 4-403 sau (ii) semnătura trăgătorului cambiei a fost autorizată, trasul poate recupera valoarea cambiei de la persoana căreia sau în beneficiul căreia s-a făcut plata sau, în cazul acceptării, poate revoca acceptarea. Drepturile trasului în temeiul prezentei subsecţiuni nu sunt afectate de faptul că trasul nu a dat dovadă de o diligenţă obişnuită la plata sau acceptarea cambiei.

(b) Sub rezerva dispoziţiilor de la litera (c), în cazul în care un instrument a fost plătit sau acceptat din greşeală, iar cazul nu este reglementat la litera (a), persoana care plăteşte sau acceptă poate, în măsura permisă de legea care reglementează greşeala şi restituirea, (i) să recupereze plata de la persoana căreia sau în beneficiul căreia s-a

făcut plata sau (ii) în cazul acceptării, să revoce acceptarea.

(c) Căile de atac prevăzute la literele (a) sau (b) nu pot fi exercitate împotriva unei persoane care a luat instrumentul cu bună credinţă şi contra cost sau care, cu bună credinţă, şi-a schimbat poziţia pe baza plăţii sau a acceptării. Prezenta subsecţiune nu limitează căile de atac prevăzute la secţiunile 3-417 sau 4-407.

(d) Fără a aduce atingere secţiunii 4-215, în cazul în care un instrument este plătit sau acceptat din greşeală, iar plătitorul sau acceptantul recuperează plata sau revocă acceptarea în temeiul subsecţiunii (a) sau (b), se consideră că instrumentul nu a fost plătit sau acceptat şi este tratat ca fiind refuzat, iar persoana de la care se recuperează plata are drepturi ca persoană îndreptăţită să execute instrumentul refuzat.

§ 3-419. INSTRUMENTE SEMNATE PENTRU CAZARE.

(a) În cazul în care un instrument este emis în schimbul unei valori date în beneficiul unei părţi la instrument ("partea care beneficiază de acomodare") şi o altă parte la instrument ("partea care beneficiază de acomodare") semnează instrumentul în scopul de a angaja răspunderea pentru instrument fără a fi beneficiarul direct al valorii date pentru instrument, instrumentul este semnat de partea care beneficiază de acomodare "pentru acomodare".

(b) O parte de acomodare poate semna instrumentul în calitate de autor, trăgător, acceptant sau avalist şi, sub rezerva subsecţiunii (d), este obligată să plătească instrumentul în calitatea în care semnează partea de acomodare. Obligaţia unei părţi care oferă cazare poate fi executată în pofida oricărui statut de fraudă şi indiferent dacă partea care oferă cazare primeşte sau nu o contraprestaţie pentru cazare.

(c) Se presupune că o persoană care semnează un act este o parte care se ocupă de acomodare şi se observă că actul este semnat pentru acomodare dacă semnătura este o semnătură anormală sau este însoţită de cuvinte care indică faptul că semnatarul acţionează ca fideiusor sau garant în ceea ce priveşte obligaţia unei alte părţi la act. Cu excepţia cazurilor prevăzute în secţiunea 3-605, obligaţia unei părţi care a semnat pentru cazare de a plăti instrumentul nu este afectată de faptul că persoana care execută obligaţia a fost înştiinţată, în momentul în care instrumentul a fost preluat de persoana respectivă, că partea care a semnat instrumentul pentru cazare.

(d) În cazul în care semnătura unei părţi la un instrument este însoţită de cuvinte care indică fără ambiguitate faptul că partea garantează încasarea şi nu plata obligaţiei unei alte părţi la instrument, semnatarul este obligat să plătească suma datorată în baza instrumentului unei persoane îndreptăţite să execute instrumentul numai dacă (i) executarea hotărârii judecătoreşti împotriva celeilalte părţi a fost returnată nesatisfăcută, (ii) cealaltă parte este insolvabilă sau se află într-o procedură de insolvenţă, (iii) cealaltă parte nu poate fi citată sau (iv) este evident că plata nu poate fi obţinută de la cealaltă parte.

(e) În cazul în care semnătura unei părţi la un instrument este însoţită de cuvinte care indică faptul că partea garantează plata sau semnatarul semnează instrumentul în calitate de parte de acomodare într-un alt mod care nu indică în mod neechivoc intenţia de a garanta încasarea mai degrabă decât plata, semnatarul este obligat să plătească suma datorată în baza instrumentului unei persoane îndreptăţite să execute

instrumentul în acelaşi

circumstanţe în care partea care a fost acomodată ar fi obligată, fără ca persoana îndreptăţită să apeleze în prealabil la partea acomodată pentru a obţine executarea actului.

(f) O parte care plătește instrumentul are dreptul la rambursare din partea părţii cazate şi are dreptul de a executa instrumentul împotriva părţii cazate. În circumstanţe adecvate, o parte care a făcut cazarea poate obţine o măsură care să îi impună părţii cazate să îşi îndeplinească obligaţiile care îi revin în temeiul instrumentului. O parte găzduită care plătește instrumentul nu are niciun drept de recurs împotriva părţii care a efectuat acomodarea şi nu are dreptul la contribuţie din partea părţii care a efectuat acomodarea.

§ 3-420. CONVERSIA UNUI INSTRUMENT.

(a) Legea aplicabilă conversiei bunurilor personale se aplică instrumentelor. Un instrument este, de asemenea, convertit în cazul în care este preluat printr-un transfer, altul decât o negociere, de la o persoană care nu are dreptul de a executa instrumentul sau dacă o bancă efectuează sau obţine plata în legătură cu instrumentul pentru o persoană care nu are dreptul de a executa instrumentul sau de a primi plata. O acţiune pentru conversia unui instrument nu poate fi intentată de (i) emitentul sau acceptantul instrumentului sau (ii) un beneficiar al plăţii sau un girant care nu a primit livrarea instrumentului fie direct, fie prin livrarea către un agent sau un coplătitor.

(b) Într-o acţiune în temeiul subsecţiunii (a), se prezumă că măsura răspunderii este suma plătibilă în baza instrumentului, dar recuperarea nu poate depăşi valoarea interesului reclamantului în instrument.

(c) Un reprezentant, altul decât o bancă depozitară, care a gestionat cu bună credinţă un instrument sau produsul acestuia în numele unei persoane care nu era persoana îndreptăţită să execute instrumentul, nu este răspunzător de conversie faţă de acea persoană dincolo de valoarea oricărui produs pe care nu l-a plătit.

PARTEA A 5-A. DISONOR

§ 3-501. PREZENTARE.

(a) "Prezentarea" înseamnă o cerere făcută de către sau în numele unei persoane îndreptăţite să execute un instrument (i) de a plăti instrumentul către tras sau către o parte obligată să plătească instrumentul sau, în cazul unui bilet sau al unei cambii acceptate plătibile la o bancă, către bancă, sau (ii) de a accepta o cambie făcută către tras.

(b) Următoarele norme fac obiectul articolului 4, al acordului părţilor şi al regulilor de compensare şi altele asemenea:

(1) Prezentarea poate fi făcută la locul de plată a instrumentului şi trebuie făcută la locul plăţii dacă instrumentul este plătibil la o bancă din Statele Unite; poate fi făcută prin orice mijloc rezonabil din punct de vedere comercial, inclusiv o comunicare orală, scrisă sau electronică; este efectivă atunci când cererea de plată sau acceptarea este primită de persoana căreia i se face

prezentarea; și este efectivă dacă este făcută către oricare dintre doi sau mai mulți creatori, acceptanți, trasеiști sau alți plătitori.

(2) La cererea persoanei căreia i se face prezentarea, persoana care face prezentarea trebuie (i) să prezinte instrumentul, (ii) să prezinte o identificare rezonabilă şi, în cazul în care prezentarea este făcută în numele unei alte persoane, o dovadă rezonabilă a autorităţii de a face acest lucru şi (iii) să semneze o chitanţă pe instrument pentru orice plată efectuată sau să predea instrumentul dacă se face plata integrală.

(3) Fără a anula instrumentul, partea căreia i se face prezentarea poate (i) să returneze instrumentul din cauza lipsei unei menţiuni necesare sau (ii) să refuze plata sau acceptarea pentru că prezentarea nu respectă termenii instrumentului, un acord între părţi sau alte legi sau norme aplicabile.

(4) Partea căreia i se face prezentarea poate considera că prezentarea are loc în următoarea zi lucrătoare după ziua prezentării, în cazul în care partea căreia i se face prezentarea a stabilit o oră-limită nu mai devreme de ora 14.00 pentru primirea şi procesarea instrumentelor prezentate pentru plată sau acceptare, iar prezentarea se face după această oră-limită.

§ 3-502. DISONOR.

(a) Anulare unui bilet este reglementată de următoarele reguli:

(1) În cazul în care biletul este plătibil la cerere, biletul nu este onorat dacă este prezentat în mod corespunzător emitentului şi biletul nu este plătit în ziua prezentării.

(2) În cazul în care biletul nu este plătibil la cerere şi este plătibil la sau prin intermediul unei bănci sau în cazul în care condiţiile biletului impun prezentarea, biletul este refuzat la plată dacă prezentarea este făcută în mod corespunzător şi biletul nu este plătit în ziua în care devine plătibil sau în ziua prezentării, oricare dintre acestea este mai recentă.

(3) În cazul în care biletul nu este plătibil la cerere şi nu se aplică alineatul (2), biletul este refuzat la plată dacă nu este plătit în ziua în care devine plătibil.

(b) Respingerea unei cambii neacceptate, alta decât o cambie documentară, este reglementată de următoarele reguli:

(1) În cazul în care un cec este prezentat în mod corespunzător pentru plată băncii plătitoare, altfel decât pentru plata imediată la ghişeu, cecul este refuzat dacă banca plătitoare returnează cecul în timp util sau trimite în timp util o notificare de refuz sau de neplată în conformitate cu secţiunile 4-301 sau 4-302, sau devine răspunzătoare pentru suma cecului în conformitate cu secţiunea 4-302.

(2) În cazul în care o cambie este plătibilă la cerere şi nu se aplică alineatul (1), cambia este refuzată în cazul în care este prezentată în mod corespunzător trasului pentru plată şi nu este plătită în ziua prezentării.

(3) În cazul în care o cambie este plătibilă la o dată indicată în cambie, cambia este refuzată dacă (i) prezentarea pentru plată este făcută în mod corespunzător către tras şi plata nu este efectuată

în ziua în care cambia devine plătibilă sau în ziua prezentării, oricare dintre acestea este mai recentă, sau (ii) prezentarea pentru acceptare este făcută în mod corespunzător înainte de ziua în care cambia devine plătibilă şi cambia nu este acceptată în ziua prezentării.

(4) În cazul în care o cambie este plătibilă la expirarea unei perioade de timp după vizionare sau acceptare, cambia este refuzată în cazul în care prezentarea pentru acceptare este făcută în mod corespunzător şi cambia nu este acceptată în ziua prezentării.

(c) Respingerea unei cambii documentare neacceptate are loc în conformitate cu regulile prevăzute la subsecţiunea (b) punctele 2, 3 şi 4, cu excepţia faptului că plata sau acceptarea poate fi amânată fără respingere până cel târziu la încheierea celei de-a treia zile lucrătoare a trasului care urmează zilei în care plata sau acceptarea este cerută în conformitate cu aceste alineate.

(d) Respingerea unei cambii acceptate este reglementată de următoarele reguli:

(1) În cazul în care cambia este plătibilă la cerere, cambia nu este acceptată dacă este prezentată în mod corespunzător acceptantului pentru plată şi dacă cambia nu este plătită în ziua prezentării.

(2) În cazul în care cambia nu este plătibilă la cerere, cambia nu este acceptată dacă este prezentată în mod corespunzător acceptantului şi dacă plata nu este efectuată în ziua în care devine plătibilă sau în ziua prezentării, oricare dintre acestea este mai recentă.

(e) În orice caz în care prezentarea este necesară pentru refuzul de plată în temeiul prezentei secţiuni şi prezentarea este scutită în temeiul secţiunii 3-504, refuzul de plată are loc fără prezentare în cazul în care instrumentul nu este acceptat sau plătit în mod corespunzător.

(f) În cazul în care o cambie este refuzată pentru că nu a fost acceptată la timp, iar persoana îndreptăţită să ceară acceptarea consimte la o acceptare târzie, din momentul acceptării cambiei se consideră că aceasta nu a fost niciodată refuzată.

§ 3-503. NOTIFICARE DE REFUZ.

(a) Obligaţia unui avalist prevăzută la secţiunea 3-415 litera (a) şi obligaţia unui trăgător prevăzută la secţiunea 3-414 litera (d) nu pot fi executate decât dacă (i) avalistul sau trăgătorul este notificat cu privire la respingerea instrumentului în conformitate cu prezenta secţiune sau (ii) notificarea de respingere este scutită în conformitate cu secţiunea 3-504 litera (b).

(b) Notificarea de refuz poate fi transmisă de orice persoană; poate fi transmisă prin orice mijloace rezonabile din punct de vedere comercial, inclusiv prin comunicare orală, scrisă sau electronică; şi este suficientă dacă identifică în mod rezonabil instrumentul şi indică faptul că instrumentul a fost refuzat sau nu a fost plătit sau acceptat. Restituirea unui instrument dat unei bănci pentru încasare este o notificare suficientă de refuz de

plată.

(c) Sub rezerva secțiunii 3-504 litera (c), în ceea ce privește un instrument preluat în vederea recuperării de către o bancă colectoare, notificarea refuzului de plată trebuie să fie transmisă (i) de către bancă înainte de miezul nopții din următoarea zi bancară care urmează zilei bancare în care banca primește notificarea refuzului de plată a instrumentului sau (ii) de către orice altă persoană în termen de 30 de zile de la data la care persoana respectivă primește notificarea refuzului de plată. În ceea ce privește orice alt instrument,

notificarea de refuz de plată trebuie să fie transmisă în termen de 30 de zile de la data la care a avut loc refuzul de plată.

§ 3-504. PREZENTAREA SCUZATĂ ŞI NOTIFICAREA DE REFUZ DE PLATĂ.

(a) Prezentarea la plată sau acceptarea unui instrument este scutită dacă (i) persoana îndreptăţită să prezinte instrumentul nu poate, cu o diligenţă rezonabilă, să facă prezentarea, (ii) emitentul sau acceptantul a renunţat la obligaţia de a plăti instrumentul, este mort sau se află în procedură de insolvenţă, (iii) conform clauzelor instrumentului, prezentarea nu este necesară pentru executarea obligaţiei giranţilor sau a trăgătorului, (iv) trăgătorul sau avalistul a cărui obligaţie este executată a renunţat la prezentare sau nu are niciun motiv să se aştepte sau dreptul de a cere ca instrumentul să fie plătit sau acceptat sau (v) trăgătorul a dat instrucţiuni trasului să nu plătească sau să accepte tragerea sau trasul nu era obligat faţă de trăgător să plătească tragerea.

(b) Notificarea refuzului de plată este scuzată dacă (i) prin termenii instrumentului, notificarea refuzului de plată nu este necesară pentru a executa obligaţia unei părţi de a plăti instrumentul, sau
(ii) partea a cărei obligaţie este executată a renunţat la notificarea de refuz de plată. O renunţare la prezentare este, de asemenea, o renunţare la notificarea refuzului de plată.

(c) Întârzierea în transmiterea notificării de refuz de plată este scuzată dacă întârzierea a fost cauzată de circumstanţe independente de voinţa persoanei care a transmis notificarea, iar persoana care a transmis notificarea a depus o diligenţă rezonabilă după ce cauza întârzierii a încetat să mai existe.

§ 3-505. DOVADA REFUZULUI DE PLATĂ.

(a) Următoarele elemente sunt admisibile ca probe şi creează o prezumţie de refuz de plată şi de orice notificare de refuz de plată declarată:

(1) un document cu forma regulată în conformitate cu dispoziţiile subsecţiunii (b), care se prezintă ca fiind un protest;

(2) o pretinsă ştampilă sau un înscris al trasului, al băncii plătitoare sau al băncii prezentatoare pe instrument sau care însoţeşte instrumentul, în care se precizează că acceptarea sau plata a fost refuzată, cu excepţia cazului în care sunt indicate motivele refuzului, iar motivele nu sunt compatibile cu refuzul de plată;

(3) o carte sau un registru al trasului, al băncii plătitoare sau al băncii colectoare, ţinut în cadrul activităţii obişnuite, care indică refuzul de plată, chiar dacă nu există nicio dovadă cu privire la persoana care a făcut înregistrarea.

(b) Un protest este un certificat de dezaprobare întocmit de un consul sau viceconsul al Statelor Unite, de un notar public sau de o altă persoană autorizată să depună jurământ în conformitate cu legea locului în care se produce dezaprobarea. Acesta

poate fi întocmit pe baza unor informaţii satisfăcătoare pentru persoana respectivă. Protestul trebuie să identifice instrumentul şi să certifice fie că a fost făcută prezentarea, fie, dacă nu a fost făcută, motivul pentru care nu a fost făcută, şi că instrumentul a fost refuzat prin neacceptare sau neplată. Protestul poate certifica, de asemenea, faptul că a fost transmisă o notificare de respingere către unele sau toate părţile.

PARTEA A 6-A. DESCĂRCAREA DE GESTIUNE ŞI PLATA

§ 3-601. DESCĂRCAREA DE GESTIUNE ŞI EFECTUL DESCĂRCĂRII.

(a) Obligaţia unei părţi de a plăti instrumentul este îndeplinită în conformitate cu prezentul articol sau printr-un act sau acord cu partea care ar îndeplini o obligaţie de plată a banilor în temeiul unui contract simplu.

(b) Descărcarea de obligaţii a unei părţi nu este opozabilă unei persoane care dobândeşte drepturile unui deţinător în termen al actului fără a fi notificat descărcarea.

§ 3-602. PLATĂ.

(a) Sub rezerva subsecţiunii (b), un instrument este plătit în măsura în care plata este efectuată (i) de către sau în numele unei părţi obligate să plătească instrumentul şi (ii) către o persoană îndreptăţită să execute instrumentul. În măsura plăţii, obligaţia părţii obligate să plătească instrumentul este achitată, chiar dacă plata este efectuată în cunoştinţă de cauză cu privire la o creanţă asupra instrumentului în temeiul secţiunii 3-306 de către o altă persoană.

(b) Sub rezerva subsecţiunii (e), un titlu de creanţă este plătit în măsura în care plata este efectuată de către sau în numele unei părţi obligate la plata titlului de creanţă către o persoană care anterior avea dreptul de a executa titlul de creanţă numai dacă, la momentul plăţii, partea obligată la plată nu a primit o notificare adecvată că titlul de creanţă a fost transferat şi că plata trebuie efectuată către cesionar. O notificare este adecvată numai dacă este semnată de cedent sau de cesionar, dacă identifică în mod rezonabil biletul transferat şi dacă furnizează o adresă la care pot fi efectuate plăţile ulterioare. La cerere, un cesionar trebuie să furnizeze în timp util o dovadă rezonabilă că biletul a fost transferat. Cu excepţia cazului în care cesionarul se conformează solicitării, o plată către persoana care avea anterior dreptul de a executa biletul este efectivă în sensul subsecţiunii (c), chiar dacă partea obligată să plătească biletul a primit o notificare în temeiul prezentului alineat.

(c) Sub rezerva subsecţiunii (e), în măsura în care se efectuează o plată în temeiul subsecţiunilor (a) şi (b), obligaţia părţii obligate la plata instrumentului este achitată chiar dacă plata este efectuată în cunoştinţă de cauză cu privire la o creanţă asupra instrumentului în temeiul secţiunii 3-306 de către o altă persoană.

(d) Sub rezerva subsecţiunii (e), se consideră că un cesionar sau orice parte care a dobândit drepturi asupra instrumentului direct sau indirect de la un cesionar, inclusiv orice astfel de parte care are drepturi în calitate de deţinător la termen, este considerată a fi notificată cu privire la orice plată efectuată în temeiul subsecţiunii (b) după data la care biletul este transferat cesionarului, dar înainte ca partea obligată să plătească biletul să primească o notificare adecvată a transferului.

(e) Obligaţia unei părţi de a plăti instrumentul nu este achitată în temeiul subsecţiunilor (a) până la (d) dacă:

(1) o creanță asupra instrumentului în conformitate cu secțiunea 3-306 este opozabilă părții care primește plata și (i) plata este efectuată cu știința de către plătitor că plata este interzisă prin ordonanță sau un proces similar al unei instanțe judecătorești competente sau (ii) în cazul unui instrument, altul decât un cec de casierie, un cec de casierie sau un cec certificat

cec, partea care efectuează plata a acceptat, din partea persoanei care are un drept de creanţă asupra instrumentului, o despăgubire împotriva pierderilor rezultate din refuzul de a plăti persoanei îndreptăţite să execute instrumentul; sau

(2) persoana care efectuează plata ştie că instrumentul este un instrument furat şi plăteşte o persoană despre care ştie că se află în posesia ilicită a instrumentului.

(f) În sensul prezentei secţiuni, "semnat", în ceea ce priveşte un document care nu este un înscris, include ataşarea sau asocierea logică cu documentul a unui simbol electronic, a unui sunet sau a unui proces la sau cu documentul, cu intenţia actuală de a adopta sau de a accepta documentul.

§ 3-603. OFERIREA PLĂŢII.

(a) În cazul în care prezentarea plăţii unei obligaţii de plată a unui titlu de creanţă se face către o persoană care are dreptul de a executa titlul, efectul prezentării este reglementat de principiile de drept aplicabile prezentării plăţii în cadrul unui contract simplu.

(b) În cazul în care o persoană îndreptăţită să execute un titlu de creanţă prezintă o ofertă de plată pentru o obligaţie de plată a unui titlu de creanţă, iar oferta este refuzată, se produce o stingere, în limita valorii ofertei, a obligaţiei unui avalist sau a unei părţi care are un drept de regres cu privire la obligaţia la care se referă oferta.

(c) În cazul în care plata unei sume datorate în temeiul unui titlu de creanţă este oferită unei persoane îndreptăţite să execute titlul, obligaţia debitorului de a plăti dobânzi după data scadenţei pentru suma oferită este stinsă. În cazul în care este necesară prezentarea unui titlu de creanţă, iar debitorul este în măsură şi pregătit să plătească la data scadenţei la toate locurile de plată menţionate în titlu, se consideră că debitorul a făcut o ofertă de plată la data scadenţei către persoana îndreptăţită să execute titlul.

§ 3-604. DESCĂRCAREA DE GESTIUNE PRIN ANULARE SAU RENUNŢARE.

(a) O persoană îndreptăţită să execute un instrument, cu sau fără contraprestaţie, poate elibera obligaţia unei părţi de a plăti instrumentul (i) printr-un act voluntar intenţionat, cum ar fi predarea instrumentului părţii, distrugerea, mutilarea sau anularea instrumentului, anularea sau ştergerea semnăturii părţii sau adăugarea de cuvinte în instrument care să indice eliberarea sau (ii) prin acceptarea de a nu intenta o acţiune în justiţie sau prin renunţarea la drepturile împotriva părţii printr-un înscris semnat.

(b) Anularea sau radierea unui înscris în conformitate cu subsecţiunea (a) nu afectează statutul şi drepturile unei părţi care decurg din înscrisul în cauză.

(c) În sensul prezentei secţiuni, "semnat", în ceea ce priveşte un document care nu este un înscris, include ataşarea sau asocierea logică cu documentul a unui simbol electronic, a unui sunet sau a unui proces la sau cu documentul, cu intenţia actuală de a adopta sau de a accepta documentul.

§ 3-605. DESCĂRCAREA DE GESTIUNE A DEBITORILOR SECUNDARI.

(a) În cazul în care o persoană îndreptăţită să execute un instrument eliberează total sau parţial obligaţia unui debitor principal, iar o altă parte la instrument este un debitor secundar în ceea ce priveşte obligaţia acelui debitor principal, se aplică următoarele reguli:

(1) Orice obligaţii ale debitorului principal faţă de debitorul secundar cu privire la orice plată anterioară efectuată de către debitorul secundar nu sunt afectate. Cu excepţia cazului în care clauzele de exonerare păstrează dreptul de recurs al debitorului secundar, debitorul principal este exonerat, în măsura exonerării, de orice alte obligaţii faţă de debitorul secundar în temeiul prezentului articol.

(2) Cu excepţia cazului în care clauzele liberării prevăd că persoana îndreptăţită să execute titlul îşi păstrează dreptul de a executa titlul împotriva debitorului secundar, debitorul secundar este liberat în aceeaşi măsură ca şi debitorul principal de orice parte neexecutată a obligaţiei sale în temeiul titlului. În cazul în care instrumentul este un cec, iar obligaţia debitorului secundar se bazează pe o aprobare a cecului, debitorul secundar este liberat fără a se ţine seama de limbajul sau de circumstanţele eliberării sau ale altei eliberări.

(3) În cazul în care debitorul secundar nu este exonerat în temeiul alineatului (2), acesta este exonerat în limita valorii contravalorii contraprestaţiei pentru liberare şi în măsura în care liberarea ar cauza altfel o pierdere pentru debitorul secundar.

(b) În cazul în care o persoană îndreptăţită să execute un titlu acordă unui debitor principal o prelungire a termenului la care una sau mai multe plăţi sunt scadente în temeiul titlului, iar o altă parte la titlu este un debitor secundar în ceea ce priveşte obligaţia acelui debitor principal, se aplică următoarele reguli:

(1) Orice obligaţii ale debitorului principal faţă de debitorul secundar cu privire la orice plată anterioară efectuată de către debitorul secundar nu sunt afectate. Cu excepţia cazului în care termenii prelungirii păstrează dreptul de recurs al debitorului secundar, prelungirea prelungeşte în mod corespunzător termenul de îndeplinire a oricăror alte obligaţii datorate debitorului secundar de către debitorul principal în temeiul prezentului articol.

(2) Debitorul secundar este exonerat în măsura în care prelungirea ar cauza altfel o pierdere pentru debitorul secundar.

(3) În măsura în care debitorul secundar nu este exonerat în temeiul alineatului (2), acesta îşi poate îndeplini obligaţiile faţă de o persoană îndreptăţită să execute instrumentul ca şi cum termenul de plată nu ar fi fost prelungit sau, cu excepţia cazului în care termenii prelungirii prevăd că persoana îndreptăţită să execute instrumentul îşi păstrează dreptul de a executa instrumentul împotriva debitorului secundar ca şi cum termenul de plată nu ar fi fost prelungit, poate considera că termenul de executare a obligaţiilor sale a fost prelungit în mod corespunzător.

(c) În cazul în care o persoană îndreptățită să execute un titlu este de acord, cu sau fără contraprestație, cu o modificare a obligației unui debitor principal, alta decât o modificare totală sau parțială

eliberare sau o prelungire a termenului de scadenţă şi o altă parte la instrument este un debitor secundar în ceea ce priveşte obligaţia debitorului principal, se aplică următoarele reguli:

(1) Orice obligaţii ale debitorului principal faţă de debitorul secundar cu privire la orice plată anterioară efectuată de către debitorul secundar nu sunt afectate. Modificarea modifică în mod corespunzător orice alte obligaţii datorate debitorului secundar de către debitorul principal în temeiul prezentului articol.

(2) Debitorul secundar este exonerat de orice parte neexecutată a obligaţiei sale, în măsura în care modificarea ar cauza altfel o pierdere pentru debitorul secundar.

(3) În măsura în care debitorul secundar nu este exonerat în conformitate cu alineatul (2), acesta îşi poate îndeplini obligaţia sa în temeiul instrumentului ca şi cum modificarea nu ar fi avut loc sau poate considera că obligaţia sa în temeiul instrumentului a fost modificată în mod corespunzător.

(d) În cazul în care obligaţia unui debitor principal este garantată cu o garanţie reală, o altă parte la instrument este un debitor secundar în ceea ce priveşte această obligaţie, iar o persoană îndreptăţită să execute instrumentul diminuează valoarea garanţiei reale, obligaţia debitorului secundar este achitată în măsura diminuării valorii. Valoarea unui drept asupra unei garanţii reale este diminuată în măsura în care valoarea dreptului este redusă la o sumă mai mică decât valoarea recursului debitorului secundar sau în măsura în care reducerea valorii dreptului determină o creştere a valorii cu care valoarea recursului depăşeşte valoarea dreptului. În sensul prezentei subsecţiuni, diminuarea valorii unui drept asupra unei garanţii reale include neobţinerea sau menţinerea perfecţiunii sau a înregistrării dreptului asupra garanţiei reale, eliberarea garanţiei reale fără înlocuirea acesteia cu o garanţie reală de valoare egală sau reducerea echivalentă a obligaţiei subiacente, nerespectarea obligaţiei de a păstra valoarea garanţiei reale datorate, în temeiul articolului 9 sau al altei legi, unui debitor sau altei persoane răspunzătoare secundar şi nerespectarea legislaţiei aplicabile în ceea ce priveşte înstrăinarea sau executarea în alt mod a dreptului asupra garanţiei reale.

(e) Un debitor secundar nu este exonerat în temeiul subsecţiunii (a) punctul 3, (b), (c) sau (d) decât dacă persoana care are dreptul de a executa instrumentul ştie că este un debitor secundar sau dacă este informată, în conformitate cu secţiunea 3-419(c), că instrumentul a fost semnat pentru acomodare.

(f) Un debitor secundar nu este exonerat în temeiul prezentei secţiuni dacă debitorul secundar consimte la evenimentul sau comportamentul care stă la baza exonerării sau dacă instrumentul sau un acord separat al părţii prevede în mod expres sau general că părţile renunţă la exonerarea în temeiul prezentei secţiuni, indicând că părţile renunţă la apărarea bazată pe cauţiune sau pe deprecierea garanţiei. Cu excepţia cazului în care circumstanţele indică altfel, consimţământul debitorului principal la un act care ar conduce la o exonerare în temeiul prezentei secţiuni constituie consimţământul debitorului secundar la acel act, dacă debitorul secundar controlează debitorul principal sau tratează cu persoana îndreptăţită să execute instrumentul în numele

debitorului principal.

(g) O renunțare sau o prelungire păstrează dreptul de regres al debitorului secundar dacă termenii renunțării sau ai prelungirii prevăd că persoana îndreptățită să execute titlul își păstrează dreptul de a executa titlul împotriva debitorului secundar; iar dreptul de regres al debitorului secundar continuă ca și cum renunțarea sau prelungirea nu ar fi fost acordată.

(h) Cu excepția cazului în care se prevede altfel în subsecțiunea (i), un debitor secundar care solicită descărcarea de obligații în temeiul prezentei secțiuni are sarcina de convingere atât în ceea ce privește producerea actelor care se presupune că au adus prejudicii debitorului secundar, cât și în ceea ce privește pierderea sau prejudiciul cauzat de aceste acte.

(i) În cazul în care debitorul secundar demonstrează că a suferit un prejudiciu cauzat de o diminuare a recursului său, iar circumstanțele cauzei indică faptul că valoarea pierderii nu poate fi calculată în mod rezonabil sau necesită dovada unor fapte care nu pot fi stabilite, se prezumă că actul de diminuare a recursului a cauzat o pierdere sau o diminuare egală cu răspunderea debitorului secundar pentru instrumentul respectiv. În acest caz, sarcina de convingere cu privire la orice valoare mai mică a pierderii revine persoanei care are dreptul de a executa instrumentul.

BANCNOTE M.I.C. [ARTICOLUL 3 DIN U.C.C.C.: INSTRUMENTE NEGOCIABILE]

BANCNOTE M.I.C. [ARTICOLUL 3 DIN U.C.C.C.: INSTRUMENTE NEGOCIABILE]

BANCNOTE M.I.C. [ARTICOLUL 3 DIN U.C.C.C.: INSTRUMENTE NEGOCIABILE]

BANCNOTE M.I.C. [ARTICOLUL 3 DIN U.C.C.C.: INSTRUMENTE NEGOCIABILE]

BANCNOTE M.I.C. [ARTICOLUL 3 DIN U.C.C.C.: INSTRUMENTE NEGOCIABILE]

BANCNOTE M.I.C. [ARTICOLUL 3 DIN U.C.C.C.: INSTRUMENTE NEGOCIABILE]

BANCNOTE M.I.C. [ARTICOLUL 3 DIN U.C.C.C.: INSTRUMENTE NEGOCIABILE]

BANCNOTE M.I.C. [ARTICOLUL 3 DIN U.C.C.C.: INSTRUMENTE NEGOCIABILE]

BANCNOTE M.I.C. [ARTICOLUL 3 DIN U.C.C.C.: INSTRUMENTE NEGOCIABILE]

BANCNOTE M.I.C. [ARTICOLUL 3 DIN U.C.C.C.: INSTRUMENTE NEGOCIABILE]

U.C.C.C. - ARTICOLUL 4 - DEPOZITE ŞI ÎNCASĂRI BANCARE

PARTEA 1. DISPOZIŢII GENERALE ŞI DEFINIŢII

- § 4-101. TITLUL SCURT.
- § 4-102. APLICABILITATE.
- § 4-103. VARIAŢIA PRIN ACORD; MĂSURA DAUNELOR; ACŢIUNE CARE CONSTITUIE ÎNGRIJIRE OBIŞNUITĂ.
- § 4-104. DEFINIŢII ŞI INDICE DE DEFINIŢII.
- § 4-105. "BANCĂ"; "BANCĂ DEPOZITARĂ"; "BANCĂ PLĂTITOARE"; "BANCĂ INTERMEDIARĂ"; "BANCĂ COLECTOARE"; "BANCĂ PREZENTATOARE".
- § 4-106. PLĂTIBIL PRIN INTERMEDIUL SAU LA BANCĂ; BANCĂ COLECTOARE.
- § 4-107. BIROU SEPARAT AL BĂNCII.
- § 4-108. MOMENTUL PRIMIRII ARTICOLELOR.
- § 4-109. ÎNTÂRZIERI.
- § 4-110. PREZENTARE ELECTRONICĂ.
- § 4-111. TERMEN DE PRESCRIPŢIE.

PARTEA 2. COLECTAREA ARTICOLELOR: DEPOZITAR ŞI BĂNCI COLECTOARE

- § 4-201. STATUTUL DE AGENT AL BĂNCII COLECTOARE ŞI STATUTUL PROVIZORIU AL CREDITELOR; APLICABILITATEA ARTICOLULUI; ARTICOL; ARTICOL CU MENŢIUNEA "PLĂTIŢI ORICE BANCĂ".
- § 4-202. RESPONSABILITATEA PENTRU COLECTARE SAU RETURNARE; CÂND ACŢIUNEA ESTE OPORTUNĂ.
- § 4-203. EFECTUL INSTRUCŢIUNILOR.
- § 4-204. METODE DE EXPEDIERE ŞI PREZENTARE; EXPEDIERE DIRECT LA BANCA PLĂTITOARE.
- § 4-205. BANCA DEPOZITARĂ DEŢINĂTOARE A UNUI OBIECT NEINDEMNIZAT.
- § 4-206. TRANSFERUL ÎNTRE BĂNCI.
- § 4-207. GARANŢII DE TRANSFER.
- § 4-208. GARANŢII DE PREZENTARE.
- § 4-209. GARANŢII DE CODIFICARE ŞI DE PĂSTRARE.
- § 4-210. GARANŢIA BĂNCII COLECTOARE ASUPRA OBIECTELOR, A DOCUMENTELOR DE ÎNSOŢIRE ŞI A VENITURILOR.
- § 4-211. ATUNCI CÂND BANCA DĂ O VALOARE ÎN SCOPUL DEŢINERII ÎN TERMEN.
- § 4-212. PREZENTAREA PRIN NOTIFICARE A UNUI EFECT CARE NU POATE FI PLĂTIT DE CĂTRE, PRIN SAU LA BANCĂ; RĂSPUNDEREA TRĂGĂTORULUI SAU A AVALISTULUI.
- § 4-213. MEDIUL ŞI MOMENTUL DECONTĂRII DE CĂTRE BANCĂ.
- § 4-214. DREPTUL DE REFACTURARE SAU DE RAMBURSARE; RĂSPUNDEREA BĂNCII COLECTOARE; RETURNAREA ARTICOLULUI.
- § 4-215. PLATA DEFINITIVĂ A UNUI ARTICOL DE CĂTRE BANCA PLĂTITOARE; MOMENTUL ÎN CARE DEBITELE ŞI CREDITELE PROVIZORII DEVIN DEFINITIVE; MOMENTUL ÎN CARE ANUMITE CREDITE DEVIN DISPONIBILE PENTRU RETRAGERE.
- § 4-216. INSOLVENŢĂ ŞI PREFERINŢE.

PARTEA 3. COLECTAREA ARTICOLELOR: BĂNCILE PLĂTITOARE.

- § 4-301. AMÂNAREA PLĂȚII; RECUPERAREA PLĂȚII PRIN RETURNAREA ELEMENTELOR; MOMENTUL REFUZULUI DE PLATĂ; RETURNAREA ELEMENTELOR DE CĂTRE BANCA PLĂTITOARE.

- § 4-302. RĂSPUNDEREA BĂNCII PLĂTITOARE PENTRU RETURNAREA CU ÎNTÂRZIERE A OBIECTULUI.
- § 4-303. ATUNCI CÂND ARTICOLELE FAC OBIECTUL UNEI NOTIFICĂRI, AL UNUI ORDIN DE OPRIRE A PLĂȚII, AL UNEI PROCEDURI JUDICIARE SAU AL UNEI COMPENSĂRI; ORDINEA ÎN CARE ARTICOLELE POT FI TAXATE SAU CERTIFICATE.

PARTEA 4. RELAȚIA DINTRE BANCA PLĂTITOARE ȘI CLIENTUL SĂU

- § 4-401. CÂND BANCA POATE DEBITA CONTUL CLIENTULUI.
- § 4-402. RĂSPUNDEREA BĂNCII FAȚĂ DE CLIENT PENTRU REFUZUL DE PLATĂ NEJUSTIFICAT; MOMENTUL DETERMINĂRII INSUFICIENȚEI CONTULUI.
- § 4-403. DREPTUL CLIENTULUI DE A OPRI PLATA; SARCINA DE A DOVEDI PIERDEREA.
- § 4-404. BANCA NU ESTE OBLIGATĂ SĂ PLĂTEASCĂ CECURI MAI VECHI DE ȘASE LUNI.
- § 4-405. DECESUL SAU INCAPACITATEA CLIENTULUI.
- § 4-406. OBLIGAȚIA CLIENTULUI DE A DESCOPERI ȘI DE A RAPORTA SEMNĂTURILE SAU MODIFICĂRILE NEAUTORIZATE.
- § 4-407. DREPTUL BĂNCII PLĂTITOARE LA SUBROGARE ÎN CAZUL UNEI PLĂȚI NECORESPUNZĂTOARE.

PARTEA A 5-A. COLECTAREA DE PROIECTE DE DOCUMENTE

- § 4-501. MANIPULAREA CAMBIILOR DOCUMENTARE; OBLIGAȚIA DE A TRIMITE PENTRU PREZENTARE ȘI DE A NOTIFICA CLIENTUL ÎN CAZ DE REFUZ DE PLATĂ.
- § 4-502. PREZENTAREA DE CECURI "LA SOSIRE".
- § 4-503. RĂSPUNDEREA BĂNCII PREZENTATOARE PENTRU DOCUMENTE ȘI BUNURI; RAPORTAREA MOTIVELOR DE REFUZ DE PLATĂ; ARBITRU ÎN CAZ DE NEVOIE.
- § 4-504. PRIVILEGIUL DE A PREZENTA O BANCĂ PENTRU A SE OCUPA DE MĂRFURI; GARANȚIE PENTRU CHELTUIELI.

PARTEA 1. DISPOZIȚII GENERALE ŞI DEFINIȚII

§ 4-101. TITLUL SCURT.

Prezentul articol poate fi citat ca fiind Codul comercial uniform -- Depozite şi încasări bancare.

§ 4-102. APLICABILITATE.

(a) În măsura în care articolele din prezentul articol se regăsesc şi la articolele 3 şi 8, acestea fac obiectul articolelor respective. În caz de conflict, prezentul articol reglementează articolul 3, dar articolul 8 reglementează prezentul articol.

(b) Răspunderea unei bănci pentru acţiune sau inacţiune în ceea ce priveşte un obiect manipulat de aceasta în scopul prezentării, plăţii sau încasării este reglementată de legea locului în care se află banca. În cazul unei acţiuni sau inacţiuni din partea unei sucursale sau a unui birou separat al unei bănci, răspunderea acesteia este reglementată de legea locului în care este situată sucursala sau biroul separat.

§ 4-103. VARIAȚIA PRIN ACORD; MĂSURA DAUNELOR; ACȚIUNE CARE CONSTITUIE ÎNGRIJIRE OBIŞNUITĂ.

(a) Efectul dispoziţiilor prezentului articol poate fi modificat prin acord , dar părţile la acord nu pot exonera o bancă de răspundere pentru lipsa de bună credinţă sau pentru lipsa de diligenţă obişnuită a acesteia şi nici nu pot limita măsura despăgubirilor pentru lipsa sau lipsa de diligenţă. Cu toate acestea, părţile pot stabili prin acord standardele după care trebuie măsurată răspunderea băncii, dacă aceste standarde nu sunt în mod vădit nerezonabile.

(b) Regulamentele şi circularele de funcţionare ale Rezervei Federale, regulile caselor de compensare şi altele asemenea au efectul unor acorduri în temeiul subsecţiunii (a), indiferent dacă toate părţile interesate de elementele tratate şi-au dat sau nu acordul în mod expres.

(c) Acţiunea sau inacţiunea aprobată prin prezentul articol sau în conformitate cu regulamentele sau circularele de funcţionare ale Rezervei Federale reprezintă exercitarea unei atenţii obişnuite şi, în absenţa unor instrucţiuni speciale, acţiunea sau inacţiunea conformă cu normele caselor de compensare şi altele asemenea sau cu un uz bancar general care nu este dezaprobat de prezentul articol, reprezintă, la prima vedere, exercitarea unei atenţii obişnuite.

(d) Precizarea sau aprobarea anumitor proceduri prin prezentul articol nu înseamnă că se dezaprobă alte proceduri care pot fi rezonabile în circumstanţele respective.

(e) Măsura daunelor-interese pentru neexercitarea unei atenţii obişnuite în manipularea unui bun este valoarea bunului diminuată cu o sumă care nu ar fi putut fi realizată prin exercitarea unei atenţii obişnuite. În cazul în care există şi rea-credinţă, aceasta include orice alte daune suferite de parte ca o consecinţă imediată.

§ 4-104. DEFINIȚII ŞI INDICE DE DEFINIȚII.

(a) În prezentul articol, cu excepţia cazului în care contextul impune altfel:

(1) "Cont" înseamnă orice cont de depozit sau de credit deschis la o bancă, inclusiv un cont la vedere, la termen, de economii, de livret, de cecuri de acţiuni sau conturi similare, cu excepţia unui cont evidenţiat printr-un certificat de depozit;

(2) "După-amiază" înseamnă perioada unei zile cuprinsă între prânz şi miezul nopţii;

(3) "Zi bancară" înseamnă partea unei zile în care o bancă este deschisă publicului pentru a-şi desfăşura în mod substanţial toate funcţiile bancare;

(4) "Casă de compensare" înseamnă o asociaţie de bănci sau de alţi plătitori care compensează în mod regulat efecte;

(5) "Client" înseamnă o persoană care are un cont la o bancă sau pentru care o bancă a acceptat să colecteze efecte, inclusiv o bancă care deţine un cont la o altă bancă;

(6) "Tragere documentară" înseamnă o tragere care urmează să fie prezentată pentru acceptare sau plată în cazul în care documentele specificate, titlurile de valoare certificate (secţiunea 8-102) sau instrucţiunile pentru titlurile de valoare necertificate (secţiunea 8-102), sau alte certificate, declaraţii sau altele asemenea trebuie primite de către tras sau de către alt plătitor înainte de acceptarea sau plata tragerii;

(7) "Scrisoare de plată" înseamnă o cambie, astfel cum este definită în secţiunea 3-104, sau un element, altul decât un instrument, care este un ordin.

(8) "tras" înseamnă o persoană căreia i se ordonă într-o cambie să efectueze plata.

(9) "Articol" înseamnă un instrument sau o promisiune sau un ordin de plată de bani gestionat de o bancă pentru încasare sau plată. Termenul nu include un ordin de plată reglementat de articolul 4A sau un bon de card de credit sau de debit;

(10) "Termenul limită de la miezul nopţii", în ceea ce priveşte o bancă, este miezul nopţii din ziua bancară următoare zilei bancare în care aceasta primeşte articolul sau notificarea relevantă sau din care începe să curgă termenul de acţiune, oricare dintre acestea este mai târziu;

(11) "A deconta" înseamnă a plăti în numerar, prin decontare la camera de compensare, printr-o taxă sau un credit sau prin remitere, sau în alt mod, după cum s-a convenit. O decontare poate fi fie provizorie, fie definitivă.

(12) "Suspendă plăţile" în ceea ce priveşte o bancă înseamnă că aceasta a fost închisă din ordinul autorităţilor de supraveghere, că un funcţionar public a fost numit pentru a o prelua sau că încetează sau refuză să efectueze plăţi în cadrul activităţii obişnuite.

(b) Alte definiţii care se aplică prezentului articol şi secţiunilor în care aparsunt:

"Acord de prezentare electronică"	Secţiunea4-110
"Banca colectoare "	Secţiunea 4-105

"Banca depozitară " Secţiunea 4-105

"Bancă intermediară " Secţiunea 4-105

"Banca plătitoare " Secţiunea 4-105

"Banca prezentatoare " Secţiunea 4-105

"Aviz de prezentare " Secţiunea 4-110

(c) "Controlul", astfel cum este prevăzut la secţiunea 7-106, şi următoarele definiţii din alte articole se aplică prezentului articol:

"Acceptare " Secţiunea 3-409

"Modificare " Secţiunea 3-407

"Cec de casierie " Secţiunea 3-104

"Certificat de depozit " Secţiunea 3-104

"Cec certificat " Secţiunea 3-409

"Verificare " Secţiunea 3-104

"Deţinător în timp util " Secţiunea 3-302

"Instrument " Secţiunea 3-104

"Notificare de refuz de plată " Secţiunea 3-503

"Ordin " Secţiunea 3-103

"Grija obişnuită " Secţiunea 3-103

"Persoană îndreptăţită să execute " Secţiunea 3-301

"Prezentarea " Secţiunea 3-501

"Promisiune " Secţiunea 3-103

"Dovadă " Secţiunea 3-103

"Înregistrare " Secţiunea 3-103.

"Element de consum creat la distanţă" Secţiunea3-

103."Cec de casierie" Secţiunea3-

104

"Semnătură neautorizată " Secţiunea 3-403

(d) În plus, articolul 1 conţine definiţii generale şi principii generale de construcţie şi interpretare aplicabile în tot cuprinsul prezentului articol.

§ 4-105. "BANCĂ"; "BANCĂ DEPOZITARĂ"; "BANCĂ PLĂTITOARE"; "BANCĂ INTERMEDIARĂ"; "BANCĂ COLECTOARE"; "BANCĂ PREZENTATOARE".

În acest articol :

(1) "Bancă" înseamnă o persoană angajată în activităţi bancare, inclusiv o bancă de economii, o asociaţie de economii şi împrumut, o cooperativă de credit sau o societate fiduciară.

(2) "Bancă depozitară" înseamnă prima bancă care preia un efect, chiar dacă este şi banca plătitoare, cu excepţia cazului în care efectul este prezentat pentru plată imediată la ghişeu;

(3) "Bancă plătitoare" înseamnă o bancă care este trasă de o cambie;

(4) "Bancă intermediară" înseamnă o bancă la care este transferat un efect în cursul colectării, cu excepţia băncii depozitare sau a băncii plătitoare;

(5) "Bancă colectoare" înseamnă o bancă care gestionează un efect în vederea colectării, cu excepţia băncii plătitoare;

(6) "Bancă prezentatoare" înseamnă o bancă care prezintă un efect, cu excepţia unei bănci plătitoare.

§ 4-106. PLĂTIBIL PRIN INTERMEDIUL SAU LA BANCĂ; BANCĂ COLECTOARE.

(a) În cazul în care un articol precizează că este "plătibil prin" o bancă identificată în articol, (i) articolul desemnează banca ca bancă colectoare şi nu autorizează banca să plătească articolul şi (ii) articolul poate fi prezentat pentru plată numai de către sau prin intermediul băncii.

Alternativa A

(b) În cazul în care un articol precizează că este "plătibil la" o bancă identificată în articol, articolul este echivalent cu o cambie trasă pe banca respectivă.

Alternativa B

(b) În cazul în care un articol precizează că este "plătibil la" o bancă identificată în articol, (i) articolul desemnează banca ca bancă colectoare şi nu autorizează banca să plătească articolul şi (ii) articolul poate fi prezentat pentru plată numai de către sau prin intermediul băncii.

(c) În cazul în care o cambie desemnează un tras nebancar şi nu este clar dacă o bancă

menţionată în cambie este co trasă sau o bancă colectoare, banca este o bancă colectoare.

§ 4-107. BIROU SEPARAT AL BĂNCII.

O sucursală sau un birou separat al unei bănci este o bancă separată în scopul calculării termenului în care se poate lua o măsură sau în care trebuie să se dea o notificare sau un ordin în temeiul prezentului articol şi al articolului 3, precum şi în scopul stabilirii locului în care se poate lua o măsură sau în care trebuie să se dea o notificare sau un ordin.

§ 4-108. MOMENTUL PRIMIRII ARTICOLELOR.

(a) Pentru a avea timp să proceseze obiectele, să dovedească soldurile ş i să facă înregistrările necesare în registrele sale contabile pentru a-ş i determina poziţia pentru ziua respectivă, o bancă poate stabili o oră după-amiaza, la ora 14.00 sau mai târziu, ca oră limită pentru manipularea banilor ş i a obiectelor ş i pentru efectuarea înregistrărilor în registrele sale contabile.

(b) Un obiect sau un depozit de bani primit în orice zi după o oră-limită astfel stabilită sau după închiderea zilei bancare poate fi considerat ca fiind primit la deschiderea următoarei zile bancare.

§ 4-109. ÎNTÂRZIERI.

(a) Cu excepţia cazului în care primeşte instrucţiuni contrare, o bancă colectoare, în cadrul unui efort de bună credinţă pentru a asigura plata unui anumit efect tras pe un plătitor, altul decât o bancă, şi cu sau fără aprobarea oricărei persoane implicate, poate renunţa, modifica sau prelungi termenele impuse sau permise de prezenta [lege] pentru o perioadă care nu depăşeşte două zile bancare suplimentare, fără a exonera trăgătorii sau giranţii sau a angaja răspunderea faţă de cedentul său sau faţă de o parte anterioară.

(b) Întârzierea unei bănci colectoare sau a unei bănci plătitoare dincolo de termenele prevăzute sau permise de prezenta [lege] sau de instrucţiuni este scuzată dacă (i) întârzierea este cauzată de întreruperea comunicaţiilor sau a instalaţiilor informatice, de suspendarea plăţilor de către o altă bancă, de război, de condiţii de urgenţă, de defecţiuni ale echipamentelor sau de alte circumstanţe care nu depind de controlul băncii , şi (ii) banca acţionează cu diligenţa necesară în funcţie de circumstanţe.

§ 4-110. PREZENTARE ELECTRONICĂ.

(a) "Acord de prezentare electronică" înseamnă un acord, o regulă a casei de compensare sau un regulament sau o circulară operaţională a Rezervei Federale, care prevede că prezentarea unui efect poate fi făcută prin transmiterea unei imagini a unui efect sau a unor informaţii care descriu efectul ("notificare de prezentare"), mai degrabă decât prin livrarea efectului în sine. Acordul poate prevedea proceduri care să reglementeze păstrarea, prezentarea, plata, refuzul de plată şi alte aspecte referitoare la efectele care fac obiectul acordului.

(b) Prezentarea unui articol în temeiul unui acord de prezentare se face la primirea notificării de prezentare.

(c) În cazul în care prezentarea se face prin notificare de prezentare, o trimitere la

"articol" sau "cec" în prezentul articol înseamnă notificarea de prezentare, cu excepţia cazului în care contextul indică altfel.

§ 4-111. TERMEN DE PRESCRIPȚIE.

O acțiune în vederea executării unei obligații, a unei îndatoriri sau a unui drept care decurge din prezentul articol trebuie să fie introdusă în termen de trei ani de la data la care [cauza acțiunii] s-a acumulat.

PARTEA 2. COLECTAREA ARTICOLELOR: DEPOZITAR ŞI BĂNCI COLECTOARE

§ 4-201. STATUTUL DE AGENT AL BĂNCII COLECTOARE ŞI STATUTUL PROVIZORIU AL CREDITELOR; APLICABILITATEA ARTICOLULUI; ARTICOL; ARTICOL CU MENȚIUNEA "PLĂTIȚI ORICE BANCĂ".

(a) Cu excepția cazului în care se manifestă în mod clar o intenție contrară şi înainte de momentul în care o decontare efectuată de o bancă colectoare pentru un bun este sau devine definitivă, banca, în ceea ce privește bunul respectiv, este un agent sau subagent al proprietarului bunului, iar orice decontare efectuată pentru bunul respectiv este provizorie. Această dispoziție se aplică indiferent de forma sau de lipsa semnăturii şi chiar dacă creditul acordat pentru bunul respectiv este supus retragerii imediate de drept sau este de fapt retras; dar menținerea proprietății unui bun de către proprietarul său şi orice drepturi ale proprietarului asupra veniturilor aferente bunului sunt supuse drepturilor unei bănci colectoare, cum ar fi cele care rezultă din avansurile restante asupra bunului şi drepturile de recuperare sau de compensare. În cazul în care un bun este manipulat de bănci în scopul prezentării, plății, încasării sau returnării, dispozițiile relevante ale prezentului articol se aplică chiar dacă acțiunea părților stabilește în mod clar că o anumită bancă a cumpărat bunul şi este proprietara acestuia.

(b) După ce un efect a fost îndosariat cu mențiunea "plătiți orice bancă" sau altele asemenea, numai o bancă poate dobândi drepturile unui deținător până când efectul a fost:

(1) returnate clientului care a inițiat colectarea; sau

(2) special girat de o bancă unei persoane care nu este o bancă.

§ 4-202. RESPONSABILITATEA PENTRU COLECTARE SAU RETURNARE; CÂND ACȚIUNEA ESTE OPORTUNĂ.

(a) O bancă colectoare trebuie să dea dovadă de o atenție obişnuită în:

(1) prezentarea unui obiect sau trimiterea acestuia spre prezentare;

(2) trimiterea unei notificări de refuz de plată sau de neplată sau returnarea unui efect, altul decât o cambie documentară, către cedentul băncii după ce a aflat că efectul nu a fost plătit sau acceptat, după caz;

(3) decontarea unui element atunci când banca primește decontarea finală; şi

(4) notificarea cedentului său cu privire la orice pierdere sau întârziere în tranzit într-un termen rezonabil de la descoperirea acestora.

(b) O bancă colectoare îşi exercită grija obişnuită în temeiul subsecţiunii (a) prin luarea de măsuri adecvate înainte de termenul limită de la miezul nopţii după primirea unui efect, a unei notificări sau a unei decontări. Luarea de măsuri adecvate într-un termen rezonabil mai lung poate constitui exercitarea unei atenţii obişnuite, dar băncii îi revine sarcina de a demonstra că este vorba de un termen.

(c) Sub rezerva subsecțiunii (a)(1), o bancă nu este răspunzătoare pentru insolvența, neglijența, comportamentul necorespunzător, greșeala sau neîndeplinirea obligațiilor de către o altă bancă sau persoană sau pentru pierderea sau distrugerea unui obiect aflat în posesia altor persoane sau în tranzit .

§ 4-203. EFECTUL INSTRUCȚIUNILOR.

Sub rezerva articolului 3 referitor la conversia instrumentelor (secțiunea 3-420) și la mențiunile restrictive (secțiunea 3-206), numai cesionarul unei bănci colectoare poate da instrucțiuni care afectează banca sau constituie o notificare către aceasta, iar banca colectoare nu este răspunzătoare față de părțile anterioare pentru nicio acțiune întreprinsă în conformitate cu instrucțiunile sau în conformitate cu orice acord cu cesionarul său.

§ 4-204. METODE DE EXPEDIERE ȘI PREZENTARE; EXPEDIERE DIRECT LA BANCA PLĂTITOARE.

(a) O bancă colectoare trimite efectele printr-o metodă rezonabil de promptă, luând în considerare instrucțiunile relevante, natura efectelor, numărul de efecte aflate în stoc, costul de colectare implicat și metoda utilizată în general de ea sau de alții pentru a prezenta aceste efecte.

(b) O bancă colectoare poate trimite:

(1) un articol direct la banca plătitoare;

(2) un articol către un plătitor nebancar, dacă este autorizat de către cel care l-a transferat; și

(3) un efect, altul decât cecurile documentare, către un plătitor nebancar, în cazul în care acest lucru este autorizat de regulamentul sau circulara de funcționare a Rezervei Federale, de regula casei de compensare sau altele asemenea.

(c) Prezentarea poate fi făcută de către o bancă prezentatoare la un loc unde banca plătitoare sau alt plătitor a cerut să se facă prezentarea.

§ 4-205. BANCA DEPOZITARĂ DEȚINĂTOARE A UNUI OBIECT NEINDEMNIZAT.

În cazul în care un client predă un obiect unei bănci depozitare pentru încasare:

(1) banca depozitară devine un deținător al efectului în momentul în care primește efectul pentru încasare, în cazul în care, la momentul livrării, clientul era un deținător al efectului, indiferent dacă clientul semnează sau nu efectul, iar dacă banca îndeplinește celelalte cerințe prevăzute la secțiunea 3-302, aceasta este un deținător în termen; și

(2) banca depozitară garantează băncilor colectoare, băncii plătitoare sau altui plătitor, precum și trăgătorului, că valoarea obiectului a fost plătită clientului sau depusă în contul acestuia.

§ 4-206. TRANSFERUL ÎNTRE BĂNCI.

Orice metodă convenită care identifică banca expeditoare este suficientă pentru transferul ulterior al obiectului către o altă bancă.

§ 4-207. GARANȚII DE TRANSFER.

(a) Un client sau o bancă colectoare care transferă un articol și primește o decontare sau o altă contraprestație garantează cesionarului și oricărei bănci colectoare ulterioare că:

(1) garantul este o persoană îndreptățită să execute bunul;

(2) toate semnăturile de pe obiect sunt autentice și autorizate;

(3) articolul nu a fost modificat;

(4) bunul nu face obiectul unei apărări sau al unei cereri de recuperare [secțiunea 3-305(a)] a vreunei părți care poate fi invocată împotriva garantului; și

(5) garantul nu are cunoștință de nicio procedură de insolvență inițiată în ceea ce privește emitentul sau acceptantul sau, în cazul unei cambii neacceptate, trăgătorul; și

(6) în ceea ce privește orice articol de consum creat la distanță, că persoana în contul căreia este tras articolul a autorizat emiterea articolului în suma pentru care este tras articolul.

(b) În cazul în care un efect este refuzat, un client sau o bancă colectoare care transferă un efect și primește decontarea sau o altă contraprestație este obligat să plătească suma datorată pentru acel efect (i) în conformitate cu termenii efectului la momentul transferului sau (ii) în cazul în care transferul a fost efectuat pentru un efect incomplet, în conformitate cu termenii acestuia atunci când a fost completat, astfel cum se prevede la secțiunile 3-115 și 3-407. Obligația unui cedent este datorată cesionarului și oricărei bănci colectoare ulterioare care preia bunul cu bună credință. Un cedent nu poate renunța la obligația care îi revine în temeiul prezentei subsecțiuni printr-o mențiune care să precizeze că aceasta este făcută "fără recurs" sau prin orice alt mod de renunțare la răspundere.

(c) O persoană căreia i se acordă garanțiile prevăzute la litera (a) și care a luat bunul cu bună credință poate recupera de la garant, ca despăgubiri pentru încălcarea garanției, o sumă egală cu pierderea suferită ca urmare a încălcării, dar nu mai mult decât valoarea bunului plus cheltuielile și pierderea de dobânzi suportate ca urmare a încălcării.

(d) Garanțiile prevăzute la litera (a) nu pot fi refuzate în ceea ce privește cecurile. Cu excepția cazului în care garantul este notificat cu privire la o reclamație pentru încălcarea garanției în termen de 30 de zile de la data la care reclamantul are motive să cunoască încălcarea și identitatea garantului, garantul este exonerat de răspundere în măsura pierderii cauzate de întârzierea în notificarea reclamației.

(e) O acțiune pentru încălcarea garanției în temeiul prezentei secțiuni se naște în momentul în care reclamantul are motive să cunoască încălcarea.

§ 4-208. GARANȚII DE PREZENTARE.

(a) În cazul în care o cambie neacceptată este prezentată trasului pentru plată sau

acceptare şi trasul plăteşte sau acceptă cambia, (i) persoana care obţine plata sau acceptarea, la

momentul prezentării, şi (ii) un cedent anterior al cambiei, în momentul transferului, garantează trasului care plăteşte sau acceptă cambia cu bună credinţă că:

(1) garantul este sau a fost, în momentul în care garantul a transferat cambia, o persoană îndreptăţită să execute cambia sau autorizată să obţină plata sau acceptarea cambiei în numele unei persoane îndreptăţite să execute cambia;

(2) proiectul nu a fost modificat; şi

(3) garantul nu are cunoştinţă de faptul că semnătura presupusului trăgător al cambiei nu este autorizată; şi

(4) în ceea ce priveşte orice articol de consum creat la distanţă, că persoana în contul căreia este tras articolul a autorizat emiterea articolului în suma pentru care este tras articolul.

(b) Un tras care efectuează o plată poate recupera de la un garant daune-interese pentru încălcarea garanţiei egale cu suma plătită de tras minus suma pe care trasul a primit-o sau este îndreptăţit să o primească de la trăgător din cauza plăţii. În plus, trasul are dreptul la despăgubiri pentru cheltuielile şi pierderea de dobânzi rezultate din încălcarea garanţiei. Dreptul trasului de a recupera daune-interese în temeiul prezentei subsecţiuni nu este afectat de faptul că trasul nu a dat dovadă de o diligenţă obişnuită în efectuarea plăţii. În cazul în care trasul acceptă tragerea
(i) încălcarea garanţiei constituie o apărare împotriva obligaţiei acceptantului şi (ii) dacă acceptantul efectuează plata în legătură cu tragerea, acceptantul are dreptul de a recupera de la un garant pentru încălcarea garanţiei sumele prevăzute în prezenta subsecţiune.

(c) În cazul în care un tras afirmă o pretenţie de încălcare a garanţiei în temeiul subsecţiunii (a) pe baza unei înscrieri neautorizate a cambiei sau a unei modificări a cambiei, garantul se poate apăra dovedind că înscrierea este eficientă în temeiul secţiunii 3-404 sau 3-405 sau că trăgătorul este împiedicat, în temeiul secţiunii 3-406 sau 4-406, să invoce împotriva trasului înscrierea neautorizată sau modificarea.

(d) În cazul în care (i) o cambie refuzată la plată este prezentată spre plată trăgătorului sau unui avalist sau (ii) orice alt obiect este prezentat spre plată unei părţi obligate să plătească obiectul respectiv, iar obiectul este plătit, persoana care obţine plata şi un cedent anterior al obiectului garantează cu bună credinţă persoanei care efectuează plata că garantul este sau a fost, în momentul în care garantul a transferat obiectul, o persoană îndreptăţită să execute obiectul sau autorizată să obţină plata în numele unei persoane îndreptăţite să execute obiectul. Persoana care efectuează plata poate recupera de la orice garant pentru încălcarea garanţiei o sumă egală cu suma plătită plus cheltuielile şi pierderea de dobânzi rezultate din încălcare.

(e) Garanţiile menţionate la literele (a) şi (d) nu pot fi refuzate în ceea ce priveşte cecurile. Cu excepţia cazului în care garantul nu este notificat cu privire la o cerere de despăgubire pentru încălcarea garanţiei în termen de 30 de zile de la data la care reclamantul are motive să cunoască încălcarea şi identitatea garantului, garantul este exonerat de răspundere în măsura pierderii cauzate de întârzierea în notificarea cererii de despăgubire.

(f) O acţiune pentru încălcarea garanţiei în temeiul prezentei secţiuni se naşte în momentul în care reclamantul are motive să cunoască încălcarea.

§ 4-209. GARANȚII DE CODIFICARE ȘI DE PĂSTRARE.

(a) O persoană care codifică informații pe sau în legătură cu un efect după emitere garantează oricărei bănci colectoare ulterioare și băncii plătitoare sau altui plătitor că informațiile sunt corect codificate. În cazul în care clientul unei bănci depozitare codifică, banca respectivă oferă, de asemenea, această garanție.

(b) O persoană care se angajează să rețină un efect în conformitate cu un acord de prezentare electronică garantează oricărei bănci colectoare ulterioare și băncii plătitoare sau altui plătitor că păstrarea și prezentarea efectului sunt conforme cu acordul. În cazul în care un client al unei bănci depozitare se angajează să rețină un efect, banca respectivă oferă, de asemenea, această garanție.

(c) O persoană căreia i se acordă garanții în temeiul prezentei secțiuni și care a cumpărat bunul cu bună credință poate recupera de la garant, cu titlu de daune-interese pentru nerespectarea garanției, o sumă egală cu pierderea suferită ca urmare a nerespectării garanției, plus cheltuielile și pierderile de dobândă suportate ca urmare a nerespectării garanției.

§ 4-210. GARANȚIA BĂNCII COLECTOARE ASUPRA OBIECTELOR, A DOCUMENTELOR DE ÎNSOȚIRE ȘI A VENITURILOR.

(a) O bancă colectoare are un drept de garanție asupra unui bun și a oricăror documente de însoțire sau asupra veniturilor provenite din oricare dintre acestea:

(1) în cazul unui element depus într-un cont, în măsura în care creditul acordat pentru elementul respectiv a fost retras sau aplicat;

(2) în cazul unui articol pentru care a acordat un credit disponibil pentru retragere de drept, în limita creditului acordat, indiferent dacă creditul este utilizat sau nu sau dacă există un drept de rambursare; sau

(3) în cazul în care face un avans asupra sau împotriva obiectului.

(b) În cazul în care creditul acordat pentru mai multe articole primite în același timp sau în temeiul unui singur contract este retras sau aplicat parțial, garanția reală mobiliară rămâne asupra tuturor articolelor, a tuturor documentelor de însoțire sau a produselor acestora. În sensul prezentei secțiuni, creditele acordate prima dată sunt retrase prima dată.

(c) Primirea de către o bancă colectoare a unei decontări finale pentru un bun este o realizare a garanției sale reale mobiliare asupra bunului, a documentelor de însoțire și a veniturilor. Atâta timp cât banca nu primește decontarea finală a bunului și nu renunță la posesia bunului sau la posesia sau controlul documentelor însoțitoare în alte scopuri decât colectarea, garanția reală mobiliară continuă în această măsură și face obiectul articolului 9, dar:

(1) nu este necesar niciun contract de garanție pentru ca garanția reală mobiliară să fie executorie [secțiunea 9-203(b)(3)(A)];

(2) nu este necesară nicio înregistrare pentru a perfecta garanția reală mobiliară; și

(3) garanția reală mobiliară are prioritate față de garanțiile reale mobiliare perfecte conflictuale asupra bunului, a documentelor de însoțire sau a produselor.

§ 4-211. ATUNCI CÂND BANCA DĂ O VALOARE ÎN SCOPUL DEȚINERII ÎN TERMEN.

În scopul determinării statutului său de deținător la termen, o bancă a dat valoare în măsura în care deține o garanție reală mobiliară asupra unui bun, în cazul în care banca respectă cerințele prevăzute la secțiunea 3-302 privind ceea ce constituie un deținător la termen.

§ 4-212. PREZENTAREA PRIN NOTIFICARE A UNUI EFECT CARE NU POATE FI PLĂTIT DE CĂTRE, PRIN SAU LA BANCĂ; RĂSPUNDEREA TRĂGĂTORULUI SAU A AVALISTULUI.

(a) Cu excepția cazului în care există instrucțiuni contrare, o bancă colectoare poate prezenta un efect care nu este plătibil de către, prin sau la o bancă, trimițând părții care urmează să accepte sau să plătească un document care să notifice faptul că banca deține efectul pentru acceptare sau plată. Înștiințarea trebuie trimisă la timp pentru a fi primită în ziua sau înainte de ziua în care este scadentă prezentarea, iar banca trebuie să îndeplinească orice cerință a părții care trebuie să accepte sau să plătească în temeiul secțiunii 3-501 până la închiderea următoarei zile bancare a băncii după ce a luat cunoștință de această cerință.

(b) În cazul în care prezentarea se face prin notificare, iar plata, acceptarea sau cererea de îndeplinire a unei cerințe prevăzute la secțiunea 3-501 nu este primită până la închiderea activității în ziua următoare scadenței sau, în cazul efectelor la vedere, până la închiderea activității în a treia zi bancară de la trimiterea notificării, banca prezentatoare poate trata efectul ca fiind refuzat și poate imputa orice trăgător sau avalist, trimițându-i o notificare cu privire la aceste fapte.

§ 4-213. MEDIUL ŞI MOMENTUL DECONTĂRII DE CĂTRE BANCĂ.

(a) În ceea ce privește decontarea de către o bancă, mediul și momentul decontării pot fi stabilite prin regulamente sau circulare ale Rezervei Federale, reguli ale caselor de compensare și altele asemenea, sau prin acord. În absența unei astfel de prescripții:

(1) mijlocul de decontare este reprezentat de numerar sau de creditarea unui cont într-o bancă din cadrul Rezervei Federale a persoanei care urmează să primească decontarea sau specificată de aceasta; și

(2) momentul decontării, este:

(i) în ceea ce privește ofertele de decontare în numerar, cecuri de casă sau cecuri de ghișeu, atunci când numerarul sau cecul este trimis sau livrat;

(ii) în ceea ce privește oferta de decontare prin creditare într-un cont deschis la o bancă a Rezervei Federale, în momentul în care se efectuează creditarea;

(iii) în ceea ce privește oferta de decontare prin creditare sau debitare a

unui cont într-o bancă, în momentul în care se efectuează creditarea sau debitarea sau, în cazul ofertei de decontare prin autorizarea de a debita un cont, în momentul în care autorizaţia este trimisă sau remisă; sau

(iv) în ceea ce priveşte oferirea decontării prin transfer de fonduri, atunci când plata este efectuată în conformitate cu secţiunea 4A-406 litera (a) către persoana care primeşte decontarea.

(b) În cazul în care oferta de decontare nu se face prin intermediul unui mijloc autorizat prin subsecţiunea (a) sau dacă momentul decontării nu este stabilit prin subsecţiunea (a), nu are loc nicio decontare până când oferta de decontare nu este acceptată de persoana care primeşte decontarea.

(c) În cazul în care decontarea unui articol se face prin cec de casierie sau cec de ghişeu şi persoana care primeşte decontarea, înainte de termenul limită de la miezul nopţii:

(1) prezintă sau transmite cecul pentru încasare, decontarea este definitivă în momentul în care cecul este plătit definitiv; sau

(2) nu reuşeşte să prezinte sau să transmită cecul pentru încasare, decontarea este definitivă la termenul limită de la miezul nopţii al persoanei care primeşte decontarea.

(d) În cazul în care decontarea unui articol se efectuează prin autorizarea de a debita contul băncii care efectuează decontarea în contul băncii care primeşte decontarea, decontarea este definitivă în momentul în care banca care primeşte decontarea efectuează debitarea, dacă există fonduri disponibile în cont pentru valoarea articolului.

§ 4-214. DREPTUL DE REFACTURARE SAU DE RAMBURSARE; RĂSPUNDEREA BĂNCII COLECTOARE; RETURNAREA ARTICOLULUI.

(a) În cazul în care o bancă colectoare a efectuat o decontare provizorie cu clientul său pentru un efect şi nu reuşeşte, din cauza refuzului de plată, a suspendării plăţilor de către o bancă sau din alte motive, să primească o decontare pentru acel efect, care este sau devine definitivă, banca poate revoca decontarea efectuată de aceasta, poate deconta suma creditului acordat pentru acel efect în contul clientului său sau poate obţine rambursarea de la clientul său, indiferent dacă este sau nu în măsură să returneze efectul, în cazul în care, până la termenul limită de la miezul nopţii sau într-un termen rezonabil mai lung după ce a luat cunoştinţă de fapte, returnează efectul sau trimite o notificare cu privire la acestea. În cazul în care returnarea sau notificarea întârzie dincolo de termenul limită de la miezul nopţii sau de un termen rezonabil mai lung după ce a aflat faptele, banca poate revoca decontarea, poate reface creditul sau poate obţine rambursarea de la clientul său, dar este răspunzătoare pentru orice pierdere rezultată din întârziere. Aceste drepturi de revocare, de refacturare şi de obţinere a rambursării încetează în cazul în care şi în momentul în care o decontare pentru articolul primit de către bancă este sau devine definitivă .

(b) O bancă colectoare returnează un efect atunci când acesta este trimis sau livrat clientului sau cedentului băncii sau în conformitate cu instrucţiunile acestuia.

(c) O bancă depozitară care este şi plătitor poate să impute înapoi suma unui efect în contul clientului său sau să obţină rambursarea în conformitate cu secţiunea care reglementează returnarea unui efect primit de o bancă plătitoare pentru creditare în registrele sale (secţiunea 4-301).

(d) Dreptul la rambursare nu este afectat de:

(1) utilizarea anterioară a unui credit acordat pentru elementul respectiv; sau

(2) nerespectarea de către o bancă a obligației de a exercita o diligență obișnuită în ceea ce privește bunul, dar o bancă care nu respectă această obligație rămâne răspunzătoare.

(e) Faptul de a nu efectua o imputare sau de a solicita rambursarea nu afectează alte drepturi ale băncii față de client sau față de orice altă parte.

(f) În cazul în care creditul este acordat în dolari ca echivalent al valorii unui articol plătibil în monedă străină, valoarea în dolari a oricărui debit înapoi sau rambursare trebuie calculată pe baza cursului la vedere oferit de bancă pentru moneda străină în vigoare în ziua în care persoana care are dreptul la debit înapoi sau la rambursare află că nu va primi plata în mod normal.

§ 4-215. PLATA DEFINITIVĂ A UNUI ARTICOL DE CĂTRE BANCA PLĂTITOARE; MOMENTUL ÎN CARE DEBITELE ŞI CREDITELE PROVIZORII DEVIN DEFINITIVE; MOMENTUL ÎN CARE ANUMITE CREDITE DEVIN DISPONIBILE PENTRU RETRAGERE.

(a) Un articol este plătit definitiv de către o bancă plătitoare atunci când banca a efectuat mai întâi oricare dintre următoarele:

(1) a plătit articolul în numerar;

(2) a decontat elementul fără a avea dreptul de a revoca decontarea în temeiul legii, al regulilor sau al acordului camerei de compensare; sau

(3) a efectuat o decontare provizorie pentru elementul în cauză şi nu a revocat decontarea în termenul şi în modul permise de lege, de regulamentul camerei de compensare sau de acord.

(b) În cazul în care decontarea provizorie a unui articol nu devine definitivă, articolul nu este plătit definitiv.

(c) În cazul în care decontarea provizorie a unui articol între banca prezentatoare ş i banca plătitoare se face prin intermediul unei case de compensare sau prin debite sau credite într-un cont între acestea, atunci, în măsura în care debitele sau creditele provizorii pentru articolul respectiv sunt înregistrate în conturile dintre banca prezentatoare ş i banca plătitoare sau dintre banca prezentatoare ş i băncile colectoare anterioare succesive, acestea devin definitive în momentul plăţii definitive a articolelor de către banca plătitoare.

(d) În cazul în care o bancă colectoare primeşte o decontare pentru un articol care este sau devine definitivă, banca este răspunzătoare faţă de clientul său pentru valoarea articolului, iar orice credit provizoriu acordat pentru articol într-un cont deschis la clientul său devine definitiv.

(e) Sub rezerva (i) legii aplicabile care prevede un termen de disponibilitate a fondurilor şi (ii) oricărui drept al băncii de a aplica creditul la o obligaţie a clientului, creditul acordat de o bancă pentru un element din contul unui client devine disponibil pentru retragere de drept:

(1) în cazul în care banca a primit o decontare provizorie pentru articol, atunci când decontarea devine definitivă şi banca a avut la dispoziţie un termen rezonabil pentru a primi înapoi articolul, iar articolul nu a fost primit în acest termen;

(2) în cazul în care banca este atât banca depozitară, cât şi banca plătitoare, iar articolul este plătit definitiv, la deschiderea celei de-a doua zile bancare a băncii după primirea articolului.

(f) Sub rezerva legislației aplicabile care prevede un termen de disponibilitate a fondurilor și a oricărui drept al unei bănci de a aplica un depozit la o obligație a deponentului, un depozit de bani devine disponibil pentru retragere de drept la deschiderea următoarei zile bancare a băncii după primirea depozitului.

§ 4-216. INSOLVENȚĂ ȘI PREFERINȚE.

(a) În cazul în care un articol se află sau intră în posesia unui plătitor sau a unei bănci colectoare care suspendă plata și articolul nu a fost achitat definitiv, articolul trebuie returnat de către administratorul judiciar, administratorul judiciar sau agentul însărcinat cu banca închisă băncii prezentatoare sau clientului băncii închise.

(b) În cazul în care o bancă plătitoare plătește în cele din urmă un efect și suspendă plățile fără a efectua o decontare a efectului cu clientul său sau cu banca prezentatoare, decontare care este sau devine definitivă, proprietarul efectului are o creanță privilegiată împotriva băncii plătitoare.

(c) În cazul în care o bancă plătitoare acordă sau o bancă colectoare acordă sau primește o decontare provizorie pentru un articol și, ulterior, suspendă plățile, suspendarea nu împiedică sau nu interferează cu faptul că decontarea devine definitivă, în cazul în care caracterul definitiv se produce în mod automat la trecerea unui anumit interval de timp sau la producerea anumitor evenimente.

(d) În cazul în care o bancă colectoare primește de la părți ulterioare o decontare pentru un bun, care este sau devine definitivă, iar banca suspendă plățile fără a efectua o decontare pentru bunul respectiv cu clientul său, care este sau devine definitivă, proprietarul bunului are o creanță privilegiată împotriva băncii colectoare.

PARTEA 3. COLECTAREA ARTICOLELOR: BĂNCILE PLĂTITOARE.

§ 4-301. AMÂNAREA PLĂȚII; RECUPERAREA PLĂȚII PRIN RETURNAREA EFECTELOR; MOMENTUL REFUZULUI DE PLATĂ; RETURNAREA EFECTELOR DE CĂTRE BANCA PLĂTITOARE.

(a) În cazul în care o bancă plătitoare decontează un efect la vedere, altul decât o cambie documentară prezentată altfel decât pentru plată imediată la ghișeu, înainte de miezul nopții din ziua bancară de primire, banca plătitoare poate revoca decontarea și recupera decontarea dacă, înainte de a efectua plata finală și înainte de termenul limită de la miezul nopții, aceasta

(1) returnează elementul;

(2) returnează o imagine a bunului, dacă partea căreia i se returnează bunul a încheiat un acord de acceptare a unei imagini ca returnare a bunului, iar imaginea este returnată în conformitate cu acordul respectiv;

(3) trimite o înregistrare prin care se notifică refuzul de plată sau neplata în cazul în care articolul nu este disponibil pentru returnare.

(b) În cazul în care o bancă plătitoare primește un efect la vedere pentru a fi creditat în

registrele sale, aceasta poate returna efectul sau poate trimite o notificare de refuz de plată și poate revoca orice credit acordat sau poate recupera suma retrasă de clientul său, dacă acționează în termenul și în modul specificate la litera (a).

(c) Cu excepţia cazului în care a fost trimisă anterior o notificare de refuz de plată, un efect este refuzat în momentul în care, în scopul refuzului de plată, este returnat sau este trimisă o notificare în conformitate cu prezenta secţiune.

(d) Un articol este returnat:

(1) în ceea ce priveşte un efect prezentat prin intermediul unei case de compensare, atunci când acesta este livrat băncii prezentatoare sau ultimei bănci colectoare sau casei de compensare sau este trimis sau livrat în conformitate cu regulile casei de compensare; sau

(2) în toate celelalte cazuri, atunci când este trimisă sau livrată clientului băncii sau transferatorului sau în urma unor instrucţiuni.

§ 4-302. RĂSPUNDEREA BĂNCII PLĂTITOARE PENTRU RETURNAREA CU ÎNTÂRZIERE A OBIECTULUI.

(a) În cazul în care un articol este prezentat şi primit de o bancă plătitoare, banca este responsabilă pentru suma de:

(1) un efect la vedere, altul decât o cambie documentară, indiferent dacă este sau nu plătibilă în mod corespunzător, în cazul în care banca, în orice caz în care nu este şi banca depozitară, reţine efectul după miezul nopţii din ziua bancară de primire fără a-l deconta sau, indiferent dacă este sau nu şi banca depozitară, nu plăteşte sau returnează efectul sau nu trimite o notificare de refuz de plată decât după termenul limită de la miezul nopţii; sau

(2) orice alt articol plătibil în mod corespunzător, cu excepţia cazului în care, în termenul acordat pentru acceptarea sau plata respectivului articol, banca fie acceptă sau plăteşte articolul, fie îl returnează împreună cu documentele care îl însoţesc.

(b) Răspunderea unei bănci plătitoare de a plăti un efect în conformitate cu subsecţiunea (a) este supusă unor apărări bazate pe încălcarea unei garanţii de prezentare (secţiunea 4-208) sau pe dovada că persoana care solicită executarea răspunderii a prezentat sau a transferat efectul cu scopul de a frauda banca plătitoare.

§ 4-303. ATUNCI CÂND ARTICOLELE FAC OBIECTUL UNEI NOTIFICĂRI, AL UNUI ORDIN DE OPRIRE A PLĂŢII, AL UNEI PROCEDURI JUDICIARE SAU AL UNEI COMPENSĂRI; ORDINEA ÎN CARE ARTICOLELE POT FI TAXATE SAU CERTIFICATE.

(a) Orice cunoştinţă, notificare sau ordin de oprire a plăţii primit de către o bancă plătitoare, orice proces legal notificat sau orice compensare exercitată de către o bancă plătitoare vine prea târziu pentru a pune capăt, a suspenda sau a modifica dreptul sau obligaţia băncii de a plăti un articol sau de a debita contul clientului său pentru articolul respectiv, în cazul în care cunoştinţa, notificarea, ordinul de oprire a plăţii sau procesul legal este primit sau notificat şi expiră un termen rezonabil pentru ca banca să acţioneze în acest sens sau compensarea este exercitată după cea dintâi dintre următoarele situaţii:

(1) banca acceptă sau certifică articolul;

(2) banca plătește articolul în numerar;

(3) banca decontează elementul fără a avea dreptul de a revoca decontarea în temeiul legii, al regulilor casei de compensare sau al unui acord;

(4) banca devine răspunzătoare pentru suma obiectului în conformitate cu secţiunea 4-302, care se referă la responsabilitatea băncii plătitoare pentru returnarea cu întârziere a efectelor; sau

(5) în ceea ce priveşte cecurile, o oră-limită nu mai devreme de o oră după deschiderea zilei bancare următoare după ziua bancară în care banca a primit cecul şi nu mai târziu de închiderea zilei bancare următoare sau, dacă nu se stabileşte o oră-limită, de închiderea zilei bancare următoare după ziua bancară în care banca a primit cecul.

(b) Sub rezerva subsecţiunii (a), articolele pot fi acceptate, plătite, certificate sau debitate în contul indicat al clientului său în orice ordine.

PARTEA 4. RELAŢIA DINTRE BANCA PLĂTITOARE ŞI CLIENTUL SĂU

§ 4-401. CÂND BANCA POATE DEBITA CONTUL CLIENTULUI.

(a) O bancă poate debita din contul unui client un element care este plătibil în mod corespunzător din acel cont, chiar dacă debitul creează un descoperit de cont. Un articol este plătibil în mod corespunzător dacă este autorizat de client şi este în conformitate cu orice acord între client şi bancă.

(b) Un client nu este răspunzător pentru valoarea unui descoperit de cont dacă nu a semnat articolul şi nici nu a beneficiat de veniturile acestuia.

(c) O bancă poate debita din contul unui client un cec care, de altfel, este plătibil în mod corespunzător din contul respectiv, chiar dacă plata a fost efectuată înainte de data ceculuі, cu excepţia cazului în care clientul a notificat banca cu privire la postdatarea cecului, descriind cu o certitudine rezonabilă. Notificarea este valabilă pentru perioada prevăzută la secţiunea 4-403 litera (b) pentru ordinele de oprire a plăţii şi trebuie să fie primită la un moment şi într-un mod care să ofere băncii o posibilitate rezonabilă de a acţiona în consecinţă înainte ca banca să ia orice măsură cu privire la cecul descris la secţiunea 4-303. În cazul în care o bancă debitează din contul unui client un cec înainte de data indicată în notificarea de postdatare, banca este răspunzătoare pentru daune-interese pentru pierderea rezultată din această acţiune. Prejudiciul poate include daune-interese pentru refuzul de plată a efectelor ulterioare, în conformitate cu secţiunea 4-402.

(d) O bancă care, cu bună-credinţă, efectuează o plată către un deţinător poate debita contul indicat al clientului său în conformitate cu:

(1) condiţiile iniţiale ale articolului modificat; sau

(2) termenii articolului completat, chiar dacă banca ştie că articolul a fost completat, cu excepţia cazului în care banca a fost informată că completarea a fost necorespunzătoare.

§ 4-402. RĂSPUNDEREA BĂNCII FAŢĂ DE CLIENT PENTRU REFUZUL DE PLATĂ NEJUSTIFICAT; MOMENTUL DETERMINĂRII INSUFICIENŢEI CONTULUI.

(a) Cu excepţia cazului în care se prevede altfel în prezentul articol, o bancă plătitoare refuză în mod greşit un efect dacă refuză un efect care este în mod corespunzător plătibil, dar o bancă poate refuza un efect care ar crea un descoperit de cont, cu excepţia cazului în care a fost de acord să plătească descoperitul de cont.

(b) O bancă plătitoare este răspunzătoare faţă de clientul său pentru daunele cauzate în mod direct de refuzul nejustificat al unui efect. Răspunderea este limitată la daunele reale dovedite şi poate include daune-interese pentru arestarea sau urmărirea penală a clientului sau alte daune indirecte. Este o chestiune de fapt care trebuie stabilită în fiecare caz în parte, dacă daunele indirecte sunt cauzate în mod direct de refuzul de plată ilicit.

(c) Determinarea de către o bancă plătitoare a soldului contului clientului pe care se bazează o decizie de refuz de plată pentru insuficienţă de fonduri disponibile poate fi făcută în orice moment între momentul în care banca plătitoare primeşte articolul şi momentul în care banca plătitoare returnează articolul sau dă o notificare în loc de returnare, şi nu este necesară mai mult de o singură determinare. În cazul în care, la alegerea băncii plătitoare, se efectuează o determinare ulterioară a soldului în scopul reevaluării deciziei băncii de a respinge articolul, soldul contului în acel moment este determinant pentru a stabili dacă respingerea pentru insuficienţă de fonduri disponibile este sau nu abuzivă.

§ 4-403. DREPTUL CLIENTULUI DE A OPRI PLATA; SARCINA DE A DOVEDI PIERDEREA.

(a) Un client sau orice persoană autorizată să tragă în cont, în cazul în care există mai multe persoane, poate să oprească plata oricărui articol tras în contul clientului sau să închidă contul printr-un ordin adresat băncii, în care să descrie articolul sau contul cu o certitudine rezonabilă, primit la un moment ş i într-un mod care să ofere băncii o posibilitate rezonabilă de a acţiona înainte de orice acţiune a băncii cu privire la articolul descris în secţiunea 4-303. În cazul în care este necesară semnătura mai multor persoane pentru a trage dintr-un cont, oricare dintre aceste persoane poate opri plata sau închide contul.

(b) O ordonanţă de încetare a plăţii este valabilă timp de şase luni, dar devine caducă după 14 zile calendaristice în cazul în care ordonanţa iniţială a fost verbală şi nu a fost confirmată într-un document în această perioadă. Un ordin de suspendare a plăţii poate fi reînnoit pentru perioade suplimentare de şase luni printr-un proces-verbal transmis băncii în perioada în care ordinul de suspendare a plăţii este în vigoare.

(c) Sarcina de a stabili fapta şi valoarea pierderii rezultate din plata unui articol contrar unui ordin de oprire a plăţii sau de închidere a unui cont revine clientului. Pierderea rezultată din plata unui efect contrar unui ordin de oprire a plăţii poate include daune-interese pentru refuzul de plată a efectelor ulterioare, în conformitate cu secţiunea 4-402.

§ 4-404. BANCA NU ESTE OBLIGATĂ SĂ PLĂTEASCĂ CECURI MAI VECHI DE ŞASE LUNI.

O bancă nu este obligată faţă de un client care deţine un cont curent să plătească un cec, altul decât un cec certificat, care este prezentat la mai mult de şase luni de la data acestuia, dar poate debita contul clientului său pentru o plată efectuată ulterior cu bună credinţă.

§ 4-405. DECESUL SAU INCAPACITATEA CLIENTULUI.

(a) Autoritatea unei bănci plătitoare sau a unei bănci colectoare de a accepta, plăti sau colecta un efect sau de a contabiliza veniturile provenite din colectarea acestuia, dacă este de altfel efectivă, nu este lipsită de eficacitate din cauza incompetenţei unui client al

oricăreia dintre bănci, existentă în momentul emiterii efectului sau al colectării acestuia, în cazul în care banca nu are cunoştinţă de o hotărâre de incompetenţă. Nici decesul, nici incapacitatea unui client nu revocă autoritatea de a accepta, de a plăti, de a încasa,

sau cont până când banca ia cunoştinţă de deces sau de o hotărâre de incapacitate şi are posibilitatea rezonabilă de a acţiona în consecinţă.

(b) Chiar dacă are cunoştinţă de acest lucru, o bancă poate, timp de 10 zile de la data decesului, să plătească sau să certifice cecurile trase la sau înainte de această dată, cu excepţia cazului în care o persoană care pretinde un interes în cont îi ordonă să oprească plata.

§ 4-406. OBLIGAŢIA CLIENTULUI DE A DESCOPERI ŞI DE A RAPORTA SEMNĂTURILE SAU MODIFICĂRILE NEAUTORIZATE.

(a) O bancă care trimite sau pune la dispoziţia unui client un extras de cont în care se arată plata unor elemente din contul respectiv trebuie fie să returneze sau să pună la dispoziţia clientului elementele plătite, fie să furnizeze în extrasul de cont informaţii suficiente pentru a permite clientului să identifice în mod rezonabil elementele plătite. Extrasul de cont oferă informaţii suficiente dacă articolul este descris prin numărul articolului, suma şi data plăţii.

(b) În cazul în care articolele nu sunt returnate clientului, persoana care păstrează articolele fie le păstrează, fie, în cazul în care articolele sunt distruse, păstrează capacitatea de a furniza copii lizibile ale articolelor până la expirarea unui termen de şapte ani de la primirea articolelor. Un client poate solicita un articol de la banca care a plătit articolul, iar banca respectivă trebuie să furnizeze într-un termen rezonabil fie articolul, fie, în cazul în care articolul a fost distrus sau nu poate fi obţinut în alt mod, o copie lizibilă a acestuia.

(c) În cazul în care o bancă trimite sau pune la dispoziţie un extras de cont sau elemente în conformitate cu subsecţiunea (a), clientul trebuie să dea dovadă de promptitudine rezonabilă în examinarea extrasului sau a elementelor pentru a determina dacă o plată nu a fost autorizată din cauza unei modificări a unui element sau din cauza faptului că o presupusă semnătură a clientului sau în numele acestuia nu a fost autorizată. În cazul în care, pe baza extrasului de cont sau a elementelor furnizate, clientul ar fi trebuit, în mod rezonabil, să descopere plata neautorizată, clientul trebuie să notifice prompt banca cu privire la faptele relevante.

(d) În cazul în care banca dovedeşte că, în ceea ce priveşte un articol, clientul nu a respectat obligaţiile care îi revin în temeiul subsecţiunii (c), clientul nu poate să se îndrepte împotriva băncii:

(1) semnătura neautorizată a clientului sau orice alterare a obiectului, dacă banca dovedeşte, de asemenea, că a suferit o pierdere din cauza acestei erori; şi

(2) semnătura neautorizată a clientului sau alterarea de către acelaşi infractor a oricărui alt articol plătit cu bună credinţă de bancă, dacă plata a fost efectuată înainte ca banca să primească o notificare din partea clientului cu privire la semnătura neautorizată sau alterarea acesteia şi după ce clientul a avut la dispoziţie o perioadă de timp rezonabilă, care nu depăşeşte 30 de zile, pentru a examina articolul sau extrasul de cont şi a notifica banca.

(e) În cazul în care se aplică subsecţiunea (d), iar clientul dovedeşte că banca nu a dat dovadă de o diligenţă obişnuită la plata obiectului şi că această nerespectare a contribuit în mod substanţial la pierdere, pierderea se repartizează între clientul exclus şi banca care invocă excluderea în funcţie de măsura în care nerespectarea de către client a subsecţiunii (c)

şi faptul că banca nu a exercitat o grijă obişnuită a contribuit la pierderea suferită. În cazul în care clientul dovedeşte că banca nu a plătit articolul cu bună credinţă, excluderea prevăzută la litera (d) nu se aplică.

(f) Fără a lua în considerare grija sau lipsa de grijă a clientului sau a băncii, un client care, în termen de un an de la data la care extrasul de cont sau articolele au fost puse la dispoziţia clientului [subsecţiunea (a)], nu descoperă şi nu raportează semnătura neautorizată a clientului sau orice modificare a articolului, nu poate invoca împotriva băncii semnătura neautorizată sau modificarea acestuia. În cazul în care există o excludere în temeiul acestei subsecţiuni, banca plătitoare nu poate obţine despăgubiri pentru încălcarea garanţiei în temeiul secţiunii 4-208 în ceea ce priveşte semnătura neautorizată sau alterarea la care se aplică excluderea.

§ 4-407. DREPTUL BĂNCII PLĂTITOARE LA SUBROGARE ÎN CAZUL UNEI PLĂŢI NECORESPUNZĂTOARE.

În cazul în care o bancă plătitoare a plătit un articol după ce trăgătorul sau girantul a ordonat oprirea plăţii sau după ce un cont a fost închis sau în alte circumstanţe care oferă un motiv de obiecţie din partea trăgătorului sau girantului, pentru a preveni îmbogăţirea fără justă cauză şi numai în măsura necesară pentru a preveni pierderea băncii ca urmare a plăţii articolului, banca plătitoare se subrogă în drepturile

(1) a oricărui deţinător în termen asupra obiectului împotriva trăgătorului sau a producătorului;

(2) a beneficiarului plăţii sau a oricărui alt deţinător al efectului împotriva trăgătorului sau a creatorului, fie cu privire la efect, fie în cadrul tranzacţiei din care a rezultat efectul; şi

(3) a trăgătorului sau a producătorului împotriva beneficiarului plăţii sau a oricărui alt deţinător al obiectului în ceea ce priveşte tranzacţia din care a rezultat obiectul respectiv.

PARTEA A 5-A. COLECTAREA DE PROIECTE DE DOCUMENTE

§ 4-501. MANIPULAREA CAMBIILOR DOCUMENTARE; OBLIGAŢIA DE A TRIMITE PENTRU PREZENTARE ŞI DE A NOTIFICA CLIENTUL ÎN CAZ DE REFUZ DE PLATĂ.

O bancă care acceptă o cambie documentară pentru încasare trebuie să prezinte sau să trimită cambia şi documentele care o însoţesc pentru prezentare şi, în momentul în care află că cambia nu a fost plătită sau acceptată în timp util, trebuie să notifice acest lucru clientului său în timp util, chiar dacă a redus sau a cumpărat cambia sau a acordat un credit disponibil pentru retragere de drept.

§ 4-502. PREZENTAREA DE CECURI "LA SOSIRE".

În cazul în care o cambie sau instrucţiunile relevante prevăd prezentarea "la sosire", "la sosirea bunurilor" sau altele asemenea, banca colectoare nu este obligată să prezinte până când, în opinia sa, nu a expirat un termen rezonabil pentru sosirea bunurilor. Refuzul de a

plăti sau de a accepta pentru că bunurile nu au sosit nu constituie o dezacordare; banca trebuie să notifice refuzul transferatorului său, dar nu trebuie să prezinte din nou tracta până când nu primește instrucțiuni în acest sens sau până când nu află de sosirea bunurilor.

§ 4-503. RĂSPUNDEREA BĂNCII PREZENTATOARE PENTRU DOCUMENTE ȘI BUNURI; RAPORTAREA MOTIVELOR DE REFUZ DE PLATĂ; ARBITRU ÎN CAZ DE NEVOIE.

Cu excepţia cazului în care există instrucţiuni contrare şi cu excepţia cazului în care se prevede la articolul 5, o bancă care prezintă o cambie documentară:

(1) trebuie să predea documentele trasului la acceptarea cambiei dacă aceasta este plătibilă la mai mult de trei zile de la prezentare; în caz contrar, numai la plată; şi

(2) în cazul refuzului de plată, fie în cazul prezentării pentru acceptare, fie în cazul prezentării pentru plată, poate solicita şi urma instrucţiunile oricărui arbitru în caz de necesitate desemnat în cambie sau, în cazul în care banca prezentatoare nu alege să utilizeze serviciile arbitrului, aceasta trebuie să dea dovadă de diligenţă şi bună credinţă pentru a afla motivul refuzului de plată, trebuie să notifice cedentului său refuzul de plată şi rezultatele eforturilor sale de a afla motivele refuzului de plată şi trebuie să solicite instrucţiuni.

Cu toate acestea, banca prezentatoare nu are nicio obligaţie în ceea ce priveşte bunurile reprezentate de documente, cu excepţia faptului că trebuie să urmeze orice instrucţiuni rezonabile primite în timp util; aceasta are dreptul la rambursarea oricăror cheltuieli suportate pentru a urma instrucţiunile şi la plata anticipată sau la despăgubiri pentru aceste cheltuieli.

§ 4-504. PRIVILEGIUL DE A PREZENTA O BANCĂ PENTRU A SE OCUPA DE MĂRFURI; GARANŢIE PENTRU CHELTUIELI.

(a) O bancă prezentatoare care, ca urmare a refuzului unei cambii documentare, a solicitat instrucţiuni în timp util, dar nu le primeşte într-un termen rezonabil, poate depozita, vinde sau tranzacţiona în orice alt mod rezonabil bunurile.

(b) Pentru cheltuielile sale rezonabile suportate în cadrul acţiunii în temeiul subsecţiunii (a), banca prezentatoare are un drept de retenţie asupra mărfurilor sau a produselor acestora, care poate fi executat în acelaşi mod ca un drept de retenţie al vânzătorului neplătit.

NOTE M.I.C. [ARTICOLUL 4 DIN UCC: DEPOZITE ŞI ÎNCASĂRI BANCARE]

NOTE M.I.C. [ARTICOLUL 4 DIN UCC: DEPOZITE ŞI ÎNCASĂRI BANCARE]

NOTE M.I.C. [ARTICOLUL 4 DIN UCC: DEPOZITE ŞI ÎNCASĂRI BANCARE]

NOTE M.I.C. [ARTICOLUL 4 DIN UCC: DEPOZITE ŞI ÎNCASĂRI BANCARE]

NOTE M.I.C. [ARTICOLUL 4 DIN UCC: DEPOZITE ŞI ÎNCASĂRI BANCARE]

NOTE M.I.C. [ARTICOLUL 4 DIN UCC: DEPOZITE ŞI ÎNCASĂRI BANCARE]

NOTE M.I.C. [ARTICOLUL 4 DIN UCC: DEPOZITE ŞI ÎNCASĂRI BANCARE]

NOTE M.I.C. [ARTICOLUL 4 DIN UCC: DEPOZITE ŞI ÎNCASĂRI BANCARE]

NOTE M.I.C. [ARTICOLUL 4 DIN UCC: DEPOZITE ŞI ÎNCASĂRI BANCARE]

NOTE M.I.C. [ARTICOLUL 4 DIN UCC: DEPOZITE ŞI ÎNCASĂRI BANCARE]

U.C.C. - ARTICOLUL 4A - TRANSFERUL DE FONDURI

PARTEA 1. OBIECT ŞI DEFINIŢII

- § 4A-101. TITLUL SCURT.
- § 4A-102. OBIECT.
- § 4A-103. ORDIN DE PLATĂ - DEFINIŢII.
- § 4A-104. TRANSFER DE FONDURI - DEFINIŢII.
- § 4A-105. ALTE DEFINIŢII.
- § 4A-106. MOMENTUL ÎN CARE SE PRIMEŞTE ORDINUL DE PLATĂ.
- § 4A-107. REGULAMENTE ŞI CIRCULARE OPERAŢIONALE ALE REZERVEI FEDERALE.
- § 4A-108. EXCLUDEREA TRANZACŢIILOR DE CONSUM REGLEMENTATE DE LEGISLAŢIA FEDERALĂ.

PARTEA 2. EMITEREA ŞI ACCEPTAREA ORDINULUI DE PLATĂ

- § 4A-201. PROCEDURA DE SECURITATE.
- § 4A-202. ORDINE DE PLATĂ AUTORIZATE ŞI VERIFICATE.
- § 4A-203. INAPLICABILITATEA ANUMITOR ORDINE DE PLATĂ VERIFICATE.
- § 4A-204. RAMBURSAREA PLĂŢII ŞI OBLIGAŢIA CLIENTULUI DE A RAPORTA CU PRIVIRE LA ORDINUL DE PLATĂ NEAUTORIZAT.
- § 4A-205. ORDINE DE PLATĂ ERONATE.
- § 4A-206. TRANSMITEREA ORDINULUI DE PLATĂ PRIN INTERMEDIUL UNUI SISTEM DE TRANSFER DE FONDURI SAU AL UNUI ALT SISTEM DE COMUNICARE.
- § 4A-207. DESCRIEREA ERONATĂ A BENEFICIARULUI.
- § 4A-208. DESCRIEREA ERONATĂ A BĂNCII INTERMEDIARE SAU A BĂNCII BENEFICIARULUI.
- § 4A-209. ACCEPTAREA ORDINULUI DE PLATĂ.
- § 4A-210. RESPINGEREA ORDINULUI DE PLATĂ.
- § 4A-211. ANULAREA ŞI MODIFICAREA ORDINULUI DE PLATĂ.
- § 4A-212. RĂSPUNDEREA ŞI OBLIGAŢIA BĂNCII DESTINATARE ÎN CEEA CE PRIVEŞTE ORDINUL DE PLATĂ NEACCEPTAT.

PARTEA 3. EXECUTAREA ORDINULUI DE PLATĂ AL EXPEDITORULUI DE CĂTRE BANCA DESTINATARĂ

- § 4A-301. EXECUTAREA ŞI DATA EXECUTĂRII.
- § 4A-302. OBLIGAŢIILE BĂNCII BENEFICIARE ÎN EXECUTAREA ORDINULUI DE PLATĂ.
- § 4A-303. EXECUTAREA ERONATĂ A ORDINULUI DE PLATĂ.
- § 4A-304. OBLIGAŢIA EXPEDITORULUI DE A RAPORTA UN ORDIN DE PLATĂ EXECUTAT ÎN MOD ERONAT.
- § 4A-305. RĂSPUNDEREA PENTRU EXECUTAREA TARDIVĂ SAU NECORESPUNZĂTOARE SAU PENTRU NEEXECUTAREA ORDINULUI DE PLATĂ.

PARTEA 4. PLATA

- § 4A-401. DATA PLĂŢII.
- § 4A-402. OBLIGAŢIA EXPEDITORULUI DE A PLĂTI BĂNCII DESTINATARE.
- § 4A-403. PLATA DE CĂTRE EXPEDITOR CĂTRE BANCA DESTINATARĂ.

- § 4A-404. OBLIGAŢIA BĂNCII BENEFICIARULUI DE A PLĂTI ŞI DE A NOTIFICA BENEFICIARUL.

- § 4A-405. PLATA DE CĂTRE BANCA BENEFICIARULUI CĂTRE BENEFICIAR.
- § 4A-406. PLATA DE CĂTRE INIȚIATOR CĂTRE BENEFICIAR; STINGEREA OBLIGAȚIEI SUBIACENTE.

PARTEA A 5-A. DISPOZIȚII DIVERSE

- § 4A-501. MODIFICAREA PRIN ACORD ŞI EFECTUL NORMEI PRIVIND SISTEMUL DE TRANSFER DE FONDURI.
- § 4A-502. PROCES AL CREDITORULUI NOTIFICAT BĂNCII BENEFICIARE; COMPENSARE DE CĂTRE BANCA BENEFICIARULUI.
- § 4A-503. ORDIN DE INTERDICȚIE SAU ORDIN DE RESTRICȚIE CU PRIVIRE LA TRANSFERUL DE FONDURI.
- § 4A-504. ORDINEA ÎN CARE POT FI DEBITATE ÎN CONT ARTICOLELE ŞI ORDINELE DE PLATĂ; ORDINEA RETRAGERILOR DIN CONT.
- § 4A-505. EXCLUDEREA OBIECȚIEI PRIVIND DEBITAREA CONTULUI CLIENTULUI.
- § 4A-506. RATA DOBÂNZII.
- § 4A-507. ALEGEREA LEGII.

PARTEA 1. OBIECT ŞI DEFINIŢII

§ 4A-101. TITLUL SCURT.

Prezentul articol poate fi citat ca fiind Codul comercial uniform - Transferuri de fonduri.

§ 4A-102. OBIECT.

Cu excepţia cazului în care se prevede altfel în secţiunea 4A-108, prezentul articol se aplică transferurilor de fonduri definite în secţiunea 4A-104.

§ 4A-103. ORDIN DE PLATĂ - DEFINIŢII.

(a) În acest articol:

(1) "Ordin de plată" înseamnă o instrucţiune a unui expeditor către o bancă beneficiară, transmisă oral, electronic sau în scris, de a plăti sau de a determina o altă bancă să plătească o sumă de bani fixă sau determinabilă unui beneficiar dacă:

(i) instrucţiunea nu prevede o condiţie de plată către beneficiar, alta decât momentul plăţii,

(ii) banca destinatară urmează să fie rambursată prin debitarea unui cont al expeditorului sau prin primirea unei plăţi de la acesta în alt mod, şi

(iii) instrucţiunea este transmisă de către expeditor direct băncii destinatare sau unui agent, unui sistem de transfer de fonduri sau unui sistem de comunicare pentru a fi transmisă băncii destinatare.

(2) "Beneficiar" înseamnă persoana care urmează să fie plătită de către banca beneficiarului.

(3) "Banca beneficiarului" înseamnă banca identificată într-un ordin de plată în care trebuie creditat un cont al beneficiarului în conformitate cu ordinul sau care, în caz contrar, trebuie să efectueze plata către beneficiar, dacă ordinul nu prevede plata într-un cont.

(4) "Banca destinatară" înseamnă banca căreia îi este adresată instrucţiunea expeditorului.

(5) "Expeditor" înseamnă persoana care dă instrucţiuni băncii destinatare.

(b) În cazul în care o instrucţiune conformă cu subsecţiunea (a) punctul 1 prevede efectuarea mai multor plăţi către un beneficiar, instrucţiunea este un ordin de plată separat pentru fiecare plată.

(c) Un ordin de plată este emis atunci când este trimis băncii destinatare.

§ 4A-104. TRANSFER DE FONDURI - DEFINIŢII.

În acest articol:

(a) "Transfer de fonduri" înseamnă o serie de tranzacţii, începând cu ordinul de plată al iniţiatorului, efectuate în scopul efectuării plăţii către beneficiarul ordinului. Termenul include orice ordin de plată emis de banca iniţiatorului sau de o bancă intermediară destinată să execute ordinul de plată al iniţiatorului. Un transfer de fonduri se finalizează prin acceptarea de către banca beneficiarului a unui ordin de plată în beneficiul beneficiarului ordinului de plată al ordonatorului.

(b) "Bancă intermediară" înseamnă o bancă destinatară, alta decât banca iniţiatorului sau banca beneficiarului.

(c) "Ordonator" înseamnă expeditorul primului ordin de plată într-un transfer de fonduri.

(d) "Banca iniţiatorului" înseamnă (i) banca beneficiară către care este emis ordinul de plată al iniţiatorului, în cazul în care iniţiatorul nu este o bancă, sau (ii) iniţiatorul, în cazul în care acesta este o bancă.

§ 4A-105. ALTE DEFINIŢII.

(a) În acest articol:

(1) "Cont autorizat" înseamnă un cont de depozit al unui client la o bancă desemnată de client ca sursă de plată a ordinelor de plată emise de client către bancă. În cazul în care un client nu desemnează un astfel de cont, orice cont al clientului este un cont autorizat dacă plata unui ordin de plată din acel cont nu este incompatibilă cu o restricţie privind utilizarea contului respectiv.

(2) "Bancă" înseamnă o persoană angajată în activitatea bancară şi include o bancă de economii, o asociaţie de economii şi împrumut, o cooperativă de credit şi o societate fiduciară. O sucursală sau un birou separat al unei bănci este o bancă separată în sensul prezentului articol.

(3) "Client" înseamnă o persoană, inclusiv o bancă, care are un cont la o bancă sau de la care o bancă a acceptat să primească ordine de plată.

(4) "Zi lucrătoare de transfer de fonduri" a unei bănci destinatare înseamnă partea unei zile în care banca destinatară este deschisă pentru primirea, procesarea şi transmiterea ordinelor de plată, precum şi pentru anularea şi modificarea ordinelor de plată.

(5) "Sistem de transfer de fonduri" înseamnă o reţea de transfer bancar, o casă de compensare automată sau un alt sistem de comunicare al unei case de compensare sau al unei alte asociaţii de bănci, prin intermediul căruia un ordin de plată al unei bănci poate fi transmis băncii căreia îi este adresat ordinul.

(6) [rezervat]

(7) "A dovedi" cu privire la un fapt înseamnă a îndeplini sarcina de a stabili acel fapt [articolul 1-201 litera (b) punctul 8].

(b) Alte definiţii care se aplică prezentului articol şi secţiunilor în care acestea apar sunt: "Acceptare " Secţiunea 4A-209

"Beneficiar " Secţiunea 4A-103

"Banca beneficiarului " Secţiunea 4A-103

"Executat " Secţiunea 4A-301

"Data executării " Secţiunea 4A-301

"Transfer de fonduri " Secţiunea 4A-104

"Regula sistemului de transfer de fonduri " Secţiunea 4A-501

"Bancă intermediară " Secţiunea 4A-104

"Ordonator " Secţiunea 4A-104

"Banca iniţiatorului " Secţiunea 4A-104

"Plata de către banca beneficiarului către beneficiar " Secţiunea 4A-405

"Plata de către iniţiator către beneficiar " Secţiunea 4A-406

"Plata de către expeditor către banca destinatară " Secţiunea 4A-403

"Data plăţii " Secţiunea 4A-401

"Ordin de plată " Secţiunea 4A-103

"Banca beneficiară " Secţiunea 4A-103

"Procedura de securitate " Secţiunea 4A-201

"Expeditor " Secţiunea 4A-103

(c) Următoarele definiţii de la articolul 4 se aplică prezentului articol : "Cameră de compensare" Secţiunea4-104

"Articol " Secţiunea 4-104

"Suspendă plăţile "	Secţiunea 4-104

(d) În plus, articolul 1 conține definiții generale și principii generale de construcție și interpretare aplicabile pe tot parcursul prezentului articol.

§ 4A-106. MOMENTUL PRIMIRII ORDINULUI DE PLATĂ.

(a) Termenul de primire a unui ordin de plată sau a unei comunicări de anulare sau de modificare a unui ordin de plată este determinat de normele aplicabile la primirea unei notificări prevăzute la secțiunea 1-202. O bancă beneficiară poate stabili o oră sau mai multe ore limită într-o zi lucrătoare de transfer de fonduri pentru primirea și procesarea ordinelor de plată și a comunicărilor de anulare sau modificare a ordinelor de plată. Se pot aplica ore-limită diferite pentru ordinele de plată, anulări sau modificări sau pentru diferite categorii de ordine de plată, anulări sau modificări. O oră-limită se poate aplica expeditorilor în general sau se pot aplica ore-limită diferite pentru diferiți expeditori sau categorii de ordine de plată. În cazul în care un ordin de plată sau o comunicare prin care se anulează sau se modifică un ordin de plată este primit după închiderea unei zile lucrătoare de transfer de fonduri sau după ora-limită corespunzătoare într-o zi lucrătoare de transfer de fonduri, banca destinatară poate trata ordinul de plată sau comunicarea ca fiind primit la deschiderea următoarei zile lucrătoare de transfer de fonduri.

(b) În cazul în care prezentul articol se referă la o dată de executare sau la o dată de plată sau indică o zi în care o bancă beneficiară trebuie să acționeze, iar data sau ziua nu cade într-o zi lucrătoare de transfer de fonduri, următoarea zi care este o zi lucrătoare de transfer de fonduri este considerată ca fiind data sau ziua indicată, cu excepția cazului în care prezentul articol prevede contrariul.

§ 4A-107. REGULAMENTE ȘI CIRCULARE OPERAȚIONALE ALE REZERVEI FEDERALE.

Regulamentele Consiliului guvernatorilor Sistemului Rezervelor Federale și circularele operaționale ale băncilor Rezervelor Federale înlocuiesc orice dispoziție contradictorie din prezentul articol în măsura în care aceasta este contradictorie.

§ 4A-108. EXCLUDEREA TRANZACȚIILOR DE CONSUM REGLEMENTATE DE LEGISLAȚIA FEDERALĂ.

Prezentul articol nu se aplică unui transfer de fonduri a cărui parte este reglementată de Electronic Fund Transfer Act of 1978 (titlul XX, Public Law 95-630, 92 Stat. 3728, 15 U.S.C. § 1693 et seq.), astfel cum este modificat periodic.

PARTEA 2. EMITEREA ȘI ACCEPTAREA ORDINULUI DE PLATĂ **[Cuprins]**

§ 4A-201. PROCEDURA DE SECURITATE.

"Procedură de securitate" înseamnă o procedură stabilită de comun acord între un client și o bancă beneficiară în scopul (i) de a verifica dacă un ordin de plată sau o comunicare de modificare sau de anulare a unui ordin de plată aparține clientului sau (ii) de a detecta o eroare în transmiterea sau în conținutul ordinului de plată sau al comunicării. O procedură de securitate poate necesita utilizarea de algoritmi sau alte coduri, cuvinte sau numere de identificare, criptare, proceduri de rechemare sau dispozitive de securitate similare. Compararea semnăturii de pe un ordin de plată sau de pe o comunicare cu un specimen de semnătură autorizat al clientului nu reprezintă în sine o procedură de securitate.

§ 4A-202. ORDINE DE PLATĂ AUTORIZATE ŞI VERIFICATE.

(a) Un ordin de plată primit de banca beneficiară este ordinul autorizat al persoanei identificate ca expeditor, în cazul în care persoana respectivă a autorizat ordinul sau este obligată de acesta în conformitate cu dreptul de reprezentare.

(b) În cazul în care o bancă şi clientul său au convenit ca autenticitatea ordinelor de plată emise către bancă în numele clientului ca expeditor să fie verificată în conformitate cu o procedură de securitate, un ordin de plată primit de banca beneficiară este considerat ca fiind ordinul clientului, indiferent dacă este sau nu autorizat, dacă (i) procedura de securitate este o metodă rezonabilă din punct de vedere comercial de asigurare a securităţii împotriva ordinelor de plată neautorizate şi (ii) banca dovedeşte că a acceptat ordinul de plată cu bună credinţă şi în conformitate cu procedura de securitate şi cu orice acord sau instrucţiune scrisă a clientului care restricţionează acceptarea ordinelor de plată emise în numele clientului. Banca nu este obligată să urmeze o instrucţiune care încalcă un acord scris cu clientul sau a cărei notificare nu este primită la un moment şi într-un mod care să îi ofere băncii o posibilitate rezonabilă de a acţiona în consecinţă înainte de acceptarea ordinului de plată.

(c) Caracterul rezonabil din punct de vedere comercial al unei proceduri de securitate este o chestiune de drept care trebuie determinată prin luarea în considerare a dorinţelor clientului exprimate băncii, a circumstanţelor clientului cunoscute de bancă, inclusiv mărimea, tipul şi frecvenţa ordinelor de plată emise în mod normal de către client către bancă, a procedurilor de securitate alternative oferite clientului şi a procedurilor de securitate utilizate în general de clienţi şi de băncile beneficiare aflate în situaţii similare. O procedură de securitate este considerată a fi rezonabilă din punct de vedere comercial dacă (i) procedura de securitate a fost aleasă de client după ce banca a oferit, iar clientul a refuzat, o procedură de securitate care era rezonabilă din punct de vedere comercial pentru clientul respectiv şi (ii) clientul a fost de acord în mod expres în scris să fie legat de orice ordin de plată, autorizat sau nu, emis în numele său şi acceptat de bancă în conformitate cu procedura de securitate aleasă de client.

(d) Termenul "expeditor" din prezentul articol include clientul în numele căruia este emis un ordin de plată, în cazul în care ordinul este ordinul autorizat al clientului în conformitate cu subsecţiunea (a) sau este valabil ca ordin al clientului în conformitate cu subsecţiunea (b).

(e) Prezenta secţiune se aplică modificărilor şi anulărilor de ordine de plată în aceeaşi măsură în care se aplică ordinelor de plată.

(f) Cu excepţia celor prevăzute în prezenta secţiune şi în secţiunea 4A-203 litera (a) punctul 1, drepturile şi obligaţiile care decurg din prezenta secţiune sau din secţiunea 4A-203 nu pot fi modificate prin acord.

§ 4A-203. INAPLICABILITATEA ANUMITOR ORDINE DE PLATĂ VERIFICATE.

(a) În cazul în care un ordin de plată acceptat nu este, în conformitate cu secţiunea 4A-202 litera (a), un ordin autorizat al unui client identificat ca expeditor, dar este efectiv ca un ordin al clientului în conformitate cu secţiunea 4A-202 litera (b), se aplică următoarele

reguli:

(1) Prin acord scris expres, banca beneficiară poate limita măsura în care are dreptul de a executa sau de a reține plata ordinului de plată.

(2) Banca beneficiară nu are dreptul de a executa sau de a reține plata ordinului de plată dacă clientul dovedește că ordinul nu a fost cauzat, direct sau indirect, de o persoană (i) căreia i s-a încredințat în orice moment sarcina de a acționa în numele clientului în ceea ce privește ordinele de plată sau procedura de securitate sau (ii) care a obținut acces la instalațiile de transmitere ale clientului sau care a obținut, dintr-o sursă controlată de client și fără autoritatea băncii beneficiare, informații care să faciliteze încălcarea procedurii de securitate, indiferent de modul în care au fost obținute informațiile sau dacă clientul a fost sau nu vinovat. Informațiile includ orice dispozitiv de acces, program informatic sau altele asemenea.

(b) Prezenta secțiune se aplică modificărilor ordinelor de plată în aceeași măsură în care se aplică ordinelor de plată.

§ 4A-204. RAMBURSAREA PLĂȚII ȘI OBLIGAȚIA CLIENTULUI DE A RAPORTA CU PRIVIRE LA ORDINUL DE PLATĂ NEAUTORIZAT.

(a) În cazul în care o bancă beneficiară acceptă un ordin de plată emis în numele clientului său în calitate de expeditor care (i) nu este autorizat și nu produce efecte ca ordin al clientului în conformitate cu secțiunea 4A-202 sau (ii) nu este executoriu, în totalitate sau parțial, împotriva clientului în conformitate cu secțiunea 4A-203, banca rambursează orice plată a ordinului de plată primit de la client în măsura în care banca nu are dreptul de a executa plata și plătește dobândă la suma rambursabilă, calculată de la data la care banca a primit plata până la data rambursării. Cu toate acestea, clientul nu are dreptul la dobândă din partea băncii la suma care urmează să fie rambursată în cazul în care clientul nu își exercită atenția obișnuită pentru a stabili că ordinul nu a fost autorizat de către client și pentru a notifica banca cu privire la faptele relevante într-un termen rezonabil care nu depășește 90 de zile de la data la care clientul a primit o notificare din partea băncii că ordinul a fost acceptat sau că contul clientului a fost debitat cu privire la ordin. Banca nu are dreptul de a recupera nimic de la client din cauza faptului că acesta nu a efectuat notificarea prevăzută în prezenta secțiune.

(b) Termenul rezonabil prevăzut la litera (a) poate fi stabilit prin acord, astfel cum se prevede la articolul 1-204 alineatul (1), dar obligația unei bănci beneficiare de a rambursa plata, astfel cum se prevede la alineatul (a), poate fi stabilită prin acord, în conformitate cu articolul 1-204 alineatul (1).
(a) nu pot fi modificate în alt mod prin acord.

§ 4A-205. ORDINE DE PLATĂ ERONATE.

(a) În cazul în care un ordin de plată acceptat a fost transmis în conformitate cu o procedură de securitate pentru detectarea erorilor, iar ordinul de plată (i) a ordonat în mod eronat plata către un beneficiar care nu era destinat de către expeditor, (ii) a ordonat în mod eronat plata unei sume mai mari decât cea destinată de către expeditor sau (iii) a fost un duplicat transmis în mod eronat al unui ordin de plată trimis anterior de către expeditor, se aplică următoarele reguli:

(1) În cazul în care expeditorul dovedește că expeditorul sau o persoană care acționează în numele expeditorului în conformitate cu secțiunea 4A-206 a respectat procedura de securitate și că eroarea ar fi fost detectată dacă banca destinatară ar fi

respectat, de asemenea, procedura, expeditorul nu este obligat să plătească ordinul în măsura prevăzută la alineatele (2) şi (3).

(2) În cazul în care transferul de fonduri este finalizat pe baza unui ordin de plată eronat descris la subpunctul (i) sau (iii) de la litera (a), expeditorul nu este obligat să plătească

ordinul, iar banca beneficiară are dreptul de a recupera de la beneficiar orice sumă plătită beneficiarului, în măsura în care este permisă de legea care reglementează eroarea şi restituirea.

(3) În cazul în care transferul de fonduri este finalizat pe baza unui ordin de plată descris la subsecţiunea (ii) de la litera (a), expeditorul nu este obligat să plătească ordinul în măsura în care suma primită de beneficiar este mai mare decât suma prevăzută de expeditor. În acest caz, banca beneficiară are dreptul de a recupera de la beneficiar suma primită în plus, în măsura permisă de legea care reglementează eroarea şi restituirea.

(b) În cazul în care (i) expeditorul unui ordin de plată eronat descris la subsecţiunea (a) nu este obligat să plătească integral sau parţial ordinul şi (ii) expeditorul primeşte o notificare de la banca destinatară că ordinul a fost acceptat de bancă sau că contul expeditorului a fost debitat în legătură cu ordinul, expeditorul are obligaţia de a exercita o diligenţă obişnuită, pe baza informaţiilor de care dispune, pentru a descoperi eroarea în ceea ce priveşte ordinul şi pentru a informa banca cu privire la faptele relevante într-un termen rezonabil, care nu poate depăşi 90 de zile, de la data la care expeditorul a primit notificarea băncii. În cazul în care banca dovedeşte că expeditorul nu şi-a îndeplinit această obligaţie, expeditorul este răspunzător faţă de bancă pentru pierderea pe care banca dovedeşte că a suferit-o ca urmare a acestei nerespectări, dar răspunderea expeditorului nu poate depăşi valoarea ordinului său.

(c) Prezenta secţiune se aplică modificărilor ordinelor de plată în aceeaşi măsură în care se aplică ordinelor de plată.

§ 4A-206. TRANSMITEREA ORDINULUI DE PLATĂ PRIN INTERMEDIUL UNUI SISTEM DE TRANSFER DE FONDURI SAU AL UNUI ALT SISTEM DE COMUNICARE.

(a) În cazul în care un ordin de plată adresat unei bănci destinatare este transmis unui sistem de transfer de fonduri sau unui alt sistem de comunicare cu un terţ pentru a fi transmis băncii, sistemul este considerat a fi un agent al expeditorului în scopul transmiterii ordinului de plată către bancă. În cazul în care există o discrepanţă între termenii ordinului de plată transmis către sistem şi termenii ordinului de plată transmis de sistem băncii, termenii ordinului de plată al expeditorului sunt cei care au fost transmise de sistem. Prezenta secţiune nu se aplică unui sistem de transfer de fonduri al Federal Reserve Banks.

(b) Prezenta secţiune se aplică anulărilor şi modificărilor ordinelor de plată în aceeaşi măsură în care se aplică ordinelor de plată.

§ 4A-207. DESCRIEREA ERONATĂ A BENEFICIARULUI.

(a) Sub rezerva subsecţiunii (b), în cazul în care, într-un ordin de plată primit de banca beneficiarului, numele, numărul de cont bancar sau alte elemente de identificare a beneficiarului se referă la o persoană sau la un cont inexistent sau neidentificabil, nicio persoană nu are drepturi în calitate de beneficiar al ordinului, iar acceptarea ordinului nu poate avea loc.

(b) În cazul în care un ordin de plată primit de banca beneficiarului identifică beneficiarul atât prin nume, cât şi printr-un număr de identificare sau de cont bancar, iar numele şi numărul identifică persoane diferite, se aplică următoarele reguli:

(1) Cu excepţia cazului în care se prevede altfel la litera (c), dacă banca beneficiarului nu ştie că numele şi numărul se referă la persoane diferite, aceasta se poate baza pe număr ca fiind identificarea corectă a beneficiarului ordinului. Banca beneficiarului nu trebuie să stabilească dacă numele şi numărul se referă la aceeaşi persoană.

(2) În cazul în care banca beneficiarului plăteşte persoana identificată după nume sau ştie că numele şi numărul identifică persoane diferite, nicio persoană nu are drepturi în calitate de beneficiar, cu excepţia persoanei plătite de banca beneficiarului, în cazul în care persoana respectivă era îndreptăţită să primească plata de la iniţiatorul transferului de fonduri. În cazul în care nicio persoană nu are drepturi în calitate de beneficiar, acceptarea ordinului nu poate avea loc.

(c) În cazul în care (i) se acceptă un ordin de plată descris la subsecţiunea (b), (ii) ordinul de plată al ordonatorului descria beneficiarul în mod inconsecvent prin nume şi număr şi (iii) banca beneficiarului plăteşte persoana identificată prin număr, astfel cum este permis la subsecţiunea (b) punctul 1, se aplică următoarele reguli:

(1) În cazul în care iniţiatorul este o bancă, acesta este obligat să plătească ordinul său.

(2) În cazul în care iniţiatorul nu este o bancă şi dovedeşte că persoana identificată prin număr nu avea dreptul să primească plata de la iniţiator, iniţiatorul nu este obligat să plătească ordinul său decât dacă banca iniţiatorului dovedeşte că, înainte de acceptarea ordinului iniţiatorului, acesta a fost informat că plata unui ordin de plată emis de iniţiator ar putea fi efectuată de banca beneficiarului pe baza unui număr de identificare sau a unui număr de cont bancar, chiar dacă acesta identifică o persoană diferită de beneficiarul desemnat. Dovada notificării poate fi făcută prin orice probă admisibilă. Banca ordonatorului îndeplineşte sarcina probei dacă dovedeşte că ordonatorul, înainte ca ordinul de plată să fie acceptat, a semnat un înscris în care se menţionează informaţiile la care se referă notificarea.

(d) Într-un caz reglementat de subsecţiunea (b) punctul 1, în cazul în care banca beneficiarului plăteşte în mod corect persoana identificată prin număr, iar persoana respectivă nu avea dreptul să primească plata de la iniţiator, suma plătită poate fi recuperată de la persoana respectivă în măsura în care legea care reglementează eroarea şi restituirea o permite, după cum urmează:

(1) În cazul în care ordonatorul este obligat să plătească ordinul său de plată, astfel cum se prevede la litera (c), ordonatorul are dreptul de a recupera.

(2) În cazul în care iniţiatorul nu este o bancă şi nu este obligat să plătească ordinul de plată, banca iniţiatorului are dreptul de a recupera.

§ 4A-208. DESCRIEREA ERONATĂ A BĂNCII INTERMEDIARE SAU A BĂNCII BENEFICIARULUI.

(a) Prezenta subsecţiune se aplică unui ordin de plată care identifică o bancă intermediară sau banca beneficiarului numai printr-un număr de identificare.

(1) Banca destinatară se poate baza pe număr ca fiind identificarea corectă a

băncii intermediarului sau a băncii beneficiarului şi nu trebuie să stabilească dacă numărul identifică o bancă.

(2) Expeditorul este obligat să despăgubească banca destinatară pentru orice pierderi şi cheltuieli suportate de banca destinatară ca urmare a faptului că s-a bazat pe număr în executarea sau încercarea de executare a ordinului.

(b) Prezenta subsecţiune se aplică unui ordin de plată care identifică o bancă intermediară sau banca beneficiarului atât prin nume, cât şi printr-un număr de identificare, în cazul în care numele şi numărul identifică persoane diferite.

(1) În cazul în care expeditorul este o bancă, banca destinatară se poate baza pe număr ca fiind identificarea corectă a băncii intermediarului sau a băncii beneficiarului dacă banca destinatară, atunci când execută ordinul expeditorului, nu ştie că numele şi numărul identifică persoane diferite. Banca destinatară nu trebuie să stabilească dacă numele şi numărul se referă la aceeaşi persoană sau dacă numărul se referă la o bancă. Expeditorul este obligat să despăgubească banca destinatară pentru orice pierderi şi cheltuieli suportate de banca destinatară ca urmare a faptului că s-a bazat pe număr în executarea sau încercarea de a executa ordinul.

(2) În cazul în care expeditorul nu este o bancă, iar banca destinatară dovedeşte că expeditorul, înainte de acceptarea ordinului de plată, a fost informat că banca destinatară ar putea să se bazeze pe număr ca fiind identificarea corectă a băncii intermediarului sau a băncii beneficiarului, chiar dacă acesta identifică o persoană diferită de banca identificată prin nume, drepturile şi obligaţiile expeditorului şi ale băncii destinatare sunt guvernate de subsecţiunea (b)(1), ca şi cum expeditorul ar fi o bancă. Dovada notificării poate fi făcută prin orice probă admisibilă. Banca destinatară îşi îndeplineşte sarcina probei dacă dovedeşte că expeditorul, înainte ca ordinul de plată să fie acceptat, a semnat un înscris în care se menţionează informaţiile la care se referă notificarea.

(3) Indiferent dacă expeditorul este sau nu o bancă, banca destinatară se poate baza pe nume ca fiind identificarea corectă a băncii intermediarului sau a băncii beneficiarului dacă banca destinatară, în momentul în care execută ordinul expeditorului, nu ştie că numele şi numărul identifică persoane diferite. Banca destinatară nu trebuie să stabilească dacă numele şi numărul se referă la aceeaşi persoană.

(4) În cazul în care banca destinatară ştie că numele şi numărul identifică persoane diferite, faptul de a se baza fie pe nume, fie pe număr pentru a executa ordinul de plată al expeditorului reprezintă o încălcare a obligaţiei prevăzute la secţiunea 4A-302 litera (a) punctul 1.

§ 4A-209. ACCEPTAREA ORDINULUI DE PLATĂ.

(a) Sub rezerva subsecţiunii (d), o bancă beneficiară, alta decât banca beneficiarului, acceptă un ordin de plată atunci când execută ordinul.

(b) Sub rezerva dispoziţiilor de la literele (c) şi (d), banca beneficiarului acceptă un ordin de plată la cel mai apropiat dintre următoarele momente:

(1) în momentul în care banca (i) plătește beneficiarul în conformitate cu secțiunea 4A-405 litera (a) sau 4A-405 litera (b) sau (ii) notifică beneficiarului primirea ordinului sau faptul că contul beneficiarului a fost creditat în legătură cu ordinul, cu excepția cazului în care notificarea indică faptul că banca respinge ordinul sau că fondurile aferente ordinului

nu pot fi retrase sau utilizate până la primirea plăţii de la expeditorul comenzii;

(2) atunci când banca primeşte plata întregii sume a ordinului expeditorului în conformitate cu secţiunea 4A-403 litera (a) punctul 1 sau 4A-403 litera (a) punctul 2; sau

(3) deschiderea următoarei zile lucrătoare de transfer de fonduri a băncii care urmează datei de plată a ordinului, dacă, la acel moment, suma ordinului expeditorului este acoperită integral de un sold creditor retractabil într-un cont autorizat al expeditorului sau dacă banca a primit în alt mod plata integrală de la expeditor, cu excepţia cazului în care ordinul a fost respins înainte de acel moment sau este respins în termen de (i) o oră după acel moment sau (ii) o oră după deschiderea următoarei zile lucrătoare a expeditorului care urmează datei de plată, dacă acest moment este mai târziu. În cazul în care expeditorul primeşte notificarea de respingere după data plăţii şi contul autorizat al expeditorului nu este purtător de dobândă, banca este obligată să plătească expeditorului o dobândă la valoarea ordinului pentru numărul de zile care trece de la data plăţii până la ziua în care expeditorul primeşte notificarea sau află că ordinul nu a fost acceptat, socotind ziua respectivă ca fiind o zi scursă. În cazul în care soldul creditului retractabil în această perioadă scade sub valoarea comenzii, valoarea dobânzii plătibile se reduce în mod corespunzător.

(c) Acceptarea unui ordin de plată nu poate avea loc înainte ca ordinul să fie primit de banca beneficiară. Acceptarea nu are loc în temeiul subsecţiunii (b)(2) sau (b)(3) în cazul în care beneficiarul ordinului de plată nu are un cont la banca beneficiară, contul a fost închis sau banca beneficiară nu este autorizată prin lege să primească credite pentru contul beneficiarului.

(d) Un ordin de plată emis către banca iniţiatorului nu poate fi acceptat până la data plăţii, dacă banca este banca beneficiarului, sau până la data executării, dacă banca nu este banca beneficiarului. În cazul în care banca iniţiatorului execută ordinul de plată al iniţiatorului înainte de data executării sau plăteşte beneficiarul ordinului de plată al iniţiatorului înainte de data plăţii, iar ordinul de plată este ulterior anulat în conformitate cu secţiunea 4A- 211 litera (b), banca poate recupera de la beneficiar orice plată primită în măsura permisă de legea care reglementează erorile şi restituirea.

§ 4A-210. RESPINGEREA ORDINULUI DE PLATĂ.

(a) Un ordin de plată este respins de către banca beneficiară printr-o notificare de respingere transmisă expeditorului verbal, electronic sau în scris. O notificare de respingere nu trebuie să folosească anumite cuvinte şi este suficientă dacă indică faptul că banca destinatară respinge ordinul sau că nu va executa sau plăti ordinul. Respingerea intră în vigoare în momentul în care notificarea este transmisă, dacă aceasta este transmisă printr-un mijloc rezonabil în aceste circumstanţe. În cazul în care notificarea de respingere este transmisă printr-un mijloc care nu este rezonabil, respingerea intră în vigoare în momentul primirii notificării. În cazul în care un acord între banca expeditoare şi banca destinatară stabileşte mijloacele care trebuie utilizate pentru a respinge un ordin de plată, (i) orice mijloc care respectă acordul este rezonabil şi (ii) orice mijloc care nu respectă acest acord nu este rezonabil, cu excepţia cazului în care utilizarea mijlocului neconform nu

a dus la o întârziere semnificativă în primirea notificării.

(b) Prezenta subsecţiune se aplică în cazul în care o bancă beneficiară, alta decât banca beneficiarului, nu execută un ordin de plată, în ciuda existenţei la data executării a unui ordin de plată retractabil.

un sold creditor într-un cont autorizat al expeditorului suficient pentru a acoperi comanda. În cazul în care expeditorul nu primește o notificare de respingere a ordinului la data executării, iar contul autorizat al expeditorului nu este purtător de dobândă, banca este obligată să plătească expeditorului o dobândă la valoarea ordinului pentru numărul de zile care se scurge de la data executării până la prima dintre zilele în care ordinul este anulat în conformitate cu secțiunea 4A-211 litera (d) sau până în ziua în care expeditorul primește o notificare sau află că ordinul nu a fost executat, socotind ultima zi din această perioadă ca fiind o zi scursă. În cazul în care soldul creditului retractabil în perioada respectivă scade sub valoarea ordinului, valoarea dobânzii se reduce în mod corespunzător.

(c) În cazul în care o bancă beneficiară suspendă plățile, toate ordinele de plată neacceptate emise către aceasta sunt considerate respinse în momentul în care banca suspendă plățile.

(d) Acceptarea unui ordin de plată exclude o respingere ulterioară a ordinului. Respingerea unui ordin de plată exclude o acceptare ulterioară a ordinului.

§ 4A-211. ANULAREA ŞI MODIFICAREA ORDINULUI DE PLATĂ.

(a) O comunicare a expeditorului unui ordin de plată prin care acesta anulează sau modifică ordinul poate fi transmisă băncii destinatare verbal, electronic sau în scris. În cazul în care există o procedură de securitate în vigoare între expeditor şi banca destinatară, comunicarea nu are efect de anulare sau de modificare a ordinului decât dacă este verificată în conformitate cu procedura de securitate sau dacă banca este de acord cu anularea sau modificarea.

(b) Sub rezerva subsecțiunii (a), o comunicare a expeditorului care anulează sau modifică un ordin de plată are efect de anulare sau de modificare a ordinului în cazul în care notificarea comunicării este primită la un moment şi într-un mod care oferă băncii destinatare o posibilitate rezonabilă de a acționa cu privire la comunicare înainte ca banca să accepte ordinul de plată.

(c) După ce un ordin de plată a fost acceptat, anularea sau modificarea ordinului nu produce efecte decât dacă banca beneficiară este de acord sau dacă o regulă a sistemului de transfer de fonduri permite anularea sau modificarea fără acordul băncii.

(1) În ceea ce privește un ordin de plată acceptat de o bancă beneficiară, alta decât banca beneficiarului, anularea sau modificarea nu produce efecte decât în cazul în care se efectuează şi o anulare sau o modificare conformă a ordinului de plată emis de banca beneficiară.

(2) În ceea ce privește un ordin de plată acceptat de banca beneficiarului, anularea sau modificarea nu produce efecte decât în cazul în care ordinul a fost emis în executarea unui ordin de plată neautorizat sau din cauza unei erori a expeditorului în transferul de fonduri care a dus la emiterea unui ordin de plată (i) care este un duplicat al unui ordin de plată emis anterior de expeditor, (ii) care ordonă plata unui beneficiar care nu are dreptul să primească plata de la inițiator sau (iii) care ordonă plata unei sume mai mari decât suma pe care beneficiarul avea dreptul să o primească de la inițiator. În cazul în care ordinul de plată este anulat sau modificat,

banca beneficiarului are dreptul de a recupera de la beneficiar orice sumă plătită beneficiarului în măsura permisă de legea care reglementează erorile şi restituirea.

(d) Un ordin de plată neacceptat este anulat de drept la încheierea celei de-a cincea zile lucrătoare de transfer de fonduri a băncii destinatare după data executării sau data plăţii ordinului.

(e) Un ordin de plată anulat nu poate fi acceptat. În cazul în care un ordin de plată acceptat este anulat, acceptarea este anulată şi nicio persoană nu mai are niciun drept sau obligaţie pe baza acceptării. Modificarea unui ordin de plată este considerată ca fiind anularea ordinului iniţial în momentul modificării şi emiterea unui nou ordin de plată în forma modificată în acelaşi timp.

(f) Cu excepţia cazului în care se prevede altfel într-un acord între părţi sau într-o regulă a sistemului de transfer de fonduri, în cazul în care banca destinatară, după acceptarea unui ordin de plată, este de acord cu anularea sau modificarea ordinului de către expeditor sau este obligată de o regulă a sistemului de transfer de fonduri care permite anularea sau modificarea fără acordul băncii, expeditorul, indiferent dacă anularea sau modificarea este sau nu efectivă, este răspunzător faţă de bancă pentru orice pierdere şi cheltuieli, inclusiv onorariile rezonabile ale avocaţilor, suportate de bancă ca urmare a anulării sau modificării sau a tentativei de anulare sau modificare.

(g) Un ordin de plată nu este revocat prin decesul sau incapacitatea legală a expeditorului, cu excepţia cazului în care banca beneficiară are cunoştinţă de deces sau de o hotărâre judecătorească de incapacitate pronunţată de o instanţă competentă şi are posibilitatea rezonabilă de a acţiona înainte de acceptarea ordinului.

(h) O normă privind sistemul de transfer de fonduri nu este eficientă în măsura în care intră în conflict cu subsecţiunea (c) punctul 2.

§ 4A-212. RĂSPUNDEREA ŞI OBLIGAŢIA BĂNCII DESTINATARE ÎN CEEA CE PRIVEŞTE ORDINUL DE PLATĂ NEACCEPTAT.

În cazul în care o bancă beneficiară nu acceptă un ordin de plată pe care este obligată prin acord expres să îl accepte, banca este răspunzătoare pentru încălcarea acordului în măsura prevăzută în acord sau în prezentul articol, dar nu are nici o altă obligaţie de a accepta un ordin de plată sau, înainte de acceptare, de a lua măsuri sau de a se abţine de la a lua măsuri cu privire la ordin, cu excepţia cazului în care acest lucru este prevăzut în prezentul articol sau în acordul expres. Răspunderea bazată pe acceptare apare numai în cazul în care acceptarea are loc în conformitate cu secţiunea 4A-209, iar răspunderea este limitată la cea prevăzută în prezentul articol. O bancă beneficiară nu este agentul expeditorului sau al beneficiarului ordinului de plată pe care îl acceptă sau al oricărei alte părţi la transferul de fonduri, iar banca nu are nicio obligaţie faţă de niciuna dintre părţile la transferul de fonduri, cu excepţia celor prevăzute în prezentul articol sau prin acord expres.

PARTEA 3. EXECUTAREA ORDINULUI DE PLATĂ AL EXPEDITORULUI DE CĂTRE BANCA DESTINATARĂ

§ 4A-301. EXECUTAREA ŞI DATA EXECUTĂRII.

(a) Un ordin de plată este "executat" de către banca beneficiară atunci când aceasta emite un ordin de plată destinat să execute ordinul de plată primit de bancă. Un ordin de

plată primit de banca beneficiarului poate fi acceptat, dar nu poate fi executat.

(b) "Data de executare" a unui ordin de plată înseamnă ziua în care banca beneficiară poate emite în mod corespunzător un ordin de plată în executarea ordinului expeditorului. Data executării poate fi stabilită prin instrucţiuni ale expeditorului, dar nu poate fi mai devreme de ziua în care se primeşte ordinul şi, dacă nu se stabileşte altfel, este ziua în care se primeşte ordinul. În cazul în care instrucţiunile expeditorului indică o dată de plată, data executării este data plăţii sau o dată anterioară la care executarea este în mod rezonabil necesară pentru a permite plata către beneficiar la data plăţii.

§ 4A-302. OBLIGAŢIILE BĂNCII BENEFICIARE ÎN EXECUTAREA ORDINULUI DE PLATĂ.

(a) Sub rezerva dispoziţiilor de la literele (b)-(d), în cazul în care banca beneficiară acceptă un ordin de plată în conformitate cu secţiunea 4A-209 litera (a), banca are următoarele obligaţii în executarea ordinului:

(1) Banca destinatară este obligată să emită, la data executării, un ordin de plată care să respecte ordinul expeditorului şi să urmeze instrucţiunile expeditorului cu privire la (i) orice bancă intermediară sau sistem de transfer de fonduri care urmează să fie utilizat pentru efectuarea transferului de fonduri sau (ii) mijloacele prin care trebuie transmise ordinele de plată în cadrul transferului de fonduri. În cazul în care banca iniţiatorului emite un ordin de plată către o bancă intermediară, banca iniţiatorului este obligată să dea instrucţiuni băncii intermediare în conformitate cu instrucţiunile iniţiatorului. O bancă intermediară în transferul de fonduri este obligată, în mod similar, să respecte instrucţiunile pe care i le dă expeditorul ordinului de plată pe care îl acceptă.

(2) În cazul în care instrucţiunile expeditorului precizează că transferul de fonduri trebuie efectuat telefonic sau prin virament bancar sau indică în alt mod că transferul de fonduri trebuie efectuat prin mijloacele cele mai rapide, banca beneficiară este obligată să transmită ordinul de plată prin mijloacele cele mai rapide disponibile şi să dea instrucţiuni corespunzătoare oricărei bănci intermediare. În cazul în care instrucţiunea unui expeditor indică o dată de plată, banca beneficiară este obligată să transmită ordinul de plată la momentul şi prin mijloacele necesare în mod rezonabil pentru a permite plata către beneficiar la data plăţii sau cât mai curând posibil după aceea.

(b) Cu excepţia cazului în care există instrucţiuni contrare, o bancă beneficiară care execută un ordin de plată poate (i) să utilizeze orice sistem de transfer de fonduri, dacă utilizarea sistemului respectiv este rezonabilă în circumstanţele respective şi (ii) să emită un ordin de plată către banca beneficiarului sau către o bancă intermediară prin intermediul căreia un ordin de plată conform cu ordinul expeditorului poate fi emis rapid către banca beneficiarului, dacă banca beneficiară acţionează cu atenţia obişnuită în alegerea băncii intermediare. O bancă beneficiară nu este obligată să urmeze o instrucţiune a expeditorului care desemnează un sistem de transfer de fonduri care urmează să fie utilizat pentru efectuarea transferului de fonduri în cazul în care banca beneficiară, cu bună credinţă, stabileşte că nu este posibil să urmeze instrucţiunea sau că respectarea acesteia ar întârzia în mod nejustificat finalizarea transferului de fonduri.

(c) Cu excepţia cazului în care se aplică subsecţiunea (a) punctul 2 sau dacă banca beneficiară primeşte instrucţiuni contrare, banca poate executa un ordin de plată prin

transmiterea ordinului său de plată prin poştă de primă clasă sau prin orice alt mijloc rezonabil în aceste circumstanţe. În cazul în care banca destinatară primeşte instrucţiuni de a executa ordinul expeditorului prin transmiterea ordinului de plată printr-un anumit mijloc, banca destinatară poate emite ordinul de plată prin mijlocul indicat sau prin orice mijloc la fel de rapid ca şi mijlocul indicat.

(d) Cu excepţia cazului în care primeşte instrucţiuni de la expeditor, (i) banca beneficiară nu poate obţine plata comisioanelor sale pentru serviciile şi cheltuielile legate de executarea ordinului expeditorului prin emiterea unui ordin de plată cu o sumă egală cu valoarea ordinului expeditorului minus valoarea comisioanelor şi (ii) nu poate da instrucţiuni unei bănci beneficiare ulterioare să obţină plata comisioanelor sale în acelaşi mod.

§ 4A-303. EXECUTAREA ERONATĂ A ORDINULUI DE PLATĂ.

(a) O bancă beneficiară care (i) execută ordinul de plată al expeditorului prin emiterea unui ordin de plată cu o valoare mai mare decât valoarea ordinului expeditorului sau (ii) emite un ordin de plată în executarea ordinului expeditorului şi apoi emite un ordin duplicat, are dreptul la plata valorii ordinului expeditorului în conformitate cu secţiunea 4A-402 litera (c), dacă această subsecţiune este altfel îndeplinită. Banca are dreptul să recupereze de la beneficiarul ordinului eronat plata în exces primită, în măsura permisă de legea care reglementează eroarea şi restituirea.

(b) O bancă beneficiară care execută ordinul de plată al expeditorului prin emiterea unui ordin de plată cu o sumă mai mică decât cea a ordinului expeditorului are dreptul la plata sumei ordinului expeditorului în temeiul secţiunii 4A-402(c) dacă (i) subsecţiunea respectivă este altfel îndeplinită şi (ii) banca îşi corectează greşeala prin emiterea unui ordin de plată suplimentar în beneficiul beneficiarului ordinului expeditorului. În cazul în care eroarea nu este corectată, emitentul ordinului eronat are dreptul de a primi sau de a reţine plata de la expeditorul ordinului pe care l-a acceptat numai în limita sumei aferente ordinului eronat. Prezenta subsecţiune nu se aplică în cazul în care banca beneficiară execută ordinul de plată al expeditorului prin emiterea unui ordin de plată cu o sumă mai mică decât cea a ordinului expeditorului în scopul obţinerii plăţii comisioanelor sale pentru servicii şi cheltuieli în conformitate cu instrucţiunile expeditorului.

(c) În cazul în care o bancă beneficiară execută ordinul de plată al expeditorului prin emiterea unui ordin de plată către un beneficiar diferit de beneficiarul ordinului expeditorului, iar transferul de fonduri este finalizat pe baza acestei erori, expeditorul ordinului de plată care a fost executat în mod eronat şi toţi expeditorii anteriori în cadrul transferului de fonduri nu sunt obligaţi să plătească ordinele de plată pe care le-au emis. Emitentul ordinului eronat are dreptul de a recupera de la beneficiarul ordinului plata primită în măsura permisă de legea care reglementează eroarea şi restituirea.

§ 4A-304. OBLIGAŢIA EXPEDITORULUI DE A RAPORTA UN ORDIN DE PLATĂ EXECUTAT ÎN MOD ERONAT.

În cazul în care expeditorul unui ordin de plată executat în mod eronat, astfel cum se menţionează în secţiunea 4A-303, primeşte o notificare din partea băncii destinatare că ordinul a fost executat sau că contul expeditorului a fost debitat în legătură cu ordinul, expeditorul are obligaţia de a acţiona cu o atenţie obişnuită pentru a determina, pe baza informaţiilor de care dispune, că ordinul a fost executat în mod eronat şi de a notifica banca cu privire la faptele relevante într-un termen rezonabil care nu depăşeşte 90 de zile de la primirea notificării de la bancă de către expeditor. În cazul în care expeditorul nu îşi îndeplineşte această obligaţie, banca nu este obligată să plătească dobândă pentru orice sumă rambursabilă expeditorului în temeiul secţiunii 4A-402 litera (d) pentru perioada

anterioară datei la care banca a aflat de eroarea de executare. Banca nu are dreptul la nicio recuperare de la expeditor din cauza nerespectării de către acesta a obligaţiei prevăzute în prezenta secţiune.

§ 4A-305. RĂSPUNDEREA PENTRU EXECUTAREA TARDIVĂ SAU NECORESPUNZĂTOARE SAU PENTRU NEEXECUTAREA ORDINULUI DE PLATĂ.

(a) În cazul în care un transfer de fonduri este finalizat, dar executarea unui ordin de plată de către banca beneficiară cu încălcarea secţiunii 4A-302 duce la întârzierea plăţii către beneficiar, banca este obligată să plătească dobândă fie iniţiatorului, fie beneficiarului transferului de fonduri pentru perioada de întârziere cauzată de executarea necorespunzătoare. Cu excepţia cazului prevăzut la subsecţiunea (c), nu se pot recupera daune suplimentare.

(b) În cazul în care executarea unui ordin de plată de către o bancă beneficiară cu încălcarea secţiunii 4A-302 are ca rezultat (i) nefinalizarea transferului de fonduri, (ii) neutilizarea unei bănci intermediare desemnate de iniţiator sau (iii) emiterea unui ordin de plată care nu respectă termenii ordinului de plată al iniţiatorului, banca este răspunzătoare faţă de iniţiator pentru cheltuielile sale cu transferul de fonduri şi pentru cheltuielile accesorii şi pierderile de dobândă, în măsura în care acestea nu sunt acoperite de subsecţiunea (a), care rezultă din executarea necorespunzătoare. Cu excepţia cazului în care se prevede la subsecţiunea (c), nu se pot recupera daune suplimentare.

(c) În plus faţă de sumele plătibile în temeiul literelor (a) şi (b), se pot recupera daune-interese, inclusiv daune-interese indirecte, în măsura în care acest lucru este prevăzut într-un acord scris expres al băncii beneficiare.

(d) În cazul în care o bancă beneficiară nu execută un ordin de plată pe care a fost obligată prin acord expres să îl execute, banca beneficiară este răspunzătoare faţă de expeditor pentru cheltuielile sale în cadrul tranzacţiei, precum şi pentru cheltuielile accesorii şi pierderile de dobândă care rezultă din neexecutarea ordinului. Daunele suplimentare, inclusiv daunele indirecte, pot fi recuperate în măsura în care sunt prevăzute într-un acord scris expres al băncii destinatare, dar nu pot fi recuperate în alt mod.

(e) Onorariile rezonabile ale avocaţilor pot fi recuperate în cazul în care cererea de despăgubire în temeiul subsecţiunii (a) sau (b) este făcută şi refuzată înainte de introducerea unei acţiuni în justiţie. În cazul în care o cerere este formulată pentru încălcarea unui acord în temeiul subsecţiunii (d), iar acordul nu prevede daune-interese, onorariile rezonabile ale avocatului pot fi recuperate în cazul în care cererea de despăgubire în temeiul subsecţiunii (d) este formulată şi refuzată înainte de introducerea unei acţiuni în justiţie.

(f) Cu excepţia cazului în care se prevede în prezenta secţiune, răspunderea unei bănci beneficiare în temeiul subsecţiunilor (a) şi (b) nu poate fi modificată prin acord.

PARTEA 4. PLATA

§ 4A-401. DATA PLĂŢII.

"Data plăţii" a unui ordin de plată înseamnă ziua în care suma ordinului este plătibilă beneficiarului de către banca acestuia. Data plăţii poate fi stabilită prin instrucţiuni ale expeditorului, dar nu poate fi mai devreme de ziua în care ordinul este primit de banca

beneficiarului şi, dacă nu se stabileşte altfel, este ziua în care ordinul este primit de banca beneficiarului.

§ 4A-402. OBLIGAŢIA EXPEDITORULUI DE A PLĂTI BĂNCII DESTINATARE.

(a) Prezenta secţiune face obiectul secţiunilor 4A-205 şi 4A-207.

(b) În ceea ce priveşte un ordin de plată emis către banca beneficiarului, acceptarea ordinului de către bancă obligă expeditorul să plătească băncii valoarea ordinului, dar plata nu este datorată până la data plăţii ordinului.

(c) Prezenta subsecţiune face obiectul subsecţiunii (e) şi al secţiunii 4A-303. În ceea ce priveşte un ordin de plată emis către o bancă beneficiară, alta decât banca beneficiarului, acceptarea ordinului de către banca beneficiară obligă expeditorul să plătească băncii suma corespunzătoare ordinului expeditorului. Plata de către expeditor nu este datorată până la data executării ordinului expeditorului. Obligaţia expeditorului respectiv de a plăti ordinul său de plată este exonerată în cazul în care transferul de fonduri nu este finalizat prin acceptarea de către banca beneficiarului a unui ordin de plată prin care se ordonă plata către beneficiarul ordinului de plată al expeditorului respectiv.

(d) În cazul în care expeditorul unui ordin de plată plăteşte ordinul şi nu era obligat să plătească integral sau parţial suma plătită, banca care primeşte plata este obligată să ramburseze plata în măsura în care expeditorul nu era obligat să plătească. Cu excepţia cazului în care se prevede în secţiunile 4A-204 şi 4A-304, se plăteşte dobândă pentru suma rambursabilă de la data plăţii.

(e) În cazul în care un transfer de fonduri nu este finalizat în conformitate cu subsecţiunea (c), iar o bancă intermediară este obligată să ramburseze plata în conformitate cu subsecţiunea (d), dar nu poate face acest lucru pentru că nu este permis de legislaţia aplicabilă sau pentru că banca suspendă plăţile, un expeditor al transferului de fonduri care a executat un ordin de plată în conformitate cu o instrucţiune, astfel cum se prevede la secţiunea 4A-302 litera (a) punctul 1, de a direcţiona transferul de fonduri prin banca intermediară respectivă are dreptul de a primi sau de a reţine plata de la expeditorul ordinului de plată pe care l-a acceptat. Primul expeditor al transferului de fonduri care a emis o instrucţiune prin care se cere direcţionarea prin banca intermediară respectivă se subrogă în dreptul băncii care a plătit banca intermediară la rambursare, astfel cum se prevede la subsecţiunea (d).

(f) Dreptul expeditorului unui ordin de plată de a fi scutit de obligaţia de a plăti ordinul, astfel cum se prevede la litera (c), sau de a beneficia de rambursare în conformitate cu litera (d) nu poate fi modificat prin acord.

§ 4A-403. PLATA DE CĂTRE EXPEDITOR CĂTRE BANCA DESTINATARĂ.

(a) Plata obligaţiei de plată a expeditorului în temeiul secţiunii 4A-402 către banca destinatară are loc după cum urmează:

(1) În cazul în care expeditorul este o bancă, plata are loc atunci când banca destinatară primeşte decontarea finală a obligaţiei prin intermediul unei bănci Federal Reserve Bank sau al unui sistem de transfer de fonduri.

(2) În cazul în care expeditorul este o bancă, iar expeditorul (i) a creditat un

cont al băncii destinatare la expeditor sau (ii) a făcut ca un cont al băncii destinatare la o altă bancă să fie creditat, plata are loc în momentul retragerii creditului sau, dacă nu este retras, la miezul nopţii din ziua în care creditul poate fi retras şi banca destinatară ia cunoştinţă de acest fapt.

(3) În cazul în care banca destinatară debitează un cont al expeditorului deschis la banca destinatară, plata are loc în momentul debitării, în măsura în care debitul este acoperit de un sold creditor retractabil în cont.

(b) În cazul în care banca expeditoare şi banca beneficiară sunt membre ale unui sistem de transfer de fonduri care compensează multilateral obligaţiile între participanţi, banca beneficiară primeşte decontarea finală atunci când decontarea este finalizată în conformitate cu regulile sistemului. Obligaţia expeditorului de a plăti suma unui ordin de plată transmis prin intermediul sistemului de transfer de fonduri poate fi îndeplinită, în măsura în care normele sistemului o permit, prin compensarea şi aplicarea la obligaţia expeditorului a dreptului acestuia de a primi de la banca beneficiară plata sumei aferente oricărui alt ordin de plată transmis expeditorului de către banca beneficiară prin intermediul sistemului de transfer de fonduri. Soldul total al obligaţiilor datorate de fiecare expeditor către fiecare bancă beneficiară în cadrul sistemului de transfer de fonduri poate fi achitat, în măsura în care normele sistemului permit acest lucru, prin compensarea şi aplicarea la acest sold a soldului total al obligaţiilor datorate expeditorului de către alţi membri ai sistemului. Soldul total se determină după exercitarea dreptului de compensare prevăzut în a doua teză a prezentei subsecţiuni.

(c) În cazul în care două bănci îşi transmit reciproc ordine de plată în temeiul unui acord conform căruia decontarea obligaţiilor fiecărei bănci faţă de cealaltă în temeiul secţiunii 4A-402 se va face la sfârşitul zilei sau al altei perioade, suma totală datorată în legătură cu toate ordinele transmise de o bancă se compensează cu suma totală datorată în legătură cu toate ordinele transmise de cealaltă bancă. În măsura compensării, fiecare bancă a făcut plata către cealaltă.

(d) Într-un caz care nu intră sub incidenţa subsecţiunii (a), momentul în care are loc plata obligaţiei expeditorului în temeiul secţiunii 4A-402 litera (b) sau 4A-402 litera (c) este reglementat de principiile de drept aplicabile care determină momentul în care o obligaţie este îndeplinită.

§ 4A-404. OBLIGAŢIA BĂNCII BENEFICIARULUI DE A PLĂTI ŞI DE A NOTIFICA BENEFICIARUL.

(a) Sub rezerva secţiunilor 4A-211(e), 4A-405(d) şi 4A-405(e), în cazul în care banca unui beneficiar acceptă un ordin de plată, banca este obligată să plătească suma ordinului către beneficiarul ordinului. Plata este datorată la data plăţii ordinului, dar dacă acceptarea are loc la data plăţii după închiderea zilei lucrătoare de transfer de fonduri a băncii, plata este datorată în următoarea zi lucrătoare de transfer de fonduri. În cazul în care banca refuză să plătească după cererea beneficiarului şi după ce a primit o notificare cu privire la circumstanţe speciale care vor da naştere la daune-interese ca urmare a neplăţii, beneficiarul poate recupera daunele-interese rezultate din refuzul de plată în măsura în care banca a fost informată cu privire la daune, cu excepţia cazului în care banca dovedeşte că nu a plătit din cauza unei îndoieli rezonabile cu privire la dreptul beneficiarului la plată.

(b) În cazul în care un ordin de plată acceptat de banca beneficiarului prevede plata într-un cont al beneficiarului, banca este obligată să notifice beneficiarului primirea ordinului înainte de miezul nopţii din următoarea zi lucrătoare de transfer de fonduri care urmează datei plăţii. În cazul în care ordinul de plată nu dă instrucţiuni de plată într-un cont al

beneficiarului, banca este obligată să notifice beneficiarul numai dacă notificarea este prevăzută în ordin. Notificarea poate fi transmisă prin poştă de primă clasă sau prin orice alt mijloc rezonabil în aceste circumstanţe. În cazul în care banca

nu transmite preavizul necesar, banca este obligată să plătească dobândă beneficiarului la valoarea ordinului de plată din ziua în care ar fi trebuit să fie transmis preavizul până în ziua în care beneficiarul a aflat de primirea ordinului de plată de către bancă. Nu se pot recupera alte daune-interese. Onorariile rezonabile ale avocatului sunt, de asemenea, recuperabile în cazul în care cererea de dobânzi este făcută şi refuzată înainte de introducerea unei acţiuni în justiţie.

(c) Dreptul unui beneficiar de a primi plăţi şi despăgubiri, astfel cum se prevede la litera (a), nu poate fi modificat prin acord sau printr-o regulă a sistemului de transfer de fonduri. Dreptul unui beneficiar de a fi notificat, astfel cum este prevăzut la subsecţiunea (b), poate fi modificat prin acordul beneficiarului sau printr-o regulă a sistemului de transfer de fonduri, dacă beneficiarul este notificat cu privire la această regulă înainte de iniţierea transferului de fonduri.

§ 4A-405. PLATA DE CĂTRE BANCA BENEFICIARULUI CĂTRE BENEFICIAR.

(a) În cazul în care banca beneficiarului creditează un cont al beneficiarului unui ordin de plată, plata obligaţiei băncii în temeiul secţiunii 4A-404 litera (a) are loc atunci când şi în măsura în care
(i) beneficiarul este notificat cu privire la dreptul de a retrage creditul, (ii) banca aplică în mod legal creditul la o datorie a beneficiarului sau (iii) fondurile aferente ordinului sunt puse în alt mod la dispoziţia beneficiarului de către bancă.

(b) În cazul în care banca beneficiarului nu creditează un cont al beneficiarului unui ordin de plată, momentul în care are loc plata obligaţiei băncii în temeiul secţiunii 4A-404 litera (a) este guvernat de principiile de drept care determină momentul în care o obligaţie este îndeplinită.

(c) Cu excepţia cazurilor prevăzute la literele (d) şi (e), în cazul în care banca beneficiarului plăteşte beneficiarul unui ordin de plată în temeiul unei condiţii de plată sau al unui acord al beneficiarului care conferă băncii dreptul de a recupera plata de la beneficiar în cazul în care banca nu primeşte plata ordinului, condiţia de plată sau acordul nu este executoriu.

(d) O normă privind un sistem de transfer de fonduri poate prevedea că plăţile efectuate către beneficiarii transferurilor de fonduri efectuate prin intermediul sistemului sunt provizorii până la primirea de către banca beneficiarului a ordinului de plată acceptat de aceasta. O bancă a beneficiarului care efectuează o plată provizorie în temeiul normei are dreptul la rambursare din partea beneficiarului în cazul în care (i) norma prevede ca atât beneficiarul, cât şi ordonatorul să fie anunţaţi cu privire la caracterul provizoriu al plăţii înainte de iniţierea transferului de fonduri, (ii) beneficiarul, banca beneficiarului şi banca ordonatorului au fost de acord să respecte norma şi (iii) banca beneficiarului nu a primit plata ordinului de plată pe care l-a acceptat. În cazul în care beneficiarul este obligat să ramburseze plata către banca beneficiarului, acceptarea ordinului de plată de către banca beneficiarului este anulată şi nu are loc nicio plată de către iniţiator a transferului de fonduri către beneficiar în temeiul secţiunii 4A-406.

(e) Prezenta subsecţiune se aplică unui transfer de fonduri care include un ordin de plată transmis prin intermediul unui sistem de transfer de fonduri care (i) compensează

multilateral obligaţiile între participanţi şi (ii) are în vigoare un acord de împărţire a pierderilor între participanţi în scopul furnizării fondurilor necesare pentru finalizarea decontării obligaţiilor unuia sau mai multor participanţi care nu îşi îndeplinesc obligaţiile de decontare. În cazul în care banca beneficiarului din transferul de fonduri acceptă un ordin de plată, iar sistemul nu reuşeşte să finalizeze decontarea în conformitate cu normele sale în ceea ce priveşte orice ordin de plată din transferul de fonduri, (i) banca

acceptarea de către banca beneficiarului este anulată şi nici o persoană nu are vreun drept sau obligaţie pe baza acceptării, (ii) banca beneficiarului are dreptul de a recupera plata de la beneficiar, (iii) nu are loc nici o plată din partea iniţiatorului către beneficiar în temeiul secţiunii 4A-406 şi (iv) sub rezerva secţiunii 4A-402 litera (e), fiecare expeditor al transferului de fonduri este scutit de obligaţia de a plăti ordinul de plată în temeiul secţiunii 4A-402 litera (c), deoarece transferul de fonduri nu a fost finalizat.

§ 4A-406. PLATA DE CĂTRE INIŢIATOR CĂTRE BENEFICIAR; STINGEREA OBLIGAŢIEI SUBIACENTE.

(a) Sub rezerva secţiunilor 4A-211 litera (e), 4A-405 litera (d) şi 4A-405 litera (e), iniţiatorul unui transfer de fonduri plăteşte beneficiarului ordinului de plată al iniţiatorului (i) în momentul în care un ordin de plată în beneficiul beneficiarului este acceptat de banca beneficiarului în cadrul transferului de fonduri şi (ii) într-o sumă egală cu valoarea ordinului acceptat de banca beneficiarului, dar nu mai mult decât valoarea ordinului iniţiatorului.

(b) În cazul în care plata în temeiul subsecţiunii (a) este efectuată pentru a satisface o obligaţie, obligaţia este achitată în aceeaşi măsură în care achitarea ar rezulta din plata către beneficiar a aceleiaşi sume în bani, cu excepţia cazului în care (i) plata în temeiul subsecţiunii (a) a fost efectuată printr-un mijloc interzis de contractul beneficiarului cu privire la obligaţie, (ii) beneficiarul, într-un interval de timp rezonabil de la primirea notificării de primire a ordinului de către banca beneficiarului, a notificat ordonatorul cu privire la refuzul beneficiarului de a efectua plata, (iii) fondurile cu privire la ordin nu au fost retrase de către beneficiar sau aplicate la o datorie a beneficiarului şi (iv) beneficiarul ar suferi o pierdere care ar fi putut fi evitată în mod rezonabil dacă plata ar fi fost efectuată printr-un mijloc care respectă contractul. În cazul în care plata de către iniţiator nu duce la descărcarea de gestiune în temeiul prezentei secţiuni, iniţiatorul este subrogat în drepturile beneficiarului de a primi plata de la banca beneficiarului în temeiul secţiunii 4A-404(a).

(c) În scopul de a determina dacă are loc stingerea unei obligaţii în temeiul subsecţiunii (b), în cazul în care banca beneficiarului acceptă un ordin de plată cu o sumă egală cu suma ordinului de plată al iniţiatorului minus comisioanele uneia sau mai multor bănci destinatare în cadrul transferului de fonduri, se consideră că plata către beneficiar este în cuantumul ordinului iniţiatorului, cu excepţia cazului în care, la cererea beneficiarului, iniţiatorul nu plăteşte beneficiarului suma comisioanelor deduse.

(d) Drepturile iniţiatorului sau ale beneficiarului unui transfer de fonduri în temeiul prezentei secţiuni pot fi modificate numai prin acordul iniţiatorului şi al beneficiarului.

PARTEA A 5-A. DISPOZIŢII DIVERSE

§ 4A-501. MODIFICAREA PRIN ACORD ŞI EFECTUL REGULII PRIVIND SISTEMUL DE TRANSFER DE FONDURI.

(a) Cu excepţia cazului în care se prevede altfel în prezentul articol, drepturile şi obligaţiile unei părţi la un transfer de fonduri pot fi modificate prin acordul părţii afectate.

(b) "normă privind sistemul de transfer de fonduri" înseamnă o normă a unei asociaţii de bănci (i) care reglementează transmiterea ordinelor de plată prin intermediul unui sistem de transfer de fonduri al asociaţiei sau drepturile şi obligaţiile referitoare la aceste ordine sau (ii) în măsura în care norma reglementează

drepturi şi obligaţii între băncile care sunt părţi la un transfer de fonduri în care o bancă a Rezervei Federale, acţionând ca bancă intermediară, trimite un ordin de plată către banca beneficiarului. Cu excepţia cazului în care se prevede altfel în prezentul articol, o regulă a sistemului de transfer de fonduri care reglementează drepturile şi obligaţiile dintre băncile participante care utilizează sistemul poate fi în vigoare chiar dacă regula intră în conflict cu prezentul articol şi afectează indirect o altă parte la transferul de fonduri care nu este de acord cu regula. O normă a sistemului de transfer de fonduri poate, de asemenea, să reglementeze drepturile şi obligaţiile altor părţi decât băncile participante care utilizează sistemul, în măsura în care este prevăzută la secţiunile 4A-404(c), 4A-405(d) şi 4A-507(c).

§ 4A-502. PROCES AL CREDITORULUI NOTIFICAT BĂNCII BENEFICIARE; COMPENSARE DE CĂTRE BANCA BENEFICIARULUI.

(a) În sensul prezentei secţiuni, "proces al creditorului" înseamnă poprire, sechestru, poprire, poprire, notificare de sechestru, sechestru sau un proces similar emis de către sau în numele unui creditor sau al unui alt reclamant cu privire la un cont.

(b) Prezenta subsecţiune se aplică procesului creditorului cu privire la un cont autorizat al expeditorului unui ordin de plată, în cazul în care procesul creditorului este notificat sau comunicat băncii destinatare. În scopul determinării drepturilor în ceea ce priveşte procesul creditorului, în cazul în care banca destinatară acceptă ordinul de plată, soldul contului autorizat se consideră a fi redus cu suma ordinului de plată în măsura în care banca nu a primit altfel plata ordinului, cu excepţia cazului în care procesul creditorului este notificat la un moment şi într-un mod care să ofere băncii o posibilitate rezonabilă de a acţiona în consecinţă înainte ca banca să accepte ordinul de plată.

(c) În cazul în care banca unui beneficiar a primit un ordin de plată pentru plata în contul bancar al beneficiarului, se aplică următoarele reguli:

(1) Banca poate credita contul beneficiarului. Suma creditată poate fi compensată cu o obligaţie pe care beneficiarul o are faţă de bancă sau poate fi aplicată pentru a satisface procedura creditorilor notificată băncii cu privire la cont.

(2) Banca poate credita contul beneficiarului şi poate permite retragerea sumei creditate, cu excepţia cazului în care un creditor este notificat sau comunicat în legătură cu contul respectiv la un moment şi într-un mod care să ofere băncii o posibilitate rezonabilă de a acţiona pentru a împiedica retragerea.

(3) În cazul în care a fost notificată sau comunicată o acţiune a creditorului cu privire la contul beneficiarului, iar banca a avut o posibilitate rezonabilă de a acţiona în consecinţă, banca nu poate respinge ordinul de plată decât pentru un motiv care nu are legătură cu notificarea sau comunicarea acţiunii.

(d) Acţiunea creditorului cu privire la o plată efectuată de iniţiator către beneficiar în temeiul unui transfer de fonduri poate fi notificată numai băncii beneficiarului în ceea ce priveşte datoria pe care banca respectivă o are faţă de beneficiar. Orice altă bancă căreia i se comunică procesul creditorului nu este obligată să acţioneze în legătură cu acest proces.

§ 4A-503. ORDIN DE INTERDICȚIE SAU ORDIN DE RESTRICȚIE CU PRIVIRE LA TRANSFERUL DE FONDURI.

Pentru motive întemeiate și în conformitate cu legislația aplicabilă, o instanță poate împiedica (i) o persoană să emită un ordin de plată pentru a inița un transfer de fonduri, (ii) banca unui inițiator să execute ordinul de plată al inițiatorului sau (iii) banca beneficiarului să elibereze fonduri către beneficiar sau beneficiarul să retragă fondurile. O instanță nu poate împiedica în alt mod o persoană să emită un ordin de plată, să plătească sau să primească plata unui ordin de plată sau să acționeze în alt mod cu privire la un transfer de fonduri.

§ 4A-504. ORDINEA ÎN CARE POT FI DEBITATE ÎN CONT ARTICOLELE ȘI ORDINELE DE PLATĂ; ORDINEA RETRAGERILOR DIN CONT.

(a) În cazul în care o bancă destinatară a primit mai multe ordine de plată ale expeditorului sau unul sau mai multe ordine de plată și alte elemente care sunt plătibile din contul expeditorului, banca poate debita contul expeditorului în legătură cu diferitele ordine și elemente în orice ordine.

(b) Pentru a determina dacă un credit dintr-un cont a fost retras de către titularul contului sau aplicat la o datorie a titularului contului, creditele acordate pentru prima dată în contul respectiv sunt primele retrase sau aplicate.

§ 4A-505. EXCLUDEREA OBIECȚIEI PRIVIND DEBITAREA CONTULUI CLIENTULUI.

În cazul în care o bancă beneficiară a primit o plată de la clientul său cu privire la un ordin de plată emis pe numele clientului în calitate de expeditor și acceptat de bancă, iar clientul a primit o notificare care identifică în mod rezonabil ordinul, clientul nu poate pretinde că banca nu are dreptul de a reține plata decât dacă clientul notifică banca cu privire la obiecția sa la plată în termen de un an de la primirea notificării de către client.

§ 4A-506. RATA DOBÂNZII.

(a) În cazul în care, în temeiul prezentului articol, o bancă beneficiară este obligată să plătească dobânzi pentru un ordin de plată emis către bancă, suma de plată poate fi stabilită (i) prin acordul între expeditor și banca beneficiară sau (ii) printr-o regulă a sistemului de transfer de fonduri, în cazul în care ordinul de plată este transmis printr-un sistem de transfer de fonduri.

(b) În cazul în care cuantumul dobânzii nu este stabilit printr-un acord sau o normă în conformitate cu subsecțiunea (a), cuantumul se calculează prin înmulțirea ratei aplicabile a fondurilor federale cu suma pentru care se plătește dobânda și apoi prin înmulțirea produsului cu numărul de zile pentru care se plătește dobânda. Rata aplicabilă a fondurilor federale este media ratelor fondurilor federale publicate de Federal Reserve Bank of New York pentru fiecare dintre zilele pentru care se plătește dobânda, împărțită la 360. Rata fondurilor federale pentru orice zi în care nu este disponibilă o rată publicată este aceeași cu rata publicată pentru ziua precedentă pentru care există o rată publicată. În cazul în care o bancă beneficiară care a acceptat un ordin de plată este obligată să ramburseze plata către expeditorul ordinului deoarece transferul de fonduri nu a fost

finalizat, dar nefinalizarea nu s-a datorat unei greşeli a băncii, dobânda plătibilă se reduce cu un procent egal cu rezerva obligatorie pentru depozitele băncii beneficiare.

§ 4A-507. ALEGEREA LEGII.

(a) Se aplică următoarele reguli, cu excepţia cazului în care părţile afectate convin altfel sau dacă se aplică litera (c):

(1) Drepturile şi obligaţiile dintre expeditorul unui ordin de plată şi banca destinatară sunt reglementate de legea din jurisdicţia în care se află banca destinatară.

(2) Drepturile şi obligaţiile dintre banca beneficiarului şi beneficiar sunt guvernate de legislaţia din jurisdicţia în care se află banca beneficiarului.

(3) Problema momentului în care plata este efectuată în urma unui transfer de fonduri de către iniţiator către beneficiar este reglementată de legea jurisdicţiei în care se află banca beneficiarului.

(b) În cazul în care părţile descrise la fiecare alineat de la litera (a) au încheiat un acord prin care aleg ca legea unei anumite jurisdicţii să reglementeze drepturile şi obligaţiile dintre ele, legea jurisdicţiei respective reglementează aceste drepturi şi obligaţii, indiferent dacă ordinul de plată sau transferul de fonduri are sau nu o legătură rezonabilă cu jurisdicţia respectivă.

(c) O regulă a unui sistem de transfer de fonduri poate alege legea unei anumite jurisdicţii pentru a reglementa (i) drepturile şi obligaţiile dintre băncile participante în ceea ce priveşte ordinele de plată transmise sau procesate prin intermediul sistemului sau (ii) drepturile şi obligaţiile unora sau ale tuturor părţilor la un transfer de fonduri a cărui parte este efectuată prin intermediul sistemului. O alegere a legii aplicabilă în temeiul clauzei (i) este obligatorie pentru băncile participante. O alegere a legii aplicabile în temeiul clauzei (ii) este obligatorie pentru iniţiatorul, celălalt expeditor sau banca destinatară care a fost informată despre faptul că sistemul de transfer de fonduri ar putea fi utilizat în cadrul transferului de fonduri şi despre alegerea legii aplicabile de către sistem în momentul în care iniţiatorul, celălalt expeditor sau banca destinatară a emis sau a acceptat un ordin de plată. Beneficiarul unui transfer de fonduri este obligat să respecte alegerea legii aplicabile în cazul în care, în momentul iniţierii transferului de fonduri, beneficiarul a fost informat cu privire la faptul că sistemul de transfer de fonduri ar putea fi utilizat pentru transferul de fonduri şi la alegerea legii aplicabile de către sistem. Legea unei jurisdicţii alese în conformitate cu prezenta subsecţiune poate fi aplicabilă, indiferent dacă legea respectivă are sau nu o legătură rezonabilă cu problema în cauză.

(d) În caz de neconcordanţă între un acord în temeiul subsecţiunii (b) şi o normă de alegere a legii aplicabile în temeiul subsecţiunii (c), prevalează acordul prevăzut la subsecţiunea (b).

(e) În cazul în care un transfer de fonduri este efectuat prin utilizarea mai multor sisteme de transfer de fonduri şi există o neconcordanţă între normele de alegere a legii aplicabile ale sistemelor, problema în cauză este reglementată de legea jurisdicţiei selectate care are cea mai importantă legătură cu problema în cauză.

NOTE DE LA M.I.C. [ARTICOLUL 4A DIN UCC: TRANSFER DE FONDURI]

NOTE DE LA M.I.C. [ARTICOLUL 4A DIN UCC: TRANSFER DE FONDURI]

NOTE DE LA M.I.C. [ARTICOLUL 4A DIN UCC: TRANSFER DE FONDURI]

NOTE DE LA M.I.C. [ARTICOLUL 4A DIN UCC: TRANSFER DE FONDURI]

NOTE DE LA M.I.C. [ARTICOLUL 4A DIN UCC: TRANSFER DE FONDURI]

NOTE DE LA M.I.C. [ARTICOLUL 4A DIN UCC: TRANSFER DE FONDURI]

NOTE DE LA M.I.C. [ARTICOLUL 4A DIN UCC: TRANSFER DE FONDURI]

NOTE DE LA M.I.C. [ARTICOLUL 4A DIN UCC: TRANSFER DE FONDURI]

NOTE DE LA M.I.C. [ARTICOLUL 4A DIN UCC: TRANSFER DE FONDURI]

NOTE DE LA M.I.C. [ARTICOLUL 4A DIN UCC: TRANSFER DE FONDURI]

U.C.C.C. - ARTICOLUL 5 - SCRISORI DE CREDIT

- § 5-101. Titlu scurt.
- § 5-102. Definiţii.
- § 5-103. Domeniul de aplicare.
- § 5-104. Cerinţe formale.
- § 5-105. Luare în considerare.
- § 5-106. Emitere, modificare, anulare şi durată.
- § 5-107. Confirmator, persoană desemnată şi consilier.
- § 5-108. Drepturile şi obligaţiile emitentului
- § 5-109. Fraudă şi fals.
- § 5-110. Garanţii.
- § 5-111. Căi de atac.
- § 5-112. Transferul scrisorii de credit.
- § 5-113. Transferul prin efectul legii.
- § 5-114. Cesiunea veniturilor.
- § 5-115. Prescripţia.
- § 5-116. Alegerea legii şi a forului.
- § 5-117. Subrogarea emitentului, a solicitantului şi a persoanei nominalizate.
- § 5-118. Garanţia reală a emitentului sau a persoanei desemnate.

§ 5-101. Titlu scurt.

Prezentul articol este cunoscut şi poate fi citat ca fiind Codul comercial uniform - Scrisori de credit.

§ 5-102. Definiţii.

(a) În acest articol:

(1) "Consilier" înseamnă o persoană care, la cererea emitentului, a unui confirmator sau a unui alt consilier, notifică sau solicită unui alt consilier să notifice beneficiarului faptul că o scrisoare de credit a fost emisă, confirmată sau modificată.

(2) "Solicitant" înseamnă o persoană la cererea sau în contul căreia se emite o scrisoare de credit. Termenul include o persoană care solicită unui emitent să emită o scrisoare de credit în numele altei persoane, în cazul în care persoana care face cererea îşi asumă obligaţia de a rambursa emitentul.

(3) "Beneficiar" înseamnă o persoană care, în conformitate cu termenii unei scrisori de credit, are dreptul la onorarea prezentării conforme a acesteia. Termenul include o persoană căreia i-au fost transferate drepturile de tragere în temeiul unei scrisori de credit transferabile.

(4) "Confirmer" înseamnă o persoană desemnată care se angajează, la cererea sau cu consimţământul emitentului, să onoreze o prezentare în cadrul unei scrisori de credit emise de o altă persoană.

(5) "Anulare" a unei scrisori de credit înseamnă nerespectarea la timp a obligaţiei de a onora sau de a întreprinde o acţiune intermediară, cum ar fi acceptarea unei cambii, care poate fi cerută de scrisoarea de credit.

(6) "Document" înseamnă o cambie sau altă cerere, un titlu de creanţă, un titlu de proprietate, un titlu de investiţie, un certificat, o factură sau un alt document, declaraţie sau reprezentare de fapt, drept, drept sau opinie (i) care este prezentat în scris sau pe un alt suport permis de scrisoarea de credit sau, dacă nu este interzis de scrisoarea de credit, de practica standard menţionată la secţiunea 5-108 litera (e) şi (ii) care poate fi examinat pentru a se verifica conformitatea cu termenii şi condiţiile scrisorii de credit. Un document nu poate fi oral.

(7) "Buna-credinţă" înseamnă onestitatea în fapt în comportamentul sau tranzacţia în cauză.

(8) "Onorarea" unei scrisori de credit înseamnă îndeplinirea angajamentului emitentului din scrisoarea de credit de a plăti sau de a livra un obiect de valoare. Cu excepţia cazului în care scrisoarea de credit prevede altfel, "onorarea" are loc (i) în momentul plăţii,(ii) în cazul în care scrisoarea de credit prevede acceptarea, în momentul acceptării unei cambii şi, la scadenţă, al plăţii acesteia, sau(iii) în

cazul în care scrisoarea de credit prevede asumarea unei obligaţii amânate, în momentul asumării obligaţiei şi, la scadenţă, al executării acesteia.

(9) "Emitent" înseamnă o bancă sau o altă persoană care emite o scrisoare de credit, dar nu include o persoană fizică care face un angajament în scopuri personale, familiale sau casnice.

(10) "Scrisoare de credit" înseamnă un angajament definitiv care îndeplinește cerințele prevăzute la secțiunea 5-104, asumat de un emitent față de un beneficiar, la cererea sau în contul unui solicitant sau, în cazul unei instituții financiare, față de el însuși sau în contul său, de a onora o prezentare documentară prin plata sau livrarea unui obiect de valoare.

(11) "Persoană desemnată" înseamnă o persoană pe care emitentul (i) o desemnează sau o autorizează să plătească, să accepte, să negocieze sau să ofere în alt mod valoare în cadrul unei scrisori de credit și (ii) se angajează, prin acord sau prin obișnuință și practică, să o ramburseze.

(12) "Prezentare" înseamnă predarea unui document unui emitent sau unei persoane desemnate în vederea onorării sau a acordării unei valori în cadrul unei scrisori de credit.

(13) "Prezentator" înseamnă o persoană care face o prezentare în calitate de beneficiar sau de persoană desemnată sau în numele acestuia.

(14) "Înregistrare" înseamnă informații care sunt înscrise pe un suport material sau care sunt stocate pe un suport electronic sau pe un alt suport și care pot fi recuperate într-o formă perceptibilă.

(15) "Succesor al unui beneficiar" înseamnă o persoană care preia în mod substanțial toate drepturile unui beneficiar prin efectul legii, inclusiv o societate cu sau în care beneficiarul a fuzionat sau a fost consolidat, un administrator, un executor judecătoresc, un reprezentant personal, un administrator judiciar, un debitor în posesie, un lichidator și un administrator judiciar.

(b) Definițiile din alte articole care se aplică prezentului articol și secțiunile în care acestea apar sunt:

"Acceptare" sau "acceptare " Secțiunea 3-409

"Valoare " Secțiunile 3-303, 4-211

(c) Articolul 1 conține anumite definiții generale suplimentare și principii de construcție și interpretare care se aplică în tot cuprinsul prezentului articol.

§ 5-103. Domeniul de aplicare.

(a) Prezentul articol se aplică scrisorilor de credit și anumitor drepturi și obligații care decurg din tranzacții care implică scrisori de credit.

(b) Enunțarea unei norme în prezentul articol nu impune, implică sau infirmă prin ea însăși aplicarea aceleiași norme sau a unei norme diferite unei situații care nu este

prevăzută sau unei persoane care nu este specificată în prezentul articol.

(c) Cu excepția prezentei subsecțiuni, a subsecțiunilor (a) și (d), a secțiunilor 5-102(a)(9) și (10), 5-106(d) și 5-114(d), și cu excepția cazului în care este interzis în secțiunile 1-302 și 5-

117 litera (d), efectul prezentului articol poate fi modificat prin acord sau printr-o dispoziţie menţionată sau încorporată prin trimitere într-un angajament. O clauză dintr-un acord sau angajament care exonerează în general de răspundere sau limitează în general căile de atac pentru neexecutarea obligaţiilor nu este suficientă pentru a modifica obligaţiile prevăzute de prezentul articol.

(d) Drepturile şi obligaţiile unui emitent faţă de un beneficiar sau de o persoană desemnată în temeiul unei scrisori de credit sunt independente de existenţa, executarea sau neexecutarea unui contract sau acord din care rezultă scrisoarea de credit sau care stă la baza acesteia, inclusiv contractele sau acordurile dintre emitent şi solicitant şi dintre solicitant şi beneficiar.

§ 5-104. Cerinţe formale.

O scrisoare de credit, o confirmare, un aviz, un transfer, o modificare sau o anulare poate fi emisă în orice formă care constituie o înregistrare şi este autentificată (i) printr-o semnătură sau (ii) în conformitate cu acordul părţilor sau cu practica standard menţionată la secţiunea 5-108 litera (e).

§ 5-105. Luare în considerare.

Nu este necesară o contraprestaţie pentru a emite, modifica, transfera sau anula o scrisoare de credit, un aviz sau o confirmare.

§ 5-106. Emitere, modificare, anulare şi durată.

(a) O scrisoare de credit este emisă şi devine opozabilă emitentului, în conformitate cu clauzele sale, în momentul în care emitentul o trimite sau o transmite în alt mod persoanei căreia i se cere să o avizeze sau beneficiarului. O scrisoare de credit este revocabilă numai dacă se prevede astfel.

(b) După emiterea unei scrisori de credit, drepturile şi obligaţiile beneficiarului, solicitantului, confirmatorului şi emitentului nu sunt afectate de o modificare sau anulare la care persoana respectivă nu şi-a dat consimţământul, cu excepţia cazului în care scrisoarea de credit prevede că aceasta este revocabilă sau că emitentul poate modifica sau anula scrisoarea de credit fără acest consimţământ.

(c) În cazul în care nu există o dată de expirare declarată sau o altă dispoziţie care să îi determine durata, o scrisoare de credit expiră la un an de la data de emitere declarată sau, dacă nu este declarată, de la data la care a fost emisă.

(d) O scrisoare de credit care precizează că este perpetuă expiră la cinci ani de la data de emitere declarată sau, dacă nu este declarată, de la data la care a fost emisă.

§ 5-107. Confirmant, persoană desemnată şi consilier.

(a) Un confirmator este direct obligat pe o scrisoare de credit şi are drepturile şi obligaţiile unui emitent în măsura confirmării sale. De asemenea, confirmatorul are drepturi şi obligaţii faţă de emitent şi faţă de acesta ca şi cum emitentul ar fi un solicitant,

iar confirmatorul ar fi emis acreditivul la cererea şi în contul emitentului.

(b) O persoană nominalizată care nu este un confirmator nu este obligată să onoreze sau să ofere în alt mod valoarea unei prezentări.

(c) O persoană căreia i se solicită consiliere poate refuza să acţioneze în calitate de consilier. Un consilier care nu este un confirmator nu este obligat să onoreze sau să acorde valoare pentru o prezentare. Un consilier se angajează faţă de emitent şi faţă de beneficiar să consilieze cu exactitate termenii scrisorii de credit, ai confirmării, ai modificării sau ai consultanţei primite de persoana respectivă şi se angajează faţă de beneficiar să verifice autenticitatea aparentă a cererii de consiliere. Chiar dacă sfatul este inexact, scrisoarea de credit, confirmarea sau modificarea este executorie aşa cum a fost emisă.

(d) O persoană care notifică unui beneficiar cesionar termenii unei scrisori de credit, confirmări, modificări sau avize are drepturile şi obligaţiile unui consilier în temeiul subsecţiunii (c). Termenii din notificarea beneficiarului cesionar pot fi diferiţi de termenii din orice notificare adresată beneficiarului cedent, în măsura în care acest lucru este permis de scrisoarea de credit, de confirmarea, de modificarea sau de avizul primit de persoana care face notificarea.

§ 5-108. Drepturile şi obligaţiile emitentului

(a) Cu excepţia cazului în care se prevede altfel în secţiunea 5-109, un emitent trebuie să onoreze o prezentare care, conform practicii standard menţionate la subsecţiunea (e), pare, în aparenţă, să respecte strict termenii şi condiţiile scrisorii de credit. Cu excepţia cazului în care se prevede altfel în secţiunea 5-113 şi cu excepţia cazului în care se convine altfel cu solicitantul, un emitent respinge o prezentare care nu pare a fi conformă.

(b) Un emitent are la dispoziţie un termen rezonabil după prezentare, dar nu mai mult de sfârşitul celei de-a şaptea zile lucrătoare a emitentului de la data primirii documentelor:

(1) să onoreze,

(2) în cazul în care scrisoarea de credit prevede ca onorarea să fie finalizată la mai mult de şapte zile lucrătoare de la prezentare, pentru a accepta o cambie sau pentru a contracta o obligaţie amânată sau

(3) să informeze prezentatorul cu privire la discrepanţele din prezentare.

(c) Cu excepţia cazului în care se prevede altfel în subsecţiunea (d), un emitent nu poate invoca drept motiv de respingere orice discrepanţă în cazul în care notificarea nu este transmisă în timp util sau orice discrepanţă care nu este menţionată în notificare, în cazul în care notificarea este transmisă în timp util.

(d) Faptul că nu se transmite notificarea specificată la subsecţiunea (b) sau că nu se menţionează frauda, falsificarea sau expirarea în notificare nu împiedică emitentul să invoce ca temei pentru respingere frauda sau falsificarea descrise la secţiunea 5-109 litera (a) sau expirarea scrisorii de credit înainte de prezentare.

(e) Un emitent respectă practicile standard ale instituţiilor financiare care emit în mod regulat acreditive de credit. Determinarea respectării de către emitent a practicii standard este o chestiune de interpretare pentru instanţă. Instanţa oferă părţilor o

posibilitate rezonabilă de a prezenta dovezi cu privire la practica standard.

(f) Un emitent nu este responsabil pentru:

(1) executarea sau neexecutarea contractului, acordului sau tranzacţiei subiacente,

(2) o acţiune sau o omisiune a altora sau

(3) respectarea sau cunoaşterea uzanţelor unei anumite meserii, altele decât practicile standard menţionate la litera (e).

(g) În cazul în care un angajament care constituie o scrisoare de credit în temeiul secţiunii 5-102 litera (a) punctul 10 conţine condiţii nedocumentare, emitentul nu ţine seama de aceste condiţii nedocumentare şi le tratează ca şi cum nu ar fi fost menţionate.

(h) Un emitent care a refuzat o prezentare trebuie să returneze documentele sau să le pună la dispoziţia prezentatorului şi să trimită acestuia un aviz în acest sens.

(i) Un emitent care a onorat o prezentare permisă sau impusă de prezentul articol:

(1) are dreptul de a fi rambursat de către solicitant în fonduri imediat disponibile, cel târziu până la data plăţii fondurilor de către acesta;

(2) preia documentele libere de orice pretenţii din partea beneficiarului sau a prezentatorului;

(3) nu poate invoca un drept de regres asupra unui proiect în temeiul articolelor 3-414 şi 3-415;

(4) cu excepţia cazului în care se prevede altfel în secţiunile 5-110 şi 5-117, nu poate fi restituită suma de bani plătită sau orice altă valoare dată din greşeală, în măsura în care greşeala se referă la discrepanţe în documente sau în ofertă care sunt evidente la prima vedere a prezentării; şi

(5) este exonerat în măsura în care şi-a îndeplinit obligaţiile în temeiul scrisorii de credit, cu excepţia cazului în care emitentul a onorat o prezentare în care o semnătură obligatorie a unui beneficiar a fost falsificată.

§ 5-109. Fraudă şi fals.

(a) În cazul în care se face o prezentare care, la prima vedere, pare a fi strict conformă cu termenii şi condiţiile scrisorii de credit, dar un document necesar este falsificat sau fraudulos în mod substanţial, sau onorarea prezentării ar facilita o fraudă substanţială din partea beneficiarului faţă de emitent sau solicitant:

(1) emitentul onorează prezentarea, dacă onorarea este cerută de (i) o persoană nominalizată care a dat valoarea cu bună credinţă şi fără a se observa un fals sau o fraudă materială, (ii) un confirmator care şi-a onorat confirmarea cu bună credinţă, (iii) un deţinător în termen al unei cambii trase în temeiul scrisorii de credit care a fost luată după acceptarea de către emitent sau de către persoana nominalizată sau (iv) un cesionar al obligaţiei amânate a emitentului sau a persoanei nominalizate care a fost luată în schimbul unei valori şi fără notificare de falsificare sau fraudă materială după ce obligaţia a fost asumată de către emitent sau de către persoana nominalizată; şi

(2) emitentul, acționând cu bună credință, poate onora sau respinge prezentarea în orice alt caz.

(b) În cazul în care un solicitant pretinde că un document solicitat este fals sau fraudulos din punct de vedere material sau că onorarea prezentării ar facilita o fraudă materială din partea beneficiarului față de emitent sau solicitant, o instanță competentă poate interzice temporar sau permanent emitentului să onoreze o prezentare sau poate acorda măsuri similare împotriva emitentului sau a altor persoane numai dacă instanța constată că:

(1) scutirea nu este interzisă în conformitate cu legea aplicabilă unei cambii acceptate sau unei obligații amânate asumate de către emitent;

(2) un beneficiar, un emitent sau o persoană desemnată care ar putea fi afectată în mod negativ este protejat în mod adecvat împotriva pierderilor pe care le-ar putea suferi din cauza acordării scutirii;

(3) au fost îndeplinite toate condițiile care dau dreptul la scutire în conformitate cu legislația acestui stat; și

(4) pe baza informațiilor prezentate instanței, solicitantul are mai multe șanse de reușită în ceea ce privește cererea sa de falsificare sau de fraudă materială, iar persoana care solicită onoarea nu îndeplinește condițiile pentru a beneficia de protecție în temeiul alineatului (a) punctul 1.

§ 5-110. Garanții.

(a) În cazul în care prezentarea sa este onorată, beneficiarul garantează:

(1) emitentului, oricărei alte persoane căreia i se face prezentarea și solicitantului că nu există nicio fraudă sau falsificare de tipul celor descrise în secțiunea 5-109(a); și

(2) solicitantului că tragerea nu încalcă niciun acord dintre solicitant și beneficiar sau orice alt acord pe care aceștia intenționează să îl consolideze prin scrisoarea de credit.

(b) Garanțiile prevăzute la litera (a) se adaugă garanțiilor care decurg din articolele 3, 4, 7 și 8 ca urmare a prezentării sau transferului de documente reglementate de oricare dintre aceste articole.

§ 5-111. Căi de atac.

(a) În cazul în care un emitent își respinge sau își repudiază în mod nejustificat obligația de a plăti bani în temeiul unei scrisori de credit înainte de prezentare, beneficiarul, succesorul sau persoana desemnată care prezintă în nume propriu poate recupera de la emitent suma care face obiectul refuzului sau al respingerii. În cazul în care obligația emitentului în temeiul scrisorii de credit nu constă în plata unor sume de bani, reclamantul poate obține executarea silită sau, la alegerea acestuia, poate recupera de la emitent o sumă egală cu valoarea executării. În ambele cazuri, reclamantul poate recupera, de asemenea, daune-interese, dar nu și daune indirecte. Reclamantul nu este obligat să ia măsuri pentru a evita daunele care ar putea fi datorate de către emitent în temeiul

prezentei subsecţiuni. În cazul în care, deşi nu este obligat să facă acest lucru, reclamantul evită despăgubirile, recuperarea de către reclamant de la emitent trebuie redusă cu valoarea despăgubirilor evitate. Emitentului îi revine sarcina de a dovedi valoarea prejudiciului evitat. În caz de respingere, reclamantul nu trebuie să prezinte niciun document.

(b) În cazul în care un emitent refuză în mod greşit o cambie sau o cerere prezentată în temeiul unei scrisori de credit sau onorează o cambie sau o cerere încălcând obligaţiile sale faţă de solicitant, solicitantul poate recupera daunele rezultate din încălcare, inclusiv daunele accidentale, dar nu şi daunele indirecte, mai puţin orice sumă economisită ca urmare a încălcării.

(c) În cazul în care un consilier sau o persoană desemnată, alta decât un confirmator, încalcă o obligaţie în temeiul prezentului articol sau un emitent încalcă o obligaţie care nu este prevăzută la litera (a) sau (b), persoana căreia îi revine obligaţia poate recupera daunele rezultate din încălcare, inclusiv daunele accesorii, dar nu şi daunele indirecte, mai puţin orice sumă economisită ca urmare a încălcării. În măsura confirmării, un confirmator are răspunderea unui emitent specificată în prezenta subsecţiune şi în subsecţiunile (a) şi (b).

(d) Un emitent, o persoană desemnată sau un consilier care este găsit răspunzător în temeiul subsecţiunii (a), (b) sau (c) plăteşte dobânzi la suma datorată în temeiul acestora de la data refuzului nejustificat sau de la o altă dată corespunzătoare.

(e) Onorariile rezonabile ale avocaţilor şi alte cheltuieli de judecată trebuie să fie acordate părţii care are câştig de cauză într-o acţiune în care se solicită o reparaţie în temeiul prezentului articol.

(f) Despăgubirile care, în caz contrar, ar trebui plătite de către o parte pentru încălcarea unei obligaţii în temeiul prezentului articol pot fi lichidate prin acord sau angajament, dar numai într-o sumă sau printr-o formulă care este rezonabilă în lumina prejudiciului anticipat.

§ 5-112. Transferul scrisorii de credit.

(a) Cu excepţia cazului în care se prevede altfel în secţiunea 5-113, cu excepţia cazului în care o scrisoare de credit prevede că aceasta este transferabilă, dreptul unui beneficiar de a trage sau de a solicita în alt mod executarea unei scrisori de credit nu poate fi transferat.

(b) Chiar dacă o scrisoare de credit prevede că este transferabilă, emitentul poate refuza să recunoască sau să efectueze un transfer dacă:

(1) transferul ar încălca legislaţia aplicabilă; sau

(2) cedentul sau cesionarul nu a respectat o cerinţă menţionată în scrisoarea de credit sau orice altă cerinţă referitoare la transfer impusă de emitent, care se încadrează în practica standard menţionată la secţiunea 5-108 litera (e) sau care este rezonabilă în circumstanţele respective.

§ 5-113. Transferul prin efectul legii.

(a) Un succesor al unui beneficiar poate consimţi la modificări, poate semna şi prezenta documente şi poate primi plăţi sau alte elemente de valoare în numele beneficiarului fără a dezvălui statutul său de succesor.

(b) Un succesor al unui beneficiar poate consimți la modificări, semna și prezenta documente și primi plăți sau alte elemente de valoare în nume propriu, în calitate de succesor divulgat al beneficiarului. Cu excepția cazului în care se prevede altfel în subsecțiunea (e), un emitent recunoaște un succesor declarat al unui beneficiar ca beneficiar în deplină substituire a predecesorului său

în cazul în care sunt respectate cerinţele de recunoaştere de către emitent a unui transfer de drepturi de tragere prin efectul legii, în conformitate cu practica standard menţionată la secţiunea 5-108 litera (e) sau, în absenţa unei astfel de practici, în cazul în care sunt respectate alte proceduri rezonabile suficiente pentru a proteja emitentul.

(c) Un emitent nu este obligat să stabilească dacă un presupus succesor este succesorul unui beneficiar sau dacă semnătura unui presupus succesor este autentică sau autorizată.

(d) Onoarea unei prezentări aparent conforme a unui presupus succesor în temeiul subsecţiunii (a) sau (b) are consecinţele specificate în secţiunea 5-108 litera (i), chiar dacă presupusul succesor nu este succesorul unui beneficiar. Documentele semnate în numele beneficiarului sau al unui succesor declarat de către o persoană care nu este nici beneficiarul, nici succesorul beneficiarului sunt documente false în sensul secţiunii 5-109.

(e) Un emitent ale cărui drepturi de rambursare nu sunt reglementate de subsecţiunea (d) sau de o lege substanţial similară şi orice confirmator sau persoană desemnată pot refuza să recunoască o prezentare în temeiul subsecţiunii (b).

(f) Un beneficiar al cărui nume este schimbat după emiterea unei scrisori de credit are aceleaşi drepturi şi obligaţii ca un succesor al unui beneficiar în temeiul prezentei secţiuni.

§ 5-114. Cesiunea veniturilor.

(a) În prezenta secţiune, "produsul unei scrisori de credit" înseamnă banii lichizi, cecurile, cecurile, cecurile acceptate sau orice alt obiect de valoare plătit sau livrat pe bază de onorariu sau de dare de valoare de către emitent sau de către orice persoană desemnată în temeiul scrisorii de credit. Termenul nu include drepturile de tragere ale unui beneficiar sau documentele prezentate de acesta.

(b) Un beneficiar poate ceda dreptul său la o parte sau la toate veniturile unei scrisori de credit. Beneficiarul poate face acest lucru înainte de prezentare ca o cesiune actuală a dreptului său de a primi încasările, sub rezerva respectării de către acesta a termenilor şi condiţiilor scrisorii de credit.

(c) Un emitent sau o persoană desemnată nu este obligat să recunoască o cesiune a veniturilor unei scrisori de credit decât după ce consimte la cesiune.

(d) Un emitent sau o persoană desemnată nu este obligat să îşi dea sau să îşi refuze consimţământul pentru o cesiune a veniturilor unei scrisori de credit, dar consimţământul nu poate fi refuzat în mod nerezonabil dacă cesionarul deţine şi prezintă scrisoarea de credit, iar prezentarea scrisorii de credit este o condiţie de onorare.

(e) Drepturile unui beneficiar cesionar sau ale unei persoane nominalizate sunt independente de cesiunea de către beneficiar a veniturilor unei scrisori de credit şi sunt superioare dreptului cesionarului asupra veniturilor.

(f) Nici drepturile recunoscute de prezenta secţiune între un cesionar şi un emitent, un beneficiar cesionar sau o persoană desemnată, nici plata de către emitent sau persoana

desemnată a veniturilor către un cesionar sau o terţă persoană nu afectează drepturile dintre cesionar şi orice altă persoană decât emitentul, beneficiarul cesionar sau persoana desemnată. Site-ul

modul de constituire şi de perfecţionare a unei garanţii reale mobiliare sau de acordare a unei cesiuni a drepturilor unui beneficiar asupra produselor este reglementat de articolul 9 sau de o altă lege. În ceea ce priveşte alte persoane decât emitentul, beneficiarul cesionar sau persoana desemnată, drepturile şi obligaţiile care decurg din constituirea unei garanţii reale mobiliare sau din cesiunea drepturilor unui beneficiar asupra veniturilor şi din perfectarea acesteia sunt reglementate de articolul 9 sau de alte legi.

§ 5-115. Prescripţia.

O acţiune în vederea executării unui drept sau a unei obligaţii care decurge din prezentul articol trebuie să fie iniţiată în termen de un an de la data expirării scrisorii de credit în cauză sau de un an de la data la care [cererea de despăgubire] [cauza acţiunii] a luat naştere, în funcţie de care dintre acestea survine mai târziu. O [cerere de despăgubire] [cauză de acţiune] se naşte în momentul în care are loc încălcarea, indiferent dacă partea vătămată nu a avut cunoştinţă de încălcare.

§ 5-116. Alegerea legii şi a forului.

(a) Răspunderea unui emitent, a unei persoane nominalizate sau a unui consilier pentru acţiune sau omisiune este reglementată de legea jurisdicţiei alese printr-un acord sub forma unui document semnat sau autentificat în alt mod de părţile afectate în modul prevăzut la secţiunea 5-104 sau printr-o dispoziţie din scrisoarea de credit, confirmarea sau alt angajament al persoanei în cauză. Nu este necesar ca jurisdicţia a cărei lege este aleasă să aibă vreo legătură cu tranzacţia.

(b) Cu excepţia cazului în care se aplică subsecţiunea (a), răspunderea unui emitent, a unei persoane desemnate sau a unui consilier pentru acţiuni sau omisiuni este reglementată de legislaţia din jurisdicţia în care se află persoana respectivă. Se consideră că persoana este situată la adresa indicată în angajamentul său. În cazul în care sunt indicate mai multe adrese, se consideră că persoana se află la adresa de la care a fost emis angajamentul persoanei. În scopul competenţei, al alegerii legii aplicabile şi al recunoaşterii scrisorilor de credit interprofesionale, dar nu şi al executării unei hotărâri judecătoreşti, toate sucursalele unei bănci sunt considerate entităţi juridice distincte, iar o bancă este considerată a fi situată la locul în care sucursala sa relevantă este considerată a fi situată în temeiul prezentei subsecţiuni.

(c) Cu excepţia cazului în care se prevede altfel în prezenta subsecţiune, răspunderea unui emitent, a unei persoane desemnate sau a unui consilier este reglementată de orice reguli de uz şi obiceiuri, cum ar fi Uniform Customs and Practice for Documentary Credits, cărora li se supun în mod expres scrisoarea de credit, confirmarea sau alt angajament. În cazul în care (i) prezentul articol ar reglementa răspunderea unui emitent, a unei persoane desemnate sau a unui consilier în temeiul subsecţiunii (a) sau (b), (ii) angajamentul relevant încorporează norme de cutumă sau de practică şi (iii) există un conflict între prezentul articol şi aceste norme, astfel cum se aplică angajamentului respectiv, aceste norme sunt aplicabile, cu excepţia cazului în care există un conflict cu dispoziţiile invariabile menţionate la secţiunea 5-103 litera (c).

(d) În cazul în care există un conflict între prezentul articol şi articolele 3, 4, 4A sau 9, se aplică prezentul articol.

(e) Forul de soluționare a litigiilor care decurg dintr-un angajament care intră sub incidența prezentului articol poate fi ales în modul și cu efectul obligatoriu pe care legea aplicabilă poate fi aleasă în conformitate cu litera (a).

§ 5-117. Subrogarea emitentului, a solicitantului şi a persoanei nominalizate.

(a) Un emitent care onorează prezentarea unui beneficiar se subrogă în drepturile beneficiarului în aceeaşi măsură ca şi cum emitentul ar fi un debitor secundar al obligaţiei subiacente datorate beneficiarului şi ale solicitantului în aceeaşi măsură ca şi cum emitentul ar fi debitorul secundar al obligaţiei subiacente datorate solicitantului.

(b) Un solicitant care rambursează un emitent se subrogă în drepturile emitentului faţă de orice beneficiar, prezentator sau persoană desemnată în aceeaşi măsură ca şi cum solicitantul ar fi fost debitorul secundar al obligaţiilor datorate emitentului şi beneficiază de drepturile de subrogare ale emitentului în drepturile beneficiarului menţionate la litera (a).

(c) O persoană desemnată care plăteşte sau dă o contravaloare în schimbul unei cambii sau a unei cereri prezentate în temeiul unei scrisori de credit este subrogată în drepturile:

(1) emitentului împotriva solicitantului în aceeaşi măsură ca şi cum persoana desemnată ar fi un debitor secundar al obligaţiei datorate de solicitant emitentului;

(2) beneficiarului în aceeaşi măsură ca şi cum persoana desemnată ar fi un debitor secundar al obligaţiei subiacente datorate beneficiarului; şi

(3) solicitantului în aceeaşi măsură ca şi cum persoana desemnată ar fi un debitor secundar al obligaţiei subiacente datorate solicitantului.

(d) Fără a aduce atingere oricărui acord sau clauză contrară, drepturile de subrogare prevăzute la literele (a) şi (b) nu se nasc până când emitentul nu onorează scrisoarea de credit sau nu plăteşte în alt mod, iar drepturile prevăzute la litera (c) nu se nasc până când persoana desemnată nu plăteşte sau nu dă valoare în alt mod. Până atunci, emitentul, persoana desemnată şi solicitantul nu obţin, în temeiul prezentei secţiuni, drepturi prezente sau viitoare care să constituie baza unei cereri, apărări sau scuze.

§ 5-118. Garanţia reală a emitentului sau a persoanei desemnate.

(a) Un emitent sau o persoană desemnată are un drept de garanţie asupra unui document prezentat în cadrul unei scrisori de credit şi asupra oricărui produs identificabil al garanţiei, în măsura în care emitentul sau persoana desemnată onorează sau oferă valoare pentru prezentare.

(b) Sub rezerva subsecţiunii (c), atâta timp cât şi în măsura în care un emitent sau o persoană desemnată nu a fost rambursată sau nu a recuperat în alt mod valoarea dată în legătură cu o garanţie reală mobiliară într-un document în temeiul subsecţiunii (a), garanţia reală mobiliară continuă şi face obiectul articolului 9, dar:

(1) un contract de garanţie nu este necesar pentru ca garanţia reală mobiliară să fie executorie în temeiul secţiunii 9-203 litera (b) punctul 3;

(2) în cazul în care documentul este prezentat pe un alt suport decât un suport scris sau un alt suport material, garanţia reală mobiliară este perfecţionată; şi

(3) în cazul în care documentul este prezentat pe un suport scris sau pe un alt suport corporal şi nu este un titlu de valoare certificat, o hârtie mobiliară, un titlu de proprietate, un instrument sau o scrisoare de credit, atâta timp cât debitorul nu este în posesia documentului, garanţia reală mobiliară este perfecţionată şi are prioritate faţă de o garanţie reală mobiliară conflictuală asupra documentului.

SECȚIUNEA PRIVIND

DISPOZIȚIILE TRANZITORII [

DATA INTRĂRII ÎN

VIGOARE.

Prezentul [act] intră în vigoare la data de _____, 199___.

SECȚIUNEA [ ]. ABROGARE.

Prezentul [act] [abrogă] [modifică] [inserați trimiterea la articolul 5 existent].

SECȚIUNEA [ ]. APLICABILITATE.

Prezenta [lege] se aplică scrisorilor de credit emise la data intrării în vigoare a prezentei [legi] sau după această dată. Prezenta [Lege] nu se aplică unei tranzacţii, unui eveniment, unei obligaţii sau unei îndatoriri care decurge dintr-o scrisoare de credit emisă înainte de data intrării în vigoare a prezentei [Legi] sau care este asociată cu aceasta.

SECȚIUNEA [ ]. CLAUZA DE SALVGARDARE.

O tranzacţie care decurge dintr-o scrisoare de credit emisă înainte de data intrării în vigoare a prezentei [Legi] sau care este asociată cu aceasta, precum şi drepturile, obligaţiile şi interesele care decurg din tranzacţia respectivă sunt reglementate de orice lege sau altă lege modificată sau abrogată prin prezenta [Lege] ca şi cum abrogarea sau modificarea nu ar fi avut loc şi poate fi reziliată, finalizată, consumată sau executată în temeiul acelei legi sau altei legi.

NOTE M.I.C. [ARTICOLUL 5 DIN UCC: SCRISORI DE CREDIT]

NOTE M.I.C. [ARTICOLUL 5 DIN UCC: SCRISORI DE CREDIT]

NOTE M.I.C. [ARTICOLUL 5 DIN UCC: SCRISORI DE CREDIT]

NOTE M.I.C. [ARTICOLUL 5 DIN UCC: SCRISORI DE CREDIT]

NOTE M.I.C. [ARTICOLUL 5 DIN UCC: SCRISORI DE CREDIT]

NOTE M.I.C. [ARTICOLUL 5 DIN UCC: SCRISORI DE CREDIT]

NOTE M.I.C. [ARTICOLUL 5 DIN UCC: SCRISORI DE CREDIT]

NOTE M.I.C. [ARTICOLUL 5 DIN UCC: SCRISORI DE CREDIT]

NOTE M.I.C. [ARTICOLUL 5 DIN UCC: SCRISORI DE CREDIT]

NOTE M.I.C. [ARTICOLUL 5 DIN UCC: SCRISORI DE CREDIT]

ALTERNATIVA A

ABROGAREA C.U.C.C. - ARTICOLUL 6 - TRANSFERURI ÎN VRAC

- § 1. Abrogare.
- § 2. Amendamentul.
- § 3. Amendamentul.
- § 4. Clauza de salvgardare.

ALTERNATIVA B

[REVIZUIT] U.C.C. - ARTICOLUL 6 - VÂNZĂRI ÎN VRAC

PARTEA 1. OBIECT ŞI DEFINIŢII

- § 6-101. Titlu scurt.
- § 6-102. Definiţii şi indice de definiţii.
- § 6-103. Aplicabilitatea articolului...
- § 6-104. Obligaţiile cumpărătorului.
- § 6-105. Notificarea reclamanţilor.
- § 6-106. Calendarul de distribuire.
- § 6-107. Răspunderea pentru neconformitate.
- § 6-108. Vânzări în bloc prin licitaţie; vânzări în bloc efectuate de lichidator.
- § 6-109. Ce constituie depunerea; îndatoririle agentului care depune cererea; informaţii de la agentul care depune cererea.
- § 6-110. Prescripţia acţiunilor.

ALTERNATIVA A

§ 1. Abrogare.

Articolul 6 şi secţiunea 9-111 din Codul comercial uniform se abrogă, cu efect de la _____.

§ 2. Amendamentul.

Secţiunea 1-105 alineatul (2) din Codul comercial uniform se modifică după cum urmează:

(2) În cazul în care una dintre următoarele dispoziţii din prezenta lege precizează legea aplicabilă, acea dispoziţie este aplicabilă, iar un acord contrar este valabil numai în măsura în care este permis de legea (inclusiv de normele privind conflictul de legi) astfel precizată:

Drepturile creditorilor asupra bunurilor vândute. Secţiunea 2-402.

Aplicabilitatea articolului privind contractele de leasing. Secţiunile 2A-105 şi

2A-106. Aplicabilitatea articolului privind depozitele şi încasările bancare.

Secţiunea 4-102. Aplicabilitatea articolului privind titlurile de plasament.

Secţiunea 8-106.

Dispoziţiile de perfecţionare din articolul privind tranzacţiile garantate. Secţiunea 9-103.

§ 3. Amendamentul.

Secţiunea 2-403 alineatul (4) din Codul comercial uniform se modifică după cum urmează:

(4) Drepturile celorlalţi cumpărători de bunuri şi ale creditorilor privilegiaţi sunt reglementate de articolele privind tranzacţiile garantate (articolul 9) şi documentele de titlu (articolul 7).

§ 4. Clauza de salvgardare.

Drepturile şi obligaţiile care au luat naştere în temeiul articolului 6 şi al secţiunii 9-111 din Codul comercial uniform înainte de abrogarea lor rămân valabile şi pot fi executate ca şi cum aceste legi nu ar fi fost abrogate].

Notă legislativă: Pentru a ţine seama de diferenţele dintre fostul articol 9 şi articolul 9 revizuit, un stat care abrogă articolul 6 după intrarea în vigoare a articolului 9 revizuit trebuie să aducă următoarele modificări la Alternativa A. În primul rând, în măsura în care articolul 9 revizuit nu conţine un corespondent al fostei secţiuni 9-111, trimiterea la secţiunea respectivă din secţiunea 1 a proiectului de lege de abrogare ar trebui eliminată, iar secţiunea 4 a proiectului de lege de abrogare ar trebui să facă referire la fosta secţiune 9-111. În al doilea rând, ultima menţiune din secţiunea 1-105 alineatul (2) ar trebui să fie modificată astfel cum se arată mai sus în prezentul apendice.

[SFÂRŞITUL ALTERNATIVEI A]

ALTERNATIVA B

PARTEA 1. OBIECT ŞI DEFINIŢII

§ 6-101. Titlu scurt.

Prezentul articol este cunoscut şi poate fi citat ca fiind Codul comercial uniform - Vânzări în vrac.

§ 6-102. Definiţii şi indice de definiţii.

(1) În prezentul articol, cu excepţia cazului în care contextul impune altfel:

(a) "Active" înseamnă inventarul care face obiectul unei vânzări în bloc şi orice bunuri personale corporale şi necorporale utilizate sau deţinute pentru a fi utilizate în principal în cadrul activităţii comerciale a vânzătorului sau care decurg din aceasta şi vândute în legătură cu inventarul respectiv, dar termenul nu include:

(i) instalaţii fixe [articolul 9-102 litera (a) punctul 41], altele decât maşinile de fabrică şi de birou uşor demontabile;

(ii) interesul locatarului într-un contract de închiriere a unui bun imobil; sau

(iii) bunurile în măsura în care acestea sunt în general scutite de procedura creditorilor în temeiul legislaţiei din afara falimentului.

(b) "Licitator" înseamnă o persoană pe care vânzătorul o angajează pentru a dirija, a conduce, a controla sau a fi responsabilă de o vânzare prin licitaţie.

(c) "Vânzarea în vrac" înseamnă:

(i) în cazul unei vânzări prin licitaţie sau al unei vânzări sau al unei serii de vânzări efectuate de un lichidator în numele vânzătorului, o vânzare sau o serie de vânzări care nu se încadrează în cursul obişnuit al activităţii vânzătorului, de peste jumătate din inventarul vânzătorului, măsurat în funcţie de valoarea la data contractului de vânzare în bloc, dacă la acea dată, adjudecătorul sau lichidatorul a fost informat sau, după o anchetă rezonabilă, ar fi fost informat că vânzătorul nu va continua să desfăşoare aceeaşi activitate sau o activitate similară după vânzarea sau seria de vânzări; şi

(ii) în toate celelalte cazuri, o vânzare care nu se încadrează în cursul obişnuit al activităţii vânzătorului a mai mult de jumătate din inventarul vânzătorului, măsurat în funcţie de valoarea la data încheierii contractului de vânzare în bloc, în cazul în care, la acea dată, cumpărătorul a fost informat sau, după o anchetă rezonabilă, ar fi fost informat că vânzătorul nu va continua să opereze aceeaşi activitate sau o activitate similară după vânzare.

(d) "Creanţă" înseamnă un drept la plată din partea vânzătorului, indiferent dacă dreptul este sau nu este redus la o hotărâre judecătorească, lichidat, stabilit, scadent, contestat, garantat, legal sau echitabil. Termenul include costurile de colectare şi onorariile avocaţilor numai în măsura în care

în măsura în care legislaţia acestui stat permite titularului creanţei să le recupereze în cadrul unei acţiuni împotriva debitorului.

(e) "Reclamant" înseamnă o persoană care deţine o creanţă generată în cadrul activităţii vânzătorului, alta decât:

(i) o creanţă negarantată şi nescadentă pentru compensaţii şi beneficii legate de angajare, inclusiv comisioane şi concedii, indemnizaţii şi indemnizaţii de concediu medical;

(ii) o cerere de despăgubire pentru vătămare corporală sau materială sau pentru încălcarea garanţiei, cu excepţia cazului în care:

(A) s-a născut un drept de acţiune pentru creanţă;

(B) creanţa a fost revendicată împotriva vânzătorului; şi

(C) vânzătorul cunoaşte identitatea persoanei care pretinde creanţa şi temeiul pe care aceasta l-a invocat; şi

(Statele trebuie să selecteze o

alternativă) ALTERNATIVA A

[(iii) o creanţă pentru impozite datorate unei unităţi

guvernamentale] ALTERNATIVA B

[(iii) o creanţă pentru impozite datorate unei unităţi guvernamentale, dacă:

(A) o lege care reglementează executarea creanţei permite sau impune ca notificarea vânzării în bloc să fie transmisă unităţii guvernamentale într-un alt mod decât prin respectarea cerinţelor prezentului articol; şi

(B) notificarea se face în conformitate cu statutul].

(f) "Creditor" înseamnă un reclamant sau o altă persoană care deţine o creanţă.

(g) (i) "Data vânzării în vrac" înseamnă:

(A) în cazul în care vânzarea se face prin licitaţie sau este efectuată de un lichidator în numele vânzătorului, data la care mai mult de zece la sută din veniturile nete sunt plătite vânzătorului sau în beneficiul acestuia; şi

(B) în toate celelalte cazuri, data cea mai recentă dintre următoarele: data la care:

(I) mai mult de zece la sută din prețul contractual net este plătit vânzătorului sau în beneficiul acestuia; sau

(II) mai mult de zece la sută din active, măsurate în funcţie de valoare, sunt transferate cumpărătorului.

(ii) În sensul prezentei subsecţiuni:

(A) Livrarea unui instrument negociabil [secţiunea 3-104(1) [sic]] către sau în beneficiul vânzătorului în schimbul unor bunuri constituie plata pro tanto a preţului contractului;

(B) În măsura în care preţul contractului este depus într-un cont sechestru, preţul contractului este plătit vânzătorului sau în beneficiul acestuia în momentul în care vânzătorul dobândeşte dreptul necondiţionat de a primi depozitul sau în momentul în care depozitul este livrat vânzătorului sau în beneficiul acestuia, în funcţie de care dintre aceste date este mai devreme; şi

(C) Un activ este transferat atunci când o persoană care deţine o creanţă chirografară nu mai poate obţine prin proceduri judiciare drepturi asupra activului care să fie superioare celor ale cumpărătorului care apar ca urmare a vânzării în bloc. O persoană care deţine o creanţă chirografară poate obţine aceste drepturi superioare asupra unui activ corporal cel puţin până când cumpărătorul are dreptul necondiţionat, în temeiul contractului de vânzare în bloc, de a poseda activul, iar o persoană care deţine o creanţă chirografară poate obţine aceste drepturi superioare asupra unui activ necorporal cel puţin până când cumpărătorul are dreptul necondiţionat, în temeiul contractului de vânzare în bloc, de a utiliza activul.

(h) "Data acordului de vânzare în bloc" înseamnă:

(i) în cazul unei vânzări prin licitaţie sau efectuate de un lichidator [subsecţiunea (c) punctul (i)], data la care vânzătorul angajează adjudecătorul sau lichidatorul; şi

(ii) în toate celelalte cazuri, data la care un contract de vânzare în bloc devine executoriu între cumpărător şi vânzător.

(i) "Datorie" înseamnă răspunderea pentru o creanţă.

(j) "Lichidator" înseamnă o persoană angajată în mod obişnuit în activitatea de cesiune de active pentru întreprinderi care intenţionează să se lichideze sau să se dizolve.

(k) "Preţul contractual net" înseamnă noua contraprestaţie pe care cumpărătorul este obligat să o plătească pentru active, mai puţin:

(i) valoarea veniturilor obţinute din vânzarea unui activ, în măsura în care aceste venituri sunt utilizate pentru achitarea parţială sau totală a unei

datorii garantate cu activul respectiv; şi

(ii) valoarea oricărei datorii, în măsura în care este garantată de o garanţie reală sau de un privilegiu care poate fi executat împotriva activului înainte şi după ce acesta a fost vândut unui cumpărător. În cazul în care o datorie este garantată de un activ şi de alte bunuri ale vânzătorului, valoarea datoriei garantate printr-o garanţie reală sau un privilegiu care este executoriu

împotriva activului se determină prin înmulţirea datoriei cu o fracţie, al cărei numărător este valoarea noii contraprestaţii pentru activ la data vânzării în bloc şi al cărei numitor este valoarea tuturor bunurilor care garantează datoria la data vânzării în bloc.

(l) "Încasări nete" înseamnă noua contraprestaţie primită pentru activele vândute în cadrul unei vânzări prin licitaţie sau al unei vânzări efectuate de un lichidator în numele vânzătorului, minus:

(i) comisioanele şi cheltuielile rezonabile aferente vânzării;

(ii) valoarea veniturilor obţinute din vânzarea unui activ, în măsura în care aceste venituri sunt utilizate pentru achitarea parţială sau totală a unei datorii garantate cu activul respectiv; şi

(iii) valoarea oricărei datorii, în măsura în care este garantată de o garanţie reală sau de un privilegiu care poate fi executat împotriva activului înainte şi după ce acesta a fost vândut unui cumpărător. În cazul în care o datorie este garantată de un activ şi de alte bunuri ale vânzătorului, valoarea datoriei garantate printr-o garanţie reală sau un drept de retenţie care poate fi executat împotriva activului se determină prin înmulţirea datoriei cu o fracţie al cărei numărător este valoarea noii contraprestaţii pentru activ la data vânzării în bloc şi al cărei numitor este valoarea tuturor bunurilor care garantează datoria la data vânzării în bloc.

(m) O vânzare este "în cadrul normal al activităţii comerciale a vânzătorului" dacă vânzarea este conformă cu practicile obişnuite sau obişnuite în tipul de activitate comercială în care este implicat vânzătorul sau cu propriile practici obişnuite sau obişnuite ale vânzătorului.

(n) "Statele Unite" include teritoriile şi posesiunile sale şi Comunitatea Puerto Rico.

(o) "Valoare" înseamnă valoarea justă de piaţă.

(p) "Verificat" înseamnă semnat şi depus sub jurământ sau afirmat.

(2) Următoarele definiţii din alte articole se aplică prezentului articol:

(a) "Cumpărător", secţiunea 2-103 alineatul (1) litera (a).

(b) "Echipament", secţiunea 9-102(a)(33).

(c) "Inventar", secţiunea 9-102(a)(48).

(d) "Vânzarea." Articolul 2-106 alineatul (1).

(e) "Vânzător", secţiunea 2-103 alineatul (1) litera (d).

(3) În plus, articolul 1 conține definiții generale și principii generale de construcție și interpretare aplicabile în tot cuprinsul prezentului articol.

§ 6-103. APLICABILITATEA ARTICOLULUI.

(1) Cu excepţia cazului în care se prevede altfel la alineatul (3), prezentul articol se aplică unei vânzări în vrac dacă:

(a) activitatea principală a vânzătorului este vânzarea de stocuri din stoc; şi

(b) la data încheierii contractului de vânzare în bloc, vânzătorul este situat în acest stat sau, în cazul în care vânzătorul este situat într-o jurisdicţie care nu face parte din Statele Unite, principalul birou executiv al vânzătorului în Statele Unite se află în acest stat.

(2) Se consideră că vânzătorul se află la sediul său. În cazul în care un vânzător are mai multe sedii de afaceri, se consideră că vânzătorul se află la sediul său principal.

(3) Prezentul articol nu se aplică:

(a) un transfer efectuat pentru a garanta plata sau executarea unei obligaţii;

(b) un transfer de garanţie către o parte garantată în conformitate cu secţiunea 9-609;

(c) o vânzare de garanţii în conformitate cu secţiunea 9-610;

(d) reţinerea garanţiei în conformitate cu secţiunea 9-620;

(e) o vânzare a unui activ grevat de o garanţie reală sau de un privilegiu dacă (i) toate veniturile din vânzare sunt utilizate pentru achitarea parţială sau totală a datoriei garantate de garanţia reală sau de privilegiul respectiv sau (ii) garanţia reală sau privilegiul respectiv este opozabil activului după ce acesta a fost vândut cumpărătorului, iar preţul contractual net este zero;

(f) o cesiune generală în beneficiul creditorilor sau la un transfer ulterior de către cesionar;

(g) o vânzare efectuată de un executor judecătoresc, administrator, lichidator, administrator judiciar sau orice funcţionar public în cadrul unui proces judiciar;

(h) o vânzare efectuată în cursul unei proceduri judiciare sau administrative de dizolvare sau reorganizare a unei organizaţii;

(i) o vânzare către un cumpărător al cărui sediu principal se află în Statele Unite şi care:

(i) cu cel puţin 21 de zile înainte de data vânzării în bloc, (A) obţine de la vânzător o listă verificată şi datată a reclamanţilor despre care vânzătorul a fost informat cu trei zile înainte ca acesta să trimită sau să livreze lista cumpărătorului sau (B) efectuează o anchetă rezonabilă pentru a afla cine sunt reclamanţii;

(ii) îşi asumă în totalitate datoriile faţă de reclamanţii despre care cumpărătorul are cunoştinţă la data la care cumpărătorul primește lista reclamanților de la vânzător sau la data la care cumpărătorul finalizează ancheta rezonabilă, după caz;

(iii) nu este insolvabilă după asumare; şi

(iv) notifică în scris preluarea în termen de cel mult 30 de zile de la data vânzării în bloc, prin trimiterea sau livrarea unei notificări către reclamanţii identificaţi la punctul (ii) sau prin depunerea unei notificări la biroul [secretarului de stat];

(j) o vânzare către un cumpărător al cărui sediu principal se află în Statele Unite şi care:

(i) îşi asumă integral datoriile care au fost contractate în cadrul activităţii vânzătorului înainte de data vânzării în bloc;

(ii) nu este insolvabilă după asumare; şi

(iii) notifică în scris preluarea în termen de cel mult 30 de zile de la data vânzării în bloc, prin trimiterea sau livrarea unei notificări fiecărui creditor a cărui datorie este preluată sau prin depunerea unei notificări la biroul [secretarului de stat];

(k) o vânzare către o nouă organizaţie care este organizată pentru a prelua şi a continua activitatea vânzătorului şi care are sediul principal în Statele Unite dacă:

(i) cumpărătorul îşi asumă în totalitate datoriile care au fost contractate în cadrul activităţii vânzătorului înainte de data vânzării în bloc;

(ii) vânzătorul nu primeşte nimic în urma vânzării, cu excepţia unei participaţii în noua organizaţie care este subordonată creanţelor faţă de organizaţie care rezultă din preluare; şi

(iii) cumpărătorul notifică în scris preluarea în termen de cel mult 30 de zile de la data vânzării în bloc, prin trimiterea sau livrarea unei notificări fiecărui creditor a cărui datorie este preluată sau prin depunerea unei notificări la biroul [secretarului de stat];

(l) o vânzare de active având:

(i) o valoare, netă de sarcini şi garanţii reale mobiliare, mai mică de 10.000 de dolari. În cazul în care o datorie este garantată cu active şi alte bunuri ale vânzătorului, valoarea netă a activelor se determină prin scăderea din valoarea acestora a unei sume egale cu produsul datoriei înmulţit cu o fracţie al cărei numărător este valoarea activelor la data vânzării în bloc şi al cărei numitor este valoarea tuturor bunurilor care garantează datoria la data vânzării în bloc; sau

(ii) o valoare mai mare de 25.000.000 USD la data încheierii acordului de vânzare în bloc; sau

(m) o vânzare impusă de lege şi efectuată în temeiul acesteia.

(4) Notificarea prevăzută la alineatul (3) punctul (i) subpunctul (iv) trebuie să menţioneze: (i) faptul că s-a efectuat sau se va efectua o vânzare care poate constitui o vânzare în vrac; (ii) data sau data preconizată a vânzării în vrac; (iii) numele persoanei fizice, al societăţii de persoane sau al societăţii comerciale şi adresele vânzătorului şi al cumpărătorului; (iv) adresa la care se pot face solicitări de informaţii cu privire la vânzare, în cazul în care aceasta este diferită de adresa vânzătorului; şi (v) faptul că cumpărătorul şi-a asumat sau îşi va asuma integral datoriile faţă de reclamanţii despre care cumpărătorul are cunoştinţă la data la care cumpărătorul primeşte lista reclamanţilor de la vânzător sau efectuează o anchetă rezonabilă pentru a afla cine sunt reclamanţii.

(5) Notificarea prevăzută la alineatul (3) litera (j) punctul (iii) şi la alineatul (3) litera (k) punctul (iii) trebuie să menţioneze: (i) faptul că s-a efectuat sau se va efectua o vânzare care poate constitui o vânzare în bloc; (ii) data sau data preconizată a vânzării în bloc; (iii) numele persoanelor fizice, ale parteneriatelor sau ale societăţilor comerciale şi adresele vânzătorului şi ale cumpărătorului; (iv) adresa la care se pot face solicitări de informaţii cu privire la vânzare, în cazul în care aceasta este diferită de adresa vânzătorului; şi (v) faptul că cumpărătorul şi-a asumat sau îşi va asuma datoriile care au fost contractate în cadrul activităţii vânzătorului înainte de data vânzării în bloc.

(6) În sensul alineatului (3) litera (l), se presupune că valoarea activelor este egală cu preţul pe care cumpărătorul este de acord să îl plătească pentru active. Cu toate acestea, în cazul unei vânzări prin licitaţie sau al unei vânzări efectuate de un lichidator în numele vânzătorului, se presupune că valoarea activelor este egală cu suma pe care adjudecătorul sau lichidatorul estimează în mod rezonabil că activele o vor aduce la licitaţie sau la lichidare.

§ 6-104. Obligaţiile cumpărătorului.

(1) În cazul unei vânzări în vrac, astfel cum este definită la articolul 6-102 alineatul (1) litera (c) punctul (ii), cumpărătorul trebuie:

(a) să obţină de la vânzător o listă cu toate denumirile comerciale şi adresele utilizate de vânzător în ultimii trei ani înainte de data la care lista este trimisă sau livrată cumpărătorului;

(b) cu excepţia cazului în care este scutit în temeiul alineatului (2), obţine de la vânzător o listă verificată şi datată a reclamanţilor despre care vânzătorul a fost informat cu trei zile înainte ca vânzătorul să trimită sau să livreze lista cumpărătorului şi care să includă, în măsura în care vânzătorul le cunoaşte, adresa şi suma solicitată de fiecare reclamant;

(c) să obţină de la vânzător sau să întocmească un grafic de distribuire [secţiunea 6-106 alineatul (1)];

(d) notifică vânzarea în bloc în conformitate cu secţiunea 6-105;

(e) cu excepţia cazului în care este scutit în temeiul articolului 6-106 alineatul (4), distribuie preţul contractual net în conformitate cu angajamentele asumate de cumpărător în programul de distribuţie; şi

(f) cu excepţia cazului în care este scutit în temeiul alineatului (2), pune la dispoziţie lista solicitanţilor [alineatul (1) litera (b)] până la:

(i) să trimită sau să livreze cu promptitudine o copie a listei, fără costuri, oricărui reclamant a cărui cerere scrisă este primită de cumpărător în termen de cel mult şase luni de la data vânzării în vrac;

(ii) să permită oricărui reclamant să inspecteze şi să copieze lista la orice oră rezonabilă, la cererea primită de cumpărător în termen de cel mult şase luni de la data vânzării în bloc; sau

(iii) depunerea unei copii a listei la biroul [secretarului de stat] nu mai târziu de data la care se dă o notificare privind vânzarea în bloc [secţiunea 6-105 alineatul (5)]. O listă depusă în conformitate cu acest paragraf trebuie să menţioneze numele persoanei fizice, al parteneriatului sau al societăţii şi adresa poştală a vânzătorului.

(2) Un cumpărător care transmite o notificare în conformitate cu secţiunea 6-105 alineatul (2) este scutit de respectarea cerinţelor prevăzute la alineatul (1) literele (b) şi (f).

§ 6-105. NOTIFICAREA SOLICITANŢILOR.

(1) Cu excepţia cazului în care se prevede altfel în subsecţiunea (2), pentru a se conforma cu secţiunea 6-104 alineatul (1) litera (d), cumpărătorul trimite sau livrează o notificare scrisă privind vânzarea în bloc fiecărui reclamant de pe lista de reclamanţi [secţiunea 6-104 alineatul (1) litera (b)] şi oricărui alt reclamant despre care cumpărătorul are cunoştinţă la momentul trimiterii sau livrării notificării privind vânzarea în bloc.

(2) Un cumpărător se poate conforma cu secţiunea 6-104(1)(d) prin depunerea unei notificări scrise privind vânzarea în bloc la biroul [secretarului de stat] dacă:

(a) la data încheierii acordului de vânzare în bloc, vânzătorul are cel puţin 200 de reclamanţi, excluzând reclamanţii care deţin creanţe garantate sau ajunse la scadenţă pentru compensaţii şi beneficii legate de angajare, inclusiv comisioane şi indemnizaţii de concediu, concediu de odihnă şi concediu medical; sau

(b) cumpărătorul a primit o declaraţie verificată din partea vânzătorului care atestă că, la data încheierii contractului de vânzare în bloc, numărul de reclamanţi, cu excepţia reclamanţilor care deţin cereri garantate sau ajunse la scadenţă pentru compensaţii şi beneficii legate de angajare, inclusiv comisioane şi indemnizaţii de concediu de odihnă, concediu de plecare şi concediu medical, este de cel puţin 200.

(3) Notificarea scrisă a vânzării în bloc trebuie să fie însoţită de o copie a planului de distribuire [secţiunea 6-106 alineatul (1)] şi să menţioneze cel puţin:

(a) că vânzătorul şi cumpărătorul au încheiat un acord de vânzare care poate constitui o vânzare în vrac în conformitate cu legislaţia statului _;

(b) data încheierii acordului;

(c) data la care sau după care mai mult de zece la sută din active au fost sau vor fi transferate;

(d) data la care sau după care a fost sau va fi plătit mai mult de zece la sută din preţul contractual net, în cazul în care data nu este menţionată în graficul de

distribuire;

(e) numele şi o adresă poştală a vânzătorului;

(f) orice altă denumire comercială şi adresă menţionată de vânzător în conformitate cu secţiunea 6-104 alineatul (1) litera (a);

(g) numele cumpărătorului şi o adresă a cumpărătorului de la care pot fi obţinute informaţii privind vânzarea;

(h) o declaraţie care să indice tipul de active sau care să descrie activele element cu element;

(i) modul în care cumpărătorul va pune la dispoziţie lista solicitanţilor [secţiunea 6-104 alineatul (1) litera (f)], dacă este cazul; şi

(j) în cazul în care vânzarea are ca obiect achitarea totală sau parţială a unei datorii anterioare a vânzătorului, valoarea datoriei care urmează să fie achitată şi numele persoanei căreia îi este datorată.

(4) În sensul alineatelor (3) literele (e) şi (g), numele unei persoane este numele persoanei fizice, al societăţii de persoane sau al persoanei juridice.

(5) Cumpărătorul notifică vânzarea în bloc cu cel puţin 45 de zile înainte de data vânzării în bloc şi, în cazul în care cumpărătorul notifică în conformitate cu alineatul (1), cu cel mult 30 de zile după ce a obţinut lista solicitanţilor.

(6) O notificare scrisă care respectă în mare parte cerinţele de la alineatul (3) este eficientă chiar dacă conţine erori minore care nu induc în eroare în mod grav.

(7) Pentru a respecta dispoziţiile alineatului (3), este suficient un formular

care să aibă, în esenţă, forma următoare: Anunţ de vânzare

(1) _____, a cărui adresă este _____, este descrisă în prezentul aviz ca "vânzător".

(2) _____, a cărui adresă este _____, este descrisă în prezentul aviz ca "cumpărător".

(3) Vânzătorul a dezvăluit cumpărătorului că, în ultimii trei ani, vânzătorul a folosit alte nume comerciale, a funcţionat la alte adrese sau ambele, după cum urmează:
_____.

(4) Vânzătorul şi cumpărătorul au încheiat un contract datat ____pentru o vânzare care poate constitui o vânzare în bloc în conformitate cu legislaţia statului
_____.

(5) Data la care sau după care mai mult de zece la sută din activele care fac obiectul vânzării au fost sau vor fi transferate este _____şi [dacă nu este menţionată în graficul de distribuire] data la care sau după care mai mult de zece

procente din prețul contractual net a fost sau va fi plătit este _.

(6) Următoarele active fac obiectul vânzării: _____.

(7) [Dacă este cazul] Cumpărătorul va pune la dispoziția reclamanților vânzătorului o listă a reclamanților vânzătorului în felul următor: _____.

(8) [Dacă este cazul] Vânzarea este pentru a a unei datorii anterioare datorate de către satisface $. _____ vânzătorul să _____.

(9) Prezentul anunț este însoțit de o copie a graficului de repartizare a prețului net al contractului.

[Sfârșitul comunicării]

§ 6-106. Calendarul de distribuire.

(1) Vânzătorul și cumpărătorul trebuie să convină asupra modului în care prețul net al contractului trebuie distribuit și să stabilească acordul lor într-un grafic scris de distribuire.

(2) Programul de distribuire poate prevedea distribuirea către orice persoană în orice moment, inclusiv distribuirea întregului preț contractual net către vânzător.

(3) Angajamentele asumate de cumpărător în programul de distribuție se referă numai la vânzător. Cu toate acestea, un cumpărător care nu distribuie prețul net al contractului în conformitate cu angajamentele asumate de cumpărător în programul de distribuire este răspunzător numai față de un creditor, în conformitate cu secțiunea 6-107 alineatul (1).

(4) În cazul în care cumpărătorul se angajează în programul de distribuire să distribuie o parte din prețul net al contractului către o altă persoană decât vânzătorul și, după ce cumpărătorul a dat o notificare în conformitate cu secțiunea 6-105, o parte sau întregul preț net anticipat al contractului este sau devine indisponibil pentru distribuire ca urmare a faptului că cumpărătorul sau vânzătorul s-a conformat unei hotărâri judecătorești, proces legal, statut sau normă de drept, cumpărătorul este exonerat de orice obligație care decurge din prezentul articol sau din orice contract cu vânzătorul de a distribui prețul net al contractului în conformitate cu angajamentele cumpărătorului din graficul de distribuție dacă cumpărătorul:

(a) distribuie prețul net al contractului rămas disponibil în conformitate cu prioritățile de plată menționate în graficul de distribuire și, în măsura în care prețul este insuficient pentru a plăti toate datoriile care au o anumită prioritate, distribuie prețul proporțional între datoriile care figurează în grafic ca având aceeași prioritate;

(b) distribuie prețul contractual net rămas disponibil în conformitate cu o hotărâre judecătorească;

(c) inițiază o procedură de interpleader în fața unei instanțe competente și este achitată de această procedură; sau

(d) ajunge la un nou acord cu vânzătorul pentru distribuirea prețului contractual

net rămas disponibil, prezintă noul acord într-un grafic de distribuire modificat, notifică graficul modificat și distribuie prețul contractual net rămas disponibil în conformitate cu angajamentele asumate de cumpărător în graficul modificat.

(5) Notificarea prevăzută la alineatul (4) litera (d) trebuie să identifice cumpărătorul şi vânzătorul, să indice numărul de înregistrare, dacă există, al notificării iniţiale, să prezinte programul modificat şi să fie transmisă în conformitate cu alineatul (1) sau (2) din secţiunea 6-105, după caz, cu cel puţin 14 zile înainte ca cumpărătorul să distribuie orice parte din preţul contractual net rămas disponibil.

(6) În cazul în care vânzătorul se angajează în programul de distribuire să distribuie o parte din preţul net al contractului şi, după ce cumpărătorul a dat o notificare în conformitate cu secţiunea 6-105, o parte sau întregul preţ net anticipat al contractului este sau devine indisponibil pentru distribuire ca urmare a faptului că vânzătorul sau cumpărătorul a respectat o hotărâre judecătorească, proces legal, statut sau normă de drept, vânzătorul şi orice persoană care deţine controlul asupra vânzătorului sunt exoneraţi de orice obligaţie care decurge din prezentul articol sau din orice acord cu cumpărătorul de a distribui preţul net al contractului în conformitate cu angajamentele vânzătorului din anexă, în cazul în care vânzătorul:

(a) distribuie preţul net al contractului rămas disponibil în conformitate cu priorităţile de plată menţionate în graficul de distribuire şi, în măsura în care preţul este insuficient pentru a plăti toate datoriile care au o anumită prioritate, distribuie preţul proporţional între datoriile care figurează în grafic ca având aceeaşi prioritate;

(b) distribuie preţul contractual net rămas disponibil în conformitate cu o hotărâre judecătorească;

(c) iniţiază o procedură de interpleader în faţa unei instanţe competente şi este achitată de această procedură; sau

(d) întocmeşte în scris un grafic modificat de distribuire a preţului contractual net rămas disponibil pentru distribuire, notifică graficul modificat şi distribuie preţul contractual net rămas disponibil în conformitate cu graficul modificat.

(7) Înştiinţarea prevăzută la subsecţiunea (6) litera (d) trebuie să identifice cumpărătorul şi vânzătorul, să indice numărul de înregistrare, dacă există, al anunţului iniţial, să prezinte programul modificat şi să fie transmisă în conformitate cu subsecţiunea (1) sau (2) din secţiunea 6-105, după caz, cu cel puţin 14 zile înainte ca vânzătorul să distribuie orice parte din preţul net al contractului rămasă disponibilă.

§ 6-107. Răspunderea pentru neconformitate.

(1) Cu excepţia cazurilor prevăzute la alineatul (3) şi sub rezerva limitării prevăzute la alineatul (4):

(a) un cumpărător care nu respectă cerinţele prevăzute la secţiunea 6-104 alineatul (1) litera (e) în ceea ce priveşte un creditor este răspunzător faţă de creditor pentru daune-interese în valoare de creanţă, din care se scade orice sumă pe care creditorul nu ar fi realizat-o dacă cumpărătorul s-ar fi conformat; şi

(b) un cumpărător care nu respectă cerinţele oricărei alte subsecţiuni din

secțiunea 6-104 în ceea ce privește un reclamant este răspunzător față de reclamant pentru daune-interese în valoare de creanță, redusă cu orice sumă pe care reclamantul nu ar fi realizat-o dacă cumpărătorul s-ar fi conformat.

(2) Într-o acţiune în temeiul alineatului (1), creditorului îi revine sarcina de a stabili validitatea şi valoarea creanţei, iar cumpărătorului îi revine sarcina de a stabili valoarea pe care creditorul nu ar fi realizat-o dacă cumpărătorul s-ar fi conformat.

(3) Un cumpărător care:

(a) a depus un efort de bună credinţă şi rezonabil din punct de vedere comercial pentru a se conforma cerinţelor prevăzute la articolul 6-104 alineatul (1) sau pentru a exclude vânzarea de la aplicarea prezentului articol în temeiul articolului 6-103 alineatul (3); sau

(b) la data sau după data contractului de vânzare în bloc, dar înainte de data vânzării în bloc, a avut convingerea, cu bună credinţă şi în mod rezonabil din punct de vedere comercial, că prezentul articol nu se aplică vânzării respective, nu este răspunzător faţă de creditori pentru nerespectarea cerinţelor prevăzute la secţiunea 6-104. Cumpărătorului îi revine sarcina de a stabili dacă efortul sau convingerea sa este de bună credinţă şi rezonabil din punct de vedere comercial.

(4) În cazul unei singure vânzări în vrac, răspunderea cumulată a cumpărătorului pentru nerespectarea cerinţelor prevăzute la secţiunea 6-104 alineatul (1) nu poate depăşi o sumă egală cu:

(a) în cazul în care activele constau numai în stocuri şi echipamente, de două ori preţul net al contractului, minus valoarea oricărei părţi din preţul net al contractului plătită sau aplicată în beneficiul vânzătorului sau al unui creditor; sau

(b) în cazul în care activele includ alte bunuri decât stocuri şi echipamente, de două ori valoarea netă a stocurilor şi echipamentelor minus valoarea părţii din orice parte a preţului net al contractului plătită sau aplicată în beneficiul vânzătorului sau al unui creditor, care poate fi alocată stocurilor şi echipamentelor.

(5) În sensul alineatului (4) litera (b), "valoarea netă" a unui activ este valoarea activului minus (i) valoarea oricărui produs al vânzării unui activ, în măsura în care produsul este utilizat pentru a achita parţial sau total o datorie garantată de activ şi (ii) valoarea oricărei datorii în măsura în care aceasta este garantată de o garanţie reală sau de un privilegiu care poate fi executată împotriva activului înainte şi după ce acesta a fost vândut unui cumpărător. În cazul în care o datorie este garantată de un activ şi de alte bunuri ale vânzătorului, valoarea datoriei garantate cu o garanţie reală sau un privilegiu care poate fi executat împotriva activului se determină prin înmulţirea datoriei cu o fracţie al cărei numărător este valoarea activului la data vânzării în bloc şi al cărei numitor este valoarea tuturor bunurilor care garantează datoria la data vânzării în bloc. Partea dintr-o parte a preţului contractual net plătită sau aplicată în beneficiul vânzătorului sau al unui creditor care este "alocabilă stocurilor şi echipamentelor" este partea care are acelaşi raport cu acea parte a preţului contractual net ca şi valoarea netă a stocurilor şi echipamentelor în raport cu valoarea netă a tuturor activelor.

(6) O plată efectuată de cumpărător către o persoană faţă de care cumpărătorul este sau crede că este răspunzător în temeiul alineatului (1) reduce pro tanto răspunderea cumulată a cumpărătorului în temeiul alineatului (4).

(7) Nicio acţiune nu poate fi introdusă în temeiul alineatului (1) litera (b) de către sau în numele unui solicitant a cărui creanţă nu este lichidată sau contingentă.

(8) Nerespectarea de către un cumpărător a cerinţelor prevăzute la secţiunea 6-104(1) nu (i) afectează drepturile cumpărătorului sau titlul de proprietate asupra activelor, (ii) face ca vânzarea să fie ineficientă, nulă sau anulabilă, (iii) dă dreptul unui creditor la mai mult de o singură plată a creanţei sale sau (sau a creanţei sale) sau (iv) să creeze o răspundere în alt mod decât cel prevăzut în prezentul articol.

(9) Plata obligaţiei cumpărătorului în temeiul alineatului (1) stinge pro tanto datoria vânzătorului faţă de creditor.

(10) Cu excepţia cazului în care nu s-a convenit altfel, cumpărătorul are un drept de rambursare imediată din partea vânzătorului pentru orice sumă plătită unui creditor în vederea achitării parţiale sau totale a răspunderii cumpărătorului în temeiul alineatului (1).

(11) În cazul în care vânzătorul este o organizaţie, o persoană care deţine controlul direct sau indirect al vânzătorului şi care, cu bună ştiinţă, în mod intenţionat şi fără justificare legală, nu distribuie sau determină vânzătorul să nu distribuie preţul net al contractului în conformitate cu programul de distribuire este răspunzătoare faţă de orice creditor faţă de care vânzătorul s-a angajat să efectueze plata în conformitate cu programul de distribuire pentru daunele cauzate de această nerespectare.

§ 6-108. Vânzări în bloc prin licitaţie; vânzări în bloc efectuate de lichidator.

(1) Secţiunile 6-104, 6-105, 6-106 şi 6-107 se aplică unei vânzări în bloc prin licitaţie şi unei vânzări în bloc efectuate de un lichidator în numele vânzătorului, cu următoarele modificări:

(a) "cumpărător" se referă la adjudecător sau lichidator, după caz;

(b) "preţul contractual net" se referă la veniturile nete din licitaţie sau veniturile nete din vânzare, după caz;

(c) notificarea scrisă prevăzută la secţiunea 6-105 alineatul (3) trebuie să fie însoţită de o copie a planului de distribuire [secţiunea 6-106 alineatul (1)] şi să menţioneze cel puţin:

(i) că vânzătorul şi adjudecătorul sau lichidatorul au încheiat un acord pentru servicii de licitaţie sau de lichidare care poate constitui un acord de vânzare în bloc în conformitate cu legislaţia statului _____;

(ii) data încheierii acordului;

(iii) data la care sau după care a început sau va începe licitaţia sau data la care lichidatorul a început sau va începe să vândă active în numele vânzătorului;

(iv) data la care sau după care au fost sau vor fi plătite mai mult de zece la sută din veniturile nete ale vânzării, în cazul în care această dată nu este menţionată în graficul de distribuire;

(v) numele şi o adresă poştală a vânzătorului;

(vi) orice altă denumire comercială şi adresă menţionată de vânzător în conformitate cu secţiunea 6-104 alineatul (1) litera (a);

(vii) numele adjudecătorului sau al lichidatorului şi o adresă a acestuia de la care se pot obţine informaţii privind vânzarea;

(viii) o declaraţie care să indice tipul de active sau care să descrie activele element cu element;

(ix) modul în care adjudecătorul sau lichidatorul va pune la dispoziţie lista reclamanţilor [secţiunea 6-104 alineatul (1) litera (f)], dacă este cazul; şi

(x) în cazul în care vânzarea are ca scop achitarea totală sau parţială a unei datorii anterioare a vânzătorului, valoarea datoriei care urmează să fie achitată şi numele persoanei căreia îi este datorată; şi

(d) în cadrul unei singure vânzări în bloc, răspunderea cumulată a adjudecătorului sau a lichidatorului pentru nerespectarea cerinţelor prezentei secţiuni nu poate depăşi valoarea veniturilor nete ale vânzării atribuibile stocurilor şi echipamentelor vândute, minus valoarea părţii din orice parte a veniturilor nete plătite unui creditor sau aplicate în beneficiul acestuia, care este atribuită stocurilor şi echipamentelor.

(2) O plată efectuată de către adjudecător sau lichidator către o persoană faţă de care adjudecătorul sau lichidatorul este sau crede că este răspunzător în temeiul prezentei secţiuni reduce pro tanto răspunderea cumulată a adjudecătorului sau lichidatorului în temeiul subsecţiunii (1) litera (d).

(3) Pentru a respecta dispoziţiile alineatului (1) litera (c), este suficient un

formular care să aibă, în esenţă, forma următoare: Aviz de vânzare

(1) _____, a cărui adresă este _____, este descrisă în prezentul aviz ca "vânzător".

(2) _____, a cărui adresă este _____, este descrisă în prezentul anunţ ca "adjudecător" sau "lichidator".

(3) Vânzătorul a dezvăluit adjudecătorului sau lichidatorului că, în ultimii trei ani, vânzătorul a folosit alte nume comerciale, a funcţionat la alte adrese sau ambele, după cum urmează: _____.

(4) Vânzătorul şi adjudecătorul sau lichidatorul au încheiat un contract datat _ pentru servicii de licitaţie sau de lichidare care poate constitui un acord de vânzare în bloc în conformitate cu legislaţia statului _____.

(5) Data la care sau după care a început sau va începe licitaţia sau data la care lichidatorul a început sau va începe să vândă activele în numele vânzătorului este _____, şi [dacă nu este menţionată în graficul de distribuire] data la care sau după care mai mult de zece procente din veniturile nete din vânzare au fost sau vor fi plătite este

_____.

(6) Următoarele active fac obiectul vânzării: _____.

(7) [Dacă este cazul] Adjudecătorul sau lichidatorul va pune la dispoziţia reclamanţilor vânzătorului o listă a reclamanţilor vânzătorului în felul următor: _____.

(8) [Dacă este cazul] Vânzarea este pentru a satisface $. __ dintr-o datorie anterioară a vânzătorului către _____.

(9) O copie a graficului de distribuire a veniturilor nete însoţeşte prezentul aviz.

[Sfârşitul comunicării]

(4) O persoană care cumpără la o vânzare în vrac prin licitaţie sau efectuată de un lichidator nu trebuie să respecte cerinţele din secţiunea 6-104 alineatul (1) şi nu este răspunzătoare pentru nerespectarea de către un licitator sau lichidator a cerinţelor din prezenta secţiune.

§ 6-109. Ce constituie depunerea; îndatoririle agentului care depune; informaţii de la agentul care depune.

(1) Prezentarea unui anunţ sau a unei liste de reclamanţi în vederea depunerii şi achitarea taxei de depunere sau acceptarea anunţului sau a listei de către agentul de depunere constituie o depunere în temeiul prezentului articol.

(2) Ofiţerul de depozit:

(a) marchează fiecare anunţ sau listă cu un număr de dosar şi cu data şi ora depunerii;

(b) să păstreze anunţul sau lista sau o copie a acesteia pentru consultare publică;

(c) să indexeze anunţul sau lista în funcţie de fiecare nume dat pentru vânzător şi pentru cumpărător; şi

(d) să noteze în index numărul dosarului şi adresele vânzătorului şi cumpărătorului menţionate în anunţ sau în listă.

(3) În cazul în care persoana care depune un anunţ sau o listă îi furnizează o copie agentului care a depus-o, acesta, la cerere, notează pe copie numărul dosarului şi data şi ora depunerii originalului şi trimite sau înmânează copia persoanei în cauză.

(4) Taxa de depunere şi indexare şi de ştampilare a unei copii furnizate de persoana care depune pentru a arăta data şi locul depunerii este de $. _____ pentru prima pagină şi $. _____ pentru fiecare pagină suplimentară. Taxa de indexare pentru fiecare nume în plus faţă de două nume este de $. _____.

(5) La cererea oricărei persoane, ofiţerul de depozit eliberează un certificat care arată

dacă orice notificare sau listă cu privire la un anumit vânzător sau cumpărător se află la dosar la data şi ora menţionate în certificat. În cazul în care există un aviz sau o listă, certificatul trebuie să indice data şi ora la care a fost depus fiecare aviz sau listă, precum şi numele şi adresa fiecărui vânzător, cumpărător, adjudecător sau lichidator. Taxa pentru certificat este de $. _____ în cazul în care cererea de certificat este de

certificatul este în forma standard prescrisă de [secretarul de stat] şi, în rest, este $. _____. La cererea oricărei persoane, ofiţerul de depozit va furniza o copie a oricărei notificări sau liste depuse pentru o taxă de $. _____.

(6) Ofiţerul de depozit păstrează fiecare aviz sau listă timp de doi ani de la data depunerii.

§ 6-110. Prescripţia acţiunilor.

(1) Cu excepţia cazurilor prevăzute la alineatul (2), o acţiune în temeiul prezentului articol împotriva unui cumpărător, a unui adjudecător sau a unui lichidator trebuie să fie introdusă în termen de un an de la data vânzării în bloc.

(2) În cazul în care cumpărătorul, adjudecătorul sau lichidatorul ascunde faptul că vânzarea a avut loc, termenul de prescripţie este suspendat şi o acţiune în temeiul prezentului articol poate fi introdusă în cel mai apropiat termen dintre următoarele (i) un an de la data la care persoana care introduce acţiunea descoperă că a avut loc vânzarea sau (ii) un an de la data la care persoana care introduce acţiunea ar fi trebuit să descopere că a avut loc vânzarea, dar nu mai târziu de doi ani de la data vânzării în bloc. Nerespectarea completă a cerinţelor prezentului articol nu constituie în sine o disimulare.

(3) O acţiune în temeiul secţiunii 6-107(11) trebuie să fie iniţiată în termen de un an de la data la care a avut loc presupusa încălcare.

[SFÂRŞITUL ALTERNATIVEI B]

NOTE M.I.C. [ARTICOLUL 6 DIN U.C.C.C.: VÂNZĂRI ÎN VRAC]

NOTE M.I.C. [ARTICOLUL 6 DIN U.C.C.C.: VÂNZĂRI ÎN VRAC]

NOTE M.I.C. [ARTICOLUL 6 DIN U.C.C.C.: VÂNZĂRI ÎN VRAC]

NOTE M.I.C. [ARTICOLUL 6 DIN U.C.C.C.: VÂNZĂRI ÎN VRAC]

NOTE M.I.C. [ARTICOLUL 6 DIN U.C.C.C.: VÂNZĂRI ÎN VRAC]

NOTE M.I.C. [ARTICOLUL 6 DIN U.C.C.C.: VÂNZĂRI ÎN VRAC]

NOTE M.I.C. [ARTICOLUL 6 DIN U.C.C.C.: VÂNZĂRI ÎN VRAC]

NOTE M.I.C. [ARTICOLUL 6 DIN U.C.C.C.: VÂNZĂRI ÎN VRAC]

NOTE M.I.C. [ARTICOLUL 6 DIN U.C.C.C.: VÂNZĂRI ÎN VRAC]

NOTE M.I.C. [ARTICOLUL 6 DIN U.C.C.C.: VÂNZĂRI ÎN VRAC]

U.C.C. - ARTICOLUL 7 - ACTE DE PROPRIETATE

PARTEA 1. GENERALITĂȚI

- § 7-101. Titlu scurt.
- § 7-102. Definiţii şi indice de definiţii.
- § 7-103. Relaţia dintre articol şi tratat, statut, tarif, clasificare sau regulament.
- § 7-104. Chitanţa de antrepozit negociabilă şi nenegociabilă, conosamentul sau alt document de titlu de proprietate.
- § 7-105. Construcţia împotriva implicaţiilor negative.

PARTEA 2. CHITANȚE DE DEPOZIT: DISPOZIȚII SPECIALE

- § 7-201. Cine poate elibera o chitanţă de antrepozit; depozitarea în baza unei garanţii guvernamentale.
- § 7-202. Forma recipisei de antrepozit; condiţii esenţiale; condiţii opţionale.
- § 7-203. Răspunderea pentru nerecepţie sau descriere eronată.
- § 7-204. Obligaţia de diligenţă; limitarea contractuală a răspunderii magazionerului.
- § 7-205. Titlul de proprietate în temeiul recipisei de antrepozit în anumite cazuri.
- § 7-206. Încetarea depozitării la alegerea antrepozitarului.
- § 7-207. Mărfurile trebuie păstrate separat; bunuri fungibile.
- § 7-208. Chitanţe de depozit modificate.
- § 7-209. Dreptul de retenţie al magazionerului.
- § 7-210. Executarea dreptului de retenţie al magazionerului.

PARTEA 3. CONOSAMENTELE DE ÎNCĂRCARE: DISPOZIȚII SPECIALE

- § 7-301. Răspunderea pentru nerecepţie sau descriere eronată; "Said to Contain"; "Shipper's Load and Count"; manipulare necorespunzătoare.
- § 7-302. Prin conosamente şi documente similare.
- § 7-303. Devierea; rearestarea; schimbarea instrucţiunilor.
- § 7-304. Conosamentele de încărcare în set.
- § 7-305. Facturi de destinaţie.
- § 7-306. Facturi de încărcare modificate.
- § 7-307. Dreptul de retenţie al transportatorului.
- § 7-308. Executarea dreptului de retenţie al transportatorului.
- § 7-309. Obligaţia de diligenţă; limitarea contractuală a răspunderii transportatorului.

PARTEA 4. CHITANȚE DE DEPOZIT ŞI CONOSAMENTE: OBLIGAȚII GENERALE

- § 7-401. Nereguli în eliberarea chitanţei sau a facturii sau în comportamentul emitentului.
- § 7-402. Chitanţa sau factura duplicată; supraemitere.
- § 7-403. Obligaţia depozitarului sau a transportatorului de a livra; scuză.
- § 7-404. Nicio răspundere pentru livrarea de bună-credinţă în conformitate cu chitanţa sau factura.

PARTEA A 5-A. CHITANȚE DE DEPOZIT ŞI CONOSAMENTE: NEGOCIERE ŞI TRANSFER

- § 7-501. Forma de negociere și cerințele unei "negocieri corecte".

- § 7-502. Drepturi dobândite prin negociere.
- § 7-503. Documentul de proprietate asupra bunurilor este respins în anumite cazuri.
- § 7-504. Drepturi dobândite în absenţa unei negocieri corespunzătoare; efectul devierii; oprirea livrării de către vânzător.
- § 7-505. Avalistul nu este un garant pentru alte părţi.
- § 7-506. Livrare fără semnătură: Dreptul de a obliga la semnare.
- § 7-507. Garanţii privind negocierea sau transferul chitanţei sau facturii.
- § 7-508. Garanţii ale băncii colectoare cu privire la documente.
- § 7-509. Chitanţă sau factură: Atunci când se respectă în mod corespunzător contractul comercial.

PARTEA A 6-A. CHITANȚE DE DEPOZIT ŞI CONOSAMENTE: DISPOZIȚII DIVERSE

- § 7-601. Documente pierdute şi lipsă.
- § 7-602. Sechestrarea bunurilor care fac obiectul unui document negociabil.
- § 7-603. Revendicări contradictorii; Interpleader.

PARTEA 1. GENERALITĂȚI

§ 7-101. Titlu scurt.

Prezentul articol poate fi citat ca fiind Codul comercial uniform - Titluri de proprietate.

§ 7-102. Definiţii şi indice de definiţii.

(a) În prezentul articol, cu excepţia cazului în care contextul impune altfel:

(1) "Depozitar" înseamnă o persoană care, printr-o recipisă de antrepozit, un conosament sau un alt titlu de proprietate, recunoaşte posesia mărfurilor şi se angajează să le livreze.

(2) "Transportator" înseamnă o persoană care emite un conosament.

(3) "Destinatar" înseamnă o persoană menţionată într-un conosament căreia sau la ordinul căreia conosamentul promite livrarea.

(4) "Expeditor" înseamnă o persoană menţionată într-un conosament ca fiind persoana de la care mărfurile au fost primite pentru expediere.

(5) "Ordin de livrare" înseamnă un document care conţine un ordin de livrare a mărfurilor adresat unui depozit, transportator sau altei persoane care, în cursul normal al activităţii, eliberează chitanţe de depozit sau conosamente.

(6) "Buna-credinţă" înseamnă onestitatea în fapt şi respectarea unor standarde comerciale rezonabile de corectitudine.

(7) "Bunuri" înseamnă toate lucrurile care sunt considerate bunuri mobile în sensul unui contract de depozitare sau de transport.

(8) "Emitent" înseamnă un depozitar care eliberează un titlu de proprietate sau, în cazul unui ordin de livrare neacceptat, persoana care ordonă posesorului de bunuri să livreze. Termenul include o persoană pentru care un agent sau un angajat pretinde că acţionează în emiterea unui document, dacă agentul sau angajatul are autoritatea reală sau aparentă de a emite documente, chiar dacă emitentul nu a primit nicio marfă, dacă mărfurile au fost descrise greşit sau dacă, din orice alt punct de vedere, agentul sau angajatul a încălcat instrucţiunile emitentului.

(9) "Persoană îndreptăţită în temeiul documentului" înseamnă deţinătorul, în cazul unui titlu de proprietate negociabil, sau persoana căreia trebuie să i se livreze mărfurile în conformitate cu prevederile unui titlu de proprietate nenegociabil sau în conformitate cu instrucţiunile dintr-un înscris.

(10) "Înregistrare" înseamnă informaţii care sunt înscrise pe un suport material sau care sunt stocate pe un suport electronic sau pe un alt suport şi care pot fi recuperate într-o formă perceptibilă.

(11) "Semnează" înseamnă, cu intenţia actuală de a autentifica sau de a adopta un document:

(A) să execute sau să adopte un simbol material; sau

(B) atașarea sau asocierea logică la înregistrare a unui sunet, simbol sau proces electronic.

(12) "Expeditor" înseamnă o persoană care încheie un contract de transport cu un transportator.

(13) "Depozit" înseamnă o persoană angajată în activitatea de depozitare a bunurilor în schimbul închirierii.

(b) Definițiile din alte articole care se aplică prezentului articol și secțiunile în care acestea apar sunt:

(1) "Contract de vânzare", secțiunea 2-106.

(2) "Chiriaș în cadrul unei activități comerciale obișnuite", secțiunea 2A-103.

(3) "Recepția" de mărfuri, articolul 2-103.

(c) În plus, articolul 1 conține definiții generale și principii generale de construcție și interpretare aplicabile în tot cuprinsul prezentului articol.

§ 7-103. Relația dintre articol și tratat sau statut.

(a) Prezentul articol face obiectul oricărui tratat sau lege a Statelor Unite sau al unei legi de reglementare a acestui stat, în măsura în care tratatul, legea sau legea de reglementare este aplicabilă.

(b) Prezentul articol nu abrogă și nu modifică nicio lege care prevede forma sau conținutul unui titlu de proprietate sau serviciile sau facilitățile care trebuie oferite de un depozitar sau care reglementează în alt mod activitățile unui depozitar în aspecte care nu sunt tratate în mod specific în prezentul articol. Cu toate acestea, încălcarea acestor legi nu afectează statutul unui titlu de proprietate care, de altfel, respectă definiția unui titlu de proprietate.

(c) Prezenta [lege] modifică, limitează și înlocuiește Legea federală privind semnăturile electronice în comerțul global și național (15 U.S.C. Section 7001, et. seq.), dar nu modifică, limitează și nu înlocuiește secțiunea 101(c) din legea respectivă [15 U.S.C. Section 7001(c)] și nu autorizează transmiterea electronică a niciuneia dintre notificările descrise în secțiunea 103(b) din legea respectivă [15 U.S.C. Section 7003(b)].

(d) În măsura în care există un conflict între Legea uniformă privind tranzacțiile electronice și prezentul articol, se aplică prezentul articol.

§ 7-104. Documente de titlu negociabile și nenegociabile.

(a) Un titlu de proprietate este negociabil în cazul în care, conform clauzelor sale, bunurile urmează să fie livrate la purtător sau la ordinul unei persoane desemnate.

(b) Un alt titlu de proprietate decât cel descris la litera (a) nu este negociabil. Un conosament care precizează că mărfurile sunt expediate către o persoană desemnată nu este negociabil

printr-o dispoziţie care să prevadă că mărfurile vor fi livrate numai contra unei comenzi înscrise într-un proces-verbal semnat de aceeaşi persoană sau de o altă persoană desemnată.

(c) Un titlu de proprietate este nenegociabil dacă, în momentul emiterii sale, documentul are o menţiune vizibilă, indiferent de modul în care este exprimat, care să indice faptul că nu este negociabil.

§ 7-105. Reemiterea pe un suport alternativ.

(a) La cererea unei persoane îndreptăţite în temeiul unui titlu de proprietate electronic, emitentul documentului electronic poate elibera un titlu de proprietate material ca substitut al documentului electronic dacă:

(1) persoana îndreptăţită în temeiul documentului electronic predă emitentului controlul asupra documentului; şi

(2) documentul material, atunci când este emis, conţine o declaraţie conform căreia este emis în locul documentului electronic.

(b) La emiterea unui titlu de proprietate material în locul unui titlu de proprietate electronic în conformitate cu subsecţiunea (a):

(1) documentul electronic încetează să mai aibă efect sau valabilitate; şi

(2) persoana care a procurat emiterea documentului material garantează tuturor persoanelor ulterioare care au dreptul în temeiul documentului material că garantul era o persoană care avea dreptul în temeiul documentului electronic în momentul în care garantul a predat emitentului controlul asupra documentului electronic.

(c) La cererea unei persoane îndreptăţite în temeiul unui titlu de proprietate material, emitentul documentului material poate emite un titlu de proprietate electronic ca substitut al documentului material dacă:

(1) persoana îndreptăţită în temeiul documentului corporal predă emitentului posesia documentului; şi

(2) documentul electronic, atunci când este emis, conţine o declaraţie conform căreia este emis în locul documentului material.

(d) La emiterea documentului electronic de titlu de proprietate în locul unui titlu de proprietate material în conformitate cu subsecţiunea (c):

(1) documentul material încetează să mai aibă efect sau valabilitate; şi

(2) persoana care a procurat emiterea documentului electronic garantează tuturor persoanelor ulterioare care au dreptul în temeiul documentului electronic că garantul era o persoană care avea dreptul în temeiul documentului material în

momentul în care garantul a predat emitentului posesia documentului material.

§ 7-106. Controlul documentului electronic de titlu de proprietate.

(a) O persoană deține controlul asupra unui titlu de proprietate electronic în cazul în care un sistem utilizat pentru evidențierea transferului de drepturi asupra documentului electronic stabilește în mod fiabil că acea persoană este persoana căreia i-a fost emis sau transferat documentul electronic.

(b) Un sistem îndeplinește prevederile subsecțiunii (a) și se consideră că o persoană deține controlul asupra unui titlu de proprietate electronic dacă documentul este creat, stocat și atribuit în așa fel încât:

(1) există o singură copie autorizată a documentului, care este unică, identificabilă și, cu excepția cazului în care se prevede altfel la alineatele (4), (5) și (6), inalterabilă;

(2) exemplarul autorizat identifică persoana care pretinde controlul ca fiind:

(A) persoana căreia i-a fost eliberat documentul; sau

(B) în cazul în care copia autentică indică faptul că documentul a fost transferat, persoana căreia i-a fost transferat cel mai recent documentul;

(3) copia autorizată este comunicată și păstrată de către persoana care pretinde controlul sau de către depozitarul desemnat al acesteia;

(4) copiile sau modificările care adaugă sau schimbă un cesionar identificat al copiei autorizate pot fi efectuate numai cu acordul persoanei care pretinde controlul;

(5) fiecare copie a copiei care face autoritate și orice copie a unei copii este ușor de identificat ca fiind o copie care nu este copia care face autoritate; și

(6) orice modificare a copiei autorizate este ușor de identificat ca fiind autorizată sau neautorizată.

PARTEA 2. CHITANȚE DE DEPOZIT: DISPOZIȚII SPECIALE

§ 7-201. Persoana care poate elibera o chitanță de antrepozit; depozitare sub cauțiune.

(a) Recipisa de antrepozit poate fi emisă de orice antrepozit.

(b) În cazul în care mărfurile, inclusiv băuturile distilate și produsele agricole, sunt depozitate în temeiul unei legi care prevede o garanție împotriva retragerii sau o licență pentru eliberarea de chitanțe de natura chitanțelor de depozit, o chitanță emisă pentru mărfurile respective este considerată a fi o chitanță de depozit, chiar dacă este emisă de o persoană care este proprietarul mărfurilor și nu este un depozit.

§ 7-202. Forma chitanţei de antrepozit.

(a) Chitanţa de antrepozit nu trebuie să aibă o formă anume.

(b) Cu excepţia cazului în care chitanţa de antrepozit prevede fiecare dintre următoarele, antrepozitul este răspunzător pentru daunele cauzate unei persoane prejudiciate prin omisiunea sa:

(1) locaţia depozitului în care sunt depozitate mărfurile;

(2) data eliberării chitanţei;

(3) codul unic de identificare a chitanţei;

(4) o declaraţie care să precizeze dacă bunurile primite vor fi livrate la purtător, unei persoane desemnate sau unei persoane desemnate sau la ordinul acesteia;

(5) rata taxelor de depozitare şi de manipulare, dar dacă mărfurile sunt depozitate în cadrul unui acord de depozitare pe teren, este suficientă o declaraţie în acest sens pe o chitanţă nenegociabilă;

(6) o descriere a mărfurilor sau a coletelor care le conţin;

(7) semnătura antrepozitului sau a agentului acestuia;

(8) în cazul în care chitanţa este eliberată pentru mărfuri pe care antrepozitul le deţine, fie în proprietate exclusivă, fie în comun sau în comun cu alţii, faptul că este proprietar; şi

(9) o declaraţie privind valoarea avansurilor efectuate şi a datoriilor contractate pentru care antrepozitul pretinde un drept de retenţie sau o garanţie reală, dar dacă valoarea exactă a avansurilor efectuate sau a datoriilor contractate nu este cunoscută de către antrepozit sau de către agentul său care a emis chitanţa, este suficientă o declaraţie privind faptul că au fost efectuate avansuri sau că au fost contractate datorii şi scopul avansurilor sau al datoriilor.

(c) Un antrepozit poate insera în chitanţa sa orice clauză care nu contravine [Codului comercial uniform] şi care nu aduce atingere obligaţiei sale de livrare în temeiul secţiunii 7-403 sau obligaţiei sale de diligenţă în temeiul secţiunii 7-204. Orice dispoziţii contrare sunt lipsite de efect.

§ 7-203. Răspunderea pentru nerecepţie sau descriere eronată.

O parte sau un cumpărător de bună-credinţă al unui titlu de proprietate, altul decât un conosament, care se bazează pe descrierea mărfurilor din document, poate recupera de la emitent daunele-interese cauzate de neprimirea sau de descrierea eronată a mărfurilor, cu excepţia cazului în care:

(1) documentul indică în mod vizibil faptul că emitentul nu știe dacă toate sau o parte din mărfuri au fost efectiv primite sau sunt conforme cu descrierea, cum ar fi un caz în care descrierea se referă la mărci sau etichete sau la natură, cantitate sau stare, sau în care recepția sau descrierea este calificată prin "conținut, stare și

"calitate necunoscută", "se spune că ar conţine" sau cuvinte cu semnificaţie similară, în cazul în care indicaţia este adevărată; sau

(2) partea sau cumpărătorul a fost înştiinţat în alt mod de nerecepţia sau de descrierea eronată.

§ 7-204. Obligaţia de diligenţă; limitarea contractuală a răspunderii depozitului.

(a) Un antrepozit este răspunzător pentru daune-interese pentru pierderea sau vătămarea mărfurilor cauzate de faptul că nu a manifestat faţă de acestea grija de care ar fi dat dovadă o persoană în mod rezonabil atentă în circumstanţe similare. Cu toate acestea, cu excepţia cazului în care se convine altfel, depozitul nu este răspunzător pentru daunele care nu ar fi putut fi evitate prin exercitarea acestei atenţii.

(b) Daunele pot fi limitate printr-o clauză din recipisa de primire a depozitului sau din contractul de depozitare care limitează valoarea răspunderii în caz de pierdere sau daună dincolo de care depozitul nu este răspunzător. O astfel de limitare nu este valabilă în ceea ce priveşte răspunderea depozitului pentru conversia în scopuri proprii. Răspunderea antrepozitului, la cererea depozitarului, consemnată într-un proces-verbal în momentul semnării unui astfel de acord de depozitare sau într-un termen rezonabil după primirea recipisei de antrepozit, poate fi majorată pentru o parte sau pentru toate bunurile care fac obiectul acordului de depozitare sau al recipisei de antrepozit. În acest caz, se pot percepe tarife majorate pe baza unei evaluări crescute a mărfurilor.

(c) În chitanţa de depozit sau în contractul de depozitare pot fi incluse dispoziţii rezonabile cu privire la timpul şi modul de prezentare a creanţelor şi de iniţiere a acţiunilor bazate pe cauţiune.

(d) Prezenta secţiune nu afectează sau abrogă [Inseraţi referinţa la orice lege care impune o responsabilitate mai mare asupra depozitului sau invalidează limitările contractuale care ar fi permise în temeiul prezentului articol].

§ 7-205. Titlul de proprietate în temeiul recipisei de antrepozit în anumite cazuri.

Un cumpărător în cadrul unei activităţi comerciale obişnuite de bunuri fungibile livrate de un depozit care se ocupă, de asemenea, de cumpărarea şi vânzarea unor astfel de bunuri, preia bunurile libere de orice creanţă în temeiul unei chitanţe de depozit, chiar dacă aceasta este negociabilă şi a fost negociată în mod corespunzător.

§ 7-206. Încetarea depozitării la alegerea antrepozitului.

(a) Un antrepozit, printr-o notificare adresată persoanei în contul căreia sunt deţinute mărfurile şi oricărei alte persoane despre care se ştie că are un interes în mărfuri, poate solicita plata oricăror taxe şi scoaterea mărfurilor din antrepozit la sfârşitul perioadei de depozitare stabilite prin titlul de proprietate sau, dacă nu este stabilită o perioadă, într-un termen stabilit care nu poate fi mai mic de 30 de zile de la notificarea dată de către antrepozit. În cazul în care bunurile nu sunt scoase înainte de data specificată în notificare, depozitul le poate vinde în conformitate cu secţiunea 7-210.

(b) În cazul în care un antrepozit consideră, cu bună credință, că bunurile sunt pe cale să se deterioreze sau să scadă în valoare până la o valoare mai mică decât cea a gajului său în termenul prevăzut la litera (a) și la secțiunea 7-210, antrepozitul poate specifica în notificarea transmisă în conformitate cu litera (a) orice

un termen rezonabil mai scurt pentru ridicarea bunurilor şi, în cazul în care bunurile nu sunt ridicate, poate să le vândă în cadrul unei vânzări publice organizate la cel puţin o săptămână după un singur anunţ sau afişaj.

(c) În cazul în care, ca urmare a unei calităţi sau a unei stări a mărfurilor despre care depozitul nu a fost informat la momentul depozitării, mărfurile reprezintă un pericol pentru alte bunuri, pentru instalaţiile depozitului sau pentru alte persoane, depozitul poate vinde mărfurile în cadrul unei vânzări publice sau private, fără publicitate sau afişare, cu notificarea rezonabilă a tuturor persoanelor cunoscute ca având un interes în mărfuri. În cazul în care, după un efort rezonabil, depozitul nu reuşeşte să vândă bunurile, acesta poate dispune de acestea în orice mod legal şi nu este răspunzător pentru această dispoziţie.

(d) Un antrepozit livrează mărfurile oricărei persoane care are dreptul la ele în temeiul prezentului articol, la cererea în mod corespunzător, în orice moment înainte de vânzare sau de orice altă dispoziţie în temeiul prezentei secţiuni.

(e) Un antrepozit îşi poate satisface privilegiul din veniturile obţinute din orice vânzare sau dispoziţie în temeiul prezentei secţiuni, dar reţine diferenţa pentru livrare la cererea oricărei persoane căreia antrepozitul ar fi fost obligat să îi livreze bunurile.

§ 7-207. Mărfurile trebuie păstrate separat; bunuri fungibile.

(a) Cu excepţia cazului în care chitanţa de antrepozit prevede altfel, un antrepozit păstrează separat mărfurile care fac obiectul fiecărei chitanţe, astfel încât să permită în orice moment identificarea şi livrarea acestor mărfuri. Cu toate acestea, diferite loturi de mărfuri fungibile pot fi amestecate.

(b) În cazul în care diferite loturi de bunuri fungibile sunt amestecate, bunurile sunt proprietatea comună a persoanelor îndreptăţite, iar antrepozitul este răspunzător în mod solidar faţă de fiecare proprietar pentru partea care îi revine. În cazul în care, din cauza unei supraemisiuni, o masă de mărfuri fungibile este insuficientă pentru a acoperi toate chitanţele pe care depozitul le-a emis împotriva ei, persoanele îndreptăţite includ toţi deţinătorii cărora le-au fost negociate în mod corespunzător chitanţele supraemise.

§ 7-208. Chitanţe de depozit modificate.

În cazul în care un spaţiu liber dintr-o recipisă de antrepozit negociabilă a fost completat fără autorizaţie, un cumpărător de bună-credinţă, cu titlu oneros şi fără a fi fost informat de lipsa de autorizaţie, poate considera inserţia ca fiind autorizată. Orice altă modificare neautorizată face ca orice recipisă de antrepozit corporală sau electronică să rămână opozabilă emitentului conform duratei sale iniţiale.

§ 7-209. Dreptul de retenţie al depozitului.

(a) Un antrepozit are un drept de retenţie împotriva creditorului asupra mărfurilor care fac obiectul unei recipise de antrepozit sau al unui contract de depozitare sau asupra produselor acestora aflate în posesia sa pentru cheltuielile de depozitare sau de transport, inclusiv cheltuielile de demoralizare şi de terminal, de asigurare, de muncă sau alte cheltuieli, prezente sau viitoare, legate de mărfuri, precum şi pentru cheltuielile necesare

pentru conservarea mărfurilor sau pentru cheltuielile rezonabile efectuate în vederea vânzării acestora în conformitate cu legea. În cazul în care persoana în contul căreia sunt depozitate mărfurile este răspunzătoare pentru taxe sau cheltuieli similare în legătură cu alte mărfuri, indiferent de momentul în care acestea sunt depozitate, iar în recipisa de antrepozit sau în contractul de depozitare se menţionează că se solicită un drept de retenţie pentru taxe şi cheltuieli în legătură cu alte mărfuri, antrepozitul are, de asemenea, un drept de retenţie asupra mărfurilor care fac obiectul recipisei de antrepozit sau al contractului de depozitare sau asupra produselor acestora aflate în posesia sa pentru aceste taxe şi cheltuieli,

indiferent dacă celelalte mărfuri au fost sau nu livrate de către depozit. Cu toate acestea, faţă de o persoană căreia i s-a negociat în mod corespunzător o recipisă de antrepozit negociabilă, dreptul de retenţie al unui antrepozit este limitat la taxele în valoare sau la un tarif specificat în recipisa de antrepozit sau, în cazul în care nu sunt specificate taxe, la o taxă rezonabilă pentru depozitarea mărfurilor specifice acoperite de recipisă după data acesteia.

(b) Depozitul poate, de asemenea, să îşi rezerve o garanţie reală mobiliară în temeiul articolului 9 faţă de depozitar pentru suma maximă specificată în chitanţă pentru alte cheltuieli decât cele specificate la litera (a), cum ar fi pentru banii avansaţi şi dobânzile. O garanţie reală este reglementată de articolul 9.

(c) Un drept de retenţie de antrepozit pentru taxe şi cheltuieli în temeiul subsecţiunii (a) sau o garanţie reală mobiliară în temeiul subsecţiunii (b) este, de asemenea, opozabilă oricărei persoane care a încredinţat posesia mărfurilor în aşa fel încât ar fi fost valabilă o gajare a acestora de către depozitar în favoarea unui cumpărător de bună-credinţă pentru valoare. Cu toate acestea, privilegiul sau garanţia reală mobiliară nu este opozabilă unei persoane care, înainte de emiterea unui titlu de proprietate, avea un drept legal sau o garanţie reală mobiliară perfecţionată asupra bunurilor şi care nu a făcut-o:

(1) să livreze sau să încredinţeze bunurile sau orice document care acoperă bunurile către un comodatar sau către persoana desemnată de acesta, cu autoritatea reală sau aparentă de a le expedia, depozita sau vinde; sau cu puterea de a obţine livrarea în temeiul secţiunii 7-403; sau cu puterea de a dispune în temeiul secţiunii 2-403, 2A-304(2), 2A-305(2) sau 9-320 sau al unei alte legi sau norme de drept; sau

(2) să consimtă la obţinerea de către creditorul sau de către persoana desemnată de acesta a oricărui document.

(d) Dreptul de retenţie al unui antrepozit asupra bunurilor de uz casnic pentru taxele şi cheltuielile legate de bunuri în temeiul subsecţiunii (a) este, de asemenea, opozabil tuturor persoanelor dacă depozitarul era posesorul legal al bunurilor la momentul depozitului. În sensul prezentei subsecţiuni, "bunuri de uz casnic" înseamnă mobilierul, obiectele de mobilier sau efectele personale utilizate de către depozitar într-o locuinţă.

(e) Un antrepozit îşi pierde dreptul de retenţie asupra bunurilor pe care le livrează în mod voluntar sau pe care refuză în mod nejustificat să le livreze.

§ 7-210. Executarea garanţiei de depozit.

(a) Cu excepţia cazului în care subsecţiunea (b) prevede altfel, un drept de retenţie de depozit poate fi executat prin vânzarea publică sau privată a mărfurilor, în vrac sau în pachete, în orice moment sau loc şi în orice condiţii rezonabile din punct de vedere comercial, după notificarea tuturor persoanelor cunoscute care pretind că au un interes în mărfuri. Notificarea trebuie să includă o declaraţie privind suma datorată, natura vânzării propuse, precum şi data şi locul oricărei vânzări publice. Faptul că un preţ mai bun ar fi putut fi obţinut printr-o vânzare la un alt moment sau printr-o altă metodă decât cea aleasă de antrepozit nu este în sine suficient pentru a stabili că vânzarea nu a fost efectuată într-

un mod rezonabil din punct de vedere comercial. Depozitul a vândut în mod rezonabil din punct de vedere comercial în cazul în care vinde mărfurile în mod obişnuit pe orice piaţă recunoscută pentru acestea, le vinde la preţul practicat pe piaţa respectivă la momentul vânzării sau le-a vândut în conformitate cu practicile rezonabile din punct de vedere comercial ale comercianţilor pentru tipul de mărfuri vândute. Vânzarea mai multor bunuri decât este aparent necesar să fie oferite pentru a asigura îndeplinirea obligaţiei nu este rezonabilă din punct de vedere comercial, cu excepţia cazurilor prevăzute în fraza anterioară.

(b) Un drept de gaj al unui antrepozit asupra mărfurilor, altele decât cele depozitate de un comerciant în cadrul activităţii sale comerciale, poate fi executat numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:

(1) Trebuie notificate toate persoanele despre care se ştie că au un interes în mărfuri.

(2) Notificarea trebuie să includă o declaraţie detaliată a creanţei, o descriere a bunurilor care fac obiectul dreptului de retenţie, o cerere de plată într-un termen specificat, nu mai puţin de 10 zile de la primirea notificării, şi o declaraţie vizibilă că, dacă creanţa nu este plătită în acest termen, bunurile vor fi scoase la vânzare şi vândute prin licitaţie la o dată şi într-un loc specificate.

(3) Vânzarea trebuie să fie conformă cu condiţiile din notificare.

(4) Vânzarea trebuie să aibă loc în cel mai apropiat loc adecvat de locul în care sunt deţinute sau depozitate bunurile.

(5) După expirarea termenului indicat în notificare, un anunţ privind vânzarea trebuie publicat o dată pe săptămână, timp de două săptămâni consecutiv, într-un ziar de circulaţie generală în care urmează să aibă loc vânzarea. Anunţul trebuie să includă o descriere a bunurilor, numele persoanei în contul căreia sunt deţinute bunurile, precum şi data şi locul vânzării. Vânzarea trebuie să aibă loc la cel puţin 15 zile de la prima publicare. În cazul în care nu există un ziar de largă circulaţie în locul în care urmează să aibă loc vânzarea, anunţul trebuie să fie afişat cu cel puţin 10 zile înainte de vânzare în cel puţin şase locuri vizibile din vecinătatea locului propus pentru vânzare.

(c) Înainte de orice vânzare în temeiul prezentei secţiuni, orice persoană care pretinde un drept asupra bunurilor poate plăti suma necesară pentru a satisface dreptul de retenţie şi cheltuielile rezonabile suportate pentru respectarea prezentei secţiuni. În acest caz, mărfurile nu pot fi vândute, ci trebuie să fie reţinute de către antrepozit, sub rezerva condiţiilor din chitanţă şi a prezentului articol.

(d) Un antrepozit poate cumpăra la orice vânzare publică organizată în conformitate cu prezenta secţiune.

(e) Un cumpărător de bună-credinţă de bunuri vândute pentru a executa un drept de retenţie al unui antrepozit preia bunurile libere de orice drepturi ale persoanelor împotriva cărora dreptul de retenţie era valabil, în ciuda nerespectării de către antrepozit a prezentei secţiuni.

(f) Un antrepozit poate să îşi satisfacă privilegiul din produsul oricărei vânzări efectuate în temeiul prezentei secţiuni, dar păstrează diferenţa, dacă este cazul, pentru a o livra, la cerere, oricărei persoane căreia antrepozitul ar fi fost obligat să îi livreze mărfurile.

(g) Drepturile prevăzute de prezenta secţiune se adaugă la toate celelalte drepturi pe care creditorul le poate exercita împotriva debitorului în temeiul legii.

(h) În cazul în care un gaj se referă la bunuri depozitate de un comerciant în cadrul

activității sale, gajul poate fi executat în conformitate cu subsecțiunea (a) sau (b).

(i) Un antrepozit este răspunzător pentru daunele cauzate de nerespectarea cerințelor de vânzare prevăzute în prezenta secțiune și, în caz de încălcare intenționată, este răspunzător pentru conversie.

PARTEA 3. CONOSAMENTELE DE ÎNCĂRCARE: DISPOZIȚII SPECIALE

§ 7-301. Răspunderea pentru nerecepţie sau descriere eronată; "Said to Contain"; "Shipper's Load and Count"; manipulare necorespunzătoare.

(a) Destinatarul unui conosament nenegociabil care a dat valoare cu bună-credinţă sau un deţinător căruia i-a fost negociat în mod corespunzător un conosament negociabil, care se bazează pe descrierea mărfurilor din conosament sau pe data indicată în conosament, poate obţine de la emitent daune-interese cauzate de datarea eronată a conosamentului sau de neprimirea sau descrierea eronată a mărfurilor, cu excepţia cazului în care titlul de proprietate indică faptul că emitentul nu ştie dacă o parte sau toate mărfurile au fost primite efectiv sau sunt conforme cu descrierea, cum ar fi în cazul în care descrierea se referă la mărci sau etichete sau la natură, cantitate sau stare, sau în cazul în care recepţia sau descrierea este calificată prin "conţinutul sau starea conţinutului coletelor nu este cunoscută", "se spune că conţine", "greutatea, încărcătura şi numărul expeditorului" sau cuvinte de importanţă similară, dacă această indicaţie este adevărată.

(b) În cazul în care mărfurile sunt încărcate de către emitentul conosamentului, emitentul trebuie să numere coletele de mărfuri, dacă acestea sunt expediate în colete, şi să verifice natura şi cantitatea, dacă acestea sunt expediate în vrac, iar menţiunile de genul "greutatea, încărcătura şi numărul expeditorului" sau alte menţiuni similare care indică faptul că descrierea a fost făcută de către expeditor sunt lipsite de efect, cu excepţia mărfurilor ascunse de colete.

(c) În cazul în care mărfurile în vrac sunt încărcate de către un expeditor care pune la dispoziţia emitentului conosamentului instalaţii adecvate pentru cântărirea acestor mărfuri, emitentul trebuie să verifice natura şi cantitatea acestora într-un termen rezonabil după ce primeşte cererea de cântărire a expeditorului într-un proces-verbal. În acest caz, expresia "greutatea expeditorului" sau alte cuvinte similare sunt lipsite de efect.

(d) Emitentul, prin includerea în conosament a cuvintelor "greutatea, încărcătura şi numărul încărcătorului" sau a unor cuvinte similare, poate indica faptul că mărfurile au fost încărcate de către expeditor şi, dacă această afirmaţie este adevărată, emitentul nu este răspunzător pentru daunele cauzate de o încărcare necorespunzătoare. Cu toate acestea, omiterea unor astfel de cuvinte nu implică răspunderea pentru daunele cauzate de încărcarea necorespunzătoare.

(e) Expeditorul garantează emitentului exactitatea, în momentul expedierii, a descrierii, a mărcilor, a etichetelor, a numărului, a tipului, a cantităţii, a stării şi a greutăţii, astfel cum au fost furnizate de expeditor, iar expeditorul îl despăgubeşte pe emitent pentru daunele cauzate de inexactităţi în aceste informaţii. Acest drept al emitentului la această despăgubire nu limitează responsabilitatea sau răspunderea sa în temeiul contractului de transport faţă de orice altă persoană în afară de expeditor.

§ 7-302. Prin intermediul conosamentelor şi al altor documente similare de titlu de proprietate.

(a) Emitentul unui conosament direct sau al unui alt titlu de proprietate care cuprinde un angajament care urmează să fie executat parţial de o persoană care acţionează în calitate de agent al acesteia sau de un transportator de fapt este răspunzător faţă de orice

persoană care are dreptul de a obţine despăgubiri în baza documentului pentru orice încălcare de către cealaltă persoană sau de către transportatorul de fapt a obligaţiei care îi revine în temeiul documentului. Cu toate acestea, în măsura în care factura acoperă un angajament care urmează să fie executat peste mări sau pe un teritoriu care nu se învecinează cu teritoriul continental al Statelor Unite sau un angajament care include alte aspecte decât

transport, această răspundere pentru încălcarea de către cealaltă persoană sau de către transportatorul de fapt poate fi modificată prin acordul părţilor.

(b) În cazul în care mărfurile care fac obiectul unui conosament tranzitoriu sau al unui alt titlu de proprietate care cuprinde un angajament care trebuie executat parţial de o altă persoană decât emitentul sunt primite de persoana respectivă, aceasta este supusă, în ceea ce priveşte propria executare în timp ce mărfurile se află în posesia sa, obligaţiei emitentului. Obligaţia persoanei este îndeplinită prin livrarea bunurilor către o altă persoană în conformitate cu documentul şi nu include răspunderea pentru încălcarea obligaţiilor de către o altă persoană sau de către emitent.

(c) Emitentul unui conosament tranzitoriu sau al unui alt titlu de proprietate descris la subsecţiunea
(a) are dreptul să recupereze de la transportatorul de fapt sau de la altă persoană care se afla în posesia mărfurilor în momentul în care a avut loc încălcarea obligaţiei prevăzute în document:

(1) suma pe care ar putea fi obligată să o plătească oricărei persoane îndreptăţite să o recupereze în baza documentului pentru încălcarea respectivă, astfel cum poate fi evidenţiată prin orice chitanţă, hotărâre sau transcriere a hotărârii; şi;

(2) valoarea oricărei cheltuieli suportate în mod rezonabil de către emitent pentru a se apăra în cadrul unei acţiuni intentate de orice persoană îndreptăţită să recupereze documentul pentru încălcare.

§ 7-303. Devierea; rearestarea; schimbarea instrucţiunilor.

(a) Cu excepţia cazului în care conosamentul prevede altfel, un transportator poate livra mărfurile la o altă persoană sau la o altă destinaţie decât cea menţionată în conosament sau poate dispune în alt mod de mărfuri, fără a fi răspunzător pentru livrarea eronată, la instrucţiunile primite de la:

(1) deţinătorul unei cambii negociabile;

(2) expeditorului pe o scrisoare nenegociabilă, chiar dacă destinatarul a dat instrucţiuni contrare;

(3) destinatarului pe o factură nenegociabilă, în absenţa unor instrucţiuni contrare din partea expeditorului, în cazul în care mărfurile au ajuns la destinaţia facturată sau dacă destinatarul este în posesia facturii corporale sau are controlul facturii electronice; sau

(4) destinatarului pe o cambie nenegociabilă, în cazul în care destinatarul este îndreptăţit să dispună de mărfuri faţă de expeditor.

(b) Cu excepţia cazului în care instrucţiunile descrise la litera (a) sunt incluse într-un conosament negociabil, o persoană căreia îi este negociat conosamentul în mod corespunzător poate reţine depozitarul în conformitate cu condiţiile iniţiale.

§ 7-304. Conosamente corporale într-un set.

(a) Cu excepţia cazului în care se obişnuieşte în transportul internaţional, un conosament corporal nu poate fi emis în set de părţi. Emitentul este răspunzător pentru daunele cauzate de încălcarea prezentei subsecţiuni.

(b) În cazul în care un conosament corporal este emis în mod legal într-un set de părți, fiecare dintre acestea conținând un cod de identificare și fiind valabil numai dacă mărfurile nu au fost livrate în raport cu nici o altă parte, ansamblul părților constituie un singur conosament.

(c) În cazul în care un conosament negociabil corporal este emis în mod legal într-un set de părți și diferite părți sunt negociate cu persoane diferite, titlul titularului căruia i se face prima negociere cuvenită prevalează atât în ceea ce privește titlul de proprietate, cât și în ceea ce privește mărfurile, chiar dacă orice titular ulterior ar fi putut primi mărfurile de la transportator cu bună-credință și ar fi putut achita obligația transportatorului prin predarea părții sale.

(d) O persoană care negociază sau transferă o singură parte a unui conosament corporal emis într-un set este răspunzătoare față de deținătorii acelei părți ca și cum ar fi vorba de întregul set.

(e) Depozitarul este obligat să livreze, în conformitate cu partea 4, contra primei părți prezentate a unui conosament corporal emis în mod legal într-un set. Livrarea în acest mod eliberează depozitarul de obligația sa pentru întregul conosament.

§ 7-305. Facturi de destinație.

(a) În loc să elibereze un conosament expeditorului la locul de expediție, un transportator, la cererea expeditorului, poate obține eliberarea conosamentului la destinație sau în orice alt loc desemnat în cerere.

(b) La cererea oricărei persoane îndreptățite împotriva unui transportator să controleze mărfurile în timpul tranzitului și la predarea posesiei sau a controlului oricărui conosament în vigoare sau a oricărei alte chitanțe care acoperă mărfurile, emitentul, sub rezerva secțiunii 7-105, poate obține emite un conosament înlocuitor în orice loc desemnat în cerere.

§ 7-306. Facturi de încărcare modificate.

O modificare neautorizată sau completarea neautorizată a unui spațiu liber dintr-un conosament lasă conosamentul executoriu în conformitate cu conținutul său inițial.

§ 7-307. Dreptul de retenție al transportatorului.

(a) Un transportator are un drept de retenție asupra mărfurilor acoperite de un conosament sau asupra produselor acestora aflate în posesia sa pentru cheltuielile ulterioare datei la care transportatorul a primit mărfurile pentru depozitare sau transport, inclusiv cheltuielile de suprasolicitare și taxele de terminal, precum și pentru cheltuielile necesare pentru conservarea mărfurilor în legătură cu transportul acestora sau pentru cheltuielile rezonabile suportate în vederea vânzării acestora în conformitate cu legea. Cu toate acestea, față de un cumpărător cu titlu oneros al unui conosament negociabil, dreptul de retenție al transportatorului este limitat la taxele menționate în conosament sau în tarifele aplicabile sau, în cazul în care nu sunt menționate taxe, la o taxă rezonabilă.

(b) Un drept de retenție pentru taxele și cheltuielile prevăzute la litera (a) asupra mărfurilor pe care transportatorul era obligat prin lege să le primească pentru transport este opozabil expeditorului sau oricărei persoane îndreptățite asupra mărfurilor, cu excepția cazului în care transportatorul a fost informat că expeditorul nu avea autoritatea de a supune mărfurile la aceste taxe și cheltuieli. Orice alt drept de retenție în temeiul subsecțiunii (a) este opozabil expeditorului și oricărei persoane care a permis expeditorului să

să aibă controlul sau posesia mărfurilor, cu excepţia cazului în care transportatorul a fost informat că adjudecatarului îi lipseşte autoritatea.

(c) Un transportator îşi pierde dreptul de retenţie asupra mărfurilor pe care le livrează în mod voluntar sau pe care refuză în mod nejustificat să le livreze.

§ 7-308. Executarea dreptului de retenţie al transportatorului.

(a) Dreptul de retenţie al unui transportator asupra mărfurilor poate fi executat prin vânzarea publică sau privată a mărfurilor, în vrac sau în colete, în orice moment sau loc şi în orice condiţii rezonabile din punct de vedere comercial, după notificarea tuturor persoanelor cunoscute care pretind că au un interes în mărfuri. Notificarea trebuie să includă o declaraţie privind suma datorată, natura vânzării propuse, precum şi data şi locul vânzării publice. Faptul că un preţ mai bun ar fi putut fi obţinut printr-o vânzare la un alt moment sau printr-o altă metodă decât cea aleasă de transportator nu este în sine suficient pentru a stabili că vânzarea nu a fost efectuată într-un mod rezonabil din punct de vedere comercial. Transportatorul a vândut mărfurile în mod rezonabil din punct de vedere comercial dacă vinde mărfurile în mod obişnuit pe orice piaţă recunoscută pentru acestea, le vinde la preţul practicat pe piaţa respectivă la momentul vânzării sau dacă a vândut în conformitate cu practicile rezonabile din punct de vedere comercial ale comercianţilor pentru tipul de mărfuri vândute. Vânzarea mai multor bunuri decât este aparent necesar pentru a asigura îndeplinirea obligaţiei nu este rezonabilă din punct de vedere comercial, cu excepţia cazurilor prevăzute în fraza anterioară.

(b) Înainte de orice vânzare în temeiul prezentei secţiuni, orice persoană care pretinde un drept asupra bunurilor poate plăti suma necesară pentru a satisface dreptul de retenţie şi cheltuielile rezonabile suportate pentru respectarea prezentei secţiuni. În acest caz, mărfurile nu pot fi vândute, ci trebuie să fie reţinute de transportator, sub rezerva condiţiilor din conosamentul de încărcare şi din prezentul articol.

(c) Un transportator poate cumpăra la orice vânzare publică în conformitate cu prezenta secţiune.

(d) Un cumpărător de bună-credinţă de mărfuri vândute pentru a executa un drept de retenţie al transportatorului ia mărfurile libere de orice drepturi ale persoanelor împotriva cărora dreptul de retenţie era valabil, în ciuda nerespectării de către transportator a prezentei secţiuni.

(e) Un transportator îşi poate satisface dreptul de retenţie din produsul oricărei vânzări în temeiul prezentei secţiuni, dar păstrează diferenţa, dacă este cazul, pentru a fi livrată la cerere oricărei persoane căreia transportatorul ar fi fost obligat să îi livreze mărfurile.

(f) Drepturile prevăzute de prezenta secţiune se adaugă la toate celelalte drepturi pe care creditorul le poate exercita împotriva debitorului în temeiul legii.

(g) Dreptul de retenţie al transportatorului poate fi executat fie în conformitate cu subsecţiunea (a), fie în conformitate cu procedura prevăzută la secţiunea 7-210 litera (b).

(h) Transportatorul este răspunzător pentru daunele cauzate de nerespectarea cerinţelor de vânzare prevăzute în prezenta secţiune şi, în caz de încălcare intenţionată,

este răspunzător pentru conversie.

§ 7-309. Obligaţia de diligenţă; limitarea contractuală a răspunderii transportatorului.

(a) Un transportator care emite un conosament, negociabil sau nenegociabil, trebuie să manifeste, în legătură cu mărfurile, gradul de diligenţă pe care l-ar manifesta o persoană cu o atenţie rezonabilă în circumstanţe similare. Prezenta subsecţiune nu aduce atingere niciunei legi, reglementări sau norme de drept care impune răspunderea unui transportator public pentru daune care nu sunt cauzate de neglijenţa sa.

(b) Daunele pot fi limitate printr-o clauză din conosamentul de încărcare sau dintr-un acord de transport, conform căreia răspunderea transportatorului nu poate depăşi valoarea menţionată în conosament sau în acordul de transport, dacă tarifele transportatorului depind de valoare şi dacă expeditorului i se oferă posibilitatea de a declara o valoare mai mare, iar expeditorul este informat cu privire la această posibilitate. Cu toate acestea, o astfel de limitare nu este valabilă în ceea ce priveşte răspunderea transportatorului pentru conversia pentru uz propriu.

(c) Într-un conosament sau într-un contract de transport pot fi incluse dispoziţii rezonabile privind timpul şi modul de prezentare a cererilor de despăgubire şi de iniţiere a acţiunilor în justiţie bazate pe transport.

PARTEA 4. CHITANŢE DE DEPOZIT ŞI CONOSAMENTE: OBLIGAŢII GENERALE

§ 7-401. Nereguli în eliberarea chitanţei sau a facturii sau în comportamentul emitentului.

Obligaţiile impuse de prezentul articol unui emitent se aplică unui titlu de proprietate chiar dacă:

(1) documentul nu respectă cerinţele prezentului articol sau ale oricărui alt statut, normă sau regulament în ceea ce priveşte emiterea, forma sau conţinutul său;

(2) emitentul a încălcat legile care reglementează desfăşurarea activităţii sale;

(3) bunurile care fac obiectul documentului erau în proprietatea depozitarului la data emiterii documentului; sau

(4) persoana care emite documentul nu este un antrepozit, dar documentul se prezintă ca fiind o chitanţă de antrepozit.

§ 7-402. Document de titlu duplicat; supraemitere.

Un duplicat sau orice alt titlu de proprietate care pretinde că acoperă mărfuri deja reprezentate de un document în circulaţie al aceluiaşi emitent nu conferă nici un drept asupra mărfurilor, cu excepţia cazului în care se prevede în cazul conosamentelor corporale în set de piese, al supraemiterii de documente pentru mărfuri fungibile, al înlocuitorilor de documente pierdute, furate sau distruse sau al documentelor înlocuitoare emise în conformitate cu secţiunea 7-105. Emitentul este răspunzător pentru daunele cauzate de supraemiterea sau de neidentificarea unui document duplicat printr-o menţiune vizibilă.

§ 7-403. Obligaţia depozitului sau a transportatorului de a livra; scuză.

(a) Un depozitar trebuie să livreze bunurile unei persoane îndreptăţite în temeiul unui titlu de proprietate dacă persoana respectivă respectă dispoziţiile subsecţiunilor (b) şi (c), cu excepţia cazului şi în măsura în care depozitarul stabileşte oricare dintre următoarele:

(1) livrarea bunurilor către o persoană a cărei primire a fost corectă faţă de reclamant;

(2) deteriorarea, întârzierea, pierderea sau distrugerea bunurilor pentru care depozitarul nu este răspunzător;

(3) vânzarea anterioară sau orice altă formă de dispoziţie a bunurilor în cadrul executării legale a unui drept de retenţie sau la încetarea legală a depozitului;

(4) exercitarea de către un vânzător a dreptului său de a opri livrarea în conformitate cu secţiunea 2-705 sau de către un locator a dreptului său de a opri livrarea în conformitate cu secţiunea 2A-526;

(5) o diversiune, o reatribuire sau o altă dispoziţie în conformitate cu secţiunea 7-303;

(6) eliberare, mulţumire sau orice alt fapt care oferă o apărare personală împotriva reclamantului; sau

(7) orice altă scuză legală.

(b) O persoană care revendică mărfuri acoperite de un titlu de proprietate trebuie să satisfacă dreptul de retenţie al depozitarului în cazul în care depozitarul solicită acest lucru sau în cazul în care acestuia i se interzice prin lege să livreze mărfurile până la plata taxelor.

(c) Cu excepţia cazului în care o persoană care revendică bunurile este una împotriva căreia titlul de proprietate nu conferă un drept în temeiul articolului 7-503 litera (a):

(1) persoana care revendică un document trebuie să predea posesia sau controlul oricărui document negociabil în vigoare care acoperă mărfurile în vederea anulării sau a indicării livrărilor parţiale; şi

(2) depozitarul anulează documentul sau indică în mod vizibil în document livrarea parţială sau este răspunzător faţă de orice persoană în faţa căreia documentul este negociat în mod corespunzător.

§ 7-404. Nicio răspundere pentru livrarea de bună-credinţă în conformitate cu un titlu de proprietate.

Un depozitar care, cu bună-credinţă, a primit bunurile şi a livrat sau a dispus în alt mod de bunuri în conformitate cu termenii unui titlu de proprietate sau în temeiul prezentului articol nu este răspunzător pentru bunuri, chiar dacă:

(1) persoana de la care depozitarul a primit bunurile nu avea autoritatea de a procura documentul sau de a dispune de bunuri; sau

(2) persoana căreia depozitarul i-a livrat bunurile nu avea autoritatea de a primi bunurile.

PARTEA A 5-A. CHITANȚE DE DEPOZIT ŞI CONOSAMENTE: NEGOCIERE ŞI TRANSFER

§ 7-501. Forma de negociere şi cerinţele unei negocieri corecte.

(a) Următoarele reguli se aplică unui titlu de proprietate corporală negociabil:

(1) În cazul în care clauzele iniţiale ale documentului se referă la ordinul unei persoane desemnate, documentul este negociat prin semnarea şi predarea acestuia de către persoana desemnată. După ce persoana desemnată a semnat în alb sau la purtător, orice persoană poate negocia documentul doar prin livrare.

(2) În cazul în care condiţiile iniţiale ale documentului sunt la purtător, acesta este negociat numai prin livrare.

(3) În cazul în care condiţiile iniţiale ale documentului se aplică la ordinul unei persoane desemnate şi este livrat persoanei desemnate, efectul este acelaşi ca şi cum documentul ar fi fost negociat.

(4) Negocierea documentului după ce acesta a fost aprobat de o persoană desemnată necesită aprobarea de către persoana desemnată, precum şi livrarea.

(5) Un document este negociat în mod corespunzător dacă este negociat în modul prevăzut în prezenta subsecţiune unui deţinător care îl achiziţionează cu bună credinţă, fără a fi notificat cu privire la orice apărare sau pretenţie din partea oricărei persoane şi contra cost, cu excepţia cazului în care se stabileşte că negocierea nu are loc în cursul normal al activităţii comerciale sau al finanţării sau implică primirea documentului ca plată sau decontare a unei obligaţii monetare.

(b) Următoarele reguli se aplică unui titlu de proprietate electronic negociabil:

(1) În cazul în care clauzele iniţiale ale documentului sunt la ordinul unei persoane desemnate sau la purtător, documentul este negociat prin livrarea documentului către o altă persoană. Pentru a negocia documentul nu este necesară semnătura persoanei desemnate.

(2) În cazul în care condiţiile iniţiale ale documentului se aplică la ordinul unei persoane desemnate, iar persoana desemnată deţine controlul asupra documentului, efectul este acelaşi ca şi în cazul în care documentul ar fi fost negociat.

(3) Un document este negociat în mod corespunzător în cazul în care este negociat în modul prevăzut în prezenta subsecţiune cu un deţinător care îl cumpără cu bună credinţă, fără a fi notificat cu privire la orice apărare sau pretenţie din partea oricărei persoane şi contra cost, cu excepţia cazului în care se stabileşte că negocierea nu are loc în cursul normal al activităţii comerciale sau al finanţării sau

implică primirea documentului în schimbul decontării sau al plății unei obligații monetare.

(c) Înscrierea unui titlu de proprietate nenegociabil nu îl face negociabil și nici nu sporește drepturile cesionarului.

(d) Numirea, într-un conosament negociabil, a unei persoane care trebuie să fie notificată cu privire la sosirea mărfurilor nu limitează negociabilitatea conosamentului și nu constituie o notificare adresată cumpărătorului conosamentului cu privire la orice interes al persoanei respective asupra mărfurilor.

§ 7-502. Drepturi dobândite prin negociere.

(a) Sub rezerva secțiunilor 7-205 și 7-503, un deținător pentru care a fost negociat în mod corespunzător un titlu de proprietate negociabil dobândește acest titlu:

(1) titlul documentului;

(2) titlul de proprietate asupra bunurilor;

(3) toate drepturile care decurg din dreptul de reprezentare sau de preempțiune, inclusiv drepturile asupra bunurilor livrate depozitarului după emiterea documentului; și

(4) obligația directă a emitentului de a deține sau de a livra bunurile în conformitate cu termenii documentului, fără nicio apărare sau pretenție din partea emitentului, cu excepția celor care decurg din termenii documentului sau din prezentul articol. În cazul unui ordin de livrare, obligația depozitarului se naște numai în momentul acceptării ordinului de livrare de către depozitar, iar obligația dobândită de deținător constă în aceea că emitentul și orice girant vor asigura acceptarea depozitarului.

(b) Sub rezerva art. 7-503, titlul și drepturile dobândite prin negociere corectă nu sunt înfrânte de orice oprire a bunurilor reprezentate de titlul de proprietate sau de predarea bunurilor de către depozitar și nu sunt afectate chiar dacă:

(1) negociere sau orice altă negociere anterioară a constituit o încălcare a obligațiilor;

(2) orice persoană a fost privată de posesia unui document tangibil negociabil sau de controlul unui document electronic negociabil prin fals în declarații, fraudă, accident, greșeală, constrângere, pierdere, furt sau conversie; sau

(3) a fost efectuată o vânzare anterioară sau un alt transfer al bunurilor sau al documentului către o terță persoană.

§ 7-503. Documentul de proprietate asupra bunurilor este respins în anumite cazuri.

(a) Un titlu de proprietate nu conferă niciun drept asupra bunurilor împotriva unei persoane care, înainte de emiterea documentului, avea un interes legal sau o garanție reală mobiliară perfecționată asupra bunurilor și care nu a făcut-o:

(1) să livreze sau să încredințeze bunurile sau orice document care acoperă bunurile către un comodatar sau către persoana desemnată de acesta, cu autoritatea reală sau aparentă de a le expedia, depozita sau vinde; cu puterea de a obține livrarea în temeiul secțiunii 7-403; sau cu puterea de a dispune de ele în

temeiul secţiunii 2-403, 2A-304(2), 2A-305(2), 2A-305(2) sau 9-320 sau al unei alte legi sau norme de drept; sau

(2) să consimtă la obţinerea de către creditorul sau de către persoana desemnată de acesta a oricărui document.

(b) Dreptul de proprietate asupra mărfurilor pe baza unui ordin de livrare neacceptat este supus drepturilor oricărei persoane în favoarea căreia a fost negociată în mod corespunzător o recipisă de antrepozit negociabilă sau un conosament care acoperă mărfurile. Acest titlu de proprietate poate fi anulat în conformitate cu secţiunea 7-504 în aceeaşi măsură ca şi drepturile emitentului sau ale unui cesionar al emitentului.

(c) Dreptul de proprietate asupra mărfurilor pe baza unui conosament emis către un expeditor de mărfuri este supus drepturilor oricărei persoane căreia îi este negociat în mod corespunzător un conosament emis de expeditorul de mărfuri. Cu toate acestea, livrarea de către transportator, în conformitate cu partea 4, în temeiul propriului conosament, eliberează transportatorul de obligaţia de livrare.

§ 7-504. Drepturi dobândite în absenţa unei negocieri corespunzătoare; efect al devierii; încetarea livrării.

(a) Un cesionar al unui titlu de proprietate, negociabil sau nenegociabil, căruia i s-a predat documentul, dar nu a fost negociat în mod corespunzător, dobândeşte titlul şi drepturile pe care cedentul său le-a avut sau a avut autoritatea efectivă de a le transmite.

(b) În cazul unui titlu de proprietate nenegociabil, drepturile cesionarului pot fi înfrânte până la notificarea transferului, dar nu după ce depozitarul primeşte notificarea transferului:

(1) de către acei creditori ai cedentului care ar putea considera transferul ca fiind nul în temeiul secţiunii 2-402 sau 2A-308;

(2) de către un cumpărător de la cedent, în cursul normal al activităţii comerciale, dacă depozitarul a livrat bunurile cumpărătorului sau a primit o notificare privind drepturile cumpărătorului;

(3) de către un locatar de la cedent, în cursul normal al activităţii comerciale, dacă depozitarul a livrat bunurile locatarului sau a primit o notificare privind drepturile locatarului; sau

(4) împotriva comodatarului, prin buna-credinţă a comodatarului faţă de cedent.

(c) O deviere sau o altă modificare a instrucţiunilor de expediere de către expeditor într-un conosament nenegociabil care determină depozitarul să nu livreze mărfurile destinatarului anulează dreptul de proprietate al destinatarului asupra mărfurilor, în cazul în care mărfurile au fost livrate unui cumpărător în cadrul operaţiunilor comerciale obişnuite sau unui locatar în cadrul operaţiunilor comerciale obişnuite şi, în orice caz, anulează drepturile destinatarului împotriva depozitarului.

(d) Livrarea bunurilor în temeiul unui titlu de proprietate nenegociabil poate fi oprită de către un vânzător în temeiul secţiunii 2-705 sau de către un locator în temeiul secţiunii 2A-526, sub rezerva cerinţelor de notificare corespunzătoare prevăzute în secţiunile respective. Un depozitar care onorează instrucţiunile vânzătorului sau ale locatorului are dreptul de a fi despăgubit de vânzător sau de locator pentru orice pierdere sau cheltuială rezultată.

§ 7-505. Avalistul nu este un garant pentru alte părţi.

Înscrierea unui titlu de proprietate corporal emis de un depozitar nu îl face pe autorul semnăturii răspunzător pentru orice nerespectare a obligaţiilor de către depozitar sau de către autorii anteriori.

§ 7-506. Livrare fără semnătură: Dreptul de a obliga la semnare.

Cesionarul unui titlu de proprietate negociabil are un drept executoriu specific de a cere cedentului să furnizeze orice menţiune necesară, dar transferul devine negociere numai din momentul în care este furnizată menţiunea.

§ 7-507. Garanţii la negocierea sau transferul titlului de proprietate.

În cazul în care o persoană negociază sau livrează un titlu de proprietate cu titlu oneros, altfel decât ca simplu intermediar în conformitate cu secţiunea 7-508, dacă nu s-a convenit altfel, cedentul garantează cumpărătorului său imediat, în plus faţă de orice garanţie oferită la vânzarea sau închirierea bunurilor, că:

(1) documentul este autentic;

(2) cedentul nu are cunoştinţă de niciun fapt care ar putea afecta valabilitatea sau valoarea documentului; şi

(3) negocierea sau livrarea este legitimă şi pe deplin eficientă în ceea ce priveşte titlul de proprietate asupra documentului şi a bunurilor pe care le reprezintă.

§ 7-508. Garanţii ale băncii colectoare cu privire la actele de proprietate.

O bancă colectoare sau un alt intermediar despre care se ştie că a fost însărcinat cu documente de titlu de proprietate în numele altuia sau cu încasarea unei cambii sau a unei alte creanţe împotriva livrării de documente garantează, prin livrarea documentelor, numai buna sa credinţă şi autoritatea sa, chiar dacă banca colectoare sau alt intermediar a cumpărat sau a făcut avansuri pentru creanţa sau cambia care urmează să fie încasată.

§ 7-509. Respectarea adecvată a contractului comercial.

Dacă un titlu de proprietate este adecvat pentru a îndeplini obligaţiile unui contract de vânzare, ale unui contract de leasing sau condiţiile unei scrisori de credit este determinat de articolul 2, 2A sau 5.

PARTEA A 6-A. CHITANŢE DE DEPOZIT ŞI CONOSAMENTE: DISPOZIŢII DIVERSE

§ 7-601. Documente de proprietate pierdute, furate sau distruse.

(a) În cazul în care un titlu de proprietate este pierdut, furat sau distrus, o instanţă poate ordona livrarea bunurilor sau eliberarea unui document înlocuitor, iar depozitarul poate, fără a fi răspunzător faţă de vreo persoană, să se conformeze ordinului. În cazul în care documentul a fost negociabil, instanţa nu poate dispune livrarea bunurilor sau emiterea unui document înlocuitor fără ca reclamantul să depună o garanţie, cu excepţia cazului în care constată că orice persoană care ar putea suferi pierderi ca urmare a nerestituirii posesiei sau controlului documentului este protejată în mod adecvat împotriva pierderii. În cazul în care documentul nu era negociabil, instanţa poate solicita o garanţie. Instanţa poate, de asemenea, să dispună plata costurilor rezonabile şi a onorariilor de avocat ale depozitarului în orice acţiune în temeiul prezentei subsecţiuni.

(b) Un depozitar care, fără o hotărâre judecătorească, livrează bunuri unei persoane care revendică un titlu de proprietate negociabil lipsă este răspunzător față de orice persoană prejudiciată. În cazul în care livrarea nu este făcută cu bună credință, depozitarul este răspunzător pentru conversie. Livrarea cu bună-credință nu constituie o conversie dacă reclamantul depune la depozitar o garanție în valoare cel puțin dublă față de valoarea bunurilor în momentul depunerii acesteia pentru a despăgubi orice persoană prejudiciată prin livrare care depune o cerere de despăgubire în termen de un an de la livrare.

§ 7-602. Sechestrarea bunurilor care fac obiectul unui document negociabil.

Cu excepția cazului în care un titlu de proprietate a fost emis inițial la livrarea bunurilor de către o persoană care nu avea puterea de a dispune de acestea, un drept de retenție nu se aplică în temeiul unui proces judiciar asupra bunurilor aflate în posesia unui depozitar pentru care există un titlu de proprietate negociabil, cu excepția cazului în care posesia sau controlul documentului este mai întâi predat depozitarului sau dacă negocierea documentului este interzisă. Depozitarul nu poate fi obligat să livreze bunurile în urma unui proces până când posesia sau controlul documentului nu este predat depozitarului sau instanței. Un cumpărător al documentului în schimbul unei sume de bani, fără a fi notificat cu privire la proces sau la somație, este scutit de dreptul de retenție impus de un proces judiciar.

§ 7-603. Revendicări contradictorii; Interpleader.

În cazul în care mai multe persoane revendică titlul de proprietate sau posesia bunurilor, depozitarul este scutit de livrare până când acesta are la dispoziție un termen rezonabil pentru a stabili validitatea revendicărilor adverse sau pentru a iniția o acțiune de interpleader. Depozitarul poate face valabilă o acțiune de interpleader fie în cadrul unei acțiuni în apărarea unei acțiuni de nelivrare a bunurilor, fie printr-o acțiune inițială.

PARTEA 7. DISPOZIȚII DIVERSE

§ 7-701. Data intrării în vigoare.

Prezentul [act] intră în vigoare la data de ___, 20____.

§ 7-702. Abrogări.

[Articolul 7 existent] și [secțiunea 10-104 din Codul comercial uniform] se abrogă.

§ 7-703. Aplicabilitate.

Prezenta [lege] se aplică unui titlu de proprietate emis sau unui drept de garanție care ia naștere la sau după data intrării în vigoare a prezentei [legi]. Prezenta [Lege] nu se aplică unui titlu de proprietate emis sau unei cauțiuni care ia naștere înainte de data intrării în vigoare a prezentei [Legi], chiar dacă titlul de proprietate sau cauțiunea ar face obiectul prezentei [Legi] dacă titlul de proprietate ar fi fost emis sau cauțiunea ar fi luat naștere după data intrării în vigoare a prezentei [Legi]. Prezenta [lege] nu se aplică unui drept la acțiune care s-a născut înainte de data intrării în vigoare a prezentei [legi].

§ 7-704. Clauza de salvgardare.

Un titlu de proprietate emis sau o cauţiune care a luat naştere înainte de data intrării în vigoare a prezentei [legi] şi drepturile, obligaţiile şi interesele care decurg din acel titlu sau cauţiune sunt reglementate de orice lege sau altă normă modificată sau abrogată prin prezenta [lege] ca şi cum modificarea

sau abrogarea nu a avut loc şi poate fi reziliată, completată, consumată sau executată în temeiul legii respective sau al altei norme.

NOTE M.I.C. [ARTICOLUL 7 DIN U.C.C.P.: ACTE DE PROPRIETATE]

NOTE M.I.C. [ARTICOLUL 7 DIN U.C.C.P.: ACTE DE PROPRIETATE]

NOTE M.I.C. [ARTICOLUL 7 DIN U.C.C.P.: ACTE DE PROPRIETATE]

NOTE M.I.C. [ARTICOLUL 7 DIN U.C.C.P.: ACTE DE PROPRIETATE]

NOTE M.I.C. [ARTICOLUL 7 DIN U.C.C.P.: ACTE DE PROPRIETATE]

NOTE M.I.C. [ARTICOLUL 7 DIN U.C.C.P.: ACTE DE PROPRIETATE]

NOTE M.I.C. [ARTICOLUL 7 DIN U.C.C.P.: ACTE DE PROPRIETATE]

NOTE M.I.C. [ARTICOLUL 7 DIN U.C.C.P.: ACTE DE PROPRIETATE]

NOTE M.I.C. [ARTICOLUL 7 DIN U.C.C.P.: ACTE DE PROPRIETATE]

NOTE M.I.C. [ARTICOLUL 7 DIN U.C.C.P.: ACTE DE PROPRIETATE]

U.C.C.C. - ARTICOLUL 8 - VALORI MOBILIARE DE INVESTIȚII

PARTEA 1. TITLU SCURT ŞI ASPECTE GENERALE

- § 8-101. TITLUL SCURT.
- § 8-102. DEFINIȚII.
- § 8-103. REGULI PENTRU A DETERMINA DACĂ ANUMITE OBLIGAȚII ŞI DOBÂNZI SUNT VALORI MOBILIARE SAU ACTIVE FINANCIARE.
- § 8-104. ACHIZIȚIA DE TITLURI DE VALOARE SAU DE ACTIVE FINANCIARE SAU DE INTERESE ÎN ACESTEA.
- § 8-105. NOTIFICAREA UNEI CERERI DE DESPĂGUBIRE.
- § 8-106. CONTROL.
- § 8-107. DACĂ SEMNĂTURA, INSTRUCȚIUNEA SAU ORDINUL DE ACORDARE A DREPTURILOR ESTE EFICIENT.
- § 8-108. GARANȚII ÎN EXPLOATAȚIA DIRECTĂ.
- § 8-109. GARANȚII ÎN EXPLOATAȚIA INDIRECTĂ.
- § 8-110. APLICABILITATE; ALEGEREA LEGII APLICABILE.
- § 8-111. NORMELE PRIVIND SOCIETĂȚILE DE COMPENSARE.
- § 8-112. PROCEDURA JUDICIARĂ A CREDITORULUI.
- § 8-113. STATUTUL DE FRAUDĂ INAPLICABIL.
- § 8-114. NORME DE PROBĂ PRIVIND VALORILE MOBILIARE CERTIFICATE.
- § 8-115. INTERMEDIARUL DE VALORI MOBILIARE ŞI ALTE PERSOANE NU SUNT RĂSPUNZĂTOARE FAȚĂ DE RECLAMANTUL DEFAVORIZAT.
- § 8-116. INTERMEDIARUL DE VALORI MOBILIARE ÎN CALITATE DE CUMPĂRĂTOR CU TITLU ONEROS.

PARTEA 2. EMISIUNE ŞI EMITENT

- § 8-201. EMITENT.
- § 8-202. RĂSPUNDEREA ŞI APĂRAREA EMITENTULUI; NOTIFICAREA DEFECTULUI SAU A APĂRĂRII.
- § 8-203. CADUCITATE CA NOTIFICARE A UNUI VICIU SAU APĂRARE.
- § 8-204. EFECTUL RESTRICȚIEI EMITENTULUI ASUPRA TRANSFERULUI.
- § 8-205. EFECTUL SEMNĂTURII NEAUTORIZATE PE CERTIFICATUL DE SECURITATE.
- § 8-206. COMPLETAREA SAU MODIFICAREA CERTIFICATULUI DE GARANȚIE.
- § 8-207. DREPTURI ŞI OBLIGAȚII ALE EMITENTULUI ÎN CEEA CE PRIVEŞTE PROPRIETARII ÎNREGISTRAȚI.
- § 8-208. EFECTUL SEMNĂTURII ADMINISTRATORULUI FIDUCIAR, A REGISTRATORULUI SAU A AGENTULUI DE TRANSFER.
- § 8-209. CREDITUL EMITENTULUI.
- § 8-210. SUPRASOLICITARE.

PARTEA 3. TRANSFERUL DE VALORI MOBILIARE CERTIFICATE ŞI NECERTIFICATE

- § 8-301. LIVRARE.
- § 8-302. DREPTURILE CUMPĂRĂTORULUI.
- § 8-303. CUMPĂRĂTOR PROTEJAT.

- § 8-304. ACORD.
- § 8-305. INSTRUCȚIE.
- § 8-306. EFECTUL GARANTĂRII SEMNĂTURII, A SEMNĂTURII SAU A INSTRUCȚIUNILOR.
- § 8-307. DREPTUL CUMPĂRĂTORULUI LA CONDIȚIILE DE ÎNREGISTRARE A TRANSFERULUI.

PARTEA 4. ÎNREGISTRARE

- § 8-401. OBLIGAȚIA EMITENTULUI DE A ÎNREGISTRA TRANSFERUL.
- § 8-402. ASIGURAREA CĂ SEMNĂTURA SAU INSTRUCȚIUNILE SUNT EFICIENTE.
- § 8-403. CEREREA CA EMITENTUL SĂ NU ÎNREGISTREZE TRANSFERUL.
- § 8-404. ÎNREGISTRARE ABUZIVĂ.
- § 8-405. ÎNLOCUIREA CERTIFICATULUI DE SECURITATE PIERDUT, DISTRUS SAU PRELUAT ÎN MOD ABUZIV.
- § 8-406. OBLIGAȚIA DE A NOTIFICA EMITENTUL ÎN CAZUL PIERDERII, DISTRUGERII SAU PRELUĂRII ABUZIVE A UNUI CERTIFICAT DE GARANȚIE.
- § 8-407. MANDATAR, AGENT DE TRANSFER ȘI REGISTRATOR AUTENTIFICATOR.

PARTEA A 5-A. DREPTURI DE GARANȚIE

- § 8-501. CONTUL DE VALORI MOBILIARE; ACHIZIȚIONAREA DREPTULUI ASUPRA UNUI TITLU DE VALOARE MOBILIARĂ DE LA UN INTERMEDIAR DE VALORI MOBILIARE.
- § 8-502. REVENDICAREA UNEI CREANȚE DEFAVORABILE FAȚĂ DE TITULARUL DREPTULUI.
- § 8-503. DREPTUL DE PROPRIETATE AL TITULARULUI DE DREPTURI ASUPRA UNUI ACTIV FINANCIAR DEȚINUT DE UN INTERMEDIAR DE VALORI MOBILIARE.
- § 8-504. OBLIGAȚIA INTERMEDIARULUI DE VALORI MOBILIARE DE A PĂSTRA ACTIVUL FINANCIAR.
- § 8-505. OBLIGAȚIA INTERMEDIARULUI DE VALORI MOBILIARE ÎN CEEA CE PRIVEȘTE PLĂȚILE ȘI DISTRIBUIRILE.
- § 8-506. OBLIGAȚIA INTERMEDIARULUI DE VALORI MOBILIARE DE A EXERCITA DREPTURILE CONFORM INDICAȚIILOR TITULARULUI DE DREPTURI.
- § 8-507. OBLIGAȚIA INTERMEDIARULUI DE VALORI MOBILIARE DE A SE CONFORMA ORDINULUI DE ACORDARE A DREPTURILOR.
- § 8-508. OBLIGAȚIA INTERMEDIARULUI DE VALORI MOBILIARE DE A SCHIMBA POZIȚIA TITULARULUI DE DREPTURI ÎN ALTĂ FORMĂ DE DEȚINERE DE VALORI MOBILIARE.
- § 8-509. SPECIFICAREA OBLIGAȚIILOR INTERMEDIARULUI DE VALORI MOBILIARE PRIN ALTE LEGI SAU REGULAMENTE; MODUL DE ÎNDEPLINIRE A OBLIGAȚIILOR INTERMEDIARULUI DE VALORI MOBILIARE ȘI DE EXERCITARE A DREPTURILOR TITULARULUI DE DREPTURI.
- § 8-510. DREPTURILE CUMPĂRĂTORULUI DREPTULUI ASUPRA UNUI INSTRUMENT FINANCIAR GARANTAT DE LA TITULARUL DREPTULUI.
- § 8-511. PRIORITATE ÎNTRE GARANȚII REALE MOBILIARE ȘI TITULARI DE DREPTURI.

PARTEA 1. TITLU SCURT ŞI ASPECTE GENERALE

§ 8-101. TITLUL SCURT.

Prezentul articol poate fi citat ca fiind Codul comercial uniform - Titluri de valoare de investiţii.

§ 8-102. DEFINIŢII.

(a) În acest articol:

(1) "Pretenţie adversă" înseamnă o pretenţie conform căreia un reclamant are un drept de proprietate asupra unui activ financiar şi că este o încălcare a drepturilor reclamantului ca o altă persoană să deţină, să transfere sau să tranzacţioneze activul financiar.

(2) "Formă la purtător", aplicată unei valori mobiliare certificate, înseamnă o formă în care valoarea mobiliară este plătibilă purtătorului certificatului de valoare mobiliară, în conformitate cu termenii acestuia, dar nu în temeiul unei menţiuni.

(3) "Broker" înseamnă o persoană definită ca broker sau dealer în conformitate cu legile federale privind valorile mobiliare, dar fără a exclude o bancă care acţionează în această calitate.

(4) "Titlu de valoare mobiliară certificat" înseamnă un titlu de valoare reprezentat printr-un certificat.

(5) "Societate de compensare" înseamnă:

(i) o persoană înregistrată ca "agenţie de compensare" în conformitate cu legile federale privind valorile mobiliare;

(ii) o bancă de rezervă federală; sau

(iii) orice altă persoană care furnizează servicii de compensare sau de decontare în ceea ce priveşte activele financiare care ar necesita înregistrarea ca agenţie de compensare în conformitate cu legile federale privind valorile mobiliare, dacă nu ar exista o excludere sau o scutire de la cerinţa de înregistrare, în cazul în care activităţile sale în calitate de societate de compensare, inclusiv promulgarea de norme, fac obiectul unei reglementări de către o autoritate guvernamentală federală sau de stat.

(6) "A comunica" înseamnă a:

(i) să trimită un înscris semnat; sau

(ii) să transmită informaţii prin orice mecanism convenit de către persoanele care transmit şi primesc informaţiile.

(7) "Deținător de drepturi de creanță" înseamnă o persoană identificată în registrele unui intermediar de valori mobiliare ca fiind persoana care deține un drept de creanță asupra valorilor mobiliare față de intermediarul de valori mobiliare. În cazul în care o persoană dobândește un drept asupra unui titlu asupra valorilor mobiliare în temeiul secțiunii 8-501(b)(2) sau (3), persoana respectivă este titularul dreptului asupra unui titlu.

(8) "Ordinul privind drepturile de creanţă" înseamnă o notificare comunicată unui intermediar de valori mobiliare prin care se dispune transferul sau răscumpărarea unui activ financiar asupra căruia titularul de drepturi de creanţă are un drept de creanţă.

(9) "Activ financiar", cu excepţia cazului în care se prevede altfel în secţiunea 8-103, înseamnă:

(i) o garanţie;

(ii) o obligaţie a unei persoane sau o acţiune, o participaţie sau un alt interes într-o persoană sau într-o proprietate sau într-o întreprindere a unei persoane, care este sau este de un tip tranzacţionat sau tranzacţionat pe pieţele financiare sau care este recunoscut în orice domeniu în care este emis sau tranzacţionat ca un mijloc de investiţie; sau

(iii) orice proprietate deţinută de un intermediar de valori mobiliare pentru o altă persoană într-un cont de valori mobiliare, în cazul în care intermediarul de valori mobiliare a convenit în mod expres cu cealaltă persoană ca proprietatea să fie tratată ca un activ financiar în temeiul prezentului articol.

În funcţie de context, termenul se referă fie la interesul în sine, fie la mijloacele prin care se atestă dreptul unei persoane la acesta, inclusiv o valoare mobiliară certificată sau necertificată, un certificat de valoare mobiliară sau un drept asupra unui titlu de valoare mobiliară.

(10) [rezervat]

(11) "Însemnare" înseamnă o semnătură care, singură sau însoţită de alte cuvinte, este aplicată pe un certificat de valoare mobiliară înregistrat sau pe un document separat în scopul cesionării, transferului sau răscumpărării valorii mobiliare sau al acordării unei împuterniciri de a o cesiona, transfera sau răscumpăra.

(12) "Instrucţiune" înseamnă o notificare comunicată emitentului unui titlu de valoare mobiliară necertificat, prin care se dispune înregistrarea transferului titlului de valoare sau răscumpărarea acestuia.

(13) "Formă înregistrată", în ceea ce priveşte o valoare mobiliară certificată, înseamnă o formă în care:

(i) certificatul de garanţie specifică o persoană îndreptăţită la garanţie; şi

(ii) un transfer de valoare mobiliară poate fi înregistrat în registrele ţinute în acest scop de către sau în numele emitentului, sau certificatul de valoare mobiliară menţionează acest lucru.

(14) "Intermediar de valori mobiliare" înseamnă:

(i) o societate de compensare; sau

(ii) o persoană, inclusiv o bancă sau un broker, care, în cursul normal al activităţii sale, administrează conturi de valori mobiliare pentru alţii şi acţionează în această calitate.

(15) "titlu de valoare", cu excepţia cazului în care se prevede altfel în secţiunea 8-103, înseamnă o obligaţie a unui emitent sau o acţiune, o participaţie sau un alt interes într-un emitent sau într-o proprietate sau o întreprindere a unui emitent:

(i) care este reprezentat printr-un certificat de valoare mobiliară la purtător sau înregistrat sau al cărui transfer poate fi înregistrat în registrele ţinute în acest scop de către sau în numele emitentului;

(ii) care face parte dintr-o clasă sau dintr-o serie sau care, prin condiţiile sale, este divizibilă într-o clasă sau serie de acţiuni, participaţii, interese sau obligaţii; şi

(iii) care:

(A) este sau este de un tip tranzacţionat sau tranzacţionat pe burse de valori mobiliare sau pe pieţe de valori mobiliare; sau

(B) este un mijloc de investiţie şi care, prin clauzele sale, prevede în mod expres că este un titlu de valoare reglementat de prezentul articol.

(16) "Certificat de securitate" înseamnă un certificat care reprezintă o valoare mobiliară.

(17) "Drept asupra unui titlu de valoare mobiliară" înseamnă drepturile şi interesul de proprietate ale unui titular de drepturi asupra unui activ financiar specificat în partea 5.

(18) "Titlu de valoare mobiliară negarantat" înseamnă un titlu de valoare care nu este reprezentat de un certificat.

(b) Alte definiţii care se aplică prezentului articol şi secţiunilor în care aparsunt:

Persoană adecvată	Secţiunea8-107
Control	Secţiunea 8-106
Livrare	Secţiunea 8-301
Garanţia societăţii de investiţii	Secţiunea 8-103
Emitent	Secţiunea 8-201
Supraemitere	Secţiunea 8-210
Cumpărător protejat	Secţiunea 8-303
Contul de valori mobiliare	Secţiunea 8-501

(c) În plus, articolul 1 conţine definiţii generale şi principii generale de construcţie şi

interpretare aplicabile în tot cuprinsul prezentului articol.

(d) Caracterizarea unei persoane, a unei întreprinderi sau a unei tranzacţii în sensul prezentului articol nu determină caracterizarea persoanei, întreprinderii sau tranzacţiei în sensul oricărei alte legi, reglementări sau norme.

§ 8-103. REGULI PENTRU A DETERMINA DACĂ ANUMITE OBLIGAŢII ŞI DOBÂNZI SUNT VALORI MOBILIARE SAU ACTIVE FINANCIARE.

(a) O acţiune sau o participaţie similară la capitalul social emisă de o corporaţie, un fond comercial, o societate pe acţiuni sau o entitate similară este un titlu de valoare.

(b) Un "titlu de valoare al unei societăţi de investiţii" este un titlu de valoare. "titlu de valoare al unei societăţi de investiţii" înseamnă o acţiune sau o participaţie similară emisă de o entitate înregistrată ca societate de investiţii în conformitate cu legislaţia federală privind societăţile de investiţii, o participaţie într-un fond de investiţii care este astfel înregistrat sau un certificat cu valoare nominală emis de o societate de certificate cu valoare nominală care este astfel înregistrată. Garanţia unei societăţi de investiţii nu include o poliţă de asigurare, o poliţă de asigurare de fonduri de investiţii sau un contract de rentă viageră emis de o societate de asigurări.

(c) O participaţie într-o societate de persoane sau într-o societate cu răspundere limitată nu este un titlu de valoare mobiliară, cu excepţia cazului în care este tranzacţionată sau tranzacţionată la bursele de valori mobiliare sau pe pieţele de valori mobiliare, dacă clauzele sale prevăd în mod expres că este un titlu de valoare reglementat de prezentul articol sau dacă este un titlu de valoare al unei societăţi de investiţii. Cu toate acestea, o participaţie într-o societate de persoane sau într-o societate cu răspundere limitată este un activ financiar în cazul în care este deţinută într-un cont de valori mobiliare.

(d) Un înscris care este un certificat de garanţie este reglementat de prezentul articol şi nu de articolul 3, chiar dacă îndeplineşte şi cerinţele articolului respectiv. Cu toate acestea, un instrument negociabil reglementat de articolul 3 este un activ financiar în cazul în care este deţinut într-un cont de valori mobiliare.

(e) O opţiune sau o obligaţie similară emisă de o societate de compensare în favoarea participanţilor săi nu este un titlu de valoare, ci un activ financiar.

(f) Un contract pe mărfuri, astfel cum este definit în secţiunea 9-102 litera (a) punctul 15, nu este un titlu de valoare sau un activ financiar.

(g) Un titlu de proprietate nu este un activ financiar, cu excepţia cazului în care se aplică secţiunea 8-102 litera (a) punctul 9 subpunctul (iii).

§ 8-104. ACHIZIŢIA DE TITLURI DE VALOARE SAU DE ACTIVE FINANCIARE SAU DE INTERESE ÎN ACESTEA.

(a) O persoană dobândeşte o valoare mobiliară sau un drept asupra acesteia, în temeiul prezentului articol, dacă:

(1) persoana este un cumpărător căruia i se livrează o valoare mobiliară în

conformitate cu secţiunea 8-301; sau

(2) persoana dobândeşte un drept de garanţie asupra garanţiei în conformitate cu secţiunea 8- 501.

(b) O persoană dobândeşte un activ financiar, altul decât o valoare mobiliară, sau un drept asupra acestuia, în temeiul prezentului articol, dacă dobândeşte un drept de garanţie asupra activului financiar.

(c) O persoană care dobândește un drept asupra unui titlu asupra unui titlu de valoare sau al unui alt activ financiar are drepturile specificate în partea 5, dar este cumpărător al oricărui titlu de valoare, drept asupra unui titlu de valoare sau al unui alt activ financiar deținut de intermediarul de valori mobiliare numai în măsura prevăzută în secțiunea 8-503.

(d) Cu excepția cazului în care contextul arată că se intenționează un înțeles diferit, o persoană care este obligată, în temeiul unei alte legi, reglementări, norme sau acorduri, să transfere, să livreze, să prezinte, să predea, să schimbe sau să pună în alt mod în posesia unei alte persoane o valoare mobiliară sau un activ financiar îndeplinește această cerință dacă determină cealaltă persoană să dobândească un interes în valoarea mobiliară sau în activul financiar în conformitate cu subsecțiunea (a) sau (b).

§ 8-105. NOTIFICARE A UNEI CREANȚE NEGATIVE.

(a) O persoană este notificată cu privire la o creanță negativă dacă:

(1) persoana are cunoștință de afirmația negativă;

(2) persoana are cunoștință de fapte suficiente pentru a indica faptul că există o probabilitate semnificativă ca afirmația negativă să existe și evită în mod deliberat informațiile care ar stabili existența afirmației negative; sau

(3) persoana are obligația, impusă de lege sau de regulament, de a investiga dacă există o reclamație adversă, iar investigația astfel solicitată ar stabili existența reclamației adverse.

(b) Faptul de a avea cunoștință de faptul că un activ financiar sau un drept asupra acestuia este sau a fost transferat de către un reprezentant nu impune obligația de a cerceta legalitatea unei tranzacții și nu constituie o notificare a unei creanțe adverse. Cu toate acestea, o persoană care știe că un reprezentant a transferat un activ financiar sau un drept asupra acestuia în cadrul unei tranzacții care este, sau ale cărei venituri sunt folosite, în beneficiul individual al reprezentantului sau care încalcă în alt mod obligațiile sale, este înștiințată de existența unei creanțe negative.

(c) Un act sau un eveniment care creează un drept la executarea imediată a obligației principale reprezentate de un certificat de valoare mobiliară sau stabilește o dată la care sau după care certificatul trebuie prezentat sau predat pentru răscumpărare sau schimb nu constituie în sine o notificare a unei creanțe adverse, cu excepția cazului unui transfer mai mare de:

(1) un an de la data stabilită pentru prezentarea sau predarea în vederea răscumpărării sau schimbului; sau

(2) șase luni de la o dată stabilită pentru plata sumelor de bani contra prezentării sau predării certificatului, în cazul în care banii erau disponibili pentru plată la data respectivă.

(d) Un cumpărător al unei valori mobiliare certificate este notificat cu privire la o

creanță negativă în cazul în care certificatul de valoare mobiliară:

(1) indiferent dacă este la purtător sau înregistrată, a fost trecută "pentru încasare" sau "pentru predare" sau în orice alt scop care nu implică un transfer; sau

(2) este la purtător şi conţine o declaraţie neechivocă potrivit căreia este proprietatea unei alte persoane decât cedentul, dar simpla înscriere a unui nume pe certificat nu constituie o astfel de declaraţie.

(e) Depunerea unei declaraţii de finanţare în temeiul articolului 9 nu reprezintă o notificare a unei creanţe negative asupra unui activ financiar.

§ 8-106. CONTROL.

(a) Un cumpărător deţine "controlul" asupra unei valori mobiliare certificate la purtător în cazul în care valoarea mobiliară certificată este livrată cumpărătorului.

(b) Un cumpărător deţine "controlul" asupra unui titlu de valoare mobiliară certificat sub formă nominativă dacă titlul de valoare certificat îi este livrat cumpărătorului şi:

(1) certificatul este trecut pe numele cumpărătorului sau în alb printr-un înscris valabil; sau

(2) certificatul este înregistrat pe numele cumpărătorului, în momentul emiterii iniţiale sau al înregistrării transferului de către emitent.

(c) Un cumpărător deţine "controlul" asupra unui titlu de valoare negarantat dacă:

(1) valoarea mobiliară negarantată este livrată cumpărătorului; sau

(2) emitentul a convenit că va respecta instrucţiunile date de cumpărător fără acordul suplimentar al proprietarului înregistrat.

(d) Un cumpărător deţine "controlul" asupra unui drept asupra unui titlu garantat în cazul în care:

(1) cumpărătorul devine titularul dreptului; sau

(2) intermediarul de valori mobiliare a convenit că va respecta ordinele de drepturi de creanţă iniţiate de cumpărător fără consimţământul suplimentar al titularului de drepturi sau

(3) o altă persoană deţine controlul asupra titlului de valoare mobiliară în numele cumpărătorului sau, după ce a dobândit anterior controlul asupra titlului de valoare mobiliară, recunoaşte că deţine controlul în numele cumpărătorului.

(e) În cazul în care un drept asupra unui drept asupra unui titlu garantat este acordat de către titularul dreptului asupra unui titlu la propriul intermediar de valori mobiliare al titularului dreptului, intermediarul de valori mobiliare deţine controlul.

(f) Un cumpărător care a îndeplinit cerinţele de la litera (c) sau (d) deţine controlul chiar dacă proprietarul înregistrat în cazul literei (c) sau titularul de drepturi asupra titlurilor de valoare în cazul literei (d) îşi păstrează dreptul de a face substituiri pentru valoarea mobiliară fără certificate sau pentru drepturile asupra valorilor mobiliare, de a emite

instrucţiuni sau ordine de acordare a drepturilor asupra valorilor mobiliare către emitent sau intermediarul de valori mobiliare sau de a tranzacţiona în alt mod valoarea mobiliară fără certificate sau drepturile asupra valorilor mobiliare.

(g) Un emitent sau un intermediar de valori mobiliare nu poate încheia un acord de tipul celor descrise la litera (c) punctul 2 sau (d) punctul 2 fără consimţământul proprietarului înregistrat sau al titularului de drepturi, dar un emitent sau un intermediar de valori mobiliare nu este obligat să încheie un astfel de acord chiar dacă proprietarul înregistrat sau titularul de drepturi solicită acest lucru. Un emitent sau un intermediar de valori mobiliare care a încheiat un astfel de acord nu este obligat să confirme existenţa acordului unei alte părţi, cu excepţia cazului în care proprietarul înregistrat sau titularul de drepturi solicită acest lucru.

§ 8-107. DACĂ SEMNĂTURA, INSTRUCŢIUNEA SAU ORDINUL DE ACORDARE A DREPTURILOR ESTE EFICIENT.

(a) "Persoană adecvată" înseamnă:

(1) în ceea ce privește o semnătură, persoana specificată de un certificat de garanţie sau de o semnătură specială efectivă ca având dreptul la garanţie;

(2) în ceea ce privește o instrucţiune, proprietarul înregistrat al unei valori mobiliare fără certificat;

(3) în ceea ce privește un ordin de acordare a drepturilor, titularul de drepturi;

(4) în cazul în care persoana desemnată la alineatul (1), (2) sau (3) a decedat, succesorul persoanei desemnate, în temeiul altei legi, sau reprezentantul personal al persoanei desemnate, care acţionează în numele succesiunii defunctului; sau

(5) în cazul în care persoana desemnată la alineatele (1), (2) sau (3) nu are capacitate de exerciţiu, tutorele, curatorul sau un alt reprezentant similar al persoanei desemnate, care este împuternicit, în temeiul altor legi, să transfere garanţia sau activul financiar.

(b) O aprobare, o instrucţiune sau o ordonanţă de acordare a drepturilor este efectivă dacă:

(1) este făcută de către persoana corespunzătoare;

(2) este efectuată de o persoană care are competenţa, în temeiul legii privind agenţia, de a transfera valoarea mobiliară sau activul financiar în numele persoanei în cauză, inclusiv, în cazul unei instrucţiuni sau al unui ordin de acordare a drepturilor, de o persoană care deţine controlul în conformitate cu articolul 8-106 litera (c) alineatul (2) sau (d) alineatul (2); sau

(3) persoana corespunzătoare a ratificat-o sau este împiedicată în alt mod să invoce ineficacitatea acesteia.

(c) O semnătură, o instrucţiune sau un ordin de creanţă emis de un reprezentant este valabil chiar dacă:

(1) reprezentantul nu a respectat un instrument de control sau legea statului care are jurisdicţie asupra relaţiei de reprezentare, inclusiv orice lege care îi impune

reprezentantului să obţină aprobarea instanţei pentru tranzacţie; sau

(2) acţiunea reprezentantului de a face o semnătură, o instrucţiune sau un ordin de creanţă sau de a utiliza produsul tranzacţiei constituie o încălcare a obligaţiilor.

(d) În cazul în care o valoare mobiliară este înregistrată în numele unei persoane descrise ca reprezentant sau este special avizată pe numele unei persoane descrise ca reprezentant sau în cazul în care un cont de valori mobiliare este ţinut în numele unei persoane descrise ca reprezentant, un aviz, o instrucţiune sau un ordin de acordare a dreptului de creanţă dat de persoana respectivă este valabil chiar dacă persoana respectivă nu mai are această calitate.

(e) Eficacitatea unui act de creanţă, a unei instrucţiuni sau a unui ordin de acordare a drepturilor se determină la data la care se face actul de creanţă, instrucţiunea sau ordinul de acordare a drepturilor, iar un act de creanţă, o instrucţiune sau un ordin de acordare a drepturilor nu devine ineficace ca urmare a unei schimbări ulterioare a circumstanţelor.

§ 8-108. GARANŢII ÎN EXPLOATAŢIA DIRECTĂ.

(a) O persoană care transferă o valoare mobiliară certificată unui cumpărător contra cost garantează cumpărătorului şi, în cazul în care transferul se face prin semnătură, garantează oricărui cumpărător ulterior că:

(1) certificatul este autentic şi nu a fost modificat în mod substanţial;

(2) cedentul sau girantul nu are cunoştinţă de niciun fapt care ar putea afecta validitatea garanţiei;

(3) nu există o creanţă negativă asupra garanţiei;

(4) transferul nu încalcă nicio restricţie privind transferul;

(5) în cazul în care transferul se face prin semnătură, semnătura este făcută de o persoană corespunzătoare sau, în cazul în care semnătura este făcută de un agent, agentul are autoritatea efectivă de a acţiona în numele persoanei corespunzătoare; şi

(6) transferul este de altfel efectiv şi legitim.

(b) O persoană care iniţiază o instrucţiune de înregistrare a transferului unui titlu de valoare mobiliară fără certificat către un cumpărător cu titlu oneros garantează cumpărătorului că:

(1) instrucţiunea este dată de o persoană adecvată sau, dacă instrucţiunea este dată de un agent, agentul are autoritatea efectivă de a acţiona în numele persoanei adecvate;

(2) garanţia este valabilă;

(3) nu există o creanţă negativă asupra garanţiei; şi

(4) în momentul în care instrucţiunea este prezentată emitentului:

(i) cumpărătorul va avea dreptul la înregistrarea transferului;

(ii) transferul va fi înregistrat de către emitent fără alte sarcini, garanţii reale, restricţii şi creanţe decât cele specificate în instrucţiuni;

(iii) transferul nu va încălca nicio restricţie privind transferul; şi

(iv) transferul solicitat va fi, de altfel, efectiv şi legitim.

(c) O persoană care transferă o valoare mobiliară negarantată unui cumpărător contra cost şi care nu iniţiază o instrucţiune în legătură cu transferul garantează că:

(1) valoarea mobiliară negarantată este valabilă;

(2) nu există o creanţă negativă asupra garanţiei;

(3) transferul nu încalcă nicio restricţie privind transferul; şi

(4) transferul este de altfel efectiv şi legitim.

(d) O persoană care semnează un certificat de valoare mobiliară garantează emitentului că:

(1) nu există o creanţă negativă asupra garanţiei; şi

(2) semnătura este efectivă.

(e) O persoană care iniţiază o instrucţiune de înregistrare a transferului unui titlu de valoare mobiliară fără certificat garantează emitentului că:

(1) instrucţiunea este eficientă; şi

(2) în momentul în care instrucţiunea este prezentată emitentului, cumpărătorul va avea dreptul la înregistrarea transferului.

(f) O persoană care prezintă o valoare mobiliară certificată pentru înregistrarea transferului sau pentru plată sau schimb garantează emitentului că persoana are dreptul la înregistrare, plată sau schimb, dar un cumpărător cu titlu oneros şi fără a fi notificat cu privire la creanţele adverse, căruia i se înregistrează transferul, garantează doar că persoana nu are cunoştinţă de nicio semnătură neautorizată într-un înscris necesar.

(g) În cazul în care o persoană acţionează în calitate de agent al altei persoane la livrarea unei valori mobiliare cu certificat unui cumpărător, identitatea mandantului era cunoscută de persoana căreia i-a fost livrat certificatul, iar certificatul livrat de agent a fost primit de agent de la mandant sau a fost primit de agent de la o altă persoană la indicaţiile mandantului, persoana care livrează certificatul de valoare mobiliară garantează doar că persoana care a livrat certificatul are autoritatea de a acţiona în numele mandantului şi nu are cunoştinţă de nicio pretenţie negativă asupra valorii mobiliare cu certificat.

(h) O parte garantată care restituie un certificat de garanţie primit sau care, după plată şi la ordinul debitorului, livrează certificatul de garanţie unei alte persoane, dă numai garanţiile unui agent în temeiul subsecţiunii (g).

(i) Cu excepţia cazului în care se prevede altfel în subsecţiunea (g), un broker care acţionează pentru un client oferă emitentului şi cumpărătorului garanţiile prevăzute la

subsecţiunile (a) - (f). Un broker

care livrează un certificat de valoare mobiliară clientului său sau care face ca clientul său să fie înregistrat ca proprietar al unei valori mobiliare fără certificat, oferă clientului garanţiile prevăzute la subsecţiunea (a) sau (b) şi are drepturile şi privilegiile unui cumpărător în temeiul prezentei secţiuni.
Garanţiile brokerului care acţionează în calitate de agent şi în favoarea acestuia se adaugă la garanţiile aplicabile oferite de client şi în favoarea acestuia.

§ 8-109. GARANŢII ÎN EXPLOATAŢIA INDIRECTĂ.

(a) O persoană care iniţiază un ordin de drepturi de creanţă către un intermediar de valori mobiliare garantează intermediarului de valori mobiliare că:

(1) ordinul de acordare a drepturilor este emis de o persoană adecvată sau, în cazul în care ordinul de acordare a drepturilor este emis de un agent, agentul are autoritatea efectivă de a acţiona în numele persoanei adecvate; şi

(2) nu există nicio pretenţie negativă la dreptul la garanţie.

(b) O persoană care livrează un certificat de valoare mobiliară unui intermediar de valori mobiliare în vederea creditării într-un cont de valori mobiliare sau care emite o instrucţiune cu privire la o valoare mobiliară fără certificat, prin care se dispune ca valoarea mobiliară fără certificat să fie creditată într-un cont de valori mobiliare, oferă intermediarului de valori mobiliare garanţiile specificate la secţiunea 8-108 litera (a) sau (b).

(c) În cazul în care un intermediar de valori mobiliare livrează un certificat de valoare mobiliară titularului său de drepturi sau face ca titularul său de drepturi să fie înregistrat ca proprietar al unei valori mobiliare fără certificat, intermediarul de valori mobiliare oferă titularului de drepturi garanţiile specificate la secţiunea 8-108 litera (a) sau (b).

§ 8-110. APLICABILITATE; ALEGEREA LEGII APLICABILE.

(a) Legislaţia locală din jurisdicţia emitentului, astfel cum este specificată în subsecţiunea (d), este aplicabilă:

(1) validitatea unei garanţii;

(2) drepturile şi obligaţiile emitentului în ceea ce priveşte înregistrarea transferului;

(3) eficacitatea înregistrării transferului de către emitent;

(4) dacă emitentul are vreo obligaţie faţă de un reclamant defavorabil al unei valori mobiliare; şi

(5) dacă se poate invoca o creanţă negativă împotriva unei persoane căreia i se înregistrează transferul unei valori mobiliare certificate sau necertificate sau împotriva unei persoane care obţine controlul unei valori mobiliare necertificate.

(b) Legislaţia locală din jurisdicţia intermediarului de valori mobiliare, astfel cum este

specificată în subsecţiunea (e), este aplicabilă:

(1) achiziţionarea unui drept asupra unui titlu de valoare mobiliară de la intermediarul de valori mobiliare;

(2) drepturile şi îndatoririle intermediarului de valori mobiliare şi ale titularului de drepturi care decurg dintr-un drept asupra unui titlu de valoare mobiliară;

(3) dacă intermediarul de valori mobiliare are vreo obligaţie faţă de un solicitant care are un drept asupra unui titlu de valoare mobiliară; şi

(4) dacă o creanţă negativă poate fi exercitată împotriva unei persoane care dobândeşte un drept asupra unui titlu asupra valorilor mobiliare de la intermediarul de valori mobiliare sau a unei persoane care cumpără un drept asupra unui titlu asupra valorilor mobiliare sau un drept asupra acestuia de la un titular de drepturi.

(c) Legislaţia locală a jurisdicţiei în care se află un certificat de garanţie la momentul livrării determină dacă o cerere de despăgubire poate fi formulată împotriva unei persoane căreia i se livrează certificatul de garanţie.

(d) "Jurisdicţia emitentului" înseamnă jurisdicţia în cadrul căreia este organizat emitentul titlului de valoare sau, în cazul în care legislaţia din acea jurisdicţie permite acest lucru, legislaţia unei alte jurisdicţii specificate de către emitent. Un emitent organizat în conformitate cu legislaţia acestui stat poate specifica legislaţia unei alte jurisdicţii ca fiind legea care reglementează aspectele menţionate la subsecţiunea (a) punctele (2)-(5).

(e) Următoarele reguli determină "jurisdicţia unui intermediar de valori mobiliare" în sensul prezentei secţiuni:

(1) În cazul în care un acord între intermediarul de valori mobiliare şi titularul său de drepturi care reglementează contul de valori mobiliare prevede în mod expres că o anumită jurisdicţie este jurisdicţia intermediarului de valori mobiliare în sensul prezentei părţi, al prezentului articol sau al prezentei legi, respectiva jurisdicţie este jurisdicţia intermediarului de valori mobiliare.

(2) În cazul în care alineatul (1) nu se aplică şi un acord între intermediarul de valori mobiliare şi titularul său de drepturi prevede în mod expres că acordul este guvernat de legea unei anumite jurisdicţii, acea jurisdicţie este jurisdicţia intermediarului de valori mobiliare.

(3) În cazul în care nu se aplică nici punctul (i), nici punctul (ii) şi un acord între intermediarul de valori mobiliare şi titularul său de drepturi care reglementează contul de valori mobiliare prevede în mod expres că acesta este ţinut la un birou dintr-o anumită jurisdicţie, acea jurisdicţie este jurisdicţia intermediarului de valori mobiliare.

(4) În cazul în care nu se aplică niciunul dintre alineatele precedente, jurisdicţia intermediarului de valori mobiliare este jurisdicţia în care se află biroul identificat într-un extras de cont ca fiind biroul care deserveşte contul titularului de drepturi.

(5) În cazul în care nu se aplică niciunul dintre alineatele precedente, jurisdicţia intermediarului de valori mobiliare este jurisdicţia în care se află sediul

principal al intermediarului de valori mobiliare.

(f) Jurisdicţia unui intermediar de valori mobiliare nu este determinată de localizarea fizică a certificatelor reprezentând active financiare sau de jurisdicţia în care este organizat emitentul activului financiar în legătură cu care un deţinător de drepturi de creanţă are o garanţie.

dreptul sau prin amplasarea instalațiilor de prelucrare a datelor sau de păstrare a altor înregistrări referitoare la cont.

§ 8-111. NORMELE PRIVIND SOCIETĂȚILE DE COMPENSARE.

O normă adoptată de o societate de compensare care reglementează drepturile şi obligaţiile dintre societatea de compensare şi participanţii săi la societatea de compensare este eficientă chiar dacă norma intră în conflict cu prezenta [lege] şi afectează o altă parte care nu este de acord cu norma.

§ 8-112. PROCEDURA JUDICIARĂ A CREDITORULUI.

(a) Un creditor poate obține dreptul unui debitor asupra unui titlu de valoare certificat numai prin confiscarea efectivă a certificatului de valoare de către funcționarul care efectuează sechestrul sau poprirea, cu excepția cazului în care se prevede altfel în subsecțiunea (d). Cu toate acestea, o valoare mobiliară cu certificat pentru care certificatul a fost predat emitentului poate fi obținută de către un creditor prin intermediul unei proceduri legale împotriva emitentului.

(b) Un creditor poate obține dreptul unui debitor asupra unei valori mobiliare necertificate numai prin intermediul unei proceduri judiciare împotriva emitentului la sediul său principal din Statele Unite, cu excepția cazului în care se prevede altfel în subsecțiunea (d).

(c) Dreptul unui debitor asupra unui drept asupra unui titlu de valoare mobiliară poate fi obținut de către un creditor numai prin intermediul unei proceduri judiciare împotriva intermediarului de valori mobiliare la care este ținut contul de valori mobiliare al debitorului, cu excepția cazului în care se prevede altfel în subsecțiunea (d).

(d) Interesul unui debitor într-o valoare mobiliară cu certificat al cărei certificat se află în posesia unei părți garantate sau într-o valoare mobiliară fără certificat înregistrată în numele unei părți garantate sau un drept asupra unui titlu de valoare mobiliară menținut în numele unei părți garantate poate fi obținut de către un creditor prin intermediul unei proceduri judiciare împotriva părții garantate.

(e) Un creditor al cărui debitor este proprietarul unui titlu certificat, al unui titlu necertificat sau al unui drept asupra unui titlu de valoare mobiliară are dreptul la ajutor din partea unei instanțe judecătorești competente, prin intermediul unei ordonanțe sau în alt mod, pentru a ajunge la titlul certificat, la titlul necertificat sau la dreptul asupra unui titlu de valoare mobiliară sau pentru a satisface creanța prin mijloace permise de lege sau de echitate în ceea ce privește bunurile care nu pot fi atinse cu ușurință prin alte proceduri legale.

§ 8-113. STATUTUL DE FRAUDĂ INAPLICABIL.

Un contract sau o modificare a unui contract de vânzare sau de cumpărare a unui titlu de valoare este executoriu, indiferent dacă există sau nu un înscris semnat sau autentificat de o parte împotriva căreia se solicită executarea, chiar dacă contractul sau modificarea nu poate fi executat în termen de un an de la data încheierii sale.

§ 8-114. NORME DE PROBĂ PRIVIND VALORILE MOBILIARE CERTIFICATE.

Următoarele reguli se aplică în cazul unei acțiuni împotriva emitentului cu privire la un titlu certificat:

(1) Cu excepția cazului în care nu este negată în mod expres în pledoarii, fiecare semnătură de pe un certificat de garanție sau de pe o mențiune necesară este admisă.

(2) În cazul în care eficacitatea unei semnături este pusă în discuţie, sarcina de a stabili eficacitatea revine părţii care revendică semnătura, dar semnătura este prezumată a fi autentică sau autorizată.

(3) În cazul în care semnăturile de pe un certificat de garanţie sunt admise sau dovedite, prezentarea certificatului dă dreptul deţinătorului de a se prevala de acesta, cu excepţia cazului în care pârâtul prezintă o apărare sau un viciu care afectează validitatea garanţiei.

(4) În cazul în care se arată că există o apărare sau un viciu, reclamantului îi revine sarcina de a stabili că reclamantul sau o persoană în numele căreia reclamantul pretinde este o persoană împotriva căreia nu poate fi invocată apărarea sau viciul.

§ 8-115. INTERMEDIARUL DE VALORI MOBILIARE ŞI ALTE PERSOANE NU SUNT RĂSPUNZĂTOARE FAŢĂ DE RECLAMANTUL DEFAVORIZAT.

Un intermediar de valori mobiliare care a transferat un activ financiar în conformitate cu un ordin efectiv de acordare a unui drept de creanţă sau un broker sau un alt agent sau depozitar care a tranzacţionat un activ financiar la indicaţiile clientului sau mandantului său nu este răspunzător faţă de o persoană care are un drept de creanţă negativ asupra activului financiar, cu excepţia cazului în care intermediarul de valori mobiliare, brokerul sau alt agent sau depozitarul:

(1) a întreprins acţiunea după ce a fost notificată cu un ordin de interdicţie, un ordin de restricţie sau un alt act juridic care îi interzicea să facă acest lucru, emis de o instanţă competentă, şi a avut o posibilitate rezonabilă de a acţiona în baza ordinului de interdicţie, a ordinului de restricţie sau a altui act juridic; sau

(2) a acţionat în conivenţă cu autorul încălcând drepturile reclamantului defavorizat; sau

(3) în cazul unui certificat de garanţie care a fost furat, a acţionat cu notificarea cererii de despăgubire.

§ 8-116. INTERMEDIARUL DE VALORI MOBILIARE ÎN CALITATE DE CUMPĂRĂTOR CU TITLU ONEROS.

Un intermediar de valori mobiliare care primeşte un activ financiar şi stabileşte un drept de creanţă asupra activului financiar în favoarea unui titular de drepturi este un cumpărător pentru valoarea activului financiar. Un intermediar de valori mobiliare care dobândeşte un drept asupra unui activ financiar de la un alt intermediar de valori mobiliare dobândeşte dreptul asupra unui titlu cu titlu oneros dacă intermediarul de valori mobiliare care dobândeşte dreptul asupra titlurilor de valoare constituie un drept asupra activului financiar în favoarea unui titular de drepturi.

PARTEA 2. EMISIUNE ŞI EMITENT

§ 8-201. EMITENT.

(a) În ceea ce priveşte o obligaţie sau un mijloc de apărare pentru o valoare mobiliară, un

"emitent" include o persoană care:

(1) plasează sau autorizează plasarea numelui său pe un certificat de valoare mobiliară, în altă calitate decât cea de administrator fiduciar autentificator, agent de înregistrare, agent de transfer sau altele asemenea, pentru a atesta o acţiune,

participaţie sau un alt interes în proprietatea sa sau într-o întreprindere sau pentru a dovedi datoria sa de a îndeplini o obligaţie reprezentată de certificat;

(2) creează o acţiune, o participaţie sau un alt interes în proprietatea sa sau într-o întreprindere sau îşi asumă o obligaţie, care este un titlu de valoare mobiliară necertificat;

(3) creează direct sau indirect o fracţiune de interes în drepturile sau bunurile sale, în cazul în care fracţiunea de interes este reprezentată printr-un certificat de valoare mobiliară; sau

(4) devine responsabil pentru sau în locul unei alte persoane descrise ca emitent în prezenta secţiune.

(b) În ceea ce priveşte o obligaţie sau o garanţie pentru o valoare mobiliară, un garant este un emitent în măsura în care garantează, indiferent dacă obligaţia sa este sau nu menţionată pe un certificat de valoare mobiliară.

(c) În ceea ce priveşte înregistrarea unui transfer, prin emitent se înţelege o persoană în numele căreia sunt ţinute registrele de transfer.

§ 8-202. RĂSPUNDEREA ŞI APĂRAREA EMITENTULUI; NOTIFICAREA DEFECTULUI SAU A APĂRĂRII.

(a) Chiar şi în cazul unui cumpărător cu titlu oneros şi fără notificare, termenii unei valori mobiliare cu certificat includ termenii menţionaţi în certificat şi termenii care fac parte din valoarea mobiliară prin trimiterea din certificat la un alt instrument, act sau document sau la o constituţie, lege, ordonanţă, normă, regulament, ordin sau altele asemenea, în măsura în care termenii la care se face referire nu intră în conflict cu termenii menţionaţi în certificat. O trimitere în conformitate cu prezenta subsecţiune nu impune în sine unui cumpărător cu titlu oneros notificarea unui viciu care afectează valabilitatea titlului, chiar dacă certificatul prevede în mod expres că o persoană care îl acceptă admite notificarea. Termenii unei valori mobiliare fără certificat includ termenii menţionaţi în orice instrument, act sau document sau într-o constituţie, lege, ordonanţă, normă, regulament, ordin sau altele asemenea, în temeiul cărora este emisă valoarea mobiliară.

(b) Următoarele reguli se aplică în cazul în care un emitent afirmă că un titlu de valoare nu este valabil:

(1) Un titlu de valoare, altul decât cel emis de un guvern sau de o subdiviziune, agenţie sau instituţie guvernamentală, chiar dacă este emis cu un viciu care îi afectează validitatea, este valabil în mâinile unui cumpărător în schimbul unei sume de bani şi fără a fi notificat cu privire la viciul respectiv, cu excepţia cazului în care viciul implică o încălcare a unei dispoziţii constituţionale. În acest caz, garanţia este valabilă în mâinile unui cumpărător în schimbul unei sume de bani şi fără a fi notificat defectul, altul decât cel care cumpără prin emisiune iniţială.

(2) Alineatul (1) se aplică unui emitent care este un guvern sau o subdiviziune guvernamentală, o agenţie sau un instrument guvernamental numai în cazul în

care au fost respectate în mod substanţial cerinţele legale care reglementează emisiunea sau emitentul a primit o contraprestaţie substanţială pentru emisiunea în ansamblu sau pentru un anumit titlu de valoare, iar un scop declarat al emisiunii este unul pentru care emitentul are competenţa de a împrumuta bani sau de a emite un titlu de valoare.

(c) Cu excepţia cazului în care se prevede altfel în secţiunea 8-205, lipsa de autenticitate a unei valori mobiliare certificate constituie o apărare completă, chiar şi împotriva unui cumpărător cu titlu oneros şi fără notificare.

(d) Toate celelalte mijloace de apărare ale emitentului unei valori mobiliare, inclusiv nelivrarea şi livrarea condiţionată a unei valori mobiliare cu certificat, sunt ineficace împotriva unui cumpărător cu titlu oneros care a luat valoarea mobiliară cu certificat fără a fi notificat cu privire la respectiva apărare.

(e) Prezenta secţiune nu afectează dreptul unei părţi de a anula un contract pentru o valoare mobiliară "la emiterea, în momentul emiterii şi dacă este emisă" sau "la distribuire" în cazul unei modificări importante a caracterului valorii mobiliare care face obiectul contractului sau a planului sau acordului în temeiul căruia urmează să fie emisă sau distribuită valoarea mobiliară.

(f) În cazul în care o valoare mobiliară este deţinută de un intermediar de valori mobiliare faţă de care un titular de drepturi de creanţă are un drept de creanţă cu privire la valoarea mobiliară, emitentul nu poate invoca nicio apărare pe care nu ar putea-o invoca dacă titularul de drepturi de creanţă ar deţine direct valoarea mobiliară.

§ 8-203. CADUCITATE CA NOTIFICARE A UNUI VICIU SAU APĂRARE.

După un act sau un eveniment, altul decât un call revocat, care creează un drept la executarea imediată a obligaţiei principale reprezentate de un titlu certificat sau care stabileşte o dată la care sau după care titlul trebuie prezentat sau predat pentru răscumpărare sau schimb, un cumpărător este însărcinat cu notificarea oricărui viciu de emisiune sau de apărare a emitentului, în cazul în care actul sau evenimentul:

(1) necesită plata unor sume de bani, livrarea unei valori mobiliare cu certificat, înregistrarea transferului unei valori mobiliare necertificate sau a oricăreia dintre acestea la prezentarea sau predarea certificatului de valoare mobiliară, banii sau valoarea mobiliară este disponibilă la data stabilită pentru plată sau schimb, iar cumpărătorul ia valoarea mobiliară la mai mult de un an de la acea dată; sau

(2) nu intră sub incidenţa alineatului (1), iar cumpărătorul preia garanţia la mai mult de doi ani de la data stabilită pentru predare sau prezentare sau de la data la care executarea a devenit scadentă.

§ 8-204. EFECTUL RESTRICŢIEI EMITENTULUI ASUPRA TRANSFERULUI.

O restricţie privind transferul unui titlu de valoare mobiliară impusă de emitent, chiar dacă este legală, este ineficace faţă de o persoană care nu are cunoştinţă de restricţie, cu excepţia cazului în care:

(1) valoarea mobiliară este certificată, iar restricţia este menţionată în mod vizibil pe certificatul de valoare mobiliară; sau

(2) valoarea mobiliară este necertificată, iar proprietarul înregistrat a fost notificat cu privire la restricţie.

§ 8-205. EFECTUL SEMNĂTURII NEAUTORIZATE PE CERTIFICATUL DE SECURITATE.

O semnătură neautorizată plasată pe un certificat de valoare mobiliară înainte sau în cursul

emiterii este lipsită de efecte, dar semnătura este valabilă în favoarea unui cumpărător cu titlu oneros al valorii mobiliare certificate dacă cumpărătorul nu a fost informat despre lipsa de autoritate și dacă semnătura a fost făcută de:

(1) un mandatar autorizat, un agent de înregistrare, un agent de transfer sau o altă persoană însărcinată de către emitent cu semnarea certificatului de valoare mobiliară sau a certificatelor de valoare mobiliară similare sau cu pregătirea imediată pentru semnare a oricăruia dintre acestea; sau

(2) un angajat al emitentului sau al oricăreia dintre persoanele enumerate la alineatul (1), căruia i s-a încredinţat gestionarea responsabilă a certificatului de securitate.

§ 8-206. COMPLETAREA SAU MODIFICAREA CERTIFICATULUI DE GARANȚIE.

(a) În cazul în care un certificat de garanţie conţine semnăturile necesare pentru eliberarea sau transferul acestuia, dar este incomplet în orice alt aspect:

(1) orice persoană îl poate completa prin completarea spațiilor libere autorizate; şi

(2) chiar dacă spațiile goale sunt completate incorect, certificatul de garanţie, așa cum este completat, este executoriu pentru un cumpărător care l-a luat la valoarea sa şi fără a fi fost informat de incorectitudine.

(b) Un certificat de garanţie complet care a fost modificat în mod necorespunzător, chiar şi în mod fraudulos, rămâne executoriu, dar numai în conformitate cu condițiile sale inițiale.

§ 8-207. DREPTURI ŞI OBLIGAȚII ALE EMITENTULUI ÎN CEEA CE PRIVEŞTE PROPRIETARII ÎNREGISTRAȚI.

(a) Înainte de prezentarea în mod corespunzător pentru înregistrarea transferului unei valori mobiliare certificate sub formă nominativă sau a unei instrucţiuni prin care se solicită înregistrarea transferului unei valori mobiliare necertificate, emitentul sau administratorul contractului poate considera proprietarul înregistrat ca fiind persoana îndreptățită în mod exclusiv să voteze, să primească notificări şi să exercite în alt mod toate drepturile şi competențele unui proprietar.

(b) Prezentul articol nu aduce atingere răspunderii proprietarului înregistrat al unei valori mobiliare pentru un apel, o evaluare sau altele asemenea.

§ 8-208. EFECTUL SEMNĂTURII ADMINISTRATORULUI FIDUCIAR, A REGISTRATORULUI SAU A AGENTULUI DE TRANSFER.

(a) O persoană care semnează un certificat de valoare mobiliară în calitate de administrator fiduciar autentificator, agent de înregistrare, agent de transfer sau similar, garantează cumpărătorului contra cost al valorii mobiliare certificate, în cazul în care cumpărătorul nu a fost înştiinţat de un anumit defect, că:

(1) certificatul este autentic;

(2) participarea persoanei la emisiunea de valori mobiliare se încadrează în capacitatea sa şi în domeniul de aplicare a autorizației primite de către persoana

respectivă de la emitent; și

(3) persoana are motive rezonabile să creadă că valoarea mobiliară certificată este în forma și în limita sumei pe care emitentul este autorizat să o emită.

(b) Cu excepţia cazului în care se convine altfel, o persoană care semnează în temeiul subsecţiunii (a) nu îşi asumă responsabilitatea pentru validitatea garanţiei în alte privinţe.

§ 8-209. CREDITUL EMITENTULUI.

Un drept de gaj în favoarea unui emitent asupra unei valori mobiliare certificate este valabil faţă de un cumpărător numai dacă dreptul de gaj al emitentului este menţionat în mod vizibil pe certificatul de valoare mobiliară.

§ 8-210. SUPRASOLICITARE.

(a) În această secţiune, "emisiune excesivă" înseamnă emiterea de valori mobiliare peste suma pe care emitentul are competenţa de a o emite, dar o emisiune excesivă nu are loc dacă au fost luate măsuri adecvate pentru a remedia emisiunea excesivă.

(b) Cu excepţia cazului în care se prevede altfel la literele (c) şi (d), dispoziţiile prezentului articol care validează o garanţie sau obligă la emiterea sau reemiterea acesteia nu se aplică în măsura în care validarea, emiterea sau reemiterea ar avea ca rezultat o supraemitere.

(c) În cazul în care o valoare mobiliară identică care nu constituie o emisiune excedentară este disponibilă în mod rezonabil pentru cumpărare, o persoană îndreptăţită să emită sau să valideze poate obliga emitentul să cumpere valoarea mobiliară şi să o livreze, dacă este certificată, sau să înregistreze transferul acesteia, dacă este necertificată, contra restituirii oricărui certificat de valoare mobiliară pe care îl deţine.

(d) În cazul în care o valoare mobiliară nu este disponibilă în mod rezonabil pentru cumpărare, o persoană îndreptăţită să o emită sau să o valideze poate recupera de la emitent preţul pe care persoana sau ultimul cumpărător cu titlu oneros l-a plătit pentru aceasta, plus dobânda de la data cererii persoanei.

PARTEA 3. TRANSFERUL DE VALORI MOBILIARE CERTIFICATE ŞI NECERTIFICATE

§ 8-301. LIVRARE.

(a) Livrarea unei valori mobiliare certificate unui cumpărător are loc atunci când:

(1) cumpărătorul intră în posesia certificatului de garanţie;

(2) o altă persoană, alta decât un intermediar de valori mobiliare, fie intră în posesia certificatului de valoare mobiliară în numele cumpărătorului, fie, după ce a intrat anterior în posesia certificatului, recunoaşte că îl deţine pentru cumpărător; sau

(3) un intermediar de valori mobiliare care acţionează în numele cumpărătorului intră în posesia certificatului de valoare mobiliară, numai în cazul în care certificatul este înregistrat şi (i) este înregistrat pe numele cumpărătorului, (ii)

este plătibil la ordinul cumpărătorului sau (iii) a fost special aprobat de cumpărător printr-o semnătură efectivă și nu a fost aprobat de intermediarul de valori mobiliare sau în alb.

(b) Livrarea unei valori mobiliare fără certificat unui cumpărător are loc atunci când:

(1) emitentul îl înregistrează pe cumpărător ca proprietar înregistrat, la emiterea inițială sau la înregistrarea transferului; sau

(2) o altă persoană, alta decât un intermediar de valori mobiliare, fie devine proprietarul înregistrat al valorii mobiliare fără certificat în numele cumpărătorului, fie, după ce a devenit anterior proprietarul înregistrat, recunoaşte că o deţine pentru cumpărător.

§ 8-302. DREPTURILE CUMPĂRĂTORULUI.

(a) Cu excepţia cazului în care se prevede altfel în subsecţiunile (b) şi (c), cumpărătorul unei valori mobiliare cu sau fără certificat dobândeşte toate drepturile asupra valorii mobiliare pe care cedentul le-a avut sau a avut puterea de a le transfera.

(b) Un cumpărător al unei participaţii limitate dobândeşte drepturi numai în limita participaţiei cumpărate.

(c) Un cumpărător al unei valori mobiliare cu certificate care, în calitate de deţinător anterior, a fost notificat cu privire la o creanţă negativă nu îşi îmbunătăţeşte poziţia prin preluarea de la un cumpărător protejat.

§ 8-303. CUMPĂRĂTOR PROTEJAT.

(a) "Cumpărător protejat" înseamnă un cumpărător al unei valori mobiliare cu sau fără certificat, sau al unei participaţii la acestea, care:

(1) dă valoare;

(2) nu este înştiinţat de existenţa unei creanţe adverse asupra garanţiei; şi

(3) obţine controlul asupra titlurilor de valoare mobiliare certificate sau necertificate.

(b) Pe lângă faptul că dobândeşte drepturile unui cumpărător, un cumpărător protejat dobândeşte, de asemenea, dreptul său asupra garanţiei libere de orice creanţă negativă.

§ 8-304. ACORD.

(a) O menţiune poate fi în alb sau specială. O menţiune în alb include o menţiune la purtător. O menţiune specială precizează cui trebuie transferată o garanţie sau cine are puterea de a o transfera. Un deţinător poate converti un act de plată în alb într-un act de plată special.

(b) O menţiune care pretinde a fi doar o parte a unui certificat de valoare mobiliară care reprezintă unităţi destinate de către emitent să fie transferabile separat este eficientă în măsura menţiunii.

(c) O menţiune, fie că este specială sau în alb, nu constituie un transfer până la livrarea certificatului pe care apare sau, în cazul în care menţiunea este pe un document separat, până la livrarea atât a documentului, cât şi a certificatului.

(d) În cazul în care un certificat de valoare mobiliară în formă nominativă a fost livrat unui cumpărător fără a fi însoţit de semnătura necesară, cumpărătorul poate deveni un

cumpărător protejat numai atunci când este furnizată semnătura. Cu toate acestea, față de un cedent, un transfer este complet atunci când

livrare, iar cumpărătorul are un drept specific şi executoriu de a obţine orice menţiune necesară.

(e) O semnătură pe un certificat de valoare mobiliară la purtător poate constitui o notificare a unei revendicări adverse asupra certificatului, dar nu afectează în alt mod un drept de înregistrare pe care îl are deţinătorul.

(f) Cu excepţia cazului în care se convine altfel, o persoană care face o semnătură îşi asumă doar obligaţiile prevăzute în secţiunea 8-108 şi nu o obligaţie că valoarea mobiliară va fi onorată de către emitent.

§ 8-305. INSTRUCŢIE.

(a) În cazul în care o instrucţiune a fost iniţiată de o persoană corespunzătoare, dar este incompletă din orice alt punct de vedere, orice persoană poate să o completeze ca fiind autorizată, iar emitentul se poate baza pe această instrucţiune ca fiind completată, chiar dacă a fost completată incorect.

(b) Cu excepţia cazului în care se convine altfel, o persoană care iniţiază o instrucţiune îşi asumă doar obligaţiile impuse de secţiunea 8-108 şi nu o obligaţie ca valoarea mobiliară să fie onorată de către emitent.

§ 8-306. EFECTUL GARANTĂRII SEMNĂTURII, A SEMNĂTURII SAU A INSTRUCŢIUNILOR.

(a) O persoană care garantează semnătura unui semnatar al unui certificat de garanţie garantează că, în momentul semnării:

(1) semnătura era autentică;

(2) semnatarul era o persoană autorizată să semneze sau, în cazul în care semnătura este semnată de un mandatar, mandatarului a avut autoritatea reală de a acţiona în numele persoanei autorizate; şi

(3) semnatarul avea capacitatea juridică de a semna.

(b) O persoană care garantează semnătura iniţiatorului unei instrucţiuni garantează că, în momentul semnării:

(1) semnătura era autentică;

(2) semnatarul a fost o persoană adecvată pentru a emite instrucţiunea sau, în cazul în care semnătura este a unui agent, agentul a avut autoritatea reală de a acţiona în numele persoanei adecvate, dacă persoana specificată în instrucţiune ca fiind proprietarul înregistrat a fost, de fapt, proprietarul înregistrat, fapt cu privire la care garantul de semnătură nu oferă nicio garanţie; şi

(3) semnatarul avea capacitatea juridică de a semna.

(c) O persoană care garantează în mod special semnătura unui iniţiator al unei

instrucțiuni oferă garanțiile unui garant de semnătură în temeiul subsecțiunii (b) și garantează, de asemenea, că în momentul în care instrucțiunea este prezentată emitentului:

(1) persoana specificată în instrucţiuni ca fiind proprietarul înregistrat al titlurilor de valoare negarantate va fi proprietarul înregistrat; şi

(2) transferul titlurilor de valoare negarantate solicitat în instrucţiuni va fi înregistrat de către emitent fără alte sarcini, garanţii reale, restricţii şi pretenţii decât cele specificate în instrucţiuni.

(d) Un garant în temeiul literelor (a) şi (b) sau un garant special în temeiul literei (c) nu garantează în alt mod legalitatea transferului.

(e) O persoană care garantează o semnătură pe un certificat de garanţie dă garanţiile unui garant de semnătură în temeiul subsecţiunii (a) şi garantează, de asemenea, corectitudinea transferului în toate privinţele.

(f) O persoană care garantează o instrucţiune prin care se solicită transferul unei valori mobiliare necertificate oferă garanţiile unui garant cu semnătură specială în temeiul subsecţiunii (c) şi garantează, de asemenea, corectitudinea transferului în toate privinţele.

(g) Un emitent nu poate solicita o garanţie specială de semnătură, o garanţie de semnătură sau o garanţie de instrucţiuni ca o condiţie pentru înregistrarea transferului.

(h) Garanţiile prevăzute în această secţiune sunt oferite unei persoane care ia sau tratează garanţia în baza garanţiei, iar garantul este răspunzător faţă de persoana respectivă pentru pierderile rezultate din încălcarea acestora. Un girant sau iniţiator al unei instrucţiuni a cărei semnătură, girant sau instrucţiune a fost garantată este răspunzător faţă de garant pentru orice pierdere suferită de acesta din urmă ca urmare a încălcării garanţiilor garantului.

§ 8-307. DREPTUL CUMPĂRĂTORULUI LA CONDIŢIILE DE ÎNREGISTRARE A TRANSFERULUI.

Cu excepţia cazului în care s-a convenit altfel, cedentul unei valori mobiliare furnizează cumpărătorului, la cererea acestuia, dovada autorizaţiei de transfer sau orice altă cerinţă necesară pentru a obţine înregistrarea transferului valorii mobiliare, dar, în cazul în care transferul nu este cu titlu oneros, cedentul nu este obligat să se conformeze decât dacă cumpărătorul plăteşte cheltuielile necesare. În cazul în care cedentul nu se conformează cererii într-un termen rezonabil, cumpărătorul poate respinge sau anula transferul.

PARTEA 4. ÎNREGISTRARE

§ 8-401. OBLIGAŢIA EMITENTULUI DE A ÎNREGISTRA TRANSFERUL.

(a) În cazul în care unui emitent i se prezintă un titlu certificat sub formă nominativă, însoţit de o cerere de înregistrare a transferului, sau în cazul în care unui emitent i se prezintă o instrucţiune însoţită de o cerere de înregistrare a transferului unui titlu fără certificat, emitentul înregistrează transferul solicitat în cazul în care:

(1) în conformitate cu termenii titlului de valoare, persoana care solicită înregistrarea transferului este eligibilă pentru ca titlul de valoare să fie

înregistrat pe numele său;

(2) semnătura sau instrucţiunea este făcută de către persoana corespunzătoare sau de către un agent care are autoritatea efectivă de a acţiona în numele persoanei corespunzătoare;

(3) se oferă o asigurare rezonabilă că semnătura sau instrucţiunile sunt autentice şi autorizate (secţiunea 8-402);

(4) a fost respectată orice lege aplicabilă în materie de colectare a impozitelor;

(5) transferul nu încalcă nicio restricţie privind transferul impusă de emitent în conformitate cu secţiunea 8-204;

(6) o cerere ca emitentul să nu înregistreze transferul nu a intrat în vigoare în conformitate cu secţiunea 8-403 sau emitentul s-a conformat cu secţiunea 8-403 litera (b), dar nu a fost obţinută nicio acţiune în justiţie sau nicio garanţie de despăgubire în conformitate cu secţiunea 8-403 litera (d); şi

(7) transferul este de fapt legitim sau se face către un cumpărător protejat.

(b) În cazul în care un emitent este obligat să înregistreze un transfer al unei valori mobiliare, emitentul este răspunzător faţă de persoana care prezintă o valoare mobiliară certificată sau o instrucţiune de înregistrare sau faţă de mandantul persoanei în cauză pentru pierderile rezultate din întârzierea nejustificată a înregistrării sau din neînregistrarea sau refuzul de a înregistra transferul.

§ 8-402. ASIGURAREA CĂ SEMNĂTURA SAU INSTRUCŢIUNILE SUNT EFICIENTE.

(a) Un emitent poate solicita următoarele garanţii că fiecare semnătură necesară sau fiecare instrucţiune este autentică şi autorizată:

(1) în toate cazurile, o garanţie a semnăturii persoanei care face o semnătură sau care dă o instrucţiune, inclusiv, în cazul unei instrucţiuni, o asigurare rezonabilă a identităţii;

(2) în cazul în care semnătura este făcută sau instrucţiunea este dată de un agent, o asigurare corespunzătoare a împuternicirii efective de a semna;

(3) în cazul în care semnătura este făcută sau instrucţiunea este iniţiată de un fiduciar în conformitate cu secţiunea 8-107 litera (a) punctul 4 sau 5, dovada corespunzătoare a numirii sau a mandatului;

(4) în cazul în care există mai mulţi fiduciari, o asigurare rezonabilă că toţi cei care trebuie să semneze au făcut-o; şi

(5) în cazul în care semnătura este făcută sau instrucţiunea este dată de o persoană care nu este reglementată de o altă dispoziţie din prezenta subsecţiune, o asigurare corespunzătoare cazului, care să corespundă cât mai mult posibil dispoziţiilor prezentei subsecţiuni.

(b) Un emitent poate alege să solicite o asigurare rezonabilă mai mare decât cea specificată în prezenta secţiune.

(c) În această secţiune:

(1) "Garanţia semnăturii" înseamnă o garanţie semnată de către sau în numele unei persoane despre care emitentul crede în mod rezonabil că este responsabilă. Un emitent poate adopta standarde cu privire la responsabilitate dacă acestea nu sunt în mod evident nerezonabile.

(2) "Dovada corespunzătoare a numirii sau a ocupării postului" înseamnă:

(i) în cazul unui fiduciar numit sau calificat de o instanţă, un certificat eliberat de instanţă sau sub conducerea sau supravegherea acesteia sau a unui funcţionar al acesteia şi datat cu 60 de zile înainte de data prezentării pentru transfer; sau

(ii) în orice alt caz, o copie a unui document din care să reiasă numirea sau un certificat eliberat de către sau în numele unei persoane despre care emitentul consideră în mod rezonabil că este responsabilă sau, în absenţa documentului sau a certificatului respectiv, o altă dovadă pe care emitentul o consideră în mod rezonabil adecvată.

§ 8-403. CEREREA CA EMITENTUL SĂ NU ÎNREGISTREZE TRANSFERUL.

(a) O persoană care este o persoană adecvată pentru a face o semnătură sau pentru a emite o instrucţiune poate solicita emitentului să nu înregistreze transferul unei valori mobiliare prin comunicarea către emitent a unei notificări care să identifice proprietarul înregistrat şi emisiunea din care face parte valoarea mobiliară şi să furnizeze o adresă pentru comunicări adresate persoanei care face cererea. Cererea este eficientă numai dacă este primită de către emitent la un moment şi într-un mod care să îi ofere acestuia posibilitatea rezonabilă de a acţiona în consecinţă.

(b) În cazul în care o valoare mobiliară certificată sub formă nominativă este prezentată unui emitent cu o cerere de înregistrare a transferului sau o instrucţiune este prezentată unui emitent cu o cerere de înregistrare a transferului unei valori mobiliare fără certificat după ce a intrat în vigoare o cerere prin care se solicita ca emitentul să nu înregistreze transferul, emitentul comunică de îndată (i) persoanei care a iniţiat cererea la adresa indicată în cerere şi (ii) persoanei care a prezentat valoarea mobiliară pentru înregistrarea transferului sau a iniţiat instrucţiunea prin care se solicită înregistrarea transferului o notificare în care se precizează că:

(1) valoarea mobiliară certificată a fost prezentată pentru înregistrarea transferului sau a fost primită instrucţiunea de înregistrare a transferului de valoare mobiliară fără certificat;

(2) a fost primită anterior o cerere prin care se cerea emitentului să nu înregistreze transferul; şi

(3) emitentul va refuza înregistrarea transferului pentru o perioadă de timp indicată în notificare, pentru a oferi persoanei care a iniţiat cererea posibilitatea de a obţine o acţiune în justiţie sau o garanţie de despăgubire.

(c) Perioada descrisă la litera (b) punctul 3 nu poate depăşi 30 de zile de la data

comunicării notificării. O perioadă mai scurtă poate fi specificată de către emitent dacă nu este în mod evident nerezonabilă.

(d) Un emitent nu este răspunzător față de o persoană care a inițiat o cerere de neînregistrare a transferului de către emitent pentru nicio pierdere suferită de persoana respectivă ca urmare a înregistrării unui transfer în conformitate cu

o semnătură sau o instrucţiune efectivă dacă persoana care a iniţiat cererea nu face, în termenul indicat în comunicarea emitentului, fie:

(1) să obţină un ordin de restricţie adecvat, o ordonanţă sau un alt proces de la o instanţă competentă care să interzică emitentului să înregistreze transferul; sau

(2) să depună la emitent o garanţie de despăgubire, suficientă, în opinia emitentului, pentru a proteja emitentul şi orice agent de transfer, registrator sau alt agent al emitentului implicat de orice pierdere pe care acesta sau aceştia ar putea-o suferi prin refuzul de a înregistra transferul.

(e) Prezenta secţiune nu exonerează un emitent de răspundere pentru înregistrarea unui transfer în conformitate cu un act de subscriere sau o instrucţiune care nu a avut efect.

§ 8-404. ÎNREGISTRARE ABUZIVĂ.

(a) Cu excepţia cazului în care se prevede altfel în secţiunea 8-406, un emitent este răspunzător pentru înregistrarea ilicită a unui transfer în cazul în care emitentul a înregistrat un transfer al unei valori mobiliare către o persoană care nu are dreptul la aceasta, iar transferul a fost înregistrat:

(1) ca urmare a unei semnături sau instrucţiuni ineficiente;

(2) după ce cererea ca emitentul să nu înregistreze transferul a intrat în vigoare în temeiul secţiunii 8-403(a), iar emitentul nu s-a conformat secţiunii 8-403(b);

(3) după ce emitentul a primit o somaţie, un ordin de restricţie sau o altă procedură legală care îi interzice să înregistreze transferul, emisă de o instanţă competentă, iar emitentul a avut o posibilitate rezonabilă de a acţiona în urma somaţiei, ordinului de restricţie sau a altei proceduri legale; sau

(4) de către un emitent care acţionează în conivenţă cu autorul infracţiunii.

(b) Un emitent care este răspunzător pentru înregistrarea eronată a transferului în temeiul subsecţiunii (a) furnizează, la cerere, persoanei îndreptăţite la valoarea mobiliară o valoare mobiliară similară, certificată sau necertificată, precum şi toate plăţile sau distribuirile pe care persoana respectivă nu le-a primit ca urmare a înregistrării eronate. În cazul în care ar rezulta o emisiune excesivă, răspunderea emitentului de a furniza persoanei un titlu de valoare similar este reglementată de secţiunea 8-210.

(c) Cu excepţia cazului în care se prevede altfel în subsecţiunea (a) sau într-o lege privind colectarea impozitelor, un emitent nu este răspunzător faţă de un proprietar sau faţă de o altă persoană care a suferit pierderi ca urmare a înregistrării unui transfer de valoare mobiliară, dacă înregistrarea a fost efectuată în conformitate cu o semnătură sau o instrucţiune efectivă.

§ 8-405. ÎNLOCUIREA CERTIFICATULUI DE SECURITATE PIERDUT, DISTRUS SAU PRELUAT ÎN MOD ABUZIV.

(a) În cazul în care un proprietar al unui titlu de valoare mobiliară certificat, fie că este înregistrat sau la purtător, susține că certificatul a fost pierdut, distrus sau luat în mod ilegal, emitentul emite un nou certificat dacă proprietarul:

(1) astfel de cereri înainte ca emitentul să fie informat că certificatul a fost achiziţionat de un cumpărător protejat;

(2) depune la emitent o garanţie de despăgubire suficientă; şi

(3) îndeplineşte alte cerinţe rezonabile impuse de către emitent.

(b) În cazul în care, după emiterea unui nou certificat de valoare mobiliară, un cumpărător protejat al certificatului original îl prezintă pentru înregistrarea transferului, emitentul înregistrează transferul, cu excepţia cazului în care ar rezulta o emisiune excesivă. În acest caz, răspunderea emitentului este reglementată de secţiunea 8-210. În plus faţă de orice drepturi privind garanţia de despăgubire, emitentul poate recupera noul certificat de la o persoană căreia i-a fost eliberat sau de la orice persoană care acţionează în numele acelei persoane, cu excepţia unui cumpărător protejat.

§ 8-406. OBLIGAŢIA DE A NOTIFICA EMITENTUL ÎN CAZUL PIERDERII, DISTRUGERII SAU PRELUĂRII ABUZIVE A UNUI CERTIFICAT DE GARANŢIE.

În cazul în care un certificat de valoare mobiliară a fost pierdut, aparent distrus sau a fost luat în mod ilegal, iar proprietarul nu notifică acest fapt emitentului într-un termen rezonabil după ce proprietarul a luat cunoştinţă de acest lucru, iar emitentul înregistrează un transfer al valorii mobiliare înainte de a primi notificarea, proprietarul nu poate invoca împotriva emitentului o cerere de înregistrare a transferului în temeiul secţiunii 8-404 sau o cerere de acordare a unui nou certificat de valoare mobiliară în temeiul secţiunii 8-405.

§ 8-407. MANDATAR, AGENT DE TRANSFER ŞI REGISTRATOR AUTENTIFICATOR.

O persoană care acţionează în calitate de mandatar de autentificare, agent de transfer, agent de înregistrare sau alt agent pentru un emitent în ceea ce priveşte înregistrarea unui transfer al valorilor sale mobiliare, emiterea de noi certificate de valori mobiliare sau de valori mobiliare necertificate sau anularea certificatelor de valori mobiliare restituite are aceeaşi obligaţie faţă de deţinătorul sau proprietarul unei valori mobiliare certificate sau necertificate, în ceea ce priveşte funcţiile specifice îndeplinite, ca şi emitentul în ceea ce priveşte aceste funcţii.

PARTEA A 5-A. DREPTURI DE GARANŢIE

§ 8-501. CONTUL DE VALORI MOBILIARE; DOBÂNDIREA DREPTULUI ASUPRA UNUI TITLU DE VALOARE MOBILIARĂ DE LA UN INTERMEDIAR DE VALORI MOBILIARE.

(a) "Cont de titluri de valoare" înseamnă un cont în care un activ financiar este sau poate fi creditat în conformitate cu un acord în temeiul căruia persoana care ţine contul se angajează să trateze persoana pentru care este ţinut contul ca fiind îndreptăţită să exercite drepturile care cuprind activul financiar.

(b) Cu excepţia cazului în care se prevede altfel la literele (d) şi (e), o persoană dobândeşte un drept asupra unui titlu de valoare mobiliară în cazul în care un intermediar de valori mobiliare:

(1) indică prin înregistrare contabilă faptul că un activ financiar a fost creditat în contul de titluri de valoare al persoanei;

(2) primește un activ financiar de la persoana în cauză sau achiziționează un activ financiar pentru persoana în cauză și, în ambele cazuri, îl acceptă pentru a fi creditat în contul de valori mobiliare al persoanei; sau

(3) devine obligat, în temeiul altor legi, reglementări sau norme, să crediteze un activ financiar în contul de titluri de valoare al persoanei respective.

(c) În cazul în care este îndeplinită o condiție prevăzută la litera (b), o persoană are un drept de garanție chiar dacă intermediarul de valori mobiliare nu deține el însuși activul financiar.

(d) În cazul în care un intermediar de valori mobiliare deține un activ financiar pentru o altă persoană, iar activul financiar este înregistrat în numele, la ordinul sau în mod special pe numele celeilalte persoane și nu a fost îndosariat intermediarului de valori mobiliare sau în alb, cealaltă persoană este tratată ca deținând direct activul financiar și nu ca având un drept de garanție asupra activului financiar.

(e) Emiterea unei garanții nu înseamnă constituirea unui drept asupra unui titlu de valoare mobiliară.

§ 8-502. REVENDICAREA UNEI CREANȚE DEFAVORABILE FAȚĂ DE TITULARUL DREPTULUI.

O acțiune întemeiată pe o creanță negativă asupra unui activ financiar, fie că este încadrată în conversiune, replevin, trust constructiv, drept de retenție echitabil sau altă teorie, nu poate fi introdusă împotriva unei persoane care dobândește un drept de garanție în temeiul secțiunii 8-501 contra cost și fără a fi notificată cu privire la creanța negativă.

§ 8-503. DREPTUL DE PROPRIETATE AL TITULARULUI DE DREPTURI ASUPRA UNUI ACTIV FINANCIAR DEȚINUT DE UN INTERMEDIAR DE VALORI MOBILIARE.

(a) În măsura în care este necesar pentru ca un intermediar de valori mobiliare să satisfacă toate drepturile de creanță asupra unui anumit activ financiar, toate interesele în acel activ financiar deținute de intermediarul de valori mobiliare sunt deținute de intermediarul de valori mobiliare pentru titularii de drepturi, nu sunt proprietatea intermediarului de valori mobiliare și nu fac obiectul creanțelor creditorilor intermediarului de valori mobiliare, cu excepția cazului în care se prevede altfel în secțiunea 8-511.

(b) Dreptul de proprietate al unui titular de drepturi asupra unui anumit activ financiar în conformitate cu subsecțiunea (a) este un drept de proprietate proporțional cu toate participațiile la acel activ financiar deținute de intermediarul de valori mobiliare, fără a ține seama de momentul în care titularul de drepturi a dobândit dreptul asupra valorilor mobiliare sau de momentul în care intermediarul de valori mobiliare a dobândit participația la acel activ financiar.

(c) Dreptul de proprietate al unui titular de drepturi cu privire la un anumit activ financiar în temeiul subsecțiunii (a) poate fi executat împotriva intermediarului de valori mobiliare numai prin exercitarea drepturilor titularului de drepturi în temeiul secțiunilor 8-505-8-508.

(d) Dreptul de proprietate al unui titular de drepturi cu privire la un anumit activ financiar în temeiul subsecţiunii (a) poate fi executat împotriva unui cumpărător al activului financiar sau al dreptului asupra acestuia numai dacă:

(1) a fost iniţiată o procedură de insolvenţă de către sau împotriva intermediarului de valori mobiliare;

(2) intermediarul de valori mobiliare nu are suficiente interese în activul financiar pentru a satisface drepturile de garanţie ale tuturor deţinătorilor săi de drepturi asupra activului financiar respectiv;

(3) intermediarul de valori mobiliare şi-a încălcat obligaţiile care îi revin în temeiul secţiunii 8-504 prin transferul activului financiar sau al dreptului asupra acestuia către cumpărător; şi

(4) cumpărătorul nu este protejat în temeiul subsecţiunii (e).

Administratorul fiduciar sau alt lichidator, acţionând în numele tuturor titularilor de drepturi de creanţă care deţin drepturi de garanţie asupra unui anumit activ financiar, poate recupera activul financiar sau interesul asupra acestuia de la cumpărător. În cazul în care administratorul judiciar sau alt lichidator alege să nu exercite acest drept, un titular de drepturi al cărui drept de garanţie rămâne nesatisfăcut are dreptul de a-şi recupera de la cumpărător interesul său în activul financiar.

(e) O acţiune întemeiată pe dreptul de proprietate al titularului de drepturi în ceea ce priveşte un anumit activ financiar în temeiul subsecţiunii (a), fie că este încadrată în conversiune, replevin, trust constructiv, privilegiu echitabil sau altă teorie, nu poate fi exercitată împotriva oricărui cumpărător al unui activ financiar sau al unui drept asupra acestuia care oferă valoare, obţine controlul şi nu acţionează în conivenţă cu intermediarul de valori mobiliare pentru a încălca obligaţiile acestuia în temeiul secţiunii 8-504.

§ 8-504. OBLIGAŢIA INTERMEDIARULUI DE VALORI MOBILIARE DE A PĂSTRA ACTIVUL FINANCIAR.

(a) Un intermediar de valori mobiliare trebuie să obţină cu promptitudine şi să păstreze ulterior un activ financiar într-o cantitate care să corespundă cu suma tuturor drepturilor asupra valorilor mobiliare pe care le-a constituit în favoarea titularilor săi de drepturi asupra activului financiar respectiv. Intermediarul de valori mobiliare poate păstra aceste active financiare direct sau prin intermediul unuia sau mai multor alţi intermediari de valori mobiliare.

(b) Cu excepţia cazului în care titularul de drepturi a convenit altfel, un intermediar de valori mobiliare nu poate acorda garanţii reale asupra unui activ financiar pe care este obligat să îl menţină în conformitate cu subsecţiunea (a).

(c) Un intermediar de valori mobiliare îndeplineşte obligaţia prevăzută la litera (a) dacă:

(1) intermediarul de valori mobiliare acţionează în ceea ce priveşte obligaţia convenită între titularul de drepturi şi intermediarul de valori mobiliare; sau

(2) în absenţa unui acord, intermediarul de valori mobiliare acţionează cu atenţia cuvenită, în conformitate cu standardele comerciale rezonabile, pentru a obţine şi a menţine activul financiar.

(d) Prezenta secţiune nu se aplică unei societăţi de compensare care este ea însăşi

debitorul unei opţiuni sau al unei obligaţii similare la care deţinătorii de drepturi de creanţă au drepturi de garanţie.

§ 8-505. OBLIGAȚIA INTERMEDIARULUI DE VALORI MOBILIARE ÎN CEEA CE PRIVEȘTE PLĂȚILE ȘI DISTRIBUIRILE.

(a) Un intermediar de valori mobiliare ia măsuri pentru a obține o plată sau o distribuire efectuată de către emitentul unui activ financiar. Un intermediar de valori mobiliare îndeplinește această obligație dacă:

(1) intermediarul de valori mobiliare acționează în ceea ce privește obligația convenită între titularul de drepturi și intermediarul de valori mobiliare; sau

(2) în absența unui acord, intermediarul de valori mobiliare acționează cu atenția cuvenită, în conformitate cu standardele comerciale rezonabile, pentru a încerca să obțină plata sau distribuirea.

(b) Un intermediar de valori mobiliare este obligat față de titularul său de drepturi pentru o plată sau o distribuire efectuată de către emitentul unui activ financiar dacă plata sau distribuirea este primită de către intermediarul de valori mobiliare.

§ 8-506. OBLIGAȚIA INTERMEDIARULUI DE VALORI MOBILIARE DE A EXERCITA DREPTURILE CONFORM INDICAȚIILOR TITULARULUI DE DREPTURI.

Un intermediar de valori mobiliare exercită drepturile cu privire la un activ financiar dacă i se cere să facă acest lucru de către un titular de drepturi. Un intermediar de valori mobiliare îndeplinește această obligație dacă:

(1) intermediarul de valori mobiliare acționează în ceea ce privește obligația convenită între titularul de drepturi și intermediarul de valori mobiliare; sau

(2) în absența unui acord, intermediarul de valori mobiliare fie îl pune pe titularul de drepturi în situația de a exercita drepturile în mod direct, fie acționează cu atenția cuvenită, în conformitate cu standardele comerciale rezonabile, pentru a urma instrucțiunile titularului de drepturi.

§ 8-507. OBLIGAȚIA INTERMEDIARULUI DE VALORI MOBILIARE DE A SE CONFORMA ORDINULUI DE ACORDARE A DREPTURILOR.

(a) Un intermediar de valori mobiliare se conformează unui ordin de acordare a dreptului la rambursare în cazul în care ordinul de acordare a dreptului la rambursare provine de la persoana corespunzătoare, intermediarul de valori mobiliare a avut posibilitatea rezonabilă de a se asigura că ordinul de acordare a dreptului la rambursare este autentic și autorizat, iar intermediarul de valori mobiliare a avut posibilitatea rezonabilă de a se conforma ordinului de acordare a dreptului la rambursare. Un intermediar de valori mobiliare îndeplinește această obligație în cazul în care:

(1) intermediarul de valori mobiliare acționează în ceea ce privește obligația convenită între titularul de drepturi și intermediarul de valori mobiliare; sau

(2) în absența unui acord, intermediarul de valori mobiliare acționează cu atenția cuvenită, în conformitate cu standardele comerciale rezonabile, pentru a se

conforma ordinului privind dreptul la creanță.

(b) În cazul în care un intermediar de valori mobiliare transferă un activ financiar în conformitate cu un ordin privind un drept de creanță ineficace, intermediarul de valori mobiliare restabilește un drept de creanță asupra unui titlu de valoare în favoarea persoanei îndreptățite și plătește sau creditează orice plăți sau distribuiri pe care

persoană nu a primit ca urmare a transferului ilicit. În cazul în care intermediarul de valori mobiliare nu restabilește un drept asupra unui titlu de valoare mobiliară, intermediarul de valori mobiliare este răspunzător față de titularul dreptului asupra unui titlu de valoare pentru daune-interese.

§ 8-508. OBLIGAȚIA INTERMEDIARULUI DE VALORI MOBILIARE DE A SCHIMBA POZIȚIA TITULARULUI DE DREPTURI ÎN ALTĂ FORMĂ DE DEȚINERE DE VALORI MOBILIARE.

Un intermediar de valori mobiliare acționează la indicația unui titular de drepturi pentru a schimba un drept asupra unui titlu asupra unui titlu de valoare mobiliară într-o altă formă de deținere disponibilă pentru care titularul de drepturi este eligibil sau pentru a face ca activul financiar să fie transferat într-un cont de valori mobiliare al titularului de drepturi la un alt intermediar de valori mobiliare. Un intermediar de valori mobiliare îndeplinește această obligație dacă:

(1) intermediarul de valori mobiliare acționează conform celor convenite de titularul de drepturi și de intermediarul de valori mobiliare; sau

(2) în absența unui acord, intermediarul de valori mobiliare acționează cu atenția cuvenită, în conformitate cu standardele comerciale rezonabile, pentru a urma instrucțiunile titularului de drepturi.

§ 8-509. SPECIFICAREA OBLIGAȚIILOR INTERMEDIARULUI DE VALORI MOBILIARE PRIN ALTE LEGI SAU REGULAMENTE; MODUL DE ÎNDEPLINIRE A OBLIGAȚIILOR INTERMEDIARULUI DE VALORI MOBILIARE ȘI DE EXERCITARE A DREPTURILOR TITULARULUI DE DREPTURI.

(a) În cazul în care conținutul unei obligații impuse unui intermediar de valori mobiliare prin secțiunile 8-504-8-508 face obiectul unei alte legi, reglementări sau norme, respectarea acelei legi, reglementări sau norme satisface această obligație.

(b) În măsura în care standardele specifice pentru îndeplinirea obligațiilor unui intermediar de valori mobiliare sau pentru exercitarea drepturilor unui titular de drepturi nu sunt specificate în alte legi, regulamente sau norme sau în acordul dintre intermediarul de valori mobiliare și titularul de drepturi, intermediarul de valori mobiliare își îndeplinește obligațiile și titularul de drepturi își exercită drepturile într-un mod rezonabil din punct de vedere comercial.

(c) Obligația unui intermediar de valori mobiliare de a îndeplini sarcinile impuse de secțiunile 8-504-8-508 este supusă:

(1) drepturile intermediarului de valori mobiliare care decurg dintr-o garanție reală mobiliară în temeiul unui contract de garanție încheiat cu titularul de drepturi sau în alt mod; și

(2) drepturile intermediarului de valori mobiliare, în temeiul altor legi, reglementări, norme sau acorduri, de a nu-și îndeplini sarcinile ca urmare a obligațiilor neîndeplinirii de către titularul de drepturi față de intermediarul de valori mobiliare.

(d) Secţiunile 8-504-8-508 nu impun unui intermediar de valori mobiliare să întreprindă nicio acţiune care este interzisă prin alte legi, regulamente sau norme.

§ 8-510. DREPTURILE CUMPĂRĂTORULUI DREPTULUI ASUPRA UNUI INSTRUMENT FINANCIAR GARANTAT DE LA TITULARUL DREPTULUI.

(a) Într-un caz care nu este reglementat de normele de prioritate de la articolul 9 sau de normele prevăzute la subsecţiunea (c), o acţiune bazată pe o creanţă negativă asupra unui activ financiar sau a unui drept asupra unui titlu asupra unui activ financiar sau asupra unui drept asupra unui titlu garantat cu valoare mobiliară, fie că este întemeiată pe conversiune, replevin, trust constructiv, privilegiu echitabil sau pe o altă teorie, nu poate fi exercitată împotriva unei persoane care cumpără un drept asupra unui titlu garantat cu valoare mobiliară sau un drept asupra acestuia de la un titular de drepturi, în cazul în care cumpărătorul oferă o contravaloare, nu este notificat cu privire la creanţa negativă şi obţine controlul.

(b) În cazul în care o creanţă negativă nu ar fi putut fi invocată împotriva titularului unui drept asupra unui titlu de creanţă în temeiul secţiunii 8-502, creanţa negativă nu poate fi invocată împotriva unei persoane care cumpără un drept asupra unui titlu sau un interes asupra acestuia de la titularul titlului de creanţă.

(c) Într-un caz care nu este reglementat de normele de prioritate de la articolul 9, un cumpărător cu titlu oneros al unui drept asupra unui titlu sau al unui interes asupra acestuia, care obţine controlul, are prioritate faţă de un cumpărător al unui drept asupra unui titlu sau al unui interes asupra acestuia, care nu obţine controlul. Cu excepţia cazului în care se prevede altfel în subsecţiunea (d), cumpărătorii care deţin controlul au un rang de prioritate în timp de:

(1) faptul că cumpărătorul devine persoana pentru care este ţinut contul de valori mobiliare în care este înregistrat dreptul asupra valorilor mobiliare, în cazul în care cumpărătorul a obţinut controlul în conformitate cu secţiunea 8-106 litera (d) punctul 1;

(2) acordul intermediarului de valori mobiliare de a respecta ordinele cumpărătorului cu privire la drepturile asupra unor valori mobiliare transportate sau care urmează să fie transportate în contul de valori mobiliare în care este transportat dreptul asupra valorilor mobiliare, în cazul în care cumpărătorul a obţinut controlul în conformitate cu secţiunea 8-106 litera (d) punctul 2; sau

(3) în cazul în care cumpărătorul a obţinut controlul prin intermediul unei alte persoane în temeiul secţiunii 8-106 litera (d) punctul 3, momentul pe care s-ar baza prioritatea în temeiul prezentei subsecţiuni dacă cealaltă persoană ar fi partea garantată.

(d) Un intermediar de valori mobiliare în calitate de cumpărător are prioritate faţă de un cumpărător aflat în conflict care deţine controlul, cu excepţia cazului în care intermediarul de valori mobiliare a convenit altfel.

§ 8-511. PRIORITATE ÎNTRE GARANŢII REALE MOBILIARE ŞI TITULARI DE DREPTURI.

(a) Cu excepţia cazului în care se prevede altfel în subsecţiunile (b) şi (c), dacă un intermediar de valori mobiliare nu are suficiente interese într-un anumit activ financiar

pentru a-şi îndeplini atât obligaţiile faţă de titularii de drepturi care au drepturi de garanţie asupra acelui activ financiar, cât şi obligaţia sa faţă de un creditor al intermediarului de valori mobiliare care are un drept de garanţie asupra acelui activ financiar, creanţele titularilor de drepturi, alţii decât creditorul, au prioritate faţă de creanţa creditorului.

(b) O creanţă a unui creditor al unui intermediar de valori mobiliare care are un drept de garanţie asupra unui activ financiar deţinut de un intermediar de valori mobiliare are prioritate faţă de creanţele titularilor de drepturi ale intermediarului de valori mobiliare care au drepturi de garanţie asupra acelui activ financiar, în cazul în care creditorul deţine controlul asupra activului financiar.

(c) În cazul în care o corporație de compensare nu dispune de suficiente active financiare pentru a-și îndeplini atât obligațiile față de titularii de drepturi care dețin drepturi de garanție asupra unui activ financiar, cât și obligațiile față de un creditor al corporației de compensare care deține o garanție reală asupra activului financiar respectiv, creanța creditorului are prioritate față de creanțele titularilor de drepturi.

PARTEA A 6-A. DISPOZIȚII TRANZITORII PENTRU ARTICOLUL 8 REVIZUIT ȘI MODIFICĂRI CONFORME LA ARTICOLELE 1, 4, 5, 9 ȘI 10

§ 8-601. DATA INTRĂRII ÎN VIGOARE.

Prezenta [lege] intră în vigoare ... .

§ 8-602. ABROGĂRI.

Prezenta [lege] abrogă ... .

§ 8-603. CLAUZĂ DE SALVGARDARE.

(a) Prezenta [lege] nu afectează o acțiune sau o procedură începută înainte de intrarea în vigoare a prezentei [legi].

(b) În cazul în care o garanție reală mobiliară asupra unei garanții este perfecționată la data intrării în vigoare a prezentei [legi], iar acțiunea prin care a fost perfecționată garanția reală mobiliară ar fi suficientă pentru a perfecționa o garanție reală mobiliară în temeiul prezentei [legi], nu este necesară nicio altă acțiune pentru a continua perfecționarea. În cazul în care o garanție reală mobiliară asupra unei garanții este perfecționată la data intrării în vigoare a prezentei [Lege], dar acțiunea prin care a fost perfecționată garanția reală mobiliară nu ar fi suficientă pentru a perfecționa o garanție reală mobiliară în temeiul prezentei [Legi], garanția reală mobiliară rămâne perfecționată pentru o perioadă de patru luni de la data intrării în vigoare și continuă să fie perfecționată și după aceea dacă se iau măsuri corespunzătoare pentru perfecționare în temeiul prezentei [Legi] în perioada respectivă. În cazul în care o garanție reală mobiliară este perfecționată la data intrării în vigoare a prezentei [Lege] și garanția reală mobiliară poate fi perfecționată prin depunerea unei declarații în temeiul prezentei [Legi], o declarație de finanțare semnată de partea garantată în locul debitorului poate fi depusă în această perioadă pentru a continua perfecțiunea sau ulterior pentru a o perfecționa.

OBLIGAȚIUNI M.I.C. [ARTICOLUL 8 DIN U.C.C.C.: TITLURI DE PLASAMENT]

OBLIGAȚIUNI M.I.C. [ARTICOLUL 8 DIN U.C.C.C.: TITLURI DE PLASAMENT]

OBLIGAȚIUNI M.I.C. [ARTICOLUL 8 DIN U.C.C.C.: TITLURI DE PLASAMENT]

OBLIGAȚIUNI M.I.C. [ARTICOLUL 8 DIN U.C.C.C.: TITLURI DE PLASAMENT]

OBLIGAȚIUNI M.I.C. [ARTICOLUL 8 DIN U.C.C.C.: TITLURI DE PLASAMENT]

OBLIGAȚIUNI M.I.C. [ARTICOLUL 8 DIN U.C.C.C.: TITLURI DE PLASAMENT]

OBLIGAȚIUNI M.I.C. [ARTICOLUL 8 DIN U.C.C.C.: TITLURI DE PLASAMENT]

OBLIGAȚIUNI M.I.C. [ARTICOLUL 8 DIN U.C.C.C.: TITLURI DE PLASAMENT]

OBLIGAȚIUNI M.I.C. [ARTICOLUL 8 DIN U.C.C.C.: TITLURI DE PLASAMENT]

OBLIGAȚIUNI M.I.C. [ARTICOLUL 8 DIN U.C.C.C.: TITLURI DE PLASAMENT]

U.C.C. - ARTICOLUL 9 - TRANZACȚII GARANTATE

PARTEA 1. DISPOZIȚII GENERALE

[Subpartea 1. Titlu scurt, definiții și concepte generale]

- § 9-101. TITLUL SCURT.
- § 9-102. DEFINIȚII ȘI INDICE DE DEFINIȚII.
- § 9-103. GARANȚIA REALĂ MOBILIARĂ DE ACHIZIȚIE; APLICAREA PLĂȚILOR; SARCINA DE STABILIRE.
- § 9-104. CONTROLUL CONTULUI DE DEPOZIT.
- § 9-105. CONTROLUL HÂRTIILOR ELECTRONICE.
- § 9-106. CONTROLUL INVESTIȚIILOR IMOBILIARE.
- § 9-107. CONTROLUL DREPTULUI LA SCRISOAREA DE CREDIT.
- § 9-108. SUFICIENȚA DESCRIERII.

[Subpartea 2. Aplicabilitatea articolului]

- § 9-109. DOMENIU DE APLICARE.
- § 9-110. GARANȚII REALE MOBILIARE CARE DECURG DIN ARTICOLUL 2 SAU 2A.

PARTEA 2. EFICACITATEA CONTRACTULUI DE GARANȚIE REALĂ MOBILIARĂ; ATAȘAREA GARANȚIEI REALE MOBILIARE; DREPTURILE PĂRȚILOR LA CONTRACTUL DE GARANȚIE REALĂ MOBILIARĂ

[Subcapitolul 1. Eficacitate și atașare]

- § 9-201. EFICACITATEA GENERALĂ A ACORDULUI DE GARANȚIE.
- § 9-202. TITLUL DE PROPRIETATE ASUPRA GARANȚIEI REALE NECORESPUNZĂTOARE.
- § 9-203. ATAȘAREA ȘI FORȚA EXECUTORIE A GARANȚIEI REALE MOBILIARE; VENITURI; OBLIGAȚII JUSTIFICATIVE; CONDIȚII DE FORMĂ.
- § 9-204. BUNURI ACHIZIȚIONATE ULTERIOR; AVANSURI VIITOARE.
- § 9-205. UTILIZAREA SAU DISPUNEREA GARANȚIILOR REALE AUTORIZATE.
- § 9-206. GARANȚIE REALĂ MOBILIARĂ REZULTATĂ DIN CUMPĂRAREA SAU LIVRAREA UNUI ACTIV FINANCIAR.

[Subpartea 2. Drepturi și obligații]

- § 9-207. DREPTURI ȘI OBLIGAȚII ALE PĂRȚII GARANTATE CARE ARE ÎN POSESIE SAU CONTROL ASUPRA GARANȚIEI.
- § 9-208. ÎNDATORIRI SUPLIMENTARE ALE PĂRȚII GARANTATE CARE DEȚINE CONTROLUL ASUPRA GARANȚIEI.
- § 9-209. OBLIGAȚIILE PĂRȚII GARANTATE ÎN CAZUL ÎN CARE DEBITORUL CONTULUI A FOST NOTIFICAT CU PRIVIRE LA CESIUNE.
- § 9-210. CERERE DE CONTABILITATE; CERERE PRIVIND LISTA DE GARANȚII REALE SAU EXTRAS DE CONT.

PARTEA 3. PERFECȚIUNE ȘI PRIORITATE

[Subcapitolul 1. Legea care guvernează perfecțiunea și prioritatea]

- § 9-301. LEGEA CARE REGLEMENTEAZĂ PERFECȚIUNEA ȘI PRIORITATEA GARANȚIILOR REALE MOBILIARE.
- § 9-302. LEGEA CARE REGLEMENTEAZĂ PERFECȚIUNEA ȘI PRIORITATEA PRIVILEGIILOR AGRICOLE.
- § 9-303. LEGEA CARE REGLEMENTEAZĂ PERFECȚIUNEA ȘI PRIORITATEA GARANȚIILOR REALE MOBILIARE ASUPRA BUNURILOR ACOPERITE DE UN CERTIFICAT DE PROPRIETATE.
- § 9-304. LEGEA CARE REGLEMENTEAZĂ PERFECȚIUNEA ȘI PRIORITATEA GARANȚIILOR REALE MOBILIARE ASUPRA CONTURILOR DE DEPOZIT.
- § 9-305. LEGEA CARE REGLEMENTEAZĂ PERFECȚIUNEA ȘI PRIORITATEA GARANȚIILOR REALE MOBILIARE ASUPRA INVESTIȚIILOR IMOBILIARE.
- § 9-306. LEGEA CARE REGLEMENTEAZĂ PERFECȚIUNEA ȘI PRIORITATEA GARANȚIILOR REALE MOBILIARE ASUPRA DREPTURILOR DE SCRISOARE DE CREDIT.
- § 9-307. LOCALIZAREA DEBITORULUI.
- § 9-308. MOMENTUL ÎN CARE GARANȚIA REALĂ MOBILIARĂ SAU PRIVILEGIUL AGRICOL ESTE PERFECȚIONAT; CONTINUITATEA PERFECȚIUNII.
- § 9-309. GARANȚIE REALĂ CONSTITUITĂ ÎN MOMENTUL ATAȘĂRII.
- § 9-310. CÂND ESTE NECESARĂ DEPUNEREA PENTRU A PERFECTA GARANȚIA REALĂ MOBILIARĂ SAU PRIVILEGIUL AGRICOL; GARANȚII REALE MOBILIARE ȘI PRIVILEGII AGRICOLE CĂRORA NU LI SE APLICĂ DISPOZIȚIILE PRIVIND DEPUNEREA.
- § 9-311. PERFECȚIUNEA GARANȚIILOR REALE MOBILIARE ASUPRA BUNURILOR CARE FAC OBIECTUL ANUMITOR LEGI, REGULAMENTE ȘI TRATATE.
- § 9-312. OPOZABILITATEA GARANȚIILOR REALE MOBILIARE, A CONTURILOR DE DEPOZIT, A DOCUMENTELOR, A BUNURILOR ACOPERITE DE DOCUMENTE, A INSTRUMENTELOR, A PROPRIETĂȚILOR DE INVESTIȚII, A DREPTURILOR LA SCRISORI DE CREDIT ȘI A BANILOR; OPOZABILITATE PRIN DEPUNERE PERMISIVĂ; OPOZABILITATE TEMPORARĂ FĂRĂ DEPUNERE SAU TRANSFER DE POSESIE.
- § 9-313. CÂND POSESIA SAU PREDAREA CĂTRE PARTEA GARANTATĂ PERFECȚIONEAZĂ GARANȚIA REALĂ MOBILIARĂ FĂRĂ DEPUNERE.
- § 9-314. PERFECȚIUNE PRIN CONTROL.
- § 9-315. DREPTURILE PĂRȚII GARANTATE ÎN CAZUL ÎNSTRĂINĂRII GARANȚIEI ȘI A VENITURILOR.
- § 9-316. CONTINUAREA PERFECȚIUNII GARANȚIEI REALE MOBILIARE ÎN URMA MODIFICĂRII LEGII APLICABILE.

[Subpartea 3. Prioritate]

- § 9-317. DOBÂNZI CARE AU PRIORITATE FAȚĂ DE O GARANȚIE REALĂ MOBILIARĂ SAU UN DREPT DE RETENȚIE AGRICOLĂ NEEXECUTATĂ SAU CARE O ÎNLĂTURĂ.
- § 9-318. NU SE PĂSTREAZĂ NICIUN INTERES ÎN DREPTUL LA PLATĂ CARE ESTE VÂNDUT; DREPTURILE ȘI TITLUL VÂNZĂTORULUI DE CONT SAU DE BUNURI MOBILE ÎN RAPORT CU CREDITORII ȘI CUMPĂRĂTORII.
- § 9-319. DREPTURILE ȘI TITLUL DESTINATARULUI ÎN RAPORT CU CREDITORII ȘI CUMPĂRĂTORII.
- § 9-320. CUMPĂRĂTOR DE BUNURI.
- § 9-321. LICENȚIAT AL UNUI BUN GENERAL NECORPORAL ȘI LOCATAR DE BUNURI ÎN CADRUL ACTIVITĂȚII COMERCIALE OBIȘNUITE.

- § 9-322. PRIORITĂȚI ÎNTRE GARANȚII REALE MOBILIARE ȘI DREPTURI DE RETENȚIE AGRICOLE CONFLICTUALE ASUPRA ACELORAȘI GARANȚII.
- § 9-323. AVANSURI VIITOARE.
- § 9-324. PRIORITATEA GARANȚIILOR REALE MOBILIARE ÎN BANI DE CUMPĂRARE.
- § 9-325. RANGUL PRIORITAR AL GARANȚIILOR REALE MOBILIARE TRANSFERATE.
- § 9-326. PRIORITATEA GARANȚIILOR REALE MOBILIARE CONSTITUITE DE NOUL DEBITOR.
- § 9-327. PRIORITATEA GARANȚIILOR REALE MOBILIARE ASUPRA CONTULUI DE DEPOZIT.

- § 9-328. PRIORITATEA GARANȚIILOR REALE MOBILIARE ASUPRA PROPRIETĂȚII DE INVESTIȚII.
- § 9-329. RANGUL PRIORITAR AL GARANȚIILOR REALE MOBILIARE ASUPRA DREPTULUI LA SCRISOAREA DE CREDIT.
- § 9-330. PRIORITATEA CUMPĂRĂTORULUI DE HÂRTII SAU INSTRUMENTE MOBILIARE.
- § 9-331. RANGUL PRIORITAR AL DREPTURILOR CUMPĂRĂTORILOR DE INSTRUMENTE, DOCUMENTE ŞI TITLURI DE VALOARE ÎN TEMEIUL ALTOR ARTICOLE; RANGUL PRIORITAR AL DREPTURILOR ASUPRA ACTIVELOR FINANCIARE ŞI AL DREPTURILOR REALE MOBILIARE ÎN TEMEIUL ARTICOLULUI 8.
- § 9-332. TRANSFER DE BANI; TRANSFER DE FONDURI DIN CONTUL DE DEPOZIT.
- § 9-333. PRIORITATEA ANUMITOR DREPTURI DE RETENȚIE CARE APAR PRIN EFECTUL LEGII.
- § 9-334. RANGUL PRIORITAR AL GARANȚIILOR REALE MOBILIARE ASUPRA INSTALAȚIILOR ŞI CULTURILOR.
- § 9-335. ACHIZIȚII.
- § 9-336. MĂRFURI AMESTECATE.
- § 9-337. PRIORITATEA GARANȚIILOR REALE MOBILIARE ASUPRA BUNURILOR CARE FAC OBIECTUL UNUI CERTIFICAT DE PROPRIETATE.
- § 9-338. PRIORITATEA GARANȚIEI REALE MOBILIARE SAU A PRIVILEGIULUI AGRICOL PERFECȚIONAT PRIN DECLARAȚIA DE FINANȚARE DEPUSĂ CARE CONȚINE ANUMITE INFORMAȚII INCORECTE.
- § 9-339. PRIORITATE SUPUSĂ SUBORDONĂRII.

[Subcapitolul 4. Drepturile băncii]

- § 9-340. EFICACITATEA DREPTULUI DE RECUPERARE SAU DE COMPENSARE ASUPRA CONTULUI DE DEPOZIT.
- § 9-341. DREPTURILE ŞI OBLIGAȚIILE BĂNCII CU PRIVIRE LA CONTUL DE DEPOZIT.
- § 9-342. DREPTUL BĂNCII DE A REFUZA SĂ ÎNCHEIE SAU SĂ DEZVĂLUIE EXISTENȚA UNUI ACORD DE CONTROL.

PARTEA 4. DREPTURILE TERȚILOR

- § 9-401. ALIENABILITATEA DREPTURILOR DEBITORULUI.
- § 9-402. PARTEA GARANTATĂ NU ESTE OBLIGATĂ ÎN BAZA UNUI CONTRACT AL DEBITORULUI SAU ÎN TEMEIUL UNUI DELICT.
- § 9-403. ACORDUL DE A NU INVOCA APĂRĂRI ÎMPOTRIVA CESIONARULUI.
- § 9-404. DREPTURI DOBÂNDITE DE CESIONAR; PRETENȚII ŞI MIJLOACE DE APĂRARE ÎMPOTRIVA CESIONARULUI.
- § 9-405. MODIFICAREA CONTRACTULUI ATRIBUIT.
- § 9-406. DESCĂRCAREA DE GESTIUNE A DEBITORULUI DE CONT; NOTIFICAREA CESIUNII; IDENTIFICAREA ŞI DOVADA CESIUNII; RESTRICȚIILE PRIVIND CESIUNEA CONTURILOR, A BUNURILOR MOBILE, A BUNURILOR NECORPORALE DE PLATĂ ŞI A BILETELOR LA ORDIN FĂRĂ EFECT.
- § 9-407. RESTRICȚII PRIVIND CONSTITUIREA SAU EXECUTAREA GARANȚIEI REALE MOBILIARE ASUPRA DREPTULUI DE ÎNCHIRIERE SAU ASUPRA DREPTULUI REZIDUAL AL LOCATORULUI.
- § 9-408. RESTRICȚIILE PRIVIND CESIUNEA BILETELOR LA ORDIN, A CREANȚELOR ÎN MATERIE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE ŞI A ANUMITOR ACTIVE NECORPORALE GENERALE INEFICACE.

- § 9-409. RESTRICȚIILE PRIVIND CESIUNEA DREPTURILOR DE SCRISOARE DE CREDIT INEFICACE.

PARTEA A 5-A. DEPUNEREA

[Subpartea 1. Biroul de depunere; conţinutul şi eficacitatea declaraţiei de finanţare]

- § 9-501. BIROUL DE DEPUNERE A DOCUMENTELOR.
- § 9-502. CONȚINUTUL DECLARAȚIEI DE FINANȚARE; ÎNREGISTRAREA IPOTECII CA DECLARAȚIE DE FINANȚARE; MOMENTUL DEPUNERII DECLARAȚIEI DE FINANȚARE.

- § 9-503. NUMELE DEBITORULUI ŞI AL PĂRŢII GARANTATE.
- § 9-504. INDICAREA GARANŢIEI.
- § 9-505. DEPUNEREA ŞI RESPECTAREA ALTOR LEGI ŞI TRATATE PENTRU CONSIGNAŢII, ÎNCHIRIERI, ALTE CAUŢIUNI ŞI ALTE TRANZACŢII.
- § 9-506. EFECTUL ERORILOR SAU AL OMISIUNILOR.
- § 9-507. EFECTUL ANUMITOR EVENIMENTE ASUPRA EFICACITĂŢII DECLARAŢIEI DE FINANŢARE.
- § 9-508. EFICACITATEA DECLARAŢIEI DE FINANŢARE ÎN CAZUL ÎN CARE NOUL DEBITOR DEVINE OBLIGAT PRIN ACORDUL DE GARANŢIE.
- § 9-509. PERSOANE ÎNDREPTĂŢITE SĂ DEPUNĂ UN DOSAR.
- § 9-510. EFICACITATEA DOSARULUI DEPUS.
- § 9-511. PARTE GARANTATĂ DE ÎNREGISTRARE.
- § 9-512. MODIFICAREA DECLARAŢIEI DE FINANŢARE.
- § 9-513. DECLARAŢIE DE ÎNCETARE.
- § 9-514. CESIUNEA DE COMPETENŢE A PĂRŢII GARANTATE ÎNREGISTRATE.
- § 9-515. DURATA ŞI EFICACITATEA DECLARAŢIEI DE FINANŢARE; EFECTUL UNEI DECLARAŢII DE FINANŢARE EXPIRATE.
- § 9-516. CEEA CE CONSTITUIE DEPUNEREA; EFICACITATEA DEPUNERII.
- § 9-517. EFECTUL ERORILOR DE INDEXARE.
- § 9-518. CERERE PRIVIND UN DOSAR INEXACT SAU DEPUS ÎN MOD GREŞIT.

[Subcapitolul 2. Atribuţiile şi funcţionarea biroului de depunere a documentelor]

- § 9-519. NUMEROTAREA, PĂSTRAREA ŞI INDEXAREA DOCUMENTELOR; COMUNICAREA INFORMAŢIILOR FURNIZATE ÎN DOCUMENTE.
- § 9-520. ACCEPTAREA ŞI REFUZUL DE A ACCEPTA ÎNREGISTRAREA.
- § 9-521. FORMA UNIFORMĂ A DECLARAŢIEI SCRISE DE FINANŢARE ŞI A AMENDAMENTULUI.
- § 9-522. PĂSTRAREA ŞI DISTRUGEREA DOCUMENTELOR.
- § 9-523. INFORMAŢII DE LA BIROUL DE ARHIVARE; VÂNZAREA SAU LICENŢIEREA ÎNREGISTRĂRILOR.
- § 9-524. ÎNTÂRZIERE DIN PARTEA BIROULUI DE DEPUNERE.
- § 9-525. TAXE.
- § 9-526. REGULI PRIVIND BIROURILE DE DEPUNERE.
- § 9-527. OBLIGAŢIA DE A RAPORTA.

PARTEA A 6-A. DEFAULT

[Subpartea 1. Nerespectarea obligaţiilor şi executarea garanţiei reale mobiliare]

- § 9-601. DREPTURI DUPĂ NEÎNDEPLINIREA OBLIGAŢIILOR DE PLATĂ; EXECUTARE JUDICIARĂ; EXPEDITOR SAU CUMPĂRĂTOR DE CONTURI, BUNURI MOBILE, BUNURI NECORPORALE DE PLATĂ SAU BILETE LA ORDIN.
- § 9-602. RENUNŢAREA ŞI MODIFICAREA DREPTURILOR ŞI OBLIGAŢIILOR.
- § 9-603. ACORD PRIVIND STANDARDELE REFERITOARE LA DREPTURI ŞI OBLIGAŢII.
- § 9-604. PROCEDURA ÎN CAZUL ÎN CARE CONTRACTUL DE GARANŢIE SE REFERĂ LA BUNURI IMOBILE SAU INSTALAŢII.
- § 9-605. DEBITOR NECUNOSCUT SAU DEBITOR SECUNDAR.
- § 9-606. MOMENTUL DE NEÎNDEPLINIRE A OBLIGAŢIEI DE PLATĂ PENTRU UN DREPT DE RETENŢIE AGRICOLĂ.

- § 9-607. COLECTARE ŞI EXECUTARE DE CĂTRE PARTEA GARANTATĂ.
- § 9-608. APLICAREA VENITURILOR PROVENITE DIN COLECTARE SAU EXECUTARE; RĂSPUNDEREA PENTRU DEFICIENȚĂ ŞI DREPTUL LA EXCEDENT.
- § 9-609. DREPTUL PĂRȚII GARANTATE DE A INTRA ÎN POSESIE DUPĂ NEÎNDEPLINIREA OBLIGAȚIILOR.
- § 9-610. DISPUNEREA DE GARANȚII DUPĂ NEÎNDEPLINIREA OBLIGAȚIILOR DE PLATĂ.

- § 9-611. NOTIFICARE ÎNAINTE DE DISPUNEREA GARANȚIILOR REALE.
- § 9-612. TERMENUL DE NOTIFICARE ÎNAINTE DE DISPUNEREA GARANȚIEI.
- § 9-613. CONȚINUTUL ȘI FORMA NOTIFICĂRII ÎNAINTE DE ÎNSTRĂINAREA GARANȚIEI REALE: GENERALITĂȚI.
- § 9-614. CONȚINUTUL ȘI FORMA NOTIFICĂRII ÎNAINTE DE ÎNSTRĂINAREA GARANȚIEI: TRANZACȚII CU BUNURI DE CONSUM.
- § 9-615. APLICAREA VENITURILOR OBȚINUTE ÎN URMA CESIUNII; RĂSPUNDEREA PENTRU DEFICIT ȘI DREPTUL LA EXCEDENT.
- § 9-616. EXPLICAREA CALCULULUI EXCEDENTULUI SAU AL DEFICITULUI.
- § 9-617. DREPTURILE CESIONARULUI GARANȚIEI REALE.
- § 9-618. DREPTURILE ȘI OBLIGAȚIILE ANUMITOR DEBITORI SECUNDARI.
- § 9-619. TRANSFERUL TITLULUI DE PROPRIETATE ÎNREGISTRAT SAU LEGAL.
- § 9-620. ACCEPTAREA UNEI GARANȚII ÎN VEDEREA EXECUTĂRII INTEGRALE SAU PARȚIALE A OBLIGAȚIEI; DISPOZIȚIA OBLIGATORIE A GARANȚIEI.
- § 9-621. NOTIFICAREA PROPUNERII DE ACCEPTARE A GARANȚIEI.
- § 9-622. EFECTUL ACCEPTĂRII GARANȚIEI.
- § 9-623. DREPTUL DE A RĂSCUMPĂRA GARANȚIA.
- § 9-624. RENUNȚARE.

[Subpartea 2. Nerespectarea articolului]

- § 9-625. CĂI DE ATAC ÎN CAZUL NERESPECTĂRII ARTICOLULUI DE CĂTRE PARTEA GARANTATĂ.
- § 9-626. ACȚIUNE ÎN CARE ESTE ÎN DISCUȚIE DEFICITUL SAU EXCEDENTUL.
- § 9-627. DETERMINAREA DACĂ COMPORTAMENTUL A FOST REZONABIL DIN PUNCT DE VEDERE COMERCIAL.
- § 9-628. NERESPONSABILITATEA ȘI LIMITAREA RĂSPUNDERII PĂRȚII GARANTATE; RĂSPUNDEREA DEBITORULUI SECUNDAR.

PARTEA A 7-A. TRANZIȚIE

- § 9-701. DATA INTRĂRII ÎN VIGOARE.
- § 9-702. CLAUZĂ DE SALVGARDARE.
- § 9-703. GARANȚIE REALĂ MOBILIARĂ PERFECȚIONATĂ ÎNAINTE DE DATA INTRĂRII ÎN VIGOARE.
- § 9-704. GARANȚIE REALĂ MOBILIARĂ NEEXECUTATĂ ÎNAINTE DE DATA INTRĂRII ÎN VIGOARE.
- § 9-705. EFICACITATEA ACȚIUNILOR ÎNTREPRINSE ÎNAINTE DE DATA INTRĂRII ÎN VIGOARE.
- § 9-706. CÂND DECLARAȚIA DE FINANȚARE INIȚIALĂ ESTE SUFICIENTĂ PENTRU A MENȚINE EFICACITATEA DECLARAȚIEI DE FINANȚARE.
- § 9-707. MODIFICAREA DECLARAȚIEI DE FINANȚARE ÎNAINTE DE DATA INTRĂRII ÎN VIGOARE.
- § 9-708. PERSOANE ÎNDREPTĂȚITE SĂ DEPUNĂ DECLARAȚIA DE FINANȚARE INIȚIALĂ SAU DECLARAȚIA DE CONTINUARE.
- § 9-709. PRIORITATE.

PARTEA 1. DISPOZIȚII GENERALE

[Subpartea 1. Titlu scurt, definiții și concepte generale]

§ 9-101. TITLUL SCURT.

Acest articol poate fi citat ca fiind Codul comercial uniform - Tranzacţii garantate.

§ 9-102. DEFINIȚII ȘI INDICE DE DEFINIȚII.

(a) [Definiţii ale

articolului 9.] În

acest articol:

(1) "Aderare" înseamnă mărfuri care sunt unite fizic cu alte mărfuri în aşa fel încât să nu se piardă identitatea mărfurilor originale.

(2) "Cont", cu excepţia cazului în care este utilizat în "cont pentru", înseamnă un drept la plata unei obligaţii băneşti, indiferent dacă a fost sau nu obţinută prin executare, (i) pentru o proprietate care a fost sau urmează să fie vândută, închiriată, concesionată, cedată sau înstrăinată în alt mod, (ii) pentru servicii prestate sau care urmează să fie prestate, (iii) pentru o poliţă de asigurare emisă sau care urmează să fie emisă, (iv) pentru o obligaţie secundară asumată sau care urmează să fie asumată, (v) pentru energie furnizată sau care urmează să fie furnizată, (vi) pentru utilizarea sau închirierea unei nave în temeiul unui contract de navlosire sau al unui alt contract, (vii) care rezultă din utilizarea unui card de credit sau de plată sau a informaţiilor conţinute pe card sau destinate utilizării acestuia, sau (viii) ca câştiguri la o loterie sau la un alt joc de noroc exploatat sau sponsorizat de un stat, de o unitate guvernamentală a unui stat sau de o persoană licenţiată sau autorizată să exploateze jocul de către un stat sau o unitate guvernamentală a unui stat. Termenul include creanţele din asigurări de sănătate. Termenul nu include (i) drepturi la plată evidenţiate prin acte sau instrumente, (ii) creanţe comerciale delictuale, (iii) conturi de depozit, (iv) proprietăţi de investiţii, (v) drepturi de scrisoare de credit sau scrisori de credit sau (vi) drepturi la plată pentru bani sau fonduri avansate sau vândute, altele decât drepturile care decurg din utilizarea unui card de credit sau de plată sau a informaţiilor conţinute pe sau pentru utilizarea cardului.

(3) "Debitor de cont" înseamnă o persoană obligată la plata unui cont, a unui bun mobil sau a unui bun necorporal general. Termenul nu include persoanele obligate la plata unui instrument negociabil, chiar dacă instrumentul face parte din hârtia mobiliară.

(4) "Contabilitate", cu excepţia cazului în care este utilizat în "contabilitate pentru", înseamnă o înregistrare:

(A) autentificate de o parte asigurată;

(B) indicând totalul obligaţiilor garantate neplătite la o dată cu cel mult 35 de zile mai devreme sau 35 de zile mai târziu decât data înregistrării; şi

(C) identificarea elementelor componente ale obligaţiilor în mod rezonabil şi detaliat.

(5) "Garanţie agricolă" înseamnă un drept, altul decât o garanţie reală, asupra produselor agricole:

(A) care garantează plata sau executarea unei obligaţii pentru:

(i) bunuri sau servicii furnizate în legătură cu activitatea agricolă a debitorului; sau

(ii) chiria pentru bunurile imobiliare închiriate de un debitor în legătură cu activitatea sa agricolă;

(B) care este creat prin lege în favoarea unei persoane care:

(i) în cursul normal al activităţii sale comerciale, a furnizat bunuri sau servicii unui debitor în legătură cu activitatea agricolă a debitorului; sau

(ii) a închiriat un bun imobil unui debitor în legătură cu activitatea agricolă a debitorului; şi

(C) a căror eficacitate nu depinde de posesia bunurilor personale de către persoana în cauză.

(6) "Garanţie colaterală aşa cum a fost extrasă" înseamnă:

(A) petrol, gaze sau alte minerale care fac obiectul unei garanţii reale mobiliare care:

(i) este creat de un debitor care are un interes în minerale înainte de extracţie; şi

(ii) se ataşează la mineralele extrase; sau

(B) conturile care rezultă din vânzarea la capul de sondă sau la capul de mină a petrolului, gazelor sau a altor minerale în care debitorul avea un interes înainte de extracţie.

(7) "Autentificare" înseamnă:

(A) să semneze; sau

(B) să execute sau să adopte în alt mod un simbol sau să cripteze sau să prelucreze în mod similar un document, în întregime sau în parte, cu intenţia actuală a persoanei care efectuează autentificarea de a identifica persoana şi de a adopta sau accepta un document.

(8) "Bancă" înseamnă o organizaţie care desfăşoară activităţi bancare. Termenul include băncile de economii, asociaţiile de economii şi împrumut, cooperativele de credit şi societăţile fiduciare.

(9) "Încasări în numerar" înseamnă încasări sub formă de bani, cecuri, conturi de depozit sau altele asemenea.

(10) "certificat de titlu" înseamnă un certificat de titlu de proprietate cu privire la care o lege prevede ca garanția reală mobiliară în cauză să fie indicată pe certificat ca fiind un

condiţia sau rezultatul obţinerii de către garanţia reală mobiliară a priorităţii faţă de drepturile unui creditor cu privire la garanţia reală mobiliară.

(11) "Hârtie mobiliară" înseamnă o înregistrare sau înregistrări care atestă atât o obligaţie monetară, cât şi o garanţie reală mobiliară asupra unor bunuri specifice, o garanţie reală mobiliară asupra unor bunuri specifice şi a unui software utilizat în aceste bunuri, o garanţie reală mobiliară asupra unor bunuri specifice şi o licenţă de software utilizat în aceste bunuri, un contract de închiriere de bunuri specifice sau un contract de închiriere de bunuri specifice şi o licenţă de software utilizat în aceste bunuri. În sensul prezentului alineat, "obligaţie monetară" înseamnă o obligaţie monetară garantată cu bunurile sau datorată în temeiul unui contract de leasing al bunurilor şi include o obligaţie monetară cu privire la software-ul utilizat în bunuri. Termenul nu include (i) navlosirea sau alte contracte care implică utilizarea sau închirierea unei nave sau (ii) înregistrările care atestă un drept la plată care rezultă din utilizarea unui card de credit sau de plată sau informaţiile conţinute pe card sau destinate utilizării acestuia. În cazul în care o tranzacţie este evidenţiată de înregistrări care includ un instrument sau o serie de instrumente, grupul de înregistrări luate împreună constituie acte mobile.

(12) "Garanţie reală" înseamnă bunurile care fac obiectul unei garanţii reale mobiliare sau al unui privilegiu agricol. Termenul include:

(A) veniturile care fac obiectul unei garanţii reale mobiliare;

(B) conturi, hârtii mobile, bunuri necorporale de plată şi bilete la ordin care au fost vândute; şi

(C) mărfurile care fac obiectul unui transport.

(13) "Acţiune în răspundere civilă delictuală în materie comercială" înseamnă o acţiune în răspundere civilă delictuală în legătură cu care:

(A) solicitantul este o organizaţie; sau

(B) reclamantul este o persoană fizică şi cererea:

(i) a apărut în cursul activităţii comerciale sau profesionale a reclamantului; şi

(ii) nu include daunele care decurg din vătămarea corporală sau decesul unei persoane.

(14) "Cont de mărfuri" înseamnă un cont ţinut de un intermediar de mărfuri în care este înregistrat un contract de mărfuri pentru un client de mărfuri.

(15) "Contract pe mărfuri" înseamnă un contract futures pe mărfuri, o opţiune pe un contract futures pe mărfuri, o opţiune pe mărfuri sau un alt contract, în cazul în care contractul sau opţiunea este:

(A) tranzacționate pe sau în conformitate cu regulile unui consiliu de comerț care a fost desemnat ca piață contractuală pentru un astfel de contract în conformitate cu legile federale privind mărfurile; sau

(B) tranzacţionate la o casă de comerţ, o bursă sau o piaţă străină de mărfuri şi sunt înregistrate în registrele unui intermediar de mărfuri pentru un client de mărfuri.

(16) "Client de mărfuri" înseamnă o persoană pentru care un intermediar de mărfuri are în evidenţa sa un contract de mărfuri.

(17) "Intermediar de mărfuri" înseamnă o persoană care:

(A) este înregistrat ca comerciant de comisioane futures în conformitate cu legea federală privind mărfurile; sau

(B) în cursul normal al activităţii sale, furnizează servicii de compensare sau de decontare pentru o comisie de tranzacţionare care a fost desemnată ca piaţă contractuală în conformitate cu legislaţia federală privind mărfurile.

(18) "A comunica" înseamnă:

(A) pentru a trimite o înregistrare scrisă sau o altă înregistrare tangibilă;

(B) să transmită o înregistrare prin orice mijloace convenite de către persoanele care trimit şi primesc înregistrarea; sau

(C) în cazul transmiterii unui înscris către sau de către un birou de depunere, să transmită un înscris prin orice mijloc prevăzut de regulamentul biroului de depunere.

(19) "Destinatar" înseamnă un comerciant căruia i se livrează mărfuri în regim de consignaţie.

(20) "Consignaţie" înseamnă o tranzacţie, indiferent de forma sa, în care o persoană livrează bunuri unui comerciant în scopul vânzării şi:

(A) comerciantul:

(i) comercializează mărfuri de acest tip sub un alt nume decât cel al persoanei care face livrarea;

(ii) nu este un agent de licitaţie; şi

(iii) nu este în general cunoscută de către creditorii săi ca fiind implicată în mod substanţial în vânzarea bunurilor altora;

(B) în ceea ce priveşte fiecare livrare, valoarea totală a bunurilor este de 1 000 de dolari sau mai mult la momentul livrării;

(C) bunurile nu sunt bunuri de consum imediat înainte de livrare; şi

(D) tranzacţia nu creează o garanţie reală mobiliară care să garanteze o obligaţie.

(21) "Expeditor" înseamnă o persoană care livrează mărfuri unui destinatar în regim de consignaţie.

(22) "Debitor de consum" înseamnă un debitor într-o tranzacţie de consum.

(23) "Bunuri de consum" înseamnă bunuri care sunt utilizate sau cumpărate pentru a fi utilizate în principal în scopuri personale, familiale sau casnice.

(24) "Tranzacţie cu bunuri de consum" înseamnă o tranzacţie de consum în care:

(A) o persoană fizică îşi asumă o obligaţie în principal în scopuri personale, familiale sau casnice; şi

(B) o garanţie reală mobiliară asupra bunurilor de consum garantează obligaţia.

(25) "Debitor consumator" înseamnă un debitor care este o persoană fizică şi care a contractat obligaţia ca parte a unei tranzacţii încheiate în principal în scopuri personale, familiale sau casnice.

(26) "Tranzacţie de consum" înseamnă o tranzacţie în care (i) o persoană fizică îşi asumă o obligaţie în principal în scopuri personale, familiale sau casnice, (ii) o garanţie reală mobiliară garantează obligaţia şi (iii) garanţia este deţinută sau achiziţionată în principal în scopuri personale, familiale sau casnice. Termenul include tranzacţiile cu bunuri de consum.

(27) "Declaraţie de continuare" înseamnă o modificare a unei declaraţii de finanţare care:

(A) identifică, prin numărul său de dosar, declaraţia de finanţare iniţială la care se referă; şi

(B) indică faptul că este o declaraţie de continuare a declaraţiei de finanţare identificate sau că este depusă pentru a menţine eficacitatea declaraţiei de finanţare identificate.

(28) "Debitor" înseamnă:

(A) o persoană care are un interes, altul decât un drept de garanţie sau un alt drept de retenţie, asupra garanţiei reale, indiferent dacă persoana respectivă este sau nu un debitor;

(B) un vânzător de conturi, hârtii mobile, bunuri necorporale de plată sau bilete la ordin; sau

(C) un destinatar.

(29) "Cont de depozit" înseamnă un cont la vedere, la termen, de economii, de economii, un carnet de economii sau un cont similar deschis la o bancă. Termenul nu include proprietăţile de investiţii sau conturile evidenţiate printr-un instrument.

(30) "Document" înseamnă un titlu de proprietate sau o chitanţă de tipul celor descrise la secţiunea 7-201 alineatul (2).

(31) "Hârtie mobiliară electronică" înseamnă hârtia mobiliară atestată de o înregistrare sau de înregistrări constând în informaţii stocate pe un suport electronic.

(32) "Grevare" înseamnă un drept, altul decât un drept de proprietate, asupra unui bun imobil. Termenul include ipotecile şi alte sarcini asupra bunurilor imobile.

(33) "Echipament" înseamnă bunuri, altele decât stocuri, produse agricole sau bunuri de consum.

(34) "Produse agricole" înseamnă bunuri, altele decât lemnul pe picior, pentru care debitorul este angajat într-o operaţiune agricolă şi care sunt:

(A) culturile cultivate, în creştere sau care urmează să fie cultivate, inclusiv:

(i) culturile produse pe arbori, viţă de vie şi arbuşti; şi

(ii) bunuri acvatice produse în cadrul operaţiunilor de acvacultură;

(B) animale, născute sau nenăscute, inclusiv bunuri acvatice produse în cadrul operaţiunilor de acvacultură;

(C) bunuri utilizate sau produse în cadrul unei operaţiuni agricole; sau

(D) produse vegetale sau animale în stare nefabricată.

(35) "Exploataţie agricolă" înseamnă creşterea, cultivarea, înmulţirea, îngrăşarea, păşunatul sau orice altă activitate agricolă, de creştere a animalelor sau de acvacultură.

(36) "Număr de dosar" înseamnă numărul atribuit unei declaraţii de finanţare iniţiale în conformitate cu secţiunea 9-519 litera (a).

(37) "Birou de depunere" înseamnă un birou desemnat în secţiunea 9-501 ca fiind locul de depunere a unei declaraţii de finanţare.

(38) "Regula biroului de depunere" înseamnă o regulă adoptată în conformitate cu secţiunea 9-526.

(39) "Declaraţie de finanţare" înseamnă o înregistrare sau înregistrări compuse dintr-o declaraţie de finanţare iniţială şi orice înregistrare depusă în legătură cu declaraţia de finanţare iniţială.

(40) "Depunerea unei declaraţii de fixare" înseamnă depunerea unei declaraţii de finanţare care acoperă bunurile care sunt sau urmează să devină dispozitive de

fixare şi care respectă secţiunea 9-502 literele (a) şi (b). Termenul include depunerea unei declaraţii de finanţare care acoperă bunurile unui furnizor de servicii publice de transmisie care sunt sau urmează să devină bunuri fixate.

(41) "Accesorii" înseamnă bunuri care au devenit atât de legate de un anumit bun imobil încât, în conformitate cu dreptul de proprietate imobiliară, se naşte un interes asupra lor.

(42) "Bunuri necorporale generale" înseamnă orice bunuri personale, inclusiv bunurile în acţiune, altele decât conturile, hârtiile mobile, creanţele comerciale delictuale, conturile de depozit, documentele, bunurile, instrumentele, bunurile de investiţii, drepturile la scrisori de credit, scrisorile de credit, banii şi petrolul, gazele sau alte minerale înainte de extracţie. Termenul include activele necorporale de plată şi programele informatice.

(43) "Buna-credinţă" înseamnă onestitatea în fapt şi respectarea unor standarde comerciale rezonabile de corectitudine.

(44) "Bunuri" înseamnă toate lucrurile care sunt mobile în momentul în care se constituie o garanţie reală mobiliară. Termenul include (i) accesoriile fixe, (ii) lemnul pe picior care urmează să fie tăiat şi îndepărtat în temeiul unui contract de cesiune sau de vânzare, (iii) puii nenăscuţi ai animalelor, (iv) culturile cultivate, în creştere sau care urmează să fie cultivate, chiar dacă culturile sunt produse pe copaci, viţă de vie sau arbuşti şi (v) casele fabricate. Termenul include, de asemenea, un program de calculator încorporat în bunuri şi orice informaţii de sprijin furnizate în legătură cu o tranzacţie referitoare la program, dacă (i) programul este asociat cu bunurile în aşa fel încât este considerat în mod obişnuit ca făcând parte din bunuri sau (ii) prin faptul că, devenind proprietarul bunurilor, o persoană dobândeşte dreptul de a utiliza programul în legătură cu bunurile. Termenul nu include un program pentru calculator încorporat în bunuri care constau numai din suportul în care este încorporat programul. Termenul nu include, de asemenea, conturile, hârtiile mobile, creanţele comerciale delictuale, conturile de depozit, documentele, bunurile necorporale generale, instrumentele, bunurile de investiţii, drepturile de scrisori de credit, scrisorile de credit, banii sau petrolul, gazele sau alte minerale înainte de extracţie.

(45) "Unitate guvernamentală" înseamnă o subdiviziune, o agenţie, un departament, un comitat, o parohie, o municipalitate sau o altă unitate a guvernului Statelor Unite, a unui stat sau a unei ţări străine. Termenul include o organizaţie care are o existenţă corporativă separată, dacă organizaţia este eligibilă să emită creanţe pentru care dobânda este scutită de impozitul pe venit în conformitate cu legislaţia Statelor Unite.

(46) "Creanţă din asigurări de sănătate" înseamnă un interes sau o creanţă în cadrul unei polițe de asigurare care reprezintă un drept la plata unei obligaţii monetare pentru bunuri sau servicii de sănătate furnizate.

(47) "Instrument" înseamnă un instrument negociabil sau orice alt înscris care atestă un drept la plata unei obligaţii băneşti, care nu este el însuşi un contract de garanţie sau de leasing şi care este de un tip care, în cursul normal al activităţii comerciale, este transferat prin livrare, cu orice menţiune sau cesiune necesară. Termenul nu include (i) investiţii imobiliare, (ii) scrisori de credit sau (iii) înscrisuri care atestă un drept la plată care rezultă din utilizarea unui card de credit sau de plată sau din informaţiile conţinute pe sau pentru utilizarea cardului.

(48) "Inventar" înseamnă bunuri, altele decât produsele agricole, care:

(A) sunt închiriate de o persoană în calitate de locator;

(B) sunt deţinute de o persoană în vederea vânzării sau a închirierii sau pentru a fi furnizate în cadrul unui contract de servicii;

(C) sunt furnizate de o persoană în baza unui contract de servicii; sau

(D) constau în materii prime, lucrări în curs de execuţie sau materiale utilizate sau consumate în cadrul unei întreprinderi.

(49) "Investiţie imobiliară" înseamnă o valoare mobiliară, certificată sau necertificată, un drept asupra valorilor mobiliare, un cont de valori mobiliare, un contract de mărfuri sau un cont de mărfuri.

(50) "Jurisdicţia de organizare", în ceea ce priveşte o organizaţie înregistrată, înseamnă jurisdicţia în temeiul cărei legi este organizată organizaţia.

(51) "Drept de acreditiv" înseamnă un drept la plată sau la executare în temeiul unui acreditiv, indiferent dacă beneficiarul a cerut sau nu plata sau dacă este sau nu îndreptăţit la momentul respectiv să ceară plata sau executarea. Termenul nu include dreptul unui beneficiar de a solicita plata sau executarea în temeiul unei scrisori de credit.

(52) "Creditor de ipotecă" înseamnă:

(A) un creditor care a dobândit un drept de retenţie asupra bunului în cauză prin sechestru, poprire sau altele asemenea;

(B) un cesionar în beneficiul creditorilor din momentul cesiunii;

(C) un administrator judiciar de la data depunerii petiţiei; sau

(D) un lichidator judiciar din momentul numirii.

(53) "Casă prefabricată" înseamnă o structură transportabilă în una sau mai multe secţiuni, care, în modul de deplasare, are o lăţime de opt picioare sau mai mult sau o lungime de 40 de picioare sau mai mult sau, atunci când este ridicată la faţa locului, are o suprafaţă de 320 de picioare pătrate sau mai mult şi care este construită pe un şasiu permanent şi proiectată pentru a fi utilizată ca locuinţă, cu sau fără fundaţie permanentă, atunci când este conectată la utilităţile necesare, şi include instalaţiile sanitare, de încălzire, de aer condiţionat şi electrice pe care le conţine. Termenul include orice structură care îndeplineşte toate cerinţele de la prezentul alineat, cu excepţia cerinţelor privind dimensiunile, şi pentru care producătorul depune în mod voluntar o certificare cerută de secretarul pentru locuinţe şi dezvoltare urbană al Statelor Unite şi care respectă standardele stabilite în temeiul titlului 42 din Codul Statelor Unite.

(54) "Tranzacţie de casă fabricată" înseamnă o tranzacţie garantată:

(A) care creează o garanţie reală mobiliară pentru achiziţionarea unei locuinţe prefabricate, alta decât o locuinţă prefabricată deţinută ca inventar; sau

(B) în care o casă fabricată, alta decât o casă fabricată deţinută ca inventar,

este garanția principală.

(55) "Ipotecă" înseamnă un drept consensual asupra unui bun imobil, inclusiv asupra accesoriilor, care garantează plata sau executarea unei obligaţii.

(56) "Debitor nou" înseamnă o persoană care devine obligată în calitate de debitor în temeiul secţiunii 9- 203 litera (d) printr-un contract de garanţie încheiat anterior de o altă persoană.

(57) "Valoare nouă" înseamnă (i) bani, (ii) valoarea în bani a unor bunuri, servicii sau credite noi sau (iii) eliberarea de către un cesionar a unui interes în bunuri transferate anterior cesionarului. Termenul nu include o obligaţie înlocuită cu o altă obligaţie.

(58) "Încasări altele decât cele în numerar" înseamnă alte încasări decât cele în numerar.

(59) "Debitor" înseamnă o persoană care, în ceea ce priveşte o obligaţie garantată printr-o garanţie reală mobiliară sau un drept de gaj agricol asupra garanţiei reale, (i) datorează plata sau o altă formă de executare a obligaţiei, (ii) a pus la dispoziţie alte bunuri decât garanţia reală pentru a asigura plata sau o altă formă de executare a obligaţiei sau (iii) răspunde în alt mod, în totalitate sau parţial, pentru plata sau o altă formă de executare a obligaţiei. Termenul nu include emitenţii sau persoanele nominalizate în cadrul unei scrisori de credit.

(60) "Debitor iniţial", cu excepţia cazului în care este utilizat în secţiunea 9-310 litera (c), înseamnă o persoană care, în calitate de debitor, a încheiat un contract de garanţie la care un nou debitor a devenit obligat în temeiul secţiunii 9-203 litera (d).

(61) "Imobil necorporal de plată" înseamnă un imobil necorporal general în temeiul căruia obligaţia principală a debitorului de cont este o obligaţie monetară.

(62) "Persoană înrudită cu", în ceea ce priveşte o persoană fizică, înseamnă:

(A) soţul/soţia persoanei în cauză;

(B) un frate, un cumnat, o soră sau o cumnată a persoanei în cauză;

(C) un strămoş sau un descendent în linie dreaptă al persoanei fizice sau al soţului/soţiei acesteia; sau

(D) orice altă rudă, prin alianţă sau căsătorie, a persoanei fizice sau a soţului/soţiei acesteia, care locuieşte în aceeaşi casă cu aceasta.

(63) "Persoană legată de", în ceea ce priveşte o organizaţie, înseamnă:

(A) o persoană care controlează direct sau indirect, este controlată de către sau se află sub control comun cu organizaţia;

(B) un funcţionar sau director al organizaţiei sau o persoană care

îndeplineşte funcţii similare în cadrul acesteia;

(C) un funcţionar sau un director al unei persoane descrise la litera (A) sau o persoană care îndeplineşte funcţii similare în legătură cu o persoană descrisă la litera (A);

(D) soţul/soţia unei persoane fizice descrise la litera (A), (B) sau (C); sau

(E) o persoană care este înrudită prin sânge sau căsătorie cu o persoană descrisă la litera (A), (B), (C) sau (D) şi care locuieşte în aceeaşi casă cu aceasta.

(64) "Încasări", cu excepţia cazului în care este utilizat în secţiunea 9-609(b), înseamnă următoarele bunuri:

(A) ceea ce se dobândeşte în urma vânzării, închirierii, licenţei, schimbului sau altei cesiuni a garanţiei;

(B) tot ceea ce este colectat sau distribuit în contul unei garanţii;

(C) drepturile care decurg din garanţiile reale;

(D) în măsura valorii garanţiei, pretenţiile care decurg din pierderea, neconformitatea sau interferenţa cu utilizarea, defectele sau încălcarea drepturilor sau daunele aduse garanţiei; sau

(E) în limita valorii garanţiei şi în măsura în care aceasta trebuie plătită debitorului sau părţii garantate, asigurarea plătibilă din cauza pierderii sau a neconformităţii, a defectelor sau a încălcării drepturilor asupra garanţiei sau a pagubelor suferite de aceasta.

(65) "Bilet la ordin" înseamnă un instrument care atestă o promisiune de plată a unei obligaţii băneşti, care nu atestă un ordin de plată şi care nu conţine o confirmare din partea unei bănci că banca a primit spre depunere o sumă de bani sau fonduri.

(66) "Propunere" înseamnă un document autentificat de o parte garantată care include condiţiile în care partea garantată este dispusă să accepte o garanţie pentru a achita integral sau parţial obligaţia pe care o garantează în conformitate cu secţiunile 9-620, 9-621 şi 9-622.

(67) "Tranzacţie de finanţare publică" înseamnă o tranzacţie garantată în legătură cu care:

(A) sunt emise titluri de creanţă;

(B) toate sau o parte din titlurile de valoare emise au o scadenţă iniţială declarată de cel puţin 20 de ani; şi

(C) debitorul, debitorul, debitorul garantat, debitorul contului sau altă persoană obligată în temeiul unei garanţii, cedentul sau cesionarul unei

obligaţii garantate sau cedentul sau cesionarul unei garanţii reale mobiliare este un stat sau o unitate guvernamentală a unui stat.

(68) "În temeiul unui angajament", în ceea ce privește un avans acordat sau o altă valoare oferită de o parte garantată, înseamnă în temeiul obligației părții garantate, indiferent dacă un caz de neîndeplinire a obligațiilor sau un alt eveniment ulterior, care nu se află sub controlul părții garantate, a exonerat sau poate exonera partea garantată de obligația sa.

(69) "Înregistrare", cu excepția termenilor "pentru înregistrare", "de înregistrare", "înregistrare sau titlu legal" și "proprietar de înregistrare", înseamnă informații care sunt înscrise pe un suport material sau care sunt stocate pe un suport electronic sau pe un alt suport și care pot fi recuperate într-o formă perceptibilă.

(70) "Organizație înregistrată" înseamnă o organizație organizată exclusiv în conformitate cu legislația unui singur stat sau a Statelor Unite și în privința căreia statul sau Statele Unite trebuie să păstreze un registru public care să arate că organizația a fost organizată.

(71) "Debitor secundar" înseamnă un debitor în măsura în care:

(A) obligația debitorului este secundară; sau

(B) debitorul are un drept de regres în ceea ce privește o obligație garantată cu o garanție reală împotriva debitorului, a altui debitor sau a bunurilor oricăruia dintre aceștia.

(72) "Parte garantată" înseamnă:

(A) o persoană în favoarea căreia este constituită sau prevăzută o garanție reală mobiliară în temeiul unui contract de garanție, indiferent dacă există sau nu o obligație care trebuie garantată;

(B) o persoană care deține un privilegiu agricol;

(C) un expeditor;

(D) o persoană căreia i-au fost vândute conturi, hârtii mobile, bunuri necorporale de plată sau bilete la ordin;

(E) un mandatar, un mandatar de contract, un agent, un agent de garanție sau un alt reprezentant în favoarea căruia este creată sau prevăzută o garanție reală mobiliară sau un privilegiu agricol; sau

(F) o persoană care deține o garanție reală mobiliară în temeiul secțiunilor 2-401, 2-505, 2-711(3), 2A-508(5), 4-210 sau 5-118.

(73) "Contract de garanție reală mobiliară" înseamnă un acord care creează sau prevede o garanție reală mobiliară.

(74) "Trimite", în legătură cu o înregistrare sau o notificare, înseamnă:

(A) să depună la poştă, să livreze pentru transmitere sau să transmită prin orice alt mijloc obişnuit de comunicare, cu taxă poştală sau costuri de transmitere

prevăzută, adresată la orice adresă rezonabilă în circumstanţele respective; sau

(B) pentru a face ca înregistrarea sau notificarea să fie primită în termenul în care ar fi fost primită dacă ar fi fost trimisă în mod corespunzător în conformitate cu litera (A).

(75) "Software" înseamnă un program de calculator şi orice informaţii de sprijin furnizate în legătură cu o tranzacţie legată de program. Termenul nu include un program de calculator care este inclus în definiţia bunurilor.

(76) "Stat" înseamnă un stat al Statelor Unite, Districtul Columbia, Puerto Rico, Insulele Virgine ale Statelor Unite sau orice teritoriu sau posesiune insulară aflată sub jurisdicţia Statelor Unite.

(77) "Obligaţie-suport" înseamnă un drept de scrisoare de credit sau o obligaţie secundară care susţine plata sau executarea unui cont, a unui act mobiliar, a unui document, a unui bun necorporal general, a unui instrument sau a unei investiţii imobiliare.

(78) "Hârtie mobiliară corporală" înseamnă hârtia mobiliară evidenţiată de o înregistrare sau de înregistrări constând în informaţii înscrise pe un suport corporal.

(79) "Declaraţie de reziliere" înseamnă o modificare a unei declaraţii de finanţare care:

(A) identifică, prin numărul său de dosar, declaraţia de finanţare iniţială la care se referă; şi

(B) indică fie că este o declaraţie de încetare, fie că declaraţia de finanţare identificată nu mai este în vigoare.

(80) "Serviciu public de transport" înseamnă o persoană care îşi desfăşoară activitatea în principal:

(A) exploatarea unei căi ferate, a unui metrou, a unei căi ferate stradale sau a unui troleibuz;

(B) transmiterea comunicaţiilor pe cale electrică, electromagnetică sau luminoasă;

(C) transportul de mărfuri prin conducte sau canalizare; sau

(D) transmiterea sau producerea şi transmiterea de energie electrică, abur, gaz sau apă.

(b) [Definiţii în alte articole.]

Următoarele definiţii din alte articole se aplică prezentului articol:

"Solicitant" Secţiunea 5-102.

"Beneficiar" Secţiunea 5-102.

"Broker" Secţiunea 8-102.

"Garanţie cu certificat" Secţiunea 8-102.

"Cec" Secţiunea 3-104.

"Societate de compensare" Secţiunea

8-102. "Contract de vânzare"

Secţiunea 2-106. "Client" Secţiunea 4-

104. "Deţinător de drepturi de

creanţă" Secţiunea 8-102. "Activ

financiar" Secţiunea 8-102. "Deţinător

în termen" Secţiunea 3-302.

"Emitent" (în ceea ce priveşte o scrisoare de credit sau un drept de scrisoare de credit) Secţiunea 5-102. "Emitent" (în ceea ce priveşte un titlu de valoare) Secţiunea 8-201.

"Emitent" (în ceea ce priveşte documentele de titlu)

Secţiunea7-

102. "Contract de închiriere" Secţiunea 2A-103.

"Contract de închiriere" Secţiunea 2A-

103. "Contract de închiriere" Secţiunea

2A-103. "Drept de locaţiune" Secţiunea

2A-103. "Locatar" Secţiunea 2A-103.

"Chiriaş în cadrul unei activităţi comerciale obişnuite"

Secţiunea 2A-103. "Locator" Secţiunea 2A-103.

"Interesul rezidual al locatorului" Punctul

2A-103. "Scrisoare de credit" Secţiunea 5-

102. "Comerciant" Secţiunea 2-104.

"Instrument negociabil" Secţiunea 3-104.

"Persoană desemnată" Secţiunea 5-

102. "Notă" Secţiunea 3-104.

"Încasările unei scrisori de credit" Secţiunea 5-

114. "Dovada" Secţiunea 3-103.

"Vânzarea" Secţiunea 2-106.

"Cont de valori mobiliare" Secţiunea 8-501.

"Intermediar de valori mobiliare"

Secţiunea 8-102. "Titlu de valoare"

Secţiunea 8-102.

"Certificat de securitate" Secţiunea 8-102.

"Drept de garanţie" Secţiunea 8-102. "Titlu

de valoare mobiliară necertificat"

Secţiunea 8-102.

(c) [Articolul 1 definiţii şi principii].

Articolul 1 conţine definiţii generale şi principii generale de construcţie şi interpretare aplicabile în tot cuprinsul prezentului articol.

§ 9-103. GARANŢIA REALĂ MOBILIARĂ DE ACHIZIŢIE; APLICAREA PLĂŢILOR; SARCINA DE STABILIRE.

(a) [Definiţii.]

În această secţiune:

(1) "garanţie reală mobiliară în bani de achiziţie" înseamnă bunuri sau programe informatice care garantează o obligaţie în bani de achiziţie contractată în legătură cu respectiva garanţie; şi

(2) "obligaţie de cumpărare" înseamnă o obligaţie a unui debitor asumată ca parte sau ca întreg preţul garanţiei sau ca valoare dată pentru a permite debitorului să dobândească drepturi asupra garanţiei sau să o utilizeze, dacă valoarea este de fapt utilizată în acest scop.

(b) [Garanţie reală mobiliară asupra bunurilor.]

O garanţie reală mobiliară asupra bunurilor este o garanţie reală mobiliară de tip "buy-money":

(1) în măsura în care bunurile reprezintă o garanţie reală mobiliară în bani de

cumpărare în ceea ce privește garanția reală mobiliară respectivă;

(2) în cazul în care garanția reală mobiliară se referă la stocuri care sunt sau au fost garantate cu bani de achiziție, de asemenea, în măsura în care garanția reală mobiliară garantează o obligație de achiziție de bani contractată în legătură cu alte stocuri asupra cărora partea garantată deține sau a deținut o garanție reală mobiliară de achiziție de bani; și

(3) de asemenea, în măsura în care garanţia reală mobiliară garantează o obligaţie în bani de achiziţie contractată în legătură cu programe informatice asupra cărora partea garantată deţine sau a deţinut o garanţie reală mobiliară în bani de achiziţie.

(c) [Garanţie reală mobiliară pentru achiziţionarea de software.]

O garanţie reală mobiliară asupra programelor informatice este o garanţie reală mobiliară în bani de achiziţie în măsura în care garanţia reală mobiliară garantează, de asemenea, o obligaţie în bani de achiziţie contractată în legătură cu bunuri asupra cărora partea garantată deţine sau a deţinut o garanţie reală mobiliară în bani de achiziţie dacă:

(1) debitorul a dobândit dreptul său asupra programelor informatice în cadrul unei tranzacţii integrate în care a dobândit un drept asupra bunurilor; şi

(2) debitorul a dobândit dreptul său asupra software-ului în scopul principal de a utiliza software-ul în cadrul bunurilor.

(d) [Garanţia reală mobiliară de achiziţie a stocului de inventar al expeditorului.]

Garanţia reală mobiliară a unui expeditor asupra bunurilor care fac obiectul unei consignaţii este o garanţie reală mobiliară de tip "buy-money" asupra stocurilor.

(e) [Aplicarea plăţii în cazul tranzacţiilor cu bunuri care nu sunt bunuri de consum].

Într-o tranzacţie, alta decât o tranzacţie cu bunuri de consum, în cazul în care măsura în care o garanţie reală mobiliară este o garanţie reală mobiliară de tip "buy-money" depinde de aplicarea unei plăţi la o anumită obligaţie, plata trebuie să fie aplicată:

(1) în conformitate cu orice metodă rezonabilă de aplicare asupra căreia părţile convin;

(2) în absenţa unui acord între părţi cu privire la o metodă rezonabilă, în conformitate cu orice intenţie a debitorului manifestată la momentul plăţii sau înainte de acesta; sau

(3) în absenţa unui acord cu privire la o metodă rezonabilă şi a unei manifestări în timp util a intenţiei debitorului, în următoarea ordine:

(A) pentru obligaţiile care nu sunt garantate; şi

(B) în cazul în care sunt garantate mai multe obligaţii, la obligaţiile garantate cu garanţii reale mobiliare de tip "buy-money", în ordinea în care au fost contractate aceste obligaţii.

(f) [Nu se pierde statutul de garanţie reală mobiliară asupra sumei de cumpărare în cazul unei tranzacţii cu bunuri care nu sunt bunuri de consum.]

Într-o tranzacţie care nu este o tranzacţie cu bunuri de consum, o garanţie reală mobiliară în bani de cumpărare nu îşi pierde statutul de garanţie reală mobiliară, chiar dacă:

(1) garanţia reală mobiliară în bani de achiziţie garantează, de asemenea, o obligaţie care nu este o obligaţie în bani de achiziţie;

(2) o garanţie reală care nu este o garanţie în bani de achiziţie garantează, de asemenea, obligaţia în bani de achiziţie; sau

(3) obligaţia de cumpărare de bani a fost reînnoită, refinanţată, consolidată sau restructurată.

(g) [Sarcina probei în tranzacţiile cu bunuri care nu sunt bunuri de consum].

Într-o tranzacţie, alta decât o tranzacţie cu bunuri de consum, o parte garantată care pretinde o garanţie reală mobiliară în bani de achiziţie are sarcina de a stabili în ce măsură garanţia reală mobiliară este o garanţie reală mobiliară în bani de achiziţie.

(h) [Tranzacţii cu bunuri care nu sunt bunuri de consum; nu se poate deduce nimic.]

Limitarea regulilor de la literele (e), (f) şi (g) la alte tranzacţii decât tranzacţiile cu bunuri de consum este menită să lase la latitudinea instanţei de judecată determinarea regulilor adecvate în cazul tranzacţiilor cu bunuri de consum. Instanţa nu poate deduce din această limitare natura regulii adecvate în cazul tranzacţiilor cu bunuri de consum şi poate continua să aplice abordările stabilite.

§ 9-104. CONTROLUL CONTULUI DE DEPOZIT.

(a) [Cerinţe pentru control.]

O parte garantată deţine controlul asupra unui cont de depozit dacă:

(1) partea garantată este banca la care este ţinut contul de depozit;

(2) debitorul, partea garantată şi banca au convenit într-un document autentificat că banca se va conforma instrucţiunilor date de partea garantată privind dispunerea fondurilor din contul de depozit fără consimţământul suplimentar al debitorului; sau

(3) partea garantată devine clientul băncii în ceea ce priveşte contul de depozit.

(b) [Dreptul debitorului de a dispune direct.]

O parte garantată care a respectat dispoziţiile subsecţiunii (a) deţine controlul, chiar dacă debitorul îşi păstrează dreptul de a dispune de fondurile din contul de depozit.

§ 9-105. CONTROLUL HÂRTIILOR ELECTRONICE.

O parte garantată deține controlul asupra hârtiei mobile electronice dacă înregistrarea sau înregistrările care compun hârtia mobilă sunt create, stocate și atribuite astfel încât:

(1) există o singură copie autorizată a înregistrării sau înregistrărilor, care este unică, identificabilă și, cu excepția cazului în care se prevede altfel la alineatele (4), (5) și (6), inalterabilă;

(2) copia autentică identifică partea garantată ca fiind cesionarul înregistrării sau înregistrărilor;

(3) copia autorizată este comunicată părții garantate sau custodelui desemnat de aceasta și păstrată de aceasta;

(4) copiile sau revizuirile care adaugă sau modifică un cesionar identificat al copiei autorizate pot fi efectuate numai cu participarea părții garantate;

(5) fiecare copie a copiei care face autoritate și orice copie a unei copii este ușor de identificat ca fiind o copie care nu este copia care face autoritate; și

(6) orice revizuire a copiei care face autoritate este ușor de identificat ca fiind o revizuire autorizată sau neautorizată.

§ 9-106. CONTROLUL INVESTIȚIILOR IMOBILIARE.

(a) [Control în conformitate cu secțiunea 8-106.]

O persoană deține controlul asupra unei valori mobiliare cu certificat, a unei valori mobiliare fără certificat sau a unui drept asupra unui titlu asupra unui activ sau a unui activ mobiliar, în conformitate cu secțiunea 8-106.

(b) [Controlul contractului de mărfuri.]

O parte garantată deține controlul asupra unui contract pe mărfuri dacă:

(1) partea garantată este intermediarul de mărfuri cu care este încheiat contractul de mărfuri; sau

(2) clientul de mărfuri, partea garantată și intermediarul de mărfuri au convenit ca intermediarul de mărfuri să aplice orice valoare distribuită în contul contractului de mărfuri conform instrucțiunilor părții garantate, fără consimțământul suplimentar al clientului de mărfuri.

(c) [Efectul controlului asupra contului de valori mobiliare sau asupra contului de mărfuri].

O parte garantată care deține controlul asupra tuturor drepturilor asupra unor valori mobiliare sau a contractelor pe mărfuri aflate într-un cont de valori mobiliare sau într-un cont de mărfuri deține controlul asupra contului de valori mobiliare sau a contului de mărfuri.

§ 9-107. CONTROLUL DREPTULUI LA SCRISOAREA DE CREDIT.

O parte garantată deține controlul asupra unui drept asupra unei scrisori de credit în măsura oricărui drept la plată sau la executare de către emitent sau de către orice persoană desemnată, în cazul în care emitentul sau persoana desemnată a consimțit la o cesiune a produselor scrisorii de credit în conformitate cu secțiunea 5-114 litera (c) sau cu alte legi sau practici aplicabile.

§ 9-108. SUFICIENȚA DESCRIERII.

(a) [Suficiența descrierii.]

Cu excepția cazului în care se prevede altfel la literele (c), (d) și (e), o descriere a unui bun mobil sau imobil este suficientă, indiferent dacă este sau nu specifică, dacă identifică în mod rezonabil ceea ce este descris.

(b) [Exemple de identificare rezonabilă.]

Cu excepția cazului în care subsecțiunea (d) prevede altfel, o descriere a garanției reale identifică în mod rezonabil garanția reală dacă identifică garanția reală prin:

(1) listarea specifică;

(2) categoria;

(3) cu excepția cazului în care se prevede altfel în subsecțiunea (e), un tip de garanție definit în [Codul comercial uniform];

(4) cantitate;

(5) formula sau procedura de calcul sau de alocare; sau

(6) cu excepția cazului în care se prevede altfel la litera (c), orice altă metodă, dacă identitatea garanției poate fi determinată în mod obiectiv.

(c) [Descrierea supergenerică nu este suficientă.]

O descriere a garanției ca fiind "toate activele debitorului" sau "toate bunurile personale ale debitorului" sau folosirea unor cuvinte cu semnificație similară nu identifică în mod rezonabil garanția.

(d) [Investiții imobiliare.]

Cu excepția cazului în care se prevede altfel în subsecțiunea (e), o descriere a unui drept asupra unor valori mobiliare, a unui cont de valori mobiliare sau a unui cont de mărfuri este suficientă dacă descrie:

(1) garanția prin aceste condiții sau ca investiție imobiliară; sau

(2) activul financiar sau contractul de mărfuri suport.

(e) [Când descrierea de tip este insuficientă.]

O descriere doar în funcţie de tipul de garanţie definit în [Codul comercial uniform] este o descriere insuficientă:

(1) o acţiune în răspundere civilă comercială; sau

(2) într-o tranzacţie de consum, bunuri de consum, un drept asupra unui titlu de valoare mobiliară, un cont de valori mobiliare sau un cont de mărfuri.

[Subpartea 2. Aplicabilitatea articolului]

§ 9-109. DOMENIU DE APLICARE.

(a) [Domeniul general de aplicare al articolului].

Cu excepţia cazului în care se prevede altfel în subsecţiunile (c) şi (d), prezentul articol se aplică:

(1) o tranzacţie, indiferent de forma sa, care creează prin contract o garanţie reală mobiliară asupra unor bunuri personale sau asupra unor instalaţii fixe;

(2) un privilegiu agricol;

(3) o vânzare de conturi, hârtii mobile, bunuri necorporale de plată sau bilete la ordin;

(4) un lot;

(5) o garanţie reală mobiliară constituită în temeiul secţiunilor 2-401, 2-505, 2-711(3) sau 2A- 508(5), astfel cum se prevede în secţiunea 9-110; şi

(6) o garanţie reală mobiliară constituită în temeiul secţiunii 4-210 sau 5-118.

(b) [Garanţie reală mobiliară asupra obligaţiei garantate.]

Aplicarea prezentului articol la o garanţie reală mobiliară asupra unei obligaţii garantate nu este afectată de faptul că obligaţia este garantată de o tranzacţie sau de un drept la care nu se aplică prezentul articol.

(c) [Domeniul în care articolul nu se aplică.]

Prezentul articol nu se aplică în măsura în care:

(1) o lege, un regulament sau un tratat al Statelor Unite prevalează asupra prezentului articol;

(2) o altă lege a acestui stat reglementează în mod expres constituirea, perfecţiunea, prioritatea sau executarea unei garanţii reale mobiliare constituite de acest stat sau de o unitate guvernamentală a acestui stat;

(3) o lege a unui alt stat, a unei ţări străine sau a unei unităţi guvernamentale a unui alt stat sau a unei ţări străine, alta decât o lege aplicabilă în general garanţiilor reale mobiliare, reglementează în mod expres constituirea, perfecţiunea, prioritatea sau executarea unei garanţii reale mobiliare constituite de către statul, ţara sau unitatea guvernamentală; sau

(4) drepturile unui beneficiar cesionar sau ale unei persoane desemnate în temeiul unei scrisori de credit sunt independente şi superioare în conformitate cu secţiunea 5-114.

(d) [Inaplicabilitatea articolului.]

Prezentul articol nu se aplică:

(1) un privilegiu al proprietarului, altul decât un privilegiu agricol;

(2) un drept de retenţie, altul decât un drept de retenţie agricolă, acordat prin lege sau altă normă legală pentru servicii sau materiale, dar secţiunea 9-333 se aplică în ceea ce priveşte prioritatea dreptului de retenţie;

(3) o cesiune a unei creanţe pentru salariul, remuneraţia sau alte compensaţii ale unui angajat;

(4) o vânzare de conturi, hârtii mobile, bunuri necorporale de plată sau bilete la ordin ca parte a vânzării afacerii din care au rezultat;

(5) o cesiune de conturi, de bunuri mobile, de bunuri necorporale de plată sau de bilete la ordin, care are ca unic scop colectarea;

(6) o cesiune a unui drept la plată în temeiul unui contract către un cesionar care este, de asemenea, obligat să execute contractul;

(7) o cesiune a unui singur cont, a unui bun necorporal de plată sau a unui bilet la ordin către un cesionar în vederea achitării totale sau parţiale a unei datorii preexistente;

(8) transferul unui interes sau cesiunea unei creanţe în temeiul unei polițe de asigurare, cu excepţia cesiunii de către sau către un furnizor de asistenţă medicală a unei creanţe de asigurare de asistenţă medicală şi a oricărei cesiuni ulterioare a dreptului la plată, dar secţiunile 9-315 şi 9-322 se aplică în ceea ce priveşte veniturile şi prioritățile asupra veniturilor;

(9) o cesiune a unui drept reprezentat de o hotărâre judecătorească, alta decât o hotărâre judecătorească luată asupra unui drept la plată care era garantat;

(10) un drept de recuperare sau de compensare, dar:

(A) Secţiunea 9-340 se aplică în ceea ce priveşte eficacitatea drepturilor de recuperare sau de compensare asupra conturilor de depozit; şi

(B) Secţiunea 9-404 se aplică în ceea ce priveşte apărările sau creanţele unui debitor de cont;

(11) crearea sau transferul unui interes sau al unui drept de retenţie asupra unui bun imobil, inclusiv un contract de leasing sau chirii în temeiul acestuia, cu excepţia cazului în care se prevede acest lucru:

(A) privilegiile asupra bunurilor imobile din secţiunile 9-203 şi 9-308;

(B) instalaţiile din secţiunea 9-334;

(C) depunerile fixe din secţiunile 9-501, 9-502, 9-512, 9-516 şi 9-519; şi

(D) contractele de garanţie care acoperă bunuri personale şi imobiliare din secţiunea 9-604;

(12) o cesiune de creanţă delictuală, alta decât o creanţă delictuală comercială, dar secţiunile 9-315 şi 9-322 se aplică în ceea ce priveşte veniturile şi priorităţile în materie de venituri; sau

(13) o cesiune a unui cont de depozit într-o tranzacţie de consum, dar secţiunile 9-315 şi 9-322 se aplică în ceea ce priveşte veniturile şi priorităţile asupra veniturilor.

§ 9-110. GARANŢII REALE MOBILIARE CARE DECURG DIN ARTICOLUL 2 SAU 2A.

O garanţie reală mobiliară constituită în temeiul secţiunilor 2-401, 2-505, 2-711(3) sau 2A-508(5) face obiectul prezentului articol. Cu toate acestea, până când debitorul intră în posesia bunurilor:

(1) garanţia reală mobiliară este executorie, chiar dacă secţiunea 9-203 litera (b) punctul 3 nu a fost îndeplinită;

(2) nu este necesară depunerea unei cereri pentru a perfecta garanţia reală mobiliară;

(3) drepturile părţii garantate după neîndeplinirea obligaţiilor de plată de către debitor sunt reglementate de articolul 2 sau 2A; şi

(4) garanţia reală mobiliară are prioritate faţă de o garanţie reală mobiliară conflictuală creată de debitor.

PARTEA 2. EFICACITATEA CONTRACTULUI DE GARANȚIE REALĂ MOBILIARĂ; ATAȘAREA GARANȚIEI REALE MOBILIARE; DREPTURILE PĂRȚILOR LA CONTRACTUL DE GARANȚIE REALĂ MOBILIARĂ

[Subcapitolul 1. Eficacitate și atașare]

§ 9-201. EFICACITATEA GENERALĂ A ACORDULUI DE GARANȚIE.

(a) [Eficacitate generală.]

Cu excepția cazului în care se prevede altfel în [Codul comercial uniform], un contract de garanție reală mobiliară produce efecte în conformitate cu termenii săi între părți, față de cumpărătorii garanției și față de creditori.

(b) [Legislația aplicabilă în materie de protecție a consumatorilor și alte legi.]

O tranzacție care face obiectul prezentului articol este supusă oricărei norme legale aplicabile care stabilește o regulă diferită pentru consumatori și [inserați referința la (i) orice altă lege sau regulament care reglementează ratele, comisioanele, acordurile și practicile privind împrumuturile, vânzările de credite sau alte extinderi de credit și (ii) orice lege sau regulament privind protecția consumatorilor].

(c) [O altă lege aplicabilă se aplică.]

În caz de conflict între prezentul articol și o normă de drept, o lege sau un regulament descris la litera (b), prevalează norma de drept, legea sau regulamentul. Nerespectarea unei legi sau a unui regulament descris la subsecțiunea (b) are doar efectul specificat de lege sau de regulament.

(d) [Acest articol nu:

(1) să valideze orice tarif, taxă, acord sau practică care încalcă o normă de drept, o lege sau un regulament descris la subsecțiunea (b); sau

(2) să extindă aplicarea unei norme de drept, a unei legi sau a unui regulament la o tranzacție care, în mod normal, nu face obiectul acesteia.

§ 9-202. TITLUL DE PROPRIETATE ASUPRA GARANȚIEI REALE NECORESPUNZĂTOARE.

Cu excepția cazului în care se prevede altfel în ceea ce privește consignațiile sau vânzările de conturi, de hârtii mobile, de active necorporale de plată sau de bilete la ordin, dispozițiile prezentului articol cu privire la drepturi și obligații se aplică indiferent dacă titlul de proprietate asupra garanției este deținut de partea garantată sau de debitor.

§ 9-203. ATAŞAREA ŞI FORŢA EXECUTORIE A GARANŢIEI REALE MOBILIARE; VENITURI; OBLIGAŢII JUSTIFICATIVE; CONDIŢII DE FORMĂ.

(a) [Anexă.]

O garanţie reală mobiliară se ataşează la un bun colateral atunci când devine opozabilă debitorului în ceea ce priveşte bunul colateral, cu excepţia cazului în care un acord amână în mod expres momentul ataşării.

(b) [Forţa executorie.]

Cu excepţia cazului în care se prevede altfel în subsecţiunile (c) până la (i), o garanţie reală mobiliară este opozabilă debitorului şi terţilor în ceea ce priveşte garanţia reală numai dacă
:

(1) a fost dată o valoare;

(2) debitorul are drepturi asupra garanţiei reale sau are puterea de a transfera drepturi asupra garanţiei reale către o parte garantată; şi

(3) este îndeplinită una dintre următoarele condiţii:

(A) debitorul a autentificat un contract de garanţie reală mobiliară care conţine o descriere a garanţiei reale şi, în cazul în care garanţia reală mobiliară acoperă lemnul care urmează să fie tăiat, o descriere a terenului în cauză;

(B) garanţia nu este un titlu de valoare certificat şi se află în posesia părţii garantate în temeiul secţiunii 9-313, în conformitate cu contractul de garanţie al debitorului;

(C) garanţia este o garanţie reală mobiliară certificată sub formă înregistrată, iar certificatul de garanţie a fost livrat părţii garantate în temeiul secţiunii 8-301, în conformitate cu contractul de garanţie al debitorului; sau

(D) garanţia este reprezentată de conturi de depozit, hârtii electronice, bunuri de investiţii sau drepturi de scrisoare de credit, iar partea garantată deţine controlul în temeiul secţiunilor 9-104, 9-105, 9-106 sau 9-107, în conformitate cu contractul de garanţie al debitorului.

(c) [Alte prevederi UCC.]

Subsecţiunea (b) face obiectul secţiunii 4-210 privind garanţia reală mobiliară a unei bănci colectoare, al secţiunii 5-118 privind garanţia reală mobiliară a unui emitent de scrisori de credit sau a unei persoane desemnate, al secţiunii 9-110 privind o garanţie reală mobiliară care decurge din articolul 2 sau 2A şi al secţiunii

9-206 privind garanţiile reale mobiliare asupra investiţiilor imobiliare.

(d) [Când o persoană devine obligată prin contractul de garanţie al altei persoane.]

O persoană devine obligată în calitate de debitor printr-un contract de garanție reală mobiliară încheiat de o altă persoană în cazul în care, prin efectul unei alte legi decât prezentul articol sau prin contract:

(1) contractul de garanție devine efectiv pentru a crea o garanție reală mobiliară asupra proprietății persoanei; sau

(2) persoana devine obligată în general pentru obligațiile celeilalte persoane, inclusiv obligația garantată în temeiul contractului de garanție, și dobândește sau succede la toate sau la o mare parte din activele celeilalte persoane.

(e) [Efectul obligativității noului debitor.]

În cazul în care un nou debitor devine obligat în calitate de debitor printr-un contract de garanție încheiat de o altă persoană:

(1) acordul îndeplinește dispozițiile subsecțiunii (b) punctul 3 în ceea ce privește bunurile existente sau dobândite ulterior de noul debitor, în măsura în care bunurile sunt descrise în acord; și

(2) un alt acord nu este necesar pentru ca o garanție reală mobiliară asupra bunului să fie executorie.

(f) [Încasări și obligații de sprijin.]

Atașarea unei garanții reale mobiliare conferă părții garantate drepturile asupra veniturilor prevăzute la secțiunea 9-315 și reprezintă, de asemenea, atașarea unei garanții reale asupra unei obligații de susținere a garanției reale.

(g) [Dreptul de retenție care garantează dreptul la plată.]

Atașarea unei garanții reale mobiliare asupra unui drept la plată sau la executare garantat printr-o garanție reală sau un alt drept de retenție asupra unui bun mobil sau imobil reprezintă, de asemenea, atașarea unei garanții reale mobiliare asupra garanției reale, ipotecii sau altui drept de retenție.

(h) [Drept de creanță asupra unui titlu de valoare înregistrat în contul de titluri de valoare].

Atașarea unei garanții reale mobiliare asupra unui cont de titluri de valoare reprezintă, de asemenea, o garanție reală mobiliară asupra drepturilor de creanță purtate în contul de titluri de valoare.

(i) [Contracte pe mărfuri înregistrate în contul de mărfuri].

Punerea unei garanții reale mobiliare asupra unui cont de mărfuri reprezintă, de asemenea, o garanție reală mobiliară asupra contractelor de mărfuri care se află în contul de mărfuri.

§ 9-204. BUNURI ACHIZIȚIONATE ULTERIOR; AVANSURI VIITOARE.

(a) [Garanție dobândită ulterior.]

Cu excepția cazului în care se prevede altfel la subsecțiunea (b), un contract de garanție reală mobiliară poate crea sau prevedea o garanție reală mobiliară asupra garanțiilor achiziționate ulterior.

(b) [Când clauza privind proprietatea dobândită ulterior nu produce efecte.]

O garanție reală mobiliară nu se atașează în temeiul unei clauze care constituie o clauză de proprietate dobândită ulterior pentru:

(1) bunuri de consum, altele decât o adeziune, atunci când sunt date ca garanție suplimentară, cu excepția cazului în care debitorul dobândește drepturi asupra acestora în termen de 10 zile de la data la care partea garantată le dă valoare; sau

(2) o acțiune în răspundere civilă comercială.

(c) [Avansuri viitoare și alte valori.]

Un contract de garanție reală mobiliară poate prevedea că garanția reală mobiliară asigură sau că conturile, hârtiile mobile, activele necorporale de plată sau biletele la ordin sunt vândute în legătură cu avansurile viitoare sau alte valori, indiferent dacă avansurile sau valorile sunt sau nu acordate în temeiul unui angajament.

§ 9-205. UTILIZAREA SAU DISPUNEREA GARANȚIILOR REALE AUTORIZATE.

(a) [Atunci când garanția reală mobiliară nu este invalidă sau frauduloasă.]

O garanție reală mobiliară nu este nulă sau frauduloasă față de creditori doar pentru că:

(1) debitorul are dreptul sau capacitatea de a:

(A) să utilizeze, să amestece sau să dispună de toate sau de o parte a garanției, inclusiv de bunurile returnate sau recuperate;

(B) să colecteze, să compromită, să execute sau să se ocupe în alt mod de garanțiile reale;

(C) să accepte restituirea garanțiilor reale sau să efectueze recuperări; sau

(D) să utilizeze, să amestece sau să dispună de veniturile obținute; sau

(2) partea garantată nu reușește să ceară debitorului să justifice veniturile sau să înlocuiască garanția.

(b) [Cerințele de posesie nu sunt relaxate.]

Prezenta secţiune nu relaxează cerinţele privind posesia în cazul în care ataşarea, perfecţiunea sau executarea unei garanţii reale depinde de posesia garanţiei de către partea garantată.

§ 9-206. GARANŢIE REALĂ MOBILIARĂ REZULTATĂ DIN CUMPĂRAREA SAU LIVRAREA UNUI ACTIV FINANCIAR.

(a) [Garanţie reală mobiliară atunci când o persoană cumpără prin intermediul unui intermediar de valori mobiliare].

O garanţie reală mobiliară în favoarea unui intermediar de valori mobiliare se ataşează la dreptul de garanţie al unei persoane dacă:

(1) persoana cumpără un activ financiar prin intermediul intermediarului de valori mobiliare în cadrul unei tranzacţii în care persoana este obligată să plătească preţul de achiziţie intermediarului de valori mobiliare în momentul achiziţiei; şi

(2) intermediarul de valori mobiliare creditează activul financiar în contul de valori mobiliare al cumpărătorului înainte ca acesta să plătească intermediarului de valori mobiliare.

(b) [Garanţia reală mobiliară garantează obligaţia de plată a activului financiar.]

Garanţia reală mobiliară descrisă la litera (a) garantează obligaţia persoanei de a plăti pentru activul financiar.

(c) [Garanţie reală mobiliară pentru plata contra operaţiunii de livrare].

O garanţie reală mobiliară în favoarea unei persoane care livrează o valoare mobiliară certificată sau un alt activ financiar reprezentat printr-un înscris se ataşează la valoarea mobiliară sau la alt activ financiar dacă:

(1) valoarea mobiliară sau alt activ financiar:

(A) în cursul normal al activităţii comerciale, este transferat prin livrare cu orice semnătură sau cesiune necesară; şi

(B) este livrat în cadrul unui acord între persoane care se ocupă cu tranzacţionarea unor astfel de valori mobiliare sau active financiare; şi

(2) contractul prevede livrarea contra plată.

(d) [Garanţia reală mobiliară garantează obligaţia de a plăti pentru livrare.]

Garanţia reală mobiliară descrisă la litera (c) garantează obligaţia de a efectua plata pentru livrare.

[Subcapitolul 2. Drepturi şi obligaţii]

§ 9-207. DREPTURI ŞI OBLIGAŢII ALE PĂRŢII GARANTATE CARE ARE ÎN POSESIE SAU CONTROL ASUPRA GARANŢIEI.

(a) [Obligaţia de prudenţă în cazul în care partea asigurată este în posesie.]

Cu excepţia cazului în care se prevede altfel în subsecţiunea (d), o parte garantată trebuie să manifeste o grijă rezonabilă în ceea ce priveşte custodia şi conservarea garanţiei aflate în posesia sa. În cazul hârtiilor mobile sau al unui instrument, grija rezonabilă include luarea măsurilor necesare pentru a păstra drepturile faţă de părţile anterioare, cu excepţia cazului în care s-a convenit altfel.

(b) [Cheltuieli, riscuri, îndatoriri şi drepturi în cazul în care partea garantată este în posesia bunurilor.]

Cu excepţia cazului în care se prevede altfel în subsecţiunea (d), dacă o parte garantată este în posesia garanţiei:

(1) cheltuielile rezonabile, inclusiv costurile de asigurare şi plata impozitelor sau a altor taxe, suportate pentru păstrarea, conservarea, utilizarea sau exploatarea garanţiei sunt imputabile debitorului şi sunt garantate de garanţia reală;

(2) riscul de pierdere sau de deteriorare accidentală revine debitorului în măsura în care există o deficienţă în orice acoperire de asigurare efectivă;

(3) partea garantată trebuie să păstreze identificarea garanţiei, dar garanţiile fungibile pot fi amestecate; şi

(4) partea garantată poate utiliza sau exploata garanţia:

(A) în scopul conservării garanţiei sau a valorii acesteia;

(B) în conformitate cu o hotărâre a unei instanţe judecătoreşti competente; sau

(C) cu excepţia bunurilor de consum, în modul şi în măsura în care debitorul a fost de acord.

(c) [Obligaţii şi drepturi în cazul în care partea garantată se află în posesia sau sub control.]

Cu excepţia cazului în care se prevede altfel în subsecţiunea (d), o parte garantată care are posesia garanţiei sau controlul asupra garanţiei în temeiul secţiunilor 9-104, 9-105, 9-106 sau 9-107:

(1) poate deţine ca garanţie suplimentară orice venituri, cu excepţia banilor sau a fondurilor, primite de pe urma garanţiei;

(2) aplică banii sau fondurile primite din garanţia reală pentru a reduce obligaţia

garantată, cu excepția cazului în care sunt remise debitorului; și

(3) poate crea o garanție reală mobiliară asupra garanției.

(d) [Cumpărător de anumite drepturi de plată.]

În cazul în care partea garantată este un cumpărător de conturi, hârtii mobile, bunuri necorporale de plată sau bilete la ordin sau un expeditor:

(1) subsecțiunea (a) nu se aplică decât dacă partea garantată are dreptul în temeiul unui acord:

(A) să recupereze garanțiile neîncasate; sau

(B) în caz contrar, la un recurs deplin sau limitat împotriva debitorului sau a unui debitor secundar, pe baza neplății sau a altei nerespectări a obligațiilor de plată ale unui debitor în cont sau ale unui alt debitor asupra garanției; și

(2) literele (b) și (c) nu se aplică.

§ 9-208. ÎNDATORIRI SUPLIMENTARE ALE PĂRȚII GARANTATE CARE DEȚINE CONTROLUL ASUPRA GARANȚIEI.

(a) [Aplicabilitatea secțiunii.]

Prezenta secțiune se aplică în cazurile în care nu există nicio obligație garantată în curs de executare și în care partea garantată nu s-a angajat să facă avansuri, să contracteze obligații sau să ofere în alt mod valoare.

(b) [Obligațiile părții garantate după primirea cererii de la debitor.]

În termen de 10 zile de la primirea unei cereri autentificate de către debitor:

(1) o parte garantată care deține controlul asupra unui cont de depozit în temeiul secțiunii 9-104 litera (a) punctul 2 trimite băncii la care este ținut contul de depozit o declarație autentificată care eliberează banca de orice altă obligație de a se conforma instrucțiunilor date de partea garantată;

(2) o parte garantată care deține controlul asupra unui cont de depozit în conformitate cu secțiunea 9-104 litera (a) punctul 3:

(A) să plătească debitorului soldul depus în contul de depozit; sau

(B) să transfere soldul din depozit într-un cont de depozit pe numele debitorului;

(3) o parte garantată, alta decât un cumpărător, care deține controlul asupra unui act mobiliar electronic în temeiul secțiunii 9-105:

(A) să comunice copia autorizată a înscrisului mobiliar electronic debitorului sau custodelui desemnat de acesta;

(B) în cazul în care debitorul desemnează un custode care este custodele desemnat la care este păstrată copia autorizată a hârtiei mobile electronice pentru

partea garantată, să comunice custodelui un proces-verbal autentificat prin care se eliberează custodele desemnat de orice altă obligaţie de a se conforma instrucţiunilor iniţiate de partea garantată şi prin care se instruieşte custodele să se conformeze instrucţiunilor iniţiate de debitor; şi

(C) să ia măsurile corespunzătoare pentru a permite debitorului sau custodelui desemnat de acesta să facă copii sau revizuiri ale copiei autorizate care adaugă sau modifică un cesionar identificat al copiei autorizate fără consimţământul părţii garantate;

(4) o parte garantată care deţine controlul asupra unui bun de investiţii în temeiul secţiunii 8-106 litera (d) punctul 2 sau 9-106 litera (b) trimite intermediarului de valori mobiliare sau intermediarului de mărfuri la care este păstrat dreptul asupra unui titlu sau contractul pe mărfuri un document autentificat care eliberează intermediarul de valori mobiliare sau intermediarul de mărfuri de orice altă obligaţie de a respecta ordinele sau instrucţiunile privind drepturile asupra unui bun imobiliare emise de partea garantată;

(5) o parte garantată care deţine controlul asupra unui drept de acreditiv scris în temeiul secţiunii 9-107 trimite fiecărei persoane care are o obligaţie neîndeplinită de a plăti sau de a livra părţii garantate veniturile din acreditivul scrisorii de credit o scutire autentificată de orice altă obligaţie de a plăti sau de a livra părţii garantate veniturile din acreditivul scrisorii de credit.

§ 9-209. OBLIGAŢIILE PĂRŢII GARANTATE ÎN CAZUL ÎN CARE DEBITORUL CONTULUI A FOST NOTIFICAT CU PRIVIRE LA CESIUNE.

(a) [Aplicabilitatea secţiunii.]

Cu excepţia cazului în care se prevede altfel în subsecţiunea (c), prezenta secţiune se aplică dacă:

(1) nu există nicio obligaţie garantată neachitată; şi

(2) partea garantată nu se angajează să facă avansuri, să contracteze obligaţii sau să ofere în alt mod valoare.

(b) [Obligaţiile părţii garantate după primirea cererii de la debitor.]

În termen de 10 zile de la primirea unei cereri autentificate de către debitor, o parte garantată trimite unui debitor de cont care a primit notificarea unei cesiuni către partea garantată în calitate de cesionar în temeiul secţiunii 9-406 litera (a) un document autentificat care eliberează debitorul de cont de orice altă obligaţie faţă de partea garantată.

(c) [Inaplicabilitate la vânzări.]

Prezenta secţiune nu se aplică în cazul unei cesiuni care constituie vânzarea unui cont, a unui act mobiliar sau a unui bun necorporal de plată.

§ 9-210. CERERE DE CONTABILITATE; CERERE PRIVIND LISTA DE GARANȚII REALE SAU EXTRAS DE CONT.

(a) [Definiţii.]

În această secţiune:

(1) "Cerere" înseamnă un document de tipul celor descrise la alineatele (2), (3) sau (4).

(2) "Cerere de contabilitate" înseamnă o înregistrare autentificată de un debitor care solicită destinatarului să furnizeze o contabilitate a obligaţiilor neplătite garantate cu garanţii reale şi care identifică în mod rezonabil tranzacţia sau relaţia care face obiectul cererii.

(3) "Cerere privind o listă de garanţii reale" înseamnă o înregistrare autentificată de un debitor care solicită destinatarului să aprobe sau să corecteze o listă a ceea ce debitorul consideră a fi garanţia reală a unei obligaţii şi care identifică în mod rezonabil tranzacţia sau relaţia care face obiectul cererii.

(4) "Cerere privind un extras de cont" înseamnă un document autentificat de un debitor prin care se solicită destinatarului să aprobe sau să corecteze un extras care indică ceea ce debitorul consideră a fi valoarea totală a obligaţiilor neplătite garantate cu garanţii reale la o anumită dată şi care identifică în mod rezonabil tranzacţia sau relaţia care face obiectul cererii.

(b) [Obligaţia de a răspunde la solicitări.]

Sub rezerva dispoziţiilor de la literele (c), (d), (e) şi (f), o parte garantată, alta decât un cumpărător de conturi, de bunuri mobile, de bunuri necorporale de plată sau de bilete la ordin sau un expeditor, trebuie să se conformeze unei cereri în termen de 14 zile de la primirea acesteia:

(1) în cazul unei cereri de contabilitate, prin autentificarea şi trimiterea către debitor a unei contabilităţi; şi

(2) în cazul unei cereri privind o listă de garanţii reale sau o cerere privind un extras de cont, prin autentificarea şi transmiterea către debitor a unei aprobări sau corecţii.

(c) [Cerere privind lista de garanţii; declaraţie privind tipul de garanţie].

O parte garantată care revendică o garanţie reală mobiliară asupra tuturor unui anumit tip de garanţie reală deţinută de debitor poate da curs unei cereri privind o listă de garanţii reale mobiliare, trimiţând debitorului un document autentificat care include o declaraţie în acest sens în termen de 14 zile de la primire.

(d) [Cerere privind lista de garanţii; nu se solicită dobânzi].

O persoană care primește o cerere privind o listă de garanţii reale, care nu pretinde

niciun interes în garanţia reală atunci când primeşte cererea şi care a pretins un interes în garanţia reală

la un moment anterior, se conformează cererii în termen de 14 zile de la primire, trimițând debitorului un proces-verbal autentificat:

(1) renunțarea la orice interes asupra garanției; și

(2) în cazul în care este cunoscut de către beneficiar, furnizând numele și adresa poștală a oricărui cesionar sau succesor al interesului beneficiarului în garanția reală.

(e) [Cerere de contabilitate sau cu privire la extrasul de cont; nu există interes în obligația revendicată].

O persoană care primește o cerere de ținere a unei evidențe contabile sau o cerere privind un extras de cont, care nu pretinde niciun interes în obligații în momentul în care primește cererea și care a pretins un interes în obligații la un moment anterior, trebuie să se conformeze cererii în termen de 14 zile de la primire, trimițând debitorului un document autentificat:

(1) renunțarea la orice interes în ceea ce privește obligațiile; și

(2) în cazul în care este cunoscut de către beneficiar, furnizarea numelui și a adresei poștale a oricărui cesionar sau succesor al interesului beneficiarului în obligațiile respective.

(f) [Taxe pentru răspunsuri.]

Un debitor are dreptul la un singur răspuns gratuit la o solicitare în temeiul prezentei secțiuni pe parcursul unei perioade de șase luni. Partea garantată poate solicita plata unei taxe care să nu depășească 25 de dolari pentru fiecare răspuns suplimentar.

PARTEA 3. PERFECȚIUNE ȘI PRIORITATE

[Subcapitolul 1. Legea care guvernează perfecțiunea și prioritatea]

§ 9-301. LEGEA CARE REGLEMENTEAZĂ PERFECȚIUNEA ȘI PRIORITATEA GARANȚIILOR REALE MOBILIARE.

Cu excepția cazului în care se prevede altfel în secțiunile 9-303-9-306, următoarele norme determină legea care reglementează perfecțiunea, efectul perfecțiunii sau al neperfecțiunii și prioritatea unei garanții reale mobiliare asupra garanției:

(1) Cu excepția cazului în care se prevede altfel în prezenta secțiune, în timp ce un debitor se află într-o jurisdicție, legea locală a acelei jurisdicții reglementează perfecțiunea, efectul perfecțiunii sau al neperfecțiunii și prioritatea unei garanții reale mobiliare asupra garanției.

(2) În cazul în care garanția se află într-o jurisdicție, legea locală din jurisdicția respectivă reglementează perfecțiunea, efectul perfecțiunii sau al neperfecțiunii și

prioritatea unei garanţii reale mobiliare posesorii asupra acestei garanţii.

(3) Cu excepţia cazului în care se prevede altfel la alineatul (4), în timp ce documentele negociabile, bunurile, instrumentele, banii sau bunurile mobile corporale se află într-o jurisdicţie, se aplică legea locală a jurisdicţiei respective:

(A) perfectarea unei garanţii reale mobiliare asupra bunurilor prin depunerea unei declaraţii de fixare;

(B) perfectarea unei garanţii reale asupra lemnului care urmează să fie tăiat; şi

(C) efectul perfecţiunii sau al neperfecţiunii şi prioritatea unei garanţii reale mobiliare fără deposedare asupra garanţiei.

(4) Legislaţia locală a jurisdicţiei în care se află capul de sondă sau capul de mină reglementează perfecţiunea, efectul perfecţiunii sau al neperfecţiunii şi prioritatea unei garanţii reale mobiliare asupra garanţiei reale mobiliare aşa cum a fost extrasă.

§ 9-302. LEGEA CARE REGLEMENTEAZĂ PERFECŢIUNEA ŞI PRIORITATEA PRIVILEGIILOR AGRICOLE.

În timp ce produsele agricole se află într-o jurisdicţie, legea locală a acelei jurisdicţii reglementează perfecţiunea, efectul perfecţiunii sau al neperfecţiunii şi prioritatea unui drept de retenţie agricolă asupra produselor agricole.

§ 9-303. LEGEA CARE REGLEMENTEAZĂ PERFECŢIUNEA ŞI PRIORITATEA GARANŢIILOR REALE MOBILIARE ASUPRA BUNURILOR ACOPERITE DE UN CERTIFICAT DE PROPRIETATE.

(a) [Aplicabilitatea secţiunii.]

Prezenta secţiune se aplică bunurilor care fac obiectul unui certificat de titlu de proprietate, chiar dacă nu există nicio altă relaţie între jurisdicţia în temeiul cărui certificat de titlu de proprietate sunt acoperite bunurile şi bunurile sau debitorul.

(b) [În cazul în care bunurile sunt acoperite de un certificat de proprietate.]

Mărfurile devin acoperite de un certificat de titlu de proprietate în momentul în care o cerere valabilă de certificat de proprietate şi taxa aplicabilă sunt depuse la autoritatea competentă. Mărfurile încetează să mai fie acoperite de un certificat de titlu de proprietate în momentul în care certificatul de titlu de proprietate încetează să mai fie valabil în temeiul legislaţiei jurisdicţiei emitente sau în momentul în care mărfurile devin ulterior acoperite de un certificat de titlu de proprietate emis de o altă jurisdicţie, dacă acest lucru se întâmplă mai devreme.

(c) [Legea aplicabilă].

Legislaţia locală a jurisdicţiei în temeiul cărui certificat de titlu de proprietate sunt acoperite bunurile reglementează perfecţiunea, efectul perfecţiunii sau al neperfecţiunii şi prioritatea unei garanţii reale mobiliare asupra bunurilor acoperite de un certificat de titlu de proprietate din momentul în care bunurile devin acoperite de certificatul de titlu şi până când bunurile încetează să mai fie acoperite de certificatul de titlu.

§ 9-304. LEGEA CARE REGLEMENTEAZĂ PERFECȚIUNEA ŞI PRIORITATEA GARANȚIILOR REALE MOBILIARE ASUPRA CONTURILOR DE DEPOZIT.

(a) [Se aplică legea din jurisdicţia băncii.]

Legea locală din jurisdicţia unei bănci reglementează perfecţiunea, efectul perfecţiunii sau al neperfecţiunii şi prioritatea unei garanţii reale mobiliare asupra unui cont de depozit deschis la banca respectivă.

(b) [Jurisdicţia băncii.]

Următoarele reguli determină jurisdicţia unei bănci în sensul prezentei părţi:

(1) În cazul în care un acord între bancă şi debitor care reglementează contul de depozit prevede în mod expres că o anumită jurisdicţie este jurisdicţia băncii în sensul prezentei părţi, al prezentului articol sau al [Codului comercial uniform], acea jurisdicţie este jurisdicţia băncii.

(2) În cazul în care alineatul (1) nu se aplică şi un acord între bancă şi clientul său care reglementează contul de depozit prevede în mod expres că acordul este guvernat de legea unei anumite jurisdicţii, acea jurisdicţie este jurisdicţia băncii.

(3) În cazul în care nu se aplică nici alineatul (1), nici alineatul (2), iar un acord între bancă şi clientul său care reglementează contul de depozit prevede în mod expres că acesta este păstrat la un birou dintr-o anumită jurisdicţie, acea jurisdicţie este jurisdicţia băncii.

(4) În cazul în care nu se aplică niciunul dintre alineatele precedente, jurisdicţia băncii este jurisdicţia în care se află biroul identificat într-un extras de cont ca fiind biroul care deserveşte contul clientului.

(5) În cazul în care nu se aplică niciunul dintre alineatele precedente, jurisdicţia băncii este jurisdicţia în care se află sediul principal al băncii.

§ 9-305. LEGEA CARE REGLEMENTEAZĂ PERFECȚIUNEA ŞI PRIORITATEA GARANȚIILOR REALE MOBILIARE ASUPRA INVESTIȚIILOR IMOBILIARE.

(a) [Legea aplicabilă: norme generale.]

Cu excepţia cazului în care se prevede altfel în subsecţiunea (c), se aplică următoarele reguli:

(1) În timp ce un certificat de garanţie se află într-o jurisdicţie, legea locală din jurisdicţia respectivă reglementează perfecţiunea, efectul perfecţiunii sau al neperfecţiunii şi prioritatea unei garanţii reale mobiliare asupra garanţiei certificate reprezentate de aceasta.

(2) Legislația locală din jurisdicţia emitentului, astfel cum este specificată în secţiunea 8-110(d), reglementează perfecţiunea, efectul perfecţiunii sau al

neperfecţiunii şi prioritatea unei garanţii reale mobiliare asupra unui titlu necertificat.

(3) Legislaţia locală din jurisdicţia intermediarului de valori mobiliare, astfel cum este specificată în secţiunea 8-110(e), reglementează perfecţiunea, efectul perfecţiunii sau al neperfecţiunii şi prioritatea unei garanţii reale mobiliare asupra unui drept asupra unui titlu sau a unui cont de valori mobiliare.

(4) Legea locală din jurisdicţia intermediarului de mărfuri reglementează perfecţiunea, efectul perfecţiunii sau al neperfecţiunii şi prioritatea unei garanţii reale mobiliare asupra unui contract de mărfuri sau a unui cont de mărfuri.

(b) [Jurisdicţia intermediarului de mărfuri.]

Următoarele reguli determină competenţa unui intermediar de mărfuri în sensul prezentei părţi:

(1) În cazul în care un acord între intermediarul de mărfuri şi clientul de mărfuri care reglementează contul de mărfuri prevede în mod expres că o anumită jurisdicţie este jurisdicţia intermediarului de mărfuri în sensul prezentei părţi, al prezentului articol sau al [Codului comercial uniform], acea jurisdicţie este jurisdicţia intermediarului de mărfuri.

(2) (2) În cazul în care alineatul (1) nu se aplică şi un acord între intermediarul de mărfuri şi clientul de mărfuri care reglementează contul de mărfuri prevede în mod expres că acordul este reglementat de legislaţia unei anumite jurisdicţii, respectiva jurisdicţie este jurisdicţia intermediarului de mărfuri.

(3) În cazul în care nu se aplică nici alineatul (1), nici alineatul (2), iar un acord între intermediarul de mărfuri şi clientul de mărfuri care reglementează contul de mărfuri prevede în mod expres că acesta este ţinut la un birou situat într-o anumită jurisdicţie, respectiva jurisdicţie este jurisdicţia intermediarului de mărfuri.

(4) În cazul în care nu se aplică niciunul dintre alineatele precedente, jurisdicţia intermediarului de mărfuri este jurisdicţia în care se află biroul identificat într-un extras de cont ca fiind biroul care deserveşte contul clientului de mărfuri.

(5) În cazul în care nu se aplică niciunul dintre alineatele precedente, jurisdicţia intermediarului de mărfuri este jurisdicţia în care se află sediul principal al intermediarului de mărfuri.

(c) [Atunci când perfecţiunea este reglementată de legea jurisdicţiei în care se

află debitorul]. Se aplică legea locală a jurisdicţiei în care se află

debitorul:

(1) perfectarea unei garanţii reale mobiliare asupra unei investiţii imobiliare prin depunere;

(2) perfecţiunea automată a unei garanţii reale mobiliare asupra unei investiţii imobiliare create de un broker sau de un intermediar de valori mobiliare; şi

(3) perfecţiunea automată a unei garanţii reale mobiliare asupra unui contract de mărfuri sau a unui cont de mărfuri creat de un intermediar de mărfuri.

§ 9-306. LEGEA CARE REGLEMENTEAZĂ PERFECȚIUNEA ȘI PRIORITATEA GARANȚIILOR REALE MOBILIARE ASUPRA DREPTURILOR DE SCRISOARE DE CREDIT.

(a) [Legea aplicabilă: jurisdicţia emitentului sau a persoanei desemnate].

Sub rezerva subsecţiunii (c), legea locală din jurisdicţia emitentului sau din jurisdicţia unei persoane desemnate reglementează perfecţiunea, efectul perfecţiunii sau al neperfecţiunii şi prioritatea unei garanţii reale mobiliare asupra unui drept asupra unei scrisori de credit, în cazul în care jurisdicţia emitentului sau jurisdicţia persoanei desemnate este un stat.

(b) [jurisdicţia emitentului sau a persoanei desemnate].

În sensul prezentei părţi, jurisdicţia unui emitent sau a unei persoane desemnate este jurisdicţia a cărei lege reglementează răspunderea emitentului sau a persoanei desemnate în ceea ce priveşte dreptul la scrisoarea de credit, astfel cum se prevede la secţiunea 5-116.

(c) [Atunci când secţiunea nu se aplică.]

Prezenta secţiune nu se aplică unei garanţii reale mobiliare care este perfecţionată numai în temeiul secţiunii 9-308 litera (d).

§ 9-307. LOCALIZAREA DEBITORULUI.

(a) ["Locul de desfăşurare a activităţii."]

În prezenta secţiune, "sediu" înseamnă locul în care un debitor îşi desfăşoară activitatea.

(b) [Locaţia debitorului: reguli generale.]

Cu excepţia cazului în care se prevede altfel în prezenta secţiune, următoarele reguli determină localizarea unui debitor:

(1) Un debitor care este o persoană fizică este localizat la reşedinţa principală a persoanei fizice.

(2) Un debitor care este o organizaţie şi care are un singur sediu de activitate este situat la sediul său.

(3) Un debitor care este o organizaţie şi care are mai multe sedii de afaceri se află la sediul său principal.

(c) [Limitarea aplicabilităţii subsecţiunii (b).]

Subsecţiunea (b) se aplică numai în cazul în care reşedinţa, sediul social sau sediul principal al debitorului, după caz, se află într-o jurisdicţie a cărei legislaţie impune, în general, ca informaţiile referitoare la existenţa unei garanţii reale mobiliare fără deposedare să fie puse la dispoziţia publicului într-un sistem de depunere,

înregistrare sau evidenţă ca o condiţie sau ca rezultat al obţinerii priorităţii garanţiei reale mobiliare faţă de drepturile unui creditor privilegiat cu privire la garanţia reală. În cazul în care subsecţiunea (b) nu se aplică, debitorul este situat în districtul Columbia.

(d) [Continuarea locației: încetarea existenței, etc.]

O persoană care încetează să existe, să aibă o reședință sau un sediu de afaceri continuă să fie situată în jurisdicția specificată la literele (b) și (c).

(e) [Locația organizației înregistrate, organizată în conformitate cu legislația statului].

O organizație înregistrată care este organizată în conformitate cu legislația unui stat este situată în acel stat.

(f) [Locația organizației înregistrate, organizate în conformitate cu legislația federală; sucursale și agenții bancare].

Cu excepția cazului în care se prevede altfel în subsecțiunea (i), se află o organizație înregistrată care este organizată în conformitate cu legislația Statelor Unite și o sucursală sau o agenție a unei bănci care nu este organizată în conformitate cu legislația Statelor Unite sau a unui stat:

(1) în statul desemnat de legislația Statelor Unite, în cazul în care legea desemnează un stat de localizare;

(2) în statul pe care organizația, sucursala sau agenția înregistrată îl desemnează, în cazul în care legislația Statelor Unite autorizează organizația, sucursala sau agenția înregistrată să își desemneze statul în care se află; sau

(3) în Districtul Columbia, în cazul în care nu se aplică nici alineatul (1), nici alineatul (2).

(g) [Continuarea locației: schimbarea statutului organizației înregistrate].

O organizație înregistrată continuă să fie localizată în jurisdicția specificată la litera (e) sau (f), fără a aduce atingere:

(1) suspendarea, revocarea, pierderea sau încetarea statutului de organizație înregistrată ca atare în jurisdicția în care a fost înființată; sau

(2) dizolvarea, lichidarea sau anularea existenței organizației înregistrate.

(h) [Locația Statelor Unite.]

Statele Unite se află în Districtul Columbia.

(i) [Locația sucursalei sau a agenției băncii străine, în cazul în care aceasta este licențiată într-un singur stat].

O sucursală sau o agenție a unei bănci care nu este organizată în conformitate cu legislația Statelor Unite sau a unui stat este situată în statul în care sucursala sau agenția este autorizată, în cazul în care toate sucursalele și agențiile băncii sunt autorizate într-un singur stat.

(j) [Locația transportatorului aerian străin.]

Un transportator aerian străin în temeiul Federal Aviation Act din 1958, cu modificările ulterioare, se află la biroul desemnat al agentului căruia i se poate face notificarea sau comunicarea actelor de procedură în numele transportatorului.

(k) [Secţiunea se aplică numai la această parte.]

Prezenta secţiune se aplică numai în sensul prezentei părţi.

§ 9-308. MOMENTUL ÎN CARE GARANŢIA REALĂ MOBILIARĂ SAU PRIVILEGIUL AGRICOL ESTE PERFECŢIONAT; CONTINUITATEA PERFECŢIUNII.

(a) [Perfecţiunea garanţiei reale mobiliare.]

Cu excepţia cazului în care se prevede altfel în prezenta secţiune şi în secţiunea 9-309, o garanţie reală mobiliară este perfecţionată dacă a fost ataşată şi dacă au fost îndeplinite toate cerinţele aplicabile pentru perfecţiune prevăzute în secţiunile 9-310-9-316. O garanţie reală mobiliară este perfecţionată în momentul în care este constituită dacă cerinţele aplicabile sunt îndeplinite înainte de constituirea garanţiei reale mobiliare.

(b) [Perfecţiunea dreptului de retenţie agricolă.]

Un drept de retenţie agricolă este perfecţionat dacă a devenit efectiv şi dacă au fost îndeplinite toate cerinţele aplicabile pentru perfecţionare prevăzute în secţiunea 9-310. Un drept de retenţie agricolă este perfecţionat atunci când intră în vigoare dacă cerinţele aplicabile sunt îndeplinite înainte ca dreptul de retenţie agricolă să intre în vigoare.

(c) [Perfecţiune continuă; perfecţiune prin diferite metode.]

O garanţie reală mobiliară sau un drept de retenţie agricolă este perfecţionată în mod continuu în cazul în care este iniţial perfecţionată printr-o metodă în temeiul prezentului articol şi este ulterior perfecţionată printr-o altă metodă în temeiul prezentului articol, fără o perioadă intermediară în care nu a fost perfecţionată.

(d) [Obligaţie de susţinere.]

Perfecţionarea unei garanţii reale mobiliare asupra garanţiei reale conferă, de asemenea, caracterul de garanţie reală mobiliară asupra unei obligaţii de susţinere a garanţiei reale.

(e) [Dreptul de retenţie care garantează dreptul la plată.]

Perfecţionarea unei garanţii reale mobiliare asupra unui drept la plată sau la executare face, de asemenea, ca o garanţie reală asupra unei garanţii reale mobiliare, ipoteci sau alte drepturi de retenţie asupra bunurilor personale sau imobile care garantează acest drept.

(f) [Drept de creanţă asupra unui titlu de valoare înregistrat în contul de titluri de valoare].

Perfecţionarea unei garanţii reale mobiliare asupra unui cont de titluri de valoare face, de asemenea, ca o garanţie reală mobiliară asupra drepturilor de creanţă purtate în contul de titluri de valoare.

(g) [Contractul de mărfuri înregistrat în contul de mărfuri.]

Perfecționarea unei garanții reale mobiliare asupra unui cont de mărfuri perfecționează, de asemenea, o garanție reală mobiliară asupra contractelor de mărfuri care se află în contul de mărfuri.

§ 9-309. GARANȚIE REALĂ CONSTITUITĂ ÎN MOMENTUL ATAȘĂRII.

Următoarele garanții reale mobiliare sunt perfecționate în momentul în care sunt atașate:

(1) o garanție reală mobiliară asupra bunurilor de consum, cu excepția cazului în care se prevede altfel în secțiunea 9-311 litera (b) în ceea ce privește bunurile de consum care fac obiectul unei legi sau al unui tratat descris în secțiunea 9-311 litera (a);

(2) o cesiune de conturi sau de bunuri necorporale de plată care, prin ea însăși sau împreună cu alte cesiuni către același cesionar, nu transferă o parte semnificativă din conturile sau bunurile necorporale de plată în curs ale cedentului;

(3) o vânzare a unui activ necorporal de plată;

(4) o vânzare a unui bilet la ordin;

(5) o garanție reală mobiliară creată prin cesiunea unei creanțe de asigurare de sănătate către furnizorul de bunuri sau servicii de sănătate;

(6) o garanție reală mobiliară apărută în temeiul secțiunii 2-401, 2-505, 2-711(3) sau 2A-508(5), până când debitorul intră în posesia bunului colateral;

(7) o garanție reală mobiliară a unei bănci colectoare, în temeiul secțiunii 4-210;

(8) o garanție reală mobiliară a unui emitent sau a unei persoane desemnate, care rezultă în temeiul secțiunii 5-118;

(9) o garanție reală mobiliară care rezultă din livrarea unui activ financiar în temeiul secțiunii 9-206 litera (c);

(10) o garanție reală mobiliară asupra unei investiții imobiliare creată de un broker sau de un intermediar de valori mobiliare;

(11) o garanție reală mobiliară asupra unui contract de mărfuri sau a unui cont de mărfuri creat de un intermediar de mărfuri;

(12) o cesiune în beneficiul tuturor creditorilor cedentului și transferurile ulterioare efectuate de cesionar în temeiul acesteia; și

(13) o garanție reală mobiliară creată prin cesiunea unui drept de proprietate asupra bunurilor unui defunct.

§ 9-310. CÂND ESTE NECESARĂ DEPUNEREA PENTRU A PERFECTA GARANȚIA REALĂ MOBILIARĂ SAU PRIVILEGIUL AGRICOL; GARANȚII REALE MOBILIARE ȘI PRIVILEGII AGRICOLE CĂRORA NU LI SE APLICĂ DISPOZIȚIILE PRIVIND DEPUNEREA.

(a) [Regula generală: perfecțiunea prin depunere].

Cu excepția cazului în care se prevede altfel în subsecțiunea (b) și în secțiunea 9-312(b), trebuie depusă o declarație de finanțare pentru a perfecta toate garanțiile reale mobiliare și privilegiile agricole.

(b) [Excepții: nu este necesară depunerea.]

Depunerea unei declarații de finanțare nu este necesară pentru a perfecta o garanție reală mobiliară:

(1) care este perfecționată în temeiul secțiunii 9-308 litera (d), (e), (f) sau (g);

(2) care este perfecționată în conformitate cu secțiunea 9-309 în momentul în care este atașată;

(3) în bunuri care fac obiectul unei legi, al unui regulament sau al unui tratat descris la secțiunea 9-311(a);

(4) asupra bunurilor aflate în posesia unui depozitar, care este perfecționată în temeiul articolului 9-312 litera (d) punctele 1 sau 2;

(5) în titluri de valoare, documente, bunuri sau instrumente certificate, care este perfecționată fără a fi depusă sau deținută în temeiul secțiunii 9-312 literele (e), (f) sau (g);

(6) în garanția aflată în posesia părții garantate, în conformitate cu secțiunea 9-313;

(7) într-o garanție cu certificat care este perfecționată prin livrarea certificatului de garanție către partea garantată în conformitate cu secțiunea 9-313;

(8) în conturi de depozit, hârtii mobile electronice, investiții imobiliare sau drepturi de scrisori de credit care sunt perfecționate prin control în temeiul secțiunii 9-314;

(9) în produse care sunt perfectate în conformitate cu secțiunea 9-315; sau

(10) care este perfecționată în conformitate cu secțiunea 9-316.

(c) [Cesiunea garanției reale mobiliare perfecționate.]

În cazul în care o parte garantată cedează o garanție reală mobiliară sau un drept de retenție agricolă perfecționată, nu este necesară depunerea unei declarații în temeiul prezentului articol pentru a menține statutul de garanție reală mobiliară perfecționată față de creditorii debitorului inițial și față de persoanele transferate

de către acesta.

§ 9-311. PERFECȚIUNEA GARANȚIILOR REALE MOBILIARE ASUPRA BUNURILOR CARE FAC OBIECTUL ANUMITOR LEGI, REGULAMENTE ŞI TRATATE.

(a) [Garanţia reală mobiliară este supusă altor legi.]

Cu excepţia cazului în care se prevede altfel în subsecţiunea (d), depunerea unei declaraţii de finanţare nu este necesară sau eficientă pentru a constitui o garanţie reală mobiliară asupra bunurilor care fac obiectul:

(1) o lege, un regulament sau un tratat al Statelor Unite ale căror cerinţe pentru ca o garanţie reală să aibă prioritate faţă de drepturile unui creditor cu privire la bunul respectiv prevalează asupra secţiunii 9-310(a);

(2) [enumeraţi orice lege privind certificatele de proprietate care acoperă automobilele, remorcile, casele mobile, bărcile, tractoarele agricole sau altele asemenea, care prevede că o garanţie reală mobiliară trebuie să fie indicată pe certificat ca o condiţie sau rezultat al perfecţiunii, precum şi orice altă lege care nu este prevăzută în Codul comercial uniform privind depunerea centrală]; sau

(3) o lege privind certificatul de proprietate din altă jurisdicţie care prevede că o garanţie reală mobiliară trebuie să fie indicată pe certificat ca o condiţie sau ca rezultat al obţinerii priorităţii garanţiei reale mobiliare faţă de drepturile unui creditor cu privire la proprietate.

(b) [Conformitate cu alte legi.]

Respectarea cerinţelor unei legi, ale unui regulament sau ale unui tratat descris la subsecţiunea (a) pentru a obţine prioritate faţă de drepturile unui creditor privilegiat este echivalentă cu depunerea unei declaraţii de finanţare în temeiul prezentului articol. Cu excepţia cazului în care se prevede altfel în subsecţiunea (d) şi în secţiunile 9-313 şi 9-316 literele (d) şi (e) pentru bunurile acoperite de un certificat de proprietate, o garanţie reală mobiliară asupra bunurilor care fac obiectul unei legi, al unui regulament sau al unui tratat descris la subsecţiunea (a) poate fi perfecţionată numai prin respectarea acestor cerinţe, iar o garanţie reală mobiliară astfel perfecţionată rămâne perfecţionată în pofida unei schimbări în utilizarea sau a unui transfer de posesie a bunului garantat.

(c) [Durata şi reînnoirea perfecţiunii.]

Cu excepţia cazului în care se prevede altfel în subsecţiunea (d) şi în secţiunea 9-316 literele (d) şi (e), durata şi reînnoirea perfecţiunii unei garanţii reale garantate prin respectarea cerinţelor prevăzute de o lege, un regulament sau un tratat descris la subsecţiunea (a) sunt reglementate de legea, regulamentul sau tratatul respectiv. În alte privinţe, garanţia reală mobiliară face obiectul prezentului articol.

(d) [Inaplicabilitate la anumite obiecte de inventar.]

În timpul oricărei perioade în care garanţiile care fac obiectul unei legi specificate la subsecţiunea (a) punctul 2 sunt stocuri deţinute pentru vânzare sau închiriere de

către o persoană sau închiriate de către persoana respectivă în calitate de locator, iar persoana respectivă îşi desfăşoară activitatea de vânzare de bunuri de acest tip, prezenta secţiune nu se aplică unei garanţii reale mobiliare constituite de persoana respectivă asupra acestor garanţii.

§ 9-312. OPOZABILITATEA GARANȚIILOR REALE MOBILIARE, A CONTURILOR DE DEPOZIT, A DOCUMENTELOR, A BUNURILOR ACOPERITE DE DOCUMENTE, A INSTRUMENTELOR, A PROPRIETĂȚILOR DE INVESTIȚII, A DREPTURILOR LA SCRISORI DE CREDIT ŞI A BANILOR; OPOZABILITATE PRIN DEPUNERE PERMISIVĂ; OPOZABILITATE TEMPORARĂ FĂRĂ DEPUNERE SAU TRANSFER DE POSESIE.

(a) [Perfecţiune prin depunere permisă.]

O garanţie reală mobiliară asupra unor bunuri mobile, documente negociabile, instrumente sau investiţii imobiliare poate fi perfecţionată prin depunere.

(b) [Controlul sau posesia anumitor bunuri colaterale.]

Cu excepţia cazului în care se prevede altfel în secţiunea 9-315 literele (c) şi (d) pentru încasări:

(1) o garanţie reală mobiliară asupra unui cont de depozit poate fi perfecţionată numai prin control în conformitate cu secţiunea 9-314;

(2) şi cu excepţia cazului în care se prevede altfel în secţiunea 9-308 litera (d), o garanţie reală mobiliară asupra unui drept de scrisoare de credit poate fi perfecţionată numai prin control în conformitate cu secţiunea 9-314; şi

(3) o garanţie reală mobiliară asupra unor sume de bani poate fi perfecţionată numai prin luarea în posesie de către partea garantată, în conformitate cu secţiunea 9-313.

(c) [Mărfuri care fac obiectul unui document negociabil.]

În timp ce bunurile se află în posesia unui depozitar care a emis un document negociabil care acoperă bunurile:

(1) o garanţie reală mobiliară asupra bunurilor poate fi perfecţionată prin perfecţionarea unei garanţii reale mobiliare asupra documentului; şi

(2) o garanţie reală mobiliară perfecţionată în document are prioritate faţă de orice garanţie reală mobiliară care devine perfecţionată asupra bunurilor printr-o altă metodă în această perioadă.

(d) [Mărfuri acoperite de un document nenegociabil.]

În timp ce bunurile se află în posesia unui depozitar care a emis un document nenegociabil care acoperă bunurile, o garanţie reală mobiliară asupra bunurilor poate fi perfecţionată prin:

(1) emiterea unui document în numele părţii garantate;

(2) primirea de către depozitar a notificării privind interesul părţii garantate; sau

(3) depunerea în ceea ce privește mărfurile.

(e) [Perfecțiune temporară: noua valoare.]

O garanție reală mobiliară asupra titlurilor de valoare certificate, a documentelor sau instrumentelor negociabile este perfecționată fără a fi necesară depunerea sau luarea în posesie sau control pentru o perioadă de 20 de zile.

din momentul în care se constituie, în măsura în care se naşte pentru o nouă valoare dată în temeiul unui contract de garanţie autentificat.

(f) [Perfecţiune temporară: bunuri sau documente puse la dispoziţia debitorului].

O garanţie reală mobiliară perfecţionată asupra unui document negociabil sau a bunurilor aflate în posesia unui depozitar, altul decât cel care a emis un document negociabil pentru bunuri, rămâne perfecţionată timp de 20 de zile fără a fi depusă, dacă partea garantată pune la dispoziţia debitorului bunurile sau documentele care reprezintă bunurile în scopul:

(1) vânzarea sau schimbul final; sau

(2) încărcarea, descărcarea, depozitarea, expedierea, transbordarea, fabricarea, prelucrarea sau orice altă operaţiune preliminară vânzării sau schimbului acestora.

(g) [Perfecţiune temporară: predarea certificatului de garanţie sau a instrumentului către debitor].

O garanţie reală mobiliară perfecţionată asupra unei garanţii sau a unui instrument cu certificat rămâne perfecţionată timp de 20 de zile fără a fi depusă, dacă partea garantată predă debitorului certificatul sau instrumentul de garanţie în scopul:

(1) vânzarea sau schimbul final; sau

(2) prezentarea, colectarea, executarea, reînnoirea sau înregistrarea transferului.

(h) [Expirarea perfecţiunii temporare.]

După expirarea termenului de 20 de zile prevăzut la litera (e), (f) sau (g), perfecţiunea depinde de respectarea prezentului articol.

§ 9-313. ATUNCI CÂND POSESIA SAU LIVRAREA CĂTRE PARTEA GARANTATĂ PERFECŢIONEAZĂ GARANŢIA REALĂ MOBILIARĂ FĂRĂ DEPUNERE.

(a) [Perfecţiune prin posesie sau livrare.]

Cu excepţia cazului în care se prevede altfel la subsecţiunea (b), o parte garantată poate constitui o garanţie reală mobiliară asupra documentelor negociabile, bunurilor, instrumentelor, banilor sau bunurilor mobile corporale prin luarea în posesie a bunului colateral. O parte garantată poate perfecta o garanţie reală mobiliară asupra titlurilor de valoare certificate prin luarea în posesie a titlurilor de valoare certificate în conformitate cu secţiunea 8-301.

(b) [Mărfuri acoperite de certificatul de proprietate.]

În ceea ce priveşte bunurile acoperite de un certificat de proprietate emis de acest

stat, o parte garantată poate constitui o garanţie reală mobiliară asupra bunurilor prin luarea în posesie a bunurilor numai în circumstanţele descrise la secţiunea 9-316 litera (d).

(c) [Garanţii în posesia altei persoane decât debitorul.]

În ceea ce privește garanțiile reale, altele decât titlurile de valoare certificate și bunurile acoperite de un document, o parte garantată intră în posesia garanției reale aflate în posesia unei persoane, alta decât debitorul, partea garantată sau un locatar al garanției reale de la debitor, în cursul normal al activității debitorului, atunci când:

(1) persoana în posesia căreia se află garanția autentifică un document prin care recunoaște că deține garanția în beneficiul părții garantate; sau

(2) persoana intră în posesia garanției după ce a autentificat un înscris prin care recunoaște că va păstra posesia garanției în beneficiul părții garantate.

(d) [Timp de perfecțiune prin posesiune; continuare a perfecțiunii].

În cazul în care perfecțiunea unei garanții reale depinde de posesia garanției de către o parte garantată, perfecțiunea nu intervine mai devreme de momentul în care partea garantată intră în posesia acesteia și continuă numai atât timp cât partea garantată își păstrează posesia.

(e) [Timp de perfecțiune prin livrare; continuare a perfecțiunii.]

O garanție reală mobiliară asupra unei valori mobiliare certificate sub formă nominativă este perfecționată prin livrare în momentul în care are loc livrarea valorii mobiliare certificate în conformitate cu secțiunea 8-301 și rămâne perfecționată prin livrare până când debitorul intră în posesia certificatului de valoare mobiliară.

(f) [Confirmarea nu este necesară.]

O persoană care se află în posesia unei garanții nu este obligată să recunoască faptul că deține posesia în beneficiul unei părți garantate.

(g) [Eficacitatea recunoașterii; fără obligații sau confirmare].

În cazul în care o persoană recunoaște că deține posesia în beneficiul părții garantate:

(1) recunoașterea produce efecte în temeiul subsecțiunii (c) sau al secțiunii 8-301(a), chiar dacă recunoașterea încalcă drepturile unui debitor; și

(2) cu excepția cazului în care persoana este de acord sau dacă legea, alta decât prezentul articol, prevede altfel, persoana nu are nicio obligație față de partea garantată și nu este obligată să confirme recunoașterea față de o altă persoană.

(h) [Livrarea de către partea garantată către o altă persoană decât debitorul.]

O parte garantată care are în posesie o garanție nu renunță la posesie prin livrarea garanției către o altă persoană decât debitorul sau un locatar al garanției de la debitor în cursul normal al activității debitorului, dacă persoana a fost instruită înainte de livrare sau este instruită în același timp cu livrarea:

(1) să deţină posesia garanţiei în beneficiul părţii garantate; sau

(2) de a restitui garanţia colaterală părţii garantate.

(i) [Efectul livrării în temeiul subsecţiunii (h); nu există taxe sau confirmare].

O parte garantată nu renunţă la posesie, chiar dacă o livrare în conformitate cu subsecţiunea
(h) încalcă drepturile unui debitor. O persoană căreia i se livrează o garanţie în temeiul subsecţiunii (h) nu are nicio obligaţie faţă de partea garantată şi nu este obligată să confirme livrarea către o altă persoană, cu excepţia cazului în care persoana respectivă este de acord sau dacă legea, alta decât prezentul articol, prevede altfel.

§ 9-314. PERFECŢIUNE PRIN CONTROL.

(a) [Perfecţiune prin control.]

O garanţie reală mobiliară asupra unei investiţii imobiliare, a unui cont de depozit, a unor drepturi de scrisoare de credit sau a unor hârtii electronice poate fi perfecţionată prin controlul asupra garanţiei în temeiul secţiunilor 9-104, 9-105, 9-106 sau 9-107.

(b) [Garanţie specificată: momentul perfecţiunii prin control; continuarea perfecţiunii].

O garanţie reală mobiliară asupra conturilor de depozit, a hârtiilor electronice sau a drepturilor de scrisoare de credit este perfecţionată prin control în temeiul secţiunilor 9-104, 9-105 sau 9-107 atunci când partea garantată obţine controlul şi rămâne perfecţionată prin control numai atât timp cât partea garantată îşi păstrează controlul.

(c) [Investiţii imobiliare: perioada de perfecţiune prin control; continuarea perfecţiunii].

O garanţie reală mobiliară asupra unei investiţii imobiliare este perfecţionată prin control în temeiul secţiunii 9-106 din momentul în care partea garantată obţine controlul şi rămâne perfecţionată prin control până la:

(1) partea garantată nu deţine controlul; şi

(2) se produce una dintre următoarele situaţii:

(A) în cazul în care garanţia este o valoare mobiliară certificată, debitorul are sau intră în posesia certificatului de garanţie;

(B) în cazul în care garanţia este o valoare mobiliară necertificată, emitentul a înregistrat sau înregistrează debitorul în calitate de proprietar înregistrat; sau

(C) în cazul în care garanţia este un drept asupra unui titlu de valoare

mobiliară, debitorul este sau devine titularul dreptului.

§ 9-315. DREPTURILE PĂRȚII GARANTATE ÎN CAZUL ÎNSTRĂINĂRII GARANȚIEI ȘI A VENITURILOR.

(a) [Dispunerea garanţiei reale: continuarea garanţiei reale mobiliare sau a dreptului de retenţie agricolă; încasări].

Cu excepţia cazului în care se prevede altfel în prezentul articol şi în secţiunea 2-403 alineatul (2):

(1) o garanţie reală mobiliară sau un drept de retenţie agricolă continuă asupra garanţiei reale, chiar dacă aceasta este vândută, închiriată, licenţiată, schimbată sau înstrăinată în alt mod, cu excepţia cazului în care partea garantată a autorizat înstrăinarea fără a fi afectată de garanţia reală mobiliară sau de dreptul de retenţie agricolă; şi

(2) o garanţie reală mobiliară se ataşează la orice produs identificabil al garanţiei.

(b) [Atunci când veniturile amestecate sunt identificabile.]

Încasările care sunt amestecate cu alte bunuri sunt încasări identificabile:

(1) în cazul în care veniturile sunt bunuri, în măsura prevăzută la secţiunea 9-336; şi

(2) în cazul în care veniturile nu sunt bunuri, în măsura în care partea garantată identifică veniturile printr-o metodă de urmărire, inclusiv prin aplicarea unor principii echitabile, care este permisă în temeiul altei legi decât prezentul articol în ceea ce privește bunurile amestecate de tipul celor în cauză.

(c) [Perfecţionarea garanţiei reale asupra veniturilor.]

O garanţie reală mobiliară asupra produselor este o garanţie reală mobiliară perfecţionată dacă garanţia reală mobiliară asupra garanţiei iniţiale a fost perfecţionată.

(d) [Continuarea perfecţiunii.]

O garanţie reală mobiliară perfecţionată asupra veniturilor devine neperfecţionată în a 21-a zi de la data la care garanţia reală mobiliară este ataşată la venituri, cu excepţia cazului în care:

(1) sunt îndeplinite următoarele condiţii:

(A) o declaraţie de finanţare depusă acoperă garanţia iniţială;

(B) veniturile reprezintă o garanţie asupra căreia se poate constitui o garanţie reală mobiliară prin depunerea la biroul la care a fost depusă declaraţia de finanţare; şi

(C) veniturile nu sunt achiziţionate cu venituri în numerar;

(2) încasările sunt încasări în numerar identificabile; sau

(3) garanţia reală mobiliară asupra veniturilor este perfecţionată altfel decât în conformitate cu subsecţiunea (c), atunci când garanţia reală mobiliară este ataşată la venituri sau în termen de 20 de zile după aceea.

(e) [Când garanţia reală mobiliară perfecţionată asupra veniturilor devine neperfecţionată.]

În cazul în care o declarație de finanțare depusă acoperă garanția inițială, o garanție reală mobiliară asupra veniturilor care rămâne perfecționată în conformitate cu subsecțiunea (d)(1) devine neperfecționată la data cea mai recentă dintre:

(1) în cazul în care eficacitatea declarației de finanțare depuse expiră în conformitate cu secțiunea 9-515 sau este reziliată în conformitate cu secțiunea 9-513; sau

(2) a 21-a zi de la constituirea garanției reale mobiliare asupra veniturilor.

§ 9-316. CONTINUAREA PERFECȚIUNII GARANȚIEI REALE MOBILIARE ÎN URMA MODIFICĂRII LEGII APLICABILE.

(a) [Regula generală: efectul modificării legii aplicabile asupra perfecțiunii].

O garanție reală constituită în conformitate cu legea jurisdicției desemnate la secțiunea 9-301(1) sau 9-305(c) rămâne constituită până la cea mai apropiată dintre următoarele situații:

(1) momentul în care perfecțiunea ar fi încetat în conformitate cu legea din jurisdicția respectivă;

(2) expirarea a patru luni de la schimbarea sediului debitorului în altă jurisdicție; sau

(3) expirarea termenului de un an de la transferul unei garanții către o persoană care devine astfel debitor și care se află într-o altă jurisdicție.

(b) [Garanție reală mobiliară perfecționată sau neperfecționată în conformitate cu legea noii jurisdicții].

În cazul în care o garanție reală mobiliară descrisă la litera (a) devine perfectă în temeiul legislației celeilalte jurisdicții înainte de momentul sau evenimentul cel mai apropiat descris în respectiva subsecțiune, aceasta rămâne perfectă și după aceea. În cazul în care garanția reală mobiliară nu devine perfectă în conformitate cu legislația celeilalte jurisdicții înainte de momentul sau evenimentul cel mai apropiat, aceasta devine neperfecționată și se consideră că nu a fost niciodată perfecționată față de un cumpărător al garanției în schimbul unei valori.

(c) [Garanția reală mobiliară posesorie asupra garanției s-a mutat într-o nouă jurisdicție.]

O garanție reală mobiliară posesorie asupra unei garanții reale, alta decât bunurile acoperite de un certificat de proprietate și garanțiile reale sub formă de bunuri extrase constând în bunuri, rămâne permanent perfecționată dacă:

(1) garanția este situată într-o jurisdicție și face obiectul unei garanții reale mobiliare perfecționate în conformitate cu legislația din jurisdicția respectivă;

(2) după aceea, bunul colateral este adus în altă jurisdicție; și

(3) la intrarea în cealaltă jurisdicţie, garanţia reală mobiliară este perfecţionată în conformitate cu legea din cealaltă jurisdicţie.

(d) [Bunuri acoperite de un certificat de proprietate din acest stat.]

Cu excepţia cazului în care se prevede altfel la litera (e), o garanţie reală mobiliară asupra bunurilor acoperite de un certificat de proprietate care este perfecţionată prin orice metodă în temeiul legislaţiei unei alte jurisdicţii atunci când bunurile devin acoperite de un certificat de proprietate din acest stat rămâne perfecţionată până când garanţia reală mobiliară ar fi devenit neperfecţionată în temeiul legislaţiei celeilalte jurisdicţii dacă bunurile nu ar fi devenit astfel acoperite.

(e) [Când garanţia reală mobiliară din subsecţiunea (d) devine neperfecţionată faţă de cumpărători.]

O garanţie reală mobiliară descrisă la subsecţiunea (d) devine neefectuată faţă de un cumpărător al bunurilor contra cost şi se consideră că nu a fost niciodată perfecţionată faţă de un cumpărător al bunurilor contra cost dacă cerinţele aplicabile pentru perfecţiune în temeiul secţiunii 9-311(b) sau 9-313 nu sunt îndeplinite înainte de cea dintâi dintre următoarele date:

(1) momentul în care garanţia reală mobiliară ar fi devenit neexecutată în conformitate cu legislaţia celeilalte jurisdicţii dacă bunurile nu ar fi fost acoperite de un certificat de proprietate din acest stat; sau

(2) la expirarea a patru luni de la data la care bunurile au devenit astfel acoperite.

(f) [Schimbarea jurisdicţiei băncii, a emitentului, a persoanei desemnate, a intermediarului de valori mobiliare sau a intermediarului de mărfuri].

O garanţie reală mobiliară asupra conturilor de depozit, a drepturilor de acreditiv sau a bunurilor de investiţii care este perfecţionată în temeiul legislaţiei din jurisdicţia băncii, a jurisdicţiei emitentului, a jurisdicţiei unei persoane desemnate, a jurisdicţiei intermediarului de valori mobiliare sau a jurisdicţiei intermediarului de mărfuri, după caz, rămâne perfecţionată până la data cea mai apropiată dintre:

(1) momentul în care garanţia reală mobiliară ar fi devenit neexecutată în conformitate cu legislaţia din jurisdicţia respectivă; sau

(2) la expirarea a patru luni de la schimbarea jurisdicţiei aplicabile în altă jurisdicţie.

(g) [Subsecţiunea (f) garanţie reală mobiliară perfecţionată sau neperfecţionată în conformitate cu legea noii jurisdicţii].

În cazul în care o garanţie reală mobiliară descrisă la subsecţiunea (f) devine perfectă în conformitate cu legislaţia celeilalte jurisdicţii înainte de momentul sau de sfârşitul perioadei descrise în respectiva subsecţiune, aceasta rămâne perfectă şi după aceea. În cazul în care garanţia reală mobiliară nu devine perfectibilă în temeiul legislaţiei celeilalte jurisdicţii înainte de momentul respectiv sau de sfârşitul perioadei respective, care intervine mai devreme, aceasta devine neperfecţionată şi se consideră că nu a fost niciodată perfecţionată în raport cu un cumpărător al garanţiei reale mobiliare pentru valoare.

[Subpartea 3. Prioritate]

§ 9-317. DOBÂNZI CARE AU PRIORITATE FAȚĂ DE GARANȚIA REALĂ MOBILIARĂ SAU DE PRIVILEGIUL AGRICOL SAU CARE LE ÎNLĂTURĂ.

(a) [Garanţii reale mobiliare conflictuale şi drepturile creditorilor de ipotecă].

O garanţie reală mobiliară sau un privilegiu agricol este subordonat drepturilor:

(1) o persoană care are dreptul de prioritate în temeiul secţiunii 9-322; şi

(2) cu excepţia cazului în care se prevede altfel în subsecţiunea (e), o persoană care devine creditor de privilegiu înainte de data cea mai apropiată:

(A) garanţia reală mobiliară sau privilegiul agricol este perfecţionat; sau

(B) este îndeplinită una dintre condiţiile specificate în secţiunea 9-203 litera (b) punctul 3 şi este depusă o declaraţie de finanţare care acoperă garanţia.

(b) [Cumpărători care primesc livrarea.]

Cu excepţia cazului în care se prevede altfel la subsecţiunea (e), un cumpărător, altul decât o parte garantată, de bunuri mobile corporale, documente, bunuri, instrumente sau un certificat de garanţie ia liber de o garanţie reală mobiliară sau de un privilegiu agricol dacă cumpărătorul dă valoare şi primeşte livrarea bunului colateral fără a cunoaşte garanţia reală mobiliară sau privilegiul agricol şi înainte ca aceasta să fie perfecţionată.

(c) [Locatarii care primesc livrarea.]

Cu excepţia cazului în care se prevede altfel la litera (e), un locatar de bunuri ia liber de o garanţie reală mobiliară sau de un drept de retenţie agricolă dacă locatarul dă valoare şi primeşte livrarea bunului în garanţie fără a avea cunoştinţă de garanţia reală mobiliară sau de dreptul de retenţie agricolă şi înainte ca aceasta să fie perfecţionată.

(d) [Titularii de licenţe şi cumpărătorii anumitor garanţii.]

Un licenţiat al unui bun general necorporal sau un cumpărător, altul decât o parte garantată, de conturi, de hârtii electronice, de bunuri generale necorporale sau de investiţii imobiliare, altele decât o valoare mobiliară certificată, se eliberează de o garanţie reală mobiliară în cazul în care licenţiatul sau cumpărătorul oferă o valoare fără a avea cunoştinţă de garanţia reală mobiliară şi înainte ca aceasta să fie perfecţionată.

(e) [Garanţie reală mobiliară de cumpărare de bani.]

Cu excepţia cazului în care se prevede altfel în secţiunile 9-320 şi 9-321, în cazul în

care o persoană depune o declarație de finanțare cu privire la o garanție reală mobiliară de achiziție înainte sau în termen de 20 de zile de la data la care debitorul primește livrarea garanției, garanția reală mobiliară are prioritate față de drepturile unui cumpărător, locatar sau creditor privilegiat care apar între momentul în care garanția reală mobiliară este constituită și momentul depunerii.

§ 9-318. NU SE PĂSTREAZĂ NICIUN INTERES ÎN DREPTUL LA PLATĂ CARE ESTE VÂNDUT; DREPTURILE ŞI TITLUL VÂNZĂTORULUI DE CONT SAU DE BUNURI MOBILE ÎN RAPORT CU CREDITORII ŞI CUMPĂRĂTORII.

(a) [Vânzătorul nu păstrează niciun interes.]

Un debitor care a vândut un cont, un bun mobil, un bun necorporal de plată sau un bilet la ordin nu păstrează un interes legal sau echitabil în garanţia vândută.

(b) [Drepturi prezumate ale debitorului în cazul în care garanţia reală mobiliară a cumpărătorului nu a fost perfecţionată].

În scopul determinării drepturilor creditorilor şi ale cumpărătorilor de la un debitor care a vândut un cont sau un bun mobil de la un debitor care a vândut un cont sau un bun mobil, în timp ce garanţia reală mobiliară a cumpărătorului este neefectuată, se consideră că debitorul are drepturi şi titluri de proprietate asupra contului sau a bunului mobil identice cu cele pe care le-a vândut debitorul.

§ 9-319. DREPTURILE ŞI TITLUL DESTINATARULUI ÎN RAPORT CU CREDITORII ŞI CUMPĂRĂTORII.

(a) [Destinatarul are drepturile expeditorului.]

Cu excepţia cazului în care se prevede altfel la litera (b), în scopul determinării drepturilor creditorilor şi ale cumpărătorilor de bunuri de la un destinatar, în timp ce bunurile se află în posesia destinatarului, se consideră că acesta are drepturi şi titluri de proprietate asupra bunurilor identice cu cele pe care expeditorul le-a avut sau a avut puterea de a le transfera.

(b) [Aplicabilitatea altor legi.]

În scopul determinării drepturilor unui creditor al unui destinatar, o lege, alta decât prezentul articol, determină drepturile şi titlul unui destinatar în timp ce mărfurile se află în posesia acestuia, dacă, în temeiul prezentei părţi, o garanţie reală mobiliară perfecţionată deţinută de expeditor ar avea prioritate faţă de drepturile creditorului.

§ 9-320. CUMPĂRĂTOR DE BUNURI.

(a) [Cumpărător în cursul normal al activităţii comerciale.]

Cu excepţia cazului în care se prevede altfel la litera (e), un cumpărător care desfăşoară o activitate comercială obişnuită, altul decât o persoană care cumpără produse agricole de la o persoană angajată în operaţiuni agricole, se eliberează de o garanţie reală mobiliară constituită de vânzătorul cumpărătorului, chiar dacă garanţia reală mobiliară este perfecţionată şi cumpărătorul are cunoştinţă de existenţa acesteia.

(b) [Cumpărător de bunuri de consum.]

Cu excepţia cazului în care se prevede altfel în subsecţiunea (e), un cumpărător de bunuri de la o persoană care a folosit sau a cumpărat bunurile pentru a le utiliza în principal în scopuri personale, familiale sau casnice, se eliberează de o garanţie reală mobiliară, chiar dacă este perfecţionată, dacă cumpărătorul cumpără:

(1) fără a avea cunoştinţă de garanţia reală mobiliară;

(2) pentru valoare;

(3) în primul rând în scop personal, familial sau casnic al cumpărătorului; şi

(4) înainte de depunerea unei declaraţii de finanţare care să acopere bunurile.

(c) [Eficacitatea depunerii pentru subsecţiunea (b).]

În măsura în care afectează prioritatea unei garanţii reale mobiliare asupra unui cumpărător de bunuri în temeiul subsecţiunii (b), perioada de eficacitate a unei înregistrări efectuate în jurisdicţia în care este situat vânzătorul este reglementată de secţiunea 9-316(a) şi (b).

(d) [Cumpărător în cursul normal al activităţii comerciale la capul de sondă sau la capul de mină.]

Un cumpărător care, în cadrul unei activităţi comerciale obişnuite, cumpără petrol, gaze sau alte minerale la capul de sondă sau de mină sau după extracţie, se eliberează de un interes care rezultă dintr-o sarcină.

(e) [Garanţia reală mobiliară posesorie nu este afectată.]

Subsecţiunile (a) şi (b) nu afectează o garanţie reală mobiliară asupra bunurilor aflate în posesia părţii garantate în temeiul secţiunii 9-313.

§ 9-321. LICENŢIAT AL UNUI BUN GENERAL NECORPORAL ŞI LOCATAR DE BUNURI ÎN CADRUL ACTIVITĂŢII COMERCIALE OBIŞNUITE.

(a) ["Titularul licenţei în cursul normal al activităţii."]

În prezenta secţiune, "licenţiat în cursul normal al activităţii comerciale" înseamnă o persoană care devine licenţiat al unui bun general necorporal cu bună credinţă, fără a şti că licenţa încalcă drepturile unei alte persoane asupra bunului general necorporal şi în cursul normal al unei persoane care îşi desfăşoară activitatea de acordare de licenţe pentru bunuri generale necorporale de acest tip. O persoană devine licenţiat în mod obişnuit dacă licenţa acordată persoanei respective este conformă cu practicile obişnuite sau obişnuite în domeniul de activitate în care este implicat licenţiatorul sau cu practicile obişnuite sau obişnuite ale acestuia.

(b) [Drepturi ale titularului de licenţă în cursul normal al activităţii comerciale.]

Un licenţiat care îşi ia drepturile în cadrul unei licenţe neexclusive în cadrul unei activităţi comerciale obişnuite este liber de o garanţie reală mobiliară asupra bunului general necorporal creat de licenţiator, chiar dacă garanţia reală mobiliară este perfecţionată şi licenţiatul cunoaşte existenţa acesteia.

(c) [Drepturi ale locatarului în cursul normal al activităţii comerciale.]

Un locatar care desfăşoară o activitate comercială obişnuită îşi dobândeşte dreptul de locaţiune fără o garanţie reală mobiliară asupra bunurilor constituită de locator,

chiar dacă garanţia reală mobiliară este perfecţionată şi locatarul cunoaşte existenţa acesteia.

§ 9-322. PRIORITĂȚI ÎNTRE GARANȚII REALE MOBILIARE ŞI DREPTURI DE RETENȚIE AGRICOLE CONFLICTUALE ASUPRA ACELORAŞI GARANȚII.

(a) [Reguli generale de prioritate.]

Cu excepţia cazului în care se prevede altfel în prezenta secţiune, prioritatea între garanţii reale mobiliare şi drepturi de retenţie agricole conflictuale asupra aceluiaşi bun garantat se determină în conformitate cu următoarele reguli:

(1) Garanţiile reale mobiliare şi privilegiile agricole perfecţionate aflate în conflict au un rang de prioritate în funcţie de momentul depunerii sau al perfecţionării. Prioritatea datează din momentul în care se face pentru prima dată un depozit care acoperă garanţia reală mobiliară sau în care garanţia reală mobiliară sau dreptul de retenţie agricolă este pentru prima dată perfecţionată, dacă nu există o perioadă ulterioară în care nu se face nici un depozit, nici o perfecţiune.

(2) O garanţie reală mobiliară sau un drept de retenţie agricolă perfecţionată are prioritate faţă de o garanţie reală mobiliară sau un drept de retenţie agricolă neperfecţionată care intră în conflict.

(3) Prima garanţie reală mobiliară sau primul privilegiu agricol care se constituie sau devine efectiv are prioritate în cazul în care garanţiile reale mobiliare şi privilegiile agricole aflate în conflict nu sunt perfectate.

(b) [Momentul perfectării: venituri şi obligaţii de susţinere]

În sensul subsecţiunii (a)(1):

(1) momentul constituirii sau al perfectării unei garanţii reale mobiliare este, de asemenea, momentul constituirii sau al perfectării unei garanţii reale mobiliare asupra veniturilor; şi

(2) momentul constituirii sau al perfectării unei garanţii reale asupra unei garanţii reale garantate de o obligaţie-suport este, de asemenea, momentul constituirii sau al perfectării unei garanţii reale asupra obligaţiei-suport.

(c) [Reguli speciale de prioritate: venituri şi obligaţii de plată].

Cu excepţia cazului în care se prevede altfel în subsecţiunea (f), o garanţie reală mobiliară asupra unei garanţii reale mobiliare care se califică pentru prioritate faţă de o garanţie reală mobiliară conflictuală în temeiul secţiunilor 9-327, 9-328, 9-329, 9-330 sau 9-331 are, de asemenea, prioritate faţă de o garanţie reală mobiliară conflictuală asupra:

(1) orice obligaţie de susţinere a garanţiei; şi

(2) încasările din garanţia colaterală dacă:

(A) garanţia reală mobiliară asupra veniturilor este perfecţionată;

(B) încasările sunt încasări în numerar sau de acelaşi tip ca şi garanţia reală; şi

(C) în cazul încasărilor care sunt produse de încasări, toate încasările care intervin sunt încasări în numerar, încasări de acelaşi tip cu garanţia sau un cont aferent garanţiei.

(d) [Regula de prioritate pentru anumite garanţii].

Sub rezerva subsecţiunii (e) şi cu excepţia cazului în care subsecţiunea (f) prevede altfel, în cazul în care o garanţie reală mobiliară asupra unor bunuri mobile, conturi de depozit, documente negociabile, instrumente, investiţii imobiliare sau drepturi de scrisoare de credit este perfecţionată printr-o altă metodă decât depunerea, garanţiile reale mobiliare perfecţionate conflictuale asupra produselor garanţiei au un rang de prioritate în funcţie de momentul depunerii.

(e) [Aplicabilitatea subsecţiunii (d).]

Subsecţiunea (d) se aplică numai în cazul în care veniturile garanţiei nu sunt venituri în numerar, hârtii mobile, documente negociabile, instrumente, investiţii imobiliare sau drepturi de scrisoare de credit.

(f) [Limitări ale subsecţiunilor (a) - (e)]

Subsecţiunile (a) - (e) sunt supuse:

(1) subsecţiunea (g) şi celelalte dispoziţii din prezenta parte;

(2) Secţiunea 4-210 cu privire la o garanţie reală mobiliară a unei bănci colectoare;

(3) Secţiunea 5-118 în ceea ce priveşte o garanţie reală mobiliară a unui emitent sau a unei persoane nominalizate; şi

(4) Secţiunea 9-110 în ceea ce priveşte o garanţie reală mobiliară care rezultă în temeiul articolului 2 sau 2A.

(g) [Prioritate în conformitate cu legea privind privilegiile agricole.]

Un drept de retenţie agricolă perfectat asupra unei garanţii reale mobiliare are prioritate faţă de o garanţie reală mobiliară sau un drept de retenţie agricolă conflictuală asupra aceleiaşi garanţii, dacă legea care creează dreptul de retenţie agricolă prevede acest lucru.

§ 9-323. AVANSURI VIITOARE.

(a) [Atunci când prioritatea se bazează pe timpul de avans.]

Cu excepţia cazului în care se prevede altfel în subsecţiunea (c), în scopul determinării priorităţii unei garanţii reale perfecţionate în temeiul secţiunii 9-322(a)(1), perfecţiunea garanţiei reale începe din momentul în care se face un avans în măsura în care garanţia reală garantează un avans care:

(1) se face numai în timp ce garanţia este perfecţionată:

(A) în conformitate cu secţiunea 9-309, în momentul în care se aplică; sau

(B) temporar, în conformitate cu secţiunea 9-312 literele (e), (f) sau (g); şi

(2) nu este făcută în temeiul unui angajament încheiat înainte sau în timp ce garanţia reală mobiliară este perfecţionată printr-o altă metodă decât cea prevăzută la articolul 9-309 sau la articolul 9-312 literele (e), (f) sau (g).

(b) [Creditor cu ipotecă.]

Cu excepţia cazului în care se prevede altfel la subsecţiunea (c), o garanţie reală este subordonată drepturilor unei persoane care devine creditor privilegiat în măsura în care garanţia reală garantează un avans efectuat la mai mult de 45 de zile după ce persoana devine creditor privilegiat, cu excepţia cazului în care avansul este efectuat:

(1) fără a avea cunoştinţă de acest drept de retenţie; sau

(2) ca urmare a unui angajament încheiat fără a avea cunoştinţă de acest drept de retenţie.

(c) [Cumpărător de creanţe.]

Subsecţiunile (a) şi (b) nu se aplică unei garanţii reale mobiliare deţinute de o parte garantată care este un cumpărător de conturi, hârtii mobile, bunuri necorporale de plată sau bilete la ordin sau un expeditor.

(d) [Cumpărător de bunuri.]

Cu excepţia cazului în care se prevede altfel în subsecţiunea (e), un cumpărător de bunuri, altul decât un cumpărător în cadrul unei activităţi comerciale obişnuite, se eliberează de o garanţie reală mobiliară în măsura în care aceasta garantează avansuri efectuate după data cea mai apropiată dintre:

(1) momentul în care partea garantată ia cunoştinţă de achiziţionarea cumpărătorului; sau

(2) 45 de zile de la cumpărare.

(e) [Avansuri acordate în temeiul unui angajament: prioritatea cumpărătorului de bunuri].

Subsecţiunea (d) nu se aplică în cazul în care avansul este acordat în temeiul unui angajament încheiat fără a avea cunoştinţă de cumpărarea cumpărătorului şi înainte de expirarea perioadei de 45 de zile.

(f) [Chiriaş de bunuri.]

Cu excepţia cazului în care se prevede altfel în subsecţiunea (g), un locatar de bunuri, altul decât un locatar în cadrul unei activităţi comerciale obişnuite, preia dreptul de locaţiune liber de orice garanţie reală în măsura în care acesta garantează avansuri efectuate după data cea mai apropiată dintre:

(1) momentul în care partea garantată ia cunoştinţă de contractul de leasing; sau

(2) 45 de zile de la data la care contractul de leasing devine executoriu.

(g) [Avansuri acordate în temeiul unui angajament: prioritatea locatarului bunurilor.]

Subsecţiunea (f) nu se aplică în cazul în care avansul este acordat în temeiul unui angajament încheiat fără a cunoaşte contractul de leasing şi înainte de expirarea perioadei de 45 de zile.

§ 9-324. PRIORITATEA GARANŢIILOR REALE MOBILIARE ÎN BANI DE CUMPĂRARE.

(a) [Regula generală: prioritate la banii de achiziţie].

Cu excepţia cazului în care se prevede altfel în subsecţiunea (g), o garanţie reală mobiliară perfecţionată asupra bunurilor, altele decât stocuri sau animale, are prioritate faţă de o garanţie reală mobiliară conflictuală asupra aceloraşi bunuri şi, cu excepţia cazului în care se prevede altfel în secţiunea 9-327, o garanţie reală mobiliară perfecţionată asupra produselor identificabile ale acestora are, de asemenea, prioritate, în cazul în care garanţia reală mobiliară asupra bunurilor achiziţionate este perfecţionată în momentul în care debitorul intră în posesia bunurilor garantate sau în termen de 20 de zile de la această dată.

(b) [Prioritate de inventariere a banilor de achiziţie.]

Sub rezerva subsecţiunii (c) şi cu excepţia cazului în care se prevede altfel în subsecţiunea (g), o garanţie reală mobiliară de tip "buy-money" perfecţionată asupra stocurilor are prioritate faţă de o garanţie reală mobiliară conflictuală asupra aceloraşi stocuri, are prioritate faţă de o garanţie reală mobiliară conflictuală asupra hârtiilor mobile sau a unui instrument care constituie produsul stocurilor şi asupra produsului hârtiilor mobile, în cazul în care se prevede astfel în secţiunea 9-330 şi, cu excepţia cazului în care se prevede altfel în secţiunea 9-327, are, de asemenea, prioritate asupra veniturilor în numerar identificabile ale inventarului în măsura în care veniturile în numerar identificabile sunt primite la sau înainte de livrarea inventarului către un cumpărător, dacă:

(1) garanţia reală mobiliară de cumpărare este perfecţionată atunci când debitorul intră în posesia inventarului;

(2) partea garantată cu privire la achiziţia de bani trimite o notificare autentificată titularului garanţiei reale mobiliare conflictuale;

(3) titularul garanţiei reale mobiliare conflictuale primeşte notificarea în termen de cinci ani înainte ca debitorul să intre în posesia inventarului; şi

(4) notificarea precizează că persoana care trimite notificarea are sau se aşteaptă să dobândească o garanţie reală mobiliară în valoare de achiziţie asupra inventarului debitorului şi descrie inventarul.

(c) [Deţinătorii de garanţii reale mobiliare de inventar conflictuale vor fi notificaţi.]

Subsecţiunile (b)(2)-(4) se aplică numai în cazul în care titularul garanţiei reale mobiliare conflictuale a depus o declaraţie de finanţare care acoperă aceleaşi tipuri de stocuri:

(1) în cazul în care garanția reală mobiliară de tip "buy-money" este perfecționată prin depunere, înainte de data depunerii; sau

(2) în cazul în care garanţia reală mobiliară în bani pentru achiziţie este temporar perfecţionată fără depunere sau punere în posesie în conformitate cu secţiunea 9-312 litera (f), înainte de începerea perioadei de 20 de zile prevăzute de aceasta.

(d) [Prioritate pentru banii de achiziţie a animalelor.]

Sub rezerva subsecţiunii (e) şi cu excepţia cazului în care se prevede altfel în subsecţiunea (g), o garanţie reală mobiliară perfectibilă în bani de achiziţie asupra animalelor care sunt produse agricole are prioritate faţă de o garanţie reală mobiliară conflictuală asupra aceloraşi animale şi, cu excepţia cazului în care se prevede altfel în secţiunea 9-327, o garanţie reală mobiliară perfectibilă asupra produselor identificabile şi a produselor identificabile ale acestora în stare nefabricată are, de asemenea, prioritate, dacă:

(1) garanţia reală mobiliară de cumpărare este perfecţionată atunci când debitorul intră în posesia animalelor;

(2) partea garantată cu privire la achiziţia de bani trimite o notificare autentificată titularului garanţiei reale mobiliare conflictuale;

(3) titularul garanţiei reale mobiliare conflictuale primeşte notificarea în termen de şase luni înainte ca debitorul să intre în posesia animalelor; şi

(4) notificarea precizează că persoana care trimite notificarea are sau se aşteaptă să dobândească o garanţie reală mobiliară în valoare de cumpărare asupra animalelor debitorului şi descrie aceste animale.

(e) [Deţinătorii de garanţii reale mobiliare pentru animale aflate în conflict vor fi notificaţi.]

Alineatele (d) punctele (2)-(4) se aplică numai în cazul în care titularul garanţiei reale mobiliare conflictuale a depus o declaraţie de finanţare care acoperă aceleaşi tipuri de animale:

(1) în cazul în care garanţia reală mobiliară de tip "buy-money" este perfecţionată prin depunere, înainte de data depunerii; sau

(2) în cazul în care garanţia reală mobiliară în bani pentru achiziţie este temporar perfecţionată fără depunere sau punere în posesie în conformitate cu secţiunea 9-312 litera (f), înainte de începerea perioadei de 20 de zile prevăzute de aceasta.

(f) [Prioritate pentru banii de achiziţie a software-ului.]

Cu excepţia cazului în care se prevede altfel în subsecţiunea (g), o garanţie reală mobiliară perfecţionată asupra unui software are prioritate faţă de o garanţie reală mobiliară conflictuală asupra aceleiaşi garanţii şi, cu excepţia cazului în care se prevede altfel în secţiunea 9-327, o garanţie reală mobiliară perfecţionată asupra produselor identificabile ale acestuia are, de asemenea, prioritate, în măsura în care garanţia reală mobiliară asupra bunurilor în care software-ul a fost achiziţionat pentru a fi utilizat are prioritate asupra bunurilor şi produselor bunurilor în temeiul

prezentei secţiuni.

(g) [Garanţii reale mobiliare de cumpărare de bani în conflict.]

În cazul în care mai multe garanţii reale mobiliare se califică pentru prioritate asupra aceleiaşi garanţii în temeiul subsecţiunii (a), (b), (d) sau (f):

(1) o garanţie reală mobiliară care garantează o obligaţie asumată ca fiind total sau parţial preţul garanţiei are prioritate faţă de o garanţie reală mobiliară care garantează o obligaţie asumată pentru o valoare dată pentru a permite debitorului să dobândească drepturi asupra garanţiei sau să folosească garanţia; şi

(2) în toate celelalte cazuri, secţiunea 9-322 litera (a) se aplică garanţiilor reale mobiliare calificate.

§ 9-325. RANGUL PRIORITAR AL GARANŢIILOR REALE MOBILIARE TRANSFERATE.

(a) [Subordonarea garanţiei reale mobiliare asupra garanţiei transferate.]

Cu excepţia cazului în care se prevede altfel în subsecţiunea (b), o garanţie reală mobiliară constituită de un debitor este subordonată unei garanţii reale mobiliare asupra acelorași bunuri colaterale constituite de o altă persoană dacă:

(1) debitorul a dobândit garanţia sub rezerva garanţiei reale mobiliare constituite de cealaltă persoană;

(2) garanţia reală mobiliară creată de cealaltă persoană a fost perfecţionată în momentul în care debitorul a achiziţionat garanţia; şi

(3) nu există nicio perioadă ulterioară în care garanţia reală mobiliară să nu fie perfecţionată.

(b) [Limitarea subordonării în temeiul subsecţiunii (a).]

Subsecţiunea (a) subordonează o garanţie reală mobiliară numai în cazul în care aceasta:

(1) în caz contrar, ar avea prioritate numai în temeiul secţiunii 9-322(a) sau 9-324; sau

(2) a luat naştere exclusiv în temeiul secţiunii 2-711 alineatul (3) sau 2A-508 alineatul (5).

§ 9-326. PRIORITATEA GARANŢIILOR REALE MOBILIARE CONSTITUITE DE NOUL DEBITOR.

(a) [Subordonarea garanţiei reale mobiliare create de noul debitor.]

Sub rezerva subsecţiunii (b), o garanţie reală mobiliară creată de un nou debitor, care este perfecţionată printr-o declaraţie de finanţare depusă care produce efecte numai în temeiul secţiunii 9-508, asupra unor bunuri colaterale asupra cărora un nou debitor are sau dobândeşte drepturi, este subordonată unei garanţii reale mobiliare asupra acelorași bunuri colaterale care este perfecţionată altfel decât printr-o declaraţie de finanţare depusă care produce efecte numai în temeiul secţiunii 9-508.

(b) [Prioritate în temeiul altor dispoziţii; debitori iniţiali multipli].

Celelalte dispoziţii ale acestei părţi stabilesc prioritatea între garanţiile reale mobiliare conflictuale asupra aceloraşi bunuri garantate prin declaraţii de finanţare depuse care sunt valabile numai în temeiul secţiunii 9-508. Cu toate acestea, în cazul în care contractele de garanţie la care un nou debitor a devenit obligat în calitate de debitor nu au fost încheiate de acelaşi debitor iniţial

debitor, garanţiile reale mobiliare conflictuale se clasează în funcţie de prioritatea în momentul în care noul debitor a devenit obligat.

§ 9-327. PRIORITATEA GARANŢIILOR REALE MOBILIARE ASUPRA CONTULUI DE DEPOZIT.

Următoarele reguli reglementează prioritatea între garanţiile reale mobiliare conflictuale asupra aceluiaşi cont de depozit:

(1) O garanţie reală mobiliară deţinută de o parte garantată care deţine controlul asupra contului de depozit în temeiul secţiunii 9-104 are prioritate faţă de o garanţie reală mobiliară conflictuală deţinută de o parte garantată care nu deţine controlul.

(2) Cu excepţia cazului în care se prevede altfel la alineatele (3) şi (4), garanţiile reale mobiliare perfecţionate prin control în temeiul secţiunii 9-314 au un rang de prioritate în funcţie de momentul obţinerii controlului.

(3) Cu excepţia cazului în care se prevede altfel la alineatul (4), o garanţie reală mobiliară deţinută de banca la care este menţinut contul de depozit are prioritate faţă de o garanţie reală mobiliară conflictuală deţinută de o altă parte garantată.

(4) O garanţie reală mobiliară perfecţionată prin control în temeiul secţiunii 9-104 litera (a) punctul 3 are prioritate faţă de o garanţie reală mobiliară deţinută de banca la care este păstrat contul de depozit.

§ 9-328. PRIORITATEA GARANŢIILOR REALE MOBILIARE ASUPRA PROPRIETĂŢII DE INVESTIŢII.

Următoarele reguli reglementează prioritatea între garanţiile reale mobiliare conflictuale asupra aceleiaşi investiţii imobiliare:

(1) O garanţie reală mobiliară deţinută de o parte garantată care deţine controlul asupra investiţiei imobiliare în conformitate cu secţiunea 9-106 are prioritate faţă de o garanţie reală mobiliară deţinută de o parte garantată care nu deţine controlul asupra investiţiei imobiliare.

(2) Cu excepţia cazului în care se prevede altfel la alineatele (3) şi (4), garanţiile reale mobiliare conflictuale deţinute de părţile garantate, fiecare dintre acestea având controlul în conformitate cu secţiunea 9-106, au un rang de prioritate în timp de:

(A) în cazul în care garanţia este o garanţie, obţinerea controlului;

(B) în cazul în care garanţia este un drept asupra unui titlu de valoare mobiliară aflat într-un cont de valori mobiliare şi:

(i) în cazul în care partea garantată a obţinut controlul în conformitate cu secţiunea 8-106 litera (d) punctul 1, faptul că partea garantată a devenit persoana pentru care este ţinut contul de valori mobiliare;

(ii) în cazul în care partea garantată a obţinut controlul în conformitate cu secţiunea 8-106 litera (d) punctul 2, acordul intermediarului de

valori mobiliare de a respecta ordinele părţii garantate privind drepturile asupra unor valori mobiliare deţinute sau care urmează să fie deţinute în contul de valori mobiliare; sau

(iii) în cazul în care partea garantată a obținut controlul prin intermediul unei alte persoane în conformitate cu secțiunea 8-106 litera (d) punctul 3, momentul pe care s-ar baza prioritatea în temeiul prezentului alineat dacă cealaltă persoană ar fi fost partea garantată; sau

(C) în cazul în care garanția este un contract pe mărfuri încheiat cu un intermediar de mărfuri, îndeplinirea cerinței de control prevăzute la secțiunea 9-106 litera (b) punctul 2 în ceea ce privește contractele pe mărfuri încheiate sau care urmează să fie încheiate cu intermediarul de mărfuri.

(3) O garanție reală mobiliară deținută de un intermediar de valori mobiliare asupra unui drept asupra unui titlu de valoare mobiliară sau asupra unui cont de valori mobiliare păstrat la intermediarul de valori mobiliare are prioritate față de o garanție reală mobiliară conflictuală deținută de o altă parte garantată.

(4) O garanție reală mobiliară deținută de un intermediar de mărfuri asupra unui contract de mărfuri sau a unui cont de mărfuri ținut la intermediarul de mărfuri are prioritate față de o garanție reală mobiliară conflictuală deținută de o altă parte garantată.

(5) O garanție reală mobiliară asupra unei valori mobiliare certificate sub formă înregistrată, care este perfecționată prin luarea în posesie în conformitate cu secțiunea 9-313 litera (a) și nu prin control în conformitate cu secțiunea 9-314, are prioritate față de o garanție reală mobiliară conflictuală perfecționată printr-o altă metodă decât controlul.

(6) Garanțiile reale mobiliare conflictuale create de un broker, un intermediar de valori mobiliare sau un intermediar de mărfuri care sunt perfectate fără control în conformitate cu secțiunea 9-106 au același rang.

(7) În toate celelalte cazuri, prioritatea între garanțiile reale mobiliare conflictuale asupra investițiilor imobiliare este reglementată de secțiunile 9-322 și 9-323.

§ 9-329. RANGUL PRIORITAR AL GARANȚIILOR REALE MOBILIARE ASUPRA DREPTULUI LA SCRISOAREA DE CREDIT.

Următoarele reguli reglementează prioritatea între garanțiile reale mobiliare conflictuale asupra aceluiași drept de creanță:

(1) O garanție reală mobiliară deținută de o parte garantată care deține controlul asupra dreptului la scrisoarea de credit în temeiul secțiunii 9-107 are prioritate în măsura controlului său asupra unei garanții reale mobiliare conflictuale deținute de o parte garantată care nu deține controlul.

(2) Garanțiile reale mobiliare perfecționate prin control în temeiul secțiunii 9-314 au rang de prioritate în funcție de momentul obținerii controlului.

§ 9-330. PRIORITATEA CUMPĂRĂTORULUI DE HÂRTII SAU INSTRUMENTE MOBILIARE.

(a) [Prioritatea cumpărătorului: garanția reală invocată doar ca produs.]

Un cumpărător de bunuri mobile are prioritate față de o garanție reală mobiliară asupra bunurilor mobile care este revendicată doar ca produs al unui inventar supus unei garanții reale mobiliare dacă:

(1) cu bună-credință și în cadrul activității obișnuite a cumpărătorului, cumpărătorul oferă o nouă valoare și intră în posesia hârtiei mobiliare sau obține controlul asupra hârtiei mobiliare în conformitate cu secțiunea 9-105; și

(2) hârtia mobiliară nu indică faptul că a fost cedată unui cesionar identificat, altul decât cumpărătorul.

(b) [Prioritatea cumpărătorului: alte garanții reale mobiliare].

Un cumpărător de hârtii mobile are prioritate față de o garanție reală mobiliară asupra hârtiilor mobile care este revendicată altfel decât ca produs de inventar supus unei garanții reale mobiliare dacă cumpărătorul dă o nouă valoare și intră în posesia hârtiilor mobile sau obține controlul asupra hârtiilor mobile în conformitate cu secțiunea 9-105 cu bună credință, în cursul normal al activității comerciale a cumpărătorului și fără să știe că achiziția încalcă drepturile părții garantate.

(c) [Prioritatea cumpărătorului de hârtii mobile asupra veniturilor.]

Cu excepția cazului în care se prevede altfel în secțiunea 9-327, un cumpărător care are prioritate asupra hârtiei mobiliare în temeiul subsecțiunii (a) sau (b) are, de asemenea, prioritate asupra produselor hârtiei mobiliare în măsura în care:

(1) Secțiunea 9-322 prevede o prioritate în ceea ce privește veniturile; sau

(2) veniturile constau în bunurile specifice acoperite de hârtia mobiliară sau în veniturile în numerar ale bunurilor specifice, chiar dacă garanția reală mobiliară a cumpărătorului asupra veniturilor nu este perfectată.

(d) [Prioritatea cumpărătorului de instrumente.]

Cu excepția cazului în care se prevede altfel în secțiunea 9-331 litera (a), un cumpărător al unui instrument are prioritate față de o garanție reală mobiliară asupra instrumentului care este perfecționată printr-o altă metodă decât posesia, dacă cumpărătorul oferă o valoare și intră în posesia instrumentului cu bună credință și fără să știe că achiziția încalcă drepturile părții garantate.

(e) [Titularul garanției reale mobiliare de cumpărare de bani dă o nouă valoare.]

În sensul literelor (a) și (b), titularul unei garanții reale mobiliare asupra unui inventar dă o nouă valoare pentru hârtiile mobile care constituie produsul inventarului.

(f) [Indicația de repartiție oferă cunoștințe.]

În sensul literelor (b) și (d), în cazul în care un act mobiliar sau un instrument indică faptul că a fost cesionat unei părți garantate identificate, alta decât cumpărătorul, cumpărătorul actului mobiliar sau al instrumentului are cunoștință de faptul că achiziția încalcă drepturile părții garantate.

§ 9-331. RANGUL PRIORITAR AL DREPTURILOR CUMPĂRĂTORILOR DE INSTRUMENTE, DOCUMENTE ŞI TITLURI DE VALOARE ÎN TEMEIUL ALTOR ARTICOLE; RANGUL PRIORITAR AL DREPTURILOR ASUPRA ACTIVELOR FINANCIARE ŞI AL DREPTURILOR REALE MOBILIARE ÎN TEMEIUL ARTICOLULUI 8.

(a) [Drepturile prevăzute la articolele 3, 7 şi 8 nu sunt limitate].

Prezentul articol nu limitează drepturile unui deţinător în termen al unui instrument negociabil, ale unui deţinător pentru care un titlu de proprietate negociabil a fost negociat în mod corespunzător sau ale unui cumpărător protejat al unui titlu de valoare. Aceşti deţinători sau cumpărători au prioritate faţă de o garanţie reală mobiliară anterioară, chiar dacă este perfecţionată, în măsura prevăzută la articolele 3, 7 şi 8.

(b) [Protecţie în temeiul articolului 8.]

Prezentul articol nu limitează drepturile unei persoane şi nici nu impune răspunderea acesteia în măsura în care persoana respectivă este protejată împotriva formulării unei cereri în temeiul articolului 8.

(c) [Depunerea nu este notificată.]

Depunerea unei cereri în temeiul prezentului articol nu constituie o notificare a unei cereri sau a unei apărări către deţinătorii, cumpărătorii sau persoanele descrise la literele (a) şi (b).

§ 9-333. PRIORITATEA ANUMITOR DREPTURI DE RETENŢIE CARE APAR PRIN EFECTUL LEGII.

(a) ["Dreptul de retenţie posesoriu."]

În prezenta secţiune, "drept de retenţie posesorie" înseamnă un drept, altul decât o garanţie reală mobiliară sau un drept de retenţie agricolă:

(1) care garantează plata sau executarea unei obligaţii pentru servicii sau materiale furnizate cu privire la bunuri de către o persoană în cursul normal al activităţii sale comerciale;

(2) care este creată prin lege sau normă de drept în favoarea persoanei; şi

(3) a căror eficacitate depinde de posesia bunurilor de către persoana în cauză.

(b) [Prioritatea dreptului de retenţie posesorie.]

Un drept de retenţie posesoriu asupra bunurilor are prioritate faţă de o garanţie reală mobiliară asupra bunurilor, cu excepţia cazului în care dreptul de retenţie este creat printr-o lege care prevede în mod expres contrariul.

§ 9-334. RANGUL PRIORITAR AL GARANŢIILOR REALE MOBILIARE ASUPRA INSTALAŢIILOR ŞI CULTURILOR.

(a) [Garanţie reală mobiliară asupra accesoriilor în temeiul prezentului articol.]

O garanţie reală mobiliară în temeiul prezentului articol poate fi constituită asupra bunurilor care sunt bunuri fixate sau poate continua asupra bunurilor care devin bunuri fixate. O garanţie reală mobiliară nu există în temeiul

prezentul articol în materialele de construcţie obişnuite încorporate într-o îmbunătăţire a terenului.

(b) [Garanţie reală mobiliară în cadrul legii proprietăţii imobiliare.]

Prezentul articol nu împiedică constituirea unei sarcini asupra accesoriilor fixe în temeiul legislaţiei privind proprietatea imobiliară.

(c) [Regula generală: subordonarea garanţiei reale mobiliare asupra accesoriilor.]

În cazurile care nu sunt reglementate de subsecţiunile (d) - (h), o garanţie reală mobiliară este subordonată unui interes conflictual al unui creditor sau al unui proprietar al bunului imobil aferent, altul decât debitorul.

(d) [Prioritate de achiziţie a instalaţiilor.]

Cu excepţia cazului în care se prevede altfel în subsecţiunea (h), o garanţie reală mobiliară perfecţionată are prioritate faţă de o garanţie conflictuală a unui grevist sau a unui proprietar al bunului imobil dacă debitorul are un interes înregistrat sau este în posesia bunului imobil şi:

(1) garanţia reală mobiliară este o garanţie reală mobiliară de tip "buy-money";

(2) interesul grevatorului sau al proprietarului ia naştere înainte ca bunurile să devină bunuri imobile; şi

(3) garanţia reală mobiliară este perfecţionată prin depunerea unei declaraţii de fixare înainte ca bunurile să devină elemente de fixare sau în termen de 20 de zile de la această dată.

(e) [Prioritatea garanţiei reale mobiliare asupra garanţiilor reale imobiliare asupra garanţiilor reale imobiliare.]

O garanţie reală mobiliară perfecţionată are prioritate faţă de o garanţie conflictuală a unui grevist sau a unui proprietar al bunului imobil dacă:

(1) debitorul are un interes înregistrat în bunul imobil sau este în posesia bunului imobil şi a garanţiei reale mobiliare:

(A) este perfecţionată prin depunerea unui înscris de fixare înainte ca interesul grevistului sau al proprietarului să fie înregistrat; şi

(B) are prioritate faţă de orice interes conflictual al unui predecesor în drepturi al grevatorului sau al proprietarului;

(2) înainte ca bunurile să devină elemente de fixare, garanţia reală mobiliară este perfecţionată prin orice metodă permisă de prezentul articol, iar elementele de fixare sunt uşor de îndepărtat:

(A) maşini de fabrică sau de birou;

(B) echipamente care nu sunt utilizate sau închiriate în principal pentru a fi utilizate în exploatarea proprietăţii imobiliare; sau

(C) înlocuirea aparatelor de uz casnic care sunt bunuri de consum;

(3) interesul conflictual este un drept de retenţie asupra bunului imobil obţinut prin proceduri legale sau echitabile după ce garanţia a fost perfecţionată prin orice metodă permisă de prezentul articol; sau

(4) garanţia reală este:

(A) creat într-o casă fabricată în cadrul unei tranzacţii cu case fabricate; şi

(B) perfecţionată în conformitate cu o lege descrisă la secţiunea 9-311(a)(2).

(f) [Prioritate bazată pe consimţământ, dezminţire sau dreptul de retragere].

O garanţie reală mobiliară, fie că este sau nu perfecţionată, are prioritate faţă de un interes conflictual al unui creditor sau al unui proprietar al bunului imobil dacă:

(1) debitorul sau proprietarul a consimţit, într-un document autentificat, la constituirea garanţiei reale mobiliare sau a renunţat la un drept asupra bunurilor ca bunuri imobiliare; sau

(2) debitorul are dreptul de a înstrăina bunurile în raport cu grevistul sau proprietarul.

(g) [Continuarea priorităţii de la litera (f) punctul 2.]

Rangul prioritar al garanţiei reale mobiliare în temeiul alineatului (f) punctul 2 continuă pentru o perioadă rezonabilă de timp în cazul în care dreptul debitorului de a înstrăina bunurile faţă de grevist sau proprietar încetează.

(h) [Prioritatea ipotecii de construcţie.]

O ipotecă este o ipotecă pe construcţii în măsura în care garantează o obligaţie asumată pentru construirea unei îmbunătăţiri pe un teren, inclusiv costul de achiziţie a terenului, dacă o înregistrare a ipotecii indică acest lucru. Cu excepţia cazului în care se prevede altfel în subsecţiunile (e) şi (f), o garanţie reală mobiliară asupra unor bunuri este subordonată unei ipoteci asupra construcţiei dacă o înregistrare a ipotecii este înregistrată înainte ca bunurile să devină bunuri fixe şi dacă bunurile devin bunuri fixe înainte de finalizarea construcţiei. O ipotecă are această prioritate în aceeaşi măsură ca o ipotecă asupra construcţiei în măsura în care este acordată pentru a refinanţa o ipotecă asupra construcţiei.

(i) [Prioritatea garanţiei reale mobiliare asupra culturilor.]

O garanție reală mobiliară perfectată asupra culturilor care cresc pe un bun imobil are prioritate față de un interes conflictual al unui grevist sau al unui proprietar al bunului imobil, dacă debitorul are un interes înregistrat sau este în posesia bunului imobil.

(j) [Subsecțiunea (i) prevalează.]

Subsecțiunea (i) prevalează asupra oricăror dispoziții contradictorii din următoarele legi: [Enumerați aici orice legi care conțin dispoziții incompatibile cu subsecțiunea (i).]

§ 9-335. ACHIZIȚII.

(a) [Constituirea unei garanții reale mobiliare asupra aderării.]

O garanție reală mobiliară poate fi constituită asupra unei adeziuni și continuă asupra garanției care devine o adeziune.

(b) [Perfecțiunea garanției reale mobiliare.]

În cazul în care o garanție reală este perfecționată atunci când garanția devine o adeziune, garanția reală rămâne perfecționată asupra garanției.

(c) [Prioritatea garanției reale mobiliare.]

Cu excepția cazului în care se prevede altfel în subsecțiunea (d), celelalte dispoziții din prezenta parte determină rangul de prioritate al unei garanții reale mobiliare asupra unei accesiuni.

(d) [Conformitate cu legea privind certificatele de proprietate.]

O garanție reală mobiliară asupra unei accesiuni este subordonată unei garanții reale mobiliare asupra întregului, care este perfecționată prin respectarea cerințelor unui certificat de proprietate în conformitate cu secțiunea 9-311(b).

(e) [Înlăturarea aderării în caz de neplată].

După neîndeplinirea obligațiilor de plată, sub rezerva părții 6, o parte garantată poate îndepărta o accesiune de alte bunuri dacă garanția reală mobiliară asupra accesiunii are prioritate față de creanțele oricărei persoane care are un interes asupra întregului.

(f) [Rambursarea după mutare.]

O parte garantată care îndepărtează un accesoriu de alte bunuri în temeiul subsecțiunii (e) rambursează cu promptitudine orice titular al unei garanții reale mobiliare sau al unui alt drept de retenție asupra întregului sau al celorlalte bunuri,

altul decât debitorul, sau orice proprietar al acestora, pentru costul reparației oricărui prejudiciu fizic adus întregului sau celorlalte bunuri. Partea garantată nu este obligată să despăgubească deținătorul sau proprietarul pentru orice diminuare a valorii întregului sau a celorlalte bunuri cauzată de absența accesoriului îndepărtat sau de necesitatea de a-l înlocui. O persoană care are dreptul la rambursare poate refuza permisiunea de a îndepărta

până în momentul în care partea garantată dă asigurări adecvate pentru îndeplinirea obligaţiei de rambursare.

§ 9-336. MĂRFURI AMESTECATE.

(a) ["Mărfuri amestecate."]

În prezenta secţiune, "mărfuri amestecate" înseamnă mărfuri care sunt unite fizic cu alte mărfuri în aşa fel încât identitatea lor se pierde în cadrul unui produs sau al unei mase.

(b) [Nici o garanţie reală mobiliară asupra bunurilor amestecate ca atare.]

Nu există o garanţie reală mobiliară asupra bunurilor amestecate ca atare. Cu toate acestea, o garanţie reală mobiliară poate fi ataşată unui produs sau unei mase care rezultă atunci când mărfurile devin mărfuri amestecate.

(c) [Ataşarea unei garanţii reale mobiliare asupra produsului sau a masei.]

În cazul în care garanţia devine bunuri amestecate, produsul sau masa de bunuri este garantat cu o garanţie reală mobiliară.

(d) [Perfecţiunea garanţiei reale mobiliare.]

În cazul în care o garanţie reală mobiliară asupra unui bun colateral este perfecţionată înainte ca bunul colateral să devină bunuri amestecate, garanţia reală mobiliară care se ataşează produsului sau masei în conformitate cu subsecţiunea (c) este perfecţionată.

(e) [Prioritatea garanţiei reale mobiliare.]

Cu excepţia cazului în care se prevede altfel la subsecţiunea (f), celelalte dispoziţii din prezenta parte determină rangul de prioritate al unei garanţii reale mobiliare care se ataşează produsului sau masei în temeiul subsecţiunii (c).

(f) [Garanţii reale mobiliare conflictuale asupra produsului sau a masei]

În cazul în care mai multe garanţii reale mobiliare sunt constituite asupra produsului sau a masei în temeiul subsecţiunii (c), următoarele reguli determină prioritatea:

(1) O garanţie reală mobiliară care este perfecţionată în temeiul subsecţiunii (d) are prioritate faţă de o garanţie reală mobiliară care nu este perfecţionată în momentul în care bunurile colaterale devin bunuri comune.

(2) În cazul în care mai multe garanţii reale mobiliare sunt constituite în conformitate cu subsecţiunea (d), garanţiile reale mobiliare au un rang egal proporţional cu valoarea bunurilor garantate în momentul în care acestea au devenit bunuri amestecate.

§ 9-337. PRIORITATEA GARANȚIILOR REALE MOBILIARE ASUPRA BUNURILOR CARE FAC OBIECTUL UNUI CERTIFICAT DE PROPRIETATE.

În cazul în care, în timp ce o garanție reală mobiliară asupra bunurilor este perfecționată prin orice metodă în temeiul legislației unei alte jurisdicții, acest stat eliberează un certificat de proprietate care nu arată că bunurile fac obiectul garanției reale mobiliare sau conține o declarație conform căreia acestea pot face obiectul unor garanții reale mobiliare care nu sunt indicate în certificat:

(1) un cumpărător al bunurilor, altul decât o persoană care are ca obiect de activitate vânzarea de bunuri de acest tip, se eliberează de garanția reală mobiliară dacă cumpărătorul dă valoare și primește livrarea bunurilor după emiterea certificatului și fără a avea cunoștință de garanția reală mobiliară; și

(2) garanția reală este subordonată unei garanții reale conflictuale asupra bunurilor care se constituie și este perfecționată în conformitate cu secțiunea 9-311(b) după emiterea certificatului și fără ca partea garantată conflictuală să aibă cunoștință de garanția reală.

§ 9-338. PRIORITATEA GARANȚIEI REALE MOBILIARE SAU A PRIVILEGIULUI AGRICOL PERFECȚIONAT PRIN DECLARAȚIA DE FINANȚARE DEPUSĂ CARE CONȚINE ANUMITE INFORMAȚII INCORECTE.

În cazul în care o garanție reală mobiliară sau un privilegiu agricol este perfecționat printr-o declarație de finanțare depusă care furnizează informațiile descrise în secțiunea 9-516 litera (b) punctul 5, care sunt incorecte la momentul depunerii declarației de finanțare:

(1) garanția reală mobiliară sau privilegiul agricol este subordonată unei garanții reale perfecționate conflictuale asupra garanției reale, în măsura în care titularul garanției reale conflictuale dă o valoare în mod rezonabil pe baza informațiilor incorecte; și

(2) un cumpărător, altul decât o parte garantată, al bunului colateral se eliberează de garanția reală mobiliară sau de privilegiul agricol în măsura în care, bazându-se în mod rezonabil pe informațiile incorecte, cumpărătorul dă valoare și, în cazul hârtiilor mobile, al documentelor, bunurilor, instrumentelor sau al unui certificat de garanție, primește livrarea bunului colateral.

§ 9-339. PRIORITATE SUPUSĂ SUBORDONĂRII.

Prezentul articol nu exclude subordonarea prin acord de către o persoană cu drept de prioritate.

[Subcapitolul 4. Drepturile băncii]

§ 9-340. EFICACITATEA DREPTULUI DE RECUPERARE SAU DE COMPENSARE ASUPRA CONTULUI DE DEPOZIT.

(a) [Exercitarea recuperării sau a compensării.]

Cu excepţia cazului în care se prevede altfel în subsecţiunea (c), o bancă la care este ţinut un cont de depozit poate exercita orice drept de recuperare sau de compensare împotriva unei părţi garantate care deţine o garanţie reală mobiliară asupra contului de depozit.

(b) [Recuperarea sau compensarea nu este afectată de garanţia reală mobiliară.]

Cu excepţia cazului în care se prevede altfel la litera (c), aplicarea prezentului articol la o garanţie reală mobiliară asupra unui cont de depozit nu afectează dreptul de recuperare sau de compensare al părţii garantate în ceea ce priveşte un cont de depozit păstrat la partea garantată.

(c) [În cazul în care compensarea este ineficientă.]

Exercitarea de către o bancă a unei compensări împotriva unui cont de depozit este ineficace împotriva unei părţi garantate care deţine o garanţie reală mobiliară asupra contului de depozit care este perfecţionată prin control în temeiul secţiunii 9-104(a)(3), dacă compensarea se bazează pe o creanţă împotriva debitorului.

§ 9-341. DREPTURILE ŞI OBLIGAŢIILE BĂNCII CU PRIVIRE LA CONTUL DE DEPOZIT.

Cu excepţia cazului în care se prevede altfel în secţiunea 9-340 litera (c) şi cu excepţia cazului în care banca convine altfel într-un document autentificat, drepturile şi obligaţiile unei bănci în ceea ce priveşte un cont de depozit păstrat la bancă nu sunt reziliate, suspendate sau modificate de:

(1) constituirea, sechestrarea sau perfecţionarea unei garanţii reale asupra contului de depozit;

(2) cunoaşterea de către bancă a garanţiei reale mobiliare; sau

(3) primirea de către bancă a instrucţiunilor din partea părţii garantate.

§ 9-342. DREPTUL BĂNCII DE A REFUZA SĂ ÎNCHEIE SAU SĂ DEZVĂLUIE EXISTENŢA UNUI ACORD DE CONTROL.

Prezentul articol nu obligă o bancă să încheie un acord de tipul celui descris la articolul 9-104 litera (a) punctul 2, chiar dacă clientul său solicită sau dispune acest lucru. O bancă care a încheiat un astfel de acord nu este obligată să confirme existenţa acordului unei alte persoane, cu excepţia cazului în care clientul său solicită acest lucru.

PARTEA 4. DREPTURILE TERȚILOR

§ 9-401. ALIENABILITATEA DREPTURILOR DEBITORULUI.

(a) [O altă lege reglementează alienabilitatea; excepții].

Cu excepția cazului în care se prevede altfel în subsecțiunea (b) și în secțiunile 9-406, 9-407, 9-408 și 9-409, transferul voluntar sau involuntar al drepturilor unui debitor asupra garanției reale este reglementat de o altă lege decât prezentul articol.

(b) [Acordul nu împiedică transferul.]

Un acord între debitor și partea garantată care interzice un transfer al drepturilor debitorului asupra garanției reale sau face ca transferul să fie considerat o nerespectare a obligațiilor nu împiedică transferul să producă efecte.

§ 9-402. PARTEA GARANTATĂ NU ESTE OBLIGATĂ ÎN BAZA UNUI CONTRACT AL DEBITORULUI SAU ÎN TEMEIUL UNUI DELICT.

Existența unei garanții reale mobiliare, a unui privilegiu agricol sau a unei autorizații acordate unui debitor de a dispune sau de a utiliza garanția, fără a face altceva, nu supune o parte garantată la răspundere contractuală sau delictuală pentru actele sau omisiunile debitorului.

§ 9-403. ACORDUL DE A NU INVOCA APĂRĂRI ÎMPOTRIVA CESIONARULUI.

(a) ["Valoare."]

În prezenta secțiune, "valoare" are înțelesul prevăzut la secțiunea 3-303 litera (a).

(b) [Acord de a nu face uz de pretenții sau apărări.]

Cu excepția cazului în care se prevede altfel în prezenta secțiune, un acord între un debitor și un cedent de a nu invoca împotriva cesionarului nicio pretenție sau apărare pe care debitorul ar putea-o avea împotriva cedentului este executoriu pentru un cesionar care acceptă o cesiune:

(1) pentru valoare;

(2) cu bună-credință;

(3) fără notificarea unei revendicări a unui drept de proprietate sau de posesie asupra bunului cedat; și

(4) fără notificarea unei apărări sau a unei cereri de recuperare de tipul celei care poate fi invocată împotriva unei persoane care are dreptul de a executa un instrument negociabil în temeiul secțiunii 3-305 litera (a).

(c) [Atunci când subsecțiunea (b) nu se aplică.]

Subsecţiunea (b) nu se aplică excepţiilor de tipul celor care pot fi invocate împotriva unui deţinător în termen al unui instrument negociabil în temeiul secţiunii 3-305 litera (b).

(d) [Omisiunea unei declaraţii obligatorii în tranzacţiile cu consumatorii].

Într-o tranzacţie de consum, în cazul în care un înscris atestă obligaţia debitorului contului, o altă lege decât prezentul articol impune ca înscrisul să includă o declaraţie care să precizeze că drepturile cesionarului sunt supuse pretenţiilor sau apărărilor pe care debitorul contului le-ar putea invoca împotriva creditorului iniţial, iar înscrisul nu include o astfel de declaraţie:

(1) procesul-verbal are acelaşi efect ca şi cum procesul-verbal ar fi inclus o astfel de declaraţie; şi

(2) debitorul poate invoca împotriva unui cesionar acele pretenţii şi apărări care ar fi fost disponibile dacă dosarul ar fi inclus o astfel de declaraţie.

(e) [Regulă pentru persoane fizice în temeiul altei legi.]

Prezenta secţiune face obiectul altor legi decât prezentul articol care stabilesc o regulă diferită pentru un debitor care este o persoană fizică şi care a contractat obligaţia în principal în scopuri personale, familiale sau casnice.

(f) [Altă lege care nu a fost înlocuită.]

Cu excepţia cazului în care se prevede altfel în subsecţiunea (d), prezenta secţiune nu înlătură alte legi decât prezentul articol care dau efect unui acord al unui debitor de cont de a nu invoca o creanţă sau o apărare împotriva unui cesionar.

§ 9-404. DREPTURI DOBÂNDITE DE CESIONAR; PRETENŢII ŞI MIJLOACE DE APĂRARE ÎMPOTRIVA CESIONARULUI.

(a) [Drepturile cesionarului sunt supuse condiţiilor, pretenţiilor şi apărărilor; excepţii].

Cu excepţia cazului în care debitorul unui cont a încheiat un acord executoriu de a nu invoca apărări sau pretenţii şi sub rezerva dispoziţiilor de la literele (b) până la (e), drepturile unui cesionar sunt supuse:

(1) toţi termenii contractului dintre debitorul de cont şi cedent şi orice apărare sau cerere de recuperare care rezultă din tranzacţia care a dat naştere contractului; şi

(2) orice alt mijloc de apărare sau pretenţie a debitorului de cont împotriva cedentului care se naşte înainte ca debitorul de cont să primească o notificare a cesiunii autentificată de cedent sau de cesionar.

(b) [Creanţa debitorului de cont reduce suma datorată cesionarului.]

Sub rezerva subsecţiunii (c) şi cu excepţia cazului în care se prevede altfel la subsecţiunea (d), creanţa unui debitor de cont împotriva unui cedent poate fi invocată împotriva unui cesionar în temeiul subsecţiunii (a) numai pentru a reduce suma datorată de debitorul de cont.

(c) [Regulă pentru persoane fizice în temeiul altei legi.]

Prezenta secţiune face obiectul altor legi decât prezentul articol care stabilesc o regulă diferită pentru un debitor care este o persoană fizică şi care a contractat obligaţia în principal în scopuri personale, familiale sau casnice.

(d) [Omisiunea unei declaraţii obligatorii în tranzacţiile cu consumatorii].

Într-o tranzacţie de consum, în cazul în care un înscris care atestă obligaţia debitorului, o altă lege decât prezentul articol prevede că înscrisul trebuie să includă o declaraţie conform căreia recuperarea debitorului împotriva unui cesionar în ceea ce priveşte creanţele şi apărările împotriva cedentului nu poate depăşi sumele plătite de debitorul contului în temeiul înscrisului, iar înscrisul nu include o astfel de declaraţie, măsura în care o creanţă a unui debitor faţă de cedent poate fi revendicată împotriva unui cesionar se determină ca şi cum înscrisul ar include o astfel de declaraţie.

(e) [Inaplicabilitate la creanţele privind asigurările de sănătate.]

Prezenta secţiune nu se aplică în cazul cesiunii unei creanţe de asigurare de sănătate.

§ 9-405. MODIFICAREA CONTRACTULUI ATRIBUIT.

(a) [Efectul modificării asupra cesionarului.]

O modificare sau o înlocuire a unui contract cedat este opozabilă cesionarului dacă este făcută cu bună credinţă. Cesionarul dobândeşte drepturi corespunzătoare în temeiul contractului modificat sau înlocuit. Cesiunea poate prevedea că modificarea sau substituirea constituie o încălcare a contractului de către cedent. Prezenta subsecţiune face obiectul subsecţiunilor (b) - (d).

(b) [Aplicabilitatea subsecţiunii (a).]

Subsecţiunea (a) se aplică în măsura în care:

(1) dreptul la plată sau o parte a acestuia în temeiul unui contract cedat nu a fost câştigat în totalitate prin executare; sau

(2) dreptul la plată sau o parte a acestuia a fost dobândit integral prin executare, iar debitorul contului nu a primit notificarea cesiunii în temeiul secţiunii 9-406 litera (a).

(c) [Regulă pentru persoane fizice în temeiul altei legi.]

Prezenta secţiune se supune altor legi decât prezentul articol care stabilesc o regulă diferită pentru un debitor care este o persoană fizică şi care a contractat obligaţia în principal în scopuri personale, familiale sau casnice.

(d) [Inaplicabilitate la creanţele privind asigurările de sănătate.]

Prezenta secţiune nu se aplică în cazul cesiunii unei creanţe de asigurare de sănătate.

§ 9-406. DESCĂRCAREA DE GESTIUNE A DEBITORULUI DE CONT; NOTIFICAREA CESIUNII; IDENTIFICAREA ŞI DOVADA CESIUNII; RESTRICŢII PRIVIND CESIUNEA CONTURILOR, A BUNURILOR MOBILE, A BUNURILOR NECORPORALE DE PLATĂ ŞI A BILETELOR LA ORDIN FĂRĂ EFECT.

(a) [Descărcarea de gestiune a debitorului de cont; efectul notificării].

Sub rezerva dispoziţiilor de la literele (b) până la (i), un debitor al unui cont, al unui bun mobil sau al unui bun necorporal de plată îşi poate achita obligaţia plătind cedentului până când, dar nu după ce debitorul contului primeşte o notificare, autentificată de cedent sau de cesionar, că suma datorată sau care urmează să devină datorată a fost cesionată şi că plata trebuie efectuată către cesionar. După primirea notificării, debitorul contului îşi poate achita obligaţia plătind cesionarului şi nu îşi poate achita obligaţia plătind cedentului.

(b) [Atunci când notificarea este ineficientă.]

Sub rezerva subsecţiunii (h), notificarea este ineficientă în temeiul subsecţiunii (a):

(1) în cazul în care nu identifică în mod rezonabil drepturile cedate;

(2) în măsura în care un acord încheiat între un debitor de cont şi un vânzător al unui bun necorporal de plată limitează obligaţia debitorului de cont de a plăti o altă persoană decât vânzătorul, iar limitarea este valabilă în temeiul unei alte legi decât prezentul articol; sau

(3) la alegerea unui debitor de cont, în cazul în care notificarea îl înştiinţează pe debitorul de cont să facă mai puţin decât suma integrală a oricărei rate sau alte plăţi periodice către cesionar, chiar dacă:

(A) numai o parte din cont, din hârtia mobiliară sau din bunul necorporal de plată a fost cedată cesionarului respectiv;

(B) o parte a fost cedată unui alt cesionar; sau

(C) debitorul contului ştie că cesiunea către acel cesionar este limitată.

(c) [Dovada atribuirii.]

Sub rezerva dispoziţiilor de la litera (h), la cererea debitorului, un cesionar trebuie să furnizeze în timp util o dovadă rezonabilă că cesiunea a fost efectuată. În cazul în care cesionarul nu se conformează, debitorul contului îşi poate achita obligaţia prin plata cedentului, chiar dacă debitorul contului a primit o notificare în temeiul subsecţiunii (a).

(d) [Termen care restricţionează cesiunea, în general ineficient.]

Cu excepţia cazului în care se prevede altfel în subsecţiunea (e) şi în secţiunile 2A-303 şi 9-407 şi sub rezerva subsecţiunii (h), o clauză dintr-un contract încheiat între un debitor de cont şi un cedent sau dintr-un bilet la ordin este lipsită de efect în măsura în care:

(1) interzice, restricţionează sau solicită consimţământul debitorului contului sau al persoanei obligate prin biletul la ordin în ceea ce priveşte cesiunea sau transferul sau constituirea, sechestrarea, perfectarea sau executarea unei garanţii reale mobiliare asupra contului, hârtiei mobile, bunului necorporal de plată sau biletului la ordin; sau

(2) prevede că cesiunea sau transferul sau constituirea, sechestrarea, perfecţionarea sau executarea garanţiei reale mobiliare poate da naştere la o neîndeplinire, o încălcare, un drept de recuperare, o revendicare, o apărare, o reziliere, un drept de reziliere sau o cale de atac în temeiul contului, al hârtiei mobile, al bunului necorporal de plată sau al biletului la ordin.

(e) [Inaplicabilitatea subsecţiunii (d) la anumite vânzări].

Subsecţiunea (d) nu se aplică în cazul vânzării unui bun necorporal de plată sau a unui bilet la ordin.

(f) [Restricţiile legale privind cesiunea sunt în general ineficiente.]

Cu excepţia cazului în care se prevede altfel în secţiunile 2A-303 şi 9-407 şi sub rezerva subsecţiunilor (h) şi (i), o normă de drept, o lege sau un regulament care interzice, restricţionează sau necesită consimţământul unui guvern, al unui organism sau al unui funcţionar guvernamental sau al unui debitor de cont pentru cesiunea sau transferul unui cont sau pentru constituirea unei garanţii reale mobiliare asupra unui cont sau a unui act mobiliar este ineficace în măsura în care norma de drept, legea sau regulamentul respectiv:

(1) interzice, restricţionează sau solicită consimţământul guvernului, al unui organism sau al unui funcţionar guvernamental sau al unui debitor al contului pentru cesiunea sau transferul sau pentru constituirea, sechestrarea, perfecţionarea sau executarea unei garanţii reale mobiliare asupra contului sau a unui act mobiliar; sau

(2) prevede că constituirea, sechestrarea, perfecţiunea sau executarea garanţiei reale mobiliare poate da naştere la o neîndeplinire, o încălcare, un drept de recuperare, o pretenţie, o apărare, o reziliere, un drept de reziliere sau un remediu în temeiul contului sau al hârtiei mobiliare.

(g) [Nu se poate renunţa la subsecţiunea (b)(3)].

Sub rezerva subsecţiunii (h), un debitor de cont nu poate renunţa sau modifica opţiunea sa în temeiul subsecţiunii (b) punctul 3.

(h) [Regulă pentru persoane fizice în temeiul altei legi.]

Prezenta secţiune face obiectul altor legi decât prezentul articol care stabilesc o regulă diferită pentru un debitor care este o persoană fizică şi care a contractat obligaţia în principal în scopuri personale, familiale sau casnice.

(i) [Inaplicabilitate la creanţele privind asigurările de sănătate.]

Prezenta secţiune nu se aplică în cazul cesiunii unei creanţe de asigurare de sănătate.

(j) [Secţiunea prevalează asupra legii incompatibile specificate.]

Prezenta secţiune prevalează asupra oricăror dispoziţii contradictorii din următoarele legi, norme şi regulamente:

[Enumeraţi aici toate legile, normele şi regulamentele care conţin dispoziţii incompatibile cu prezenta secţiune].

§ 9-407. RESTRICŢII PRIVIND CONSTITUIREA SAU EXECUTAREA GARANŢIEI REALE MOBILIARE ASUPRA DREPTULUI DE ÎNCHIRIERE SAU ASUPRA DREPTULUI REZIDUAL AL LOCATORULUI.

(a) [Termen care restricţionează cesiunea, în general ineficient.]

Cu excepţia cazului în care se prevede altfel în subsecţiunea (b), o clauză dintr-un contract de leasing este ineficace în măsura în care:

(1) interzice, restricţionează sau solicită consimţământul unei părţi la contractul de leasing pentru cesiunea sau transferul sau pentru constituirea, sechestrarea, perfectarea sau executarea unei garanţii reale asupra unui drept al unei părţi în temeiul contractului de leasing sau asupra dreptului rezidual al locatorului asupra bunurilor; sau

(2) prevede că cesiunea sau transferul sau constituirea, sechestrarea, perfecţionarea sau executarea garanţiei reale mobiliare poate da naştere la o neîndeplinire, o încălcare, un drept de recuperare, o revendicare, o apărare, o reziliere, un drept de reziliere sau o cale de atac în temeiul contractului de leasing.

(b) [Eficacitatea anumitor termeni.]

Cu excepţia cazului în care se prevede altfel în secţiunea 2A-303(7), o clauză descrisă la subsecţiunea (a)(2) produce efecte în măsura în care există:

(1) un transfer de către locatar al dreptului de posesie sau de utilizare a bunurilor de către locatar, cu încălcarea termenului; sau

(2) o delegare a unei prestaţii materiale a uneia dintre părţile la contractul de închiriere cu încălcarea clauzei.

(c) [Dobânda de securitate nu este o depreciere semnificativă.]

Constituirea, sechestrarea, perfectarea sau executarea unei garanţii reale mobiliare asupra dreptului locatorului în temeiul contractului de leasing sau asupra dreptului rezidual al locatorului asupra bunurilor nu reprezintă un transfer care afectează în mod semnificativ perspectiva locatarului de a obţine o prestaţie de restituire sau

care modifică în mod semnificativ obligaţia locatarului sau creşte în mod semnificativ sarcina sau riscul impus locatarului în sensul secţiunii 2A-303(4).

cu excepţia cazului în care, şi numai în măsura în care executarea are ca rezultat o delegare a performanţei materiale a locatorului.

§ 9-408. RESTRICŢIILE PRIVIND CESIUNEA BILETELOR LA ORDIN, A CREANŢELOR ÎN MATERIE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE ŞI A ANUMITOR ACTIVE NECORPORALE GENERALE INEFICACE.

(a) [Termen care restricţionează cesiunea, în general ineficient.]

Cu excepţia cazului în care se prevede altfel în subsecţiunea (b), un termen dintr-un bilet la ordin sau dintr-un acord între un debitor de cont şi un debitor care se referă la o creanţă de asigurare de sănătate sau la un bun intangibil general, inclusiv un contract, un permis, o licenţă sau o franciză, şi care interzice, restricţionează, sau necesită consimţământul persoanei obligate prin biletul la ordin sau al debitorului de cont pentru cesiunea sau transferul, sau pentru constituirea, sechestrarea sau perfectarea unei garanţii reale mobiliare asupra biletului la ordin, creanţei de asigurări de sănătate sau a bunului necorporal general, este ineficace în măsura în care această clauză:

(1) ar afecta constituirea, ataşarea sau perfecţiunea unei garanţii reale mobiliare; sau

(2) prevede că cesiunea sau transferul sau constituirea, sechestrarea sau perfectarea garanţiei reale mobiliare poate da naştere la o neîndeplinire, o încălcare, un drept de recuperare, o revendicare, o apărare, o reziliere, un drept de reziliere sau o cale de atac în temeiul biletului la ordin, al creanţei de asigurări de sănătate sau al unui bun intangibil general.

(b) [Aplicabilitatea subsecţiunii (a) la vânzarea anumitor drepturi de plată].

Subsecţiunea (a) se aplică unei garanţii reale mobiliare asupra unui bun necorporal de plată sau a unui bilet la ordin numai în cazul în care garanţia reală rezultă din vânzarea bunului necorporal de plată sau a biletului la ordin.

(c) [Restricţiile legale privind cesiunea sunt în general ineficiente.]

O normă de drept, o lege sau un regulament care interzice, restricţionează sau necesită consimţământul unui guvern, al unui organism sau al unui funcţionar guvernamental, al unei persoane obligate la plata unui bilet la ordin sau al unui debitor de cont pentru cesiunea sau transferul unui bilet la ordin, al unei creanţe de asigurări de sănătate sau al unui bun necorporal în general, inclusiv un contract, un permis, o licenţă sau o franciză între un debitor de cont şi un debitor, sau pentru crearea unei garanţii reale asupra acestora, este ineficientă în măsura în care norma de drept, legea sau regulamentul respectiv:

(1) ar afecta constituirea, ataşarea sau perfecţiunea unei garanţii reale mobiliare; sau

(2) prevede că cesiunea sau transferul sau constituirea, sechestrarea sau perfectarea garanţiei reale mobiliare poate da naştere la o neîndeplinire, o încălcare, un drept de recuperare, o revendicare, o apărare, o reziliere, un drept de

reziliere sau o cale de atac în temeiul biletului la ordin, al creanței de asigurări de sănătate sau al unui bun intangibil general.

(d) [Limitarea ineficienței în temeiul alineatelor (a) și (c)].

În măsura în care o clauză dintr-un bilet la ordin sau dintr-un contract încheiat între un debitor de cont şi un debitor care se referă la o creanţă de asigurare de sănătate sau la un bun necorporal general sau o normă de drept, o lege sau un regulament descris la subsecţiunea (c) ar fi eficace în temeiul unei alte legi decât prezentul articol, dar este ineficace în temeiul subsecţiunii (a) sau (c), constituirea, ataşarea sau perfecţionarea unei garanţii reale mobiliare asupra biletului la ordin, creanţei de asigurare de sănătate sau bunului necorporal general:

(1) nu este opozabilă persoanei obligate prin biletul la ordin sau debitorului de cont;

(2) nu impune o datorie sau o obligaţie persoanei obligate prin biletul la ordin sau debitorului de cont;

(3) nu obligă persoana obligată prin biletul la ordin sau debitorul contului să recunoască garanţia reală mobiliară, să plătească sau să presteze o prestaţie către partea garantată sau să accepte plata sau prestaţia de la partea garantată;

(4) nu dă dreptul părţii garantate să utilizeze sau să cedeze drepturile debitorului în temeiul biletului la ordin, al creanţei de asigurări de sănătate sau al bunului necorporal general, inclusiv orice informaţii sau materiale conexe furnizate debitorului în cadrul tranzacţiei care a dat naştere biletului la ordin, creanţei de asigurări de sănătate sau bunului necorporal general;

(5) nu dă dreptul părţii garantate să utilizeze, să cedeze, să deţină sau să aibă acces la secrete comerciale sau informaţii confidenţiale ale persoanei obligate prin biletul la ordin sau ale debitorului de cont; şi

(6) nu dă dreptul părţii garantate să execute garanţia reală mobiliară asupra biletului la ordin, creanţei de asigurare de sănătate sau a bunului necorporal general.

(e) [Secţiunea prevalează asupra legii incompatibile specificate.]

Prezenta secţiune prevalează asupra oricăror dispoziţii contradictorii din următoarele legi, norme şi regulamente:

[Enumeraţi aici toate legile, normele şi regulamentele care conţin dispoziţii incompatibile cu prezenta secţiune].

§ 9-409. RESTRICŢIILE PRIVIND CESIUNEA DREPTURILOR DE SCRISOARE DE CREDIT INEFICACE.

(a) [Termen sau lege care restricţionează cesiunea, în general ineficace.]

O clauză dintr-o scrisoare de credit sau o normă legală, statutară, regulamentară, cutumă sau practică aplicabilă scrisorii de credit care interzice, restricţionează sau necesită consimţământul unui solicitant, emitent sau persoană desemnată pentru cesiunea sau constituirea de către beneficiar a unei garanţii reale mobiliare asupra unui drept asupra unei scrisori de credit este ineficace în măsura în care clauza sau

norma legală, statutară, regulamentară, cutumă sau practică:

(1) ar afecta constituirea, ataşarea sau perfecţiunea unei garanţii reale mobiliare asupra dreptului asupra scrisorii de credit; sau

(2) prevede că constituirea, sechestrarea sau perfectarea garanţiei reale mobiliare poate da naştere la o neîndeplinire, o încălcare, un drept de recuperare, o pretenţie, o apărare, o reziliere, un drept de reziliere sau o cale de atac în temeiul dreptului la scrisoarea de credit.

(b) [Limitarea ineficienţei în temeiul subsecţiunii (a).]

În măsura în care o clauză dintr-o scrisoare de credit este ineficace în temeiul subsecţiunii (a), dar ar fi eficace în temeiul altei legi decât prezentul articol sau al unui obicei sau al unei practici aplicabile scrisorii de credit, la transferul unui drept de tragere sau de a solicita în alt mod executarea în temeiul scrisorii de credit sau la cesiunea unui drept la veniturile scrisorii de credit, constituirea, ataşarea sau perfecţionarea unei garanţii reale mobiliare asupra dreptului scrisorii de credit:

(1) nu este opozabilă solicitantului, emitentului, persoanei desemnate sau beneficiarului cesionar;

(2) nu impune nicio îndatorire sau obligaţie solicitantului, emitentului, persoanei desemnate sau beneficiarului cesionar; şi

(3) nu impune solicitantului, emitentului, persoanei nominalizate sau beneficiarului cesionar să recunoască garanţia reală mobiliară, să plătească sau să presteze o prestaţie părţii garantate sau să accepte plata sau altă prestaţie din partea părţii garantate.

PARTEA A 5-A. DEPUNEREA

[Subpartea 1. Biroul de depunere; conţinutul şi eficacitatea declaraţiei de finanţare]

§ 9-501. BIROUL DE DEPUNERE A DOCUMENTELOR.

(a) [Depunerea birourilor.]

Cu excepţia cazului în care se prevede altfel în subsecţiunea (b), în cazul în care legislaţia locală a acestui stat reglementează perfectarea unei garanţii reale mobiliare sau a unui privilegiu agricol, biroul la care se depune o declaraţie de finanţare pentru a perfecta garanţia reală mobiliară sau privilegiul agricol este:

(1) biroul desemnat pentru depunerea sau înregistrarea unei înregistrări a unei ipoteci asupra bunului imobil aferent, dacă:

(A) garanţia reală este o garanţie reală sub formă de lemn extras sau lemn care urmează să fie tăiat; sau

(B) declaraţia de finanţare este depusă ca o declaraţie de fixare, iar garanţia este reprezentată de bunuri care sunt sau urmează să devină

bunuri fixate; sau

(2) biroul [sau orice birou autorizat în mod corespunzător de către [ ]], în toate celelalte cazuri, inclusiv în cazul în care garanţia reală este reprezentată de bunuri care sunt sau urmează să devină bunuri imobile, iar declaraţia de finanţare nu este depusă ca depozit de bunuri imobile.

(b) [Birou de depunere a cererilor pentru serviciile de transport de energie electrică.]

Biroul la care se depune o declarație de finanțare pentru a perfecta o garanție reală mobiliară asupra garanțiilor reale, inclusiv asupra instalațiilor fixe, ale unui furnizor de servicii de transport este biroul [ ]. Declarația de finanțare constituie, de asemenea, o declarație de fixare în ceea ce privește garanțiile reale indicate în declarația de finanțare care sunt sau urmează să devină fixuri.

§ 9-502. CONȚINUTUL DECLARAȚIEI DE FINANȚARE; ÎNREGISTRAREA IPOTECII CA DECLARAȚIE DE FINANȚARE; MOMENTUL DEPUNERII DECLARAȚIEI DE FINANȚARE.

(a) [Suficiența declarației de finanțare].

Sub rezerva subsecțiunii (b), o declarație de finanțare este suficientă numai dacă:

(1) furnizează numele debitorului;

(2) furnizează numele părții garantate sau al unui reprezentant al acesteia; și

(3) indică garanția acoperită de declarația de finanțare.

(b) [Declarații de finanțare legate de proprietăți imobiliare.]

Cu excepția cazului în care se prevede altfel în secțiunea 9-501 litera (b), pentru a fi suficientă, o declarație de finanțare care se referă la garanții reale ca fiind extrase sau la lemnul care urmează să fie tăiat sau care este depusă ca o declarație de fixare și care se referă la bunuri care sunt sau urmează să devină fixate, trebuie să respecte subsecțiunea (a) și, de asemenea:

(1) indică faptul că acoperă acest tip de garanție;

(2) indică faptul că acesta urmează să fie depus [pentru înregistrare] în registrele de proprietate imobiliară;

(3) să furnizeze o descriere a bunului imobil la care este legată garanția [suficientă pentru a da o notificare implicită a unei ipoteci în conformitate cu legislația acestui stat dacă descrierea ar fi cuprinsă într-o înregistrare a ipotecii asupra bunului imobil]; și

(4) în cazul în care debitorul nu are un interes înregistrat în imobil, furnizați numele unui proprietar înregistrat.

(c) [Înregistrarea ipotecii ca declarație de finanțare.]

O înregistrare a unei ipoteci produce efecte, de la data înregistrării, ca declarație de finanțare depusă ca depozit fix sau ca declarație de finanțare care acoperă garanții reale sau lemnul care urmează să fie tăiat numai dacă:

(1) înregistrarea indică bunurile sau conturile pe care le acoperă;

(2) bunurile sunt sau urmează să devină elemente de fixare legate de bunul imobil descris în dosar sau garanția este legată de bunul imobil descris în dosar și este o garanție reală ca fiind extrasă sau lemn care urmează să fie tăiat;

(3) înregistrarea îndeplinește cerințele pentru o declarație de finanțare prevăzute în prezenta secțiune, cu excepția indicației că aceasta urmează să fie depusă în registrele de proprietate imobiliară; și

(4) procesul-verbal este înregistrat [în mod corespunzător].

(d) [Depunerea înainte de contractul de garanție sau de atașament.]

O declarație de finanțare poate fi depusă înainte de încheierea unui contract de garanție sau de constituirea unei garanții reale mobiliare.

§ 9-503. NUMELE DEBITORULUI ȘI AL PĂRȚII GARANTATE.

(a) [Suficiența numelui debitorului.]

O declarație de finanțare indică în mod suficient numele debitorului:

(1) în cazul în care debitorul este o organizație înregistrată, numai dacă declarația de finanțare furnizează numele debitorului indicat în registrul public din jurisdicția de organizare a debitorului care arată că acesta a fost organizat;

(2) în cazul în care debitorul este o succesiune a unui defunct, numai dacă declarația de finanțare furnizează numele defunctului și indică faptul că debitorul este o succesiune;

(3) în cazul în care debitorul este un trust sau un fiduciar care acționează cu privire la bunuri deținute în trust, numai dacă declarația de finanțare:

(A) furnizează numele specificat pentru trust în documentele sale organice sau, în cazul în care nu este specificat niciun nume, furnizează numele constituitorului și informații suplimentare suficiente pentru a distinge debitorul de alte trusturi care au unul sau mai mulți constituitori identici; și

(B) indică, în numele debitorului sau în alt mod, că debitorul este un trust sau că este un administrator care acționează cu privire la bunurile deținute în trust; și

(4) în alte cazuri:

(A) în cazul în care debitorul are un nume, numai dacă furnizează numele individual sau organizațional al debitorului; și

(B) în cazul în care debitorul nu are un nume, numai dacă furnizează

numele partenerilor, membrilor, asociaţilor sau altor persoane care compun debitorul.

(b) [Informaţii suplimentare referitoare la debitor.]

O declarație de finanțare care indică numele debitorului în conformitate cu subsecțiunea (a) nu este lipsită de efecte din cauza absenței:

(1) o denumire comercială sau o altă denumire a debitorului; sau

(2) cu excepția cazului în care acest lucru este cerut în temeiul subsecțiunii (a) punctul 4 litera (B), numele partenerilor, membrilor, asociaților sau al altor persoane care fac parte din debitor.

(c) [Numele comercial al debitorului este insuficient.]

O declarație de finanțare care conține doar denumirea comercială a debitorului nu furnizează suficient de mult numele debitorului.

(d) [Capacitate reprezentativă.]

Lipsa indicării calității de reprezentant al unei părți garantate sau al reprezentantului unei părți garantate nu afectează caracterul suficient al unei declarații de finanțare.

(e) [Mai mulți debitori și părți garantate.]

O declarație de finanțare poate indica numele mai multor debitori și numele mai multor părți garantate.

§ 9-504. INDICAREA GARANȚIEI.

O declarație de finanțare indică în mod suficient garanția pe care o acoperă dacă declarația de finanțare prevede:

(1) o descriere a garanției în conformitate cu secțiunea 9-108; sau

(2) o indicație că declarația de finanțare acoperă toate activele sau toate bunurile personale.

§ 9-505. DEPUNEREA ȘI RESPECTAREA ALTOR LEGI ȘI TRATATE PENTRU CONSIGNAȚII, ÎNCHIRIERI, ALTE CAUȚIUNI ȘI ALTE TRANZACȚII.

(a) [Utilizarea altor termeni decât "debitor" și "parte garantată"].

Un expeditor, un locator, un locator sau un alt comodatar de bunuri, un licențiator sau un cumpărător de bunuri necorporale de plată sau de bilete la ordin poate depune o declarație de finanțare sau se poate conforma unei legi sau unui tratat descris în secțiunea 9-311 litera (a), folosind termenii "expeditor", "destinatar", "locator", "locatar", "locatar", "comodatar", "comodatar", "licențiator", "licențiat", "proprietar", "proprietar înregistrat", "cumpărător", "vânzător" sau cuvinte cu semnificație similară, în locul termenilor "parte garantată" și "debitor".

(b) [Efectul declarației de finanțare în temeiul subsecțiunii (a)].

Această parte se aplică la depunerea unei declarații de finanțare în conformitate cu subsecțiunea (a) și, după caz, la conformitatea care este echivalentă cu depunerea unei declarații de finanțare în conformitate cu secțiunea 9-311(b), dar depunerea sau conformitatea nu este în sine un factor de determinare a

dacă garanția reală asigură o obligație. În cazul în care, dintr-un alt motiv, se stabilește că garanția reală mobiliară garantează o obligație, garanția reală mobiliară deținută de expeditor, locator, administrator, licențiator, proprietar sau cumpărător, care se atașează la garanția reală mobiliară, este perfecționată prin depunerea sau respectarea cererii.

§ 9-506. EFECTUL ERORILOR SAU AL OMISIUNILOR.

(a) [Erori și omisiuni minore.]

O declarație de finanțare care îndeplinește în mod substanțial cerințele din prezenta parte este eficientă, chiar dacă are erori sau omisiuni minore, cu excepția cazului în care erorile sau omisiunile fac ca declarația de finanțare să inducă în mod grav în eroare.

(b) [Declarație de finanțare care induce serios în eroare.]

Cu excepția cazului în care se prevede altfel în subsecțiunea (c), o declarație de finanțare care nu indică suficient de bine numele debitorului în conformitate cu secțiunea 9-503 litera (a) este înșelătoare în mod grav.

(c) [Declarație de finanțare care nu induce în eroare în mod grav.]

În cazul în care o căutare în registrele biroului de înregistrare sub numele corect al debitorului, folosind logica standard de căutare a biroului de înregistrare, dacă există, ar dezvălui o declarație de finanțare care nu furnizează suficient de mult numele debitorului în conformitate cu secțiunea 9-503 litera (a), numele furnizat nu face ca declarația de finanțare să inducă în mod grav în eroare.

(d) ["Numele corect al debitorului."]

În sensul secțiunii 9-508 litera (b), "numele corect al debitorului" din subsecțiunea (c) înseamnă numele corect al noului debitor.

§ 9-507. EFECTUL ANUMITOR EVENIMENTE ASUPRA EFICACITĂȚII DECLARAȚIEI DE FINANȚARE.

(a) [Dispunere.]

O declarație de finanțare depusă rămâne valabilă în ceea ce privește garanția care este vândută, schimbată, închiriată, licențiată sau cedată în alt mod și în care continuă să existe o garanție reală mobiliară sau un privilegiu agricol, chiar dacă partea garantată are cunoștință de această cedare sau consimte la aceasta.

(b) [Informația devine foarte înșelătoare.]

Cu excepția cazului în care se prevede altfel în subsecțiunea (c) și în secțiunea 9-508, o declarație de finanțare nu este lipsită de efecte dacă, după ce declarația de finanțare este depusă, informațiile furnizate în declarația de finanțare devin grav înșelătoare în conformitate cu secțiunea 9-506.

(c) [Schimbarea numelui debitorului.]

În cazul în care un debitor își schimbă numele în așa fel încât o declarație de finanțare depusă devine foarte înșelătoare în conformitate cu secțiunea 9-506:

(1) declarația de finanțare este valabilă pentru a perfecta o garanție reală mobiliară asupra unor bunuri achiziționate de debitor înainte sau în termen de patru luni de la modificare; și

(2) declarația de finanțare nu este valabilă pentru a constitui o garanție reală mobiliară asupra unei garanții reale achiziționate de debitor la mai mult de patru luni de la modificare, cu excepția cazului în care se depune o modificare a declarației de finanțare care face ca declarația de finanțare să nu mai inducă în mod serios în eroare în termen de patru luni de la modificare.

§ 9-508. EFICACITATEA DECLARAȚIEI DE FINANȚARE ÎN CAZUL ÎN CARE NOUL DEBITOR DEVINE OBLIGAT PRIN ACORDUL DE GARANȚIE.

(a) [Declarație de finanțare prin care se desemnează debitorul inițial.]

Cu excepția cazului în care se prevede altfel în prezenta secțiune, o declarație de finanțare depusă, în care este menționat un debitor inițial, produce efecte pentru a perfecta o garanție reală mobiliară asupra unei garanții asupra căreia un nou debitor are sau dobândește drepturi în măsura în care declarația de finanțare ar fi produs efecte dacă debitorul inițial ar fi dobândit drepturi asupra garanției.

(b) [Declarația de finanțare devenind serios înșelătoare.]

În cazul în care diferența dintre numele debitorului inițial și cel al noului debitor face ca o declarație de finanțare depusă, care produce efecte în conformitate cu subsecțiunea (a), să inducă în mod grav în eroare în conformitate cu secțiunea 9-506:

(1) declarația de finanțare este eficientă pentru a perfecționa o garanție reală mobiliară asupra garanției achiziționate de noul debitor înainte și în termen de patru luni de la data la care noul debitor devine obligat în temeiul secțiunii 9-203 litera (d); și

(2) declarația de finanțare nu produce efecte pentru a perfecta o garanție reală mobiliară asupra garanției achiziționate de noul debitor la mai mult de patru luni de la data la care acesta devine obligat în temeiul secțiunii 9-203 litera (d), cu excepția cazului în care o declarație de finanțare inițială în care se indică numele noului debitor este depusă înainte de expirarea acestui termen.

(c) [Atunci când secțiunea nu se aplică.]

Prezenta secțiune nu se aplică garanțiilor pentru care o declarație de finanțare depusă rămâne valabilă împotriva noului debitor în temeiul secțiunii 9-507 litera (a).

§ 9-509. PERSOANE ÎNDREPTĂȚITE SĂ DEPUNĂ UN DOSAR.

(a) [Persoana îndreptățită să depună dosarul].

O persoană poate depune o declarație de finanțare inițială, un amendament care adaugă garanții acoperite de o declarație de finanțare sau un amendament care adaugă un debitor la o declarație de finanțare numai dacă:

(1) debitorul autorizează depunerea într-un document autentificat sau în conformitate cu subsecţiunea (b) sau (c); sau

(2) persoana deţine un drept de retenţie agricolă care a intrat în vigoare la momentul depunerii şi declaraţia de finanţare acoperă numai garanţiile asupra cărora persoana deţine un drept de retenţie agricolă.

(b) [Acord de securitate ca autorizaţie.]

Prin autentificarea unui contract de garanţie sau prin faptul că devine obligat în calitate de debitor, un debitor sau un nou debitor autorizează depunerea unei declaraţii de finanţare iniţiale şi a unui amendament, care să acopere:

(1) garanţia descrisă în contractul de garanţie; şi

(2) bunurile care devin garanţii în temeiul secţiunii 9-315 litera (a) punctul 2, indiferent dacă acordul de garanţie acoperă sau nu în mod expres veniturile.

(c) [Achiziţionarea de garanţii ca autorizaţie.]

Prin achiziţionarea de garanţii asupra cărora continuă să existe o garanţie reală sau un drept de retenţie agricolă în temeiul secţiunii 9-315 litera (a) punctul 1, un debitor autorizează depunerea unei declaraţii de finanţare iniţiale şi a unei modificări, care să acopere garanţia şi bunurile care devin garanţii în temeiul secţiunii 9-315 litera (a) punctul 2.

(d) [Persoană îndreptăţită să depună anumite modificări.]

O persoană poate depune un amendament, altul decât un amendament care adaugă garanţii acoperite de o declaraţie de finanţare sau un amendament care adaugă un debitor la o declaraţie de finanţare, numai dacă:

(1) partea garantată înregistrată autorizează depunerea; sau

(2) modificarea este o declaraţie de reziliere pentru o declaraţie de finanţare pentru care partea garantată înregistrată nu a depus sau trimis o declaraţie de reziliere în conformitate cu secţiunea 9-513(a) sau (c), debitorul autorizează depunerea, iar declaraţia de reziliere indică faptul că debitorul a autorizat depunerea acesteia.

(e) [Mai multe părţi asigurate din dosar.]

În cazul în care există mai mult de o parte garantată înregistrată pentru o declaraţie de finanţare, fiecare parte garantată înregistrată poate autoriza depunerea unei modificări în temeiul subsecţiunii (d).

§ 9-510. EFICACITATEA DOSARULUI DEPUS.

(a) [Înregistrare depusă în vigoare dacă este autorizată.]

Un document depus este valabil numai în măsura în care a fost depus de o persoană care îl poate depune în temeiul secţiunii 9-509.

(b) [Autorizaţie de la o parte garantată înregistrată.]

O înregistrare autorizată de o parte garantată înregistrată nu afectează declaraţia de finanţare în ceea ce priveşte o altă parte garantată înregistrată.

(c) [Declaraţia suplimentară nu a fost depusă în timp util.]

O declaraţie de continuare care nu este depusă în termenul de şase luni prevăzut la secţiunea 9-515 litera (d) este lipsită de efect.

§ 9-511. PARTE GARANTATĂ DE ÎNREGISTRARE.

(a) [Partea garantată de înregistrare.]

O parte garantată înregistrată cu privire la o declaraţie de finanţare este o persoană al cărei nume este indicat ca fiind numele părţii garantate sau al unui reprezentant al părţii garantate într-o declaraţie de finanţare iniţială care a fost depusă. În cazul în care o declaraţie de finanţare iniţială este depusă în conformitate cu secţiunea 9-514 litera (a), cesionarul numit în declaraţia de finanţare iniţială este partea garantată înregistrată în ceea ce priveşte declaraţia de finanţare.

(b) [Amendament prin care se desemnează partea garantată din dosar.]

În cazul în care se depune o modificare a unei declaraţii de finanţare care prevede numele unei persoane ca parte garantată sau ca reprezentant al unei părţi garantate, persoana menţionată în modificare este o parte garantată înregistrată. În cazul în care se depune un amendament în temeiul secţiunii 9- 514(b), cesionarul menţionat în amendament este o parte garantată înregistrată.

(c) [Amendament prin care se elimină partea garantată din dosar.]

O persoană rămâne o parte garantată înregistrată până la depunerea unei modificări a declaraţiei de finanţare care să o elimine.

§ 9-512. MODIFICAREA DECLARAŢIEI DE FINANŢARE.

[Alternativa A]

(a) [Modificarea informaţiilor din declaraţia de finanţare].

Sub rezerva secţiunii 9-509, o persoană poate adăuga sau şterge garanţii acoperite de o declaraţie de finanţare, poate continua sau înceta eficacitatea acesteia sau, sub

rezerva subsecţiunii (e), poate modifica în alt mod informaţiile furnizate în declaraţia de finanţare prin depunerea unui amendament care:

(1) identifică, prin numărul său de dosar, declarația de finanțare inițială la care se referă modificarea; și

(2) în cazul în care modificarea se referă la o declarație de finanțare inițială depusă [sau înregistrată] la un birou de depunere descris la secțiunea 9-501 litera (a) punctul 1, furnizează informațiile specificate la secțiunea 9-502 litera (b).

[Alternativa B]

(a) [Modificarea informațiilor din declarația de finanțare].

Sub rezerva secțiunii 9-509, o persoană poate adăuga sau șterge garanții acoperite de o declarație de finanțare, poate continua sau înceta eficacitatea acesteia sau, sub rezerva subsecțiunii (e), poate modifica în alt mod informațiile furnizate în declarația de finanțare prin depunerea unui amendament care:

(1) identifică, prin numărul său de dosar, declarația de finanțare inițială la care se referă modificarea; și

(2) în cazul în care modificarea se referă la o declarație de finanțare inițială depusă [sau înregistrată] la un birou de depunere descris la secțiunea 9-501 litera (a) punctul 1, furnizează data [și ora] la care a fost depusă [sau înregistrată] declarația de finanțare inițială și informațiile specificate la secțiunea 9-502 litera (b).

[Sfârșitul alternativelor]

(b) [Perioada de eficacitate nu este afectată.]

Cu excepția cazului în care se prevede altfel în secțiunea 9-515, depunerea unui amendament nu prelungește perioada de valabilitate a declarației de finanțare.

(c) [Eficacitatea amendamentului de adăugare de garanții].

O declarație de finanțare care este modificată printr-un amendament prin care se adaugă o garanție reală, produce efecte în ceea ce privește garanția reală adăugată numai de la data depunerii amendamentului.

(d) [Eficacitatea amendamentului de adăugare a debitorului.]

O declarație de finanțare care este modificată printr-un amendament care adaugă un debitor produce efecte în ceea ce privește debitorul adăugat numai de la data depunerii amendamentului.

(e) [Anumite amendamente fără efect.]

Un amendament este lipsit de efect în măsura în care:

(1) se pretinde că șterge toți debitorii și nu furnizează numele unui debitor care urmează să fie acoperit de declarația de finanțare; sau

(2) se pretinde că şterge toate părţile garantate înregistrate şi nu furnizează numele unei noi părți garantate înregistrate.

§ 9-513. DECLARAȚIE DE ÎNCETARE.

(a) [Bunuri de consum.]

O parte garantată face ca partea garantată înregistrată pentru o declarație de finanțare să depună o declarație de reziliere a declarației de finanțare în cazul în care declarația de finanțare acoperă bunuri de consum și:

(1) nu există nici o obligație garantată de garanția reală acoperită de declarația de finanțare și nici un angajament de a face un avans, de a contracta o obligație sau de a oferi în alt mod valoare; sau

(2) debitorul nu a autorizat depunerea declarației inițiale de finanțare.

(b) [Termen pentru conformarea cu subsecțiunea (a).]

Pentru a se conforma subsecțiunii (a), o parte garantată face ca partea garantată înregistrată să depună declarația de reziliere:

(1) în termen de o lună de la data la care nu mai există nicio obligație garantată de garanția colaterală acoperită de declarația de finanțare și niciun angajament de a face un avans, de a contracta o obligație sau de a oferi în alt mod valoare; sau

(2) dacă este mai devreme, în termen de 20 de zile de la data la care partea garantată primește o cerere autentificată din partea unui debitor.

(c) [Altă garanție.]

În cazurile care nu sunt reglementate de subsecțiunea (a), în termen de 20 de zile de la primirea unei cereri autentificate din partea unui debitor, partea garantată trebuie să determine partea garantată înregistrată pentru o declarație de finanțare să trimită debitorului o declarație de încetare a declarației de finanțare sau să depună declarația de încetare la biroul de depunere a declarațiilor dacă:

(1) cu excepția cazului unei declarații de finanțare care acoperă conturi sau hârtii mobile care au fost vândute sau bunuri care fac obiectul unei consignații, nu există nicio obligație garantată de garanția reală acoperită de declarația de finanțare și niciun angajament de a face un avans, de a contracta o obligație sau de a da valoare în alt mod;

(2) declarația de finanțare se referă la conturi sau la efecte mobiliare care au fost vândute, dar pentru care debitorul contului sau altă persoană obligată și-a achitat obligația;

(3) declarația de finanțare se referă la bunuri care au făcut obiectul unei consignații către debitor, dar care nu se află în posesia debitorului; sau

(4) debitorul nu a autorizat depunerea declarației inițiale de finanțare.

(d) [Efectul depunerii declarației de reziliere].

Cu excepția cazului în care se prevede altfel în secțiunea 9-510, la depunerea unei declarații de reziliere la biroul de înregistrare, declarația de finanțare la care se referă declarația de reziliere încetează să mai fie valabilă. Cu excepția cazului în care se prevede altfel în secțiunea 9-510, în sensul secțiunilor 9-519 litera (g), 9-522 litera (a) și 9-523 litera (c), depunerea la biroul de depunere a unei declarații de reziliere referitoare la o declarație de finanțare care indică faptul că debitorul este un furnizor de servicii publice de transmisie determină, de asemenea, încetarea eficacității declarației de finanțare.

§ 9-514. CESIUNEA DE COMPETENȚE A PĂRȚII GARANTATE ÎNREGISTRATE.

(a) [Cesiune reflectată în declarația de finanțare inițială.]

Cu excepția cazului în care se prevede altfel în subsecțiunea (c), o declarație de finanțare inițială poate reflecta o cesiune a întregii puteri a părții garantate de a autoriza o modificare a declarației de finanțare prin furnizarea numelui și a adresei poștale a cesionarului ca nume și adresă a părții garantate.

(b) [Cesiune a declarației de finanțare depuse.]

Cu excepția cazului în care se prevede altfel în subsecțiunea (c), o parte garantată înregistrată poate ceda în mod oficial, în totalitate sau în parte, puterea de a autoriza o modificare a unei declarații de finanțare prin depunerea la biroul de depunere a declarației de finanțare a unei modificări a declarației de finanțare care:

(1) identifică, prin numărul său de dosar, declarația de finanțare inițială la care se referă;

(2) furnizează numele cedentului; și

(3) furnizează numele și adresa poștală a cesionarului.

(c) [Cesiune de înregistrare a ipotecii.]

O cesiune de înregistrare a unei garanții reale mobiliare asupra unui mijloc fix acoperit de o ipotecă înregistrată care este valabilă ca declarație de finanțare depusă ca depozit de mijloace fixe în conformitate cu secțiunea 9-502(c) poate fi efectuată numai printr-o cesiune de înregistrare a ipotecii în modul prevăzut de legislația acestui stat, alta decât [Codul comercial uniform].

§ 9-515. DURATA ȘI EFICACITATEA DECLARAȚIEI DE FINANȚARE; EFECTUL UNEI DECLARAȚII DE FINANȚARE EXPIRATE.

(a) [Eficacitate pe cinci ani.]

Cu excepția cazului în care se prevede altfel la literele (b), (e), (f) și (g), o declarație de finanțare depusă este valabilă pentru o perioadă de cinci ani de la data depunerii.

(b) [Tranzacție de finanțare publică sau tranzacție de case fabricate.]

Cu excepția cazului în care se prevede altfel la literele (e), (f) și (g), o declarație inițială de finanțare depusă în legătură cu o tranzacție de finanțare publică sau cu o tranzacție de casă fabricată este valabilă pentru o perioadă de 30 de ani de la data depunerii dacă indică faptul că este depusă în legătură cu o tranzacție de finanțare publică sau cu o tranzacție de casă fabricată.

(c) [Expirarea și continuarea declarației de finanțare.]

Eficacitatea unei declarații de finanțare depuse expiră la expirarea perioadei de valabilitate a acesteia, cu excepția cazului în care, înainte de expirarea acesteia, se depune o declarație de continuare în conformitate cu subsecțiunea (d). În cazul expirării, declarația de finanțare încetează să mai producă efecte, iar orice garanție reală mobiliară sau orice drept de retenție agricolă care a fost perfecționată prin declarația de finanțare devine neperfecționată, cu excepția cazului în care garanția reală mobiliară este perfecționată în alt mod. În cazul în care garanția reală mobiliară sau privilegiul agricol devine neperfecționată în urma caducității, se consideră că nu a fost niciodată perfecționată față de un cumpărător al garanției reale mobiliare pentru valoare.

(d) [Când poate fi depusă declarația de continuare.]

O declarație de continuare poate fi depusă numai în termen de șase luni înainte de expirarea perioadei de cinci ani menționate la subsecțiunea (a) sau a perioadei de 30 de ani menționate la subsecțiunea (b), în funcție de care dintre acestea este aplicabilă.

(e) [Efectul depunerii declarației de continuare.]

Cu excepția cazului în care se prevede altfel în secțiunea 9-510, la depunerea în timp util a unei declarații de continuare, eficacitatea declarației de finanțare inițiale continuă pentru o perioadă de cinci ani începând cu ziua în care declarația de finanțare ar fi devenit ineficace în absența depunerii. La expirarea perioadei de cinci ani, declarația de finanțare devine caducă în același mod ca cel prevăzut la subsecțiunea (c), cu excepția cazului în care, înainte de caducitate, se depune o altă declarație de continuare în conformitate cu subsecțiunea (d). Declarațiile de continuare ulterioare pot fi depuse în același mod pentru a menține eficacitatea declarației de finanțare inițiale.

(f) [Transmiterea declarației de finanțare a utilităților.]

În cazul în care un debitor este un furnizor de servicii de transmisie și o declarație de finanțare depusă indică acest lucru, declarația de finanțare este în vigoare până la depunerea unei declarații de încetare.

(g) [Înregistrarea ipotecii ca declarație de finanțare.]

O înregistrare a unei ipoteci care este valabilă ca declarație de finanțare depusă ca depozit fix în conformitate cu secțiunea 9-502(c) rămâne valabilă ca declarație de finanțare depusă ca depozit fix până când ipoteca este eliberată sau achitată în mod

oficial sau până când valabilitatea acesteia încetează în alt mod în ceea ce privește bunul imobil.

§ 9-516. CEEA CE CONSTITUIE DEPUNEREA; EFICACITATEA DEPUNERII.

(a) [Ce constituie depunerea.]

Cu excepţia cazului în care se prevede altfel în subsecţiunea (b), comunicarea unui înscris la un birou de depunere şi depunerea taxei de depunere sau acceptarea înscrisului de către biroul de depunere constituie o depunere.

(b) [Refuzul de a accepta înregistrarea; nu are loc depunerea.]

Depunerea nu are loc cu privire la un document pe care un birou de depunere refuză să îl accepte deoarece:

(1) înregistrarea nu este comunicată prin intermediul unei metode sau al unui mijloc de comunicare autorizat de către biroul de depunere;

(2) nu se depune o sumă egală sau mai mare decât taxa de depunere aplicabilă;

(3) biroul de arhivare nu poate indexa înregistrarea deoarece:

(A) în cazul unei declaraţii iniţiale de finanţare, dosarul nu furnizează un nume pentru debitor;

(B) în cazul unei declaraţii de modificare sau de rectificare, procesul-verbal:

(i) nu identifică declaraţia de finanţare iniţială, astfel cum se prevede la secţiunea 9-512 sau 9-518, după caz; sau

(ii) identifică o declaraţie de finanţare iniţială a cărei eficacitate a expirat în conformitate cu secţiunea 9-515;

(C) în cazul unei declaraţii de finanţare iniţiale care furnizează numele unui debitor identificat ca persoană fizică sau al unui amendament care furnizează numele unui debitor identificat ca persoană fizică care nu a fost furnizat anterior în declaraţia de finanţare la care se referă înregistrarea, înregistrarea nu identifică numele de familie al debitorului; sau

(D) în cazul unui înscris depus [sau înregistrat] la biroul de înregistrare descris în secţiunea 9-501(a)(1), înscrisul nu oferă o descriere suficientă a bunului imobil la care se referă;

(4) în cazul unei declaraţii de finanţare iniţiale sau al unui amendament care adaugă o parte garantată înregistrată, dosarul nu furnizează numele şi adresa poştală a părţii garantate înregistrate;

(5) în cazul unei declaraţii de finanţare iniţiale sau al unui amendament care furnizează un nume al unui debitor care nu a fost furnizat anterior în declaraţia de finanţare la care se referă amendamentul, înregistrarea nu o face:

(A) să furnizeze o adresă poştală pentru debitor;

(B) să indice dacă debitorul este o persoană fizică sau o organizaţie; sau

(C) în cazul în care declaraţia de finanţare indică faptul că debitorul este o organizaţie, furnizaţi:

(i) un tip de organizare pentru debitor;

(ii) o jurisdicţie de organizare pentru debitor; sau

(iii) un număr de identificare organizaţională pentru debitor sau să indice că debitorul nu are niciunul;

(6) în cazul unei cesiuni reflectate într-o declaraţie de finanţare iniţială în conformitate cu secţiunea 9-514(a) sau într-un amendament depus în conformitate cu secţiunea 9-514(b), dosarul nu furnizează numele şi adresa poştală a cesionarului; sau

(7) în cazul unei declaraţii de continuare, dosarul nu este depus în termenul de şase luni prevăzut la secţiunea 9-515 litera (d).

(c) [Reguli aplicabile subsecţiunii (b).]

În sensul subsecţiunii (b):

(1) o înregistrare nu furnizează informaţii dacă biroul de depunere nu poate citi sau descifra informaţiile; şi

(2) o înregistrare care nu indică faptul că este un amendament sau nu identifică o declaraţie de finanţare iniţială la care se referă, în conformitate cu secţiunile 9-512, 9-514 sau 9-518, este o declaraţie de finanţare iniţială.

(d) [Refuzul de a accepta înregistrarea; înregistrarea produce efecte ca înregistrare depusă].

O înregistrare care este comunicată biroului de depozit odată cu plata taxei de depozit, dar pe care biroul de depozit refuză să o accepte din alt motiv decât cel prevăzut la subsecţiunea (b), produce efecte ca înregistrare depusă, cu excepţia cazului în care este opozabilă unui cumpărător al garanţiei care dă valoare bazându-se în mod rezonabil pe absenţa înregistrării din dosar.

§ 9-517. EFECTUL ERORILOR DE INDEXARE.

Eşecul biroului de arhivare de a indexa corect un document nu afectează eficacitatea documentului depus.

§ 9-518. CERERE PRIVIND UN DOSAR INEXACT SAU DEPUS ÎN MOD GREŞIT.

(a) [Declaraţie de rectificare.]

O persoană poate depune la biroul de înregistrare o declaraţie de rectificare cu privire la o înregistrare indexată acolo sub numele său, dacă persoana consideră că înregistrarea este inexactă sau a fost înregistrată în mod greşit.

[Alternativa A]

(b) [Suficienţa declaraţiei de rectificare]

O declaraţie de rectificare

trebuie:

(1) identifică înregistrarea la care se referă prin numărul de dosar atribuit declaraţiei de finanţare iniţiale la care se referă înregistrarea;

(2) indică faptul că este o declaraţie de corecţie; şi

(3) să prezinte temeiul pentru care persoana consideră că înregistrarea este inexactă şi să indice modul în care persoana consideră că înregistrarea ar trebui să fie modificată pentru a remedia orice inexactitate sau să prezinte temeiul pentru care persoana consideră că înregistrarea a fost înregistrată în mod greşit.

[Alternativa B]

(b) [Suficienţa declaraţiei de rectificare]

O declaraţie de rectificare

trebuie:

(1) să identifice înregistrarea la care se referă prin:

(A) numărul de dosar atribuit declaraţiei iniţiale de finanţare la care se referă înregistrarea; şi

(B) în cazul în care declaraţia de corecţie se referă la un document depus [sau înregistrat] la un birou de înregistrare descris la secţiunea 9-501 litera (a) punctul 1, data [şi ora] la care a fost depusă [sau înregistrată] declaraţia de finanţare iniţială şi informaţiile specificate la secţiunea 9-502 litera (b);

(2) indică faptul că este o declaraţie de corecţie; şi

(3) să prezinte temeiul pentru care persoana consideră că înregistrarea este inexactă şi să indice modul în care persoana consideră că înregistrarea ar trebui să

fie modificată pentru a remedia orice inexactitate sau să prezinte temeiul pentru care persoana consideră că înregistrarea a fost înregistrată în mod greşit.

[Sfârşitul alternativelor]

(c) [Înregistrare neafectată de declarația de rectificare.]

Depunerea unei declarații de rectificare nu afectează eficacitatea unei declarații de finanțare inițiale sau a unui alt document depus.

[Subcapitolul 2. Atribuțiile și funcționarea biroului de depunere a documentelor]

§ 9-519. NUMEROTAREA, PĂSTRAREA ȘI INDEXAREA REGISTRELOR; COMUNICAREA INFORMAȚIILOR FURNIZATE ÎN REGISTRE.

(a) [Sarcini de birou de arhivare.]

Pentru fiecare înregistrare depusă la un birou de arhivare, biroul de arhivare trebuie:

(1) atribuie un număr unic înregistrării depuse;

(2) creează o înregistrare care poartă numărul atribuit înregistrării depuse, precum și data și ora depunerii;

(3) păstrează dosarul depus pentru a fi consultat de către public; și

(4) indexează dosarul depus în conformitate cu literele (c), (d) și (e).

(b) [Număr de dosar.]

Un număr de dosar [atribuit după 1 ianuarie 2002] trebuie să includă o cifră care:

(1) este derivată matematic din sau legată de celelalte cifre ale numărului de dosar; și

(2) ajută biroul de depunere să determine dacă un număr comunicat ca număr de dosar conține o eroare de o singură cifră sau de transpoziție.

(c) [Indexare: general.]

Cu excepția cazului în care se prevede altfel la literele (d) și (e), biroul de depunere a cererilor:

(1) să indexeze o declarație de finanțare inițială în funcție de numele debitorului și să indexeze toate înregistrările depuse în legătură cu declarația de finanțare inițială într-un mod care să asocieze între ele declarația de finanțare inițială și toate înregistrările depuse în legătură cu declarația de finanțare inițială; și

(2) indexează o înregistrare care furnizează un nume al unui debitor care nu a fost furnizat anterior în declarația de finanțare la care se referă înregistrarea, de asemenea, în funcție de numele care nu a fost furnizat anterior.

(d) [Indexare: declarație de finanțare legată de proprietăți imobiliare].

În cazul în care o declarație de finanțare este depusă ca o declarație de fixare sau acoperă o garanție reală sau lemnul care urmează să fie tăiat, [trebuie să fie depusă pentru înregistrare și] biroul de înregistrare o indexează:

(1) pe numele debitorului și al fiecărui proprietar înregistrat care figurează în declarația de finanțare, ca și cum ar fi creditori ipotecari în temeiul unei ipoteci asupra imobilului descris; și

(2) în măsura în care legislația acestui stat prevede indexarea înregistrărilor de ipoteci sub numele creditorului ipotecar, sub numele părții garantate ca și cum partea garantată ar fi creditorul ipotecar sau, dacă indexarea se face prin descriere, ca și cum declarația de finanțare ar fi o înregistrare a unei ipoteci asupra bunului imobil descris.

(e) [Indexare: atribuire legată de proprietăți reale.]

În cazul în care o declarație de finanțare este depusă ca un depozit fix sau se referă la o garanție reală mobiliară extrasă sau la lemnul care urmează să fie tăiat, biroul de depozit indexează o cesiune depusă în conformitate cu secțiunea 9-514 litera (a) sau un amendament depus în conformitate cu secțiunea 9-514 litera (b):

(1) pe numele cedentului în calitate de concedent; și

(2) în măsura în care legislația acestui stat prevede indexarea unei înregistrări a cesiunii unei ipoteci sub numele cesionarului, sub numele cesionarului.

[Alternativa A]

(f) [Capacitatea de recuperare și asociere.]

Biroul de depunere a documentelor menține o capacitate:

(1) să regăsească o înregistrare după numele debitorului și după numărul de dosar atribuit declarației inițiale de finanțare la care se referă înregistrarea; și

(2) să asocieze și să regăsească una cu alta o declarație de finanțare inițială și fiecare înregistrare depusă în legătură cu declarația de finanțare inițială.

[Alternativa B]

(f) [Capacitatea de recuperare și asociere.]

Biroul de depozit menține o capacitate:

(1) pentru a prelua o înregistrare după numele debitorului și:

(A) în cazul în care biroul de depunere este descris în secțiunea 9-501 litera (a) punctul 1, prin numărul de dosar atribuit declarației inițiale de finanțare la care se referă înregistrarea și data [și ora] la care înregistrarea a fost

depusă [sau înregistrată]; sau

(B) în cazul în care biroul de depunere este descris în secţiunea 9-501 litera (a) punctul 2, prin numărul de dosar atribuit declaraţiei iniţiale de finanţare la care se referă înregistrarea; şi

(2) să asocieze şi să regăsească una cu alta o declaraţie de finanţare iniţială şi fiecare înregistrare depusă în legătură cu declaraţia de finanţare iniţială.

[Sfârşitul alternativelor]

(g) [Îndepărtarea numelui debitorului.]

Biroul de înregistrare nu poate elimina numele unui debitor din index decât după un an de la data la care eficacitatea unei declaraţii de finanţare care îl desemnează ca debitor încetează în temeiul secţiunii 9-515 în ceea ce priveşte toate părţile garantate înregistrate.

(h) [Respectarea termenelor de depunere a performanţelor biroului.]

Biroul de depozit efectuează actele prevăzute la literele (a)-(e) la momentul şi în modul stabilit prin regulamentul biroului de depozit, dar nu mai târziu de două zile lucrătoare după ce biroul de depozit primeşte înregistrarea în cauză.

[(i) [Inaplicabilitate la biroul de depunere a declaraţiilor legate de proprietăţi imobiliare].

[Subsecţiunile] [(b)] [şi] [(h)] nu se aplică unui birou de depunere descris în secţiunea 9-501(a)(1).]

§ 9-520. ACCEPTAREA ŞI REFUZUL DE A ACCEPTA ÎNREGISTRAREA.

(a) [Refuz obligatoriu de a accepta înregistrarea.]

Un oficiu de depunere refuză să accepte un dosar pentru a fi depus pentru un motiv prevăzut la secţiunea 9-516 litera (b) şi poate refuza să accepte un dosar pentru a fi depus numai pentru un motiv prevăzut la secţiunea 9-516 litera (b).

(b) [Comunicare privind refuzul.]

În cazul în care un birou de depunere refuză să accepte un dosar pentru depunere, acesta comunică persoanei care a prezentat dosarul faptul şi motivul refuzului, precum şi data şi ora la care dosarul ar fi fost depus dacă biroul de depunere l-ar fi acceptat. Comunicarea trebuie făcută la momentul şi în modul prevăzut de regulamentul biroului de depunere, dar [, în cazul unui birou de depunere descris în secţiunea 9-501(a)(2),] în niciun caz mai mult de două zile lucrătoare după ce biroul de depunere primeşte dosarul.

(c) [Când a fost depusă declaraţia de finanţare intră în vigoare.]

O declaraţie de finanţare depusă în conformitate cu secţiunea 9-502 literele (a) şi (b) este eficientă, chiar dacă biroul de depunere este obligat să refuze să o accepte

pentru depunere în temeiul subsecţiunii (a).
Cu toate acestea, secţiunea 9-338 se aplică unei declaraţii de finanţare depuse care furnizează informaţiile descrise la secţiunea 9-516 litera (b) punctul 5, care sunt incorecte la momentul depunerii declaraţiei de finanţare.

(d) [Cerere separată pentru mai mulţi debitori.]

În cazul în care o înregistrare comunicată unui oficiu de depunere furnizează informaţii care se referă la mai mulţi debitori, prezenta parte se aplică separat pentru fiecare debitor în parte.

§ 9-521. FORMA UNIFORMĂ A DECLARAȚIEI SCRISE DE FINANȚARE ŞI A AMENDAMENTULUI.

(a) [Formularul iniţial al declaraţiei de finanţare].

Un birou de depunere care acceptă înregistrări scrise nu poate refuza să accepte o declaraţie de finanţare iniţială scrisă în forma şi formatul următor, cu excepţia unui motiv prevăzut la secţiunea 9-516 litera (b):

[redacted]

UCCFINANCJNG STA'JEMENT

RIIDW lhatandloa MCMERJLLJ'

A.IWIE &fHOfEOFCONr AT'R.EA.....-C

9.IINDACICNCMIBXIUEHJTO: ,_____,,.....

L

TNE A80ff SPACEISFaR ..... OfRCE useoay

1.DEIffOR'SE>CACrRJU.lmALNME-.. ... __.,... tta-...--.....,,,,,. .. .___

illCNS

AST NAME | MIDDLE NAME | STATE | l'ClmlLaJDIE

un

N.IMDe | SSN OR EIN | ADDL INFO RE ORGANIZATION DEBTOR | 1a. TYPE OF | 1g. ORGAI

2. AIIOITIOfW..DEBTOA'SEXACrA.IU. NME-IMIIII... .. . . _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _

2a. ORGANIZATION'S NAME

OR 2b. INDIVIDUAL'S LAST NAME | FIRST NAME | MIDDLE NAME

2c. MAILING ADDRESS | CITY | STATE | POSTAL CODE

2d. TAX ID #: SSN OR EIN | ADDL INFO RE ORGANIZATION DEBTOR | 2e. TYPE OF ORGANIZATION | 2f. JURISDICTION OF ORGANIZATION | 2g. ORGANIZATIONAL ID , , , , ,

3. SECURED PARTY'S NAME (or NAME of TOTAL ASSIGNEE of ASSIGNOR S/P) - Insert only one secured party name (3a or 3b)

3a. ORGANIZATION'S NAME

OR 3b. INDIVIDUAL'S LAST NAME | FIRST NAME | MIDDLE NAME

3c. MAILING ADDRESS | CITY | STATE | POSTAL CODE

4. IIltFIMNCINBIffATE1191J . .....

5. ALTERNATIVE DESIGNATION (if applicable): [ ] LESSEE/LESSOR [ ] CONSIGNEE/CONSIGNOR [ ] BAILEE/BAILOR [ ] SELLER/BUYER [ ] AG. LIEN [ ] NON-UCC FILING

6. [ ] This FINANCING STATEMENT is to be filed (for record) (or recorded) in the REAL ESTATE RECORDS. Attach Addendum (if applicable) | 7. Check to REQUEST SEARCH REPORT(S) on Debtor(s) (ADDITIONAL FEE) (optional) | [ ] All Debtors [ ] Debtor 1 [ ] Debtor 2

8. OPTIONAL FILER REFERENCE DATA

ADDENDUM LA DECLARAȚIA DE FINANȚARE A UCC

Urmați cu atenție INSTRUCȚIUNILE (față și verso)

9. NUMELE PRIMULUI DEBITOR (1a sau 1b) DIN DECLARAȚIA DE FINANȚARE CONEXĂ

9a. NUMELE ORGANIZAȚIEI

OR 1 _____ . __ , _____ , _____

9b. ULTIMUL N "ME AL PERSOANEI NUME.SUFIX | nume și prenume | ÁL DOILEA

10.MISCELLA.NEOUS:

SPAȚIUL DE **MAI SUS ESTE** DESTINAT **EXCLUSIV** BIROULUI DE ARHIVARE

11. DENUMIREA JURIDICĂ EXACTĂ ȘI COMPLETĂ A DEBITORULUI riama (11am 11b)-nu abreviați și nu romblați numele SUPLIMENTAR - Insartonty

11a. NUMELE ORGANIZAȚIEI

OR	11b. Numele de familie al persoanei decedate	PRENUMELE	MIODLENAME	SUFFIX
11c, MAH.ING AODRESS		CfTY	COD IPOSTAL DE STAT,	ȚARA

11d.TAXIDf: SSN OR EIN IADD'L INFO RE j11e.TYPE OF ORGANIZATION OFORGANIZAtION11g DEBITOR | 11f . ID-ul ORGANIZAȚIEI, dacă este cazul ORGANIZATON | .JURISDICTION nNIMENI

12. I RUBRICĂ A **PĂRȚILOR** ADDIȚIONALEAȘTEPTATE I I I NUMELE CĂTRE CĂLĂTORII/P -inserați numai =numele (12a sau 12b)

12a. NUMELE ORGANIZAȚIEI

OR	12b. numele de familie al persoanei fizice	PRENUME	MIDOLENAME	SUFFIX
12c. ADRESA POȘTALĂ		ORAȘ	STAT "COD POȘTAL	ȚARA

18. Această DECLARAȚIE DE FINANȚARE se referă la lemnul IJ care urmează să fie cultivat sau IJ as-e>:tractat

Qojlaterat, sau 1$ depus ca unD depozit de fixare,

14. Descrierea bunurilor imobile:

16. Descriere col terală suplimentară:

15. Numele și adresa unui PROPRIETAR ÎNREGISTRAT ct imobilul descris mai sus (în cazul în care debitorul nu are un interes real):

17.Verificarea aplicației Mdbifează doaro singură căsuță.
Debitorul este Trust sau Administratorul care acționează cu privire la bunurile deținute în trust de către defunctul F.state

18. ChGck imoc Dacă este cazul, bifați doar o singură căsuță.

DDeblor este o UTILITATE DE TRANSMITERE

DRied În legătură cu o Tranzacție de casă de producție -effeclh,e $-0 Y&III$

11Flied În legătură cu o Tranzacție de finanțare publică - în vigoare 30 de ani

(b) [Formular de modificare].

Un birou de depunere care acceptă înregistrări scrise nu poate refuza să accepte o înregistrare scrisă în forma şi formatul următor, cu excepţia unui motiv prevăzut în secţiunea 9-516 litera (b):

[redacted]

MODIFICAREA DECLARAȚIEI DE FINANȚARE A UCC

Urmați cu atenție INSTRUCȚIUNILE (față **și verso)**

A. NUMELE ȘI TELEFONUL CONTACTELOR **LA** FILTRUL **[optiona0**

B. TRIMITEȚI RECUNOAȘTEREA LA: **(Numele și adresa)**

t 7

L _J

SPAȚIUL DE **MAI SUS ESTE** DESTINAT **EXCLUSIV BIROULUI DE ARHİVARE**

1 **a.** FIȘĂ DE DECLARAȚIE INIȚIALĂ ANANCINC3 FILE#

ib, prezentul AMENDAMENT LA DECLARAȚIA DE FINANȚARE I& pentru a **fi fugiți** (pentru a fi înregistrați) **în Jhe** ÎNREGISTRĂRI IMOBILIARE.

2, ITERMINAȚIE; Efectul declarației de finanțare de mai sus este reziliat cu ,...,în conformitate cu sectJlity inCer&Sl(e) din Iha SacurA<I PAiiy llll!Mrt21ng tllla TcrmJ\l>lion Stat.,,...nl.

3. LJCONTINUAREA: Eficacitatea Fln11ncing St11tement IdentIffed **abova** cu privire la Hcurlty Inte,.,...IM ol U1e Slocurti<I Pll/ly aulhllrizing this Cor,Unu,dlon Statem<111I i¥ continuă ***(din*** perioada suplimentară prevăzută *de* **legea** aplicabilă)**.**

4. ATRIBUIRE (ful [redacted] partia : Dați numele atribuirii"" în ffem 7a sau 7b și adresa cesionarului în II.em 7c; și, de asemenea, dați numele cedentului în ilem 9.

S. AMENDAMENT (!'ARTY INFORMATION): 11119 Amendamentul de la ☐ Debtor or ☐ Partidul SACurad de r&Cord. Ch&ck numai **!IIJI** din cele două bo ---

De asemenea, verificați 20!!!. de Ile loflowlng trei **b:lxK și furnizați** informațiile corespunzătoare la punctele 6 lll'ldlor 7.

Numele și/sau adresa CHAI'IGE: Gli1- cwrent r9CQrd nume în """" 6aor6ba;lso dați și noul = J. IIIIIM MOn o în rubrica 7a sau 7b **MII(sau** addr&So lf addr6 ... cha a în m 7e. ☐ DELETE nnme: Glva record Mmtl pentru a **OO** deletoo în !\'em ea sau 6b. ☐ **ADD name: Complete item 7a or 7b, and also item 7c; also complete items 7d-7g (if applicable).**

6. INFORMATII PRIVIND ÎNREGISTRAREA CURRBIT:

OR	U.. INDIVIDUAL" LAS A E	FIRSTNAt/E	MIOOLENAME	SUFFIX

7. INFORMAȚII MODIFICATE (NOI) SAU ADĂUGATE:

OR	7a. DENUMIREA ORGANIZAȚIEI			
	7b. NUMELE DE FAMILIE AL PERSOANEI FIZICE	PRENUME	NUMELE MIJLOCIU	SUFFIX
	7c. ADRESA MAILIMG 1 lle.	ORAȘ	CODUL POȘTAL DE STAT	ȚARA
	7d. NR. DE IDENTIFICARE FISCALĂ: SSN SAU EIN INFORMAȚII SUPLIMENTARE Of\GAAIZAȚIE DEBITOR I RETIP DE ORGANIZAȚIE	71:COMPETENȚA DE ORGANIZARE	7g. Numărul de identificare al organizației, dacă există nNotE	

8. AMENDAMENT (SCHIMBARE COLJ.ATERALĂ): checkpnty 11!!!!.bo<.

Deacdbc colateral **Odeleled** sau **Oaclded,** sau dați de$Cllplion colateral **en1ir-Oreslated**, sau descrieți t:oflateral **Ouslgned**.

9. NUMELE GARANȚIEI ÎNREGISTRATE CARE AUTORIZEAZĂ PREZENTA MODIFICARE (numele """!IJIIIr, dacă aceasta este o cesiune). În cazul în care acesta este un debitor care nu este decât un debitor care nu este un debitor.

adaugă garanția"" adaugă debitorul autor, sau dacă aceasta este **o** reziliere 81J1horln!d de către un debitor, și numele "enllll" al debitorului nu!hotlzlng acest verificați aici

Sau	llll.Numele de familie al	PRENUMELE	NUMELE	SUFFIX

1O.OPOO AL FILER llEFERENCE DATA

AMENDAMENT LA DECLARAȚIA DE FINANȚARE A UCC ADDENDUM

Urmați INSTRUCȚIUNILE / față și spate CU ATENȚIE

11. FILETE DE DECLARAȚIE INIȚIALĂ DE FINANȚARE (identic cu punctul 1a din formularul de modificare}.

12. Numele părții care autorizează prezenta modificare (11 nume ca în formularul de modificare)

	12a. NUMELE ORGANIZAȚIEI		
OR	12b. Numele de familie al persoanelor fizice	FIRSTNM1E	AL DOILEA NUME, SUFIX

13. Folosiți acest spațiu pentru informații suplimentare

SPATIUL DE MAI SUS ESTE PENTRU BIROURI FILINO: UTILIZARE: NUMAI

§ 9-522. PĂSTRAREA ŞI DISTRUGEREA DOCUMENTELOR.

[Alternativa A]

(a) [Menţinerea şi recuperarea informaţiilor după o perioadă de timp.]

Biroul de depunere păstrează o evidenţă a informaţiilor furnizate într-o declaraţie de finanţare depusă timp de cel puţin un an de la expirarea eficacităţii declaraţiei de finanţare în conformitate cu secţiunea 9-515 în ceea ce priveşte toate părţile garantate înregistrate. Registrul trebuie să poată fi găsit folosind numele debitorului şi numărul de dosar atribuit declaraţiei de finanţare iniţiale la care se referă.

[Alternativa B]

(a) [Menţinerea şi recuperarea informaţiilor după o perioadă de timp.]

Biroul de depunere păstrează o evidenţă a informaţiilor furnizate într-o declaraţie de finanţare depusă timp de cel puţin un an de la expirarea eficacităţii declaraţiei de finanţare în conformitate cu secţiunea 9-515 în ceea ce priveşte toate părţile garantate înregistrate. Registrul trebuie să poată fi găsit prin utilizarea numelui debitorului şi:

(1) în cazul în care înregistrarea a fost depusă [sau înregistrată] la biroul de depunere descris la secţiunea 9-501(a)(1), prin utilizarea numărului de dosar atribuit declaraţiei iniţiale de finanţare la care se referă înregistrarea şi a datei [şi orei] la care a fost depusă [sau înregistrată]; sau

(2) în cazul în care dosarul a fost depus la biroul de depunere descris la secţiunea 9-501 litera (a) punctul 2, utilizând numărul de dosar atribuit declaraţiei de finanţare iniţiale la care se referă dosarul.

[Sfârşitul alternativelor]

(b) [Distrugerea documentelor scrise.]

Cu excepţia cazului în care o lege care reglementează dispoziţia documentelor publice prevede altfel, biroul de depunere poate distruge imediat orice document scris care atestă o declaraţie de finanţare. Cu toate acestea, în cazul în care biroul de depozit distruge un document scris, acesta păstrează un alt document privind declaraţia de finanţare care respectă dispoziţiile subsecţiunii (a).

§ 9-523. INFORMAŢII DE LA BIROUL DE ARHIVARE; VÂNZAREA SAU LICENŢIEREA ÎNREGISTRĂRILOR.

(a) [Recunoaşterea depunerii dosarului scris.]

În cazul în care o persoană care depune un înscris solicită o confirmare de primire a înregistrării, biroul de înregistrare trimite persoanei respective o imagine a înregistrării care indică numărul atribuit înregistrării în conformitate cu secţiunea

9-519(a)(1), precum și data și ora înregistrării.

depunerea dosarului. Cu toate acestea, în cazul în care persoana furnizează o copie a înregistrării la biroul de depozit, biroul de depozit poate în schimb:

(1) să noteze pe copie numărul atribuit înregistrării în conformitate cu secţiunea 9-519(a)(1), precum şi data şi ora depunerii înregistrării; şi

(2) trimiteţi o copie persoanei în cauză.

(b) [Recunoaşterea depunerii altei înregistrări.]

În cazul în care o persoană depune un document, altul decât un document scris, biroul de depunere comunică persoanei respective o confirmare de primire care prevede:

(1) informaţiile din dosar;

(2) numărul atribuit dosarului în conformitate cu secţiunea 9-519(a)(1); şi

(3) data şi ora depunerii dosarului.

(c) [Comunicarea informaţiilor solicitate.]

Biroul de depunere comunică sau pune la dispoziţie într-un dosar următoarele informaţii oricărei persoane care le solicită:

(1) dacă există la dosar, la o dată şi la o oră specificate de biroul de depunere, dar nu mai devreme de trei zile lucrătoare înainte ca biroul de depunere să primească cererea, orice declaraţie de finanţare care:

(A) desemnează un anumit debitor [sau, în cazul în care cererea prevede acest lucru, desemnează un anumit debitor la adresa specificată în cerere];

(B) nu a expirat în conformitate cu secţiunea 9-515 în ceea ce priveşte toate părţile garantate înregistrate; şi

(C) în cazul în care cererea menţionează acest lucru, a devenit caducă în conformitate cu secţiunea 9-515 şi a cărei înregistrare este păstrată de către biroul de depozit în conformitate cu secţiunea 9-522(a);

(2) data şi ora de depunere a fiecărei declaraţii de finanţare; şi

(3) informaţiile furnizate în fiecare declaraţie de finanţare.

(d) [Mediu de comunicare a informaţiilor.]

Pentru a-şi îndeplini obligaţiile care îi revin în temeiul subsecţiunii (c), biroul de depunere a cererilor poate comunica informaţii pe orice suport. Cu toate acestea, la cerere, biroul de depunere comunică informaţiile prin emiterea [certificatului său

scris] [un document care poate fi admis ca probă în instanţele din acest stat fără dovezi extrinseci ale autenticităţii sale].

(e) [Respectarea termenelor de depunere a performanţelor biroului.]

Biroul de depozit efectuează actele prevăzute la literele (a)-(d) la data şi în modul stabilit prin regulamentul biroului de depozit, dar nu mai târziu de două zile lucrătoare de la primirea cererii.

(f) [Disponibilitatea publică a documentelor.]

Cel puţin o dată pe săptămână, [inseraţi numele oficialului sau al agenţiei guvernamentale corespunzătoare] [biroul de arhivare] oferă publicului, în mod neexclusiv, vânzarea sau acordarea de licenţe în vrac de copii ale tuturor înregistrărilor depuse în cadrul acestuia în temeiul prezentei părţi, pe orice suport de care biroul de arhivare dispune din când în când.

§ 9-524. ÎNTÂRZIERE DIN PARTEA BIROULUI DE DEPUNERE.

Întârzierea de către biroul de depunere a documentelor peste termenul prevăzut în prezenta parte este scuzată dacă:

(1) întârzierea este cauzată de o întrerupere a comunicaţiilor sau a instalaţiilor informatice, de război, de situaţii de urgenţă, de defecţiuni ale echipamentelor sau de alte circumstanţe care nu pot fi controlate de biroul de depunere a dosarelor; şi

(2) biroul de depunere a cererilor depune o diligenţă rezonabilă în circumstanţe.

§ 9-525. TAXE.

(a) [Declaraţie iniţială de finanţare sau altă înregistrare: regulă generală].

Cu excepţia cazului în care se prevede altfel în subsecţiunea (e), taxa pentru depunerea şi indexarea unui document în temeiul prezentei părţi, altul decât o declaraţie de finanţare iniţială de tipul celor descrise la subsecţiunea (b), este [suma specificată la subsecţiunea (c), dacă este cazul, plus]:

(1) $ [X]_____ în cazul în care înregistrarea este comunicată în scris şi constă în una sau două pagini;

(2) $ [2X]_____ în cazul în care înregistrarea este comunicată în scris şi constă din mai mult de două pagini; şi

(3) $ [1/2X]____ în cazul în care înregistrarea este comunicată pe un alt suport autorizat prin regula biroului de depunere.

(b) [Declaraţie iniţială de finanţare: tranzacţii de finanţare publică şi tranzacţii de fabricare a locuinţelor].

Cu excepţia cazului în care se prevede altfel în subsecţiunea (e), taxa pentru depunerea şi indexarea unei declaraţii iniţiale de finanţare de tipul următor este [suma specificată în subsecţiunea (c), dacă este cazul, plus]:

(1) $ ____ în cazul în care declaraţia de finanţare indică faptul că este depusă în legătură cu o tranzacţie de finanţare publică;

(2) $ ____ în cazul în care declarația de finanțare indică faptul că este depusă în legătură cu o tranzacție de case fabricate.

[Alternativa A]

(c) [Număr de nume.]

Numărul de nume care trebuie să fie indexate nu afectează cuantumul taxei prevăzute la literele (a) și (b).

[Alternativa B]

(c) [Număr de nume.]

Cu excepția cazului în care se prevede altfel în subsecțiunea (e), în cazul în care o înregistrare este comunicată în scris, taxa pentru fiecare nume mai mult de două care trebuie indexat este de $. _____.

[Sfârșitul alternativelor]

(d) [Răspuns la cererea de informații].

Taxa pentru a răspunde la o cerere de informații din partea biroului de depunere, inclusiv pentru [eliberarea unui certificat care să arate] [comunicarea] dacă există la dosar o declarație de finanțare care numește un anumit debitor, este:

(1) $ ____ în cazul în care cererea este comunicată în scris; și

(2) $ ____ în cazul în care cererea este comunicată printr-un alt mijloc de comunicare autorizat de regula biroului de depunere.

(e) [Înregistrarea ipotecii.]

Prezenta secțiune nu impune plata unei taxe pentru o înregistrare a unei ipoteci care este valabilă ca declarație de finanțare depusă ca depozit fix sau ca declarație de finanțare care acoperă garanții reale sau lemnul care urmează să fie tăiat în conformitate cu secțiunea 9-502 litera (c).
Cu toate acestea, se aplică taxele de înregistrare și de îndeplinire care ar fi aplicabile în caz contrar la înregistrarea ipotecii.

§ 9-526. REGULI PRIVIND BIROURILE DE DEPUNERE.

(a) [Adoptarea regulilor privind birourile de depunere a documentelor.]

[inserați un funcționar sau o agenție guvernamentală corespunzătoare] adoptă și publică norme de punere în aplicare a prezentului articol. Normele privind birourile de depunere trebuie să fie[:

(1)] în conformitate cu prezentul articol[; și

(2) adoptate şi publicate în conformitate cu [inseraţi orice lege de procedură administrativă de stat aplicabilă]].

(b) [Armonizarea normelor.]

Pentru a menţine normele şi practicile biroului de depunere a cererilor în armonie cu normele şi practicile birourilor de depunere a cererilor din alte jurisdicţii care adoptă în mod substanţial prezenta parte şi pentru a menţine tehnologia utilizată de biroul de depunere a cererilor compatibilă cu tehnologia utilizată de birourile de depunere a cererilor din alte jurisdicţii care adoptă în mod substanţial prezenta parte, [inseraţi funcţionarul sau agenţia guvernamentală corespunzătoare], în măsura în care este în concordanţă cu scopurile, politicile şi dispoziţiile prezentului articol, adoptă, modifică şi abrogă normele biroului de depunere a cererilor:

(1) să se consulte cu birourile de depunere din alte jurisdicţii care adoptă în mod substanţial această parte; şi

(2) să consulte cea mai recentă versiune a Regulilor Model promulgate de Asociaţia Internaţională a Administratorilor de Corporaţii sau de orice organizaţie succesoare; şi

(3) să ia în considerare normele şi practicile birourilor de depunere a cererilor din alte jurisdicţii care adoptă în mod substanţial această parte, precum şi tehnologia utilizată de acestea.

§ 9-527. OBLIGAŢIA DE A RAPORTA.

[inseraţi un funcţionar sau o agenţie guvernamentală corespunzătoare] raportează [anual, la sau înainte de _____] către [Guvernator şi Legislativ] cu privire la funcţionarea biroului de depunere a declaraţiilor. Raportul trebuie să conţină o declaraţie privind măsura în care:

(1) normele biroului de depunere nu sunt în armonie cu normele birourilor de depunere din alte jurisdicţii care adoptă în mod substanţial această parte şi motivele acestor diferenţe; şi

(2) regulile biroului de depunere nu sunt în armonie cu cea mai recentă versiune a Regulilor Model promulgate de Asociaţia Internaţională a Administratorilor de Corporaţii sau de orice altă organizaţie succesoare, precum şi motivele acestor diferenţe.

Partea a 6-a. Default

[Subpartea 1. Nerespectarea obligaţiilor şi executarea garanţiei reale mobiliare]

§ 9-601. DREPTURI DUPĂ NEÎNDEPLINIREA OBLIGAŢIILOR DE PLATĂ; EXECUTARE JUDICIARĂ; EXPEDITOR SAU CUMPĂRĂTOR DE CONTURI, BUNURI MOBILE, BUNURI NECORPORALE DE PLATĂ SAU BILETE LA ORDIN.

(a) [Drepturile părţii garantate după neîndeplinirea obligaţiilor de plată].

După neîndeplinirea obligaţiilor de plată, o parte garantată are drepturile prevăzute

în prezenta parte și, cu excepția cazului în care se prevede altfel în secțiunea 9-602, cele prevăzute prin acordul părților. O parte garantată:

(1) poate reduce o creanță la o hotărâre judecătorească, o poate executa sau poate executa în alt mod creanța, garanția reală mobiliară sau privilegiul agricol prin orice procedură judiciară disponibilă; și

(2) în cazul în care garanţia constă în documente, poate acţiona fie asupra documentelor, fie asupra bunurilor pe care le acoperă.

(b) [Drepturi şi obligaţii ale părţii garantate în posesie sau control.]

O parte garantată care se află în posesia garanţiei sau care controlează garanţia în temeiul secţiunilor 9-104, 9-105, 9-106 sau 9-107 are drepturile şi obligaţiile prevăzute la secţiunea 9-207.

(c) [Drepturi cumulative; exercitare simultană.]

Drepturile prevăzute la literele (a) şi (b) sunt cumulative şi pot fi exercitate simultan.

(d) [Drepturile debitorului şi ale debitorului].

Cu excepţia cazului în care se prevede altfel în subsecţiunea (g) şi în secţiunea 9-605, după neîndeplinirea obligaţiilor, un debitor şi un debitor au drepturile prevăzute în prezenta parte şi prin acordul părţilor.

(e) [Dreptul de sechestru după hotărâre.]

În cazul în care o parte garantată şi-a redus creanţa la o hotărâre judecătorească, dreptul de retenţie al oricărei popriri care poate fi efectuată asupra garanţiei în temeiul unei executări silite bazate pe hotărâre se referă la cea mai apropiată dintre:

(1) data perfecţionării garanţiei reale mobiliare sau a privilegiului agricol asupra garanţiei;

(2) data depunerii unei declaraţii de finanţare care acoperă garanţia reală; sau

(3) orice dată specificată într-o lege în temeiul căreia a fost creat privilegiul agricol.

(f) [Execuţie de vânzare.]

O vânzare în temeiul unei executări silite este o executare silită a garanţiei reale mobiliare sau a privilegiului agricol prin procedură judiciară în sensul prezentei secţiuni. O parte garantată poate achiziţiona la vânzare şi, ulterior, poate deţine garanţia fără a fi supusă altor cerinţe din prezentul articol.

(g) [Expeditor sau cumpărător al anumitor drepturi la plată.]

Cu excepţia cazului în care se prevede altfel în secţiunea 9-607 litera (c), prezenta parte nu impune nicio obligaţie unei părţi garantate care este un expeditor sau un cumpărător de conturi, hârtii mobile, bunuri necorporale de plată sau bilete la ordin.

§ 9-602. RENUNŢAREA ŞI MODIFICAREA DREPTURILOR ŞI OBLIGAŢIILOR.

Cu excepţia cazului în care se prevede altfel în secţiunea 9-624, în măsura în care acestea

conferă drepturi debitorului sau debitorului şi impun obligaţii unei părţi garantate, debitorul sau debitorul nu poate renunţa la sau modifica regulile prevăzute în următoarele secţiuni:

(1) Secţiunea 9-207(b)(4)(C), care se referă la utilizarea şi exploatarea garanţiei de către partea garantată;

(2) Secţiunea 9-210, care se referă la cererile de contabilitate şi la cererile privind o listă de garanţii şi un extras de cont;

(3) Secţiunea 9-607(c), care se referă la colectarea şi executarea garanţiilor;

(4) Secţiunile 9-608(a) şi 9-615(c), în măsura în care acestea se referă la aplicarea sau plata veniturilor neîncasate provenite din colectarea, executarea sau dispoziţia de valorificare;

(5) Secţiunile 9-608 litera (a) şi 9-615 litera (d), în măsura în care acestea impun contabilizarea sau plata veniturilor excedentare ale garanţiilor;

(6) Secţiunea 9-609 în măsura în care impune unei părţi garantate care intră în posesia garanţiei fără proces judiciar obligaţia de a face acest lucru fără a încălca liniştea publică;

(7) Secţiunile 9-610(b), 9-611, 9-613 şi 9-614, care se referă la dispunerea garanţiilor reale;

(8) Secţiunea 9-615 litera (f), care se referă la calcularea deficitului sau a excedentului în cazul în care o dispoziţie este făcută către partea garantată, o persoană legată de partea garantată sau un debitor secundar;

(9) Secţiunea 9-616, care se referă la explicarea modului de calcul al excedentului sau al deficitului;

(10) Secţiunile 9-620, 9-621 şi 9-622, care se referă la acceptarea de garanţii în schimbul unei obligaţii;

(11) Secţiunea 9-623, care se referă la răscumpărarea garanţiilor;

(12) Secţiunea 9-624, care se referă la derogările permise; şi

(13) Secţiunile 9-625 şi 9-626, care se referă la răspunderea părţii garantate pentru nerespectarea prezentului articol.

§ 9-603. ACORD PRIVIND STANDARDELE REFERITOARE LA DREPTURI ŞI OBLIGAŢII.

(a) [Standarde agreate.]

Părţile pot stabili de comun acord standardele care măsoară îndeplinirea drepturilor unui debitor sau debitor şi a obligaţiilor unei părţi garantate în temeiul unei reguli prevăzute la secţiunea 9-602, dacă standardele nu sunt în mod vădit nerezonabile.

(b) [Standardele convenite nu se aplică în cazul încălcării păcii.]

Subsecţiunea (a) nu se aplică obligaţiei prevăzute la secţiunea 9-609 de a se abţine de la încălcarea liniştii publice.

§ 9-604. PROCEDURA ÎN CAZUL ÎN CARE CONTRACTUL DE GARANŢIE SE REFERĂ LA BUNURI IMOBILE SAU INSTALAŢII.

(a) [Executarea silită: bunuri personale şi imobile.]

În cazul în care un acord de garanţie acoperă atât bunuri personale, cât şi bunuri imobile, partea garantată poate proceda:

(1) în conformitate cu prezenta parte, în ceea ce priveşte bunurile personale, fără a aduce atingere niciunui drept cu privire la bunurile imobile; sau

(2) în ceea ce priveşte atât bunurile personale, cât şi bunurile imobile, în conformitate cu drepturile referitoare la bunurile imobile, caz în care celelalte dispoziţii din prezenta parte nu se aplică.

(b) [Aplicare: fixări.]

Sub rezerva subsecţiunii (c), în cazul în care un contract de garanţie reală mobiliară acoperă bunuri care sunt sau devin bunuri fixate, o parte garantată poate proceda:

(1) în temeiul prezentei părţi; sau

(2) în conformitate cu drepturile cu privire la bunurile imobiliare, caz în care celelalte dispoziţii ale prezentei părţi nu se aplică.

(c) [Îndepărtarea instalaţiilor.]

Sub rezerva celorlalte dispoziţii din prezenta parte, în cazul în care o parte garantată care deţine o garanţie reală mobiliară are prioritate faţă de toţi proprietarii şi grevatorii imobilului, partea garantată, după neîndeplinirea obligaţiilor de plată, poate îndepărta garanţia reală mobiliară de pe bunul imobil.

(d) [Rănire cauzată de îndepărtare.]

O parte garantată care înstrăinează garanţia trebuie să ramburseze cu promptitudine orice grevat sau proprietar al bunului imobil, altul decât debitorul, pentru costul reparaţiei oricărui prejudiciu fizic cauzat de înstrăinare. Partea garantată nu este obligată să ramburseze grevistul sau proprietarul pentru orice diminuare a valorii imobilului cauzată de absenţa bunurilor îndepărtate sau de necesitatea de a le înlocui. O persoană îndreptăţită la rambursare poate refuza permisiunea de a îndepărta bunurile până când partea garantată nu dă asigurări adecvate pentru îndeplinirea obligaţiei de rambursare.

§ 9-605. DEBITOR NECUNOSCUT SAU DEBITOR SECUNDAR.

O parte garantată nu are o obligaţie bazată pe statutul său de parte garantată:

(1) către o persoană care este debitor sau debitor, cu excepţia cazului în care partea garantată ştie:

(A) că persoana este debitor sau debitor;

(B) identitatea persoanei; şi

(C) cum să comunice cu persoana respectivă; sau

(2) către o parte garantată sau un titular de gaj care a depus o declaraţie de finanţare împotriva unei persoane, cu excepţia cazului în care partea garantată ştie:

(A) că persoana este debitor; şi

(B) identitatea persoanei.

§ 9-606. MOMENTUL DE NEÎNDEPLINIRE A OBLIGAȚIEI DE PLATĂ PENTRU UN DREPT DE RETENȚIE AGRICOLĂ.

În sensul prezentei părţi, o neîndeplinire a obligaţiilor de plată apare în legătură cu un privilegiu agricol în momentul în care partea garantată devine îndreptăţită să execute privilegiul în conformitate cu legea în temeiul căreia a fost creat.

§ 9-607. COLECTARE ŞI EXECUTARE DE CĂTRE PARTEA GARANTATĂ.

(a) [Colectarea şi executarea în general].

În cazul în care se convine astfel şi, în orice caz, după neîndeplinirea obligaţiilor, o parte garantată:

(1) poate notifica un debitor de cont sau o altă persoană obligată în temeiul garanţiei să efectueze plata sau să execute în alt mod prestaţia către sau în beneficiul părţii garantate;

(2) poate lua orice produs la care partea garantată are dreptul în temeiul secţiunii 9- 315;

(3) poate executa obligaţiile unui debitor de cont sau ale unei alte persoane obligate prin garanţie şi poate exercita drepturile debitorului în ceea ce privește obligaţia debitorului de cont sau a altei persoane obligate prin garanţie de a face plăţi sau de a presta în alt mod prestaţii către debitor, precum şi în ceea ce privește orice bun care garantează obligaţiile debitorului de cont sau ale altei persoane obligate prin garanţie;

(4) în cazul în care deține o garanție reală mobiliară asupra unui cont de depozit care este perfecționată prin control în conformitate cu secțiunea 9-104 litera (a) punctul 1, poate aplica soldul contului de depozit la obligația garantată de contul de depozit; și

(5) în cazul în care deține o garanție reală mobiliară asupra unui cont de depozit, care este perfecționată prin control în temeiul secțiunii 9-104 litera (a) punctele 2 sau 3, poate da instrucțiuni băncii să plătească soldul contului de depozit către sau în beneficiul părții garantate.

(b) [Executarea nejudiciară a ipotecii.]

În cazul în care este necesar pentru a permite unei părți garantate să exercite, în conformitate cu subsecțiunea (a) punctul 3, dreptul debitorului de a executa o ipotecă pe cale extrajudiciară, partea garantată poate înregistra la biroul în care este înregistrată o înregistrare a ipotecii:

(1) o copie a contractului de garanție care creează sau prevede o garanție reală mobiliară asupra obligației garantate prin ipotecă; și

(2) declarația sub jurământ a părții garantate, în formă înregistrabilă, care să ateste că:

(A) a avut loc o neîndeplinire a obligațiilor de plată; și

(B) partea garantată are dreptul de a executa ipoteca pe cale extrajudiciară.

(c) [Colectare și executare rezonabilă din punct de vedere comercial.]

O parte garantată procedează într-un mod rezonabil din punct de vedere comercial dacă partea garantată:

(1) se angajează să recupereze sau să execute o obligație a unui debitor de cont sau a unei alte persoane obligate pe garanție; și

(2) este îndreptățit să recupereze garanțiile neîncasate sau, în alt mod, să recurgă în totalitate sau în mod limitat împotriva debitorului sau a unui debitor secundar.

(d) [Cheltuieli de colectare și executare].

O parte garantată poate deduce din încasările efectuate în conformitate cu subsecțiunea (c) cheltuielile rezonabile de colectare și executare, inclusiv onorariile rezonabile ale avocaților și cheltuielile de judecată suportate de partea garantată.

(e) [Obligațiile față de partea garantată nu sunt afectate.]

Prezenta secțiune nu stabilește dacă un debitor de cont, o bancă sau o altă persoană obligată pe garanție are o obligație față de o parte garantată.

§ 9-608. APLICAREA VENITURILOR PROVENITE DIN COLECTARE SAU EXECUTARE; RĂSPUNDEREA PENTRU DEFICIENȚĂ ȘI DREPTUL LA EXCEDENT.

(a) [Aplicarea veniturilor, a surplusului și a deficitului, dacă obligația este garantată].

În cazul în care o garanţie reală mobiliară sau un privilegiu agricol garantează plata sau executarea unei obligaţii, se aplică următoarele reguli:

(1) O parte garantată aplică sau plătește pentru aplicare veniturile în numerar obținute din colectare sau executare în temeiul secțiunii 9-607 în următoarea ordine:

(A) cheltuielile rezonabile de colectare și executare și, în măsura în care acest lucru este prevăzut în acord și nu este interzis prin lege, onorariile rezonabile ale avocaților și cheltuielile de judecată suportate de partea garantată;

(B) îndeplinirea obligațiilor garantate de garanția reală mobiliară sau de privilegiul agricol în temeiul căruia se efectuează colectarea sau executarea; și

(C) satisfacerea obligațiilor garantate de orice garanție reală mobiliară subordonată sau de orice alt drept de retenție asupra garanției reale mobiliare care face obiectul garanției reale mobiliare sau al dreptului de retenție agricolă în temeiul căreia se efectuează colectarea sau executarea, în cazul în care partea garantată primește o cerere autentificată pentru încasări înainte ca distribuirea încasărilor să fie finalizată.

(2) La cererea unei părți garantate, titularul unei garanții subordonate sau al unui alt drept de retenție trebuie să furnizeze o dovadă rezonabilă a garanției sau a dreptului de retenție într-un termen rezonabil. Cu excepția cazului în care titularul se conformează, partea garantată nu este obligată să se conformeze cererii titularului în temeiul alineatului (1) litera (C).

(3) O parte garantată nu este obligată să aplice sau să plătească pentru aplicare veniturile în afara mijloacelor bănești obținute din colectare și executare în temeiul secțiunii 9-607 decât în cazul în care acest lucru ar fi nerezonabil din punct de vedere comercial. O parte garantată care aplică sau plătește pentru aplicare veniturile fără numerar trebuie să facă acest lucru într-un mod rezonabil din punct de vedere comercial.

(4) O parte garantată trebuie să dea socoteală și să plătească debitorului pentru orice surplus, iar debitorul este răspunzător pentru orice deficit.

(b) [Nici un excedent sau deficit în vânzările de anumite drepturi de plată].

În cazul în care tranzacția de bază este o vânzare de conturi, hârtii mobile, bunuri necorporale de plată sau bilete la ordin, debitorul nu are dreptul la niciun surplus, iar debitorul nu este răspunzător pentru nicio deficiență.

§ 9-609. DREPTUL PĂRȚII GARANTATE DE A INTRA ÎN POSESIE DUPĂ NEÎNDEPLINIREA OBLIGAȚIILOR.

(a) [Posesie; facerea de echipamente inutilizabile; dispoziție în incinta debitorului]

După neîndeplinirea obligațiilor, o parte garantată:

(1) poate intra în posesia garanției; și

(2) fără îndepărtare, poate face echipamentele inutilizabile și poate dispune de garanțiile aflate în incinta debitorului în temeiul secțiunii 9-610.

(b) [Proces judiciar şi extrajudiciar.]

O parte garantată poate acţiona în temeiul subsecţiunii (a):

(1) în temeiul unui proces judiciar; sau

(2) fără un proces judiciar, dacă se procedează fără încălcarea păcii.

(c) [Adunarea colaterală.]

În cazul în care se convine astfel şi, în orice caz, după neîndeplinirea obligaţiilor de plată, o parte garantată poate cere debitorului să adune garanţia şi să o pună la dispoziţia părţii garantate într-un loc desemnat de aceasta, care să fie convenabil pentru ambele părţi.

§ 9-610. DISPUNEREA DE GARANŢII DUPĂ NEÎNDEPLINIREA OBLIGAŢIILOR DE PLATĂ.

(a) [Dispunere după nerespectarea obligaţiilor.]

După neîndeplinirea obligaţiilor de plată, o parte garantată poate vinde, închiria, licenţia sau dispune în alt mod de oricare sau de toate bunurile garantate în starea lor actuală sau în urma oricărei pregătiri sau prelucrări rezonabile din punct de vedere comercial.

(b) [Dispoziţie rezonabilă din punct de vedere comercial.]

Fiecare aspect al unei cesiuni de garanţii, inclusiv metoda, modul, timpul, locul şi alţi termeni, trebuie să fie rezonabil din punct de vedere comercial. În cazul în care este rezonabil din punct de vedere comercial, o parte garantată poate dispune de garanţia reală prin proceduri publice sau private, prin unul sau mai multe contracte, ca unitate sau în parcele, în orice moment şi loc şi în orice condiţii.

(c) [Cumpărare de către partea garantată.]

O parte garantată poate achiziţiona garanţii:

(1) la o dispoziţie publică; sau

(2) la o dispoziţie privată numai în cazul în care garanţia este de un tip care se vinde în mod obişnuit pe o piaţă recunoscută sau face obiectul unor cotaţii de preţ standard distribuite pe scară largă.

(d) [Garanţii la dispoziţie.]

Un contract de vânzare, de închiriere, de licenţă sau de alt tip de dispoziţie include garanţiile referitoare la titlu, posesie, linişte şi altele asemenea care, prin efectul legii, însoţesc o dispoziţie voluntară a unui bun de tipul celui care face obiectul contractului.

(e) [Exonerare de răspundere privind garanțiile.]

O parte garantată poate renunța sau modifica garanțiile în temeiul subsecțiunii (d):

(1) într-o manieră care ar avea ca efect renunţarea sau modificarea garanţiilor în cazul unei cesiuni voluntare a bunurilor de tipul celor care fac obiectul contractului de cesiune; sau

(2) prin comunicarea către cumpărător a unui proces-verbal care să ateste contractul de dispoziţie şi care să includă o renunţare sau o modificare expresă a garanţiilor.

(f) [Înregistrare suficientă pentru a renunţa la garanţii.]

Un document este suficient pentru a renunţa la garanţii în conformitate cu subsecţiunea (e) dacă indică "Nu există nicio garanţie privind titlul, posesia, liniştea sau altele asemenea în această dispoziţie" sau foloseşte cuvinte cu semnificaţie similară.

§ 9-611. NOTIFICARE ÎNAINTE DE A DISPUNE DE GARANŢII.

(a) ["Data notificării."]

În prezenta secţiune, prin "data notificării" se înţelege data la care are loc prima dintre următoarele:

(1) o parte garantată trimite debitorului şi oricărui debitor secundar o notificare de dispoziţie autentificată; sau

(2) debitorul şi orice debitor secundar renunţă la dreptul la notificare.

(b) [Este necesară notificarea dispoziţiei.]

Cu excepţia cazului în care se prevede altfel în subsecţiunea (d), o parte garantată care dispune de o garanţie în temeiul secţiunii 9-610 trimite persoanelor specificate în subsecţiunea (c) o notificare de dispoziţie autentificată în mod rezonabil.

(c) [Persoane care urmează să fie notificate.]

Pentru a se conforma dispoziţiilor de la litera (b), partea garantată trimite o notificare autentificată de dispoziţie la:

(1) debitorului;

(2) orice debitor secundar; şi

(3) în cazul în care garanţia este alta decât bunuri de consum:

(A) orice altă persoană de la care partea garantată a primit, înainte de data notificării, o notificare autentificată a unei revendicări a unui drept asupra garanţiei;

(B) orice altă parte garantată sau titular de gaj care, cu 10 zile înainte de data

notificării, deţinea o garanţie reală sau un alt drept de gaj asupra garanţiei reale perfecţionate prin depunerea unei declaraţii de finanţare care:

(i) a identificat garanţia;

(ii) a fost indexată sub numele debitorului la acea dată; şi

(iii) a fost depusă la biroul în care se depune o declaraţie de finanţare împotriva debitorului care acoperă garanţia la data respectivă; şi

(C) orice altă parte garantată care, cu 10 zile înainte de data notificării, a deţinut o garanţie reală mobiliară asupra garanţiei reale perfecţionată prin respectarea unei legi, a unui regulament sau a unui tratat descris în secţiunea 9-311(a).

(d) [Subsecţiunea (b) nu se aplică: garanţii perisabile; piaţă recunoscută].

Subsecţiunea (b) nu se aplică în cazul în care garanţia este perisabilă sau ameninţă să scadă rapid în valoare sau este de un tip vândut în mod obişnuit pe o piaţă recunoscută.

(e) [Conformitate cu subsecţiunea (c)(3)(B).]

O parte garantată respectă cerinţa de notificare prevăzută la subsecţiunea (c)(3)(B) dacă:

(1) nu mai târziu de 20 de zile sau mai devreme de 30 de zile înainte de data notificării, partea garantată solicită, într-o manieră rezonabilă din punct de vedere comercial, informaţii privind declaraţiile de finanţare indexate pe numele debitorului la biroul indicat la subsecţiunea (c)(3)(B); şi

(2) înainte de data notificării, partea garantată:

(A) nu a primit un răspuns la cererea de informaţii; sau

(B) a primit un răspuns la cererea de informaţii şi a trimis o notificare autentificată de dispoziţie fiecărei părţi garantate sau fiecărui titular de drept de retenţie menţionat în răspunsul respectiv, a cărui declaraţie de finanţare acoperă garanţia.

§ 9-612. TERMENUL DE NOTIFICARE ÎNAINTE DE DISPUNEREA GARANŢIEI.

(a) [Termenul rezonabil este o chestiune de fapt.]

Cu excepţia cazului în care subsecţiunea (b) prevede altfel, este o chestiune de fapt dacă o notificare este trimisă într-un termen rezonabil.

(b) [Perioada de 10 zile este suficientă în cazul tranzacţiilor care nu sunt efectuate de consumatori].

Într-o tranzacţie, alta decât o tranzacţie de consum, o notificare de dispoziţie trimisă

după neplată şi cu cel puţin 10 zile înainte de cel mai apropiat moment de dispoziţie stabilit în notificare este trimisă într-un termen rezonabil înainte de dispoziţie.

§ 9-613. CONȚINUTUL ŞI FORMA NOTIFICĂRII ÎNAINTE DE ÎNSTRĂINAREA GARANȚIEI REALE: GENERALITĂȚI.

Cu excepţia unei tranzacţii cu bunuri de consum, se aplică următoarele reguli:

(1) Conţinutul unei notificări de dispoziţie este suficient dacă notificarea:

(A) descrie debitorul şi partea garantată;

(B) descrie garanţia reală mobiliară care face obiectul dispoziţiei preconizate;

(C) precizează modalitatea de dispunere prevăzută;

(D) precizează că debitorul are dreptul la o contabilizare a datoriei neplătite şi indică taxa, dacă este cazul, pentru o contabilizare; şi

(E) precizează data şi locul unei dispoziţii publice sau data după care se va face orice altă dispoziţie.

(2) Este o chestiune de fapt dacă conţinutul unei notificări din care lipseşte oricare dintre informaţiile specificate la alineatul (1) este totuşi suficient.

(3) Conţinutul unei notificări care furnizează în mod substanţial informaţiile specificate la alineatul (1) este suficient, chiar dacă notificarea include: (A) informaţii care nu sunt specificate la alineatul respectiv; sau (B) erori minore care nu induc în mod grav în eroare.

(4) Nu este necesară o anumită formulare a notificării.

(5) Următorul formular de notificare şi formularul care figurează la secţiunea 9-614 alineatul (3), atunci când sunt completate, oferă fiecare informaţii suficiente:

NOTIFICAREA DE ÎNSTRĂINARE A GARANȚIEI REALE

Către: [Numele debitorului, al debitorului sau al altei persoane căreia i se trimite notificarea].

De la: [Numele, adresa şi numărul de telefon al părţii asigurate]

Numele debitorului (debitorilor): [Includeţi numai dacă debitorul (debitorii) nu este (sunt) destinatar(i)]

[Pentru o dispoziţie publică:]

Vom vinde [sau închiria sau acorda o licenţă, după caz] [descrieţi garanţia] [celui mai mare ofertant calificat] în mod public, după cum urmează:

Ziua şi data: _____

Timp: _____

Loc: _____

[Pentru o dispoziție privată:]

Vom vinde [sau vom închiria sau vom acorda licențe, după caz] [descrieți garanția] în mod privat la un moment dat după [ziua și data].

Aveți dreptul la o contabilizare a datoriei neplătite garantate de proprietatea pe care intenționăm să o vindem [sau să o închiriem sau să o concesionăm, după caz] [pentru o taxă de $].
_____].

Puteți solicita o contabilitate sunându-ne la [număr de telefon].

[Sfârșitul formularului]

§ 9-614. CONȚINUTUL ȘI FORMA NOTIFICĂRII ÎNAINTE DE ÎNSTRĂINAREA GARANȚIEI: TRANZACȚII CU BUNURI DE CONSUM.

În cazul unei tranzacții cu bunuri de consum, se aplică următoarele reguli:

(1) O notificare de dispoziție trebuie să furnizeze următoarele informații:

(A) informațiile menționate la secțiunea 9-613 alineatul (1);

(B) o descriere a oricărei răspunderi pentru o deficiență a persoanei căreia i se trimite notificarea;

(C) un număr de telefon de la care este disponibilă suma care trebuie plătită părții garantate pentru a răscumpăra garanția în conformitate cu secțiunea 9-623; și

(D) un număr de telefon sau o adresă poștală la care să fie disponibile informații suplimentare privind dispoziția și obligația garantată.

(2) Nu este necesară o anumită formulare a notificării.

(3) Următorul formular de notificare, atunci când este completat, oferă informații

suficiente: [Numele și adresa părții garantate].

[Data]

NOTIFICARE PRIVIND PLANUL NOSTRU DE A VINDE PROPRIETATEA

[Numele și adresa oricărui debitor care este, de asemenea, debitor].

Subiect: [Identificarea tranzacției]

Avem [descrieți garanția], pentru că nu ați respectat promisiunile din acordul

nostru. [Pentru o dispoziţie publică:]

Vom vinde [descrieți garanția] prin vânzare publică. Vânzarea ar putea include un contract de leasing sau o licență. Vânzarea va avea loc după cum urmează:

Data: ____

Timp: ____

Loc: _____

Dacă doriți, puteți participa la vânzare și puteți aduce

ofertanți. [Pentru o dispoziție privată:]

Vom vinde [descrieți garanția] în cadrul unei vânzări private la un moment dat după [data]. Vânzarea ar putea include un contract de leasing sau o licență.

Banii pe care îi obținem din vânzare (după ce ne plătim costurile) vor reduce suma pe care o datorați. Dacă obținem mai puțini bani decât ne datorați, [veți rămâne [sau nu, după caz]]] dator să ne plătiți diferența. Dacă obținem mai mulți bani decât ne datorați, veți primi banii în plus, cu excepția cazului în care trebuie să îi plătim altcuiva.

Puteți recupera proprietatea în orice moment înainte de a o vinde, plătindu-ne întreaga sumă pe care o datorați (nu doar plățile scadente), inclusiv cheltuielile noastre. Pentru a afla suma exactă pe care trebuie să o plătiți, sunați-ne la [număr de telefon]].

Dacă doriți să vă explicăm în scris cum am calculat suma pe care ne-o datorați, puteți să ne sunați la " [număr de telefon]] [sau să ne scrieți la [adresa părții asigurate]]] și să solicitați o explicație scrisă. [Vă vom percepe o taxă de _____ pentru această explicație dacă v-am trimis o altă explicație scrisă a sumei pe care ne-o datorați în ultimele șase luni].

Dacă aveți nevoie de mai multe informații despre vânzare, sunați-ne la [număr de telefon]] [sau scrieți-ne la [adresa părții asigurate]]].

Transmitem această notificare următoarelor persoane care au un interes în [descrieți garanția] sau care datorează bani în baza contractului dumneavoastră:

[Numele tuturor celorlalți debitori și creditori, dacă este cazul]

[Sfârșitul formularului]

(4) O notificare în forma prevăzută la alineatul (3) este suficientă, chiar dacă la sfârșitul formularului apar informații suplimentare.

(5) O notificare în forma de la alineatul (3) este suficientă, chiar dacă aceasta conține erori în informațiile care nu sunt cerute la alineatul (1), cu excepția cazului în care eroarea este înșelătoare în ceea ce privește drepturile care decurg din prezentul articol.

(6) În cazul în care o notificare în temeiul prezentei secţiuni nu are forma prevăzută la alineatul (3), o altă lege decât prezentul articol determină efectul includerii informaţiilor care nu sunt cerute la alineatul (1).

§ 9-615. APLICAREA VENITURILOR OBŢINUTE ÎN URMA CESIUNII; RĂSPUNDEREA PENTRU DEFICIT ŞI DREPTUL LA EXCEDENT.

(a) [Aplicarea veniturilor.]

O parte garantată aplică sau plăteşte în vederea aplicării veniturile în numerar obţinute din înstrăinare în conformitate cu secţiunea 9-610 în următoarea ordine:

(1) cheltuielile rezonabile de preluare, păstrare, pregătire în vederea dispunerii, procesare şi eliminare şi, în măsura în care acest lucru este prevăzut prin acord şi nu este interzis de lege, onorariile rezonabile ale avocaţilor şi cheltuielile de judecată suportate de partea garantată;

(2) achitarea obligaţiilor garantate de garanţia reală mobiliară sau de privilegiul agricol în temeiul căruia se efectuează cesiunea;

(3) achitarea obligaţiilor garantate de orice garanţie reală mobiliară subordonată sau de orice alt drept de gaj subordonat asupra garanţiei, dacă:

(A) partea garantată primeşte de la titularul garanţiei subordonate sau al altui drept de retenţie o cerere autentificată pentru încasări înainte ca distribuirea încasărilor să fie finalizată; şi

(B) în cazul în care un expeditor are un interes asupra garanţiei, garanţia reală mobiliară subordonată sau alt drept de retenţie are prioritate faţă de interesul expeditorului; şi

(4) o parte garantată care este un expeditor al garanţiei reale, dacă partea garantată primeşte de la expeditor o cerere autentificată pentru încasări înainte ca distribuirea încasărilor să fie finalizată.

(b) [Dovada subordonării.]

La cererea unei părţi garantate, titularul unei garanţii subordonate sau al unui alt drept de retenţie trebuie să furnizeze o dovadă rezonabilă a garanţiei sau a dreptului de retenţie într-un termen rezonabil. Cu excepţia cazului în care titularul face acest lucru, partea garantată nu este obligată să se conformeze cererii titularului în temeiul subsecţiunii (a) punctul 3.

(c) [Aplicarea încasărilor fără numerar.]

O parte garantată nu este obligată să aplice sau să plătească în vederea aplicării veniturile din înstrăinare care nu sunt în numerar, în conformitate cu secţiunea 9-610, cu excepţia cazului în care acest lucru ar fi nerezonabil din punct de vedere comercial. O parte garantată care aplică sau plăteşte în vederea aplicării veniturile

fără numerar trebuie să facă acest lucru într-un mod rezonabil din punct de vedere comercial.

(d) [Excedent sau deficit, dacă obligația este garantată.]

În cazul în care garanţia reală mobiliară în temeiul căreia se efectuează o dispoziţie garantează plata sau executarea unei obligaţii, după efectuarea plăţilor şi a cererilor prevăzute la subsecţiunea (a) şi permise de subsecţiunea (c):

(1) cu excepţia cazului în care subsecţiunea (a) alineatul (4) impune părţii garantate să aplice sau să plătească veniturile în numerar unui expeditor, partea garantată trebuie să dea socoteală şi să plătească debitorului pentru orice surplus; şi

(2) debitorul este răspunzător pentru orice deficienţă.

(e) [Nici un excedent sau deficit în vânzările anumitor drepturi de plată.]

În cazul în care tranzacţia de bază este o vânzare de conturi, hârtii mobile, bunuri necorporale de plată sau bilete la ordin:

(1) debitorul nu are dreptul la niciun excedent; şi

(2) debitorul nu este răspunzător pentru nicio deficienţă.

(f) [Calcularea surplusului sau a deficitului în cazul înstrăinării către o persoană legată de partea garantată].

Excedentul sau deficitul în urma unei cesiuni se calculează pe baza valorii veniturilor care ar fi fost realizate în urma unei cesiuni conforme cu prezenta parte către un cesionar, altul decât partea garantată, o persoană legată de partea garantată sau un debitor secundar, dacă:

(1) destinatarul transferului în cadrul cesiunii este partea garantată, o persoană legată de partea garantată sau un debitor secundar; şi

(2) valoarea veniturilor obţinute în urma cesiunii este semnificativ mai mică decât veniturile pe care le-ar fi adus o cesiune conformă către o altă persoană decât partea garantată, o persoană legată de partea garantată sau un debitor secundar.

(g) [Încasări în numerar primite de partea garantată de rang inferior.]

O parte garantată care primeşte cu bună credinţă şi fără să ştie că primirea încalcă drepturile titularului unei garanţii reale mobiliare sau al unui alt drept de retenţie care nu este subordonat garanţiei reale mobiliare sau dreptului de retenţie agricolă în temeiul căruia se face cesiunea:

(1) preia încasările în numerar, fără a mai fi supus unei garanţii reale sau altui drept de retenţie;

(2) nu este obligat să aplice veniturile obţinute din înstrăinare pentru a satisface obligaţiile garantate de garanţia reală mobiliară sau de alt gaj; şi

(3) nu este obligat să dea socoteală sau să plătească titularului garanţiei reale mobiliare sau al altui drept de retenţie pentru orice surplus.

§ 9-616. EXPLICAREA CALCULULUI EXCEDENTULUI SAU AL DEFICITULUI.

(a) [Definiţii.]

În această secţiune:

(1) "Explicaţie" înseamnă un înscris care:

(A) precizează valoarea excedentului sau a deficitului;

(B) furnizează o explicaţie, în conformitate cu subsecţiunea (c), cu privire la modul în care partea garantată a calculat excedentul sau deficitul;

(C) precizează, dacă este cazul, că viitoarele debite, credite, cheltuieli, inclusiv comisioanele suplimentare pentru servicii de credit sau dobânzile, reducerile şi cheltuielile pot afecta valoarea excedentului sau a deficitului; şi

(D) furnizează un număr de telefon sau o adresă poştală la care se pot obţine informaţii suplimentare privind tranzacţia.

(2) "Cerere" înseamnă o înregistrare:

(A) autentificată de un debitor sau de un consumator obligat;

(B) solicitând ca destinatarul să furnizeze o explicaţie; şi

(C) trimisă după dispunerea garanţiei în conformitate cu secţiunea 9-610.

(b) [Explicaţia calculului.]

Într-o tranzacţie cu bunuri de consum în care debitorul are dreptul la un excedent sau în care un consumator debitor este răspunzător pentru o deficienţă în temeiul secţiunii 9-615, partea garantată trebuie:

(1) să trimită o explicaţie debitorului sau consumatorului obligat, după caz, după ce a dispus şi:

(A) înainte sau în momentul în care partea garantată dă socoteală debitorului şi plăteşte orice excedent sau solicită pentru prima dată în scris debitorului consumator, după dispoziţie, plata deficitului; şi

(B) în termen de 14 zile de la primirea unei cereri; sau

(2) în cazul unui consumator debitor care este răspunzător pentru o deficienţă, trimite consumatorului debitor, în termen de 14 zile de la primirea unei cereri, un proces-verbal de renunţare la dreptul părţii garantate la o deficienţă.

(c) [Informaţii necesare.]

Pentru a se conforma subsecţiunii (a)(1)(B), un înscris trebuie să furnizeze următoarele informaţii în următoarea ordine:

(1) valoarea totală a obligaţiilor garantate de garanţia reală mobiliară în temeiul căreia a fost efectuată cesiunea şi, în cazul în care suma reflectă o reducere a dobânzilor neîncasate sau a comisioanelor pentru servicii de credit, o indicaţie a acestui fapt, calculată la o dată specificată:

(A) în cazul în care partea garantată intră în posesia sau primeşte posesia bunului colateral după neîndeplinirea obligaţiilor de plată, cu cel mult 35 de zile înainte ca partea garantată să intre în posesia sau să primească posesia; sau

(B) în cazul în care partea garantată ia sau primeşte posesia garanţiei înainte de neplată sau nu ia posesia garanţiei, cu cel mult 35 de zile înainte de dispoziţie;

(2) valoarea veniturilor obţinute în urma cesiunii;

(3) valoarea totală a obligaţiilor după deducerea valorii veniturilor;

(4) valoarea, în total sau pe tipuri, şi tipurile de cheltuieli, inclusiv cheltuielile de preluare, de păstrare, de pregătire în vederea vânzării, de procesare şi de eliminare a garanţiei, precum şi onorariile avocaţilor garantate de garanţia reală, care sunt cunoscute de partea garantată şi care au legătură cu vânzarea curentă;

(5) valoarea, în total sau pe tipuri, şi tipurile de credite, inclusiv reducerile de dobândă sau de comisioane pentru servicii de credit, la care se ştie că debitorul are dreptul şi care nu sunt reflectate în valoarea de la alineatul (1); şi

(6) valoarea excedentului sau a deficitului.

(d) [Conformitate substanţială.]

Nu este necesară o anumită formulare a explicaţiei. O explicaţie care respectă în mare parte cerinţele de la litera (a) este suficientă, chiar dacă conţine erori minore care nu induc în eroare în mod grav.

(e) [Taxe pentru răspunsuri.]

Un debitor sau un consumator obligat are dreptul la un singur răspuns gratuit la o cerere în temeiul prezentei secţiuni pe parcursul oricărei perioade de şase luni în care partea garantată nu a trimis debitorului sau consumatorului obligat o explicaţie în conformitate cu subsecţiunea (b) punctul 1. Partea garantată poate solicita plata unei taxe care să nu depăşească 25 de dolari pentru fiecare răspuns suplimentar.

§ 9-617. DREPTURILE CESIONARULUI GARANȚIEI REALE.

(a) [Efectele dispoziției.]

Dispoziția unei părți garantate de a dispune de garanția reală după ce nu a fost respectată:

(1) transferă unui cesionar, contra cost, toate drepturile debitorului asupra garanției;

(2) eliberează garanția reală mobiliară în temeiul căreia se efectuează dispoziția; și

(3) eliberează orice garanție reală mobiliară subordonată sau orice alt drept de retenție subordonat [cu excepția drepturilor de retenție constituite în temeiul [citați actele sau legile care prevăd drepturi de retenție, dacă există, care nu trebuie eliberate]]].

(b) [Drepturile cesionarului de bună-credință.]

Un cesionar care acționează cu bună-credință devine liber de drepturile și interesele descrise la subsecțiunea (a), chiar dacă partea garantată nu respectă prezentul articol sau cerințele oricărei proceduri judiciare.

(c) [Drepturile celuilalt cesionar.]

În cazul în care un cesionar nu preia gratuit drepturile și garanțiile descrise la subsecțiunea (a), cesionarul preia garanția sub rezerva:

(1) drepturile debitorului asupra garanției;

(2) garanția reală mobiliară sau privilegiul agricol în temeiul căruia se efectuează dispoziția; și

(3) orice altă garanție reală mobiliară sau alt drept de retenție.

§ 9-618. DREPTURILE ȘI OBLIGAȚIILE ANUMITOR DEBITORI SECUNDARI.

(a) [Drepturile și obligațiile debitorului secundar].

Un debitor secundar dobândește drepturile și devine obligat să îndeplinească obligațiile părții garantate după debitorul secundar:

(1) primește o cesiune a unei obligații garantate de la partea garantată;

(2) primește un transfer de garanție de la partea garantată și este de acord să accepte drepturile și să își asume obligațiile părții garantate; sau

(3) se subrogă în drepturile unei părți garantate în ceea ce privește garanțiile reale.

(b) [Efectul cesiunii, al transferului sau al subrogației].

O cesiune, un transfer sau o subrogare descrisă la subsecţiunea (a):

(1) nu reprezintă o cesiune de bunuri în garanţie în conformitate cu secţiunea 9-610; şi

(2) scuteşte partea garantată de alte obligaţii în temeiul prezentului articol.

§ 9-619. TRANSFERUL TITLULUI DE PROPRIETATE ÎNREGISTRAT SAU LEGAL.

(a) ["Declaraţie de transfer."]

În sensul prezentei secţiuni, "declaraţie de transfer" înseamnă un document autentificat de o parte garantată, în care se menţionează:

(1) faptul că debitorul nu a respectat obligaţiile legate de o obligaţie garantată cu o garanţie reală specifică;

(2) faptul că partea garantată şi-a exercitat căile de atac post-default în ceea ce priveşte garanţia;

(3) faptul că, în urma exerciţiului, un cesionar a dobândit drepturile debitorului asupra garanţiei; şi

(4) numele şi adresa poştală a părţii garantate, a debitorului şi a cesionarului.

(b) [Efectul declaraţiei de transfer.]

O declaraţie de transfer conferă cesionarului dreptul de a transfera în mod oficial toate drepturile debitorului asupra garanţiei specificate în declaraţie în orice sistem oficial de depunere, înregistrare, înregistrare sau certificat de proprietate care acoperă garanţia. În cazul în care o declaraţie de transfer este prezentată, împreună cu taxa aplicabilă şi cu formularul de cerere, funcţionarului sau biroului responsabil cu menţinerea sistemului, acesta din urmă trebuie:

(1) să accepte declaraţia de transfer;

(2) să îşi modifice cu promptitudine registrele pentru a reflecta transferul; şi

(3) dacă este cazul, eliberează un nou certificat de proprietate corespunzător pe numele cesionarului.

(c) [Transferul nu este o dispoziţie; nu este vorba de scutirea de obligaţiile părţii garantate].

Un transfer al titlului de proprietate înregistrat sau legal al garanţiei către o parte garantată în temeiul subsecţiunii (b) sau în alt mod nu reprezintă în sine o dispoziţie a garanţiei în temeiul prezentului articol şi nu scuteşte în sine partea garantată de obligaţiile care îi revin în temeiul prezentului articol.

§ 9-620. ACCEPTAREA UNEI GARANȚII ÎN VEDEREA EXECUTĂRII INTEGRALE SAU PARȚIALE A OBLIGAȚIEI; DISPOZIȚIA OBLIGATORIE A GARANȚIEI.

(a) [Condiţiile de acceptare a satisfacţiei.]

Cu excepția cazului în care se prevede altfel la subsecțiunea (g), o parte garantată poate accepta o garanție în satisfacerea integrală sau parțială a obligației pe care o garantează numai dacă:

(1) debitorul consimte la acceptare în temeiul subsecțiunii (c);

(2) partea garantată nu primește, în termenul prevăzut la litera (d), o notificare de opoziție la propunere autentificată de:

(A) o persoană căreia partea garantată a fost obligată să trimită o propunere în conformitate cu secțiunea 9-621; sau

(B) orice altă persoană, alta decât debitorul, care deține un drept asupra garanției subordonat garanției reale mobiliare care face obiectul propunerii;

(3) în cazul în care garanția este un bun de consum, garanția nu se află în posesia debitorului în momentul în care debitorul consimte la acceptare; și

(4) subsecțiunea (e) nu impune părții garantate să dispună de garanția reală sau debitorul renunță la această obligație în conformitate cu secțiunea 9-624.

(b) [Pretinsa acceptare fără efect.]

O acceptare pretinsă sau aparentă a unei garanții în temeiul prezentei secțiuni este ineficientă dacă:

(1) partea garantată consimte la acceptare într-un document autentificat sau trimite o propunere debitorului; și

(2) sunt îndeplinite condițiile prevăzute la litera (a).

(c) [Consimțământul debitorului.]

În sensul prezentei secțiuni:

(1) un debitor consimte la acceptarea unei garanții în vederea executării parțiale a obligației pe care o garantează numai dacă debitorul este de acord cu termenii acceptării într-un document autentificat după ce a avut loc o neîndeplinire a obligațiilor; și

(2) un debitor consimte la acceptarea unei garanții în vederea îndeplinirii integrale a obligației pe care o garantează numai dacă debitorul este de acord cu termenii acceptării într-un document autentificat după nerespectarea

obligaţiilor sau cu partea garantată:

(A) trimite debitorului, după neîndeplinirea obligaţiilor de plată, o propunere necondiţionată sau supusă doar condiţiei de a păstra sau de a menţine garanţiile care nu se află în posesia părţii garantate;

(B) în propunere, îşi propune să accepte garanţia pentru îndeplinirea integrală a obligaţiei pe care o garantează; şi

(C) nu primeşte o notificare de opoziţie autentificată de către debitor în termen de 20 de zile de la trimiterea propunerii.

(d) [Eficacitatea notificării.]

Pentru a produce efecte în temeiul alineatului (a) punctul 2, o notificare de opoziţie trebuie să fie primită de către partea garantată:

(1) în cazul unei persoane căreia i-a fost trimisă propunerea în conformitate cu secţiunea 9-621, în termen de 20 de zile de la data la care a fost trimisă notificarea către persoana respectivă; şi

(2) în alte cazuri:

(A) în termen de 20 de zile de la data la care a fost trimisă ultima notificare în conformitate cu secţiunea 9- 621; sau

(B) în cazul în care nu a fost trimisă o notificare, înainte ca debitorul să consimtă la acceptare în temeiul subsecţiunii (c).

(e) [Eliminarea obligatorie a bunurilor de consum.]

O parte garantată care a intrat în posesia garanţiei trebuie să dispună de aceasta în conformitate cu secţiunea 9-610 în termenul specificat la subsecţiunea (f) dacă:

(1) 60 la sută din preţul în numerar a fost plătit în cazul unei garanţii reale mobiliare asupra bunurilor de consum în bani de achiziţie; sau

(2) 60 la sută din valoarea principală a obligaţiei garantate a fost plătită în cazul unei garanţii reale mobiliare care nu este o garanţie reală mobiliară asupra bunurilor de consum.

(f) [Respectarea cerinţei de dispoziţie obligatorie.]

Pentru a se conforma dispoziţiilor de la litera (e), partea garantată dispune de garanţia reală:

(1) în termen de 90 de zile de la preluarea posesiei; sau

(2) în orice perioadă mai lungă pe care debitorul şi toţi debitorii secundari au convenit într-un acord în acest sens încheiat şi autentificat după intrarea în incapacitate de plată.

(g) [Nu există satisfacţie parţială în tranzacţia de consum.]

Într-o tranzacție de consum, o parte garantată nu poate accepta o garanție pentru îndeplinirea parțială a obligației pe care o garantează.

§ 9-621. NOTIFICAREA PROPUNERII DE ACCEPTARE A GARANȚIEI.

(a) [Persoane cărora urmează să li se trimită propunerea.]

O parte garantată care dorește să accepte o garanție în vederea executării totale sau parțiale a obligației pe care o garantează trebuie să trimită propunerea sa la:

(1) orice persoană de la care partea garantată a primit, înainte ca debitorul să consimtă la acceptare, o notificare autentificată a unei revendicări a unui drept asupra garanției;

(2) orice altă parte garantată sau titular de gaj care, cu 10 zile înainte ca debitorul să consimtă la acceptare, deținea o garanție reală sau un alt drept de retenție asupra garanției reale perfecționată prin depunerea unei declarații de finanțare care:

(A) a identificat garanția;

(B) a fost indexată sub numele debitorului la acea dată; și

(C) a fost depusă la biroul sau birourile în care se depune o declarație de finanțare împotriva debitorului care acoperă garanția la acea dată; și

(3) orice altă parte garantată care, cu 10 zile înainte ca debitorul să consimtă la acceptare, a deținut o garanție reală mobiliară asupra garanției reale, care a fost perfecționată prin respectarea unei legi, a unui regulament sau a unui tratat descris în secțiunea 9-311(a).

(b) [Propunerea va fi trimisă debitorului secundar ca satisfacție parțială.]

O parte garantată care dorește să accepte o garanție în vederea executării parțiale a obligației pe care o garantează trimite propunerea sa oricărui debitor secundar, în plus față de persoanele descrise la litera (a).

§ 9-622. EFECTUL ACCEPTĂRII GARANȚIEI.

(a) [Efectul acceptării.]

Acceptarea de către o parte garantată a unei garanții în satisfacerea totală sau parțială a obligației pe care o garantează:

(1) achită obligația în măsura în care debitorul a consimțit la aceasta;

(2) transferă părții garantate toate drepturile debitorului asupra garanției;

(3) eliberează garanţia reală mobiliară sau privilegiul agricol care face obiectul consimţământului debitorului şi orice garanţie reală mobiliară subordonată sau alt privilegiu subordonat; şi

(4) pune capăt oricărei alte dobânzi subordonate.

(b) [Eliberarea dreptului subordonat în pofida nerespectării obligaţiilor].

Un drept subordonat este eliberat sau încetat în temeiul subsecţiunii (a), chiar dacă partea garantată nu respectă prezentul articol.

§ 9-623. DREPTUL DE A RĂSCUMPĂRA GARANȚIA.

(a) [Persoane care pot răscumpăra.]

Un debitor, un debitor, orice debitor secundar sau orice altă parte garantată sau titular de gaj poate răscumpăra garanţia.

(b) [Cerinţe pentru răscumpărare.]

Pentru a răscumpăra garanţia, o persoană trebuie să prezinte:

(1) îndeplinirea tuturor obligaţiilor garantate de garanţia reală; şi

(2) cheltuielile rezonabile şi onorariile de avocat descrise în secţiunea 9-615(a)(1).

(c) [Când poate avea loc răscumpărarea.]

O răscumpărare poate avea loc în orice moment înaintea unei părţi garantate:

(1) a încasat garanţia în temeiul secţiunii 9-607;

(2) a cedat garanţia sau a încheiat un contract de cedare a acesteia în conformitate cu secţiunea 9-610; sau

(3) a acceptat o garanţie reală în satisfacerea integrală sau parţială a obligaţiei pe care o garantează în temeiul secţiunii 9-622.

§ 9-624. RENUNȚARE.

(a) [Renunţarea la notificarea de dispoziţie.]

Un debitor sau un debitor secundar poate renunţa la dreptul de a fi notificat cu privire la înstrăinarea garanţiei în temeiul secţiunii 9-611 numai printr-un acord în acest sens încheiat şi autentificat după intrarea în incapacitate de plată.

(b) [Renunţarea la dispoziţia obligatorie.]

Un debitor poate renunţa la dreptul de a solicita înstrăinarea garanţiei în temeiul secţiunii 9-620 litera (e) numai printr-un acord în acest sens încheiat şi autentificat după intrarea în incapacitate de plată.

(c) [Renunţarea la dreptul de răscumpărare.]

Cu excepţia unei tranzacţii cu bunuri de consum, un debitor sau un debitor secundar poate renunţa la dreptul de a răscumpăra garanţia în temeiul secţiunii 9-623 numai printr-un acord în acest sens încheiat şi autentificat după nerespectarea obligaţiilor.

[Subpartea 2. Nerespectarea articolului]

§ 9-625. CĂI DE ATAC ÎN CAZUL NERESPECTĂRII ARTICOLULUI DE CĂTRE PARTEA GARANTATĂ.

(a) [Ordonanţe judecătoreşti privind nerespectarea obligaţiilor.]

În cazul în care se stabileşte că o parte garantată nu procedează în conformitate cu prezentul articol, o instanţă poate dispune sau poate împiedica colectarea, executarea sau înstrăinarea garanţiei în condiţii adecvate.

(b) [Despăgubiri pentru neconformitate.]

Sub rezerva dispoziţiilor de la literele (c), (d) şi (f), o persoană este răspunzătoare pentru daune-interese în valoare de orice pierdere cauzată de nerespectarea prezentului articol. Pierderea cauzată de nerespectarea articolului poate include pierderea rezultată din incapacitatea debitorului de a obţine o finanţare alternativă sau din creşterea costurilor acesteia.

(c) [Persoane îndreptăţite să recupereze daune-interese; daune-interese legale în tranzacţiile cu bunuri de consum].

Cu excepţia cazului în care se prevede altfel în secţiunea 9-628:

(1) o persoană care, la momentul eşecului, era debitor, era obligat sau deţinea o garanţie reală sau un alt drept de retenţie asupra garanţiei poate obţine despăgubiri în temeiul subsecţiunii (b) pentru pierderea suferită; şi

(2) în cazul în care garanţia este reprezentată de bunuri de consum, o persoană care a fost debitor sau debitor secundar în momentul în care o parte garantată nu s-a conformat prezentei părţi poate recupera pentru această nerespectare, în orice caz, o sumă care nu este mai mică decât taxa pentru serviciul de credit plus 10% din valoarea principală a obligaţiei sau diferenţa de preţ în timp plus 10% din preţul în numerar.

(d) [Recuperare atunci când deficienţa este eliminată sau redusă.]

Un debitor al cărui deficit este eliminat în temeiul secţiunii 9-626 poate obţine despăgubiri pentru pierderea oricărui surplus. Cu toate acestea, un debitor sau un debitor secundar al cărui deficit este eliminat sau redus în temeiul secţiunii 9-626 nu poate obţine despăgubiri în temeiul subsecţiunii (b) pentru nerespectarea dispoziţiilor prezentei părţi referitoare la colectare, executare, dispoziţie sau acceptare.

(e) [Despăgubiri legale: nerespectarea dispoziţiilor specificate.]

În plus față de orice daune-interese recuperabile în temeiul subsecţiunii (b), debitorul, consumatorul obligat sau persoana menţionată ca debitor într-un dosar depus, după caz, poate recupera
500 de dolari în fiecare caz de la o persoană care:

(1) nu respectă secţiunea 9-208;

(2) nu respectă secţiunea 9-209;

(3) depune un dosar pe care persoana nu are dreptul să îl depună în conformitate cu secţiunea 9-509(a);

(4) nu reuşeşte să determine partea garantată înregistrată să depună sau să trimită o declaraţie de reziliere în conformitate cu secţiunea 9-513 litera (a) sau (c);

(5) nu respectă secţiunea 9-616 litera (b) punctul 1 şi a căror nerespectare face parte dintr-un model sau este consecventă cu o practică de nerespectare; sau

(6) nu respectă secţiunea 9-616(b)(2).

(f) [Despăgubiri prevăzute de lege: nerespectarea secţiunii 9-210.]

Un debitor sau un consumator obligat poate recupera daune-interese în temeiul subsecţiunii (b) şi, în plus, 500 de dolari în fiecare caz de la o persoană care, fără un motiv rezonabil, nu se conformează unei cereri în temeiul secţiunii 9-210. Un destinatar al unei cereri în temeiul secţiunii 9-210 care nu a pretins niciodată un interes în garanţiile sau obligaţiile care fac obiectul unei cereri în temeiul secţiunii respective are o scuză rezonabilă pentru nerespectarea cererii în sensul prezentei subsecţiuni.

(g) [Limitarea garanţiei reale mobiliare: nerespectarea secţiunii 9-210.]

În cazul în care o parte garantată nu se conformează unei cereri privind o listă de garanţii sau un extras de cont în temeiul secţiunii 9-210, partea garantată poate invoca o garanţie reală numai în conformitate cu lista sau extrasul de cont inclus în cerere împotriva unei persoane care este indusă în mod rezonabil în eroare de această nerespectare.

§ 9-626. ACŢIUNE ÎN CARE ESTE ÎN DISCUŢIE DEFICITUL SAU EXCEDENTUL.

(a) [Normele aplicabile în cazul în care este vorba de valoarea deficitului sau a excedentului.]

Într-o acţiune care rezultă dintr-o tranzacţie, alta decât o tranzacţie de consum, în care se pune în discuţie valoarea unei deficienţe sau a unui excedent, se aplică următoarele reguli:

(1) O parte garantată nu este obligată să dovedească respectarea dispoziţiilor din prezenta parte referitoare la colectare, executare, dispoziţie sau acceptare decât dacă debitorul sau un debitor secundar pune în discuţie respectarea de către partea garantată.

(2) În cazul în care se pune în discuţie respectarea de către partea garantată, partea garantată are sarcina de a stabili că colectarea, executarea, dispoziţia sau acceptarea s-a efectuat în conformitate cu prezenta parte.

(3) Cu excepţia cazului în care se prevede altfel în secţiunea 9-628, în cazul în care o parte garantată nu reușește să dovedească faptul că încasarea, executarea, dispoziția sau acceptarea a fost efectuată în conformitate cu dispoziţiile prezentei părţi referitoare la încasare, executare, dispoziție sau acceptare, răspunderea unui debitor sau a unui debitor secundar pentru un

deficitul este limitat la o sumă cu care suma obligaţiei garantate, a cheltuielilor şi a onorariilor de avocat depăşeşte cea mai mare dintre:

(A) veniturile obţinute din colectarea, executarea silită, dispoziţia sau acceptarea; sau

(B) valoarea veniturilor care ar fi fost realizate dacă partea garantată care nu se conformează ar fi procedat în conformitate cu dispoziţiile prezentei părţi referitoare la colectare, executare, dispoziţie sau acceptare.

(4) În sensul alineatului (3) litera (B), valoarea veniturilor care ar fi fost realizate este egală cu suma obligaţiei garantate, a cheltuielilor şi a onorariilor de avocat, cu excepţia cazului în care partea garantată dovedeşte că suma este mai mică decât această sumă.

(5) În cazul în care se calculează un deficit sau un excedent în conformitate cu secţiunea 9-615 litera (f), debitorul sau debitorul are sarcina de a stabili că valoarea veniturilor obţinute din cesiune este semnificativ sub intervalul de preţuri pe care le-ar fi obţinut o cesiune conformă către o altă persoană decât partea garantată, o persoană legată de partea garantată sau un debitor secundar.

(b) [Tranzacţii care nu sunt efectuate de consumatori; nu se poate trage nicio concluzie.]

Limitarea regulilor de la litera (a) la alte tranzacţii decât cele cu consumatorii are ca scop să lase instanţei de judecată sarcina de a stabili regulile adecvate în cazul tranzacţiilor cu consumatorii. Instanţa nu poate deduce din această limitare natura regulii adecvate în cazul tranzacţiilor de consum şi poate continua să aplice abordările stabilite.

§ 9-627. DETERMINAREA DACĂ COMPORTAMENTUL A FOST REZONABIL DIN PUNCT DE VEDERE COMERCIAL.

(a) [Suma mai mare care poate fi obţinută în alte circumstanţe; nu se exclude caracterul rezonabil din punct de vedere comercial].

Faptul că o sumă mai mare ar fi putut fi obţinută printr-o colectare, executare, dispoziţie sau acceptare la un alt moment sau printr-o metodă diferită de cea aleasă de partea garantată nu este în sine suficient pentru a împiedica partea garantată să stabilească faptul că colectarea, executarea, dispoziţia sau acceptarea a fost făcută într-un mod rezonabil din punct de vedere comercial.

(b) [Cesiuni rezonabile din punct de vedere comercial.]

O cesiune de garanţii este efectuată într-o manieră rezonabilă din punct de vedere comercial în cazul în care este efectuată:

(1) în mod obişnuit pe orice piaţă recunoscută;

(2) la preţul curent pe orice piaţă recunoscută la momentul cesiunii; sau

(3) altfel, în conformitate cu practicile comerciale rezonabile între comercianţii de bunuri care fac obiectul cesiunii.

(c) [Aprobare de către instanţă sau în numele creditorilor.]

O colectare, executare, dispoziţie sau acceptare este rezonabilă din punct de vedere comercial dacă a fost aprobată:

(1) în cadrul unei proceduri judiciare;

(2) de către un comitet al creditorilor de bună credinţă;

(3) de către un reprezentant al creditorilor; sau

(4) de către un cesionar în beneficiul creditorilor.

(d) [Aprobarea în temeiul subsecţiunii (c) nu este necesară; absenţa aprobării nu are niciun efect].

Nu este necesar să se obţină aprobarea în temeiul subsecţiunii (c), iar lipsa aprobării nu înseamnă că colectarea, executarea, dispoziţia sau acceptarea nu este rezonabilă din punct de vedere comercial.

§ 9-628. NERESPONSABILITATEA ŞI LIMITAREA RĂSPUNDERII PĂRŢII GARANTATE; RĂSPUNDEREA DEBITORULUI SECUNDAR.

(a) [Limitarea răspunderii părţii garantate pentru nerespectarea articolului.]

Cu excepţia cazului în care o parte garantată ştie că o persoană este debitor sau debitor, cunoaşte identitatea persoanei şi ştie cum să comunice cu aceasta:

(1) partea garantată nu este răspunzătoare faţă de persoană sau faţă de o parte garantată sau un titular de ipotecă care a depus o declaraţie de finanţare împotriva persoanei, pentru nerespectarea prezentului articol; şi

(2) nerespectarea de către partea garantată a prezentului articol nu afectează răspunderea persoanei în cauză pentru o deficienţă.

(b) [Limitarea răspunderii pe baza statutului de parte garantată.]

O parte garantată nu este răspunzătoare din cauza statutului său de parte garantată:

(1) către o persoană care este debitor sau debitor, cu excepţia cazului în care partea garantată ştie:

(A) că persoana este debitor sau debitor;

(B) identitatea persoanei; şi

(C) cum să comunice cu persoana respectivă; sau

(2) către o parte garantată sau un titular de gaj care a depus o declaraţie de

finanţare împotriva unei persoane, cu excepţia cazului în care partea garantată ştie:

(A) că persoana este debitor; şi

(B) identitatea persoanei.

(c) [Limitarea răspunderii în cazul în care există o convingere rezonabilă că tranzacţia nu este o tranzacţie cu bunuri de consum sau o tranzacţie de consum.]

O parte garantată nu este răspunzătoare faţă de nicio persoană, iar răspunderea unei persoane pentru o deficienţă nu este afectată, din cauza oricărui act sau omisiune care rezultă din convingerea rezonabilă a părţii garantate că o tranzacţie nu este o tranzacţie cu bunuri de consum sau o tranzacţie cu bunuri de consum sau că bunurile nu sunt bunuri de consum, dacă convingerea părţii garantate se bazează pe încrederea sa rezonabilă în:

(1) o declaraţie a debitorului cu privire la scopul pentru care urma să fie utilizată, achiziţionată sau deţinută garanţia; sau

(2) o declaraţie a debitorului cu privire la scopul pentru care a fost contractată o obligaţie garantată.

(d) [Limitarea răspunderii pentru daune legale.]

O parte garantată nu este răspunzătoare faţă de nicio persoană în temeiul secţiunii 9-625 litera (c) punctul 2 pentru nerespectarea secţiunii 9-616.

(e) [Limitarea răspunderii multiple pentru daunele legale.]

O parte garantată nu este răspunzătoare în temeiul secţiunii 9-625(c)(2) mai mult de o dată în ceea ce priveşte o singură obligaţie garantată.

Partea a 7-a. Tranziţia

§ 9-701. DATA INTRĂRII ÎN VIGOARE.

Prezenta [lege] intră în vigoare la 1 iulie 2001.

§ 9-702. CLAUZĂ DE SALVGARDARE.

(a) [Tranzacţii sau privilegii anterioare datei de intrare în vigoare.]

Cu excepţia cazului în care se prevede altfel în prezenta parte, prezenta [lege] se aplică unei tranzacţii sau unui drept de retenţie care intră în domeniul său de aplicare, chiar dacă tranzacţia sau dreptul de retenţie a fost încheiat sau creat înainte ca prezenta [lege] să intre în vigoare....

(b) [Continuă valabilitatea.]

Cu excepţia cazului în care se prevede altfel în subsecţiunea (c) şi în secţiunile 9-703-9-709:

(1) tranzacţiile şi privilegiile care nu erau reglementate de [fostul articol 9], care au fost încheiate sau constituite în mod valabil înainte de intrarea în vigoare a prezentei [legi] şi care ar face obiectul prezentei [legi].

[dacă acestea ar fi fost încheiate sau create după intrarea în vigoare a prezentei [Legi], iar drepturile, obligaţiile şi interesele care decurg din aceste tranzacţii şi drepturi de retenţie rămân valabile după intrarea în vigoare a prezentei [Legi]; şi

(2) tranzacţiile şi privilegiile pot fi reziliate, finalizate, consumate şi executate, după cum se cere sau se permite prin prezenta [lege] sau prin legea care s-ar fi aplicat în cazul în care prezenta [lege] nu ar fi intrat în vigoare.

(c) [Proceduri înainte de data intrării în vigoare.]

Prezenta [Lege] nu afectează o acţiune, o cauză sau o procedură începută înainte de intrarea în vigoare a prezentei [Legi].

§ 9-703. GARANŢII REALE MOBILIARE PERFECŢIONATE ÎNAINTE DE DATA INTRĂRII ÎN VIGOARE.

(a) [Prioritate continuă faţă de creditorul privilegiat: cerinţele de perfecţiune sunt îndeplinite.]

O garanţie reală mobiliară care este executorie imediat înainte de intrarea în vigoare a prezentei [Legi] şi care ar avea prioritate faţă de drepturile unei persoane care devine creditor privilegiat în acel moment este o garanţie reală mobiliară perfecţionată în temeiul prezentei [Legi] dacă, la data intrării în vigoare a prezentei [Legi], cerinţele aplicabile în materie de executare şi perfecţiune în temeiul prezentei [Legi] sunt îndeplinite fără alte acţiuni.

(b) [Prioritate continuă faţă de creditorul privilegiat: cerinţele de perfecţiune nu sunt îndeplinite.]

Cu excepţia cazului în care se prevede altfel în secţiunea 9-705, în cazul în care, imediat înainte ca prezenta [lege] să intre în vigoare, o garanţie reală mobiliară este executorie şi ar avea prioritate faţă de drepturile unei persoane care devine creditor privilegiat în acel moment, dar cerinţele aplicabile pentru executarea sau perfecţiunea garanţiei în temeiul prezentei [legi] nu sunt îndeplinite la data intrării în vigoare a prezentei [legi], garanţia reală mobiliară:

(1) este o garanţie reală mobiliară perfecţionată timp de un an de la intrarea în vigoare a prezentei [legi];

(2) rămâne executorie după aceea numai dacă garanţia reală mobiliară devine executorie în temeiul secţiunii 9-203 înainte de expirarea anului; şi

(3) rămâne perfectibilă ulterior numai dacă cerinţele aplicabile pentru perfecţiune în temeiul prezentei [legi] sunt îndeplinite înainte de expirarea anului.

§ 9-704. GARANŢIE REALĂ MOBILIARĂ NEEXECUTATĂ ÎNAINTE DE DATA INTRĂRII ÎN VIGOARE.

O garanţie reală mobiliară care poate fi executată imediat înainte ca prezenta [lege] să intre în vigoare, dar care ar fi subordonată drepturilor unei persoane care devine creditor de privilegiu în acel moment:

(1) rămâne o garanţie reală mobiliară executorie timp de un an de la intrarea în vigoare a

prezentei [legi];

(2) rămâne executorie ulterior dacă garanţia reală mobiliară devine executorie în temeiul articolului 9-203 la data intrării în vigoare a prezentei [legi] sau în termen de un an de la aceasta; şi

(3) devine desăvârşită:

(A) fără alte măsuri, la intrarea în vigoare a prezentei [Legi], dacă cerinţele aplicabile pentru perfecţiune în temeiul prezentei [Legi] sunt îndeplinite înainte sau la momentul respectiv; sau

(B) atunci când sunt îndeplinite cerinţele aplicabile pentru perfecţiune, dacă aceste cerinţe sunt îndeplinite după acest moment.

§ 9-705. EFICACITATEA ACŢIUNILOR ÎNTREPRINSE ÎNAINTE DE DATA INTRĂRII ÎN VIGOARE.

(a) [Acţiune anterioară datei de intrare în vigoare; termen de perfecţiune de un an, dacă nu este reperfectată.]

În cazul în care o acţiune, alta decât depunerea unei declaraţii de finanţare, este întreprinsă înainte de intrarea în vigoare a prezentei [Legi], iar acţiunea ar fi avut ca rezultat prioritatea unei garanţii reale mobiliare faţă de drepturile unei persoane care devine creditor privilegiat în cazul în care garanţia reală mobiliară ar fi devenit executorie înainte de intrarea în vigoare a prezentei [Legi], acţiunea este eficientă pentru a constitui o garanţie reală mobiliară care se constituie în temeiul prezentei [Legi] în termen de un an de la intrarea în vigoare a prezentei [Legi]. O garanţie reală mobiliară ataşată devine neefectuată la un an de la intrarea în vigoare a prezentei [Lege], cu excepţia cazului în care garanţia reală mobiliară devine o garanţie reală mobiliară perfecţionată în temeiul prezentei [Legi] înainte de expirarea acestei perioade.

(b) [Depunere înainte de data intrării în vigoare.]

Depunerea unei declaraţii de finanţare înainte de intrarea în vigoare a prezentei [Legi] este eficientă pentru a perfecta o garanţie reală în măsura în care depunerea ar satisface cerinţele aplicabile pentru perfecţiune în temeiul prezentei [Legi].

(c) [Depunere înainte de data intrării în vigoare în jurisdicţia care reglementa anterior perfecţiunea.]

Prezenta [Lege] nu lipseşte de efect o declaraţie de finanţare efectivă care, înainte ca prezenta [Lege] să intre în vigoare, este depusă şi îndeplineşte cerinţele aplicabile pentru perfecţiune în conformitate cu legea jurisdicţiei care reglementează perfecţiunea, astfel cum se prevede în [fosta secţiune 9-103]. Cu toate acestea, cu excepţia cazului în care se prevede altfel în subsecţiunile (d) şi (e) şi în secţiunea 9-706, declaraţia de finanţare încetează să mai fie eficientă la prima dintre următoarele date:

(1) momentul în care declaraţia de finanţare ar fi încetat să mai fie valabilă în conformitate cu legislaţia din jurisdicţia în care este depusă; sau

(2) 30 iunie 2006.

(d) [Continuare declaraţie.]

Depunerea unei declaraţii de continuare după intrarea în vigoare a prezentei [Legi] nu menţine eficacitatea declaraţiei de finanţare depuse înainte de intrarea în vigoare a prezentei [Legi].
Cu toate acestea, la depunerea în timp util a unei declaraţii de continuare după intrarea în vigoare a prezentei [Legi] şi în conformitate cu legea jurisdicţiei care reglementează perfecţiunea, astfel cum se prevede în partea 3, eficacitatea unei declaraţii de finanţare depusă la acelaşi birou

în jurisdicția respectivă înainte de intrarea în vigoare a prezentei [Legi] continuă pe perioada prevăzută de legislația din jurisdicția respectivă.

(e) [Aplicarea subsecțiunii (c)(2) la declarația de finanțare a serviciului public de transport].

Subsecțiunea (c)(2) se aplică unei declarații de finanțare care, înainte de intrarea în vigoare a prezentei [Legi], este depusă împotriva unui furnizor de servicii publice de transmisie și îndeplinește cerințele aplicabile pentru perfecțiune în conformitate cu legea jurisdicției care reglementează perfecțiunea, astfel cum se prevede în [fosta secțiune 9-103], numai în măsura în care partea 3 prevede că legea unei jurisdicții, alta decât cea în care este depusă declarația de finanțare, reglementează perfecțiunea unei garanții reale mobiliare asupra garanției acoperite de declarația de finanțare.

(f) [Aplicarea părții 5.]

O declarație de finanțare care include o declarație de finanțare depusă înainte de intrarea în vigoare a prezentei [Legi] și o declarație de continuare depusă după intrarea în vigoare a prezentei [Legi] este eficientă numai în măsura în care îndeplinește cerințele prevăzute în partea 5 pentru o declarație de finanțare inițială.

§ 9-706. CÂND DECLARAȚIA DE FINANȚARE INIȚIALĂ ESTE SUFICIENTĂ PENTRU A MENȚINE EFICACITATEA DECLARAȚIEI DE FINANȚARE.

(a) [Declarație de finanțare inițială în loc de declarație de continuare].

Depunerea unei declarații de finanțare inițiale la biroul specificat în secțiunea 9-501 menține eficacitatea unei declarații de finanțare depuse înainte ca prezenta [lege] să intre în vigoare dacă:

(1) depunerea unei declarații inițiale de finanțare la biroul respectiv ar fi eficace pentru a perfecta o garanție reală mobiliară în temeiul prezentei [legi];

(2) declarația de finanțare anterioară datei de intrare în vigoare a fost depusă la un birou din alt stat sau la un alt birou din acest stat; și

(3) declarația de finanțare inițială îndeplinește dispozițiile subsecțiunii (c).

(b) [Perioada de eficacitate continuă.]

Depunerea unei declarații inițiale de finanțare în temeiul subsecțiunii (a) menține eficacitatea declarației de finanțare anterioare datei de intrare în vigoare:

(1) în cazul în care declarația de finanțare inițială este depusă înainte de intrarea în vigoare a prezentei [legi], pentru perioada prevăzută în [fosta secțiune 9-403] cu privire la o declarație de finanțare; și

(2) în cazul în care declarația inițială de finanțare este depusă după intrarea în vigoare a prezentei [legi], pentru perioada prevăzută la secțiunea 9-515 în ceea ce

privește o declarație inițială de finanțare.

(c) [Cerinţe pentru declaraţia de finanţare iniţială în temeiul subsecţiunii (a).]

Pentru a intra în vigoare în sensul subsecţiunii (a), o declaraţie de finanţare iniţială trebuie:

(1) să îndeplinească cerinţele prevăzute în partea 5 pentru o declaraţie de finanţare iniţială;

(2) să identifice declaraţia de finanţare anterioară datei de intrare în vigoare, indicând biroul la care a fost depusă declaraţia de finanţare şi furnizând datele de depunere şi numerele de dosar, dacă este cazul, ale declaraţiei de finanţare şi ale celei mai recente declaraţii suplimentare depuse cu privire la declaraţia de finanţare; şi

(3) indică faptul că declaraţia de finanţare anterioară datei de intrare în vigoare rămâne în vigoare.

§ 9-707. MODIFICAREA DECLARAŢIEI DE FINANŢARE ÎNAINTE DE DATA INTRĂRII ÎN VIGOARE.

(a) ["Declaraţie de finanţare înainte de data intrării în vigoare".]

În prezenta secţiune, "declaraţie de finanţare anterioară datei de intrare în vigoare" înseamnă o declaraţie de finanţare depusă înainte de intrarea în vigoare a prezentei [Legi].

(b) [Legea aplicabilă].

După intrarea în vigoare a prezentei [Legi], o persoană poate adăuga sau şterge garanţiile acoperite de o declaraţie de finanţare anterioară datei de intrare în vigoare, poate continua sau înceta eficacitatea acesteia sau poate modifica în alt mod informaţiile furnizate în declaraţia de finanţare anterioară datei de intrare în vigoare numai în conformitate cu legea jurisdicţiei care reglementează perfecţiunea, astfel cum se prevede în partea 3. Cu toate acestea, eficacitatea unei declaraţii de finanţare anterioare datei de intrare în vigoare poate fi, de asemenea, încetată în conformitate cu legislaţia jurisdicţiei în care este depusă declaraţia de finanţare.

(c) [Metoda de modificare: regulă generală].

Cu excepţia cazului în care se prevede altfel în subsecţiunea (d), în cazul în care legea acestui stat reglementează perfecţiunea unei garanţii reale mobiliare, informaţiile dintr-o declaraţie de finanţare anterioară datei de intrare în vigoare pot fi modificate după intrarea în vigoare a prezentei [Legi] numai dacă:

(1) declaraţia de finanţare anterioară datei de intrare în vigoare şi un amendament sunt depuse la biroul specificat în secţiunea 9-501;

(2) un amendament este depus la biroul specificat la secţiunea 9-501 concomitent cu sau după depunerea la biroul respectiv a unei declaraţii de finanţare iniţiale care

respectă secţiunea 9-706 litera (c); sau

(3) o declaraţie de finanţare iniţială care să furnizeze informaţiile modificate şi care să respecte secţiunea 9-706 litera (c) este depusă la biroul specificat în secţiunea 9-501.

(d) [Metoda de modificare: continuare].

În cazul în care legea acestui stat reglementează perfecţiunea unei garanţii reale mobiliare, eficacitatea unei declaraţii de finanţare anterioare datei de intrare în vigoare poate fi menţinută numai în temeiul secţiunii 9-705 litera (d) şi (f) sau 9-706.

(e) [Metoda de modificare: normă suplimentară de încetare a activităţii].

Indiferent dacă legea acestui stat reglementează sau nu perfecţiunea unei garanţii reale mobiliare, eficacitatea unei declaraţii de finanţare depuse în acest stat înainte de data intrării în vigoare poate fi anulată după intrarea în vigoare a prezentei [legi] prin depunerea unei declaraţii de anulare la biroul la care a fost depusă declaraţia de finanţare înainte de data intrării în vigoare, cu excepţia cazului în care o declaraţie de finanţare iniţială care să îndeplinească dispoziţiile secţiunii 9-706 litera (c) a fost depusă la biroul specificat de legea jurisdicţiei care reglementează perfecţiunea, astfel cum se prevede în partea 3, ca fiind biroul la care trebuie depusă o declaraţie de finanţare.

§ 9-708. PERSOANE ÎNDREPTĂŢITE SĂ DEPUNĂ DECLARAŢIA DE FINANŢARE INIŢIALĂ SAU DECLARAŢIA DE CONTINUARE.

O persoană poate depune o declaraţie de finanţare iniţială sau o declaraţie de continuare în conformitate cu prezenta parte dacă:

(1) partea garantată înregistrată autorizează depunerea; şi

(2) depunerea este necesară în temeiul prezentei părţi:

(A) pentru a menţine eficacitatea unei declaraţii de finanţare depuse înainte de intrarea în vigoare a prezentei [legi]; sau

(B) pentru a perfecţiona sau a continua perfecţiunea unei garanţii reale mobiliare.

§ 9-709. PRIORITATE.

(a) [Legea care reglementează prioritatea.]

Această [lege] stabileşte prioritatea creanţelor conflictuale asupra garanţiilor reale. Cu toate acestea, în cazul în care priorităţile relative ale creanţelor au fost stabilite înainte de intrarea în vigoare a prezentei [legi], [fostul articol 9] determină prioritatea.

(b) [Prioritate în cazul în care garanţia reală devine executorie în conformitate cu secţiunea 9-203.]

În sensul articolului 9-322 litera (a), prioritatea unei garanţii reale mobiliare care devine executorie în conformitate cu articolul 9-203 din prezenta [lege] datează din momentul intrării în vigoare a prezentei [legi], în cazul în care garanţia reală mobiliară este perfecţionată în temeiul prezentei [legi] prin depunerea unei declaraţii de finanţare înainte de intrarea în vigoare a prezentei [legi], care nu ar fi

fost eficientă pentru a perfecţiona garanţia reală mobiliară în temeiul [fostului articol 9]. Prezenta subsecţiune nu se aplică în cazul garanţiilor reale mobiliare contradictorii, fiecare dintre acestea fiind perfecţionată prin depunerea unei astfel de declaraţii de finanţare.

NOTE M.I.C. [ARTICOLUL 9 DIN U.C.C.: TRANZACȚII GARANTATE]

NOTE M.I.C. [ARTICOLUL 9 DIN U.C.C.: TRANZACȚII GARANTATE]

NOTE M.I.C. [ARTICOLUL 9 DIN U.C.C.: TRANZACȚII GARANTATE]

NOTE M.I.C. [ARTICOLUL 9 DIN U.C.C.: TRANZACȚII GARANTATE]

NOTE M.I.C. [ARTICOLUL 9 DIN U.C.C.: TRANZACȚII GARANTATE]

NOTE M.I.C. [ARTICOLUL 9 DIN U.C.C.: TRANZACȚII GARANTATE]

NOTE M.I.C. [ARTICOLUL 9 DIN U.C.C.: TRANZACȚII GARANTATE]

NOTE M.I.C. [ARTICOLUL 9 DIN U.C.C.: TRANZACȚII GARANTATE]

NOTE M.I.C. [ARTICOLUL 9 DIN U.C.C.: TRANZACȚII GARANTATE]

NOTE M.I.C. [ARTICOLUL 9 DIN U.C.C.: TRANZACȚII GARANTATE]

NOTE M.I.C. [ARTICOLUL 9 DIN U.C.C.: TRANZACȚII GARANTATE]

NOTE M.I.C. [ARTICOLUL 9 DIN U.C.C.: TRANZACȚII GARANTATE]

NOTE M.I.C. [ARTICOLUL 9 DIN U.C.C.: TRANZACȚII GARANTATE]

NOTE M.I.C. [ARTICOLUL 9 DIN U.C.C.: TRANZACȚII GARANTATE]

NOTE M.I.C. [ARTICOLUL 9 DIN U.C.C.: TRANZACȚII GARANTATE]

NOTE M.I.C. [ARTICOLUL 9 DIN U.C.C.: TRANZACȚII GARANTATE]

NOTE M.I.C. [ARTICOLUL 9 DIN U.C.C.: TRANZACȚII GARANTATE]

NOTE M.I.C. [ARTICOLUL 9 DIN U.C.C.: TRANZACȚII GARANTATE]

NOTE M.I.C. [ARTICOLUL 9 DIN U.C.C.: TRANZACȚII GARANTATE]

NOTE M.I.C. [ARTICOLUL 9 DIN U.C.C.: TRANZACȚII GARANTATE]

NOTE M.I.C. [ARTICOLUL 9 DIN U.C.C.C.: TRANZACȚII GARANTATE]